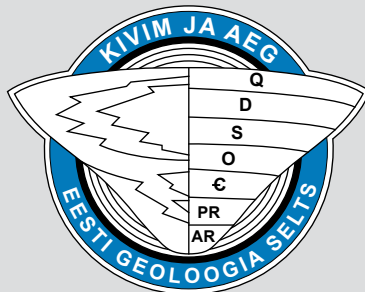

EESTI GEOLOOGIA SELTS

**EESTI GEOLOOGIA
BIOGRAAFILINE TEATMIK**

**KOOSTANUD
AASA AALOE**

EESTI GEOLOOGIA SELTS

EESTI GEOLOOGIA
BIOGRAAFILINE TEATMIK

KOOSTANUD
AASA AALOE

TALLINN 2016

ISBN 978-9985-815-86-1

EESSÕNA

1995. aastal ilmus Eesti Geoloogia Seltsi (EGEOS-i) ettevõtmisel teatmik „Eesti Geoloogia. Biograafiline teatmik“. Nüüd 20 aastat hiljem on nii ühiskonnas, geoloogide ettevalmistuses, geoloogide töö sisus ja töökohtades palju muutunud ja EGEOS leidis, et taas oleks vajalik „read üle vaadata“, sest toimunud on ka põlvkondade vahetus.

Teatmiku koostamise põhimõtted on samad, mis esimese teatmiku puhul. Seetõttu toome siin ära esimese väljaande eessõna, milles esitatud printsiibid kehtivad ka praeguse väljaande puhul.

Käesolevasse biograafilisse teatmikku on koondatud eesti geoloogiaga tegelnud ja Eestis geoloogilise hariduse saanud isikute elu ja tegevuse põhifaktid. Teatmiku kokkuseadmisel oli andmestiku kogumise kõrval raskeimaks ülesandeks isikute valik, keda teatmikku sisse võtta, keda välja jätta. Ei olnud otstarbekas lähtuda ei rahvuslikust ega hariduslikust printsiibist – mõlemal juhul jäänuks käsitlusest välja suur hulk viljakaid töömehi. Ka ei saanud tingimuseks seada töötamist geoloogiaasutustes – mõnel perioodil need koguni puudusid. Vältida ei saanud välismaa nimekaid uurijaid, kes Eestit külastades talletasid oma töödessa siit kogutud materjali ja lahendasid Eestimaa geoloogia probleeme. Seetõttu tuli paljudel juhtudel konkreetse isiku teatmikku lülitamine otsustada personaalselt, kõiki seoseid silmas pidades. Mõistagi tõi see kaasa teatud subjektiivsuse ja käsitluse ebahühtluse.

Teatmikku on haaratud 1) 19. saj ja 20. saj alguse valdavalt baltisaksa ja vene päritolu geoloogid ja loodusteadlased, kellel on märkimisväärne osa Eesti geoloogia tundmaõppimisel; 2) Eesti Vabariigi algaastail tegutsenud geoloogid; 3) kõik Tartu Ülikooli geoloogiaosakonna 1950–95 lõpetanud; 4) teistes kõrgkoolides hariduse saanud eesti päritolu geoloogid; 5) siduserialade esindajad, kes töötavad geoloogiaprobleemide uurimisel; 6) vene ja teistest rahvustest geoloogid, kes on pikemat aega Eestis töötanud; 7) eesti päritolu geoloogid välismaal; 8) välismaa teadlased, kes Eestist kogutud materjali põhjal on avaldanud eesti geoloogia jaoks olulisi töid; 9) mõned harrastusgeoloogid, kelle tegevus on eesti geoloogiasse jälje jätnud. Neil printsiipidel koostatud nimestik peaks küllalt täielikult hõlmama isikute ringi, kelle tegevus on kujundanud eesti geoloogia minevikupildi ja tänase näo.

Käesolevast teatmikust leiab andmeid peaaegu kõigi nende kohta, kes olid esindatud 1995. a teatmikus. Välja on jäetud kümme-kolme teiste erialade esindajat, kelle panus geoloogiasse on jäänud tagasihoidlikuks ja episoodiliseks. Lisatud on aga kõik viimase 20 aasta jooksul Eestis geoloogilise põhihariduse omandanud isikud, samuti teiste erialade esindajad, kes töötavad geoloogia-alal või on omandanud magistri- või doktorikraadi geoloogias. Tänu paljudele uutele teatmeteostele ja internetivõimalustele on lisandunud ka mõned välismaal hariduse saanud eesti päritolu geoloogid.

Seekord oli andmete saamiseks Eesti Geoloogia Seltsi kodulehel võimalik täita ankeet, kuid

selle kasutegur jäi kaduvvääikeseks. Enamik andmeid on saadud e-posti teel isiklikult suheldes, kuid ka see ei andnud 100% tagasisidet. Andmete hankimiseks on kasutatud ka erinevaid teatmeteoseid, internetist avalikult kättesaadavaid materjale, kolleegide küsitlust ja teisi võimalusi. Siinjuures tahan tänada kõiki kolleege, kes suhtusid ettevõtmisesse mõistvalt ja heatahtlikult ning abistasid andmete kogumisel. Eriline tänu Vello Kleinile, Aime Paele, Tiiu Liblikule, Peep Kildjerile, Tõnu Panile, Liili Laanele ja paljudele teistele, kelle abi ja vastutulelikkus lahendas mitmed probleemid või juhtis õigetele radadele.

Tallinn, mai 2016

Koostaja

AAK (sünd Karu), Ena-Mall (Eena-Mall) 27.04.1935 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli bioloogia osakonna 1958. A-il 1961–91 töötas projekteerimis-instituudi Kommunaalprojekt geoloogia ja pinnaseuuringute laboris.

B: EGBT, 17.

AALOE (sünd Lepisto), Aasa 27.10.1941 TALLINN, geol-min kand 1984 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1967. Töötas Tartu Ülikooli mineraloogia-kabinetis röntgenstruktuurialastel uuringutel. 1969–2001 oli teadustöötaja Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudi litoloogia ja maavarade geoloogia sektoris, 2001. a-st on instituudi teaduskogude osakonna spetsialist. Mitme geoloogilise trükise koostaja ja toimetaja.

B: EGBT, 7.

<https://www.etis.ee>

AALOE, Ago 17.09.1927 TALLINN–05.12.1980 TALLINN, litoloog ja meteoriitik, geol-min kand 1955 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1952. Õppis Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi juures aspirantuuris ning 1956–80 oli samas teadustöötaja. Uurimusi Eesti Siluri stratigraafia ja litoloogia ning Eesti ja N Liidu meteoriidikraatrite ehituse kohta. A-il 1967–73 ja 1975 osales geoloogiarühma juhina Sihhote-Alini, Sobolevi ja Zamanšini meteoriidikraatrite uurimisekspeditsioonidel. Eesti Looduskaitse Seltsi asutajaliige ja Kaali ning Ilumetsa meteoriidikraatrite kaitse organiseerija. Viljakas teaduse populariseerija, hea fotograaf, akvarellist ja šaržimeister. 1972 Nõukogude Eesti preemia monograafia „Eesti Silur“ ühe autorina. 1984 avati A. Aaloele ja I. Reinwaldile ühine mälestuskivi Kaalis.

B: EE 14, 5; EGBT, 7; ETBL, I, 14.

Kurik, E. & Kestlane, Ü. 1981. Ago Aaloe mälestades. // Eesti Loodus, 3, 200–203.

Laul, E. (koost). 1995. Kes on kelleks saanud? Gustav Adolfi Gümnaasiumi (Tallinna 1. Keskkooli) 1947. a. lõpetanute kooli- ja eluteest. Tallinn, 7–8.

Mark-Kurik, E. & Kestlane, Ü. 2012. Ago Aaloe. // Aaloe, A., Heinsalu, A., Kaljo, D. (toim). Geoloogia Instituudi kuuskümmend viis aastat. Tallinn, 272–275.

Tiirmaa, R. 1989. Ago Aaloe (1927–1980). // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, VII. Geoloogia arengust Eestis. Tallinn, 162–167.

Tiirmaa, R. 1989. Ago Aaloe tööst meteoriitikas. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, VII. Geoloogia arengust Eestis. Tallinn, 148–154.

Tiirmaa, R. 1994. Kaali meteoriit. Tallinn, 74–75.

Tiirmaa, R. 2007. Portree Ago Aaloest. Tallinn, 19 lk.

Viiding, H. 1984. I. Reinwald ja A. Aaloe – Eesti meteoriitika rajajad. // Kommunismiehitaja, 29. nov.

https://et.wikipedia.org/wiki/Ago_Aaloe

AARESILD, Hannes 27.01.1984 Tõrvandi, TARTUMAA, MSc 2010 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2008 ja magistriõppe 2010. Töötab alates 2010. a-st ehitusgeoloogina REI Geotehnika OÜ-s. Oli a-tel 2004–09 Tartu Üliõpilasteatri aktiivne liige. On mänginud filmides, tegutsenud matka- ja seiklusklubis Krokodill.

AARNA, Albert 24.05.1946 TARTU, puurmeister

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi tehnika ja tehnoloogia alal 1970. Töötas 1976–92 puurmeistrina Eesti Geoloogia Valitsuses. 1992. a-st on puurimisfirma OÜ Eridania omanik ja juhataja.

B: EGBT, 7.

AART, Jaanus 25.01.1978 TARTU

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2011. Ei tööta õpitud erialal.

AAVAKIVI (Eспенstein), Richard 24.03./05.04.1873 Luuküla asundus, Oudova mk, PETERBURI kub–23.04./06.05.1906 PIHKVA kub, arst, kultuuri- ja ühiskonnategelane

Lõpetas Tartu Ülikooli arstiteaduskonna 1900, töötas arstina Narvas ja Tartus ning 1904–05 oli sõjaväearst Mandžuurias. Huvitus loodusteadustest ja sotsiaalsetest probleemidest ning propageeris darvinistlikke ja marksistlikke vaateid ajakirjanduses. Avaldas kirjutise „Meie maakera minevik“ (kogumikus „Lõbu ja teadus“ I, 1898 ja eraldi raamatuna 1900).

B: EBL, 1; EGBT, 7–8.

Kalling, K. & Tammiksaar, E. 2009. Darwini ideede omaksvõtt Eestis. // Eesti Loodus, 2, 24–28.

Sutt, T. 1973. Üht teerajajat mälestades. Richard Aavakivi (1873–1906). // Eesti Loodus, 4, 242–243.

ABELS, Jelena 01.08.1938 LENINGRAD, mäeinsener-geoloog

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1960. Töötas Magadanis Kirde Geoloogia Valitsuses geoloogilisel kaardistamisel. 1980–87 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses, kus tegeles põhiliselt maavarade ökonoomika küsimustega.

B: EGBT, 8

ABICH, Otto Wilhelm Hermann 11.12.1806 BERLIIN–01.07.1886 VIIN, saksa päritolu geoloog, Peterburi TA akadeemik 1853 ja auliige 1866, Tartu Ülikooli auliige 1883

Lõpetas Berliini Ülikooli filosoofiadoktori kraadiga 1831. Vulkaanidest huvitatuna uuris neid Sitsiilias ja Itaalias. 1842–47 oli Tartu Ülikooli korraline mineraloogiaprofessor, kuid õppetööga tegeles vaid kahel esimesel aastal. 1844 komandeeriti Kaukaasiasse sealsete vulkaaniliste alade uurimiseks. 1847. a-st oli Peterburi Mäeinseneride Korpuse teenistuses ja pühendas kogu elu Kaukaasia geoloogia uurimisele. 1876 asus elama Viini, kus töötas läbi Kaukaasiast kogutud materjale ja avaldas kolmeköitelise uurimuse „Geologische Forschungen in den kaukasischen Ländern” (Vienna, 1878, 1882, 1887). Kujunes Venemaa geoloogia üheks silmapaistvamaks uurijaks 19. sajandi keskel. Tema järgi on nime saanud mineraal abichiit.

B: EE 14, 9; EGBT, 8; ETBL, I, 32.

Viiding, H. 1986. O. W. H. Abich – Tartu ülikooli professorist Kaukaasia mäeohvitseriks. // Eesti Loodus, 12, 813–815.

Биографический словарь профессоров и преподавателей императорского, бывшего Дерптского университета. Подъ редакцией Г. В. Левицкого, томъ 1. Юрьевъ. 1902, 208–213.

Волкова С. П. & Тихомиров В. В. 1959. Жизнь и труды Германа Вильгельмовича Абиха. // Очерки по истории геологических знаний, 8. Москва, 177–238.

https://et.wikipedia.org/wiki/Otto_Wilhelm_Hermann_von_Abich

AGASILD, Donald 07.09.1964 PÄRNU, geoloog, ettevõtja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1989. Töötas Pärnumaa Keskkonnateenistuses õhuinspektorina. Tegutseb ehitusgeoloogia, ehitusgeodeesia ja kaevandamisega tegelevates ettevõtetes (Petraks OÜ, Lindamäe OÜ jt). Harrastab mälumängu, mängib trompetit.

B: EGBT, 8.

AIDLA, Tõnu 30.10.1932 VÕRUMAA–25.10.1986 Urvaste, VÕRUMAA, geol-min kand

Lõpetas Moskva Geoloogilise Uuringu Instituudi (MGRI) hüdrogeoloogia ja insenerigeoloogia erialal 1955. Elas ja töötas igikeltsa uurijana Kolõmal (Sussumani raj). Viimastel eluaastatel elas Urvastes.

B: Metsaalt, L. 1975. Vapraste planeet. Nõukogude Naine, 1, 8–14.

Sepp, E. 2012. Kutsumusele pühendatud elu: Erna Sepp 85. Tallinn, 216 lk.

AINSAAR, Leho 10.06.1963 TARTU, litoloog, MSc 1992 Tartu, PhD 2001 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1986 ja jäi samasse tööle – 1986–88 oli stažöör-uurija, 1988–91 aspirant, 1992–93 assistent. 1993 täiendas end Londonis. 1993–03 oli lektor ja 2003–07 vanemteadur TÜ geoloogia instituudis. 2008. a-st on TÜ Ökoloogia ja Maateaduste Instituudi direktor. On lugenud regionaalgeoloogia, sedimentoloogia, fatsiaalanalüüsi jt kursusi. Uurimusi Eesti Ordoviitsiumi stratigraafia, litoloogia ja sedimentoloogia

gia kohta. Eesti Vabariigi teaduspreemia 2001 (koll-s).

B: EGBT, 8; ETBL, I, 43–44.

Eesti Vabariigi teaduspreemiad 2001. Tallinn, 2001, lk 53.

<https://www.etis.ee>

AKEL, Malle 08.03.1959 VILJANDI

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1984. Töötas lühiajaliselt Pärnu Kuurortide Valitsuse hüdroloogiajaama juhatajana ja 1985–92 Eesti Geoloogia Valitsuses mineraloogina. Seejärel lahkus erialaselt töölt.

B: EGBT, 8.

ALASI (sünd Süld), Aira 21.01.1965 KINGISSEPA (KURESSAARE)

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1989. On töötanud EKE Ehitus- ja Montaaživalitsuses, Vilsandi ilmajaamas ja Kuressaare lennu-ilmajaamas. 1996. a-st töötab Maa-ameti Saare katastribüroo vanemspetsialistina. Harrastab orienteerumist, on korraldanud orienteerumismängu Saaremaal.

B: EGBT, 8.

ALASI, Kalle 15.10.1965 VILJANDI, geoloog, ettevõtja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1990. A-tel 1990–2001 töötas EKE Ehitus- ja Montaaživalitsuses ja sellest moodustatud aktsiaseltsides. 2001. a-st on puurkaevude rajamise, lõhke- ja puurimistöõde jms tegeleva firma BalRock OÜ juhatuse esimees ja tegevdirektor.

B: EGBT, 9.

ALL, Tarmo 01.12.1969 TARTU, MSc 1995 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1993 ja magistriõppe samas 1995. A-ni 2010 töötas Eesti Geoloogiakeskuses geofüüsikuna ning geofüüsika ja meregeoloogia osakonna juhatajana (2003–10). 2007–10 oli osalise koormusega teadur Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis. 2010–13 töötas EV Keskkonnaministeeriumi maapõue osakonna juhatajana, 2013–14 oli Maailma Energeetikanõukogu (WEC – World Energy Council) Eesti Rahvuskomitee projektijuht. 2014. a-st on AS Eesti Energia geoloogia- ja regulaatorvaldkonna juhataja. Rakendanud geofüüsikalisi meetodeid Eesti kristalse aluskorra ehituse selgitamisel ja kaardistamisel. Mitme digitaalse geofüüsikalise kaardi autor. On tegelnud Eesti maapõue kasutamise ja kaitse alaste dokumentide väljatöötamisega ja selle valdkonna seadusloomega. 2002–06 oli Eesti Geoloogia Seltsi juhatuse esimees (president).

B: EGBT, 9.

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Tarmo_All

ALL (sünd Kalberg), Tuuli 17.09.1973 Urvaste v, VÕRUMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1999. Samast ajast töötab Eesti Geoloogiakeskuses geoloogilisel kaardistamisel.

ALLIKMAA, Aivar 26.04.1962 HAAPSALU, geoloog ja ettevõtja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1985. On töötanud Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis (1985–88), Haapsalu KEK-is (1988–90), Läänemaa Keskkonnaametis (1990–93). 1990 asutas paekivi kaevandamise, töötlemise ja müügiga tegeleva Lossikivi OÜ (2005. a-st looduskivimaterjali impordi, müügi ja paigaldusega tegelev OÜ), on firma omanik ja tegevjuht. 2006. a-st on ka looduskivimaterjalide paigaldamisega tegeleva ehitusettevõtte Stoneserv OÜ juhataja.

B: EGBT, 9.

ALLIKSAAR, Tiiu 17.01.1968 TALLINN, paleoökoloog, MSc 1996 Tallinn, PhD 2000, Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna 1991. Oli 1991–2001 Teaduste Akadeemia/Tallinna Ülikooli Ökoloogia Instituudi teadur, doktorant ja lektor. 1993 täiendas end Rootsis ja 1996 Londonis. 2002. a-st alates töötab Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis, algul järel doktorina, hiljem vanemteadurina. Uurimusi Holotseeni varvokronoloogia, hilis- ja pärastjäätaja paleoökoloogia, paleogeograafia ja kliimatingimuste kohta. Uurimismeetodina on kasutanud lendtuhaosakeste analüüsi setete vanuse, settimis- ja keskkonnatingimuste määramiseks.

B: ETBL, I, 59.

Koff, T. 2001. Uusi doktoreid (Doctor Philosophiae) Tiiu Alliksaar. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 33. kd. Tallinn, lk 231.

<https://www.etis.ee>

http://gi.ee/index.php?page=30&staff_id=112

ALLIKVEE (sünd Kurm), Hilja 09.08.1926 Saarde v, PÄRNUMAA–26.03.2014 KEILA, geograaf ja sooteadlane, geogr kand 1967 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna 1954. Töötas 1953–67 turbauuringutel Eesti Maaviljeluse ja Maaparanduse Teadusliku Uurimise Instituudi Tooma katsebaasis ja Saku. 1967–82 oli Eesti Geoloogia Valitsuse turbarühma vanemgeoloog, seejärel töötas lühiajaliselt Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis ja Tallinna Botaanikaaias. Uurimusi valdavalt Lääne-Eesti ja saarte soode, turbavarude, turbalasuundi tüüpide ja turba botaanilise koostise kohta. Osalenud Eesti soode kaardi ja teatmike koostamisel ning soode uurimise metoodika väljatöötamisel.

B: EGBT, 9; ETBL, I, 59.

Merikalju, L. 2001. Eesti soode grand old lady Hilja Allikvee 75. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 33. kd. Tallinn, 236–239.

ALTVÄLJA (sünd Varus), Maare 26.11.1954 TALLINN

Lõpetas Vilniuse Ülikooli hüdro- ja ehitusgeoloogia erialal 1981. A-ni 1992 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses, kus tegeles põhiliselt põhjavee kaitse ja kontrolli küsimustega. 1993. a-st töötab Politsei- ja Piirivalveametis.

B: EGBT, 9.

AMBROS, Mati 15.11.1938 TALLINN, eesti päritolu rootsi geoloog ja geofüüsik, fil lic
On töötanud Rootsi Geoloogiateenistuses (Sveriges Geologiska Undersökning) aluskorraldus- ja geofüüsika alal.

AMON-VESKIMEISTER, Leeli 17.04.1982 TALLINN, paleoökoloog, MSc 2006 Tartu, PhD 2011 Tallinn

Lõpetas Tallinna Ülikooli geoökoloogina 2004. Magistrikraadi kaitses 2006 Tartus, 2006–08 oli Tartu Ülikooli juures doktorantuuris, töötades samaaegselt laborandina. 2008. a-st töötab Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis. On täiendanud end Norras, Taanis, Leedus, Poolas jm. Uurimusi hilis- ja pärastjäätaja keskkonnatingimuste, taimkatte arengu ja setete stratigraafia alalt. On üritustesarja Schola Geologica korraldustoimkonna kauaaegne liige ja kogumike toimetaja.

B: <https://www.etis.ee>

ANDRA, Herbert 10.05.1918 TALLINN–24.11.1998 TALLINN

Õppis Tallinna Tehnikaülikoolis elektrotehnika erialal. 1944–47 oli teadustöötaja ENSV Tööstuse Teadusliku Uurimise Keskinstituudis (ETTUK) ning 1947–89 teadur ja insener Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. Kasutas geofüüsikalisi meetodeid erinevate geoloogiliste objektide uurimisel, mille kohta ka artikleid ja aruandeid.

B: EGBT, 9.

ANDRA (sünd Tartu), Valve 23.03.1929 Undla v, VIRUMAA–28.08.2012 TALLINN

Lõpetas Tallinna Polütehnikumi 1965 elektrotehnika erialal. 1949–88 töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis, võttes osa geofüüsikalistest uurimistöödest.

B: EGBT, 9.

ANDRESMAA, Eda 28.04.1969 TALLINN, hüdrogeoloog, tehnikatead MSc 2007 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1992. A-ni 1998 töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis insenerina ja juhtivinsenerina hüdrogeoloogia alal. 1998–2013 töötas EV Keskkonnaministeeriumi veeosakonnas, nõunikuna keskkonnakorralduse ja -tehnoloogia alal.

loogia osakonnas, arendusosakonnas jm. 2013. a-st töötab Keskkonnaagentuuris, kus on täitnud veeosakonna juhataja ja keskkonnanalüüsi juhtivspetsialisti ülesandeid. Uurinud soode hüdrogeoloogiat, s.h soovee ja turba keemilist koostist ja seda mõjutavaid tegureid. Tegelnud hüdrogeoloogilise ja geoloogilise kaardistamisega ning Eesti kaitsealade veeseirega, selgitanud ka põllumajandusliku ja militaarreostuse mõju keskkonnale, osalenud õigusaktide ja normatiivide väljatöötamisel. Kirjeldanud karstivorme ja allikaid Eesti Ürglooduse Raamatu (EÜR) jaoks.

B: EGBT, 10; ETBL, I, 75.

ANDRUSSOV, Nikolai Ivanovitš 07./19.12.1861 ODESSA–27.04.1924 PRAHA, vene geoloog ja paleontoloog, geol mag 1890 Peterburi, geol dr 1897 Peterburi, Peterburi TA korr liige 1910 ja akadeemik 1914, Ukraina TA akadeemik 1918

1881–84 õppis Novorossiiski (Odessa) Ülikoolis zooloogiat ja geoloogiat, 1884–86 täiendas end Viinis ja Münchenis. Pärast naasmist Venemaale oli Peterburi Ülikooli stipendiaat ja Odessa Ülikooli assistent ning 1893. a-st Peterburi Ülikooli privaatdotsent. 1896 kutsuti Tartu Ülikooli vastloodud paleontoloogia õpetooli juhatajaks. Andrussovi Tartu periood kestis 1905. a-ni. Luges paleontoloogia, dünaamilise geoloogia, ajaloolise geoloogia jm kursusi. 1905–12 oli Kiievi Ülikooli professor, 1912. a-st Peterburi Kõrgemate Naiskursuste professor. 1912 valiti ka Geoloogia Komitee geoloogiks. 1918–19 oli Simferopoli Ülikooli professor. 1919 haigestus ja osaliselt halvatuna sõitis välismaale end ravima. Venemaale naasmata suri Prahast. Oli paleoökoloogilise uurimissuuna rajaja paleontoloogias, Neogeeni limustefauna suurepärase tundja ja Neogeeni stratigraafilise liigestuse väljaarendaja Venemaal. Teaduslik pärand koosneb ligi 120 trükitööst ja umbes 100 käsikirjast. Tartu perioodil võttis aktiivselt osa LUS-i tegevusest, oli 1899–1901 Tartu LUS-i juhatuse sekretär ja 1901–05 viitsepresident ning LUS-i väljaannete toimetaja.

B: EE 14, 21; EGBT, 10; ETBL, I, 75–76.

Биографический словарь профессоров и преподавателей императорского, бывшего Дерптского университета. Под редакцией Г. В. Левицкого, томъ 1. Юрьевъ. 1902, 230–235. Рябинин А. 1926. Академик Николай Иванович Андрусов...// Ежегодник Русского Палеонтологического Общества, т V. Ленинград, 148–149.

Эберзин А. Г. 1961. Николай Иванович Андрусов (К 100-летию со дня рождения). // Палеонтологический журнал, 4, 3–11.

ANI, Tavo 19.08.1988 TARTU

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2014 ja jätkab õpinguid magistrantuuris. Tegutseb matkavarustust tootvas Rootsmann OÜ-s.

ANTONOVITŠ (sünd Paluveer), Liina 01.02.1986 Kanepi, PÕLVAMAA, MSc 2010 Tallinn

Lõpetas geoökoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Ülikoolis 2008. A-il 2008–10 õppis Tal-

linna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudi juures magistrantuuris ning 2012. a-st on samas doktoriõppes. 2011–13 töötas TTÜ GI-s paleontoloogiaspetsialistina. Uurib Ordoviitsiumi kitiinikuid. On juhendanud geoloogiahuvilisi õpilasi.

B: <https://www.etis.ee>

AOSAAR, Hardi 08.02.1986 RAKVERE, MSc 2011 Tartu, maavarageoloog

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2009 ja magistriõppe keskkonnatehnoloogias erialal 2011. Töötab uuringugeoloogina AS Eesti Energia. On uurinud Jordaania ja Green River'i (USA) põlevkivi ja põlevkivileiukohti. Liikumise „Tagasi kooli“ aktivist.

ARBEITER, Rahuleid 26.03.1934 VALGA–07.12.2011 TALLINN, ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1957. A-ni 1979 töötas projekteerimisinstituudis Eesti Projekt, 1980–90 Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis (REI) ja 1991–96 projekti peainsenerina RAS REI-s. 1990–91 oli projekti peainsener Geoprojekt OÜ-s (1991. a-st Geotehnika Inseneribüroo).

B: EGBT, 10.

ARBEITER, Rene 08.05.1960 TALLINN, ettevõtja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1987. A-ni 1992 töötas insenerina Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis. Siirdus ärialale – on mitme mööblitootva ettevõtte juhatuse liige või tegevjuht.

B: EGBT, 10.

ARGUS, Heinar 13.09.1955 RAKVERE

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1979, erialal ei ole töötanud. On OÜ Rakvere Põllumajandustehnika kesklao juhataja ning töötanud ka üldehituse alal. Firma Marmerko OÜ omanik.

B: EGBT, 10.

ARIVA (sünd Tilk), Kaidi 14.04.1981 LOKSA, MSc 2006 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 2003, kaitses samas magistrikraadi 2006. Töötab geoloogina Eesti Geoloogiakeskuse Tartu regionaalosakonnas. On uurinud Siluri klindi Läänemere alla jääva osa geoloogiat. Olnud tegev geoloogia sügiskooli Schola Geologica organiseerimistoimkonnas.

ARRO, Egon 03.06.1925 Nabala v, HARJUMAA–24.12.2008 TALLINN

Lõpetas Tallinna Tehnikumi maamõõduosakonna ja 1947. a Tallinna Elektromehaanika Tehnikumi. On õppinud hüdro-melioratsiooni Eesti Põllumajanduse Akadeemias. 1947–92 töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis insenerina, osaledes geofüüsikalistel uuringutel ning geodeetilistel mõõdistamistel.

B: EGBT, 10.

ARRO, Erik sünd 1937 TALLINN, MSc

Lõpetas Toronto Ülikooli geoloogia erialal. On töötanud Kanadas kulla- ja vasekaevanduses, naftageoloogina Californias ning 1977. a-st Texasese õlikompaniis.

B: Eestlasest õligeoloog USA energia tsentrumis. // Vaba Eestlane (Toronto, Kanada), 1978, 23. veebr, nr 15, lk 12.

<http://isik.tlulib.ee/index.php?id=2145>

ARUMÄE, Leivi 03.01.1983 Kiiu alevik, HARJUMAA, MSc 2010 Tallinn

Lõpetas geotehnoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2007 ja kaitses 2010 samas magistritööd. Töötab geoloogina teede projekteerimisega tegelevas ettevõttes Reaalprojekt OÜ.

B: <https://www.etis.ee>

ARUVÄLI, Jaan 15.06.1958 PÄRNU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1982. Töötas lühiajaliselt ehitusinsenerina Kambjas. 1983. a on Tartu Ülikooli geoloogia osakonna röntgenstruktuuri labori insener.

B: EGBT, 11.

<https://www.etis.ee>

ARVISTO, Eero 28.02.1943 Kolgaküla, HARJUMAA–27.02.1974 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1966. Töötas lühiajaliselt süvakaardistamisel Eesti Geoloogia Valitsuse Kohtla-Järve Ekspeditsioonis, kus oli seotud Jõhvi magnetilise anomaalia uurimisega. 1969–74 oli ehitusmaterjalide rühma geoloog ja rühmaülem Keilas.

B: EGBT, 11.

ASMUSS, Hermann Martin 31.05./12.06.1812 TARTU–24.11./06.12.1859* TARTU, baltisaksa zooloog ja paleontoloog, dr phil 1835 Königsberg, mag zool 1856 Tartu

Õppis 1830–34 Tartu Ülikoolis zooloogiat ja sai siin 1834 zooloogiakandidaadi astme. 1835–56 oli TÜ eradotsent (1835–39 mittekooresseisuline, 1839–56 kooresseisuline), 1856–59 zooloogiamuuseumi direktor ja a-st 1857 professor. 1839. a-st luges zooloogiat ja paleonto-

loogiat, sealhulgas esimesena TÜ-s selgroogsete paleontoloogiat. Asmuss oli hea pedagoog, töökas teadlane ja andekas joonistaja. Pika aja jooksul tegi väljakaevamisi Aruküla koobastes, kirjeldas ja joonistas rüükalade fragmentide leide ning rekonstrueeris isendeid. Selle materjali põhjal valmis tema magistritöö (1856). Oma rikkalikke teadmisi andis edasi peamiselt suuliselt, trükkis avaldas vähe. Asmusse suure väärtusega Devoni rüükalade kogu kuulub Tartu Ülikoolile.

* Asmusse sünni- ja surmadaatumi kohta on kirjanduses erinevaid andmeid. Siin kasutatud daatumid on E. Tammiksaare (2000) järgi.

B: EBL TK, 20–21; EE 14, 28; EGBT, 11; ETBL, I, 105.

Leppik, L. & Tammiksaar, E. (koost) 2006. Leiutisi ja avastusi keiserlikus Tartu ülikoolis. Loodusteadused. Tartu, lk 8.

Tammiksaar, E. 2000. Hermann Martin Asmuss – Tartu Ülikooli esimene zooloogiaüliõpilane. // Ajalooline Ajakiri, 4 (111), 5–27.

https://et.wikipedia.org/wiki/Hermann_Martin_Asmuss

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=1&do=1>

ASTAFJEV, Mihhail 21.11.1927 Zagorje k, PETSERIMAA–09.02.1999 KEILA

Lõpetas Tallinna Mäetehnikumi tehnik-geoloogina 1950. Töötas geoloogilisel kaardistamisel Altais ning 1963–68 Eesti Geoloogia Valitsuse temaatilises rühmas, kus tegeles põlevkivivarude arvestusega.

B: EGBT, 11.

AUDOVA, Aleksander 21.06./03.07.1892 Vara v, TARTUMAA–07.12.1932 MOSKVA, loodusteadlane (füsioloog, hüdrobioloog, evolutsionist, harrastusgeoloog), loodustead dr 1922 Tartu

Õppis 1912–18 Tartu Ülikooli loodusteaduskonnas. 1919–24 oli TÜ stipendiaat füsioloogia alal. Sel ajal töötas keskkooliõpetajana ja rahvaülikooli juhatajana Tartus ning füsioloogilise keemia alal Lvovi Ülikoolis (1923). 1926 asutas vabamõtlejate ühingu „Humanites“. 1927–32 oli TÜ eradotsent füsioloogia alal (loomafüsioloogia, evolutsiooniteooria, ökoloogia). 1932. a alguses siirdus Moskvasse, kus töötas ülikooli füsioloogia instituudis. Õpingute ajal uuris koos H. Bekkeriga Pühajärve, nende artikkel „Andmeid Pühajärve uurimisest“ (1918) on esimene eestikeelne hüdrobioloogiline uurimus, mille põhjal omistati A. Audovale loodusteaduste kandidaadi kraad. Olulisem teadustöö on paleontoloogia-alane – “Das Aussterben der mesozoischen Reptilien”, (Paleobiologica, Viin, 1929, 2; ka TÜ GI Toim, 1929, 17). A. Audova oli ka esimese eestikeelse inimese anatoomia ja füsioloogia ning üldbioloogia õpiku autor. Tema käsitlustes oli märkimisväärne suundumus üldfilosoofiliste küsimuste ja marksistlike vaadete poole.

B: EBL TK 21; EE 14, 28; EGBT, 11; ETBL, I, 107–108.

Haberman, H. 1958. Aleksander Audova. Esimene Eesti bioloog-marksist. // Eesti Loodus, 1, 41–42.

<http://www.valgark.ee/isik/index.php?id=838>

AUN, Kalev 11.03.1951 TAPA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1974. Töötas a-ni 1983 Türi maaparandusvalitsuses, 1983–88 oli Tallinna Territoriaalse Vee Kasutamise ja Kaitse Türi osakonna juhataja ja 1988–2000 Järva Maavalitsuse Keskkonnaosakonna juhataja. 1989. a valiti Türi Linnavolikogusse, 1993–2002 täitis ka Türi Linnavolikogu esimehe kohustusi. 2000–12 oli Keskkonnainvesteeringute Keskuse (KIK) juhataja ja juhatuse liige. 2012. a sügisest on AS Väätsa Prügila juhatuse liige. Kalev Auna teenete hulka kuulub Tartu Ülikooli Türi Kolledži loomine, Edelaraudtee keskuse toomine Türiale, muuseumide maja asutamine ja väikelinnade veeprojekti alustamine. On pikka aega kuulunud Järvamaa Haigla AS nõukogusse ja olnud selle esimees. Edukat tegevust märgib Eesti NSV teenelise looduskaitse nimetus (1989), Järvamaa edukaimaks isikuks nimetamine (1995), Türi linna aukodanikuks valimine (2003) ning Järvamaa kõrgeima autasu – Vapimärgi – omistamine (2011). On Türi Rotary Klubi asutajaliige. Aastakümneid on tegelnud orienteerumisspordiga ning olnud ka orienteerumisklubi Järva Karud president.

B: EGBT, 12.

<http://eestielu.delfi.ee/jarvamaa/elu/kalev-aun-liiga-hea-ulemus?id=43912435>

AUNIN, Heino-Karl 08.01.1935 VALGA–02.05.2010 TALLINN, spordipedagoog, võrkpallur, ped kand 1969 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1958 ja kehakultuuriteaduskonna 1962. Geoloogina ei ole töötanud. 1961–74 oli Tartu Ülikooli sportmängude kateedri õpetaja ning vanemõpetaja, 1974–97 Tallinna Pedagoogilise Instituudi sportmängude ja kergejõustiku kateedri õppejõud ja 1997–2000 töötas TÜ Spordikeskuses. On olnud Tallinna Kalevi võrkpallitreenner. 1966–67 oli Eesti meister sulgpalli paarismängus. Uurimusi võrkpallimängu kohta.

B: EGBT, 12; ETBL, I, 112–113.

http://www.esbl.ee/biograafia/Heino-Karl_Aunin

<http://www.valgark.ee/isik/index.php?id=583>

https://et.wikipedia.org/wiki/Heino-Karl_Aunin

AVEL (sünd Niinemets), Eve 15.01.1973 TARTU, paleoökoloog ja mikropaleontoloog, MSc 1999 Tartu, PhD 2008 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1997. Järgnesid õpingud magistrantuuris ja doktorantuuris. 1995–96 töötas laborandina Teaduste Akadeemia Ökoloogia Instituudis, 1999–2008 laborandina ja insenerina Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis. 2008–14 oli teadur ja järel doktor Tallinna Ülikooli Ökoloogia Instituudis. Uurinud hilis- ja pärastjäaaegseid keskkonnatingimusi ja kliimat, taimestikku ja maakasutuse ajalugu õietolmu leviku alusel, kodaamööbide levikut Kirde-Eesti rabade turbas, Selisoo arengut õietolmu ja kodaamööbide leviku põhjal, ning Peipsi järve paleoökoloogiat ja -klimatoloogiat ostrakoodifauna alusel. Huvitub maalimisest, muusikast, käsitööst.

B: <https://www.etis.ee>

AVERIN, Aivo 17.04.1979 Vana-Vigala, RAPLAMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli 2007. Töötas lühiajaliselt konsultandina OÜ Hendrikson & Ko, 2005. a-st töötab geoloogina IPT Projektijuhtimine OÜ. Tegeleb kirjastamise, blogimise ja teadusküsimuste populariseerimisega MTÜ-s Peramõtsa Press. Jalgpallifänn, MTÜ Jalgpallihaigla juhatuse liige.

AVERKIJEVA, Niina 27.12.1955 Kremovo k, PRIMORJE krai

Lõpetas 1978 Tjumeni Industriaalinstituudi mäeinsener-hüdrogeoloogina. A-ni 1986 töötas Kirovis ning 1986–99 Eesti Geoloogiakeskuses hüdrogeoloogina põhjaveekatastri pidamisel.

B: EGBT, 12.

BAER, Karl Ernst von 17./28.02.1792 Piibe mõis, JÄRVAMAA–16./28.11.1876 TARTU, maailmakuulus loodusteadlane, väljapaistev bioloog, kaasaegse embrüoloogia rajaja, dr med 1814 Tartu, Peterburi TA akadeemik 1828 ja auliige 1862, Tartu Ülikooli auliige 1852

Õppis 1810–14 Tartu Ülikoolis arstiteadust, 1814–17 jätkas õpinguid Saksamaal. 1817. a-st oli Königsbergi Ülikooli professor, 1834–62 töötas Peterburi Teaduste Akadeemias. 1867 asus taas Tartusse, kus 1869–76 täitis LUS-i presidendi kohustusi. Teadusliku põhitegevuse (embrüoloogia) kõrval on pööranud tähelepanu ka paljudele teistele probleemidele, sealhulgas ka geoloogilistele. Peterburi perioodil võttis osa ekspeditsioonidest Soome, Põhja-Jäämere rannikule ja saartele ning Kaspia merele. On teinud tähelepanekuid jääkriimude, jää transportiva tegevuse ja igikeltsa kohta. Rändkive uurides ei pidanud ta jääaja olemasolu veel tõestatuks. Mitu artiklit Novaja Zemlja geoloogilise ehituse ja geomorfoloogia kohta (1837). 1853–57 tegi vaatlusi Volga jõel ja Kaspia merel, kogudes andmeid mere geoloogilise arengu kohta. 1853 pööras tähelepanu Volga kallaste asümmeetriale. Selgitas põhjapoolkera meridionaalsuunas voolavate jõgede järsema parema kalda kujunemist Maa ööpäevase pöörlemisega, mis kallutab voolu jõe paremale kaldale. Seda selgitust tuntakse Baeri seadusena. 10. surmaaastapäeval (1886) avati talle mälestussammas Tartus Toomemäel.

B: EE 14, 32; EGBT, 12; ETBL, I, 118–120.

Eilart, J. 1967. K. E. Baerist ja Baeri seadusest. // Eesti Loodus, 1, 49–50.

Hang, E. 1969. Ühest K. E. Baeri nimega seotud probleemist geomorfoloogias. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat 1967/68. Tallinn, 239–256.

Ilomets, T. 1973. Baeri suguvõsast ja sellega seotud paikadest. // Eesti Loodus, 3, 143–146.

Ilomets, T. (koost) 1976. Karl Ernst von Baer. Tallinn, 79 lk.

Joonuks, H. 1980. Baeri noorusmaalt. // Eesti Loodus, 2, 94–100.

Müürsepp, P. 1976. Baeri-Babinet' seadus. // Eesti Loodus, 11, 702–707.

Müürsepp, P. 1980. Baeri-Babinet' seadus ja selle tõlgendus. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, III. Tallinn, Valgus, 98–107.

Passetski, V. 1973. K. E. v. Baeri senitundmatud dokumendid. // Eesti Loodus, 7, 404–406.

Passetski, V. 1979. Karl Ernst Baer. // Eestist pärit Arktika-uurijad. Tallinn, Eesti Raamat, 199–217.

Tammiksaar, E. 1999. Kirsmaa esmauurijad on Eestist (Baer ja Middendorff + Fuhrmann). // Eesti Loodus, 1, 28–29.

Tammiksaar, E. 2002. Kuulsaim Peipsi uurija – Karl Ernst von Baer. // Eesti Loodus, 7/8, 39–41.

Tammiksaar, E. 2005. Karl Ernst von Baer polaaralade uurijana. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 34. kd. Tallinn, 48–74.

Варламов В. Ф. 1988. Карл Бэр – испытатель природы. Москва, 207 стр.

Райков Б. Е. 1951. Карл Максимович Бэр. // Русские биологи-эволюционисты до Дарвина. М-Л, 9–150.

https://et.wikipedia.org/wiki/Karl_Ernst_von_Baer

BAIGOZINA, Ljudmila 21.10.1932 KIROVI obl

Lõpetas Leningradi Ülikooli geoloogia alal 1958. Töötas Krasnojarski Geoloogia Valitsuses ja 1964–88 Eesti Geoloogia Valitsuses polümetallide ja mulla geokeemilistel uuringutel.

B: EGBT, 12.

BAJEV, Vladimir 24.01.1939 VOLGOGRAD

Lõpetas 1960. a Tomski Polütehnilise Instituudi mäeinsener-geoloogina. 1961–62 töötas Krasnojarski ja 1962–78 Põhja-Kaukaasia Geoloogia Valitsuses hüdrogeoloogina. 1978–80 oli geoloog-kaardistaja Alžeerias, 1981–89 töötas Arhangeliskis, kus 1988–89 oli geograafiaõppejõud ja vanemteadur pedagoogilises instituudis. 1990–92 oli Eesti Geoloogia Valitsuses hüdrogeoloog-hüdrokeemik.

BARANKIN, Vladimir 07.03.1931 KHIEVI obl–09.06.1989 TALLINN

Lõpetas Dnepropetrovski Mäeinstituudi 1954. Töötas geofüüsikuna Loode Geoloogia Valitsuses ning 1959–89 Eesti Geoloogia Valitsuses lubjakivimaardlate uuringutel (puuraukude karotaaž).

B: EGBT, 12.

BARANKINA, Inna 24.06.1931 DNEPROPETROVSK–19.11.1994 TALLINN

Lõpetas Dnepropetrovski Ülikooli geoloogia osakonna 1956. Töötas Loode Geoloogia Valitsuses geoloogilisel kaardistamisel ja 1967–86 Eesti Geoloogia Valitsuses fosforiidi ja ehitusmaterjalide uuringutel.

B: EGBT, 13.

BASANETS, Jelena (Olena) 18.03.1938 Kiievi obl, UKRAINA–17.10.2012 JÕHVI

On lõpetanud Kiievi Geoloogiatehnikumi. 1958–62 töötas Tadžiki ja Ukraina Geoloogia Valitsuses, 1962–92 Eesti Geoloogia Valitsuses Kohtla-Järvel põlevkiviuringutel.

B: EGBT, 13.

BASANETS, Vladimir 19.02.1937 Sumõ obl, UKRAINA–28.08.2004 JÕHVI

Lõpetas Kiievi Geoloogiatehnikumi ja Leningradi Mäeinstituudi. 1958–62 töötas Tadžiki ja Ukraina Geoloogia Valitsuses. 1962–92 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses Kohtla-Järve töökonna ülemana ja puurmeistrina põlevkiviuringutel. Pärast EGV-st lahkumist tegeles kaevanduste tuulutuspuuraukude rajamisega.

B: EGBT, 13.

BASSLER, Ray Smith 22.07.1878 PHILADELPHIA, USA–03.10.1961 WASHINGTON, ameerika paleontoloog, MSc 1903 ja PhD 1905 Washington, Sc D 1932 Washington

Lõpetas Cincinnati (Ohio osariik) Ülikooli 1902. Oli 1904–48 Washingtoni Ülikooli geoloogia- ja paleontoloogiaprofessor ning USA Rahvusmuuseumi (National Museum of Natural History) kaastöötaja. 1910. a-st oli Ameerika Paleontoloogia Seltsi sekretär ja president. On avaldanud hulgaliselt monograafiaid selgrootute paleontoloogia alalt ja bibliograafilisi nimestikke mitme faunarühma kohta. Bassleri põhiliseks uurimisobjektiks olid kõikide aegkondade sammalloomad. 1911 ilmus monograafia “The Early Paleozoic Bryozoa of the Baltic Provinces”, mis ei ole tänini oma tähtsust kaotanud. Bassleril endal Eestit külastada ei õnnestunud ja monograafia põhineb talle uurimiseks saadetud või muuseumile kogutud materjalil. Esmakordselt Baltikumi geoloogilises kirjanduses võttis kasutusele mõiste Ordoviitsiumi süsteem. 1931 valiti R. S. Bassler Eesti LUS-i auliikmeks.

B: EE 14, 33; EGBT, 13.

Ray Smith Bassler. // Loodusuurijate Seltsi aastaraamat 1962. 55. kd. Tartu, 1963, 276–277.
https://en.wikipedia.org/wiki/Ray_S._Bassler

BAUERT (sünd Loks), Garmen 08.07.1956 PÕLVA

Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna 1981. A-ni 1996 töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis insenerina ja teadurina, uurides põlevkivikihtkonna kitiinikute levikut ja stratigraafiat. 1996–2013 tegeles firmades Geotest ja Hansaposter OÜ trükiste ja postrite väljaandmisega. 2013. a-st on Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudi doktorant mikropaleontoloogia erialal.

B: EGBT, 13.

<https://www.etis.ee>

BAUERT, Heikki 26.07.1956 TALLINN, MSc 1994 Chapel Hill, USA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1979. A-ni 1996 töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi maavarade osakonnas, kus uuris põlevkivikihtkonna stratigraafiat ja kivimite keemilist koostist. 1991–94 stažeeris USA Põhja-Carolina Ülikoolis, kus omandas magistrikraadi. 1996–2013 oli firmade Geotest ja Hansaposter OÜ juhataja ning tegeles MTÜ-s GEOGuide Baltoscandia Eesti ja Skandinaavia geoloogia tutvustavate raamatute, brošüüride ning videofilmide väljaandmisega. 2013 astus doktoriõppesse TTÜ Geoloogia Instituudi juures, 2015. a-st õpetab sedimentoloogiat.

B: EGBT, 13.

<https://www.etis.ee>

BAUKOV, Sergei 04.09.1910 Tatištševo, SARATOVI kub–19.02.1984 TALLINN, geol-min kand 1952 Tartu

Lõpetas Saratovi Ülikooli 1938 ning töötas geoloogina Alam-Volga Geoloogiliste Uuringute Trustis ja NSVL Söetööstuse Ministeriumis. 1947 astus Tallinna Polütehnilise Instituudi juures aspirantuuri, töötades samaaegselt Leningradi Riiklikus Mäejärelevalves. 1952–57 ja 1960–84 oli teadustöötaja Eesti Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. 1957–60 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses ekspeditsiooniülemana ja peainsenerina, andes oma panuse asutuse ülesehitamisele. Uurimusi Balti põlevkivibasseini geoloogilise ehituse, kukersiidi litoloogia, ainelise koostise ja tekke kohta. Hilisemates töödes käsitles põlevkivimaardla majandusgeoloogilisi näitajaid, varude arvestust, esitas soovitusi ja ettepanekuid põlevkivitööstusele.

B: EGBT, 13–14; ETBL, I, 125–126.

Aaloe, A. 1989. Sergei Baukov – Eesti põlevkivigeoloogia silmapaistev uurija. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, VII. Geoloogia arengust Eestis. Tallinn, 140–147.

Müürisepp, K. & Klamann, E. 1970. Teeneka põlevkiviurija juubel. // Eesti Loodus, 9, lk 575.

BAUMAN, Meelis 29.10.1979 Uhtna k, LÄÄNE-VIRUMAA, MSc 2005 Tallinn

Lõpetas 2003. a rakendusgeoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis, 2005 kaitses samas magistritööd mäetehnikas. On töötanud OÜ Salveesia ja Keila vallavalitsuses vee ja kanalisatsiooni alal. Töötab haldusspetsialistina AS Lahevesi Keilas.

BEILMANN, Kätlin 09.02.1986, MSc 2012 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2008. Jätkas samas magistriõppes. 2012–15 töötas Tartu Ülikooli Loodus- ja Tehnoloogiateaduskonna (LOTE) geoloogia osakonnas.

BEKKER, Hendrik 17./29.12.1891 Pühajärve v, TARTUMAA–22.06.1925 TARTU, PhD 1921 London, Tartu Ülikooli esimene eestlasest geoloogiaprofessor

Õppis 1912–17 Tartu Ülikoolis loodusteadust. 1918 omandas geoloogiakandidaadi astme uurimusega Kukruse lademe sammalloomadest. Pärast ülikooli lõpetamist jäi assistendina tööle TÜ Geoloogia Kabinetti. 1918, kui ülikool suleti, oli keskkooliõpetaja Põltsamaal. 1919–21 oli stipendiaadina Londonis, kus 1921. a kaitses doktoritööd Kukruse lademe kohta. 1922. a II poolaastast on taas Geoloogia Kabineti juhataja ning 1924. a-st erakorraline professor. Õppetöös pööras tähelepanu Eesti geoloogiale, õppekogude täiendamisele ja korrastamisele ning praktilistele töödele ja ekskursioonidele. Teaduslikus uurimistöös oli domineeriv paleontoloogiline lähenemine. Arendas eestikeelset teaduslikku ja populaarteaduslikku kirjandust – on esimese eestikeelse ajaloolise geoloogia õpiku (1923) autor.

B: EE 14, 34; EGBT, 14; ETBL, I, 127–128.

Audova, A. 1926. Hendrik Bekkeri elust. // Loodusuurijate Seltsi aruanded, XXXIII. Tartu, 21–27.

Kark, J. 1926. H. Bekkeri tööd Eesti geoloogias. // Loodusuurijate Seltsi aruanded, XXXIII. Tartu, 13–16.

Luha, A. 1926. Prof. H. Bekker õpetajana. // Loodusuurijate Seltsi aruanded, XXXIII. Tartu, 16–21.

Luha, A. 1926. Professor Hendrik Bekker, Ph. D. Sc. Nekroloog. // Tartu Ülikooli Geoloogia Instituudi toimetused, 4, 1–8.

Orviku, K. 1989. Professor Hendrik Bekkerit meenutades. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, VII. Geoloogia arengust Eestis. Tallinn, Valgus, 85–89.

http://dspace.ut.ee/bitstream/handle/10062/46382/f125_bekker.pdf?sequence=1

https://et.wikipedia.org/wiki/Hendrik_Bekker

BELJANKIN, Dmitri Stepanovitš 11./23.08.1876 Lamanihha k, VOLOGDA kub–20.06.1953 MOSKVA, vene geoloog, petrograaf ja mineraloog, tehnilise petrograafia rajaja, geol-min dr 1934 Moskva, NSVL TA korr liige 1933, akadeemik 1943

Side Eestiga piirdub keemia ja loodusteaduste õpingute ning teadusuuringute suuna valikuga Tartu Ülikoolis 1897–1902. D. Beljankin oli lõpetanud Vologda usuteaduste seminari ja Tartu Ülikool oli tol ajal ainuke ülikool Venemaal, kuhu said astuda usuteaduste seminari lõpetanud. Üliõpilasena alustas tööd füüsikalise keemia laboris G. Tammani juhendamisel. Tutvus ka geoloogiakabineti professori F. Loewinson-Lessingiga, kelle mõjutusel huvitus mineraloogiast. 1903. a asus tööle F. Loewinson-Lessingi laboris Peterburis ning oli 1935. a-ni ka Leningradi Polütehnilise Instituudi õppejõud ja kateedrijuhataja. Hiljem töötas Moskvast, kus muuhulgas 1945–47 oli NSVL TA Geoloogia Instituudi direktor. Põhiosa tema uurimustest on pühendatud üldise, teoreetilise ja tehnilise petrograafia küsimustele.

B: ETBL, I, 128.

Петров В. П. 1962. Дмитрий Степанович Белянкин 1876–1953. // Люди Русской науки. Москва, 200–206.

BELKIN, Viktor 04.01.1934 ZAPOROŽJE, hüdroteoloog

Lõpetas Dnepropetrovski Mäeinstituudi 1957. Töötas Kasahstanis ja 1963–93 Eesti Geoloogia Valitsuses, kus tegeles põhjavee otsinguga Tallinna, Tartu, Kohtla-Järve jt linnade vesivarustuse tarbeks. Hiljem töötas Salveesia OÜ-s.

B: EGBT, 14.

BENGEL, Ruth 04.05.1986 TÜRI, MSc 2011 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2009 ning magistriõppe 2011. Töötab Tartu Ülikooli geoloogia osakonnas laborandina, uurib Ordoviitsiumi ostrakoode.

BITJUKOV, Mihhail 28.02.1955 UFA

Lõpetas Moskva Ülikooli geoloogiateaduskonna 1977. Samal aastal alustas tööd Eesti Teaduste Akadeemia Keemia Instituudis. 2002. a-st töötab keemiainsenerina Tallinna Tehnikaülikooli Polümeerimaterjalide Instituudi põlevkivi ja taastuvkütuste teaduslaboratooriumis.

B: EGBT, 15.

BITJUKOVA (sünd Karpenko), Liidia 14.06.1955 TALLINN, geol-min kand 1984 Moskva

Lõpetas Moskva Ülikooli geoloogiateaduskonna geokeemia erialal 1977. A-ni 1979 oli nooremteadur Eesti Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. 1977–78 stažeeris Moskvast ja 1979–83 õppis Moskva Ülikooli juures aspirantuuris. 1983–2013 oli teadustöötaja Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis. Uurimusi mikrokomponentide leviku seaduspärasuse kohta Vendi ja Kambriumi kivimites, linnakeskkonna ja põhjavee geokeemia, põlevkivitööstusest lähtuva õhusaaste jm alalt. On teinud koostööd Norra, Saksamaa, Austria jt riikide teadlastega.

B: EGBT, 15; ETBL, I, 143.

<https://www.etis.ee>

BLECHMANN, Riva 05.04.1946 TALLINN

Lõpetas Vilniuse Ülikooli hüdro- ja ehitusgeoloogia erialal 1969. Töötas Eesti Geoloogia Valitsuses (1969–74), Maaparanduse ja Veemajanduse Komitees ning Keskkonnaministriumis. 1980-ndate lõpus asus elama Iisraeli.

B: EGBT, 15.

BOCK, Johann 27.05./08.06.1844 PETERBURI–surnud 1916, baltisaksa päritolu geoloog ja statistik

Õppis 1862–65 Tartu Ülikoolis geoloogiat ja paleontoloogiat. Pärast ülikooli lõpetamist töötas ametnikuna Peterburi Geoloogia Komitees. Kirjeldas Peterburi ümbruse ja Põhja-Eesti Kambriumi, Ordoviitsiumi ning Devoni kivimeid, sealhulgas ka glaukoniitliivakivi ja põlevkivi. Koostas Peterburi kubermangu Ordoviitsiumi ja Devoni esimese stratigraafilise skeemi. Uuris trilobiite. Lahkarvamuste tõttu kolleegidega lõpetas geoloogilise tegevuse 1870. a paiku.

B: AAUD, 505; ETBL, I, 149–150.

Viiding, H., Kongo, L. 1993. C. A. C. Grewingk. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, IX. Geoloogia rajajooni Eestis. Tallinn, 99–110.

Геккер П. Ф. 1987. Куторга. Бок. // На силурийском плато. Очерки по истории геологических знаний, 24. Москва, 83–86.

BOGATŠEV, Vladimir Vladimirovitš 07./19.02.1881 Novotšerkassk, VENE-MAA–11.12.1965 BAKUU, paleontoloog, geol-min dr 1937

Lõpetas Peterburi Ülikooli loodusteaduskonna 1905. Pärast ülikooli lõpetamist oli õpetaja kesk- ja kõrgkoolides, sealhulgas ka Tartu Ülikooli geoloogiakabineti assistent ja eradot-sent. Luges 1911–17 zoogeograafia geoloogilisi aluseid ja Ponto-Kaspia basseini ajalugu. Baltikumi geoloogia uurimisel ei osalenud. Tartust suundus Kaukaasiasse, kus oli Thbilisi Kõrgemate Naiskursuste professor ja Doni Pedagoogilise Instituudi dotsent ning profes-sor Novotšerkasskis. 1920–30-ndatel aastatel oli Bakuu Ülikooli ja Bakuu Polütehnilise Instituudi professor, 1940 valiti Rostovi Ülikooli ajaloolise geoloogia kateedri juhatajaks. 1943 arreteeriti ning oli kümme aastat Uhta ja Vorkuta vangilaagrites. Pärast vabanemist töötas Novosibirski, Simferopoli ja Bakuu ülikoolis. Pedagoogitöö kõrvalt jõudis tegelda paleontoloogilise uurimistööga. Peamine tähelepanu oli pööratud Tertsiaari mageveeliste molluskite uurimisele – on kirjeldanud ja määranud üle 500 molluskiliigi ning koostanud kaks monograafiat Euraasia magevee fauna kohta.

B: Pani, T. 2005. Geoloogia õpetamisest Tartu Ülikoolis 1802–1918. // Verš, E., Puura, I. & Isakar, M. (toim). Geoloogia õpetamine Eestis läbi kolme sajandi. Tartu, 8–43.

Эберзин А. Г. 1966. Владимир Владимирович Богачев (1881–1965). // Палеонтологический журнал, 4, 121–123.

BOGOLJUBOV, Nikolai Nikolajevitš 20.06.1872 KALUGA kub–16.12.1928 VORO-NEŽ, vene geoloog ja paleontoloog

1895 lõpetas Moskva Ülikooli loodusteaduskonna, jäi ülikooli juurde professorikutseks valmistuma ning töötas geoloogiakateedri juures 1914. a-ni. 1914–18 oli Tartu Ülikooli ja 1918–28 Voroneži Ülikooli geoloogiaprofessor. Tartus õpetas dünaamilist geoloogiat, ajaloolist geoloogiat ja paleontoloogiat, korraldas praktikume. Teadushuvid olid seotud Venemaa Euroopa-osa lõuna- ja keskrajooni Mesosoikumi ja Kainosoikumi geoloogiaga. Olulisemad saavutused on 1912. a kaitsstud magistritöö plesiosauruste kohta ning Kesk-Venemaa jääaegade ja jäävaheaegade geoloogia selgitamine.

B: EGBT, 15; ETBL, I, 152.

Чернов А. 1930. Николай Николаевич Боголюбов (1872–1928). // Ежегодник Русского Палеонтологического Общества, т. VIII. Ленинград, 174–175.

BOJEVA, Larissa 13.09.1967 TALLINN, hüdroteoloog

Lõpetas Vilniuse Ülikooli hüdroteoloogia erialal 1989. A-ni 1991 töötas Eesti Geoloogiakeskuses.

B: EGBT, 15.

BOLDÕREVA, Natalija 03.02.1947 KURESSAARE

Lõpetas Leningradi Hüdrometeoroloogia Instituudi hüdroteoloogia erialal 1971. A-tel 1982–2013 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses hüdroteoloogina põhjaveeseire alal.

B: EGBT, 15.

BONNEMA, Jan Haitzes 07.01.1864 Arum, HOLLAND–16.09.1941 Groningen, HOLLAND, hollandi geoloog ja paleontoloog, dr 1909 Groningen, professor

Õppis Groningeni Ülikoolis arstiteadust ja bioloogiat. 1893–08 töötas gümnaasiumi loodusainete õpetajana, seejärel oli Delfti Tehnikaülikooli geoloogiliste kogude konservaator ja 1911–34 Groningeni Ülikooli geoloogiaprofessor. Uuris Paleosoikumi ostrakoode, eriti Hollandi rändkivides. Matkas mitmel korral Eestis, kas üksinda või Fr. Schmidtiga saatel. 1909 kaitses doktoritööd Eesti Kukruse lademe ostrakoodide kohta (Beitrag zur Kenntnis der Ostrakoden der kukersschen Schicht). Põhiliselt uuris aga Kriidi ajastu ostrakoode. Tema ümber kujunes ostrakoodide uurimise keskus Euroopas. 1937 valiti Eesti LUS-i auliikmeks, 1938 omistati Valgetähe III klassi teenetemärk. Oma Eestist ja Gotlandilt kogutud paleontoloogilised kollektsioonid kinkis Tartu Ülikoolile.

*surmadaatumina on märgitud ka 11.09. (ETBL) ja 17.09.1941

B: EGBT, 15; ETBL, I, 155.

Õpik, A. 1937. Prof. J. H. Bonnema – Loodusuurijate Seltsi auliikmeks. // Eesti Loodus, 3, 97–98.

https://et.wikipedia.org/wiki/Jan_Bonnema

BORN, Axel 05.02.1887 Prenzlau, SAKSAMAA–01.09.1935 BERLIIN, saksa geoloog ja paleontoloog

Õppis Berliini, Hannoveri ja Göttingeni Ülikoolis. 1926. a-st oli Charlottenburgi Mäeakadeemia geoloogia- ja paleontoloogiaprofessor. Uurimusi stratigraafia, paleontoloogia, tektoonika jm alalt. Kukersiidi mikrokoopilise uurimise alusel tuli järeldusele, et kukersiidi orgaaniline aine on autohtoonse fütoorse päritoluga. Täpsustas Ülem-Ordoviitsiumi Jõhvi – Porkuni lademete litoloogiat ning vastavate kihtide rööbistust Ameerika läbilõigetega.

B: EGBT, 16.

BRISKIN, Isaak 26.02.1905 Mogiljovi obl, VALGEVENE

Lõpetas 1936. a Leningradi Mäeinstituudi insener-geoloogina. 1940. a-ni töötas Leningradis, 1940–49 Komimaal ja 1949–55 Siberis (Jakuutias, Krasnojarski krais jm). 1958–61 oli Eesti Geoloogia Valitsuse Kohtla-Järve Ekspeditsiooni ülem.

B: EGBT, 16.

BRUTUS, Aivar 04.04.1960 Tudulinna, VIRUMAA, geoloog ja ettevõtja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1983. A-ni 1992 töötas Eesti Geoloogia Valitsuse Tartu töökonnas ehitusmaterjalide uuringutel. 1992. a-st on töötanud raamatupidajana erinevates firmades, 2008. a-st osutab FIE-na raamatupidamisteenust Tartus. Harrastab reisimist ja fotograafiat.

B: EGBT, 16.

BÖLAU, Edmund Woldemar 29.10.1910 TALLINN–17.12.1995 HELSINGBORG, MSc 1941 Tartu, PhD 1944 Tartu, rootsi rahvusest geoloog

Õppis Tallinna konservatooriumis orelilerialal, lõpetas 1936. Õpingute kõrvalt oli õpetaja J. Westholmi eragümnaasiumis. 1936–40 õppis Tartu Ülikoolis loodusteadust ning osales Eesti geoloogilisel kaardistamisel (1939–40). Oli TÜ geoloogia instituudi laborant (1941) ning teaduslik stipendiaat geoloogia alal (1942–44). Täiendas end Berliinis, Viinis ja Tübingenis. 1944 põgenes Rootsi, kus 1946–76 töötas geoloogina firmas Höganäs-Billesholmen AB. Seejärel asus elama Saksamaale. Eesti perioodil uuris Saaremaa Siluri ostrakoderme ja kaitses sel teemal doktoritööd. Huvitus ka Eesti Devoni karbonaatkivimitest, karbonaatse ja terrigeense faatsiese piirikihtidest ning Jaagarahu lademe kaltsiidikristallide kasvunähtustest.

B: EGBT, 16; ETBL, I, 180; ETVpK, 22.

CZEKANOWSKI, Aleksander Piotr 12./24.02.1833 Kremenets, VOLÕÕNIA kub–18./30.10.1876 PETERBURI, poola päritolu geoloog ja geograaf, Siberi uurija

Õppis 1850–55 Kiievi Ülikoolis meditsiini, jätkas õpinguid Tartu Ülikoolis (1855–56 meditsiin ja 1856–57 mineraloogia). 1857 pöördus tagasi Kiievisse, kus töötas telegraafifirmas ning korras Kiievi Ülikooli paleontoloogilisi kogusid. Võttis osa Poola 1863. a ülestõusust, arreteeriti ja saadeti Siberisse sunnitööle. 1866–75 oli asumisel Irkutski kubermangus (vabastati 1875, tagasipöördumisloa sai 1876). Asumisel olles uuris Venemaa Geograafia Seltsi ülesandel Siberi geoloogiat, võttis osa Amuuri, Tunguusi ja Leena-Olenjoki ekspeditsioonist, kus kogus paleontoloogilist materjali ning tegi topograafilist ja geoloogilist kaardistamist. Oma kaheaastase Tartu perioodi ajal tegutses energiliselt mineraloogiakabinetis prof Grewingki juhendamisel ja uuris koos Fr. Schmidtiga Eesti Siluri kivimeid. Kogus rikkaliku kivististe kollektsiooni (eriti trilobiidid).

B: EGBT, 15.

Issakov, S. & Sigalov, P. 1974. Tartu Ülikool – taimelava Poola teadusele. // Eesti Loodus, 1, 37–41.

Худзиковская Я. & Ястер Я. 1957. Люди великой отваги. Рассказы о польских путешественниках. Москва, 300 с.

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=6&do=1>

DANIEL, Esko 13.10.1943 TALLINN, fil lic 1973 Lund, eesti päritolu rootsi kvaternaargeoloog On töötanud Rootsi Geoloogiateenistuses kvaternaarse teete kaardistamisel, kaartide koostamisel ja väljaandmisel. Uurimusi glatsiaalgeoloogia alalt.

B: EGBT, 16; ETVpK, 22.

DANTŠENKO (sünd Kahar), Sale 13.06.1933 VASTSELIINA–05.09.1990 VASTSELIINA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1957. Töötas 1962. a-ni Tšita Geoloogia Valitsuses ning 1962–65 Eesti Geoloogia Valitsuses Kohtla-Järvel fosforiidiuuringutel. 1965. a-st töötas kaevandusgeoloogina põlevkivikaevanduses.

B: EGBT, 17.

DANTŠENKO, Viktor 1934–2007

Lõpetas Kiievi Geoloogiatehnikumi 1955. Pärast õpingute lõpetamist töötas Tšita Geoloogia Valitsuses. 1962–65 oli geofüüsik Eesti Geoloogia Valitsuses Kohtla-Järvel, 1965. a-st töötas kaevandusgeoloogina.

B: EGBT, 17.

DEBKOV, Aleksander 03.09.1946 JUŽNO-SAHHALINSK

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi luuretööde tehnoloogia ja tehnika alal 1969. Samast aastast kuni 1992. a-ni töötas Eesti Geoloogia Valitsuses: alustas puurmeistrina Keilas, 1977–80 oli ohutustehnika insener, 1987–89 puurimistöõde juhataja, 1989–92 EGV peadirektori asetäitja. 1981–83 ja 1990 oli geoloogina Jeemeni Demokraatlikus Vabariigis. Pärast EGV-st lahkumist on tegutsenud ehitusalal. Huvitub malest.

B: EGBT, 17.

DEMENTJEV, Konstantin 23.02.1934 KIROVI obl–surnud 1996 KEILA

Lõpetas Harkovi Ülikooli geoloogia osakonna 1957. Töötas Krasnojarski Geoloogia Valitsuses geoloogilisel kaardistamisel ja 1965–82 Eesti Geoloogia Valitsuses geofüüsikuna, tegeldes põhiliselt puuraukude karotaažiga.

B: EGBT, 17.

DETKOVSKI, Stanislav 27.06.1941 MURMANSKI obl–10.05.2000 TALLINN

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1964. Töötas puurmeistrina Koolal. 1968–92 oli puurmeister ja geoloog Eesti Geoloogia Valitsuses. Osales süvakaardistamisel.

B: EGBT, 17.

DIGRYS (sünd Ideon), Reet 27.04.1944 TALLINN

Lõpetas Vilniuse Ülikooli ehitus- ja hüdrogeoloogia erialal 1970. Töötas Vilniuses projekteerimisinstituudis ja turismialal. On Sotsiaalkindlustusameti Tallinna büroo andmetööluse spetsialist.

B: EGBT, 17.

DILAKTORSKI, Nikolai 13./26.12.1902 Totma l, VOLOGDA kub–09.04.1983 TALLINN, mineraloog, geol-min dr 1951 Leningrad, professor 1954, ENSV teeneline teadlane 1965

Lõpetas Leningradi Herzeni-nimelise Pedagoogilise Instituudi loodusteaduskonna 1929. A-il 1928–30 töötas NSVL TA Taga-Kaukaasia Ekspeditsioonis ning 1930–40 Leningradi Geoloogiliste Uuringute Peavalitsuses ja Geoloogia Teadusliku Uurimise Instituudis vanemteadurina. Samaaegselt oli ka Herzeni-nim Pedagoogilise Instituudi assistent (1930–34), dotsent (1934–41) ja professori kohusetäitja ning geoloogia kateedri juhataja (1941–42). 1935 omistati geoloogiakandidaadi kraad väitekirja kaitsmata. 1942–47 töötas Põhja-Kaukaasias ja Ukrainas (Harkovi obl). 1947–50 töötas Eesti Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis vanemteadurina, 1950–52 Tööstusprobleemide Instituudis ja 1952–82 Riikliku Ehituskomitee Ehituse Teadusliku Uurimise Instituudis osakonna- ja laborijuhatajana ning viimasel viiel aastal konsultandina. Uurimusi mineraloogia, eksperimentaalse petrograafia, Eesti savileiukohtade, savide koostise ja tööstusliku kasutamise ning põlevkivituhksideainete kohta. Üle 70 teadusartikli. Eesti NSV riiklik preemia 1965.

B: EGBT, 17; ETBL, I, 198.

Nikolai Dilaktorski 1902–1983. Õhtuleht, 1983, 12. apr.

DITMAR, Carl (Karl) Woldemar Bernhard Ferdinand von 27.08./08.09.1822 VÄNDRA–13./25.04.1892 TARTU, baltisaksa geoloog, mineraloog ja maadeuurija

1841–46 õppis Tartu Ülikoolis majandust ja mineraloogiat. Pärast ülikooli lõpetamist reisis Euroopas ja täiendas end mitmes ülikoolis. 1851. a lähetati Ditmar Kamtšatkale mäendus-eksperdiksi, kus ta 1851–55 sooritas hulgaliselt reise Kamtšatka ja Amuurimaa geoloogia ja looduse tundmaõppimiseks. Tema ülesandeks oli välja selgitada maavaraleiukohtade olemasolu Kamtšatkal. Naasnud Kamtšatkal, asus 1856 elama Kärus mõisa, mille ema oli talle ostnud. Siin tegeles aktiivselt põllu- ja metsamajandusega, avas Kärus mõisakooli ja lasteaia, tegutses Pärnus sillakohtunikuna ja koolide revidendina. Kamtšatka materjalide läbitöötamiseni jõudis alles 1880-ndate II poolel, kui viibis valdavalt Tartus. Ditmar avaldas

kaheköitelise uurimuse Kamtšatka geoloogia kohta ning koostas poolsaare esimese geoloogilise kaardi. Täiendas andmestikku Kamtšatka geograafia, vulkaanide ja kliima kohta ning tegi tähelepanekuid põlisrahvaste elust-olust. C. von Ditmari peetakse Kamtšatka uurimise klassikuks.

B: EE 14, 47; EGBT, 18; ETBL, I, 199.

Schrenck, L. 1892. Karl von Ditmar. // Baltische Monatschrift, Bd. 39, H. 5, 312–314.

Tammiksaar, E. 1995. Carl von Ditmar – unustusse vajunud maadeuurija (1822–1892). // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, XI. Geograafia ajaloost Eestis. Tallinn, 129–139.

https://et.wikipedia.org/wiki/Carl_von_Ditmar

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=7&do=1>

DJATŠENKO, Valentin 01.04.1918 Tšerkasski obl, UKRAINA

Lõpetas Dnepropetrovski Ülikooli geoloogina 1941. Kaksikümmend aastat töötas maakide ja kulla otsinguil Kaug-Idas, Kaug-Põhjas ja Siberis. 1961–63 töötas Guinea Vabariigis. 1963–65 oli Eesti Geoloogia Valitsuse ülem.

B: EGBT, 18.

DMITRIJEVA, Marija 12.08.1992 PETSERI, MSc 2015 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2013 ja magistriõppe samas 2015. 2014. a sai Kristjan Jaagu stipendiumi täiendõppeks Rootsis. 2015. a-st töötab geofüüsikuna Eesti Geoloogiakeskuses.

DOMANOVA (sünd Smirnova), Niina 23.07.1937 Sabeži k, PIHKVA obl, hüdrogeoloog, geol-min kand 1986 Leningrad

Lõpetas Leningradi Ülikooli 1959. Töötas Venemaa Keskrajooni Geoloogia Valitsuses ning 1965–78 hüdrogeoloogina Eesti Geoloogia Valitsuses. 1978–92 oli teadustöötaja A. Skotšinski nim Mäeinstituudi Kohtla-Järve filiaalis ning õppis sama instituudi kaugõppeaspirantuuris. 1992 asus tööle RE Eesti Põlevkivi uurimiskeskusesse. Uurinud põlevkivikaevanduste hüdrogeoloogilisi tingimusi ning mäetööde mõju põhjaveele. Enamus uurimusi on rakendusliku suunitlusega.

B: EGBT, 18; ETBL, I, 203.

DOSS, Carl Bruno 01.11.1861 AUERBACH–28.05.1919 DRESDEN, saksa geoloog, dr phil 1886 Leipzig

Õppis loodusteadusi Müncheni ja Leipzigi Ülikoolis, 1886 kaitses Leipzigi doktorikraadi. 1888–89 oli Dresdeni Tehnikaülikooli õppejõud, 1889–1914 Riia Polütehnilise Instituudi geoloogia ja mineraloogia dotsent ja professor. I maailmasõja ajal läks tagasi Saksamaale, kus ta 1915–16 oli Freibergi Mäeakadeemia professor ja 1917–18 sõjageoloog. Mitme-

külgsete huvidega teadlane. Tema Riia perioodi tööd käsitlevad Devoni settekivimeid, Riia ümbruse kvaternaargeoloogiat, seismoloogiat jm. On avaldanud kirjutisi Tartu ümbruse geoloogiast, Tartu ja Tallinna vesivarustuse probleemidest, Pärnu arteesiakaevudest, Keri saare põlevast gaasist, meremuda koostisest ja tekkest, Eesti ja Läti maavärinatest jm.

B: EGBT, 18; ETBL, I, 203–204.

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=8&do=1>

DRAVANT, Eduard 28.06.1965 Tšupa k, KARJALA–06.03.2009 TALLINN, ehitusgeoloog

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1987 ja töötas 1997. a-ni Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis Tallinnas.

B: EGBT, 18.

DUHMBERG, Carl 12./24.10.1862 NEUHAUSEN (VASTSELIINA)–02.05.1931 TARTU, baltisaksa arheoloog, cand hist 1888 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli ajalooteaduskonna 1888 kandidaadiastmega. Oli gümnaasiumiõpetaja Tallinnas ja Riias. Tartu perioodil alustas muististe kogumise ja kaitsega, oli Õpetatud Eesti Seltsi liige ja Seltsi numismaatilise kogu hoidja. 1891–1901 oli Kertši arheoloogia-muuseumi direktor, korraldas muuseumi kogusid, organiseeris väljakaevamisi, tegeles rahvaharidusliku tööga. Hiljem töötas Kertši statistikakomitees ja arheoloogiaga enam ei tegelnud. Pöördunud tagasi Eestisse, töötas Tartu Ülikooli mineraloogia ja geoloogia õppetooli assistendina (1920–28), abistades prof Scupini praktiliste tööde läbiviimisel, korras mineraloogilisi õppe- ja vaatekogusid ning õpetas a-tel 1926–28 mineraloogiat.

B: EGBT, 18–19.

DYBOWSKI, Wladyslaw Nalecz 18./30.04.1838 MINSKI kub–14./27.07.1910 MINSKI kub, poola päritolu paleontoloog ja zooloog, mag min 1873 Tartu, dr min 1878 Tartu

1857–62 õppis Tartu Ülikoolis zooloogiat ja paleontoloogiat, lõpetas loodusteaduste kandidaadi kraadiga. Poola 1863. a ülestõusust osavõtu eest arreteeriti ja mõisteti vangi. Vabanes 1871, pöördus tagasi Tartusse, kus oli ülikooli mineraloogiakabineti assistent (1871–76) ja eradotsent (1876–78). Luges paleontoloogia üldkursust ning erikursust Paleosoikumi korallide ja molluskite kohta. Halvenenud tervise tõttu asus elama Minski kubermangu, uurimistööks vajalikku materjali kogusid talle tema õde ja vend, zooloogiadoktor Benedikt Dybowski. Ligi 70 trükitööd käsitlevad Baltikumi, Siberi ja Kamtšatka paleosoiliste korallide, käsnade ja molluskite süstemaatikat, umbes 40 artiklit on pühendatud botaanikale.

B: EE 14, 48; EGBT, 19; ETBL, I, 209.

Hryniewiecki, B. 1910. Dr. Wladyslaw Dybowski. Nekrolog. // Sb. Naturf. Ges. Dorpat, Bd. 19, 1–2, 1–5.

Issakov, S. & Sigalov, P. 1974. Tartu Ülikool – taimelava Poola teadusele. // Eesti Loodus, 1, 37–41.

Биографический словарь профессоров и преподавателей императорского, бывшего Дерптского университета. Подъ редакцией Г. В. Левицкого, томъ 1. Юрьевъ. 1902, 222–225.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Wikipedia:Strona_glowna

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=8&do=1>

EDERMA (sünd Põldma), Ülle 17.10.1933 TARTU, eesti päritolu geoloog USA-s

Lõpetas geoloogia erialal Põhja-Carolina Ülikooli USA-s. 1983. a-ni töötas geoloogiaõpetajana Winston-Salem NC linnakoolis ja 1983–95 Cathedral School of St. John the Devine New Yorgis. On Eesti Rahvuskomitee Ühendriikides (ERKÜ) esinduskogu liige.

EEK (sünd Jüriado), Külli 24.09.1966 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikool geoloogia osakonna 1989. Töötas 1989–96 Järva Maavalitsuse Keskkonnaosakonnas. 2005. a oli AS Mäo Klaas müügijuht ning 2006. a-st rahvusvahelise klaasitootmiskontserni Pilkington Limited Eesti ja Läti piirkonna müügijuht. 2010. a-st töötab Soome firma Projecta OY tütarfirma Glastech Eesti AS müügijuhina, tegeldes ehitusklaasi- ja kivitöötlemismasinade müügiga Eestis. Huvialaks korvpall, matkamine, mäesuusatamine, jalgrattasõit.

B: EGBT, 19.

EEK, Peeter 12.12.1963 PÕLTSAMAA, geoloog, riigiametnik

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1989. A-ni 2001 töötas Järva Maavalitsuse Keskkonnaosakonnas. 2001. a on EV Keskkonnaministeeriumi jäätmeosakonna juhataja. 2007. a autasustati Valgetähe IV klassi teenetemärgiga.

B: EGBT, 19.

EENSAAR, Jaan 31.07.1979 TARTU

Omandas põhikooli loodusainete õpetaja kutse Tartu Ülikoolis 2002 ning lõpetas bakalaureuseõppe keskkonnatehnoloogia erialal 2004. Töötas lühiajaliselt Tartu Ülikooli geoloogia instituudis hüdrogeoloogia alal, 2005–08 oli Võrtsjärve Limnoloogiajaama järvenuuseumi juhataja ja 2008 sügistel geoloogilistel töodel Austraalias. Õpib Tartu Ülikooli juures doktorantuuris, on täitnud Baltoskandia tektoonikat käsitlevaid projekte ning töötanud KESTA programmi juures. On mesinik (OÜ Lõuna-Eesti mesi) Tartumaal.

B: <https://www.etis.ee>

EENSAAR (sünd Nõges), Liisa 18.01.1982 VILJANDI

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2006. Oli laborant Võrtsjärve Limnoloogiakeskuses ning 2008. a sügistalvel geoloogilistel töödel Austraalias. 2009–14 töötas Valguta lasteaed-alkgkoolis loodusainete ja ajaloo õpetajana. 2015 lõpetas Olustvere Teenindus- ja Maamajanduskooli mesiniku erialal ja peab koos abikaasaga mesindustalu Tartumaal.

EESMAA (a-ni 1935 Eisschmidt), Richard 31.10.1925 Saulepi v, LÄÄNEMAA–21.06.2008 TALLINN, ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1953. Töötas ehitus- ja hüdrogeoloogina ning peainsenerina mitmes projekteerimisinstituudis (1953–63 Estonprojekt, 1963–65 Puurkaevuprojekt, 1965–74 Eesti Projekt, 1974–79 Eesti Maaehitusprojekt). 1980–91 oli juhtivinsener Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis. 2008 autasustati Kotkaristi V klassi teenetemärgiga kui sõjaliste teenetega vabadusvõitlejat.

B: EGBT, 19.

EHRENPREIS (sünd Võrk), Ene 09.06.1950 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1973. Töötas ehitusgeoloogina projekteerimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt ja Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis (1980–81). 1981–89 töötas TK Flora Kadrina tsehhis vahetusmeistrina, seejärel oli Viru-Nigula kolhoosi haljastusbrigaadi juhataja. 1992–97 oli Vasta Põhikooli geograafia ja bioloogia õpetaja ning 1997–2004 Viru-Nigula Koduloomuuseumi fondihoidja ja giid. 2005. a-st on Viru-Nigula vallavalitsuse arendusspetsialist. Aktiivne kohaliku elu edendaja – Viru-Nigula hariduse seltsi juhatuse esimees, naiskodukaitse aktivist, spordielu eestvedaja jm. 2011 autasustati Viru-Nigula valla teenetemärgiga.

B: EGBT, 19.

Virumaa Teataja 21.10.2006.

EHRENPREIS, Jüri 18.04.1868 Vastemõisa v, VILJANDIMAA–04.03.1940 Suurejõe, PÄRNUMAA, asjaarmastaja-loodusteadlane, fotograaf

Elas Väandra Suurejõel. 1905. a paiku hakkas koguma andmeid suurte rändrahnude kohta neid pildistama. Eriti innukas oli see tegevus 1930-ndate II poolel. Mõötis ja pildistas 177 suurt rändrahnud ja koostas kolm köidet “Eesti Vabariigi suurte kivide albumit“. Uuris ka Väandra ümbruse allikaid, põlispuid, maavarasid.

B: Ehrenpreis, T. 2003. Kivide pildistaja Jüri Ehrenpreisi elu väärrib raamatut. // Sakala, 06. sept.

Orviku, K. 1936. J. A. Ehrenpreis suurte rändrahnude ülesmärkijana. // Eesti Loodus, 1, 30–32.

Vilbaste, G. 1938. Usaldustegelane Jüri Ehrenpreis 70-aastane. // Looduskaitse, I, nr 2, 61–62.

EHRENPREIS, Tiiu 01.01.1955 PÄRNU

Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna 1980. Töötas geoloogina Eesti Geoloogia Valitsuse geokeemia ja meregeoloogia rühmas. 1995. a-st on Tääksi põhikooli geograafia ja bioloogia õpetaja. On tegelnud alpinismiga.

B: EGBT, 19.

EHRlich, Kairi 09.01.1987 TALLINN, MSc 2011 Tallinn

Lõpetas geoökoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Ülikoolis 2009 ja magistriõppe geoloogia erialal Tallinna Tehnikülikoolis 2011. Samast aastast on füüsikalise geoloogia eriala doktorant TTÜ Geoloogia Instituudis. Uuringud geokeemilise suunitlusega. On kuulunud geoloogia sügiskooli Schola Geologica korraldustoimkonda ja toimetanud sügiskooli väljaandeid.

B: <https://www.etis.ee>

EICHENBAUM, Alfred 16.10.1930 Kansk, KRASNOJARSKI krai

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1955. A-ni 1972 töötas geoloogina Leningradi projekterimisinstituudis Hüdroprojekt ja 1972–77 koondise Eesti Põllumajandustehnika (EPT) Elva osakonnas. 1977–84 oli ehitusmaterjalide uuringutel Eesti Geoloogia Valitsuse Keila ja Tartu töökonnas.

B: EGBT, 20.

EICHENBAUM (sünd Ehte), Külli 19.05.1967 VÕRU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1990. Erialal ei ole töötanud. 1995–2004 oli Võru Instituudi teadur, 2005–10 Võru Instituudi direktor ning hiljem samas projektijuht. Uurimusi ajaloolise Setomaa ja Võromaa asustuse, rahvastiku identiteedi ning vaimse pärandi kohta.

B: EGBT, 20.

<https://www.etis.ee>

EICHWALD, Johann Karl Eduard (Eduard Ivanovitš) 04./15.07.1795 MIITAVI (JEL-GAVA)–04./16.11.1876* PETERBURI, baltisaksa päritolu vene geoloog, paleontoloog, zooloog ja arst, dr med 1819 Vilnius, dr phil 1846 Breslau (Wroclaw)

Õppis 1814–17 Berliini Ülikoolis loodusteadust ja meditsiini. 1817–19 täiendas teadmisi Euroopas reisides. 1819–21 töötas arstina Kuramaal (Aisputes), 1821–23 oli Tartu Ülikooli zooloogia eradotsent. Esimesena kogu Vene riigis luges Eichwald 1822. a Tartu Ülikoolis paleontoloogia (orüktozooloogia) kursust. 1823–26 oli zooloogia-, mineraloogia- ja geoloogiaprofessor Kaasani Ülikoolis, 1825 valiti Peterburi Teaduste Akadeemia korres-

pondentliikmeks. A-tel 1827–38 oli Vilniuse Ülikooli ja Vilniuse Kirurgilise Meditsiini Akadeemia professor ning 1838–51 Peterburi Kliinilise Meditsiini Akadeemia ja ühtlasi Peterburi Mäeinstituudi professor (1839–55). Osales ekspeditsioonidel Kaspia merele ja Kaukaasiasse (1825–26) ning reisis paljudes välisriikides – 1825 Pärsias, 1836 Saksamaal, 1846 Itaalias, Alžeerias ja Skandinaavias. Eichwald oli mitmekülgne looduseuurija, kes töötas mineraloogia, stratigraafia, zooloogia, botaanika, arheoloogia, meditsiini jm alal. Eelkõige oli ta aga silmapaistev paleontoloog. Umbes 30 uurimust käsitlevad Eesti aluspõhja stratigraafiat ja paleontoloogiat – 1840 ilmus uurimus “Siluri kihtidest Eestis”, kus andis ülevaate Osmussaare, Pakri saarte, Paldiski, Tallinna ja Peterburi ümbruse geoloogilisest ehitusest ning kirjeldas kogutud kivistisi. 1851 lahkus meditsiiniakadeemiast ja pühendus täielikult neljakõitelise prantsusekeelse monograafia “Lethaea rossica ou Paleontologie de la Russie” (1853–68) väljaandmisele. Töös on kirjeldatud ka mitmeid Eesti Kambriumi ja Siluri ladestust kogutud kivistisi. Oma töödega pani aluse Eesti aluspõhja litostratigraafiale, oli mandrijäätumise teooria üks rajajaid Baltimaades, tundis huvi Kaali meteoriidikraatrite tekke vastu. Oli Vene Geograafia Seltsi ning Saksa Loodusuurijate Akadeemia (Leopoldina) liige ja Peterburi Teaduste Akadeemia korrespondeeriv liige.

* E. Eichwaldi sünni- ja surmadaatumi kohta on erinevaid andmeid.

B: EE 14, 52; EGBT, 20; ETBL, I, 220–221.

Hints, L. 2003. Okasnahksed on kivistunud Vasalemma „marmoriks“. // Eesti Loodus, 12, 20–22.

Põlma, L. 1984. E. Eichwald ja Osmussaar. // Eesti Loodus, 11, 742–744.

Rõõmusoks, A. 1978. Eesti kambrosiluri stratigraafia algus. // Eesti Loodus, 10, 632–636.

Viiding, H. 1993. Kaali meteoriidikraatrite geoloogilisest uurimisest. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, IX. Geoloogia rajajooni Eestis. Tallinn, 46–55.

Вийдинг Х. & Кальо Д. 1986. История геологических наук в Эстонии. Таллин, 360 стр.

Геккер Р. Ф. 1956. Повесть о палеонтологах середины прошлого столетия. // Очерки по истории геологических знаний, 5. Москва, 89–131.

Райков Б. Е. 1951. Эдуард Иванович Эйхвальд. // Русские биологи-эволюционисты до Дарвина 2. М.-Л., 151–239.

Тихомиров В. В. 1953. К истории развития геологических знаний в России (1800–1840 гг.). // Очерки по истории геологических знаний, 2. Москва, 40–93.

https://et.wikipedia.org/wiki/Karl_Eduard_von_Eichwald

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=8&do=1>

EINASTO, Rein 07.07.1934 TARTU, litoloog, geol-min kand 1979 Leningrad

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1957. Samast ajast kuni 2003. a lõpuni oli teadustöötaja Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis. Kohakaaslasena töötas 1990. a EV Riigikantseleis, 1991–96 teaduskonsultandina Tallinna Paekivitoodete Tehases ning 1996–97 geograafia õpetajana Paldiski põhikoolis. 2002–14 oli Tallinna Tehnikakõrgkooli geoloogia ja keskkonnaõpetuse professor, 2014. a emeriitprofessor. Uurimusi Ordoviitsiumi ja Siluri platvormsete paelasundite stratigraafilise liigestuse ja litoloogia, settebasseinide paleogeograafia, faatsieste ja tsüklilise sedimentatsiooni

alalt. Baltika paleomandri ääremere fatsiaalsete mudelite looja. Mitme monograafia kaasautor. Viljakas geoloogia populariseerija ja noorte suunaja. “Paevanana” on paekivi kui Eesti rahuskivi mõtte algataja, väsimatu tutvustaja ja väärtustaja. 1972 omistati Nõukogude Eesti preemia monograafia “Eesti Silur” ühe autorina. Rahvusvahelise Siluri alamkomisjoni (1996), Eesti Rohelise Liikumise (1988), Eesti Paeliidu (1992) ja paljude teiste seltside ja ühingute liige. 2007 nimetati missiooniinimeseks, 2010 pälvis Eerik Kumari looduskaitsepreemia ja 2012 Valgetähe IV klassi teenetemärgi, 2014 valiti Eesti Geoloogia Seltsi ja Eesti Looduskaitse Seltsi auliikmeks.

B: EE 14, 53; EGBT, 20; ETBL, I, 224.

Aaloe, A. 2015. Eesti Geoloogia Selts 2009–2014. Auliikmed. // EGEOS Bülletään 9/15, 49–53.

Einasto, R. 2009. Nähtust ja tehtust. Tallinn, 242 lk.

Kurvet, M. & Einasto, R. (koost). 2014. Rein Einasto personaalnimestik 1959–2014. 60 aastat geoloogias. Tallinn, 52 lk.

<https://www.etis.ee>

http://et.wikipedia.org/wiki/Rein_Einasto

EINMANN, Andrus 04.11.1945 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1971. Töötas Eesti Geoloogia Valitsuse ehitusmaterjalide rühmas. 1974–83 oli geoloog projekteerimisinstituudis Eesti Maaparandusprojekt ning 1984–92 EGV hüdrogeoloogia osakonna vanemgeoloog ja informatsiooniosakonna juhataja. Seejärel tegutses AS Einmann & Pojad ja veel mitmes geoloogiaga mitteseotud ettevõttes. 2007–09 töötas ehitusmaterjalide (liiv, kruus) uuringutel J. Viru Markšeideribüroos.

B: EGBT, 20.

EIT (sünd Pääslane), Piret 06.04.1971 Rannu, TARTUMAA, MA 2012 Helsingi

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1993 ja õppis samas magistrantuuris. Erialal ei ole töötanud. Tegeleb noorsootööga – on töötanud Tartu Noorte Tehnikamajas, Tartu Anne Noortekeskuses jm. 2007. a-st on noorsootöö metoodika lektor Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemias. 2012 kaitses magistritööd noorsootöö alal.

B: <https://www.etis.ee>

ELBRA, Tiit 11.02.1979 TAPA, geofüüsik, MSc 2003 Tartu, PhD 2011 Helsingi

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2001 ja jätkas 2001–03 samas magistriõppes. 2003 astus doktoriõppesse Helsingi Ülikoolis ja oli 2011. a-ni samas geofüüsika osakonna uurija. 2011–13 oli järel doktor Jaapanis, 2014. a-st töötab Prahast Tšehhi Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. On uurinud kivimite ja mineraalide magnetiliste omaduste sõltuvust rõhust ja impaktšokist, osalenud petrofüüsikalistes, paleomagnetilistes,

seismilistes ning meteoriidikraatrite ja meteoriitide uuringutes.

B: <https://www.etis.ee>

ELLER, Eik 22.03.1956 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1982. Samast ajast kuni 1991. a-ni töötas Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis, a-st 1991 on AS Maves geoloog.

B: EGBT, 20.

ELLERVEE, Kalev 04.04.1988 TALLINN, MSc 2013 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2010 ning magistriõppe 2013. Töötab müügikonsultandina telekommunikatsiooniettevõttes Elisa Eesti AS.

ELMI, Kati 04.12.1988 Vaemla k, HIUMAA, MSc 2014 Tallinn

Lõpetas geokoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Ülikoolis 2012 ja magistriõppe Maa-teadustes Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis 2014. Magistritöö käsitleb mineviku maakasutusest põhjustatud järvede ökosüsteemi muutusi.

B: <https://www.etis.ee>

ELTERMANN, Guido-Maiold 28.11. 1933 Kavastu k, VIRUMAA, geoloog-kaardistaja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1958. Töötas Eesti Geoloogia Valitsuses keskmisemõtkavalisel geoloogilisel kaardistamisel Kirde-Eestis (1958–61) ning Kesk- ja Lääne-Eestis (1964–69) ning suuremõtkavalisel kaardistamisel Saaremaal ja Kesk-Eestis (1969–83). 1962–64 ja 1989–92 oli teadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. Uurimusi kvaternaargeoloogia alalt – luidete, pinnavormide, mandriliustiku serva asendi ja liustiku hääbumise kohta.

B: EGBT, 21; ETBL, I, 238.

ELVRE, Ilmar 18.02.1927 Sõmeru v, VIRUMAA–24.05.2000 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1957. A-tel 1957–58, 1961–66 ja 1971–91 töötas geoloogina projekteerimisinstituudis Kommunaalprojekt. 1958–61 oli Eesti Geoloogia Valitsuse ehitusmaterjalide ja 1966–70 turbauuringute rühma ülem. Uurimusi karbonaatkivimite füüsikaliste omaduste kohta.

B: EGBT, 21.

ENGELHARDT, Otto Moritz Ludwig von 27.11./08.12.1779 Viisu mõis, JÄRVAMAA–29.01./10.02.1842 TARTU, geoloog ja mineraloog, Peterburi TA korrespondentliige

1816, TÜ esimene mineraloogiaprofessor (1820–41)

1796–98 õppis õigusteadust Leipzigi ja Göttingeni Ülikoolis, a-tel 1804–05 kuulus Tartu Ülikoolis füüsika- ja keemialoenguid, 1805–08 õppis geoloogiat ja mineraloogiat Freibergi Mäeakadeemias. 1809 tuli tagasi Venemaale, kus võttis osa mitmest ekspeditsioonist Eestis ja Soomes ning saatis 1811. a Fr. Parrot reisil Krimmi ja Kaukaasiasse. Engelhardti organiseerimisel viidi a-tel 1816–19 Liivimaa kubermangus läbi esimesed astronoomilis-trigonomeetriselised mõõdistamised, mille alusel koostati esimesed täpsemad kaardid Eesti ala kohta. 1820. a sügisel sai Tartu Ülikooli mineraloogiaprofessoriks ja mineraloogiakabineti direktoriks – oli TÜ esimene mineraloogiaprofessor (loodusteaduste ja mineraloogia õppetool loodi 1820 filosoofiateaduskonnas). Luges mineraloogiat, kristallograafiat, geognosiat, Maa ehitust. Tema 12 üliõpilasest kuus olid edasipidi tuntud teadlased (E. Hoffmann, G. v. Helmersen, S. Kutorga, H. Asmuss, A. Lehmann, A. Schrenk). Engelhardt oli praktiliselt ka esimene Eesti geoloogia uurija. Tegi kindlaks Eesti- ja Liivimaa kubermangu aluspõhjakihtide esialgse kivimilise koostise, mis võeti aluseks hilisematel geoloogilistel uuringutelt, kuid leidis ka kriitikat, sest Engelhardt ei suutnud veel õigesti määrata kihtide vanuselisi suhteid. Oli esimene, kes juhtis tähelepanu Lõuna-Eesti liivakivides esinevatele fossiilsetele hammastele ja luuplaatidele. Ülikoolis töötamise ajal tegi väliuuringuid Uuralis, Soomes, Olonetsi ja Arhangelski kubermangus, oli Uurali geoloogia ja maavarade üks paremaid tundjaid. 1830. a tabas teda välitöödel Uuralis insult, mille tagajärjeks oli halvatus ja osaline nägemise kaotus. Tervise halvenemise tõttu vabastati 1841 professori ja mineraloogiakabineti direktori kohalt. Engelhardt oli Peterburi Teaduste Akadeemia korrespondentliige, Jena Mineraloogia Seltsi, Moskva Looduseuurijate Seltsi ning Kuramaa Kirjanduse ja Kunsti Seltsi liige ning Tartu Ülikooli audoktor (1815).

B: EE 14, 57; EGBT, 21; ETBL, I, 243–244.

Kirs, J. 1979. 200 aastat geoloog Moritz Engelhardti sünnist. // Eesti Loodus, 12, 799–801.

Kongo, L. 2003. Eesti Looduseuurijate Seltsi 150 tegevusaastat 1853–2003. Tallinn, 471 lk.

Orviku, K. 1970. Akadeemik G. Helmersen ja suurte rändrahnude kaitse. // Eesti Loodus, 1, 43–44.

Pani, T. 2005. Geoloogia õpetamisest Tartu Ülikoolis 1802–1918. // Verš, E., Puura, I. & Isakar, M. (toim). Geoloogia õpetamine Eestis läbi kolme sajandi. Tartu, 8–43.

Rõõmusoks, A. 1978. Eesti kambrosiluri stratigraafia algus. // Eesti Loodus, 10, 632–636.

Биографический словарь профессоров и преподавателей императорского, бывшего Дерптского университета. Подъ редакцией Г. В. Левицкого, томъ 1. Юрьевъ. 1902, 201–205.

https://et.wikipedia.org/wiki/Otto_Moritz_Ludwig_von_Engelhardt

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=8&do=1>

ENNI, Riho 08.02.1980 RAPLA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 2003. Töötab REI Geotehnika OÜ geoloogia-osakonna juhatajana. Alates 2008. a-st on isetegevusliku Teateateri näitleja, kahel aastal on saanud teatri kolleegipreemia kui parim meesnäitleja. Harrastab koorilaulu, võrkpalli.

ERG, Katrin 19.12.1957 ABJA, hüdrogeoloog, MSc 2000 Tallinn, PhD 2005 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1981. Töötas 1981–90 ja 1998–02 Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudi hüdrogeoloogia sektoris teadurina. 1990–98 töötas Tallinna Pedagoogilise Ülikooli Ökoloogia Instituudis, 2002–07 oli assistent ja dotsent Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis ning 2007–13 Eesti Mereakadeemia hüdro-meteoroloogia ja loodushoiu õppetooli erakorraline ja korraline professor ning merendus-teaduskonna dekaan. 2014. a-st on Eesti Geoloogiakeskuse juhtivhüdrogeoloog. Uurimusi põlevkivikaevanduste ja Vasavere ürgoru hüdrogeoloogilise režiimi ning Eesti karsti ja allikate kohta. Juhendanud magistriõpinguid. Eesti Vabariigi teaduspreemia 1995 (koll-s).

B: EGBT, 21; ETBL, I, 249.

<https://www.etis.ee>

ERIK (sünd VIIGI), Heli 25.06.1971 Torma v, JÕGEVAMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1993. Pärast ülikooli lõpetamist on pühendunud noorsootööle – on töötanud Tartu Noorte Tehnikamajas ja Anne Noortekeskuses. A-tel 2010–12 oli MTÜ Eesti Avatud Noortekeskuste Ühenduse tegevjuht ja noorsootööspetsialist. On MTÜ Noored Toredate Mõtetega (MTÜ NTM) asutajaliige ning juhatuse liige, a-st 2014 MTÜ NTM tegevjuht ja projektijuht.

ERIKSON, Niina 05.09.1943 TAŠKENT

Lõpetas Leningradi Ülikooli 1967 hüdrogeoloogina. 1983–93 töötas Eesti Geoloogiakeskuse hüdrogeoloogia osakonnas põhjavee seire alal.

B: EGBT, 21.

ERISALU, Enno 21.06.1936 Oru v, LÄÄNEMAA–30.06.2002 JÕHVI

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1959 ja asus tööle Eesti Geoloogia Valitsuse Kirde-Eesti geoloogilise kaardistamise rühma. 1961. a-st töötas polümetallide otsimise rühmas. 1970-ndatel aastatel oli kaevandusgeoloog Viivikonna karjääris. Pärast geoloogiamehist loobumist 1975 oli vabakutseline ajakirjanik Lääne- ja Jõgevamaal. Avaldas põhiliselt humoristlikke ja satiirilisi artikleid, ka pseudonüümi Voore Volly nime all. Oli Eesti Ajakirjanike Liidu liige.

B: EGBT, 21–22.

Vooremaa, 2.07.2002.

ESKEL, Jüri 25.03.1949 RAKVERE–23.11.1984 KEILA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1972. Töötas Eesti Geoloogia Valitsuses fosforiidiuuringutel.

B: EGBT, 22.

ESKEL, Ürjo 24.08.1951 TALLINN, ehitusgeoloog ja ettevõtja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1978. On töötanud Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis (1978–79), projekterimisinstituudis Eesti Maaehitusprojekt ja EKE Projekt (1979–81), Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis (1981–89), väikeettevõttes Geoprojekt ning AS Geotehnika Inseneribüroo. 1997. a-st on Mikrovai OÜ ja 2007. a-st Lehtla Invest OÜ juhataja.

B: EGBT, 22.

EVER, Toomas 07.06.1968 KIVIÕLI

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1995. Oli 1997. a-ni Rägavere abivallavanem. On töötanud geodeedina Rakvere maamõõdufirmas AS GEM-GEO (1997–2005), maamõõdukeskuses AS EO-MAP ja 2011. a-st Sirkel & Mall Geodeesia OÜ.

FILATOV, Jevgeni 24.12.1929 PETSERI–17.12.2011 TALLINN

Lõpetas 1961 Üleliidulise Polütehnilise Instituudi (kaugõppes) mäeinsener-geoloogina. 1960–65 töötas Altai geoloogilisel kaardistamisel. 1965–73 oli Eesti Geoloogia Valitsuse Kohtla-Järve Ekspeditsiooni peageoloog ja ekspeditsiooni ülem. 1969–70 töötas põlevkiviekspordina Marokos. 1973–85 oli Kohtla-Järvel parteitööl, 1985–88 Eesti Geoloogia Valitsuse ülem. A-l 1988 asus tööle Eesti Kütuse- ja Energeetikakomiteesse. Organiseerinud põlevkiviuuringuid.

B: EGBT, 22.

Pollisinski, K. 1987. [vestlus ENSV MN Geol. Val. juh. J. Filatoviga]. // Rahva Hääl, 9. det.

FILATOV, Vladimir 06.06.1956 LENINGRAD

Lõpetas Moskva Ülikooli geoloogiateaduskonna 1984. Töötas 1997. a-ni Eesti Geoloogias keskuses hüdrogeoloogina põhjaveekatastri pidamisel.

B: EGBT, 22.

FILATOVA, Alla 06.02.1932 DNEPROPETROVSKI obl–18.06.2009 TALLINN

Lõpetas Dnepropetrovski Ülikooli geoloogia osakonna 1954. A-ni 1965 töötas Altai krais Mägi-Altai geoloogilises ekspeditsioonis. 1965–72 oli geoloog Eesti Geoloogia Valitsuse Kohtla-Järve Ekspeditsioonis, 1972–80 töötas Ahtme kaevanduses ja seejärel trusti Eesti Põlevkivi õppeosakonna meistrina. 1986–92 oli Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis mineraloog-analüütik.

B: EGBT, 22.

FISCHER, Jakob Benjamin 13./24.10.1731 RIIA lähedal–27.05./07.06.1793 RIIA, baltisaksa päritolu loodusteadlane

Õppis rohuteadust isa juures põlises Riia apteegis. 1756–58 õppis loodusteadust, füüsikat ja keemiat Kopenhaagenis, 1761 K. Linne juures Uppsalas zooloogiat ja botaanikat. Töötas proviisorina Riias ning 1776–93 oli Riia orbudekodu raamatupidaja. Temalt on pärit esimesed katsed Liivi- ja Eestimaa loodusteadusliku kirjeldamise vallast, esmaandmeid lubjakivist kui ehituskivist ning märkmeid karsti ja maa-aluste jõgede kohta. Eraldas karbonaatse kompleksi alla jäävad kivimid alampaleosoikumisse. Pööras tähelepanu ka fossiilidele – nautiloidid, teod, korallid. 1762 ilmunud artikkel Liivimaa kivististest on esimene üldisem töö Baltimaade loodusest ning seda loetakse Baltimaade loodusteadusliku uurimise alguseks. Praegu on töodel vaid ajalooline tähtsus.

B: EGBT, 23; ETBL, I, 269.

Kongo, L. 2007. Carl Linne sidemed Baltimaadega. // Eesti Loodus, 5, 22–23.

Vihma, H. A. 1976. A. W. Hupel ja tema kaastööliste võrk. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, II. Tallinn, 216–233.

Vilbaste, J. 1983. Hupelist ja Eesti ala selgrootute uurimise algusest. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, IV. Teadusorganisatsioonide arengust Eestis. Tallinn, 16–20.

FOKIN, Aleksandr 02.11.1938 Piirissaar, TARTUMAA, geofüüsik

Lõpetas Tallinna Mäetehnikumi 1958 ja Leningradi Mäeinstituudi 1966 geofüüsikuna. Töötas 1966–99 Eesti Geoloogia Valitsuse/Geoloogiakeskuse meregeoloogia ja geofüüsika osakonnas. Tegeles puuraukude karotaažiga.

B: EGBT, 23.

GARAN, Lidia 11.06.1922 JAKUTSKI obl

Lõpetas Irkutski Ülikooli geoloogia osakonna 1945. A-tel 1945–48 ja 1957–63 töötas Irkutski Geoloogia Valitsuses, algul kartograafina, hiljem mineraloogina. 1948–57 töötas Ukraina geoloogilistes asutustes. 1963–77 oli mineraloog Eesti Geoloogia Valitsuses, 1964. a-st ka labori juhataja.

B: EGBT, 23.

GAŠKOV, Ago 25.12.1959 VALGA, geoloog ja ajakirjanik

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1983. A-tel 1982–87 töötas geoloogina Eesti Geoloogia Valitsuses Kohtla-Järvel. 1987–2015 oli Eesti Rahvusringhäälingu Virumaa korrespondent. Ajakirjanikuna pälvis 2007. a Virumaa missioonipremia. 2015. a-st töötab Ida-Viru maavalitsuse avalike suhete nõunikuna.

B: EGBT, 23.

Korsten, T. 2015. Ago Gaškov – teenekas telemees teeb kannapöörde. // Virumaa Teataja, 21.02.

http://et.wikipedia.org/wiki/Ago_Gaškov

GAŠKOV, Mart 02.06.1987 KOHTLA-JÄRVE

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2013. Võttis aktiivselt osa Üliõpilaste Looduskaitse Ringi tegevusest, olles selle president 2009–10.

GAŠKOV, Mikk 03.08.1984 KOHTLA-JÄRVE, MSc 2011 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2006, magistriõppe 2011 ning on samas doktorantuuris. On Üliõpilaste Looduskaitse Ringi aktiivne liige ning oli ringi president 2011–12. Uurib hüdrotermaalset mineralisatsiooni Eesti aluspõhjakiivimites.

B: <https://www.etis.ee>

GAZIZOV, Maksim 28.01.1918 BAŠKIIRIA–surnud 1995 Ljubertsõ, MOSKVA obl, mäeinsener ja geoloog, geol-min dr 1972 Tallinn

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1946. A-ni 1956 töötas geoloogina trustis Eesti Põlevkivi, seejärel oli teadustöötaja A. Skotšinski nim Mäeinstituudis Kohtla-Järvel ja Ljubertsõs. Eesti perioodi uurimused käsitlevad Balti põlevkivibasseini mäetehnilisi tingimusi, peamiselt karstinähtuste arengut ja levikut põlevkivikihtides ning karsti mõju mäetöödele.

B: EGBT, 23.

GENNO, Eduard 08.04.1965 TALLINN

Lõpetas Tallinna Polütehnilise Instituudi mäeinsenerina 1987. A-ni 1989 töötas insenerina Mõigu Kolhooside Ehituskontoris, 1990–1997 oli Eesti Geoloogiakeskuse meregeoloogia sektori hüdrograafiainsener. Hiljem on töötanud Maa-ametis, geodeedina firmas Geomark OÜ ja AS Silikaat Männiku liivakarjääri juhatajana.

GERMANN, Gottfried Albrecht 08./19.12.1773 RIIA–16./28.11.1809 TARTU, botaanik, esimene loodusteaduste professor Tartus, Tartu botaanikaaria rajaja ja esimene direktor, dr med 1796 Kiel

Omandas meditsiinilase hariduse Saksamaa ülikoolides (Jena, Kiel, Würzburg, Berliin). 1797–1802 töötas arstina Peterburis ja Wolmaris (Valmieras). 1802 kutsuti Tartu Ülikooli loodusteaduste ja botaanika professoriks. 1802–09 luges ka mineraloogia üldkursust. Tema mineraloogialoenguid võib pidada geoloogiliste distsipliinide õpetamise alguseks Tartus. Korraldas üliõpilastega ekspeditsioone Eestis, et koguda botaanilist ja geoloogilist materjali

ülikooli kogude jaoks. Nende kogude alusel on loodud Tartu Ülikooli Zooloogia (1822) ja Geoloogia (1820) muuseum. G. A. Germanni 200. surmaaastapäeva puhul (2009) avati Tartu Botaanikaaias talle mälestussammas.

B: EGBT, 23–24; ETBL, I, 286.

Sander, H., Meikar, T. & Laane, M. 2009. Tartu ülikooli esimene looduslooprofessor Gottfried Albrecht Germann. // Eesti Loodus, 10, 46–50.

Биографический словарь профессоров и преподавателей императорского, бывшего Дерптского университета. Подъ редакцией Г. В. Левицкого, томъ 1. Юрьевъ. 1902, 343–344.

https://et.wikipedia.org/wiki/Gottfried_Albert_Germann

GOLOVINA, Lidia 06.02.1938 LENINGRAD, hüdroloog ja hüdrogeoloog

Lõpetas Leningradi Hüdrometeoroloogia Instituudi 1960 ja töötas 1968. a-ni hüdrogeoloogina Leningradi projekteerimisinstituutides. 1968–71 oli Leningradi Hüdrotehnika ja Melioratsiooni Instituudi juures aspirantuuris. 1971–72 töötas hüdroloogina Tallinna Hüdrometeoroloogia Observatooriumis ja 1972–76 hüdrogeoloogina Eesti Geoloogia Valitsuses.

GOLOVIZINA, Margarita 09.09.1934 UDMURTIA

Lõpetas Kaasani Ülikooli geoloogia osakonna 1957. Töötas Kaug-Idas ja 1974–95 Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses mineraloogina.

B: EGBT, 24.

GONTAR, Vladimir 02.05.1919 DNEPROPETROVSK

Lõpetas Dnepropetrovski Ülikooli geoloogia osakonna 1952. Töötas hüdrogeoloogina Kasahstanis, Mordvas ja Ukrainas. 1963–66 oli vanemhüdrogeoloog Eesti Geoloogia Valitsuses.

B: EGBT, 24.

GORBATSCHEV (Gorbatšev), Roland Rostislav 18.01.1931 TALLINN, eesti päritolu geoloog Rootsis, cand phil 1960 Uppsala, lic phil 1961 Uppsala, Rootsi Kuningliku Teaduste Akadeemia liige 1992, professor, Uppsala Ülikooli audoktor 1998

Lõpetas Uppsala Ülikooli filosoofiateaduskonna 1955. A-ni 1972 töötas Uppsala Ülikooli Geoloogia Instituudis assistendina, lektorina ja professori kohusetäitjana. 1968–73 oli samaaegselt vanemgeoloog Rootsi Geoloogiateenistuses. 1970 viibis UNESCO külalisprofessorina Saudi Araabias. 1973–95 oli Lundi Ülikooli petroloogia ja eelkambriumi geoloogia professor, hiljem emeriitprofessor. On uurinud magma- ja moondekivimite mineraloogiat ja petroloogiat, tegelnud kristalse aluskorra kivimite korrelatsiooniga ning mäetekkeprotsesside modelleerimisega. Rohkem kui 200 teadusuuringu autor või kaas-

autor. Teeneid Eesti geoloogide välissuhtluse arendamisel. 2002. a nimetati Eesti Geoloogia Seltsi auliikmeks.

B: EE 14, 69; EGBT, 24; ETBL, I, 294–295, ETVpK, 26.

https://sv.wikipedia.org/wiki/Roland_Gorbatshev

GRANÖ, Johannes Gabriel 14.03.1882 (ukj) Lapua khk, SOOME–23.02.1956 HELSINGI, Soome geograaf ja maadeuurija, PhD 1911 Helsingi, Tartu Ülikooli audoktor 1932

Lõpetas Helsingi Ülikooli 1906. Üliõpilasaastatel tegi uurimisreise Siberisse ja Mongooliasse. 1911. a-st Helsingi Ülikooli dotsent. 1911–13 reisis Ida-Siberis, Jaapanis, Krimmis, Kaukaasias, Tjan-Šanis, 1914–16 uuris Altai mäestikku. 1919–21 avaldas laiale lugejaskonnale mõeldud teose “Altai”. Tunnustamaks Altai uurimist, valiti ta 1921. a Ameerika Geograafia Seltsi liikmeks. 1919 kutsuti Tartu Ülikooli professoriks, oli siin 1923. a kevadeni. Rajas TÜ-s geograafiakabineti ja oli selle juhataja – oli iseseisva Eesti Vabariigi Tartu Ülikooli esimene geograafiaprofessor. 1922 avaldas uurimuse “Eesti maastikulised üksused”, mis oli esimene kogu Eestit hõlmav geograafiline rajoneerimine. Eristas kolme liustikutekkeliste pinnavormide levikuvööndit, mis oli kaalukas panus Eesti glatsiaalgeomorfoloogiasse. Oli Tartu Ülikooli väljaande “Acta et Commentationes” üks asutaja ja esimene toimetaja, tema osa oli märkimisväärne ka Eesti LUS-i tegevuse organiseerimisel. 1932 valiti LUS-i auliikmeks ja Tartu Ülikooli loodusteaduste audoktoriks. Pärast Eestist lahkumist oli Helsingi Ülikooli (1923–26 ja 1945–50) ning Turu Ülikooli (1926–45) professor. 1932–34 oli Turu Ülikooli rektor ning 1945–55 Turu Ülikooli kantsler.

B: EE 14, 70; EGBT, 25; ETBL, I, 300–301.

Granö, O. 1982. J. G. Granö teadlasisiksuse kujunemine. // Eesti Loodus, 7, 451–456.

Hang, E. 1957. J. G. Granö 1882–1956. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat 1957. Tallinn, 257–258.

Kildema, K. 1972. J. G. Granö maastikuteaduslikust pärandist. // Eesti Loodus, 5, 295–298.

Kurs, O. 1994. Johannes Gabriel Granö Aasia-uurijana. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 28. kd. Tallinn, 168–184.

Kurs, O. 2007. Johannes Gabriel Granö. // Maateadusest Eestis. Geograafiast ja geograafidest 20. sajandil. Tartu, 28–49.

Kurs, O. & Paatsi, V. 1990. Eesti linnageograafia lätteil, I. // Eesti Loodus, 2, 98–104.

Mereste, U. 1989. Johannes Gabriel Granö ja teoreetiline geograafia. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 23. kd. Tallinn, 115–128.

Paatsi, A. & Paatsi, V. 1982. J. G. Granö Tartu Ülikoolis. // Eesti Loodus, 6, 357–362.

Ristkok, A. 1982. J. G. Granö pärand tänapäeva pilguga. // Eesti Loodus, 6, 365–369.

Rõuk, A.-M. 1984. 100 aastat Johannes Gabriel Granö sünnist. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat 1980. Tallinn, 163–166.

https://et.wikipedia.org/wiki/Johannes_Gabriel_Granö

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=12&do=1>

GRAVITIS, Viktor 14.12.1925–surnud, läti geoloog ja paleontoloog

Õppis 1955/56 õppeaastal Tartus ja lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1956. Töötas pikemat aega Riia geoloogiamuuseumis. Uurimusi Devoni fossiilide kohta. Oli innukas geoloogiahuviliste noorte juhendaja. Huvitus rahvuskultuurist, sealhulgas liivi ja eesti keele seostest.

B: EGBT, 25.

GREWINGK, Caspar Andreas Constantin von 02./14.01.1819 VILJANDI–18./30.06.1887 TARTU, baltisaksa päritolu geoloog ja arheoloog, Tartu Ülikooli professor, dr phil 1843 Jena, mag min 1854 Peterburi, dr min 1859 Tartu

Õppis Tartu Ülikoolis loodusteadusi, eriti geognoosiat (geoloogiat) ja mineraloogiat. Lõpetas ülikooli 1842 filosoofiakandidaadi kraadiga. Täiendas end Berliini Ülikoolis ja Freibergi Mäeakadeemias. 1843. a sai Jena Ülikoolis filosoofidoktori kraadi, mida Venemaal ei tunnustatud. Kaitses 1854 Peterburi Ülikoolis magistrikraadi ja 1859 Tartus doktoritööd. Saksamaalt naasnuna asus 1846. a tööle Peterburi TA Mineraloogiamuuseumi konservatorina ning 1852–54 ka Peterburi Mäeinseneride Korpuse raamatukoguhoidjana. 1854–87 oli Tartu Ülikooli mineraloogiakabineti juhataja ja professor. Luges orüktognoosiat, geognoosiat, Baltikumi geoloogiat. Tema õpilasteks olid teiste hulgas ka J. Bock, W. Dybowski, J. Nieszkowski, F. Rosen. Uuris Baltimaade geoloogiat alates Devoni vanimast kihtidest kuni pinnakatteni. Uurimuste tulemuseks oli kapitaalne töö Liivi- ja Kuramaa geoloogiast koos selle juurde kuuluva geoloogilise kaardiga. Grewingk kirjeldas esimesena eriilmeliste Devoni setendite pindalalist levikut Eestis. Töid ka suurte rändrahvide, meteoriitika, mandrijäätumise ja arheoloogia alalt (uurimused käsitlevad kiviaega). Tegi kindlaks Permi ja Triiase setted Leedus. On teinud uurimisreise Lõuna-Soomes ja Suursaarel, Saksamaa lõunaosas, Šveitsis ja Põhja-Itaalias, Olonetsi ja Arhangelski kubermangus, Rootsis ja Norras.

B: EE 14, 71; EGBT, 25; ETBL, I, 305–306.

Jaanits, L. 1993. C. Grewinki tegevusest arheoloogias. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, IX. Geoloogia rajajooni Eestis. Tallinn, 111–116.

Passetski, V. 1970. Constantin Grewingk. // Eestist pärit Arktika-uurijad. Tallinn, Eesti Raamat, 238–244.

Schmidt, C. 1887. Lebensbild des Professors der Mineralogie an der Universität Dorpat Dr. Constantin Grewingk: + 18./30. Juni 1887. // Sitzungsber. der Naturforscher-Gesellschaft bei der Universität Dorpat. 8. Band 2. Dorpat, 279–289.

Schmidt, Fr. 1888. Professor Constantin Grewingk. Nekrolog. // Neues Jahrb. Mineral. Geol. Pal., Bd. I, S. 1–4.

Viiding, H. 1987. Geoloogia arengu kontseptsioonist Eestis. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, VII. Geoloogia arengust Eestis. Tallinn, 5–22.

Viiding, H. & Kongo, L. 1993. Caspar Andreas Constantin Grewingk ja tema tähendus Eesti geoloogiale. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, IX. Geoloogia rajajooni Eestis. Tallinn, 99–110.

Биографический словарь профессоров и преподавателей императорского, бывшего Дерптского университета. Под редакцией Г. В. Левицкого, том 1. Юрьевъ. 1902, 216–221.

Далинкевичус Ю. А. 1955. Геологические исследования Литвы. // Очерки по истории геологических знаний, 3. Москва, 165–182.

Николаева-Серединская Г. Ф. 1982. Вклад профессора Тартуского (Дерптского) университета К. Гревинка в изучение территории современной Латвийской ССР. // История развития, подготовки кадров, научные исследования. 11 (1). Точные и естественные науки. Тарту, 91–96.

Сувейздис П. И. 1977. Вклад Тартуского университета в изучение пермских отложений Южной Латвии и Северо-Западной Литвы в период 1857–1878 гг. // Роль Тартуского университета в развитии отечественной науки и в подготовке научно-исследовательских кадров. Тарту, 143–146.

https://et.wikipedia.org/wiki/Constantin_von_Grewingk

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=13&do=1>

GRIGORJEVA, Irina 24.06.1989 KIVIÕLI, MSc 2015 Tallinn

Lõpetas bakalaureuseõppe Eesti Mereakadeemias 2011. Oli Tallinna Tehnikaülikooli Maa-
teaduste eriala magistrant, kaitses paleontoloogia-alast magistritööd TTÜ Geoloogia Insti-
tuudis 2015.

GROMOV, Oleg 11.05.1937 LENINGRAD

Lõpetas Leningradi Ülikooli insener-geofüüsikuna 1960. A-ni 1964 töötas Tšita Geoloogia Valitsuse Taga-Baikali geofüüsika ekspeditsioonis, 1964–2009 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses geofüüsikuna. Kasutas põhiliselt gravimeetrilisi meetodeid süva- ja geofüüsikalisel kaardistamisel, graniidi, ehitusmaavarade ja põhjavee otsinguil jm. Gravimeetriliste kaartide autor.

B: EGBT, 25.

GROMOVA, Galina 08.08.1935 LENINGRADI obl

Lõpetas Leningradi Ülikooli matemaatikaosakonna 1958. A-ni 1963 oli matemaatikaõpetaja Leningradis ja Tšitas. Geoloogilist tööd alustas 1963 Tšitas ning 1964–89 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses geofüüsikaliste andmete interpreteerijana.

B: EGBT, 25–26.

GROSS, Walter Robert 20.08. 1903 (ukj) Katlakalns, LÄTI–09.06.1974 Tübingen, SAKSAMAA, baltisaksa päritolu paleontoloog, PhD 1931 Berliin, Müncheni Ülikooli audoktor 1972

Õppis 1925–29 Marburgi ja Berliini Ülikoolis. Oli 1930–61 Berliini Humboldti Ülikooli

õppejõud (a-st 1943 erakorraline ja a-st 1949 korraline paleontoloogiaprofessor) ja 1934–37 ühtlasi Maini-äärse Frankfurdi Ülikooli õppejõud. 1961–69 oli Tübingeni Ülikooli professor, 1970. a-st emeritprofessor. Kooliõpilasena hakkas koguma Gauja jõgikonna Devoni ladestu paljanditest kalakivistisi. Mitmes uurimuses on käsitletud Saaremaa Siluri lõuatuid ja kalu ning Kesk-Devoni kalu Kirde- ja Lõuna-Eesti paljanditest. Tegeles fossiilsete kalade morfoloogia, histoloogia ja biostratigraafiaga ning pani aluse kalade mikrojäänuste (m.s soomuste) uurimisele. On täpsustanud Eesti ja Läti Devoni setete stratigraafilist liigestust.

B: EGBT, 26.

Lukševičs, E. 2002. Valteram Grosam – 100. // Dabas un Vēstures kalendārs 2003. Rīga, Zinātne, 212–219.

Lukševičs, E. & Stinkulis, G. 2004. Earth and Environment Sciences – The Second Gross Symposium “Advances of Palaeoichthyology”. // Acta Universitatis Latviensis 679, 10–13.

Schultze, H.-P. 1974. Nachruf auf Walter Robert Gross. // Paläontol. Z. 48, 143–148, 1 Abb.

Schultze, H.-P. 1996. Walter R. Gross, a palaeontologist in the turmoil of 20th century Europe. // Modern Geology, 20, 209–233.

Turner, S. 1988. International Palaeozoic microvertebrate correlation programme. // Ichthyolith Issues 1, 2.

https://en.wikipedia.org/wiki/Walter_R._Gross

GRÜNBERG (sünd Teever), Angela 07.04.1958 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1980. A-ni 1989 töötas hüdrogeoloogina Eesti Geoloogia Valitsuse Tartu töökonnas põhjavee kaitse ja kontrolli alal. Ei tööta erialal, osutab väikeettevõtjana raamatupidamisteenust.

B: EGBT, 26.

GRÜNBERG, Rein 23.05.1953 TÜRI

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1978. Samast ajast töötab Eesti Geoloogia Valitsuse/Geoloogiakeskuse Tartu regionaalosakonnas, kus tegeleb geoloogilise kaardistamise, ehitusmaavarade ja hüdrogeoloogiliste uuringutega.

B: EGBT, 26.

GÖBEL (GOEBEL), Adolph Friedemann von 17.04.1826 JENA–21.01./02.02.1895 PETERBURI, keemik ja geoloog, mag chem 1854 Tartu

Õppis 1846–50 Tartu Ülikoolis keemiat ja geoloogiat. 1850–61 töötas Tartu Ülikooli keemialaboris prof Carl Schmidt juures, 1857–59 võttis geoloogina osa Vene Geograafia Seltsi Pärsia-ekspeditsioonist. 1861–70 oli Peterburi Teaduste Akadeemia mineraloogiakabineti konservaator. On uurinud põlevkivi, Saaremaa meremudasid (magistritöö), Liivi- ja Kuramaa allikavee keemilist koostist, karbonaatkivimite litoloogiat (lubjakivi ja dolomiidi värvus), huvitus ka meteoriitidest (kirjeldas Kaande meteoriidi langemist ja uuris

selle keemilist koostist).

B: EGBT, 24; ETBL, I, 322–323.

https://de.wikipedia.org/wiki/Friedemann_Adolph_Goebel

HAAMER, Kadri 22.11.1981 RÄPINA, MSc 2006 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 2004, magistritööd hüdrogeoloogias kaitses 2006 ja astus samal aastal doktoriõppesse. 2005–06 töötas Tartu Ülikooli Bioloogia-Geograafia-teaduskonna dekanaadis õppekorralduse spetsialistina ja TÜ Tehnoloogiainstituudis põhjaveespetsialistina. 2010–15 oli Keskkonnaameti Harju-Järva-Rapla regiooni vee peaspetsialist, 2016. a-st töötab Keskkonnaameti keskkonnanosakonna vee peaspetsialistina. Uurimusi fluoriidide sisalduse kohta Siluri-Ordoviitsiumi veekompleksis.

B: <https://www.etis.ee>

HAAMER, Raivo 23.06.1962 VILJANDI

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1986. Töötas 1992. a-ni Eesti Geoloogia Valitsuse Tartu töökonnas. Hiljem on töötanud passiametis, jalgpalliföderatsioonis, looduskaitse alal jm.

B: EGBT, 26

HAAS, Arvo 01.12.1945 Emmaste k, HIIUMAA–01.12.2010 RAKVERE

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1973. A-ni 1984 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses ehitusmaterjalide uuringutel. Siis asus elama Lääne-Virumaale – töötas algul Vinni sovhoosis ehitusalal, hiljem Vinni vallavalitsuses, kus 2000–03 oli keskkonnanosakonna juhataja. Harrastas mälumängu.

B: EGBT, 26.

HAAS (sünd Lang), Tiina 17.02.1945 Muuga k, VIRUMAA–25.05.2010 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1968. Töötas 1983. a-ni Eesti Geoloogia Valitsuses geoloog-kaardistajana. Seejärel asus elama Lääne-Virumaale, kus ei töötanud erialal.

B: EGBT, 26.

HADE, Sigrid 16.04.1973 Karisilla k, PÕLVAMAA, PhD 2014 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna 1997. Töötas Osula põhikoolis (1997–99) õpetajana ning Võru Maavalitsuses looduskaitse spetsialistina (1998–99) ja planeeringutalituse juhatajana (1999–2000). 2000–07 oli Vastseliina vallavalitsuse arengunõunik ning Haanja looduspargi maa ja planeeringu spetsialist. 2007–12 töötas Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis projekti assistendina, 2012. a-st on TTÜ füüsikalise geoloogia õppetooli

assistent. Osaleb Fennoskandia ja Baltika litosfääri geokeemia, geokronoloogia, paleokeskkonna ja mineraalsete ressursside alastes uuringutes. On arendanud ja rakendanud GIS-meetodeid ja GIS-modelleerimist Maa-teadustes, Eesti graptoliitargilliidi uuringutes, ruumilises ja keskkonnamõju analüüsis jm.

B: <https://www.etis.ee/>

HALLIK (ALLIKAS), Rudolf Arthur Friedrich Wilhelm 25.12.1912

PETERBURI–11.03.1996 HAMBURG, kvaternaargeoloog, dr rer nat 1942 Greifswald

1933–39 õppis Tartu Ülikoolis geoloogiat. 1939 lahkus Eestist Saksamaale. 1939–42 oli Greifswaldi Ülikooli geoloogia instituudi abiassistent ning täiendas end samas geoloogia alal. 1942–45 oli Poseni Ülikooli Mineraloogia-Petrograafia instituudi assistent ning teenis Saksa armees. 1947–74 töötas Hamburgi Geoloogia Komitees teadurina ja oli 1949. a-st ka Hamburgi Ülikooli õppeülesannete täitja, õpetades soogeoloogiat ja õietolmuanalüüsi. Teadustööd käsitlevad peamiselt Saksamaa Pleistotseeni geoloogiat. Üliõpilasena osales Taani Gröönimaa ekspeditsioonil (1936), võttis osa pinnakatte kaardistamisest Lõuna-Eestis (1937–39) ja oli üheks Ilumetsa kraatrite leidjaks (1938).

B: EE 14, 79; EGBT, 27; ETBL, I, 338–339.

HALLISTE, Andres 17.10.1954 TARTU, hüdrogeoloog ja ettevõtja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1981. A-ni 1990 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses hüdrogeoloogina ja hüdrogeoloogia jaoskonna juhatajana. 1990–94 oli Eesti Geoloogiakeskuse arendusdirektor. Tegutseb ettevõtluses – on ehituse, remondi, ka geoloogiliste uuringutega jms tegeleva firma R. Shup OÜ juhatusel liige.

B: EGBT, 27.

HALLISTE (sünd Allmann), Liina 22.03.1954 VILJANDI

Lõpetas Tartu Ülikooli bioloogiaosakonna 1980. Töötas aasta Taebla keskkoolis õpetajana ning 1981–2015 Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses geoloog-geobotaanikuna turbauuringutel.

B: EGBT, 27.

HANG, Marta 21.06.1993 TALLINN

Lõpetas bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikoolis Maa-teaduste erialal 2015. On TTÜ Kultuuriklubi aktiivne liige ja näitleja TTÜ tudengiteateris (T-Teatris).

HANG, Tiit 25.03.1958 TARTU, MSc 1994 Tartu, phil lic 1998 Stockholm, PhD 2001 Stockholm

Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna 1981. Töötas 1993. a-ni Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis, kus alustas insenerina, oli teadur ning 1990–93 geomorfloogia ja meregeoloogia sektori juhataja. Täiendas end kvaternaargeoloogia alal Stockholmi Ülikoolis, kus 1998 kaitses litsentsiaadi- ja 2001 doktorikraadi. 2003. a-st on vanemteadur Tartu Ülikooli geoloogia instituudis/osakonnas. Uurimusi Holotseeni paleogeograafia, viirsave ja varvokronoloogia alalt. Juhendanud pärastjääaja paleogeograafia ja sedimentatsiooni teemalisi magistri- ja doktoritöid.

B: EGBT, 27; ETBL, I, 341.

<https://www.etis.ee>

HANG (sünd Soobik), Vaike 26.08.1932 Tõstamaa v, PÄRNUMAA, geoloog, looduskaitse ja kodu-uuriija

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1956. Töötas lühiajaliselt laborandina TÜ-s. 1957–66 oli TA Looduskaitse Komisjoni teenistuses. 1966–73 töötas TÜ geoloogia kateedri röntgenilaboris. 1973–74 oli Eesti LUS-i bibliograaf ning 1974. a-st TA Looduskaitse Komisjoni teadussekretär. Avaldanud artikleid looduskaitse ajaloost ja kodu-uurimise valdkonnast, koostanud näitusi eesti loodusteadlaste tähtpäevade puhul ja teinud hindamatut organisatoorset tööd. Eerik Kumari nimelise looduskaitsepreemia laureaat 1998.

B: EGBT, 27; ETBL, I, 341.

https://et.wikipedia.org/wiki/Vaike_Hang

HANSEN-VERA (sünd Hansen), Rebeka 04.08.1983 TALLINN, MSc 2007 Tallinn

Lõpetas Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudi rakendusgeoloogia erialal 2005 ja kaitses magistritööd geotehnoloogias 2007. A-tel 2005–07 töötas hüdrogeoloogina Eesti Geoloogiakeskuses, veespetsialistina Keskkonnaministeeriumi veeosakonnas ja 2009. a-st Keskkonnaametis. 2015 alustas TTÜ-s magistriõpinguid keskkonnatehnika ja juhtimise erialal.

HANTSON, Raily 22.03.1991 ALATSKIVI

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2014 ja astus samal aastal magistriõppesse. 2013–14 õppeaastal tegutses ülikoolis tuutorina.

HAUSEN, Hans Magnus 12.08.1884 HELSINGI–16.06.1979 HELSINGI, Soome geoloog, dr phil 1914

Õppis Helsingi Ülikoolis. 1911–13 kogus Liivi- ja Eestimaal materjali oma doktoritöö jaoks. 1914–17 ja 1922–27 töötas geoloogina Argentinas. 1917–20 võttis osa kullaotsimise ekspeditsioonist Tuvasse, hiljem osales maagiotsingutel Soomes. 1927–51 oli Turu Rootsi Ülikooli (Åbo Akademi) geoloogia- ja mineralogiaprofessor ning 1953–71 töötas riigi-geoloogina Kanaari saartel. Eesti seisukohast omavad tähtsust tema 1913. a uurimused Eesti

jäätkekelliste setete ja pinnavormide ning juhträndkivide kohta. Koostas esimese arvestatava Eesti ala pinnakatte- ja pinnavormide kaardi.

B: EE 14, 83; EGBT, 27–28.

Raukas, A. 1984. Hans Hauseni mälestuseks. // Eesti Loodus, 9, 613–615.
https://fi.wikipedia.org/wiki/Hans_Hausen

HECK (sünd Aia), Heljo 01.04.1943 KOHTLA-JÄRVE

Lõpetas Leningradi Ülikooli ehitus- ja hüdrogeoloogia erialal 1968. Töötas projekteerimis-instituudis Eesti Maaehitusprojekt ja 1980–2009 Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis.

B: EGBT, 28.

HECKER, Roman 25.03.1900 PETERBURI–15.08.1991 MOSKVA, biol dr 1937, saksa päritolu geoloog, paleoökoloogilise uurimissuuna rajaja

Õppis 1917–25 Peterburi Mäeinstituudis ja Geograafia Instituudis. 1924 asus tööle Venemaa TA Geoloogiamuuseumi, 1930. a-st kuni elu lõpuni töötas NSVL TA Paleontoloogia Instituudis. Esimesed teadustööd käsitlevad Eesti Ordoviitsiumi okasnahkseid (1923), selgrootute paleobioloogiat (1927) ja elujälgi (1929). Hilisemad uuringud käsitlevad Devoni geoloogia probleeme nn peaväljal. Üle 200 teadustöö (sealhulgas 11 monograafiat) stratigraafia, paleoökoloogia ja paleogeograafia alalt ning geoloogia ajaloo kohta. Koos akad K. Orvikuga alustas paleoökoloogiliste välisessioonide korraldamist, neist esimene toimus 1962 Eestis ja Devoni peaväljal. Tema rahvusvahelisele reputatsioonile viitab kuulumine rahvusvahelistesse teadusühingutesse nende liikmena või auliikmena ja valimine mitme välismaa ülikooli audoktoriks.

B: EE, 337; EGBT, 28; ENE, 534.

Einasto, R. 2010. Roman Hecker – Ontika ranna poisist paleoökoloogia rajajaks. // Looduse sõber, 3, 32–34.
https://de.wikipedia.org/wiki/Roman_Fjodorowitsch_Hecker

HEIDEMAA, Indrek 13.05.1953 VILJANDI, ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1976. Töötas projekteerimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt ja 1979–91 Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis. Edasine tegevus on seotud Rakendusgeodeesia ja Ehitusgeoloogia Inseneribürooga (REIB OÜ), kus on täitnud juhatuse liikme ja ehitusgeoloogia osakonna juhataja kohustusi.

B: EGBT, 28.

HEIN, Hansi 11.12.1927 TARTU–11.02.2008 TALLINN, ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1952. A-ni 1957 töötas Tšita Geoloogia Valitsuses. 1957–62 uuris ehitusmaterjale (põhiliselt lubjakivi) Eesti Geoloogia Valitsuses, 1962–

95 töötas ehitusgeoloogina projekteerimisinstituudis Tsentrosojuzprojekt.

B: EGBT, 28.

HEINAMAA, Andris 13.04.1972 VÕRU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1997. Töötas geodeesia ja insener-tehniliste tööde ning projekteerimisega tegelevates firmades GemTal, GemGeo ja ning osutas FIE-na geodeesia ja maamõõtmise-alast teenust. 2001. a-st on veokorraldaja transpordifirmas DSV Transport.

HEINLOO (sünd Kozlova), Olga 24.05.1941 PÄRNU, geofüüsik

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1966. A-ni 1970 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses. 1970–73 oli NSVL TA Geoloogia ja Geofüüsika Instituudi (Novosibirsk) aspirant. 1973–75 oli teadur Eesti Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis, 1975–77 töötas Novosibirski TA Arvutuskeskuses, 1977–78 oli mitteerialasel tööl. 1979–87 töötas Eesti TA Geoloogia Instituudi geofüüsika sektoris insenerina ning 1987–2008 oli Eesti Geoloogiakeskuse geofüüsik-seismoloog.

B: EGBT, 28.

HEINRICHSON, Theodor Aleksander 14./26.06.1896 PETERBURI–04.10.1987 HANNOVER, MSc 1923 Tartu, dr rer nat 1939 Saksamaa, saksa päritolu geoloog ja paleontoloog

Õppis geoloogiat Peterburi Mäeinstituudis (1914–16) ja Tartu Ülikoolis (1920–23). Lõpetas Tartu Ülikooli magistrikraadiga, mida Saksamaal tunnustati doktorikraadina. 1918–20 võttis osa Vabadussõjast. 1923–30 oli erageoloog ja ärimees. 1930–31 osales Abessiinia ekspeditsioonil ja 1936–38 võttis osa Taani geoloogide organiseeritud Gröönimaa ekspeditsioonist. 1933–34 ja 1939 töötas Tartu Ülikooli geoloogiakabineti assistendina. 1934–35 kaardistas Narva jõe ülemjooksu, kogus materjali Narva jõe süvendustööde kohta ning kivistisi Eesti põhjarannikult. Osales pinnakatte kaardistamisel Lõuna-Eestis ning huvitus Devoni setenditest Taevaskoja ümbruses. 1939 asus elama Saksamaale, 1941–44 teenis saksa armees. 1955–57 oli Hannoveri Tehnikaülikooli mineralogiakabineti assistent, kust siirdus pensionile. Olulisem Eesti materjalil põhinev artikkel käsitleb Jõhvi lademe brahhiopoodi Porambonites.

B: EGBT, 29; ETBL, I, 362.

HEINSALU, Atko 03.09.1962 RAPLA, MSc 1994 Tartu, PhD 2001 Turu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1986. Samast ajast töötab Eesti Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis. 1986–2001 oli inseneri ja teaduri ametikohal. Täiendas end Soomes ja Rootsis – 1996–98 töötas Põhjamaade Ministrite Nõukogu stipendiaadina Soome Geoloogiateenistuses ja 1999–2001 õppis Turu Ülikoolis dok-

torantuuris. 2001–11 oli TTÜ GI vanemteadur, 2012. a-st on instituudi direktor. Uurimusi paleolimnoloogia ja Balti mere arengu kohta Holotseenis. Oma uurimustes on kasutanud diatomeeanalüüsi. Andnud eksperthinnanguid Eesti järvede seisundi ja selle parandamise võimaluste kohta. Mitme magistri- ja doktoritöö juhendaja.

B: EGBT, 29; ETBL, I, 363.

<https://www.etis.ee>

HEINSALU (sünd Sooper, 1960–69 Maldre), Heljo 28.09.1934 TALLINN, litoloog, geol-min kand 1981 Tallinn

Lõpetas Moskva Ülikooli geoloogiateaduskonna 1959. Töötas Eesti Geoloogia Valitsuses (1959–60 ja 1965–74), projekteerimisinstituudis Kommunaalprojekt (1960–64) ja Silikaatbetooni Teadusliku Uurimise ja Projekteerimise Instituudis (1964–65). A-il 1974–2002 oli teadustöötaja Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis. Uurimusi Eesti Tremadoci fosforiiti sisaldavate kivimite ja graptoliitargilliidi litoloogia ja stratigraafia alalt.

B: EGBT, 29; ETBL, I, 363.

HEINSALU (sünd Aasjõe), Irene 16.10.1926 Torma v, TARTUMAA–17.07.1997 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1952. Seejärel töötas Karaganda Geoloogia Valitsuses. 1956–59 oli Jõgeva Teedevalitsuse insener. 1960–85 töötas Eesti Geoloogia Valitsuse temaatilises rühmas ja tehnilise informatsiooni osakonnas. On mitmeköitelise monograafia “Eesti geoloogiline uuritus” üks koostaja. EV teaduspreemia 1991 (koll-s) uurimuste tsükli “Eesti geoloogia ajalugu” eest.

B: EGBT, 29.

HEINSALU (sünd Kaarma), Reet 23.04.1963 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1986. A-ni 1994 töötas ehitusgeoloogina Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis. Hiljem on olnud lasteaiaõpetaja Kohilas.

B: EGBT, 29.

HEINSALU, Ülo 23.09.1928 Metsamõisa k, PÄRNUMAA–27.01.1994 TALLINN, kvaternaargeoloog, geol-min kand 1959 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1952. Suunati Karaganda Geoloogia Valitsusse, kus osales geoloogilisel kaardistamisel ja polümetallide otsingutel. 1954–94 töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis, olles siin aspirant, noorem-, vanem- ja juhtivteadur. Uurimisalaks struktuurigeoloogia, karst, allikad, koopad. Eesti karsti arengu ja leviku seaduspärasuste, karstikoobaste iseärasuste ja lõhetektoonika tunnustatud uurija. Mitmekülgne looduskaitsealase ja kodu-uurimusliku tegevuse harrastaja. Oli aastatel 1988–94 Eesti

TA Looduskaitse Komisjoni aseesimees ning Eesti Ürglooduse Raamatu koostamise eestvedaja. 2001. a avati Tuhala karstialal Ü. Heinsalule mälestuskivi.

B: EE 14, 84; EGBT, 29–30; ETBL, I, 363–364.

Hang, V. 1995. Ülo Heinsalu 23.IX 1928–27.I 1994. // Eesti Looduseuurijate Seltsi aastaraamat, 76. kd. Soome lahe saarte loodus. Tallinn, 208–210.

Mens, K. 1994. Ülo Heinsalu – 60. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 26. kd. Tallinn, 152–154.

Pirrus, E. 1994. Kolleegi mälestades. // Karst ja allikad. Pandivere Riiklik Veekaitseala. 7–8.

Pirrus, E. 1995. Põhjavesi pinnamoe kujundajana Eestis – Ülo Heinsalu elutöö. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, XI. Geograafia ajaloost Eestis. Tallinn, 203–211.

Ratas, R. 1994. Ülo Heinsalu (1928–1994) looduskaitsejanna. // Karst ja allikad. Pandivere Riiklik Veekaitse ala, 5–6.

Talioja, A. 1998. Ülo Heinsalu 1928–1994. 70. sünniaastapäev. // Harju Elu, 22. sept.

Ülo Heinsalu. 23. sept. 1928–27. jaan. 1994. // Eesti Loodus, 1994, 4, lk 128.

https://et.wikipedia.org/wiki/Ülo_Heinsalu

HEINTZ, Anatol 09.02.1898 PETERBURI–23.02.1975 Bærum, NORRA, norra geoloog ja paleontoloog, dr phil 1932

1919. a lahkus Heintzide perekond Peterburist ja asus elama Norrasse. A. Heintz lõpetas 1928 Oslo Kuningliku Fredericki Ülikooli paleontoloogina ja töötas paleontoloogia muuseumis kuraatorina. 1940–66 oli Oslo Ülikooli paleontoloogiaprofessor ja paleontoloogia muuseumi direktor. Mitmel oma reisil Eestisse 1930-ndatel aastatel uuris Devoni rüükalu. Tema teeneks on Tartu Ülikooli geoloogiamuuseumi Devoni rüükalade kollektiooni revisjon.

B: EGBT, 30.

https://en.wikipedia.org/wiki/Anatol_Heintz

HELM, Anto 10.11.1960 RAKKE

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1984. Töötas 2003. a-ni ehitusgeoloogina Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis, 2003–09 Geotehnika Inseneribüroos hüdro-, ehitus- ja keskkonnageoloogia alal ja hiljem REIB OÜ-s.

B: EGBT, 30.

HELM, Ilmar 29.05.1982 VASTSELIINA

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2007. Erialal ei ole töötanud.

HELM (sünd Taur), Kai 25.04.1961 TARTU, MSc 2001 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1984. Töötas geoloogina Eesti Geoloogia Valitsuse ehitusmaterjalide rühmas (1984–86) ja Teaduste Akadeemia Ajaloo Instituudis

(1986–93). Uuris ajaloolise perioodi paleoökoloogiat, paleogeograafiat ja palünoloogiat. 1993. a-st on töötanud projektikoordinaatorina EV Keskkonnaministeeriumis ja SA Keskkonnauuringute Keskus (KIK). Täiendas end haldusjuhtimises ning kaitses sel alal magistrikraadi.

HELMERSEN, Gregor von (Grigori Petrovitš) 29.09./11.10.1803 Kammeri mõis, KAMBJA khk, TARTUMAA–03./15.02.1885 PETERBURI, baltisaksa päritolu vene geoloog ja mäeinsener, Peterburi TA liige (1844 – adjunkt, 1847 – erakorraline akadeemik, 1850 – akadeemik)

1820 astus Tartu Ülikooli õigusteaduskonda, 1821–25 õppis loodusteadusi. 1827 sai filosoofiakandidaadi kraadi Uurali kullaleiuukohtade uurimise eest. 1828–29 töötas Peterburi Mäekadetikorpusel ning saatis Alexander von Humboldti reisil Uuralites. A. v Humboldti soovitusel siirdus Saksamaale end mineraloogia alal täiendama. Naasnud Peterburisse, töötas Mäekadetikorpusel (a-st 1865 Mäeinstituut) ametnikuna ja õppejõuna ning 1838. a-st professorina. 1865–72 oli Peterburi Mäeinstituudi direktor. Oli riikliku geoloogiateenistuse organiseerija Venemaal ning 1882 sai temast Geoloogilise Komitee esimene direktor (kindralleitnandi auastmes). Võttis osa paljudest uurimisreisidest Venemaal, juhendas geoloogilist kaardistamist ja oli 1841. a valminud Venemaa Euroopa-osa geoloogilise ülevaatekaardi põhikoostaja. Selle töö eest sai ta Peterburi Teaduste Akadeemia Demidovi preemia. Helmerseni peetakse Eesti maavarade uurimise pioneeriks ja Eesti teadusliku hüdrogeoloogia rajajaks. Esimese geoloogina uuris ta 1838–39 Eesti kukersiitpõlevkivi ja graptoliitargilliiti. 1842–49, 1871 ja 1879 tegi mitu uurimisreisi Eesti alale ning avaldas uurimusi Peipsi järve ja Läänemere ranniku arengu ning glatsiaalgeoloogia kohta. Uuris ka rändrahned ning tõstatas nende kaitse vajaduse. Oli enam kui 30 Vene- ja välismaa teadusasutuse ja -seltsi auliige ning Peterburi, Tartu, Harkovi ja Kiievi ülikooli audoktor.

B: EE 14; 86; EGBT, 30; ETBL, I, 369–370.

Köppen, A. 1878. Zum fünfzigjährigen Jubiläum der Akademikers Gregor von Helmersen. Russische Revue, Bd. XII, H. 4.

Orviku, K. 1969. Mandrijäätmuse teooria Eestis XIX sajandi kolmandal veerandil. // Eesti Loodus, 7, 436–438.

Orviku, K. 1970. Akadeemik G. Helmersen ja suurte rändrahnude kaitse. // Eesti Loodus, 1, 43–44.

Raukas, A. & Viiding, H. 1993. Akadeemik Gregor Helmersen ja tema osa Eesti geoloogias. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, IX. Geoloogia rajajooni Eestis. Tallinn, 86–98.

Sepp, M. 2009. Piiludes põlevkivitööstuse hälli. // Eesti Loodus, 11, 44–47.

Viiding, H. 1986. Eluta looduse kaitse ajaloost Eestis. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, VI. Looduskaitse ajaloost Eestis. Tallinn, 5–23.

Вийдинг Х. & Кальо Д. 1986. История геологических наук в Эстонии. Таллин, 318 с.

Вийдинг Х. А. & Мяннил Р. М. 1978. Вклад русских академиков в геологию Северной Прибалтики. // Петербургская Академия наук и Эстония. Таллин, 135–140.

Нехорошев В. П. 1978. Григорий Петрович Гельмерсен. // Очерки по истории геологических знаний, вып. 19.

https://et.wikipedia.org/wiki/Gregor_von_Helmersen

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=14&do=1>

HERMAKÜLA, Evald 06.12.1941 Jõelähtme v, HARJUMAA–16.05.2000 TALLINN, geoloog, näitleja ja lavastaja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1965, erialal ei ole töötanud. Samal aastal lõpetas ka Vanemuise teatri õppestuudio, kuid näitlejana tegutses juba 1962. a-st. 1966 ja 1968–70 oli režissöör Eesti Televisioonis, seejärel taas Vanemuises. E. Hermaküla ja J. Toominga nimega seostub 1970-ndate alguse uuenduslik aeg eesti teatris. 1983–99 oli lavastaja ja näitleja Eesti Draamateatris ning 1999. a-st Nukuteatri juht. Teatrilavastaja ja näitlejatöö kõrvalt on mänginud filmides ja telelavastustes. Oli karismaatiline, tugeva lavasarmiga näitleja. Eesti NSV teeneline kunstnik 1976.

B: EE 14, 87; EGBT, 30–31; ETrBL, 119–120.

Epner, L., Unt, M. & Vahing, V. (koost). 2002. Hermaküla. (artiklite ja mälestuste kogumik; ka bibliograafia). Tallinn, 552 lk.

https://et.wikipedia.org/wiki/Evald_Hermaküla

HIIOB, Mariina 06.05.1981 VÕRU, MSc 2005 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2003, magistriõppe 2005 ning on 2010. a-st Tartu Ülikooli juures doktoriõppes. On töötanud veespetsialistina Võru- ja Tartumaa Keskkonnateenistuses ning Keskkonnaministeeriumi veesakonnas. 2009. a-st on Keskkonnaameti veepeaspetsialist-koordinaator. On tegutsenud aeroobikatreenerina.

B: <https://www.etis.ee>

HIIR, Karin 03.11.1975 TARTU

Lõpetas geoloogiaõpingud Tartu Ülikoolis 2001. Asus elama Saksamaale Kieli, kus töötab hüdrogeoloogina.

HINNOSAAR (sünd Naudi), Triin 13.07.1986 PÕLVA, MSc 2010 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2008 ja magistriõppe 2010. Oli lühiajaliselt Tartu Ülikooli geoloogia osakonna laborant, 2011. a-st töötab Maa-ameti geoloogia osakonnas.

HINTS, Linda 24.01.1940 TALLINN, paleontoloog ja stratigraaf, geol-min kand 1972 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1963. Samast ajast on teadustöötaja Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis. 1965–68 õppis aspirantuuris, 1996–2000 oli geoloogia ja paleontoloogia fondide tööühma juhataja ning 2001–02 oli

sellest tööühmast välja kasvanud teaduskogude osakonna juhataja kohusetäitja. Uurimusi Ordoviitsiumi brahhiopoodide ja okasnahksete taksonoomia, leviku ja biostratigraafia kohta. On tutvunud Ordoviitsiumi ladestu läbilõigetega Irimaal, Inglismaal, Rootsis, Norras, USA-s ning võtnud osa Ordoviitsiumi piirkondlike korrelatsiooniskeemide ja paleogeograafiliste kaartide koostamisest. Korraldanud ja läbi viinud kooliõpilaste ja õpetajate geoloogia-alast õpet TTÜ Geoloogia Instituudis. 2001 omistati Eesti Vabariigi teaduspreemia (koll-s).

B: EE14, 91; EGBT, 31; ETBL, I, 384–385.

Eesti Vabariigi teaduspreemiad 2001. Tallinn, 2001, lk 53.

<https://www.etis.ee>

HINTS, Olle 16.06.1974 TALLINN, paleontoloog ja stratigraaf, MSc 1998 Tartu, PhD 2002 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1996, magistrikraadi kaitses samas 1998. Õppis 1999–2002 Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudi juures doktorantuuris. Töötas 1995–2015 Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis, algul laborandina ja insenerina, pärast doktorikraadi kaitsmist vanemteadurina. 2007–11 täitis TTÜ GI teadussekretäri kohustusi, 2008–15 oli geoloogia instituudi osakonnajuhataja kohusetäitja ning TTÜ füüsikalise geoloogia õppetooli erakorraline dotsent. 2015. a-st on TTÜ füüsikalise geoloogia õppetooli juhataja ning aluspõhja geoloogia ja paleontoloogia professor. On õpetanud stratigraafiat, paleontoloogiat, Eesti geoloogiat jm. Teadlasena on spetsialiseerunud mikropaleontoloogiale – uurimusi Ordoviitsiumi ja Alam-Siluri harjasusside taksonoomia, leviku, paleoökoloogia ja biostratigraafia kohta. Aktiivne teadusorganisatsioonilises ja administratiivtegevuses. On Eesti geokogude infosüsteemi projekteerimise ja väljaarendamise initsiaator. Ligi 130 teadusartikli autor või kaasautor.

B: http://gi.ee/index.php?page=30&staff_id=22

<https://www.etis.ee>

HINTS (sünd Kikas), Rutt 23.08.1976 TARTU, MSc 2001 Tartu, PhD 2009 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1998 ja kaitses 2001 samas magistrikraadi. Töötas 2002–11 Eesti Loodusmuuseumi geoloogia osakonna juhatajana, 2009. a-st on teadur Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis. Uurimusi aluskorra metamorfsete kivimite, graptoliitargilliidi ning Ordoviitsiumi ja Siluri bentoniitide geokeemia kohta. Särghaua looduskeskuse ehituse ja õppetöö üks korraldaja.

B: <https://www.etis.ee>

HIRLAK (sünd Semidor), Maili 26.07.1972 Peningi k, HARJUMAA, MSc 1998 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1995. On töötanud Raasiku vallavalitsuses maa-korraldajana ja keskkonnaspetsialistina. 2004. a-st töötab Maa-ameti geoinfosüsteemide büroo peaspetsialistina.

HOBOTOV, Vadim 01.12.1960 MURMANSK

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi mäeinsener-hüdrogeoloogina 1983. Töötas 1983–86 Eesti Geoloogia Valitsuses hüdrogeoloogina põhjavee kaitse ja ressursside alal ning fosfooriühmas.

HOFFMANN, Georg Eduard 19.11./01.12.1835 NARVA–30.05./11.06.1867 SAMARA, Eestis sündinud baltisaksa päritolu vene geoloog ja paleontoloog

Lõpetas 1857 Peterburi Ülikooli kandidaadikraadiga, täiendas end välismaal. Pärast magistritöö kaitsmist 1863 oli Peterburi Ülikooli eradotsent ja dotsent (1865), õpetas paleontoloogiat. Ühtlasi oli loodusloo ja füüsika õpetaja Gatšina orbudekoolis. Avaldas artikli Venemaa trilobiitide kohta, kus käsitles ka Eestist kogutud kivistisi.

B: EGBT, 31; ETBL, I, 389–390.

http://paleostratmuseum.ru/files/Hofman_.pdf

HOFMANN (Hoffmann), Ernst Reinhold von 08./20.01.1801 Paistu, VILJANDI-MAA–23.05./04.06.1871 TARTU, baltisaksa geoloog ja mineraloog, dr phil 1832 Jena, mag phil 1837 Tartu

Õppis 1819–23 Tartu Ülikoolis meditsiini ning geoloogiat ja mineraloogiat. 1823–26 osales O. von Kotzebue ümbermaailmareisil. Reisil tehtud töö eest sai 1827 kandidaadikraadi. 1830–32 täiendas end Saksamaal, kus kaitses ka doktoritööd. 1833–37 oli Tartu Ülikooli teenistuses – luges mineraloogiat, petrograafiat ja juhatas mineraloogiakabinetti (1835–37). 1837 kaitses Tartus magistrikraadi, sest Venemaal ei tunnustatud välismaa teaduskraade. 1837–42 oli Kiievi Ülikooli ja 1845–69 Peterburi Ülikooli mineraloogiaprofessor, õpetas ka Peterburi Mäeinstituudis. 1847–48 ja 1850 juhtis Venemaa Geograafia Seltsi ekspeditsiooni Põhja-Uurali tundmaõppimiseks. Nende ekspeditsioonide üheks tulemuseks oli Põhja-Uurali ja Pai-Hoi mäestiku geoloogia selgitamine ning selle piirkonna üksikasjaline kaart. 1869. a-st elas Tartus.

B: EE 14, 92; EGBT, 31; ETBL, I, 390.

Helmersen, G. 1873. Ernst Hofmann. Nekrolog. // Baltische Monatsschrift, Bd. 22. Neuer Folge, 4. Bd., 402–421.

Kaavere, V. 1967. Manalameestest Tartu kalmistutel. // Edasi, 14. apr.

Kaavere, V. 1979. Ernst Hofmann, geoloog ja uurimisreisija. // Eesti Loodus, 10, 678–680.

Kotzebue, O. 1978. Reis ümber maailma aastail 1823–1826. Tallinn, 98–101 jm.

Laane, M. 2006. Tartu ülikooli kuulsate geoloogide eraelust. // Eesti Loodus, 1, 34–38.

Passetski, V. 1970. Ernest Hofmann. // Eestist pärit Arktika-uurijad. Tallinn, Eesti Raamat, 245–269.

Rõõmusoks, A. 1978. Eesti kambrosiluri stratigraafia algus. // Eesti Loodus, 10, 632–636.

Биографический словарь профессоров и преподавателей императорского, бывшего Дерптского университета. Подъ редакцией Г. В. Левицкого, томъ 1. Юрьевъ, 1902, 205–208.

Геккер Р. Ф. 1956. Повесть о палеонтологах середины прошлого столетия. // Очерки по истории геологических знаний, 5. Москва, 89–131.

Райков Б. Е. 1951. Русские биологи-эволюционисты до Дарвина 2. М.-Л., 321–389.

Родионов С. П. 1955. Геологические науки в Киевском университете (XIX и начало XX в.). // Очерки по истории геологических знаний, 4. Москва, 167–186.

https://et.wikipedia.org/wiki/Ernst_Hofmann

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=15&do=1>

HOKKANEN (sünd Ploom), Sirje 31.01.1950 TALLINN–24.05.2001 Lapinkylä, SOOME, ehitusgeoloog

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1974. A-ni 1979 töötas projekteerimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt ja 1980–81 Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis. 1981. a töötas ehitusgeoloogina Soomes. 1990-ndate II poolel osales Soome firma Viatek Oy esindajana Saaremaa püsiühenduse tasuvusuuringus.

B: EGBT, 31.

HOLM, Merit 20.07.1985 JÕGEVA

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2010. Õppis 2011–13 EBS-is rahvusvahelist äri. 2010–13 töötas USA-s Nashvillis Southwestern Advantage'is (ükselt-uksele raamatumüük) ning samaaegselt ka müügi- ja projektjuhina DDR-s (Direct Digital Reach). 2012–14 tegutses telekommunikatsiooni alal. 2014. a-st on rahvusvahelise moeäri (LGFG Fashion House) teenistuses Austraalias Perthis.

HUECK, Alexander Friedrich von 07./19.12.1802 TALLINN–28.07./09.08.1842 TARTU baltisaksa anatoom ja paleontoloog, dr med 1826 Tartu

Õppis 1821–25 Tartu Ülikoolis arstiteadust, 1827–30 täiendas end Berliini, Müncheni, Göttingeni, Pariisi ja Heidelbergi ülikoolis. Oli 1830–42 TÜ anatoomiaprofessor, sai tuntuks silma anatoomia- ja füsioloogia-alaste uuringutega. 1838 tegi reisi läbi Liivimaa fossiilide kogumiseks, tulemused ilmusid 1840. a ilmunud artiklis. Huvitus ka põllumajanduslikest küsimustest. Oli Õpetatud Eesti Seltsi üks asutaja ja selle president 1841–42.

B: EBL, 147; EE 14, 95; EGBT, 32; ETBL, I, 399.

https://en.wikipedia.org/wiki/Alexander_Friedrich_von_Hueck

HÄELM, Marko 31.07.1983 TALLINN, MSc 2010 Tallinn

Lõpetas geoökoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Ülikoolis 2008 ning kaitses samas magistritööd 2010. A-tel 2008–11 oli Laagna gümnaasiumi füüsikaõpetaja. 2010. a-st töötab Eesti Geoloogiakeskuses hüdrogeoloogina.

HÜTT (sünd Koz), Galina 17.02.1937 ODESSA–06.09.2000 TALLINN, füüsik, füüs-mat kand 1972 Tartu, füüs-mat dr 1990 Riia

Lõpetas Tartu Ülikooli füüsikaosakonna 1959. Oli õpetaja Kohtla-Järvel ja insener Kohtla-Järve Põlevkivi Ümbertöötlemise tehases. 1963 oli õpetaja Tartus ning Tartu Ülikooli luminesentsi laboratooriumi laborant, 1964–67 töötas Teaduste Akadeemia Spetsiaalses Konstrueerimisbüroos insener-konstruktorina ning alates 1967 oli TA Füüsika Instituudi aspirant ja nooremteadur. 1974–2000 töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis, kus 1974–86 oli vanemteadur, 1986–91 juhtivteadur ning alates 1991 paleodosimeetria labori juhataja. Töid dosimeetria alalt ning geoloogiliste ja arheoloogiliste objektide luminesentsmeetodil dateerimise kohta. Viimane meetod on tema loodud ja arendatud ning leidnud rahvusvahelist tunnustust.

B: EE 14, 97–98; EGBT, 32; ETBL, I, 414.

[https://www.aber.ac.uk/temp-ancient-tl/issue18_2/hutt_atl_18\(2\)_63.pdf](https://www.aber.ac.uk/temp-ancient-tl/issue18_2/hutt_atl_18(2)_63.pdf)

HÜÜDMA, Mikk 03.01.1990 KURESSAARE, MSc 2014 Tallinn

Lõpetas bakalaureuseõppe loodusvarade kasutamise ja kaitse erialal Eesti Maaülikoolis 2012 ning läbis magistriõppe Tallinna Tehnikaülikoolis Maa-teaduste erialal. Töötab Elisa Eesti AS kliendihaldurina. Edukas jalgpallur – on mänginud Saaremaa Jalgpalliklubis aameraaS ning Jalgpalliseltsis.

IDNURM, Märt 21.11.1937 TALLINN, eesti päritolu geofüüsik, MSc 1961 Sydney, PhD 1966 New England'i Ülikool, Austraalia

Lõpetas Sydney Ülikooli 1960, oli 1960–66 New Englandi Ülikooli teadur ning 1967–70 järel doktor Londonis. 1971–81 töötas geofüüsikuna Austraalia Mineraalivarude Büroos, 1982. a on samas vanemteadur. Uurimusi füüsika ja geofüüsika (paleomagnetism, jääae-gade teooria jms) alalt.

B: EGBT, 32; ETBL, I, 417; ETVpK, 30.

<http://isik.tlulib.ee/index.php?id=1381>

ILOMETS, Mati 24.08.1950 Kadrina v, VIRUMAA, telmatoloog, geol-min kand 1982 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli bioloogia osakonna 1973. A-ni 1988 oli teadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis, 1988–89 Termo- ja Elektrofüüsika Instituudis, 1989–92 Ökoloogia ja Mereuringute Instituudis. 1992. a-st on Tallinna Ülikooli Ökoloogia Instituudi teadur ja vanemteadur. Uurimisvaldkond hõlmab soode ja rabade taimkatet ja selle arengut, turbasambla juurdekasvu, soode ökoloogilist seisundit, inimõju maastikule jms. Eesti Vabariigi teaduspreemia 1995 (koll-s).

B: EE 14, 100; EGBT, 32–33; ETBL, I, 420.

<https://www.etis.ee>

ILVES (sünd Laan), Janika 13.04.1964 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1987 ja Rápina aianduskooli 2010. On töötanud projekteerimisinstituudi Eesti Põllumajandusprojekt Tartu osakonnas ja Eesti Põllumajandusülikooli mullateaduse ning aianduse kateedris. 1995–96 oli Tartu Talunike Liidu konsulent, seejärel Eesti marjauhinu tegevdirektor. On Jardin Lilled OÜ juhataja.

B: EGBT, 33.

ILVES (sünd Simson, 1931–48 Oja), Meeri-Meralda 13.04./31.03.1908 Kirna v, JÄRVAMAA–surnud okt 2003

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1950. Töötas geoloogina Kiviõli kaevanduses.

B: EGBT, 33.

ILVES, Priit 16.05.1973 TARTU, ehitusgeoloog

Lõpetas geoloogiaõpingud Tartu Ülikoolis 2000 ja alustas magistriõpet TTÜ-s ehitustehnika erialal. A-tel 2000–11 töötas projektjuhina REIB OÜ-s ja 2011–13 AS Teede Tehno-keskus. 2013. a on Reaalprojekt OÜ geoloogiaosakonna juhataja.

ILVES, Tõnu 16.07.1963 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1987. On töötanud geoloogina projekteerimisinstituudis Eesti Põllumajandusprojekt, geodeetilistel mõõdistamistel Tartus ning maa- korraldajana Vara ja Mäksa vallas Tartumaal.

B: EGBT, 33.

INARI, Erik (a-ni 1937 Pi(i)penberg, Erik Alfred Leopold) 20.04./02.05.1897 TARTU–31.12.1998 Bonn (Bad Godesberg), SAKSAMAA, linnageograaf ja geomorfoloog, MSc 1932 Tartu, PhD 1941 Berliin

Lõpetas Tartu Ülikooli 1931. Oli 1925–30 Tartu Ülikooli geograafiakabineti abijõud ja 1932–39 assistent. 1939. a-st Saksamaal, kus 1939–43 oli Poseni Ülikooli õppejõud. 1951–58 oli Kielis ja Hamburgis sõjaväeteenistuses. Hiljem elas peamiselt Bonnisis. Balti Instituudi (1961) üks asutaja ja selle nõukogu liige. On uurinud linnageograafiat (Pärnu, Kuressaare, Petseri, Tõrva jt), Mustoja kõrgustiku, Pihkva järve lääneranniku ja saarte geomorfoloogiat ning loodust ja Kagu-Eesti Devoni paljandeid. Suurem osa uurimistulemusi on avaldatud ajakirjas “Eesti Loodus” ja koguteoses „Eesti”.

B: EE 14, 101; ETBL, I, 422–423.

Paatsi, V. 1997. Viimane mohikaanlane. Erik Inari 100. // Eesti Loodus, 4, lk 173.

<http://isik.tlulib.ee/index.php?id=1942>

https://et.wikipedia.org/wiki/Eerik_Inari

INNO (sünd Saksing), Liina 23.06.1987 RÄPINA, MSc 2011 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2009 ning kaitses 2011 magistritööd ökoloogia ja elustiku kaitse erialal. 2011. a on Keila kooli bioloogiaõpetaja. Laulab kammerkooris „Sireen“.

ISAKAR, Mare 03.02.1954 KIVIÕLI, paleontoloog, MSc 1993 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1977. Töötas ülikooli geoloogia osakonna juures ning õppis aspirantuuris (1979–82). A-st 1982 on Tartu Ülikooli geoloogiamuuseumi varahoidja, 1995. a-st peavarahoidja. Uurimusi Kambriumi, Ordoviitsiumi ja Siluri molluskite kohta, kirjutas ka teaduse ajaloo alalt. On õpetanud ajaloolist geoloogiat ja geoloogilist fotograafiat ning läbi viinud geoloogia-alast koolitust kooliõpilastele ja -õpetajatele.

B: EGBT, 33; ETBL, I, 428.

<https://www.etis.ee>

http://www.ut.ee/BGGM/fotograafia/mare_kaja.html

IVASK, Jüri 23.12.1961 TALLINN, MSc 1994 Tartu, PhD 2000 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli keemiaosakonna 1988. Samast ajast töötab Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis, algul hüdrogeoloogia sektoris ja 1993. a isotoopuuringute laboris insenerina ja teadurina. Uurimusi orgaanilise komponendi määramise kohta ionkromatograafia meetodil, CO₂ geoloogilise ladustamise jm kohta. Huvitub astronoomiast – on astronoomiahuviliste ühingu “Ridamus” üks asutaja ja aktiivne liige ning ajakirja “Horisont” kosmosekroonik.

B: EGBT, 33; ETBL, I, 433.

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Jüri_Ivask

JAANI, Ago 23.01.1937 HAAPSALU, hüdroloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna 1964. A-ni 1976 töötas Eesti Hüdrometeoroogia Valitsuses, 1976–86 oli Eesti Geoloogia Valitsuse Hüdrogeoloogilise Jaama hüdrogeoloog ja jaama juhataja. Hiljem on töötanud Eesti Meteoroloogia ja Hüdroloogia Instituudis ning Keskkonnaministeeriumis veosakonna nõunikuna. Uurimusi Eesti suurte järvede (Peipsi, Pihkva, Võrtsjärv) hüdroloogia ja ökosüsteemide kohta. 2005 valiti Eesti Geograafia Seltsi auliikmeks, 2010 pälvis Valgetähe IV klassi teenetemärgi.

B: EGBT, 33.

JAANSON, Hinno 09.08.1951 VILJANDI

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1977. Töötas projekteerimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt ja 1981–92 Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis. Ei tööta erialal.

B: EGBT, 34.

JAANUS, Alar 23.06.1947 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1972. A-ni 1975 töötas Maaparanduse ja Vee-majanduse Komitees, seejärel oli Teaduste Akadeemia Keemia Instituudi aspirant ja teadur. 1984–92 oli teadur TA Geoloogia Instituudis. 1992–2012 töötas EV Politsei- ja Piirivalveameti kodakondsus- ja migratsioonibüroo osakonnajuhatajana, 2012. a-st on Rahvusvahelise Migratsiooniorganisatsiooni (IOM) konsultant-koolitaja. Uurimusi orgaanilise aine koostise, omaduste ja jaotumuse kohta Alam-Paleosoikumi settekivimites. Tegeleb karatega – on karate musta vöö omanik ja Eesti Karate-Do Wadokai Seltsi peasekretär.

B: EGBT, 34.

JAANUSSON (JANUSSON), Valdar (Vladimir) 30.06.1923 TALLINN–08.08.1999 Täby, ROOTSI, geoloog ja paleontoloog, fil kand ja fil lic 1952, PhD 1957 Uppsala

Lõpetas II maailmasõja alguses gümnaasiumi, õppis aasta Tallinna Tehnikaülikoolis ja 1942–43 Tartu Ülikooli loodusteaduskonnas. 1944 jõudis sõjapõgenikuna Rootsi, kus oli üle kahekümne aasta seotud Uppsala Ülikooliga – lõpetas siin Tartus pooleli jäänud geoloogiaõpingud (1952), oli 10 aastat (1946–56) paleontoloogiainstituudi assistent, omandas filosoofiakandidaadi ja -litsentsiaadi astme ning kaitses 1957. a doktoritööd Rootsi Ordoviitsiumi ostrakoodide kohta. Töötas dotsendina (1957–63) ja professori kohusetäitjana (1966–67). Vaid a-tel 1963–64 töötas Stockholmi Ülikoolis. 1967 asus tööle Rootsi Riikliku Loodusmuuseumi (Naturhistoriska Riksmuseet) paleozoologia osakonnas, olles 1967–82 muuseumi intendant (teadur) ning 1982–89 paleozoologia osakonna juhataja ja professor, 1989. a emeritprofessor. Uurimused käsitlevad Eesti ja Rootsi Ordoviitsiumi stratigraafiat ja karbonaatkivimite litoloogiat ning selgrootute (karpvähiliste, trilobiitide, graptoliitide, käsijalgsete) paleozooloogiat. Töötas välja rahvusvaheliselt tunnustatud meetodika fossiilikoosluste kvantitatiivseks hindamiseks. Oli Rootsi Ordoviitsiumi stratigraafilise liigestuse peamisi selgitajaid ning stratigraafia-alase terminoloogia uuendaja. Mitmed teadustööd põhinevad Eesti materjalil. V. Jaanusson oli rahvusvaheliselt tuntud eestlasest geoloog, maailma üks juhtiv Ordoviitsiumi ajastu spetsialist. Eesti Teaduste Akadeemia välisliige 1991, Eesti Geoloogia Seltsi auliige 1991.

B: EE 14, 105; EGBT, 34; ETBL, I, 443–444; ETVpK, 32.

Aaloe, A. 2015. G. A. L. R.-ist võrsunud kvartett. // EGEOS Bülletään 9/15, 28–42.

Kaljo, D. 1991. Valdar Jaanusson – Eesti Teaduste Akadeemia välisliige. // Eesti Teaduste Akadeemia Toimetised. Geoloogia, 49, 2, lk 87.

Männil, R. & Rõõmusoks, A. 1981. Ühest loodusteaduslikust õpilasingist. // Eesti Loodus, 6, 388–393.

<http://isik.tlulib.ee/index.php?id=1383>

JAGMINIENE (sünd Viitpoom), Anne 18.08.1945 TALLINN, geoloog ja riigiametnik

Lõpetas Vilniuse Ülikooli hüdro- ja ehitusgeoloogia alal 1970. Töötas Leedu Geoloogilise Uuringu Instituudis. 1995. a-st töötab referent-raamatupidajana Eesti Suursaatkonnas Vil-

niuses. On nõustanud Leedu presidenti. 2013 autasustati EV Valgetähe V kl teenetemärgiga.

B: EGBT, 34.

JAIRUS, Triinu 01.11.1983 Hanila, LÄÄNEMAA

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2014 ning jätkab samas magistriõppes. Uurib aluskorrektiivimite murenemisprotsesse Eestis.

JALAKAS, Aida 16.04.1936 Raasiku v, HARJUMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1959. Töötas Eesti Geoloogia Valitsuses ehitusmaterjalide uuringuil ja Puurkaevuprojektis. A-st 1964 kuni pensioneerumiseni töötas Teedeehituse Kesklaboratooriumis/Maanteeameti Tehnokeskuses, kus oli kivimaterjalide sektori juhataja ja teimide sektori insener-geoloog.

B: EGBT, 34.

JALAKAS (sünd Õnnis), Ave-Õnne 24.04.1985 TALLINN, MSc 2010 Tallinn

Lõpetas Tallinna Tehnikaülikoolis bakalaureuseõppe geotehnoloogia eriala 2008 ning magistriõppe 2010. Õpingute ajal oli TTÜ Mäeinstituudis asjaajaja. 2010–15 töötas Keskkonnaministeeriumi maapõue osakonnas. 2015 astus TTÜ doktoriõppesse kinnisvara korrashoiu erialal.

JALAKAS, Inger 14.02.1965 MUSTLA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1988. Töötas 1996. a-ni aluspõhjageoloogina Eesti Geoloogiakeskuses geoloogilisel kaardistamisel. 1996–97 töötas AS Harju Elekter Autojuhtmete tehases. 1997–2002 oli Eesti Kaardikeskuses stereokaardistaja ning 2002–05 OÜ Vival Metrica digitaalse fotogramm-meetria tööjaama operaator. 2005. a-st on Maaameti fotogramm-meetria osakonna peaspetsialist. Harrastab orienteerumissporti.

B: EGBT, 34.

JALAST, Joel 03.04.1949 Kaidma k, VIRUMAA–10.06.2013 Ede-Tikuta talu, VÕRUMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1973. A-ni 1986 töötas hüdrogeoloogina projekteerimisinstituudis Eesti Maaparandusprojekt. 1986–87 oli Plaanikomitee Plaaniinstituudi ja 1987–90 Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi teadur ning 1990–93 geoloog Eesti Geoloogiakeskuses. Seejärel töötas Tallinna Vetelpäästes ning Ülo ja Tiit Siinmaa kinnisvarabüroos. 1990-ndatel huvitus vitsa ja pendliga veesoonte otsimisest ning veesoonte mõjust inimesele. 1999 asutas OÜ Mitsell, et leida lahendusi inimeste, firmade ja ametkondade probleemidele, mis on seotud veevarustuse, põhjavee ja keskkonnakaitse küsimustega. Uuel sajandil töötas AS Viimsi Vesi.

Raamatu “Tunne ennast, et tunda teisi” (1994) autor.

B: EGBT, 34.

JASKA, Silja 20.03.1983 VILJANDI, MSc 2007 Tallinn

Lõpetas rakendusgeoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2005 ja kaitses 2007 samas magistritööd geotehnoloogias. Töötab Maanteeameti Viljandi esinduses peaspetsialistina.

JASSIK (sünd Rannik), Elo 24.12.1980 TÜRI, MSc 2010 Tallinn

Lõpetas rakendusgeoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2005 ja kaitses 2010 samas magistritööd geotehnoloogias. 2005–06 täiendas end mitme Euroopa ülikooli juures geotehnoloogias ja keskkonnateadustes. 2004–15 töötas geoloogia-insenerina inseneribüroos Steiger OÜ, 2015. a-st töötab Mäebüroo Nord OÜ-s.

B: <https://www.etis.ee>

JAŠTŠUK (sünd Kokoulina; Ossipova), Svetlana 02.03.1947 TALLINN, hüdrogeoloog

Lõpetas Vilniuse Ülikooli hüdro- ja ehitusgeoloogia erialal 1970. Töötas a-ni 2013 Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses põhjavee seire alal. Hiljem on FIE-na projekteerinud puurkaeve ja -auke.

B: EGBT, 35.

JEGONJAN, Kalmer 02.04.1970 HAAPSALU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1994. Geoloogina ei ole töötanud. On töötanud Täiskasvanute Koolituskeskuses Pärnus ning If Eesti Kindlustuse ettevõtte varakindlustuse ja veosekindlustuse riskijuhina.

B: EGBT, 35.

JOHANNES, Edgar 29.12.1931 Vodava k, VIRUMAA–06.02.2002 TALLINN, keemik, keemiakand 1966 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli keemiaosakonna 1957. Töötas teadurina Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis 1957–69 ja 1971–88. Uurimusi Eesti põlevkivi ja põhjavee keemilise koostise ning mikroelementide sisalduse kohta. On täiendanud mikroelementide spektraalseid määramismeetodeid ning konstrueerinud ja täiustanud laboriseadmeid.

B: EGBT, 35; ETBL, I, 463.

JOHANSON, Jan 17.04.1983 TALLINN, MSc 2012 Tallinn

Lõpetas geotehnoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikülikooli Mäeinstituudis 2007. Alates 2003. a töötas inseneribüroos Steiger, algul assistendina ja 2007–11 keskkonnaosakonna juhatajana. 2011. a-st on keskkonna- ja geoloogiliste probleemidega tegeleva konsultatsioonifirma Agenda Keskkonnabüroo OÜ ja Agenda Geoloogia OÜ juhatuse liige, 2014. a-st ka CSC Mineral OÜ tegevjuht. TTÜ Mäeinstituudi doktorant.

B: <https://www.etis.ee>

JOHANSON, Ljudmila 14.07.1949 IVANOVO

Lõpetas 1972 Kuibõševi Polütehnilise Instituudi mäeinsenerina. 1972–83 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses hüdrogeoloogina. Tegevuse sisuks oli geoloogiliste tööde ja tootmise organiseerimine ning nende tööde majanduslik hinnang ja normeerimine. 1979. a-st oli geoloogiatöötajate ametiühingu Eesti grupikomitee esimees.

JOOSU, Lauri 19.08.1986 TARTU, MSc 2010 Tartu, PhD 2015 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikoolis keskkonnatehnoloogia bakalaureuseõppe 2008, magistriõppe 2010 ja geoloogia doktoriõppe 2015. Töötas 2007–10 keskkonnaspetsialistina konsultatsioonifirmas Miracon Grupp OÜ ning 2010–14 Tartu Ülikooli geoloogia osakonnas, 2014. a-st töötab väligeoloogina AS Eesti Energia. Uurib geokeemilisi protsesse põlevkivituhhas, fosfori aineriingi, keemilist murenemist, aluskorrakivimeid jm.

B: <https://www.etis.ee>

JUMA (sünd Virkus), Reet 23.09.1944 TALLINN

Lõpetas Vilniuse Ülikooli hüdro- ja ehitusgeoloogina 1968. Erialal ei ole töötanud. Pärast ülikooli lõpetamist asus elama Tansaaniasse, 1997. a-st elab Austraalias.

JUSSUPOVA, Kaija 12.03.1958 TALLINN

Lõpetas Kaasani Ülikooli geograafiateaduskonna 1984. A-ni 1987 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses geoloogilisel kaardistamisel. Hiljem on töötanud spordiasutustes.

JÕELEHT, Argo 12.10.1971 TALLINN, geofüüsik, MSc 1995 Tartu, PhD 1998 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1993. Töötas 1995. a-ni Eesti Geoloogiakeskuses geofüüsikuna ja oli Tartu Ülikooli geoloogia instituudi juures magistriõppes. 1995–97 ja 1999–2004 töötas TÜ geoloogia instituudis teadurina, 2005. a-st vanemteadurina. Uurimus hüdrotehnoloogia, geofüüsika ja maasoojuse alalt.

B: EGBT, 35.
<https://www.etis.ee>

JÕELEHT (sünd Kotkas), Kaja 05.01.1971 ALATSKIVI

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1993. Geoloogina ei ole töötanud. Omandas raamatupidaja eriala ja töötab AS Imprest pearaamatupidajana.

B: EGBT, 35.

JÕGAR, Priit 31.12.1940 TARTU–12.07.1999 TALLINN, hüdrogeoloog, geol-min kand 1974 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1963. A-tel 1963–66 töötas suvel väligeoloogina Tadžikistanis ja Tjumeni oblastis, talvel õppis kaugõppes Tartus matemaatikat. 1966–76 oli Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi aspirant ja nooremteadur, 1976–79 projekteerimis-instituudi Eesti Maaehitusprojekt insener ja grupijuht ning 1979–93 vaneminsener ja vanemteadur TA Geoloogia Instituudis. On õpetanud Tartu Ülikoolis ja Tallinna Polütehnilises Instituudis hüdrogeoloogia, ehitusgeoloogia ja põhjavee dünaamika kursust. Uurimusi Eesti hüdrostratigraafia ja põhjavee kujunemistingimuste ning põhjavee kaitstuse kohta, rakendas statistilist analüüsi ja modelleerimist hüdrogeoloogias. 1994. a-st oli õpetaja mitmes Tallinna koolis või teenis elatist juhutöödega. Mitmekordne Eesti veteranide ujumismeister.

B: EGBT, 35; ETBL, I, 476.

Jõgar, P. 1998. Eesti põhjavesi. I. Järvamaa. Tallinn, 64 lk.

JÕGI (sünd Mägi, 1971–75 Gordon), Mare 19.05.1946 VILJANDI, hüdrogeoloog

Lõpetas Vilniuse Ülikooli hüdro- ja ehitusgeoloogia erialal 1969. A-ni 1973 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses, 1973–84 ehitusgeoloogina projekteerimisinstituudis EKE Projekt. Seejärel oli Tallinna Kehakultuuri- ja Spordikomitees treener. 1986–92 töötas ehitus- ja hüdrogeoloogina Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis. Pärast REI-st lahkumist oli Eesti Piibliseltsi raamatupidaja ning 1995–2006 töötas MTÜ-s „Lapsele oma kodu“.

B: EGBT, 36.

JÕGI, Toomas 01.03.1936 TALLINN, hüdrogeoloog

Lõpetas Tomski Polütehnilise Instituudi 1962. Töötas lühiajaliselt projekteerimisinstituudis Novokuznetskis. 1963–74 oli hüdrogeoloog põhjaveevaru uuringutel ja hüdrogeoloogilisel kaardistamisel Eesti Geoloogia Valitsuses. 1974–86 töötas projekteerimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt ja EKE Projekt, 1986–96 Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis ning a-ni 2002 REIB OÜ-s.

B: EGBT, 36.

JÄNES, Jaak 09.12.1958 Taheva k, VALGAMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1982. A-ni 1992 töötas geoloog-geofüüsikuna Eesti Geoloogia Valitsuses karbonaatkivimite ja ehitusmaterjalide otsinguil, fosforiidirüh-

mas ja geofüüsikatöökonnas. 1992–2012 oli RAS Keila Geoloogia (a-st 1995 Keila Geoloogia AS) geoloog, 2012. a-st RK Keila Puurtööd OÜ ja Alversen OÜ hüdrogeoloog.

B: EGBT, 36.

JÄRVE, Uno 24.05.1939 Puka, VALGAMAA, ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1966. A-ni 1979 töötas projekteerimisinstituudis Eesti Projekt ning seejärel Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis. 1997–2010 oli REI Geotehnika OÜ direktor.

B: EGBT, 36.

JÜRGENFELDT, Gorri 17.11.1927 KURESSAARE–08.05.2012 JÕHVI, kaevandusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1952 ja töötas geoloogina Karjala Geoloogia Valitsuses. 1953–64 oli kaevandusgeoloog Maardus ning Kohtla ja Tammiku põlevkivikaevanduses. Järgmised 36 aastat töötas trusti Eesti Põlevkivi peageoloogina.

B: EGBT, 36.

JÜRGENSON, Erika 15.12.1925 RAKVERE–31.10.1997 TALLINN, litoloog, geol-min kand 1953 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1950. Samal aastal astus Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi juures aspirantuuri, mille lõpetas 1953. Kogu elu oli teadustöötaja TAGI-s. Uurimusi Eesti ja Baltikumi Siluri settekivimite litoloogia, sedimentoloogia ja geochemia alalt. Mitme monograafia autor või kaasautor. 1972. a pälvis monograafia “Eesti Silur” ühe autorina Nõukogude Eesti preemia ja 1992. a A. Luha preemia monograafia “Settekujumine Baltikumi Siluris” eest.

B: EE 14, 120; EGBT, 36; ETBL, I, 496.

Mens, K. 1998. Erika Jürgenson 15. XII 1925–31. X 1997. // Eesti Loodus, 1, lk 47.

JÜRGENSON, Jaak 21.01.1967 PÄRNU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1993. A-ni 2001 töötas Lääne-Viru Maavalitsuse Keskkonnaosakonnas, 2001–09 oli Viru Keemia Grupi keskkonna- ja tehnikaosakonna juhataja. 2009. a-st on Keskkonnaameti Viru regiooni juhataja ja 2014. a-st täidab ka Tartu–Jõgeva regiooni juhataja ülesandeid.

B: EGBT, 37.

JÜRGENSON, Voldemar 16.01.1931 Velikije Luki raj, PIHKVA obl–01.04.2015 TALLINN

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1956 geoloogina. 1956–58 töötas Kohaliku Tööstuse

Ministeeriumi geoloogiagrupis ja 1958–94 Eesti Geoloogia Valitsuses ehitusmaterjalide alal. Hiljem oli OÜ J. Viru Markšeideribüroo ja Agenda Geoloogia OÜ geoloog-nõunik. Kauaaegne Eesti ehitusmaterjalide uurimise juht ja korraldaja.

B: EGBT, 37.

JÜRIMA, Mati 22.09.1940 TALLINN, hüdroloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna 1965. Töötas hüdrometeoroloogiateenistuses ja turismi alal. 1968–78 oli hüdrogeoloog Eesti Geoloogia Valitsuses ning 1978–92 teadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. Uurimusi põhjavee termilise režiimi kohta.

B: EGBT, 37.

JÜRIMA (a-ni 1992 Belkina), Valentina 17.09.1936 ZAPOROŽJE obl

Lõpetas Berdjanski Pedagoogilise Instituudi (Ukraina) 1959 füüsika-matemaatikaõpetajana ja Leningradi Mäeinstituudi 1968 hüdrogeoloogina. Oli lühiajaliselt õpetaja Kasahstanis. 1961–63 töötas tehnik-hüdrogeoloogina Kasahstanis ja Ukrainas, 1963–92 hüdrogeoloogina Eesti Geoloogia Valitsuses. Tegeles Kirde-Eesti linnade veehaarde küsimustega, põhjavee režiimi ja varude arvestusega.

B: EGBT, 14.

KAASIK, Janika 08.05.1973 Kõo v, Viljandimaa

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 1999. Töötas lühiajaliselt Tallinna Keskkonnaametis. Ei tööta erialal.

KAASIK, Tiit 07.12.1982 TARTU, MSc 2008 Tartu

Lõpetas keskkonnatehnoloogia bakalaureuseõpingud Tartu Ülikoolis 2006 ja magistriõppe geotehnoloogias 2008. Töötas Viljandimaa keskkonnateenistuses maavarade ja jäätmete spetsialistina ning Keskkonnaametis maavarade peaspetsialistina. 2015. a-st on Keskkonnaministeeriumi maapõue osakonna nõunik, maapõuestrateegia koostamise korraldaja.

KADASTIK (sünd Jürjens), Ene 02.06.1965 KOHTLA-JÄRVE, kvaternaargeoloog ja riigiametnik, MSc 1996 Tartu, PhD 2004 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1988, õppis TÜ juures magistrantuuris (1994–96) ja doktorantuuris (1996–02). 1988–2000 töötas Eesti Geoloogiakeskuses vanemgeoloogina geoloogilisel kaardistamisel. Uurimusi Eesti kvaternaargeoloogia kohta. 2000–05 oli Tallinna Ülikooli Ökoloogia Instituudi teadussekretär ja 2005–06 EV Keskkonnaministeeriumi peaspetsialist. 2006. a-st töötab EV Haridus- ja Teadusministeeriumis, kus

2011. a-ni oli teadusosakonna peaekspert, 2015–16 nõunik ja 2016. a-st teadusosakonna asejuhataja. 2011–15 oli teadusnõunik Eesti alalises esinduses Euroopa Liidu juures Brüsselis.

B: EGBT, 37.
<https://www.etis.ee>

KAIMRE (sünd Rahumäe), Edda 04.03.1968 TALLINN, õpetaja, MA 1999 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1991. Töötas geograafiaõpetajana algul Tallinnas ja 1993. a-st Tartus. 1996 lõpetas TÜ pedagoogikaosakonna ning TÜ Avatud Ülikooli. Töötab inglise keele õpetajana Tartus.

B: EGBT, 37.

KAJAK (sünd Kalamees), Hellin-Ira 05.11.1929 TALLINN–19.09.2012 KEILA, geoloog-kaardistaja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1953, oli laborant ülikooli geoloogiakateedris. 1958–83 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses juhtiva kvaternaargeoloogina pea kogu Eesti ala keskmise- ja suuremõtkavalisel kaardistamisel. Suurema osa Eesti Kvaternaari geoloogiliste ja geomorfoloogiliste kaartide autor.

B: EGBT, 37.

KAJAK, Kalju 29.03.1929 TARTU–20.08.2011 KEILA, geoloog-kaardistaja, MSc 1992 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1953 ja jäi samasse vanemõpetajaks, õpetas geoloogilist kaardistamist, struktuuri-geoloogiat, kvaternaargeoloogiat jm. Alates 1958. a-st töötas Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses, juhtides Eesti ala geoloogilist kaardistamist. Uurimused käsitlevad peamiselt Kvaternaari setete ja Devoni kivimite litoloogiat ning stratigraafiat. NSVL Riiklik preemia 1984 Baltikumi geoloogiliste kaartide sarja ühe autorina ja Eesti Vabariigi Valgetähe IV klassi teenetemärk 2006 geoloogilise kaardistamise organiseerimise ja läbiviimise eest. Eesti Geoloogia Seltsi auliige 1996, noorgeoloogide liikumise organisaator ja noorte õpetaja, heal tasemel maletaja.

B: EE 14, 128; EGBT, 37; ETBL, I, 525–526.

In memoriam Kalju Kajak 1929–2011. // Eesti Geoloogiakeskuse Toimetised, 11/1. Tallinn, 2012, lk 80.

KALA, Elmar 15.12.1934 Taheva v, VALGAMAA, geoloog-kaardistaja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1958. Töötas 1992. a-ni Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses geoloogilisel kaardistamisel. Oli rühmaülem või peageoloog Peipsi, Paide, Lääne-Eesti ning Saaremaa piirkonna keskmisemõtkavalisel kaardistamisel,

aluspõhja geoloogiliste kaartide autor. 1981–83 töötas geoloogina Alžeerias. 1991–92 oli Geoloogiakeskuse geöökoloogia sektori juhataja. 1995. a-st on juhtivgeoloog hüdroteoloogiliste ja geoloogiliste uurimistöde, puurkaevude projekteerimise ja rajamisega tegelevas Salvesia OÜ-s. Uurimusi vanaaegkonna stratigraafia, litoloogia, tektooniliste lokaalstruktuuride, Kärkla meteoriidikraatri kohta. Paeliidu liikmena ja vanemana on populariseerinud paekasutust – korraldanud näitusi, juhendanud ekskursioone jms. On olnud Keila Linnavalikogu liige.

B: EGBT, 38; ETBL, I, 526–527.

<http://www.valgark.ee/isik/index.php?id=512>

KALAMÄE, Peep 19.03.1966 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1990. Töötas lühiajaliselt Eesti Geoloogiakeskuses. 1992. a-st on töötanud rahanduse valdkonnas: a-ni 1995 oli EV Rahandusministeeriumi rahvusvaheliste maksude osakonna vanemspetsialist, seejärel töötas Philip Morrise Eesti OÜ audiitorina ja AS Pricewaterhouse Coopers juhtiva maksukonsultandina. On IMG Äriteenused pikaajalise kogemusega maksukonsultant.

B: EGBT, 38.

KALBERG, Anna-Liisa 12.11.1981TARTU

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2006. On töötanud internetimängude tarkvara tootva ettevõtte Playtech Estonia Tartu kontoris ning tarkvaralahendusi ja IT teenust pakkuvas firmas Fujitsu Eesti.

KALJO (sünd Kask, 1955–74 Klaamann), Aita 05.04.1933 Vara v, TARTUMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1957. 1958–60 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses maavarade ja nende leiukohtade uuringutel. 1960–88 oli Eesti Loodusmuuseumi geoloogiaosakonna juhataja.

B: EGBT, 38.

KALJO, Dimitri 12.10.1928 HAAPSALU, paleontoloog ja stratigraaf, geol-min kand 1956 Tartu, geol-min dr 1977 Moskva, Eesti Teaduste Akadeemia akadeemik 1983

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1953, õppis samas aspirantuuris paleontoloogia alal ning kaitses 1956 geoloogiakandidaadi kraadi. Töötas mineraloogia ja paleontoloogia kateedris assistendina. 1957. a-st tänaseni on töötanud Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis – a-ni 1960 oli teadussekretär, 1960–65 stratigraafia ja paleontoloogia sektori juhataja, 1965–68 teadusdirektor, 1969–90 direktor, 1986–2007 osakonnajuhataja, 2007. a-st juhtivteaduri ja vanemteaduri ametikohal. On olnud hõivatud mahuka administratiivse ja teadusorganisatsioonilise tegevusega: 1990–99 oli Teaduste

Akadeemia Bioloogia, Geoloogia ja Keemia Osakonna juhataja ning 1999–2004 TA juhatuse liige. 1990–2010 Eesti Maavarade Komisjoni esimees, 1981–2005 Eesti Stratigraafia Komisjoni esimees, 1975–2003 Rahvusvahelise Stratigraafia Komisjoni Siluri allkomisjoni liige, sealjuures 1984–92 selle esimees. Võimekas uurija, kelle ümber kujunes tegus Siluri uurijate grupp. Monograafiat „Eesti Silur“ (1970) hinnati 1972. a Nõukogude Eesti preemiaga. 1970–80-ndatel aastatel oli uudse ökostratigraafilise meetodi arendaja geoloogias, sajandivahetuse paiku hakkas kasutama isotoopgeoloogilisi meetodeid ning uurima Ordoviitsiumi ajastu lõpu kliimamuutusi ja jäätumist. D. Kaljo juhendatud tööde tsüklit “Isotoopuuringute tulemusi Eesti paleosoilise arenguloo selgitamisel (Ordoviitsiumi ja Siluri stratigraafia, klimatoloogia ja okeanoloogia)” hinnati 2001. a Eesti Vabariigi teaduspreemiaga. 2002 pälvis Valgetähe IV klassi teenetemärgi, 2009 omistati talle elutöö preemia pikaajalise tulemusliku teadus- ja arendustöö eest. 1998 nimetati Eesti Geoloogia Selts auliikmeks.

B: EE 14, 130; EGBT, 38; ETBL, I, 533.

Aaloe, A. 2015. G. A. L. R.-ist võrsunud kvartett. // EGEOS Bülletään 9/15, 28–42.

Eesti Vabariigi teaduspreemiad 2001. Tallinn, 2001, lk 52.

Kaljo, D. 2009. Objektiivselt ja subjektiivselt minu teadusteelt. // Eesti Vabariigi teaduspreemiad 2009. Tallinn, 8–22.

Kask, I. 1998. Akadeemik Dimitri Kaljo 70. // Eesti Loodus, 11/12, lk 538.

Nestor, H. (koost) 1998. Dimitri Kaljo. Personaalnimestik. Tallinn, TA Kirj., 80 lk.

Raukas, A. & Vaikmäe, R. 1998. Dimitri Kaljo – 70. // Proc. Est. Acad. Sci., Geology, 47, 4, lk 262.

Veskimäe, R. 2011. Lemmikloom – korall, lemmikajastu – Silur. // Pöline partituur. Intervjuud akadeemikutega. Tallinn, 71–80.

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Dimitri_Kaljo

<http://ttu.ee/public/r/raamatukogu/raamatukogust/naitused/kaljo.pdf>

KALJULÄTE, Katrin 19.07.1963 TALLINN, MSc 2010 Tallinn

Lõpetas Tallinna Tehnikakõrgkooli rakendusgeodeesia erialal 2007 ning omandas Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis magistrikraadi geotehnoloogias. 1999. a-st töötab Eesti Geoloogiakeskuses geoloogina geoloogilisel kaardistamisel.

KALJUND, Endel 28.12.1933 Tumala k, SAAREMAA–11.03.2010 TALLINN, ehitusgeoloog

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1966. Töötas geoloogiainsenerina projekteerimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt (1966–70), Eesti Maaehitusprojekt (1973–80) ja Eesti Maaparandusprojekt (1980–88) ning RAS REI-s (1988–99).

B: EGBT, 38–39.

KALJUVEE (a-ni 1928 Kalkun), Julius Osvald 27.06./09.07.1869 Saru v, VALGAMAAL-05.11.1940 VIRU-JAAGUPI, pedagoog ja loodusteadlane

Omandas loodusloo koduõpetaja kutse 1914 ja lõpetas Tallinna kolledži 1928. Oli õpetaja mitmes maakoolis, Peterburis ning Tallinna alg- ja keskkoolides. 1920–22 õpetas geoloogiat ja mineraloogiat Tallinna Tehnikumis. On mitme loodusteadusliku, eeskätt mineraloogilise ja geoloogilise õpperaamatu ja metoodilise kirjutise autor. A-tel 1911–21 ilmus kolm trükki “Mineraloogia käsiraamatut”, 1922 – “Üldine geoloogia”, kus pakkus välja Kaali kraatrite meteoritise tekke idee, 1933 – “Die Grossprobleme der Geologie”. On kirjutanud sõnad eesti esimesele oratooriumile – A. Kapi “Hiibile”.

B: EAT, 77; EGBT, 39; ETBL, I, 536.

KALKUN (sünd Kiisküla), Mare 17.11.1945 TARTU, keemik

Lõpetas Tartu Ülikooli keemiaosakonna 1969. Samast ajast töötab Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses keemikuna ja laboratooriumi juhatajana.

B: EGBT, I, 39.

KALLA, Katrin 10.07.1985 RAKVERE, MSc 2010 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2007, läbis samas magistriõppe (2007–10) ning on 2013. a-st doktoriõppes. 2008–09 oli vahetusüliõpilane Karli Ülikoolis Prahast. 2010–11 töötas TÜ geoloogia osakonnas laborandina ning 2011–13 Haridus- ja Teadusministeeriumi teadusosakonnas peaeksperdina. Teadusuuringud on kvaternaargeoloogilise suunitlusega.

B: <https://www.etis.ee>

KALLASTE, Toivo 19.03.1956 KINGISSEPA (KURESSAARE), füüsik-analüütik, MSc 2002 Tallinn, PhD 2014 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli füüsikaosakonna 1979. Sellest ajast alates on töötanud Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis kivimite, mineraalide, keemiliste elementide jms määramisel röntgenstruktuurianalüüsi meetodil. Põhiliseks uurimisobjektiks on olnud Eesti ja Läti paleosoilistest metabentonitidest pärineva sandiini mineraloogilised uuringud ning uuringutulemuste kasutamine regionaalses stratigraafias.

B: EGBT, 39.

<https://www.etis.ee>

KALLO (1974–94 Širokova), Maria 04.07.1950 Pustoška 1, PIHKVA obl

Lõpetas Moskva Geoloogiatehnikumi 1973 ja Leningradi Mäeinstituudi mäeinsener-geoloogina 1983. A-tel 1973–96 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses turbauuringutel.

B: EGBT, 39.

KALM, Volli 10.02.1953 Aluste k, PÄRNUMAA, geol-min kand 1984 Tallinn, professor 1992, Tartu Ülikooli rektor 2012

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1976 ja õppis 1980–84 Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi juures aspirantuuris. 1988–89 oli järel doktor Alberta Ülikoolis Kanas. 1976. a-st töötab Tartu Ülikooli geoloogia osakonnas, kus ta 1985. a-ni oli assistent, 1986–88 lektor, 1988–92 dotsent ja alates 1992. a professor ning geoloogia instituudi juhataja. 1995–98 oli TÜ bioloogia-geograafiateaduskonna dekaan ja 1998–2003 ülikooli õppeprorektor. 2012 valiti Tartu Ülikooli rektoriks. Uurimusi Eesti liustikusetete litoloogia ja stratigraafia alalt ning Baltikumi, Skandinaavia ja Andide jäätumise paleogeograafia kohta. On täitnud mitmeid teadusorganisatsioonilisi ja administratiivseid kohustusi, s.h on 2007. a-st Eesti Geomorfoloogide Assotsiatsiooni president ja 2009–12 Teaduskompetentsi Nõukogu esimees. 2005 pälvis Valgetähe IV klassi teenetemärgi ja 2014 Poola Vabariigi Teeneteordeni ohvitseriristi.

B: EE 14, 133–134; EGBT, 39, ETBL, I, 545.

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Volli_Kalm

<http://www.ut.ee/et/ulikoolist/struktuur-ja-inimesed/rektor>

KANGUR, Marianne 23.02.1988 TAPA, MSc 2014 Tallinn

Lõpetas 2011. a bakalaureuseõpingud hüdrometeoroloogia ja loodushoiu erialal Eesti Mereakadeemias, oli magistriõppes Maa-teaduste erialal Tallinna Tehnikaülikoolis ja kait- ses 2014 keskkonnateemalist magistritööd TTÜ Geoloogia Instituudis.

KANGUR, Valdo 29.03.1963 PÄRNU-JAAGUPI, geoloog, matkajuht

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1986. A-ni 1991 töötas Rapla Looduskaitse Valitsuses. Alates 1991. a on tegutsenud erinevates matkamise ja turismiga seotud orga- nisatsioonides: 1991–93 oli Eesti Noorte Turismimaja matkaosakonna juhataja, 1993–95 AS Rändaja tegevjuht, a-st 1995 Noorte Reisiklubi ja a-st 1996 Noorte Matkaklubi reisi- konsultant-matkajuht. Matkamisega hakkas tegelema ülikoolipäevil TRÜ matkaklubis. A-st 1994 tegutseb professionaalse matkajuhina. Juhtinud nii jalgsi-, mägi- kui suusamatku Euroopas, Aasias, Aafrikas ning Eestis ka jalgratta- ja veematku. Pühendunud noorte matkaharrastuse süvendamisele, korraldanud õppe-treeninglaagreid, organiseerinud matka- koolitust, tegutsenud mäesuusainstruktorina.

B: EGBT, 40.

KANSI, Kaido 13.05.1965 VILJANDI

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1990. Töötas Viljandi Maavalitsuse keskkon- naosakonna maavarade ja infospetsialistina, 2005. a-st Viljandimaa Keskkonnateenistuse ja 2009–10 Keskkonnaameti Pärnu-Viljandi regiooni juhatajana. 2010. a-st töötab projekti-

juhina Tartu Ülikooli Ökoloogia ja Maateaduste Instituudis.

B: EGBT, 40.

KARAVIN, August 14.02.1932 Sangaste v, VALGAMAA–16.06.1986 VALGA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1956. Töötas Tartu Ehitusmaterjalide Tehase Sangaste tsehhis geoloogina ja tsehhijuhatajana.

B: EGBT, 40.

KARIMOV, Mark 09.10.1980 TARTU, MSc 2007 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2004 ja magistriõppe samas 2007. Töötab Eesti Geoloogiakeskuse geofüüsika, mere- ja keskkonnageoloogia osakonnas. Bakalaureusetöö “Lääne Norra fjordide põhjasetete mineraalne koostis” eest sai 2004. a Eesti Teaduste Akadeemia üliõpilaste teadustööde võistlusel II koha.

KARIMOVA (sünd Kõiv), Maarika 10.02.1977 PÕLVA

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2000. Samast ajast töötab Eesti Geoloogiakeskuses geoloogilisel kaardistamisel. On aluspõhja suuremõõtkavaliste digitaalsete kaartide autor.

KARIN, Jaak 26.08.1959 KOHTLA-JÄRVE

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1982. A-ni 1985 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses Kohtla-Järvel. Hiljem ei ole erialal töötanud.

B: EGBT, 40.

KARISE, Vello-Rein 13.06.1933 TARTU–20.08.2014 TALLINN, hüdrogeoloog, geol-min kand 1969 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1958. Samast ajast kuni 2001. a-ni töötas Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis hüdrogeoloogina ja hüdrogeoloogia sektori juhatajana ning 1988–2001 teadussekretärina. Uurimused käsitlevad Eesti põhjavee keemilise koostise kujunemist, saastumist, isepuhastumist, agressiivsust, mineraalvee omadusi ja teadusajalugu.

B: EE 14, 142; EGBT, 40; ETBL, I, 567.

KARJUS (sünd Alilender), Anne 12.12.1965 VILJANDI

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1989. Töötas 1993. a-ni hüdrogeoloogina Kesk-

konnakaitse Teadusliku Uurimise ja Projekteerimise ettevõttes ELVI-AQUA, 1993–98 oli Eesti Põllumajandusülikooli Keskkonnakaitse Instituudi teadur. 1998. a-st on Viljandi Maa-avalitsuse arengu- ja planeeringuosakonna peaspetsialist.

B: EGBT, 40.

KARJUS, Riho 13.08.1966 TALLINN–25.10.2008 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1991. Õppis 1991–94 Tallinna Tehnikaülikooli Keskkonnatehnika Instituudi magistrantuuris ja täiendas end keskkonnageoloogia alal Soomes, Rootsis, Inglismaal jm. 1991–93 töötas geoloogina Keskkonnakaitse Teadusliku Uurimise ja Projekteerimise ettevõttes ELVI-AQUA, 1993–95 oli Eesti Põllumajandusülikooli Keskkonnakaitse Instituudi teadur, 1996–99 Tartu Maa-avalitsuse keskkonnoosakonna vee-majanduse peaspetsialist ja 1999–2001 Entec AS projektijuht. 2001. a asus Viljandi Linna-avalitsuse keskkonnaspetsialisti ametikohale. 2005–06 oli Paikuse Jäätmekäitluskeskuse Paikre Sorteerimisjaama juhataja, 2006–08 Kämpmäe OÜ ja 2008 Avoterm OÜ juhataja.

B: EGBT, 41.

KARK, Jaan 18./31.12.1876 Hellenurme v, TARTUMAA–01.05.1953 TALLINN, geoloog ja mäeinsener, geol-min dr 1946

Lõpetas Peterburi Mäeinstituudi 1907. A-tel 1908–20 töötas geoloogina Kesk-Aasias, Kaukaasia raudtee ehitusel, Donbassi söekaevandustes, mõõdistustöödel Kaspia merel, Alma-Ata maavärina (1911) tagajärgi uurinud ekspeditsioonis, naftaotsinguil Põhja-Kaukaasias, Aserbaidžaanis ning Uurali ja Emba jõe alamjooksul, rauamaagiotsingul Tamani poolsaarel jm. 1921 opterus Eestisse, kus töötas geoloogina ja mäeosakonna juhatajana Kaubandus-Tööstusministeeriumis. Tema kompetentsi kuulus mitmesuguste geoloogiliste uuringute riikliku finantseerimise küsimuste lahendamine. Oli Eesti fosforiidide uurimise ja kaevandamise organiseerija. Osales Mäeseaduse loomisel ja oli Riigi Põlevkivitööstuse nõukogu liige. 1926 luges Tartu Ülikoolis üldise geoloogia kursust. 1930–38 oli Majandusministeeriumi Mäeameti juhataja, 1937. a-st vastloodud Geoloogilise Komitee esimehe asetäitja ning Loodusvarade Instituudi geoloogia ja pedoloogia sektiiooni juhataja. 1936. a-st oli Tallinna Tehnikaülikoolis õppeülesande täitja geoloogia ja mineraloogia alal, 1938 valiti tehnikaülikooli praktilise geoloogia korraliseks professoriks, 1942–50 oli TTÜ mäekateedri juhataja ja geoloogia professor. 1950 süüdistatuna kodanlikus natsionalismis vabastati ametist. Oli mõne aja töötu, siis sai tööd projektinstituudis Eesti Põllumajandusprojekt (1952–53). Jaan Kark on Tallinna Tehnikaülikooli mäeosakonna looja ja mäeinseneride koolitamise algataja. Teda peetakse Eesti hüdrostratigraafia rajajaks. Koostas esimese Eesti hüdrogeoloogilise ülevaate ja puuraukude kataloogi (1943), kus on andmeid enam kui 200 puurkaevu ja 400 allika kohta. Mitme geoloogilise ja mäetööde õpperaamatu autor. Peterburi Mäeinstituudi eduka lõpetajana on ta nimi kantud instituudi marmortahvlile. 1938 autasustati Valgetähe II klassi teenetemärgiga, 1946 omistati väitekirja kaitsmata geoloogia-mineraloogiateaduste doktori kraad.

B: EE 14, 143; EGBT, 41; ETBL, I, 568, TTÜ 119–120.

Eesti riigi-, avaliku- ja kultuurielu tegelased 1918–38. Tallinn, 1939, lk 92.

Mägi, V. 1992. Kuidas põrmustada professorit. // Aja Puls, 9, 17–20.

Mägi, V. 2005. Kuidas põrmustada professorit. // Minerva rüütliid. Eesti inseneri kodu ja võõrsil. Tallinn, 196–204.

Pirrus, E. & Sõstra, Ü. 2005. Geoloogia õpetamisest Tallinna Tehnikaülikoolis 1938–2005. // Verš, E., Puura, I. & Isakar, M. (toim). Geoloogia õpetamine Eestis läbi kolme sajandi. Tartu, 67–69.

Reier, A.-H. 1977. 100 aastat prof. Jaan Karki sünnist. // Tallinna Polütehnik, 14, jaan.

Reier, A. 1985. Professor Jaan Kark – mäeinseneride ettevalmistamise initsiaator TPI-s. // Tehnilise mõtte ja tehnikahariduse ajaloo probleeme Eestis, III. Tehnikaharidus. Tallinn, 135–138.

Reier, A. 1993. Jaan Karku osast Eesti geoloogias ja mäendus. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, IX. Geoloogia rajajooni Eestis. Tallinn, 158–165.

Uibopuu, L. 2013. Jaan Kark. // Mäeinstituut 75 (kogumik). Tallinn, 19–21.

Валлнер Л. К. 1980. Первая обзорная работа по гидрогеологии Эстонии. // Проблемы гидрогеологии Эстонии. Таллин, 5–9.

<http://www.valgark.ee/isik/index.php?id=515>

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=15&do=1>

KARPIN, Vladimir 21.07.1983 TALLINN, MSc 2014 Tallinn

Lõpetas 2007 Eesti Mereakadeemia hüdrograafia erialal. Oli magistriõppes Tallinna Tehnikaülikoolis Maa-teaduste erialal ning kaitses 2014. a TTÜ Geoloogia Instituudis magistri-tööd setete ja merepõhja iseärasuste kohta Apollo madala piirkonnas. Töötab Veeteede Ameti hüdrograafia osakonnas vanemhüdrograafina.

KARRO, Enn 25.07.1966 TARTU, hüdrogeoloog-hüdrokeemik, MSc 1994 Tartu, PhD 1999 Helsingi

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1991 ja töötas 1994. a-ni TÜ geoloogia instituudis laborandina. 1993–94 täiendas end stipendiaadina hüdrokeemia alal Göteborgi Ülikoolis ning oli 1995–99 Helsingi Ülikooli juures doktoriõppes. 1999. a-st on teadustöötaja Tartu Ülikooli geoloogia instituudis/osakonnas. Õpetab hüdrogeoloogiat, hüdrokeemiat, põhjavee dünaamikat. Uurimusi põhjavee keemilise koostise kujunemise ja keskkonna-keemia alalt.

B: EGBT, 41; ETBL, I, 574.

<https://www.etis.ee>

<http://www.tlulib.ee/originaalbaasid/teadlased/karro.htm>

KARU (sünd Jalast), Anne 20.07.1944 Soonurme k, VIRUMAA–11.09.1986 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1969. Töötas Eesti Geoloogia Valitsuses ehitus-

materjalide uuringutel ja hüdrogeoloogia töörühmas.

B: EGBT, 41.

KARU, Avo 20.08.1962 TALLINN, ehitusgeoloog

On lõpetanud Tallinna Tehnikakooli Nr 2 ja Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1987. Töötas projekteerimisinstituudis EKE Projekt ja AS Aries. 1990-ndate lõpust töötab ViaCon Eesti AS, kus on olnud projektijuht ja ehitusdirektor. On mitme geoloogiliste ja hüdrogeoloogiliste töödega tegeleva ettevõtte juhatuse liige.

B: EGBT, 41.

KARU, Veiko 14.10.1981 TALLINN, MSc 2006 Tallinn, PhD 2012 Tallinn

Lõpetas Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudi rakendusgeoloogia erialal 2006. Samast ajast töötab mäeinstituudis ning on läbinud siin doktoriõppe. 2006–15 oli TTÜ Mäeinstituudi assistent, 2015. a-st dotsent. On tegelnud õppemetoodilise tööga, juhendanud üliõpilaste praktikume ja välitöid. Paljude erialaseltside aktiivne liige. Uurimused on mäendusliku kallakuga, valdavalt kaevandamisjääkide kasutamise alalt.

B: http://www.ene.ttu.ee/Maeinstituut/labor/cv_veikokaru.htm
<https://www.etis.ee>

KARUKÄPP, Reet 17.06.1940 PÄRNU, kvaternaargeoloog, geol-min kand 1979 Vilnius, PhD 1997 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna 1967. A-ni 2005 oli teadustöötaja Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. Uurimused käsitlevad mandrijää mõju pinnamoe kujunemisele, Otepää ja Karula kõrgustiku tekkelugu, viirsavide geokronoloogiat. On Karukäpa marjakasvatustalu perenaine Pärnumaal Sauga vallas. Autasustatud Baeri mälestusmedaliga 1988.

B: EGBT, 41–42; ETBL, I, 579.

Grenberg, A. & Salundi, P. 2012. Karukäpa talu perenaine on oma eluga rahul. // Sauga Sõnumid, 29. juuli.

Martinson, R. 2009. Karukäpa talu ühendab mustasõtrakasvatavad. // Pärnu Postimees, 18. juuni.

KASEMETS, Endel 04.12.1933 PÄRNU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1957. Töötas TA Energeetika Instituudis (1957–58) ning 1958–66 Põllumajandusministeeriumi allasutustes. 1966–93 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses erinevatel ametikohtadel, olles 1966–70 puurimisosakonna ülem, 1970–78 Keila rühma ülem, 1978–87 Keila Ekspeditsiooni ülem, 1987–88 peainsener – peadirektori I asetäitja ja 1988–93 EGV peadirektor. Suure organisatoorse töö kogemusega. 1983 omis-

tati ENSV teenelise tööstustöötaja aunimetus.

B: EGBT, 42.

KASK, Andres 27.07.1980 TALLINN, meregeoloog, MSc 2005 Tallinn, PhD 2009 Tallinn

Lõpetas rakendusgeoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2004 ja magistriõppe 2005. Õpingute ajal töötas tehnikuna Eesti Geoloogiakeskuses. 2003–07 oli teadur TTÜ Meresüsteemide Instituudis ja 2009–12 TTÜ Küberneetika Instituudis. 2012. a-st on juhtivgeoloog Eesti Geoloogiakeskuse meregeoloogia ja geofüüsika osakonnas. Uurimusi settimistingimuste ja liivamaardlate kohta Eesti rannikumeres.

B: <https://www.etis.ee>

KASK, Jüri 31.05.1951 TARTU, meregeoloog, geol-min kand 1984 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1974. Töötas 1973–93 insenerina, noorema ja vanemteadurina, sektorijuhatajana ja töörühma juhina Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi meregeoloogia sektoris. 1994–98 oli Eesti Geoloogiakeskuse meregeoloogia ja geofüüsika osakonna juhataja ning 1998–2003 juhtivgeoloog. 2003–12 töötas teadurina Tallinna Tehnikaülikooli Meresüsteemide Instituudis. Teadustööd käsitlevad Eesti rannikumere setete, eriti ravimudade litoloogiat, rannikuala ja rannikumere geoökoloogiat. Praktilised uuringud olid seotud meregeoloogilise kaardistamise ja Eesti rannikumere liivamaardlate uuringutega. Keskkonnaekspertina hindas rannikul ja rannikumeres teostatavate tööde mõju keskkonnale. Rohkem kui 60 teadusartikli ja ligi 100 käsikirjalise aruande autor või kaasautor. Eesti Geograafia Seltsi, Eesti Geoloogia Seltsi ja mitme rahvusvahelise erialaseltsi liige. 2002 omistati EV teaduspreemia (koll-s) Saaremaa süvasadama võimalike asukohtade hüdrodünaamiliste ja geoloogiliste uuringute eest.

B: EE 14, 147; EGBT, 42; ETBL, I, 588.

<https://www.etis.ee>

KASK, Riina 29.04.1986 PÄRNU

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2009. Õpitud erialal ei ole töötanud. 2009–10 töötas Viljandi loomade varjupaigas. 2010. a õppis Lahemaa Tervisekoolis refleksoloogiat, 2010–11 töötas Tartu Kaubamajas. 2011–15 oli loomaarsti abiline Eesti Maaülikooli loomakliinikus, 2015. a-st Tartu Farmaxi loomakliinikus.

KATTAI, Tamara 14.01.1939 TŠITA obl

Lõpetas Irkutski Polütehnilise Instituudi geoloog-mäeinsenerina 1962. A-ni 1965 oli kaevandusgeoloog Tšita oblastis, 1965–68 töötas geoloogina Karjalas ja a-ni 1980 Eesti Geoloogia Valitsuse Kohtla-Järve töökonnas. 1980–84 oli koos abikaasa V. Kattaiga Alžeerias. 1985–92 töötas insenerina Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi maava-

rade osakonnas.

B: EGBT, 42.

KATTAL, Vello 19.11.1938 Restu k, VALGAMAA, maavarageoloog, geol-min kand 1985 Moskva

Lõpetas Irkutski Polütehnilise Instituudi 1962 geoloogina. A-ni 1965 töötas kaevandusgeoloogina Irkutski oblastis ja 1965–68 geoloogina Karjalas. 1969–79 töötas Eesti Geoloogia Valitsuse Kohtla-Järve töökonnas põlevkiviuringutel ja 1979–84 geoloogina Alžeerias. 1984–92 oli teadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis ning 1992–2003 Eesti Geoloogiakeskuse maavarade osakonna juhataja ja vanemgeoloog. 2003–10 oli inseneribüroo Steiger OÜ osakonnajuhataja ja 2010. a-st konsultant. Uurimused käsitlevad põhiliselt Eesti põlevkivibasseini geoloogilist ehitust, põlevkivivaru, kaevandamistingimusi ning looduslike bituumenite ja põleva maagaasi leidumist Eestis. Ligi 100 trükise, s.h kahe raamatu (Eesti põlevkivi, 2000 ja Põlevkivi – õlikivi, 2003) ja umbes 200 käsikirjalise uurimuse autor. Harrastusmesinik.

B: EE, 14; EGBT, 42; ETBL, I, 594.

KATTEL (sünd Voorel), Pille 20.09.1970 RAPLA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1993. Erialal ei ole töötanud. Töötab kunstikaupluse Skizze müügiesindajana. On juhendanud mitmesuguseid kunstialaseid töötubasid.

B: EGBT, 42.

KATTEL, Taavo 11.11.1963 PÄRNU, ehitus- ja hüdrogeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1989. Töötas EKE Ehitus- ja Montaaživalitsuses ja 1995–98 Võru Maavalitsuse Keskkonnaosakonna inspektorina. 1998. a-st oli AS Tartu Veevõrk puurkaevuosakonna juhataja ning 2001. a-st Aura veekeskuse insener ja haldusjuht. On tegelnud põhjaveeuuringute, puurkaevude rajamise järelvalve, ekspertiisi ja kvaliteedi hindamisega mitmes väikeettevõttes (Keskkonnaekspert OÜ-s, Vesinik OÜ-s jt).

B: EGBT, 43.

KAUP, Enn 22.05.1946 Mäetaguse v, VIRUMAA, biol kand 1981 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli füüsika osakonna atmosfäärifüüsika erialal 1969. A-ni 1972 töötas insenerina Tallinna Polütehnilises Instituudis. 1973–84 oli teadustöötaja Termo- ja Elektrofüüsika Instituudis ning 1984–93 Tallinna Botaanikaaias. 1993. a sügisest töötab Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudi isotoop-paleoklimatoloogia laboris. 1992–95 oli külalisteadur Uppsala Ülikoolis, 1993–94 New South Walesi Ülikooli aukülalisteadur ja 1998–2004 osalise koormusega professor Euroülikoolis (Eesti). On osa võtnud üheksast Antarktika ekspeditsioonist. Uurinud Antarktika järvede hapniku-

režiimi, põhjaseteid, bioproduktiooni ja antropogeenseid mõjutusi järvede ökosüsteemile. Umbes 150 teadusartikli ja paljude populaarteaduslike artiklite autor. 2008 sai Eesti teaduse populariseerimise III preemia ja tema raamatud Antarktikast pälvisid 2014. a parima reisiraamatu tiitli. On Eesti Polaarklubi liige, 1991–2003 oli klubi president. 2013 valiti Eesti Geograafia Seltsi auliikmeks ja Mäetaguse valla aukodanikuks.

B: ETBL, I, 596–597.

Jüriado, T. 2009. Meie mees Antarktise järvedel. // Eesti Loodus, 9, 30–36.

Kaup, E. 2014. Armulugu Antarktikaga. 9 ekspeditsiooni Lõunamandrile. Tallinn, 231 lk.

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Enn_Kaup

KAUTS, Jaanika 24.06.1979 TALLINN, MSc 2007 Tallinn

Lõpetas rakendusgeoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2004 ja kaitses samas magistritööd geotehnoloogias. On töötanud geoloogina AS Maves, 2014. a-st on insener-geoloog REIB OÜ-s. 2008. a-st peab Keila vallas Printsu talu ja talli, kus kasvatab ja majutab hobuseid ning tegeleb inglise buldogide aretuse ja kasvatamisega.

KEBBINAU (sünd Ojamäe), Kristiina 20.09.1989 TALLINN, MSc 2014 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2011 ning magistriõppe 2014. Töötab 2012. a-st Eesti Geoloogiakeskuses geoloogina ja hüdroteoloogina.

KEERBERG, Vahur 22.02.1967 VÕRU, keskkonnaametnik

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1993. Pärast ülikooli lõpetamist on töötanud AS Maves, projektijuhina Säästva Eesti Instituudis (SEI), konsultandina Eesti, Läti ja Leedu keskkonna-alases OÜ-s (ELLE OÜ). 2010–12 oli Keskkonnaameti keskkonnakorralduse peaspetsialist, 2012–13 töötas firmas TJO Konsultatsioonid, 2014–15 Kiviõli Keemiatööstus OÜ keskkonnadirektorina. Tegevusalaks on keskkonnamõju hindamine, keskkonna juhtimissüsteemide juurutamine, keskkonna- ja kvaliteedijuhtimissüsteemide auditeerimine, keskkonnalubade taotluste koostamine jms.

B: EGBT, 43.

KEERUP, Olavi 25.09.1934 Maalaste k, VILJANDIMAA–13.04.1977 TARTU, geoloog-kaardistaja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1958. A-ni 1963 töötas Kasahstanis, 1963. a-st Eesti Geoloogia Valitsuses: 1968. a-ni oli geoloogilisel kaardistamisel Kohtla-Järve Ekspeditsioonis ja 1968–77 süvakaardistamise ja ehitusmaterjalide rühma ülem Keilas.

B: EGBT, 43.

KELDER, Niina 03.02.1947 Životovo k, TUULA obl

Lõpetas 1968 Starõi Oskoli Geoloogiatehnikumi. 1970–93 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses hüdrogeoloogia osakonna tehnikuna ja hüdrogeoloogina.

KELP, Kris 17.12.1988 VÕRU, MSc 2014 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2011 ja kaitses samas magistritööd 2014. Tegeleb muusikaga, huvitub kinost ja teatrist. Töötab kinojuhina Kultuurikeskuses SA Võru Kannel.

KELPMAN, Jaan 06.05.1921 TJUMENI obl–29.06.2004 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1950 ning jätkas õpinguid aspirantuuris. 1952–58 töötas projekteerimisinstituudis Eesti Põllumajandusprojekt ja 1958–61 Eesti Geoloogia Valitsuse Kohtla-Järve Ekspeditsioonis. 1961–68 oli teadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. 1968–80 töötas insenerina Riikliku Tehnilise ja Mäeja-relevalve Valitsuses ning 1980–81 Eesti Geoloogia Valitsuses. Uurimused on valdavalt seotud põlevkiviga.

B: EGBT, 43.

KENTS, Paul 15./28.06.1912 Kadrina, VIRUMAA–16.03.2004 Brantford, KANADA, MSc 1939 Tartu, vasemaardlate uurimise tunnustatud spetsialist

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia ja geograafia alal 1936. Töötas Tallinna Tehnikainstituudis (hilisem Tallinna Tehnikaülikool) assistendina ning 1937. a-st ka Geoloogilise Komitee geoloogina. 1938. a kutsuti TTÜ mäekateedri koosseisu. 1939–40 oli Colorado School of Mines stipendiaat. II maailmasõja puhkemise tõttu jäi USA-sse, kus 1941–43 töötas Climax Molybdenum Co keemikuna. 1943–44 täiendas end Harvardi Ülikooli juures. 1944–49 töötas geoloogina Kolumbias, 1950–56 Peruus ja 1956–61 Kanadas. 1961–65 oli ÜRO Tehnilise Abistamise Komitee ekspert Tšiilis. 1965–82 töötas Montrealis firma Canadian Javelin peageoloogina. Uurinud vasemaardlaid Peruus, Tšiilis, Panamas jm. Tema soovitusel on kasutusele võetud mitmeid vaseporfüürimaardlaid, sealhulgas ka maailma suurim seda tüüpi maardla Cerro Colorado Panamas. Eestis uuris Läänemere vanu rannamoodustisi.

B: EE 14, 152; EGBT, 41; ETBL, I, 611–612.

Uibopuu, L. 2013. Paul Kents. // Mäeinstituut 75 (kogumik). Tallinn, lk 66.

Viiding, H. 1982. Maailma suurimate vasemaardlate avastaja. // Kodumaa, 28. juuli.

Viiding, H. 1986. Paul Kents – Eestist võrsunud silmapaisteve teadlane. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 21. kd, Tallinn, 138–144.

<http://isik.tlulib.ee/index.php?id=1485>

KERM, Merle 07.04.1983 TALLINN, MSc 2009 Tallinn

Lõpetas geotehnoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2007 ja magistriõppe 2009. Õpingute ajal töötas laborandina TTÜ Geoloogia Instituudis ja Eesti Keskkonnauuringute Keskuse Geotehnikalaboris. 2006–10 oli andmesisestaja Eesti Loodusmuuseumi geoloogia osakonnas. 2011. a lõpetas Tallinna Transpordikooli tarkvara ja andmebaaside halduse erialal ning töötab Saue Linnavalitsuses IT spetsialistina.

B: <https://www.etis.ee>

KERSNA, Henri 08.08.1987 VÕRU, MSc 2011 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2009 ja magistriõppe 2011. A-st 2014 on Tallinna Tehnikaülikooli ärikorralduse eriala magistrant. 2009–11 töötas AS Kobras ja lühiajaliselt Geotehnika Inseneribüroos, 2011. a-st töötab geoloogina AS Eesti Energia ning oli 2012–13 ka Eesti Energia tütarfirma Enefit geoloog. On mänginud Võru ansambelis „Fibrill“ viiulit ja löökpille.

B: <https://www.etis.ee>

KESSEL (sünd Rästa), Helgi 21.06.1926 TARTU–17.12.1989 TALLINN, kvaternaari-geoloog, geol-min kand 1962 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1950. Samast ajast kuni surmani oli teadustöötaja Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. 1957–60 õppis TAGI juures aspirantuuris, 1965–89 oli vanemteadur. Väljapaistev Läänemere erinevate arengustaadiumide rannamoodustiste, setete, molluskite uurija, subfossiilsete molluskite meetodi juurutaja meresetete stratigraafias, koostanud Eesti aluspõhja pinnamoe ja Kvaternaari ajastu setete kaarte (M 1:200 000; 1953) ning paleogeograafilisi skeeme, määranud Kaali ja Ilumetsa meteoriidikraatrite vanust. Umbes 120 teadustöö autor.

B: EE 14, 155; EGBT, 43–44; ETBL, I, 618–619.

http://mereviki.vta.ee/mediawiki/index.php/Helgi_Kessel

KESTLANE, Ülo 23.05.1943 Kuressaare v, SAAREMAA, geoloog-asjaarmastaja

Töötas Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis 1961–62, 1964–66 ja 1973–2006 insenerina ning hiljem Tallinna Tehnikakõrgkooli kivimitöötuse laboris. Meteoriiitika- ja astronoomiahuvilisena on osa võtnud paljudest meteokriitika ekspeditsioonidest Eestis, Siberis, Kaug-Idas jm. Teinud uuringulisi kaevetöid meteoriidikraatrites nende struktuuri selgitamiseks.

B: EGBT, 44.

KEYSERLING, Alexander Friedrich Michael Lebrecht Arthur Nicolaus James Graf von (Aleksandr Andrejevitš) 15./27.08.1815 Kabile, Kuldiga maakond, KURAMA–08./20.05.1891* RAIKKÜLA, baltisaksa loodusteadlane (zooloog, paleontoloog, geoloog ja maadeuurija), poliitika- ja haridustegelane, dr 1840 Berliin, Peterburi TA liige

1858 ja auliige 1887

Õppis 1834–40 Berliini Ülikoolis juurat ja loodusteadust. 1841–50 oli Vene riigi teenistuses ja võttis osa mitmest ekspeditsioonist. 1841 osales koos Inglise geoloogi R. I. Murchisoni ja Prantsuse paleontoloogi E. Verneuil'iga ekspeditsioonil Venemaa Euroopa-osas. Keyserling töötas läbi sellel reisel kogutud paleontoloogilised kollektsioonid. Ekspeditsiooni tulemused võeti kokku kaheköitelises Venemaa ja Uurali geoloogiat käsitlevas monograafias „The Geology of Russia in Europe and the Ural mountains”, mis on põhjapaneva tähtsusega teos selle piirkonna geoloogia ja paleontoloogia alal. Sisaldab ka esimesi stratigraafilisi käsitlusi Eesti ala kohta. Ühe oma tähtsama ekspeditsiooni sooritas ta 1843. a koos P. Krusensterniga Venemaa põhjaaladele – Petšora ja Timaani piirkonda. Selle tulemusel ilmus tema tähtsaim töö “Wissenschaftliche Beobachtungen auf einer Reise in das Petschoraland im Jahre 1843” (St.-Petersb., 1846). Sellel reisel tehtud geoloogiliste ja geograafiliste uuringute eest autasustas Peterburi TA teda Demidovi preemiaga. 1847 asus elama Raikküla mõisa, kus tuli täita kohapealseid kohustusi – olla kihelkonnakohtunik, Eestimaa rüütelkonna peamees, maanõunik, Tartu õpperingkonna kuraator, Eestimaa Põllumajanduse Seltsi president ja Eestimaa Kirjanduse Seltsi president. Oli Peterburi TA, Eesti LUS-i (1862), Õpetatud Eesti Seltsi (1863) auliige ning Berliini ja Tartu Ülikooli audoktor.

*EBL 15.08.1815–08.05.1891 vkj; EE 14 kd 15.08.1815–08.05.1891 ukj; ETBL, I 15.08./03.08.1815–08.05./26.04.1891

B: EBL, 215–216; EE 14, 155–156; EGBT, 44; ETBL, I, 621–622.

Keyserling, L. 1894. Lebenskizze des Grafen Alexander Keyserling. // Taube, H. Aus den Tagebuchblättern des Grafen Alexander Keyserling. Stuttgart, 5–34.

Kongo, L. & Rõõmusoks, A. 1990. Alexander von Keyserlingi elu ja tegevus. 175 aastat sünnist. // Eesti Loodus, 12, 817–818.

Kull, K. 1984. Keyserlingid Eestimaa bioloogias. // Eesti Loodus, 12, 786–791.

Leppik, L. & Tammiksaar, E. (koost) 2006. Leiutisi ja avastusi keiserlikus Tartu ülikoolis. Loodusteadused. Tartu, lk 10.

Russow, E. A. 1892. Graf Keyserling – Baltische Monatschrift XXXIX, S. 266–272.

Taube, H. 1902. Graf Alexander Keyserling: ein Lebesbild 1–2. Berlin.

Райков Б. Е. 1954. К истории русской науки. А. А. Кейзерлинг, русский геолог-эволюционист. // Бюллетень МОИП, отд. геологии, т XXIX (1), 75–82.

Райков Б. Е. 1959. Русские биологи-эволюционисты до Дарвина. Т IV. Москва–Ленинград, 613–646.

Тихомиров В. В. 1955. О региональных исследованиях русских геологов в середине XIX в. // Очерки по истории геологических знаний, 3. Москва, 3–44.

Шмидт Ф. & Никитин С. 1891. Граф Александр Андреевич Кейзерлинг (Некролог). // Изв Геол Комитета, том 10. N 5. С.-П., 1–11.

Шевырев А. А. 1965. Александр Андреевич Кейзерлинг. (К 150-летию со дня рождения). // Палеонтологический журнал, 1, с 161.

https://et.wikipedia.org/wiki/Alexander_von_Keyserling

<https://www.elus.ee/planeetmaa/?show=17&do=1>

KIAER, Johan Aschehoug 11.10.1869 Drammen, NORRA–31.10.1931 OSLO

Väljapaisteve norra geoloog ja paleontoloog, Oslo Ülikooli paleontoloogiamuuseumi juhataja. Uuris Alam-Paleosoikumi tabulaate ja rüükalu. Üldistas Novaja Zemljalt kogutud materjali. 1897. a rööbistas Eesti F_1 ja F_2 kihte Norra vastavate kihtidega kivististe alusel. Talle kuulub peajalgse *Charactoceras estonium* esmaleid Saaremõisa kihtidest ja on avaldanud artikli Saaremaa Silurist leitud uue telodondi liigi kohta (1932).

B: EGBT, 44.

Norsk Geologisk Tidsskrift, Bd. XI, H. 3/4, 1932. (Tööde nimestik)

https://en.wikipedia.org/wiki/Johan_Aschehoug_Kiær

KIHNO, Kersti 07.06.1963 TARTU, MSc 1998 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli bioloogia-geograafiateaduskonna 1987, magistriõppe geöökoloogias läbis Tallinna Pedagoogikaülikooli (Tallinna Ülikooli) juures. 1987–2013 töötas Tallinna Ülikooli Ajaloo Instituudi geoarheoloogia ja muinastehnoloogia laboris nooremteadurina ja teadurina, alates 2005. a töötab ka Tartu Ülikooli geoloogia osakonnas. Teadusuuringute temaatika on geoloogia ja arheoloogia piirimailt – õietolmuanalüüsi kasutades on uurinud taimkatte arengut Holotseenis ja varase inimõju kajastumist soo- ja järvesetetes ning arheoloogilises kultuurkihis.

B: <https://www.etis.ee/portaal/isikuCV.aspx?PersonVID=37574&lang=et>

KIIPLI, Enli 16.12.1951 TARTU, MSc 1998 Tartu, PhD 2005 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1975. Töötas projekteerimisinstituudis Eesti Põllumajandusprojekt (1975–79) ja oli kaardistaja Eesti Geoloogia Valitsuses (1980–92). Alates 1993. a-st on teadustöötaja Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis. Uurimusi Ordoviitsiumi ja Siluri karbonaatkivimite geokeemia ja mineraloogia ning paleobasseinide keskkonnatingimuste rekonstrueerimise alalt.

B: EGBT, 44.

<https://www.etis.ee>

KIIPLI, Tarmo 30.10.1951 Ambla, JÄRVAMAA, geoloog-geokeemik, geol-min kand 1984 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1975. Töötas Eesti Geoloogia Valitsuses (1975–87) ja Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis (1987–98), olles 1988–91 geokeemia sektori juhataja. 1998–2004 oli Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudi rakendusgeoloogia õppetooli dotsent ning 2000–05 ka geokeemia ja keskkonnageoloogia osakonna juhataja Eesti Geoloogiakeskuses. 2004. a-st on teadustöötaja TTÜ Geoloogia Instituudis. Teadustööd käsitlevad settekivimite geokeemiat (dolomiidistumine, metabentoniidid, mikrokomponentide sisaldus jm), keskkonnakeemiat, Eesti šelfi geoloogiat, paleovulkanoloogiat jm.

B: EGBT, 44–45; ETBL, I, 625–626.
<https://www.etis.ee>

KIISLER, KEIU 19.10.1987 JÕGEVA

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2013. Õpib 2014. a-st Tallinna Tehnikaülikooli juures magistrantuuris personalitöö ja -arenduse erialal (Human Resources management). 2010–13 töötas Viimsi Spaas, 2013–15 oli geoinformaatika ettevõtte Alpha-GIS OÜ büroojuht. 2015. a-st töötab CV Keskus OÜ värbamisjuhina.

KILDJER, Peep 09.06.1942 KEHRA, ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1969. Töötas 1968–74 grupijuhina projekteerimisinstituudis Eesti Projekt ja 1974–81 peageoloogina, osakonnajuhatajana ja majandusdirektorina instituudis Eesti Maaehitusprojekt. 1982–97 oli Riikliku Ehitusuuringute Instituudi brigaadijuht ja 1997–2011 samas geoloogia osakonna juhataja. On pikaajaline Eesti Geoloogia Seltsi juhatuse ja volikogu liige ning EGEOS-i vestlusõhtute ja diskussioonide korraldaja. Oli puurijate ja puurmeistrite kutsestandardi väljatöötamise initsiaator. 2014 valiti Eesti Geoloogia Seltsi auliikmeks.

B: EGBT, 45.

Aaloe, A. 2015. Eesti Geoloogia Selts 2009–2014. Auliikmed. // EGEOS Bülletään 9/15, 49–53.

KILIN, Vassili 05.03.1935 Taštagoli I, KEMEROVO obl–20.09.2014 KEILA, puurmeister

Lõpetas 1955 Tomski Industriaaltehnikumi puurimistöde alal. Töötas puurmeistrina Tšeljabinski oblasti geoloogilistes asutustes. 1965–2014 töötas puurmeistrina Eesti Geoloogia Valitsuses/Eesti Geoloogiakeskuses. 1979–81 oli komandeeritud Guinea-Bissausse.

B: EGBT, 45.

KILLAR, Ermo 05.04.1948 TALLINN–09.08.2014 TALLINN, ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1972 ja psühholoogia osakonna 1978. Töötas projekteerimisinstituudis Eesti Kolhoosiehitus (1972–74), Eesti Geoloogia Valitsuse Tartu töökonnas (1974–79) ja projekteerimisinstituudis EKE Projekt (1979–92). A-st 1992 oli AS Aries tegevdirektor ja a-st 1998 ViaCon Eesti AS juhatuse esimees. On geotekstiili maaletooja ja kasutuselevõtja Eesti ehitusgeoloogias.

B: EGBT, 45.

KILLAR (sünd Raudsepp), Reet 18.11.1946 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1970. Töötas 1970–74 ja 1980–95 projekteerimisinstituudis Eesti Põllumajandusprojekt ning 1974–80 Eesti Geoloogia Valitsuse Tartu

töökonnas geoloogilisel kaardistamisel. 1995–2007 töötas Maa-ameti katastribüroos ja informatsiooniosakonnas.

B: EGBT, 45.

KIMMEL (sünd Virre-Erg), Kai 28.04.1958 TARTU, MSc 1995 Tartu, PhD 2009 Tartu
Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna biogeograafina 1981. Magistrikraadi kaitses paleontoloogia ja stratigraafia erialal ning doktorikraadi maastikuökoloogias ja keskkonnanõuetes. 1981–92 töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis insenerina ja teadurina kvaternaargeoloogia alal, 1992–2005 oli Endla Looduskaitseala teadusdirektor, 2006. a-st on Keskkonnaameti Jõgeva-Tartu regiooni looduskasutuse spetsialist. Uurimusi Holotseeni stratigraafia ja märgalade ökosüsteemide kohta. Raamatu „Eesti sood“ (2015) autor ja „Endla soostik“ (2003) ning „Eesti kaitsealad“ (2007) kaasautor. 2008 pälvis Valgetähe V klassi teenetemärgi.

B: EGBT, 45.

KINK (sünd Raudsepp, 1970–2002 Tumm), Asta 27.11.1947 VILJANDI

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1971. A-ni 1980 töötas projekteerimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt ja 1980–94 Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis. 1994–2010 töötas Maksu- ja Tolliametis.

KINK, Hella 26.04.1933 TALLINN–09.06.2014 TALLINN, hüdrogeoloog, geol-min kand 1970 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1956. Töötas aastatel 1956–62 Krasnojarski Geoloogia Valitsuses, 1962–65 oli insener projekteerimisinstituudis Eesti Põllumajandusprojekt. 1966–68 õppis Moskvas kaugõppeaspirantuuris ja oli 1970. a-ni nooremteadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. 1970–73 oli teadustöötaja Eesti Maaviljeluse ja Maaparanduse Teadusliku Uurimise Instituudis ja 1973–2006 TA/TTÜ Geoloogia Instituudis. 1968–78 õpetas hüdrogeoloogilisi distsipliine Eesti Põllumajanduse Akadeemia maaparanduse eriala üliõpilastele ning 1978–91 hüdrogeoloogiat ja hüdrogeoökoloogiat Tartu Ülikooli geoloogia osakonnas. On ligi 200 uurimuse autor või kaasautor, põhitemaatikaks melioratiivne hüdrogeoloogia, põhjavee reostuskaitstus jne. Eesti Ürglooduse Raamatu üks koostaja, paljude hüdrogeoloogiliste diplomitööde juhendaja. Teenekas looduskaitse organisaator, 1997 omistati Eerik Kumari nimeline looduskaitsepreemia. Sarja „Loodusmälestised“ (21 brošüüri) väljaandmise algataja ja põhiline koostaja ning MTÜ Pakri Looduskeskus juhatuse liige.

B: EE 14, 160; EGBT, 46; ETBL, I, 640.

Eerik Kumari nimelise looduskaitsepreemia laureaadid. // Eesti Loodus, 1997, 11/12, lk 463.
Raukas, A. 2005. Hella Kink 70. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 34. kd. Tallinn, 189–190.

Raukas, A. 2014. Hella Kink 26. aprill 1933–9. juuni 2014. // Eesti Loodus, 8, lk 56.

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Hella_Kink

KINT, Oole 17.06.1931 TALLINN, eesti päritolu rootsi geoloog, fil kand 1962

Lõpetas Uppsala Ülikooli geoloogia alal. Töötas Uppsalas Geoloogia Instituudis ja Rootsi Geoloogiateenistuses. 1962–79 tegeles abitöajõu ettevalmistamisega nn laborantide koolis Själevadis, seejärel töötas gümnaasiumiõpetajana. Tegelnud geoloogilise kaardistamisega ja juhendanud puurimisi aluspõhjakiivimite uraanisisalduse selgitamiseks.

B: EGBT, 46.

KIRS, Ene 02.09.1943 VILJANDI, ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1967. A-ni 1971 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses geoloogilisel kaardistamisel, 1971–79 projekteerimisinstituudis Eesti Maaehitusprojekt ja 1979–2006 Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis (1991 RAS REI) ehitusgeoloogina. 2006. a-st ei tööta erialal.

B: EGBT, 46.

KIRS, Juho 14.05.1946 RAKVERE, petrograaf, MSc 1993 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1969 ja on samast ajast seal õppejõud. On õpetanud petrograafiat, mineraloogiat, kristallograafiat, geotektoonikat jm. Uurimusi Balti ja Ukraina kilbi rabakivigraniitide kohta ning impaktstruktuuride mineraloogia alalt.

B: EE 14, 162; EGBT, 46; ETBL, I, 647.

<https://www.etis.ee>

KIRSIMÄE, Kalle 05.04.1967 VILJANDI, MSc 1994 Tartu, PhD 2000 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1992. Teadlasettee algas vanemlaborandina TÜ geoloogia instituudis, järgnesid assistendi- ja lektoriaastad ning magistri- ja doktoriope. 1998. a-st on TÜ geoloogia instituudi teadur ning 2002. a-st professor. 2008–13 oli TÜ Ökoloogia ja Maateaduste Instituudi geoloogia osakonna juhataja. On õpetanud sedimentoloogiat, geokeemiat, litoloogiat, mineraloogiat jm. Uurimusi sedimentoloogia ja diagenese, impaktgeoloogia ja meteoriidiplahvatuste põhjustatud mineraloogiliste ja geokeemiliste protsesside ning tööstus- ja kaevandusjäätmete mineraloogia ja geokeemia alalt. On mitme erialaajakirja toimetuskolleegiumi liige ning arvukate magistri- ja doktoritööde juhendaja. 2012 omistati Eesti Vabariigi teaduspreemia geo- ja bioteaduste alal uurimuste tsükli „Ökotehnoloogia maastike aineriingi reguleerimisel“ eest (koos Ülo Mander'iga).

B: EGBT, 46; ETBL, I, 649.

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Kalle_Kirsimäe

<http://www.geoloogia.ut.ee/et/kalle-kirsimae-0>

KIRSIMÄE (sünd Sakjas), Kristel 30.03.1969 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1993. Töötas TÜ geoloogia instituudis laborandina ja raamatukoguhoidjana. 2008. a-st on Eesti Maaülikooli maastikukorralduse ja loodushoiu osakonna teabeosakonna juhataja.

B: EGBT, 46.

KIRSIS, Kristel 04.01.1982 TARTU

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2006. Töötab joonestajana geodeesia-firmas Metricus OÜ (Tartu).

KIVIK, Janno 02.02.1972 JÕGEVA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1996. Töötas Jõgeva Maamõõdu Büroos maamõõtjana. Alates 2006. a-st on Skandinaavia (toidu)kaupa Luksemburgi ja Belgiasse tarniva firma Scanshop teenistuses. Heal tasemel orienteeruja ja bridžmängija.

KIVILA (sünd Vainer, 1971–79 Jalast), Kaie 09.11.1947 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1973. Samast ajast töötas veemajanduse ja keskkonnakaitse spetsialistina Maaparanduse ja Veemajanduse Komitees Tartus ning Tartu Maavalitsuses. Tegelnud võistlusspordi tasemel orienteerumise ja suusatamisega, meistersportlane 1969. Tartu orienteerumisklubi „Ilves“ liige.

B: EGBT, 47; ESBL, 187.

KIVIMÄGI, Enn 24.05.1935 TALLINN–17.04.1976 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1959. Õppis mittetatsionaarselt Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi juures aspirantuuris. A-ni 1964 töötas geoloogina Kohtla-Järve Geoloogilise Ekspeditsiooni ehitusmaterjalide rühmas ehitusliiva ja -kruusa otsingul. 1965–76 oli Keila Geoloogilise Ekspeditsiooni fosforiidirühma vanemgeoloog ja rühmaülem. Tegeles Toolse ja Tsitre fosforiidleiukoha eeluuringu ja fosforiidiladestu geoloogilis-majandusliku hinnanguga. Artikleid ja aruandeid fosforiidi ja graptoliitargilliidi geoloogia kohta.

B: EGBT, 47; ETBL, I, 658.

KIVIOJA, Katrin 10.12.1984 RÄPINA, MSc 2008 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2006 ja magistriõppe 2008. On töötanud Tartu Ülikooli raamatukogus ning Tartu Ülikooli Muuseumides. 2010–11 oli Keskkonnameti Põlva-Valga-Võru regiooni looduskasutuse spetsialist ja 2012 samas kaitse planeerimise

spetsialist. 2012. a sügisest töötab Riigimetsa Majandamise Keskuse (RMK) looduskaitseosakonna projektijuhina. Õpingute ajal uuris Osmussaare settesoonte ostrakoodifaunat.

B: <https://www.etis.ee>

KIVISALU, Einar 16.01.1969 TAPA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1994 ja IT Kolledži IT süsteemide arenduse alal 2014. On töötanud maakorraldajana Tapa Linnavalitsuses ja olnud maamöödufirma OÜ Viru Reeper juhataja. 2002–05 töötas Lehtse vallavalitsuses ja 2006–08 ehitusfirmas K&H. 2009–15 oli Harku vallavalitsuse ehituse- ja planeerimise osakonna GIS-spetsialist, 2015. a-st töötab Alphagis OÜ-s. Innukas matkaja ja matkajuht.

B: EGBT, 47.

KIVISALU(sünd Koduvere), Mall 26.03.1972 PÕLVA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1994. Töötas maamöödtjana Tapal. On Maa-ameti aadressiandmete osakonna juhataja.

B: EGBT, 47.

KIVISILLA, Jaan 05.04.1941 TALLINN–29.01.2012 TALLINN, geokeemik, geol-min kand 1987 Minsk

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1964. Kogu elu töötas Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses: 1965–69 oli Keila Ekspeditsiooni ja temaatilise rühma geoloog, 1970–76 kristalse vundamendi osakonna juhataja ja 1985. a-st geoloogia osakonna juhataja. 1988–2000 juhtis geokeemia ja keskkonnageoloogia osakonda. Alates 2000. a-st oli Geoloogiakeskuse teadusdirektor ja viimasel kahel aastal programmitalituse nõunik, juhendas rahvusvahelisi programme ja siseriiklikke projekte. Uurimusi kristalse vundamendi kivimite petrograafia ja geokeemia alalt, mis on avaldatud artiklitena ja monograafiate peatükkidena. Põhjalik ja nõudlik EGK väljaannete toimetaja.

B: EE 14, 166; EGBT, 47; ETBL, 661.

In memoriam Jaan Kivisilla 1941–2012. // Eesti Geoloogiakeskuse Toimetised, 11/1. Tallinn, 2012, lk 80.

KIVIT, Aleksander 07.07.1916 Koltsovo, KEMEROVO obl–22.06.2001 TALLINN

Lõpetas Tomski Mäemetallurgia Tehnikumi 1934 ja Tomski Industriaalinstituudi mäeinserina 1941. Töötas juhtivatel kohtadel Eesti Keemia- ja Põlevkivitööstuse ministeeriumis. 1965–85 oli Eesti Geoloogia Valitsuse ülem, 1985–93 töötas EGV temaatilise rühma ülemana ning vanemgeoloogina geokeemia ja meregeoloogia osakonnas.

B: EGBT, 47.

KIVIT (sünd Nikiforova), Nadežda 22.09.1956 Kizljari raj, DAGESTAN

Lõpetas Groznõi Naftainstituudi hüdrogeoloogina 1979. Samast ajast töötab Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses hüdrogeoloogina. On täitnud ka põhjaveerežiimi sektori juhataja kohustusi, tegelnud Narva elektrijaamade piirkonna põhjaveesirega. Osutab hüdrogeoloogilist teenust ka FIE-na.

B: EGBT, 47.

KLAAMANN, Einar 26.03.1933 RAKVERE–11.07.1986 TALLINN, paleontoloog, geol-min kand 1963 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1957. Samast ajast kuni surmani oli teadustöötaja Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis, sealhulgas 1959–62 aspirant, 1969–73 teadussekretär ja 1973–86 sektorijuhataja. Uurimusi Ordoviitsiumi ja Siluri tabulaatide ning Siluri stratigraafia alalt. 1978 viibis ekspeditsioonil Austraalia Suurel Vallrahul. Osava sule ja tabava sõnaga aktiivne teaduse populariseerija (üle 350 aimeartikli, tele- ja raadioesinemise). 1972 omistati Nõukogude Eesti preemia (koll-s) monograafia „Eesti Silur“ (1970) eest.

B: EE 14, 166; EGBT, 47–48; ETBL, II, 9–10.

Einasto, R. 1986. In memoriam Einar Klaamann. // Sirp ja Vasar, 18. juuli.

Kaljo, D. & Nestor, H. 1986. In memoriam. Einar Klaamann 1933–1986. // Fossil Cnidaria. Münster, Vol 15, No 2, 4–5.

Kurik, E. & Nestor, H. 1993. Geoloog-paleontoloog ja popularisaator Einar Klaamann (26. III 1933–11. VII 1986) kolleegide mälestustes. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, IX. Geoloogia rajajooni Eestis. Tallinn, 186–196.

Raukas, A. 1983. Õnnitleme! Einar Klaamann 50. // Televisioon, 10. apr.

Raukas, A. 1986. Einar Klaamann 26.03.1933–11.07.1986. // Eesti Loodus, 9, 617–618.

https://et.wikipedia.org/wiki/Einar_Klaamann

KLAOS, Tiiu 03.01.1976 Simuna, LÄÄNE-VIRUMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 2001. 2002–04 töötas insenerina Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis. 2005. a-st töötab Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Ameti (PRIA) finantsarvestuste büroo peaspetsialistina.

KLEESMENT (sünd Tamme), Anne-Liis 30.09.1935 TARTU, mineraloog, geol-min kand 1969 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1959. Samast ajast on töötanud Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis noorem- ja vanemteadurina ning geoloogiaspetsialistina. Uurimusi Baltikumi Devoni terrigeensete kivimite mineraloogia, litoloogia ja litostratigraafia alalt. Seoses Eesti Ürglooduse Raamatu koostamisega viis läbi Devoni paljandite ja koobaste revisjoni. Geoloogiaspetsialistina tegeleb Eesti geoloogilise

andmebaasi täiendamise ja korrastamisega.

B: EGBT, 48; ETBL, II, 13–14.

Uusi teaduste kandidaate. // Õhtuleht, 1969, 14. juuni

http://gi.ee/index.php?page=30&staff_id=27

<https://www.etis.ee>

KLEIN, Vello 09.12.1943 Lelle, PÄRNUMAA, petrograaf, geol-min kand 1986 Leningrad

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1970. A-ni 1983 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses, neist viimased neli aastat Keila Ekspeditsiooni aluskorra kaardistamise jaoskonna juhatajana. 1983–93 oli teadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. Pärast dissertatsiooni kaitsmist oli instituudi petrograafia ja mineraloogia töörühma juhataja. 1993 valiti Eesti Geoloogiakeskuse direktoriks, oli sellel ametikohal 2009. a-ni. Pärast direktoriametit on EGK juhatuse nõunik. Teadustööd käsitlevad Eesti kristalse aluskorra petrograafiat ja mineraloogiat ning Balti kilbi lõunanõlva metamorfse kompleksi geoloogiat. Eesti Geoloogia Seltsi president 1994–98 ja auliige 2009.

B: EE 14, 168; EGBT, 47; ETBL, II, 14.

Aaloe, A. 2015. Eesti Geoloogia Selts 2009–2014. Auliikmed. // EGEOS Bülletään 9/15, 49–53.

KLIMENKO, Valentina 05.06.1948 KUIBÕŠEV–01.06.2013 TALLINN

Lõpetas Kalinini Tehnikainstituudi 1980. Samast ajast kuni 1996. a-ni töötas geoloogina Eesti Geoloogiakeskuse turbauuringute osakonnas.

B: EGBT, 48.

KOFF, Tiiu 14.08.1955 TALLINN, paleobotaanik ja ökoloog, geol-min kand 1986 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli bioloogia osakonna 1979. Töötas lühiajaliselt TÜ taimesüsteemaaatika kateedris ning oli bioloogia ja keemiaõpetaja Tallinnas. 1980–89 oli aspirant ja teadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis, 1989–91 teadur TA Ökoloogia ja Mereuuringute Instituudis, 1991. a-st vanemteadur Tallinna Ülikooli Ökoloogia Instituudis. 2006–08 oli Tallinna Ülikooli Matemaatika ja Loodusteaduste Instituudi geoökoloogia õppetooli dotsent, 2008. a-st on samas professor. On olnud mitme erialanõukogu liige ja uurimisprojekti juht, juhendanud ökoloogia-alaseid magistri- ja doktoritöid. Uurib palünoloogiliste ja botaaniliste meetoditega Holotseeni soo- ja järvesetete stratigraafiat ja paleokliimaatilisi muutusi. Eesti Vabariigi teaduspreemia loodusteaduste ja põllumajanduse alal 1995 (koll-s).

B: EE 14, 170; EGBT, 48; ETBL, II, 30.

Hang, T. 1988. Uusi teaduskandidaate: T. Koff. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 24. kd. Tallinn, 181–182.

<https://www.etis.ee>

KOGER, Liis 22.12.1982 TARTU

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2012. Ei tööta erialal.

KOGER (sünd Aigro), Marleen 20.07.1984 TALLINN

Lõpetas geotehnoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2008, õpib samas magistrantuuris. Töötab geoloogina OÜ Mäemees.

KOHV, Marko 23.04.1977 Särevere, JÄRVAMAA, MSc 2005 Tartu, PhD 2011 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2003, magistriõppe 2005 ning oli a-tel 2006–10 doktoriõppes. On teadur TÜ geoloogia instituudis. Uurimisvaldkonnaks on jääjärvede veebilansi muutused ning järvede areng, varvogeoloogia, nõlvade püsivus ja maalihked, põlevkivikaevanduste mõju lähedalasuvate märgalade veerežiimile ning märgalade taastamiskavade loomine. Ligi 30 uurimuse autor või kaasautor. Pikaajaline taiji ja mõõgavõistluse harrastaja. On droonide kasutusvõimaluste katsetaja ja juurutaja geoloogias ja looduskaitstes.

B: <https://www.etis.ee>

KOLBAK, Evelin 30.07.1987 KEHRA, MSc 2011 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2009 ja magistriõppe 2011. Töötab 2011. a-st Harjumaal Anija valla keskkonnaspetsialistina. Harrastab jalgpalli.

KOLGA (sünd Jürine; Sooäär), Ilme 22.04.1946 VILJANDI

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1969. A-ni 1974 oli teadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi geofüüsika sektoris. 1974–84 töötas projekteerimisinstituudis Eesti Maaparandusprojekt. 1984. a-st elab ja töötab Läänemaal, kus 1992. a-st oli Taebla vallavalituse raamatupidaja.

B: EGBT, 48–49.

KONSA, Mare 31.03.1945 TARTU, MSc 1992 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1970. A-ni 1972 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses ning 1972–2013 Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis. Uurimusi Eesti kristalse aluskorra ja murenemiskooriku mineraalide tüpomorfismi kohta.

B: EGBT, 49; ETBL, II, 55.

<https://www.etis.ee>

KOORT (sünd Rüütle), Kaja 10.02.1943 Päinurme k, JÄRVAMAA

Lõpetas Vilniuse Ülikooli hüdro- ja ehitusgeoloogia erialal 1969. Töötas 1971. a-ni hüdrogeoloogina Eesti Geoloogia Valitsuses, 1971–72 trustis Eesti Põlevkivi ning 1972–76 Maaparanduse ja Veemajanduse Komitees. 1976–91 töötas ENSV Ministrite Nõukogus ja 1991–2008 Eesti Vabariigi Riigikantseleis nõunikuna. 2005 autasustati Valgetähe IV klassi teenetemärgiga.

B: EGBT, 49.

KOPPELMAA, Heino 08.09.1936 HAAPSALU, petrograaf

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1964. Töötas 2004. a-ni Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses süvakaardistamisel ja petrograafina aluskorra kivimite uurimisel.

B: EGBT, 49; ETBL, II, 69.

KORBUT, Svetlana 15.05 1940 Gomeli obl, VALGEVENE

Lõpetas Harkovi Ülikooli insener-geoloogina. Töötas pikemat aega Ukrainas. 1987–2009 oli Eesti Geoloogiakeskuse ehitusmaterjalide rühma geoloog. Väärtustas Eesti tehnoloogilist dolokivi kui metallilise magneesiumi allikat.

B: EGBT, 49.

KOROLJOVA (sünd Kaudre), Ljudmila 29.09.1933 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1957. Töötas projekteerimisinstituudi Eesti Projekt Tartu osakonnas geoloogina ja projekteerijana.

B: EGBT, 49.

KOSK, Arno 07.03.1956 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1979. A-ni 1984 töötas Eesti Geoloogia Valitsuse Tartu töökonnas ehitusmaterjalide uuringuil. 1985 asus tööle purjetamistreenerina spordiühingus „Kalev“. Seejärel oli Eesti Vabariigi Piirivalveteenistuses. Töötab Veeteede Ametis laevajuhina.

B: EGBT, 49.

KOZLOV, Igor 25.05.1930 DNEPROPETROVSK

Lõpetas Dnepropetrovski Ülikooli geoloogia osakonna 1953. On töötanud petrograafina Dnepropetrovski Ülikoolis (1953–55), Jakuutia Geoloogia Valitsuses (1956–61 ja 1963–65) ning geoloogina Guinea Vabariigis (1961–63). 1965–71 oli Eesti Geoloogia Valitsuse temaatilise rühma petrograafia-mineraloogia labori juhataja.

KOTENJOV, Roman 15.12.1979 TALLINN

Lõpetas Tallinna Tehnikülikooli Mäeinstituudi rakendusgeoloogia erialal 2006. Töötab geoloogina inseneribüroos Steiger.

KRAPIVA, Andrei 05.09.1934 Spasski raj, PRIMORJE krai

Lõpetas Irkutski Mäemetallurgia Instituudi 1957 geoloogina ja Tomski Polütehnilise Instituudi (kaugõppes) 1970 hüdrogeoloogina. 1957–67 töötas Jakuutia Geoloogia Valitsuses flogopiidi, kulla, ehitusmaterjalide jt maavarade otsinguil. 1967–72 oli Eesti Geoloogia Valitsuse Kohtla-Järve rühmas põlevkiviuuringutel, 1972–74 töötas projekteerimisinstituudis Eesti Maahitusprojekt hüdroamelioratsiooni alal, 1974–92 Eesti Maaparandusprojekt ning hiljem AS Maves.

B: EGBT, 49–50.

KREITSMANN, Timmu 25.08.1989 Karja k, SAAREMAA, MSc 2013 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2011 ja magistriõppe 2013. On 2013. a-st doktoriõppes ning töötab geoloogia osakonnas laborandina. Uurib aluskorra meta-setendite petroloogiat, mineraloogiat ja geokeemiat.

KRIVOŠEJEV, Pjotr 02.10.1936 KRASNOJARSKI krai

Lõpetas Kanski Geoloogiatehnikumi 1956 ja Leningradi Mäeinstituudi 1967 (kaugõppes). Töötas 1964–69 Eesti Geoloogia Valitsuses hüdrogeoloogina.

KRIVOŠEJEVA (sünd Ladnjova), Galina 11.04.1937 Tosno raj, LENINGRADI obl

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1961. A-ni 1964 töötas Krasnojarski Geoloogia Valitsuses ja 1965–69 Eesti Geoloogia Valitsuses mineraloogina ning temaatilise rühma insenerina.

KRUUS, Valdur 03.09.1932 TALLINN–23.07.2001 KURESSAARE

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1956. Töötas lühiajaliselt Põllumajandusministeeriumi Maaparanduse trustis. 1957–61 ja 1963–64 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses geoloogilise kontrolli ja hüdrogeoloogia alal, 1961–63 Silikaatbetooni Teadusliku Uurimise Instituudis. 1964 asus elama Saaremaale, kus töötas Põllumajandusvalitsuses.

B: EGBT, 50.

KRÕLOVA (sünd Siitam), Astra 21.12.1932 Mõisaküla 1, VILJANDIMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1956. Samast ajast elab ja töötab Venemaal.

B: EGBT, 50.

KUHAR (Kuhhar), Vladimir 29.06.1940 Kiiev

Lõpetas Kiievi Ülikooli geoloogia osakonna 1962. Töötas Eesti Geoloogia Valitsuses põhjaveeseire alal 1962–65.

KUKK, Ene 24.01.1944 TALLINN–05.10.1998 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1969. Töötas geoloogina projekteerimisinstituudis Kommunaalprojekt umbes 1980. a-ni.

B: EGBT, 50.

KUKK (sünd Lusti), Mare 23.02.1946 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1974. Samast ajast töötab Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses geoloogina, 1991. a-st on Eesti Geoloogiafondi juhataja. Uurinud ehitusmaavarasid, koostanud ja toimetanud EGK väljaandeid ning maavarade registreid ja bilansse.

B: EGBT, 50.

KUKK, Margus 04.03.1980 HAAPSALU, MSc 2006 Tallinn

Lõpetas rakendusgeoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2003 ja kaitses magistrikraadi mäetehnikas 2006. A-tel 2003–06 töötas geoloogina OÜ J. Viru Markšeideribüroos, 2009. a-st on OÜ Mäebüroo Nord tegevjuht, geoloog ja projekteerija.

KUKK, Raili 01.07.1990 VILJANDI, MSc 2014 Tallinn

Lõpetas Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis geotehnoloogia bakalaureuseõppe 2012 ja magistriõppe Maa-teadustes TTÜ Geoloogia Instituudis 2014 (magistritöö paleontoloogia-alane). Töötab inseneribüroos Steiger OÜ keskkonnaspetsialistina.

B: <https://www.etis.ee>

KULDKEPP, Reedik 21.12.1977, MSc 2003 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikoolis geoloogia bakalaureuseõppe 2000 ja magistriõppe 2003. A-il 2004–05 töötas Maa-ameti Tartu osakonnas ja 2005–06 AS Iiri Geotehnika. 2007. a elab ja töötab Austraalias, kus 2007–10 oli Mount Isa Mines kaevandusgeoloog ja 2010. a-st on uuringugeoloog firmas Cameco Australia Ltd.

KULDMAA (sünd Markina), Marju 26.07.1972 Võhma, VILJANDIMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1994. Töötas 1999. a-ni loodusvarade peaspetsialistina Rapla Maavalitsuse Loodushoiuosakonnas ning 1999–2000 Jõgeva Maavalitsuses maavarade ja välisõhu spetsialistina. 2000–08 oli Jõgevamaa Keskkonnateenistuse maavarade ja põhjavee spetsialist ning a-st 2009. a Keskkonnaameti Jõgeva-Tartu regiooni maavarade spetsialist.

KULDVA, Erik 05.08.1952 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1976 ehitusgeoloogina. A-ni 1979 töötas projekteerimisinstituudis Eesti Projekt ja 1980–93 Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis. Seejärel oli AS Finest Vendors tehnikadirektor ja tollilao juhataja. 2002. a-st töötab ehitusseadmete rendi- ja müügifirma AS Ramirent Baltic müügijuhina.

B: EGBT, 50.

KULIKOV, Konstantin 28.10.1932 Zaretsje, MOSKVA obl, hüdrogeoloog ja puurimis-spetsialist

Lõpetas Moskva Geoloogilise Uuringu Instituudi (MGRI) 1955. A-ni 1961 töötas NSVL Geoloogia Ministeeriumi süsteemis Põhja-Kaukaasias, Keskrajoonide ja Läti Geoloogia Valitsuses. 1961–63 ja 1964–68 töötas Eesti Geoloogia Valitsuse hüdrogeoloogia rühmas ja Keila Hüdrogeoloogilise Ekspeditsiooni peainsenerina. On teinud mitmeid ratsionaliseerimisetepanekuid puurimistöde alal. Tema osalusel on rajatud Värskas, Häädemeeste, Ikla jt sügavad tugipuuraugud. Eesti mineraalvee uurija. 1972–75 töötas puurmeistrina veeotsingutel Sambias ja 1978–80 Vietnamis. 2011. a-st elab vaheldumisi Eestis ja Türgis.

B: EGBT, 50–51.

Sepp, E. 2012. Kutsumusele pühendatud elu: Erna Sepp 85. Tallinn, 216 lk.

KULITŠENKO, Galina 05.11 1950 TALLINN

Lõpetas Leningradi Ülikooli 1973. Töötas hüdrogeoloogina Sahhalinil ja 1977–90 Eesti Geoloogia Valitsuse hüdrogeoloogilises rühmas. Töid põhjavee hüdrokeemia alalt.

B: EGBT, 51.

KULL, Johan 16.02.1900 Saarde khk, PÄRNUMAA–24.01.1979 TALLINN, geofüüsik, füüs-mat kand 1947 Tartu

Lõpetas 1930. a Tallinna Tehnikumi elektrotehnika erialal. 1947–64 töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis geofüüsika sektori juhatajana. Oli geofüüsikaliste uurimistöde organisaator Eestis, kasutas esimesena elektrometrilist meetodit geoloogias.

B: EGBT, 51; ETBL, II, 152.

KULTAŠEV, Nikolai Viktorovič 13./25.06.1874 NARVA–08.10.1948 VORONEŽ, keemik ja mineraloog, keemiamag 1917, keemiadr 1940

Õppis 1892–97 Tartu Ülikoolis keemiat, lõpetas kandidaadiastmega. Geoloogiaga seob teda TÜ mineraloogiakabineti assistendi ametikoht (1897–1903) ning praktilise mineraloogia õpetamine 1904–16. Oli TÜ keemia eradotsent 1903–12 ja keemiakabineti direktori abi 1912–15. 1916 suunati Permi Ülikooli loenguid pidama, 1917 määrati Permi Ülikooli keemiaprofessoriks ning 1918–20 oli Permi Ülikooli rektor. 1920–24 õpetas keemiat Tomski Ülikoolis ja Tomski Tehnoloogiainstituudis. 1924–48 oli Voroneži Ülikooli füüsikalise keemia professor. Tartu Ülikooli mineraloogiakabineti assistendina korrastas mineraalide ja kivimite kollektsioone, koostas juhendi raskete mineraalide määramiseks. Oli Eesti LUS-i liige ja sekretär 1906–16, on toimetanud ka mõningaid LUS-i väljaandeid. Pärines aadlisuguvõsast, paistis silma kõrge eruditsiooniga.

B: EGBT, 51; ETBL, II, 159.

KUMPAS, Michael Georg 23.09.1948 STOCKHOLM, eesti päritolu geoloog-geofüüsik, fil kand 1975 Stockholm, fil dr 1980 Stockholm

Lõpetas 1975 Stockholmi Ülikooli geoloogia alal. Töötas 1980. a-ni samas uurimisassistendina, 1981–82 oli riigigeoloog Rootsi Geoloogiateenistuses. A-st 1982 elab Londonis. Töötas naftauuringute konsultatsioonifirmas Exploration Consultants Ltd ja Henely-on-Thames, seejärel asutas oma konsultatsioonifirma Oceanstone Limited. Uurimusi meregeoloogia ja geofüüsika alalt.

B: EGBT, 51; ETBL, II, 163.

KUNDER, Juhan 14./26.12.1852 Holstre v, VILJANDIMAA–12./24.04.1888 PETERBURI, mainekas pedagoog, folklorist, kirjandusloolane, lastekirjanik, ühiskonnategelane, loodusõpetuse metoodika ja terminoloogia väljatöötaja

Lõpetas 1875 Tartu I (saksa) õpetajate seminari. Töötas õpetajana Tartus ja Rakveres. Kunder võitles Eesti Aleksandrikooli asutamise eest, oli 1882–1888 Eesti Kirjameeste Seltsi asepresident, 1885–1886 toimetas kirjanduslikku nädalalehte Meelejahutaja. 1886 läks edasi õppima Kaasanisse ja hiljem Peterburi, kus haigestus tüüfusesse ja suri 24. aprillil 1888. Maetud Rakvere kalmistule. Tema koostatud looduslooõpikud „Looduse õpetus” (I – „Elajate riik”, 1877, II – „Taimede riik”, 1882, III – „Kivide (mineraalide) riik”, 1885) ja „Weikene Looduse õpetus” (1879) ning „Maakera elu ja olu” (1878) rikastasid oluliselt eestlaste teadmisi loodusest ning eestikeelset loodusteaduslikku terminoloogiat. Kunderile on püstitatud mälestussammas Rakveres (R. Haavamägi, 1938), tema nime kannab rändrahn Suure Munamäe tipus (Kunderi kivi), Tallinnas on Juhan Kunderi tänav.

B: https://et.wikipedia.org/wiki/Juhan_Kunder

KUNGLA, Karin 11.08.1989 HAAPSALU, MSc 2015 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikoolis bakalaureuseõppe arvutilingvistika erialal 2011 ja magistriõppe geoloogias 2015. Töötab IT valdkonnas.

KUPFFER, Adolph Theodor (Adolf Jakovlevitš) 06./17.01.1799 MIITAVI (JEL-GAVA)–23.05./04.06.1865 PETERBURI, baltisaksa päritolu vene meteoroloog, füüsik, mineraloog, fil dr 1821, Peterburi TA liige 1826, korraline akadeemik mineraloogia (1828) ja füüsika (1841) alal

Side Eestiga piirneb meditsiiniõpingutega Tartus 1815–16. Täiendas end Saksamaal ja Pariisis, kus õppis mineraloogiat. 1823–28 oli Kaasani Ülikooli füüsika- ja keemia-professor. 1829. a-st Peterburi Teaduste Akadeemia teenistuses – tegeles mineraloogiamuuseumi ümberkorraldamise, observatooriumi loomise ja Venemaa meteoroloogiajaamade võrgu rajamisega. 1849–65 oli Peterburi TA Füüsika Peaobservatooriumi direktor. Töid mineraloogia, geomeetrilise kristallograafia, geofüüsika ja meteoriitika alalt. Hiljem tegeles põhiliselt meteoroloogiaga. Paljude kodu- ja välismaa teadusühingute ja -seltside liige või auliige, 1854 valiti Tartu LUS-i auliikmeks.

B: EGBT, 51–52.

Tankler, H. & Kuznetsova, Z. 1992. Tartu teadlased ja Venemaa meteoroloogiakeskus – Füüsika Peaobservatoorium. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, VIII. Geofüüsikaliste uurimistööde ajaloost. Tallinn, 7–29.

Пасецкий В. М. 1984. Адольф Яковлевич Купфер 1799–1865. Москва, Наука, 207 с.
https://en.wikipedia.org/wiki/Adolph_Theodor_Kupffer

KUPFFER, August Eduard Justus 18./30.04.1842 KURAMAA–28.07.1918 (teistel andmetel 1916 Moskva), baltisaksa päritolu keemik ja mineraloog

Õppis 1864–68 Tartu Ülikoolis keemiat, lõpetas kandidaadikraadiga. 1868–72 oli TÜ keemiakabineti laborant. 1872 siirdus Moskvasse, kus oli ühe sealse tehase tehnikadirektor ja põllumajanduse instituudi (Peetri Maaviljeluse ja Metsanduse Akadeemia) labori assistent. 1906–18 töötas Peterburi Mäeinstituudi muuseumis. Üliõpilasena huvitus geoloogiast, külastas paljandeid Eesti paekaldal ning saartel. Alustas prof Carl Ernst Schmidt juhendamisel Eesti fosforiidi uurimist, esitatud töö eest sai 1866. a kuldmedali. TÜ keemiakabinetis töötades jätkas Eesti fosforiidi ja graptoliitargilliidi keemilise koostise ning kasutusvõimaluste uurimist. Kirjeldas esimesena Eesti Ordoviitsiumi ooidlubjakive, nende kihipindu, kihipaksusi ja terrigeense materjali sisalduse muutust idast läände. Kivimite keemilise koostise alusel püüdis selgitada nende geneesi.

B: EGBT, 52; ETBL, II, 165–166.

KUPITS, Toomas 14.01.1951 Muratsi k, SAAREMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1975. Töötas projekteerimisinstituudis Eesti

Maaparandusprojekt, 1992. a-st töötab AS Maves puurkaevude projekteerimise, hüdrogeoloogia ja keskkonnaekspertiisi alal.

B: EGBT, 52.

KUPTSOV, Anatoli 29.02.1948 TALLINN

Lõpetas Leningradi Hüdrometeoroloogia Instituudi 1971 hüdroloogina. 1971–85 töötas Tallinna Hüdrometeoroloogiategenistuses ja 1986–92 Eesti Geoloogia Valitsuse hüdrogeoloogia rühmas ning Keila hüdrogeoloogia töökonna tehnilise juhatajana. 1997. a-st on veeautomaatide kaubanduse, paigaldamise, hooldamise ja vee müügi ning laboratoorsete uuringutega tegeleva ettevõtte Vesiserv OÜ juhataja.

KURIK (sünd Mark, autorina Mark-Kurik), Elga 26.12.1928 TARTU, paleontoloog, geol-min kand 1955 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1952. Samast ajast kuni 2013. a lõpuni oli teadustöötaja Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis. 1952–55 õppis aspirantuuris. 1959 omistati vanemteaduri kutse. Ülemaailmselt tuntud paleosoi- lise kalafauna väsimatu uurija, mitme monograafia autor. Uurimused käsitlevad Baltikumi ja Venemaa põhjarajoonide Devoni kalade taksonoomiat, morfoloogiat, ontogeneesi, evolutsiooni, geograafilist ja geoloogilist levikut, samuti Devoni biostratigraafiat. Osalenud paljudel uurimisreisidel, sealhulgas kolmel ekspeditsioonil Vene Arktikas: Uus-Siberi saarestikus (Kotelnõi saarel) ja Severnaja Zemljal. Teinud aktiivset rahvusvahelist koostööd Austraalia, Prantsusmaa, Inglismaa, Venemaa jt fossiilsete kalade uurijatega. Kahel korral on tema osalusega artikkel Devoni lõugsuustest kaladest avaldatud ajakirjas “Nature” (2008 ja 2014). Paljude kalamudelite looja ja geoloogiategemaliste näituste korraldaja või nõustaja.

B: EE 14, 277–278; EGBT, 66; ETBL, II, 170.

Kukk, T. 2012. Kala hakkas lagunema sabast juba aastamiljoneid tagasi. Paleoihtioloog Elga Mark-Kurikut küsitlenud Toomas Kukk. // Eesti Loodus, 10, 34–40.

Paleontoloog Elga Mark-Kurik. // Horisont, 2000, 3, 28–29.

http://gi.ee/index.php?page=30&staff_id=114

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Elga_Mark-Kurik

<http://www.ttu.ee/ttu-uudised/uudised/arvamus/elga-mark-kurikon-fossiilsetest-kaladest/>

KURVITS, Tiia 03.12.1961 TARTU, MSc 1997 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1985. A-ni 1989 oli teadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. 1989–2001 töötas Tartu Ülikooli geoloogia instituudis, kus 1992–95 oli magistriõppes. Uue sajandi esimesel kümnendil (2001–11) töötas Haridus- ja Teadusministeeriumi kõrghariduse talituse peaekspertina. 2011. a-st on keskkonnamuutustele kohanemise tippkeskuse ENVIRON tegevjuht. Uurimusi Kambriumi-Ordoviitsiumi piirikihtide

mineraloogia ja litoloogia kohta.

B: EGBT, 52; ETBL, II, 180

KUSLAP, Anna-Liisa 24.03.1991 RAKVERE, MSc 2014 Tartu

Lõpetas keskkonnatehnoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2012 ja magistriõppe geoloogias 2014. Töötab 2014. a-st Keskkonnaministeeriumi maapõue osakonnas.

KUSLAP, Katrin 27.06.1989 TARTU, MSc 2013 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2011 ja magistriõppe 2013. Töötab 2014. a-st Maa-ameti geoloogia osakonnas.

KUTORGA, Stepan Semjonoviš 12./24.02.1805 Mstislavi 1, MOGILJOVI kub-25.04./07.05.1861 PETERBURI, vene geoloog ja paleontoloog, med dr 1832 Tartu

Alustas meditsiiniõpingud Peterburi Ülikoolis 1827, järgmisel aastal viidi üle Tartu Ülikooli Professorite Instituuti, kus tärkas huvi geoloogia vastu (oli M. von Engelhardti õpilane). 1833 alustas tööd Peterburi Ülikooli zooloogiakateedris, korraline professor a-st 1837. Oli Peterburi Mineraloogia Ühingu direktor (1842–61), kelle suureks teeneks on Mineraloogia Ühingu regulaarse ajakirja loomine ja tööde väljaandmine. 1847–59 oli mineraloogia ja geognoosia professor Peterburi Pedagoogilises Instituudis. Kutorga pani aluse Peterburi Ülikooli paleontoloogilistele kogudele. Märkimisväärne on tema töö Peterburi kubermangu ja selle naaberalade 10-verstalise geoloogilise kaardi koostamisel (materjali kogumine 1846–52, kaart anti välja 1852). Kaart väärts Demidovi preemia. Tartu perioodil kogutud materjalidel valminud uurimused (1835 ja 1837) käsitlevad Tartu ümbruse geoloogilist ehitust ja fossiile, andis Tartu ümbruse aluspõhja kihtide üldise iseloomustuse ja neis leiduvate kivististe loetelu ning avaldas esimesed Eesti Devoni paljandite joonised. Kaks artiklit (1848, 1853) on Põhja-Eesti ja Saaremaa trilobiitidest. Uurinud ka Põhja-Eesti klinti, temalt pärinevad esmaandmed ürgorgude kohta. Avaldas oma seisukoha Kaali kraatrite geneesi kohta – pidas neid karstihetriteks.

B: EGBT, 52.

Геккер Р. Ф. 1956. Повесть о палеонтологах середины прошлого столетия. // Очерки по истории геологических знаний, 5. Москва, 89–131.

Геккер Р. Ф. 1987. Куторга. Бок. // На силурийском плато. Очерки по истории геологических знаний, 24. Москва, 83–86.

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=22&do=1>

KUUS, Helvi 30.07.1932 PETSERI

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1956. A-ni 1982 töötas Krasnojarski Geoloogia Valitsuses, alul geoloogilise kaardistamise ja geoloogilise luure ekspeditsioonis grafiidi ja

kulla otsingutel ning 1970. a-st Krasnojarski GV temaatilises ekspeditsioonis. Pensionipõlves on õpetanud eesti keelt Krasnojarski Eesti Seltsis. 2007 autasustas EV valitsus teda kui eestluse hoidjat Venemaal Valgetähe IV klassi teenetemärgiga.

B: EGBT, 52–53.

Helvi Kuus. // Eesti rahva elulood, II. Tallinn, 2000, 117–127.

KUUSIK, Janno 27.08.1986 RAPLA, MSc 2011 Tallinn

Lõpetas geöökoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Ülikoolis 2009 ja magistriõppe 2011. A-ni 2013 töötas Keskkonnaametis veespetsialistina, 2014. a-st on hüdrogeoloog Eesti Geoloogiakeskuses.

B: <https://www.etis.ee>

KUUSIK, Priit 15.11.1979

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2007. Töötab keskkonnauuringute ja keskkonnamõju hindamisega tegelevas firmas Evox Invest OÜ.

KUUSMIK, Heiki 16.12.1950 Raasiku, HARJUMAA–29.01.2005 TALLINN, ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1977. A-ni 1980 töötas instituudis Eesti Tööstusprojekt ja 1980–93 Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis. A-st 1995 oli Harju Maa-paranduse Büroo teenistuses.

B: EGBT, 53.

KUUSPALU, Tõnu 15.09.1936 Pagari k, VIRUMAA–20.06.1974 TARTU, petrograaf

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1959. A-ni 1961 töötas Uurali Geoloogia Valitsuses geoloogilisel kaardistamisel. 1961–62 oli teadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis ja 1962–74 Tartu Ülikooli geoloogiakateedri aspirant ning vanemõpetaja. Õpetas kristallograafiat, mineraloogiat ja petrograafiat. Uurimusi Eesti aluskorrakivimite petrograafia alalt. Tema teeneks on aluskorra petrograafilise uurimissuuna rajamine Eestis ja kaadri ettevalmistamine.

B: EGBT, 53; ETBL, II, 199–200.

KÕIV, Laur 25.07.1986 Kanepi v, PÕLVAMAA, MSc 2011 Tallinn

Lõpetas bakalaureuseõppe keskkonnatehnoloogia erialal Tartu Ülikoolis 2008 ja magistriõppe Maa-teaduste erialal Tallinna Tehnikaülikoolis 2011, jätkab samas doktoriõppes. Pärast magistrantuuri lõpetamist töötas lühiajaliselt TTÜ Geoloogia Instituudis. 2011. a

sügisest on Keskkonnainspektsiooni Harjumaa büroo inspektor.

B: <https://www.etis.ee>

KÕLL (ka Kell), Nikolai Georgijevitš 08./20.01.1883 Velikije Luki provints, PIHKVA kub–22.12 1965 Leningrad, eesti päritolu vene ja nõukogude geodeet ja geoloog, tehn tead dr 1936 Leningrad, NSVL TA korrespondentliige 1946, Vene NFSV teeneline teadlane 1953

1903–05 ja 1910–15 õppis Peterburi Mäeinstituudis. 1907–10 töötas geodeedina raudteel ja osales topograafina Vene Kamtšatka ekspeditsioonil, kus alustas vulkaanide topograafilist mõõdistamist. Pärast instituudi lõpetamist töötas Jekaterinburgis, kus 1917–23 oli Uurali Mäeinstituudi õppejõud, professor, dekaan ja alates 1919 rektor. Osales Uurali Ülikooli rajamisel, millega ühendati ka mäeinstituut. Tegeles triangulatsiooniga, koostas geodeesia-alase monograafia. 1922. a Leningradi Mäeinstituudi professor, kateedrijuhataja ja dekaan, 1931. a-st ka Aeromeetodite Instituudi osakonnajuhataja. 1947. a-st oli Leningradi Aeromeetodite Laboratooriumi juhataja, millisel kohal töötas surmani. 1930-ndatel alustas aeromeetodite kasutamist geoloogilisel ja geograafilisel kaardistamisel ning maa-varade otsinguil, juurutas aerofotomeetodid geoloogilise kaardistamise ja otsingute praktikasse. Töötas välja meetodi šelfialade geoloogilise ehituse ja naftaleiukohtade olemasolu uurimiseks aerofotode abil. Tegi uuringuid kanali rajamiseks Karakumi kõrbes ja kasutas aerofotomeetriat Jakuutia teemantide otsimisel. Oli fotogramm-meetria meetodi looja ja juurutaja ning aerokaardistamise pioneer Venemaal.

B: EE 14, 205; EGBT, 153; ETBL, II, 211.

Tavast, E. & Talfelt, M. 1989. Nõukogudemaa aerokaardistamise üks pioneere Nikolai Kõll. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, VII. Geoloogia arengust Eestis. Tallinn, 1989, 155–161.

KÕND, Ene 14.07.1957 TARTU, keskkonnageoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1981. Töötas projekteerimisinstituudi Eesti Maaparandusprojekt Tartu osakonnas. A-st 1990 on Kobras AS geoloog ja keskkonnaeks-pert. Harrastab portselanimaali.

B: EGBT, 53.

KÕRE, Helen 27.08.1991 Avinurme, IDA-VIRUMAA

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2015, jätkab õpinguid magistrantuuris ning töötab TÜ geoloogia osakonnas. Hobiks on korvide punumine.

KÕRTS, Aile 22.03.1960 JÕHVI, MSc 1992 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1984. A-ni 2001 töötas teadurina Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis. Uurimusi põlevkivi tekke-

tingimuste ning Ordoviitsiumi sammalloomade ning vetikate kohta.

B: EGBT, 53.

KÕRTSMANN, Joanna 17.09.1992 HAAPSALU

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2014. Sama aasta sügisest on Aust-raalias juhutöödel.

KÕRVEL (sünd Rõtikova), Natalia 28.05.1935 Taganrog, ROSTOVI obl–surnud

Lõpetas Kiievi Ülikooli geoloogia osakonna 1957. Töötas lühiajaliselt Tšita Geoloogia Valitsuses ja 1958–65 Eesti Geoloogia Valitsuses aluspõhjageoloogina Peipsi ja Rakvere lehe geoloogilisel kaardistamisel. 1965 asus tööle Krasnojarski Geoloogia Valitsusse.

B: EGBT, 54.

KÕRVEL, Viktor 25.09.1930 TARTU–28.11.2002 KIIEV, geoloog-kaardistaja ja õppe-jõud

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1955. A-ni 1958 töötas Tšita Geoloogia Valit-suses ning 1958–64 Eesti Geoloogia Valitsuses geoloogilisel kaardistamisel. 1964–71 oli taas Siberis, kus töötas Krasnojarski Geoloogia Valitsuses ning sealses projekteerimisins-tituudis Hüdroprojekt. 1971–83 oli Kiievi Geoloogiatehnikumi õppejõud. 1983–91 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses ning a-st 1992 koondises Kvarts. 1990-ndate keskpaiku pöördus tagasi Kiievisse. Oli Eesti Geoloogia Seltsi ja Ukraina Eesti Seltsi loomise algataja ja asu-tajaliige ning Ukraina Eesti Seltsi president (1994–2002). 1997 pani aluse Krimmi Eesti kultuuriseltsile. Eesti Geoloogia Seltsi auliige (2000).

B: EGBT, 54.

KÄRK, Juhan 29.06.1943 TALLINN–05.09.2014 TALLINN, ehitusgeoloog

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi ehitus- ja hüdrogeoloogia erialal 1969. Töötas erinevatel ametikohtadel projekteerimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt. 1980–93 töötas Riikliku Ehi-tusuuringute Instituudi (REI) peainsenerina ja tehnikaosakonna juhatajana ning 1993. a-st REI tehnikadirektorina. 1999. a-st oli REIB OÜ (Rakendusgeodeesia ja Ehitusgeoloogia Inseneribüroo) peaspetsialist.

B: EGBT, 54.

KÄÄR, Riita (Rita) 12.03.1950 RÄPINA, ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1973. Samast ajast on töötanud insener-geo-loogina geotehnika laboris (mis oli 1980. a Eesti Tööstusprojekti juures, 1980–96 Riikliku

Ehitusuuringute Instituudi alluvuses ning 1996. a-st on Eesti Keskkonnauuringute Keskuse allasutus). Ehituspinnaste spetsialist – on õpetanud pinnaseteadust Tartu Ülikoolis, avaldanud selleteemalisi artikleid ning esinenud ettekannetega.

B: EGBT, 54.

KÄÄRAMEES, Anne-Liis 05.05.1982

Lõpetas rakendusgeoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2005. Töötab logistikaettevõttes Itella Logistics OÜ veokorraldajana.

KÜBAR, Rene 20.03.1976 Näpi k, LÄÄNE-VIRUMAA, MSc 2007 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikoolis geoloogia bakalaureuseõppe 2004 ja rakendusgeoloogia magistriõppe Tallinna Tehnikaülikoolis 2007. A-st 2002 töötab REIB OÜ projektijuhina.

B: <https://www.etis.ee>

KÜLAVIIR, Marian 23.02.1992 Väimela, VÕRUMAA

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2014, jätkab samas magistriõppes.

KÜNNAPUU (a-ni 1935 Valentin), Sulev 28.09.1912 RAKVERE–30.03.1995 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna 1945. A-ni 1957 töötas ülikooli geograafia-kateedris: 1945–49 assistendina ja 1949–57 vanemõpetajana. 1957–65 oli lektor Õpetajate Täiendusinstituudis ja Pedagoogilises Instituudis, seejärel töötas Kodu uurimise Komisjonis. 1966–1983 töötas insenerina Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. On põhjalikult uurinud Tallinna ja Tallinna ümbruse geoloogiat, geomorfoloogiat ning suuri rändrahne.

B: EE 14, 214; EGBT, 54; ETBL, II, 254.

Järvet, A. 2013. Sulev Künnapuu 100. sünniaastapäevaks. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 38. kd, Tallinn, 196–203.

Müürisepp, K. 1974. Sulev Künnapuu 60-aastane. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat 1971/72. Tallinn, 267–269.

LAAN, Mare 22.01.1989 TARTU, MSc 2013 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2011 ja magistriõppe 2013. Töötab alates 2015. a Maa-ameti geoloogia osakonnas.

LAANE, Linda 01.05.1926 Holstre, VILJANDIMAA–23.01.1995 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1952. Töötas 1952–53 Loode Geoloogia Valit-

suses Petrozavodskis. 1953–58 töötas geoloogiainsenerina ja geotehnika labori juhatajana projekteerimisinstituudis Eesti Projekt. 1959–62 oli vanemhüdrogeoloog Eesti Geoloogia Valitsuses, 1962. a-st töötas Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee Tallinna Veemajanduse Inspektsioonis.

B: EGBT, 55.

LAANELA, Hugo 14.02.1926 Nasva k, SAAREMAA–24.07.2003 Nanaimo, KANADA

Eesti päritolu geoloog Kanadas. Oli saksa sõjaväes ja jäi läände. Lõpetas 1961 Briti Columbia Ülikooli Vancouveris. 1983. a-ni töötas kaevandusfirmade teenistuses metallimaakide otsinguil Kanadas ja Austraalias. 1983–91 oli konsulteeriv geoloog Kanadas ja USA-s. Tegeles regionaalse geoloogilise kaardistamisega, geofüüsikaliste uuringutega jm.

B: EGBT, 55.

<http://www.ladysmithchronicle.com/mobile/obits/?id=7075>

LAAS, Jüri 13.05.1956 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1979. A-ni 1990 töötas projekteerimisinstituudis Eesti Maanteeprojekt. Ei tööta erialal.

B: EGBT, 55.

LAAS, Lembit 12.09.1947 Karksi, VILJANDIMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1970. A-ni 1975 töötas projekteerimisinstituudis Eesti Maaparandusprojekt ja 1975–78 Eesti Geoloogia Valitsuses suuremõtkavalisel melioratiiv-hüdrogeoloogilisel kaardistamisel.

B: EGBT, 53.

LAAS, Tuuli 20.05.1970 VILJANDI

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1994. Töötas 1994–2002 Eesti Kaardikeskuses, 2003–15 AS Estonian Air ja 2016. a-st Taula Pharma OÜ-s.

B: EGBT, 55.

LAASI, Ants (a-ni 1937 Hans) 23.08./05.09.1909 Riisipere v, HARJUMAA–18.02.1989 Santa Rosa, California, USA, geograaf ja geoloog, MSc 1937 Tartu

Õppis 1926–35 Tartu Ülikoolis loodusteadusi (geograafia). Tallinna linna stipendiaadina jätkas õpinguid 1937. a-ni, Soome valitsuse stipendiaadina täiendas end 1938. a Helsingi Ülikoolis. Tegi uurimisreise Soome lahe saartele ja uuris Teedeministeeriumi ülesandel Kagu-Eesti savileiukohti. 1938 oli ajakirja „Eesti Loodus“ peatoimetaja, 1939–40 oli Eesti

TA Kodu-uurimise Seltsi tegevjuht ja koguteose “Eesti” peatoimetaja. Valmistas trükiks ette “Viljandimaa” ja “Läänemaa” köited. 1940–44 oli TÜ geograafia instituudi vanem-assistent. 1944 põgenes koos perega Saksamaale, kus 1945–49 oli Geislingeni pagulas-laagris eesti gümnaasiumi õpetaja ning Eesti esinduse liige. 1949 siirdus USA-sse, kus esialgu oli lihttöeline. Täiendas end Berkeley Ülikooli õhtuses osakonnas maamõõtmise ja joonestamise alal ning töötas 1951–74 Standard Oil San Francisco osakonnas joonestajana ja õlitorustikutööde kontrollijana. Uurimusi kvaternaargeoloogiast ja geomorfoloogiast – avaldanud töid rändrahnude, mandrijää servamoodustiste, Läänemere rannamoodustiste jt pinnavormide kohta.

B: AAUT, II, 430; ETBL, II, 276.

Ants Laasi – 75. // Raimla Side. ÜS Raimla USA Koondis, 1984, 36–37.

Kask, I. 1990. Kuhu jäi Eesti geograaf? // Eesti Loodus, 6, 408–411.

https://et.wikipedia.org/wiki/Ants_Laasi

LAGORIO, Alexander Karl Leo 15./27.08.1852 Feodossia, KRIMM–25.03.1944 MÜNCHEN* itaalia päritolu petrograaf ja mineraloog, mag min 1878 Tartu, dr min 1880 Tartu, Peterburi TA korr liige 1896

Lõpetas gümnaasiumi Kišinjovis ja asus 1870. a Tartu Ülikoolis õppima loodusteadusi: algul zooloogiat, hiljem Grewingki õpilasena mineraloogiat. Lõpetas ülikooli 1875 kandidaadistmega ja jäi TÜ mineraloogiakabineti assistendiks. Luges mineraloogiat Veterinaariainstituudis. 1878–80 oli TÜ mineraloogia eradotsent – õpetas mineraalide ja kivimite mikroskoopilist uurimist, petrograafiat, kristallograafiat ja juhendas praktikumi, võttis kasutusele polarisatsioonimikroskoobi. Andis Baltikumi tardkivimite mikroskoopilise kirjelduse. 1880. a-st oli Varssavi Ülikooli mineraloogia professor, mitu perioodi ka füüsika-matemaatikateaduskonna dekaan ja Varssavi Polütehnilise Instituudi rektor (1898–1907). Käivitas Varssavi Ülikoolis mineraloogia labori ja muuseumi, mis olid tolle aja kohta väga kõrgel tasemel. Uurimused käsitlevad magma kristallisatsiooni küsimusi ja tardkivimite mitmekesisuse probleeme. Näitas, et magma on silikaatide lahus, milles erinevad komponendid on muutuvates kogustes. Selgitas erinevate mineraalide väljakristalliseerumise järjekorda. Andis suure tähtsuse eksperimentidele petrograafias. Oli VI ja VII Rahvusvahelise Geoloogia Kongressi delegaat. 1907–17 oli Peterburi Kaubandus-Tööstusministeeriumi õppeosakonna ülem. Sel perioodil rajati Venemaal üle 1000 kutsekooli, neli polütehnilist instituuti, kaks mäendus kõrgkooli ja teisi õppeasutusi. Üleminekuga administratiivsele tööle lahkus teadusest. Ühtedel andmetel ei ole pärast 1917. a tema käekäigust midagi teada, ka surmadaatumit mitte. Teistel andmetel elas 1918–20 põgenikuna Soomes, emigreerus sealt koos perega Saksamaale, elas 1920–26 Dresdenis, kus töötas keemilise geoloogia ja värviõpetuse alal. Hiljem elas Berliinis ning töötas Universum-Filmi heaks.

*Surmaajana ja -kohana on märgitud ka 04.10.1944 Leningrad ja 01.08.1922 Berliin (uue-
mad andmed veebis)

B: EGBT, 55–56; ETBL, II, 282.

Биографический словарь профессоров и преподавателей императорского, бывшего

Дерптского университета. Под редакцией Г. В. Левицкого, томъ 1. Юрьевъ. 1902, 225–226.

Резников А. П. 1955. Геология в Варшавском университете (1869–1915 гг.). // Очерки по истории геологических знаний, 4. Москва, 187–212.

Романова М. М. 1977. Работы по экспериментальной петрографии и минералогии в Тартуском университете в XIX в. // Роль Тартуского университета в развитии отечественной науки и в подготовке научно-педагогических кадров. Тарту, 146–152.

<http://pomnipro.ru/memorypage40678/biography>

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=23&do=1>

https://de.wikipedia.org/wiki/Alexander_Evgenievic_Karl_Leo_von_Lagorio

LAINE, Mati 23.11.1955 VÕRU, geoloog ja ettevõtja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1979. Töötas lühiajaliselt Eesti Geoloogia Valituse Tartu töökonnas. Seejärel siirdus ärialale. On osanik ja/või juhatuse liige mitmes OÜ-s.

B: EGBT, 56.

LAJA, Lembit 15.09.1956 Jõksi k, PÕLVAMAA, geoloog ja ettevõtja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1979. A-ni 1990 töötas Aruküla kolhoosis peamelioraatorina. Tegutseb ettevõtluses.

B: EGBT, 56.

LAMANSKY, Vladimir Vladimirovitš 14./26.07.1874 PETERBURI–11.04.1944 HIINA, geoloog ja geograaf

Lõpetas Peterburi Ülikooli loodusteaduskonna 1896 ja jäi tööle ülikooli geoloogiakabinetti. 1902–06 oli Peterburi Polütehnilise Instituudi dotsent, 1906–16 töötas mitmesugustel ametikohtadel Teedeministeeriumis ja raudteel. 1916–18 oli Petrogradi Ülikooli geoloogia õppejõud ning 1918–19 Permi Ülikooli geograafia ja etnograafia professor. 1919 asus elama Harbiini, töötas professorina Harbiini Ülikooli õigusteaduskonnas ja õpetas koolis vene keelt. Tegi uurimisreise Kaug-Idas, Hiinas jm sealse geograafia uurimiseks. Teadlastee algul sajandivahetusel olid tema uurimisobjektiks Alam-Ordoviitsiumi kivimid ja kivistised Balti-Laadoga klindi kogu ulatuses Paldiskist Sjassi jõeni. Andis nn Siluri platoo läbilõigete detailse liigestuse ja korreleeris esmakordselt Skandinaavia läbilõigetega. Eesti ala aluspõhjaurijate jaoks on klassikaks saanud tema 1905. a magistritöö Siluri süsteemi vanimatest kihtidest Venemaal. Hilisemad geograafia-alased tööd on suures osas toponüümikale pühendatud.

B: EGBT, 56.

Лобачева С. В. 2005. Из истории отечественной палеонтологии. // Палеонтологический журнал, 6, 101–106.

<http://www.edenhell.net/en/persons/detail/26854/>

LANG, Liisa 01.11.1983 TARTU, paleontoloog, MSc 2007 Tartu, PhD 2015 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 2005. Järgnes magistri- (2005–07) ja doktoriõpe. On täiendanud end Norra Geoloogiakeskuses Trondheimis ning Prantsusmaal Pariisi Loodusmuuseumis. 2006–07 töötas Maa-ametis. 2008. a-st töötab Tartu Ülikoolis, kus on olnud projektijuht, loodusmuuseumi andmetöötaja ning alates 2012. a geoloogia osakonna paleontoloogia spetsialist. Uurimusi Kambriumi ja Devoni lingulaatide süstemaatika ning kojaapatiidi diogeneetiliste muutuste kohta.

B: <https://www.etis.ee>

LANNUS (a-ni 1936 Lukin), Paul 10./22.04.1900 TARTU–04.09.1965 NEW YORK, geograaf ja geoloog, MSc 1942 Tartu

1918 lõpetas gümnaasiumi Tallinnas, 1919–20 võttis osa Vabadussõjast. 1921 õppis Tartu Ülikoolis põllumajandust ja 1922–28 loodusteadust ning töötas õpingute kõrvalt geograafiakabineti assistendina. 1928–44 oli õpetaja Tallinnas, Raplas ja Kosel ning samaaegselt ka TÜ geograafiakabineti teenistuses (1932–41). Uuris Kose ümbruse karstivorme, arteesiakaevu Kasari tasandikul, Loode-Eesti põhjavett ja jääaegseid setteid. 1942 kaitses magistritööd Läänemaa kirdeosa aluspõhja ehituse kohta. Tegi doktoritöö jaoks geoloogilisi uurimusi ja kogus materjali Varbola ümbrusest. 1944 põgenes Saksamaale, kus 1945–50 oli Geislingeni Eesti Gümnaasiumi maateaduse õpetaja. 1951 asus Rootsi ja sealt 1953 USA-sse, kus töötas maalrina ja majahoidjana, kuid jätkas ka uurimistööd.

B: EGBT, 56; ETBL, II, 299.

Kangro, V. 1967. Mälestades vil! Paul Lannust. // Ugalensis IX, Austraalia, 9–10.
<http://isik.tlulib.ee/index.php?id=298>

LASBERG, Katrin 13.03.1984 RAKVERE, MSc 2007 Tartu, PhD 2014 Tartu

Lõpetas keskkonnatehnoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2005, järgnesid magistri- ja doktoriõpe geoloogia erialal. On töötanud AS Kobras (2006–07) ja Tartu Ülikooli radio-süsiniiku laboris (2012–13). A-st 2014 töötab Tartu Ülikooli geoloogia osakonnas. On uurinud jäävaheaja setteid Karukülas ja Rõngus ning viimase Skandinaavia jäätumise dünaamikat.

B: <https://www.etis.ee>

LAUMETS, Liina 30.04.1983 TALLINN, MSc 2007 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2005 ja magistriõppe 2007. Oli Erasmus vahetusüliõpilane Itaalias (2006–07), 2007. a-st on Tartu Ülikoolis doktoriõppes. 2011–14 töötas Tartu Ülikooli Loodusmuuseumis, 2014–15 oli TÜ Ökoloogia ja Maateaduse Instituudis terminoloogiaspetsialist, 2015. a asus tööle EV Keskkonnaministeeriumi keskkonnaosakonna nõunikuna. Geoloogia sügiskooli üks organisaator ja trükiste toimetaja. Uurimusi kliimamuutuste kohta Holotseenis.

B: <https://www.etis.ee>

LEHTMETS, Kaidi 31.07.1987 VILJANDI, MSc 2012 Tallinn

Lõpetas Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis geotehnoloogia bakalaureuseõppe 2009 ja kaitses magistritööd 2012. Töötas lühiajaliselt geoloogina Eesti Geoloogiakeskuse geofüüsika-, mere- ja keskkonnageoloogia osakonnas. Töötab Lubja lubjakivikarjääris.

LEHTO (sünd Kalam; Haapala), Evelyn 30.05.1980 TALLINN, MSc 2005 Tallinn

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2003, magistrikraadi rakendusgeoloogia erialal kaitses 2005. a Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis. 2003–06 töötas insererina TTÜ Geoloogia Instituudis. 2007. a-st elab Helsingis, kus töötab ülikooli juures seismoloog-analüütikuna.

LEINSALU, Tiit 27.01.1954 TALLINN, ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1981. Töötas ehitusgeoloogina Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis, 1997–2000 oli REI Geotehnika OÜ projektijuht ja a-st 2000 REI Geotehnika OÜ juhatause esimees.

B: EGBT, 56

LELGUS, Mati 21.11.1965 TÜRİ

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1991. Alates 1990. a-st on töötanud Eesti Geoloogiakeskuses geoloogilisel kaardistamisel ja hüdroteoloogina.

B: EGBT, 56–57.

LEMBERG, Johann Theodor 25.08./06.09.1842 TALLINN–07./20.11.1902 TARTU, baltisaksa keemik ja mineraloog, mag chem 1872 Tartu, dr chem 1877 Tartu

Õppis 1861–64 Tartu Ülikoolis keemiat. 1865–1902 oli õppejõud Tartu Ülikoolis: 1888. a-ni keemiakateedris (1872–82 eradotsent, 1882–88 dotsent), 1888. a-st erakorraline ja 1889 korraline professor mineraloogia alal. Luges mineraloogiat, kristallograafiat, mullateadust. 1891 läks pensionile, kuid juhendas mineraloogia praktikume ka pärast pensioneerumist. J. Lemberg tegeles eksperimentaal-keemiliste uurimustega mineraloogias ja geoloogias. Tema kandidaaditöö teemaks oli “Ühe Tartus Mäe tänaval oleva alamdevoni profiili keemiline uurimine”, mis ilmus 1867. aastal ka trükis. See töö jäi ainukeseks, mis oli seotud Baltimaade geoloogiaga. Oma väliuurimiste alaks valis Lemberg 1865–67 Kõrgesaare ja 1868–69 Soome lõunaranniku. 1870. a oli ta väliuurimistel Lõuna-Tiroolis. Sealt kogus tardkivimiproove, et nende analüüsimisel selgitada tardkivimite murenemist. Saavutas rahvusvahelise tuntuse uuringutega geokeemias ja eksperimentaalses mineraloogias. Oli eksperimentaalse mineraloogia rajajaid Venemaal ning spetsialist silikaatide alal. Sünteesis hulga Na ja K alumosilikaate, s.h nefeliinhüdraadi, mis Lagorio ettepanekul nimetati lem-

bergiidiks. J. Lembergi rajatud eksperimentaalset suunda mineraloogias ja petrograafias arendas TÜ-s edasi Loewinson-Lessing.

B: EE 14, 235; EGBT, 57; ETBL, II, 344.

Биографический словарь профессоров и преподавателей императорского, бывшего Дерптского университета. Подъ редакцией Г. В. Левицкаго, томъ 1. Юрьевъ. 1902, 221–222.

Вийдинг Х. Х. 1982. Роль ученых Тартуского университета в развитии минералогии и петрографии (1820–1920). // ТГУ. История развития, подготовка кадров, научные исследования. 11 (1). Тарту, 10.

Романова М. М. 1977. Работы по экспериментальной петрографии и минералогии в Тартуском университете в XIX в. // Роль Тартуского университета в развитии отечественной науки и в подготовке научно-педагогических кадров. Тарту, 146–152.

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=25&do=1>

<http://www.bbl-digital.de/eintrag/Lemberg-Johann-Theodor-1842-1902/>

LEMBERG (sünd Vellerind), Uile 24.10.1939 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna 1962. Töötas 1962–63 Eesti Hüdrometeoroogia Valitsuses. Alates 1963. a töötab geotehnika laboris (1963–80 Eesti Tööstusprojekti, 1980–1996 REI, 1996. a-st OÜ Eesti Keskkonnauuringute Keskuse juures). Kõik asutuste vahetused on toimunud üleviimise korras. 1965. a-st on labori juhataja. Kuulub Eesti Geotehnika Ühingu juhatusse, Eesti Geoloogia Seltsi ja rahvusvahelistesse eriala liitudesse.

B: EGBT, 57.

LEPEDIN, Nikolai 29.05.1922 ALTAI kraai

Lõpetas Frunze Polütehnilise Instituudi 1956 mäeinsener-geoloogina. Töötas a-ni 1962 Kirgiisi Geoloogia Valitsuses. 1962–64 oli Eesti Geoloogia Valitsuse Kohtla-Järve Ekspeditsiooni peainsener ja ekspeditsiooni ülem ning 1964–66 EGV Keila Ekspeditsiooni hüdrogeoloogilise rühma ülem. 1966 asus tööle Kirde Geoloogia Valitsusse.

B: EGBT, 57.

LEPLAND (sünd Vahter), Aave 24.07.1967 TALLINN

Lõpetas 1990. a Tartu Ülikooli geoloogia erialal. Töötas 1990–2001 Teaduste Akadeemia/ Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis, kus uuris Läänemere arengut ja rannaprotseesse. 1994–95 stažeeris Lundi Ülikoolis. 2003. a-st on Norra Geoloogiateenistuse meregeoloogia osakonna vaneminsener. Tegeleb geoinfosüsteemidega ja geoloogiliste andmete administreerimisega.

B: EGBT, 57.

LEPLAND, Aivo 08.12.1964 ABJA-PALUOJA, PhD 1998 Göteborg

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1990. Oli 1990–93 Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi teadur. 1993–98 oli doktoriõppes Göteborgi Ülikoolis ning 1998–2001 järel doktor California Ülikooli Scripsi Okeanograafiainstituudis San Diegos. A-st 2001 töötab Trondheimis Norra Geoloogiateenistuse meregeoloogia osakonnas vanemteadurina ja on ühtlasi Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudi vanemteadur ja 2015. a-st ka Tartu Ülikooli külalisprofessor. On uurinud meresetete kuhjeprotsesse ja mineraloogiat, Läänemere arengut, rannaprotsesse, keskkonnatingimusi ning Maa vanimate kivimite koostist ja neis leiduvaid elujälgi.

B: EGBT, 57; ETBL, II, 360.

<https://www.etis.ee>

LEŠTŠINSKAJA, Lidia 25.12.1930 Žitomiri obl, UKRAINA

Lõpetas Krivoi Rogi Mäeinstituudi geoloogina 1955. A-ni 1972 töötas Krasnojarski kraisi geoloogilisel kaardistamisel. 1973–83 oli geoloog Eesti Geoloogia Valitsuse Tartu töökonnas.

B: EGBT, 57.

LEVIN, Anatoli 09.02.1931 LENINGRAD–surnud 2000, geol-min kand 1972 Leningrad, geol-min dr 1992 Peterburi

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1953. A-ni 1958 töötas geoloogina trustis Lengeolnerud, 1958–60 Eesti Geoloogia Valitsuses ehitusmaavarade uuringutel. 1960–64 töötas Loode Geoloogia Valitsuses, 1964–66 oli geoloogina Ghanas. 1967–76 oli peageoloog trustis Leningradslanets ja 1976–92 teadustööl A. Skotšinski nim Mäeinstituudis Kohtla-Järvel. A-st 1992 oli Gemib Joint-Stock Company Ltd tegevdirektor. Uurimusi põlevkivileiukohade geoloogia, hüdrogeoloogia ja tööstusliku hinnangu kohta.

B: EGBT, 58; ETBL, II, 375

LEYST, Ernst Gustav 07./19.01.1852 TALLINN–13.09.1918 Bad-Nauheim, SAKSAMA, eesti päritolu geofüüsik ja meteoroloog, mag 1887 Tartu, dr phil 1889 Leipzig, geogr dr 1899 Moskva

1875–79 õppis Tartu Ülikoolis matemaatikat. 1880–84 oli Peterburi TA Füüsika Peaobservatooriumi sünoptik, 1884–94 Pavlovski Meteoroloogilis-Magnetilise Observatooriumi juhataja. 1894. a-st Moskva Ülikooli dotsent ja professor. Organiseeris Moskva Ülikoolis Füüsilise Geograafia Instituudi, mille juhataja oli 1899. a-st kuni surmani. Instituudi teadustegevuses olid prioriteetsed Maa magnetismi, meteoroloogia, atmosfääri akustika ja elektri-alased uuringud. 1903 valiti Moskva Ülikooli füüsika-matemaatikateaduskonna sekretäriks ning 1911 rektori abiks. Oli süstemaatiliste magnetomeetriliste mõõtmiste algataja Kurski magnetilise anomaalia piirkonnas. Mõõtmiste

põhjal ennustas tohutuid rauamaagilademeid, mis tema arvates põhjustaski anomaalia. Neid järeldusi ei peetud usaldusväärseiks ning tõenäoliselt läksid uurimustulemused kaduma tema ravil oleku ajal Saksamaal. Alustati uute uuringutega, mis tuginesid Leysti näpunäidetele. Nende tööde tulemusel jõuti 1923. a 167 m sügavusel paikneva rauamaagini.

B: EGBT, 58; ETBL II, 378–379.

Пјина, Т. D. 1992. Ernst Leyst ja tema meteoroloogia ning geomagnetismi koolkond. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, VIII. Geofüüsikaliste uurimistööde ajaloost. Tallinn, 250–274 (vene k).

Martinson, K. 1981. Kurski rauast ja raudsest tahtest. // Horisont, 8, 26–28.

Бусыгин И. А. 1969. Эрнест Егорович Лейст (1852–1918). Москва, 70 с.

Ильина Т. Д. & Высоцкий Б. П. 1977. Э. Е. Лейст и возникновение советской разведочной геофизики. // Роль Тартуского университета в развитии отечественной науки и в подготовке научно-педагогических кадров. Тарту, 138–143.

<http://www.bbl-digital.de/eintrag/Leyst-Ernst-Gustav-1852-1918/>

https://ru.wikipedia.org/wiki/Лейст,_Эрнест_Егорович

LIBLIK, Tiiu 10.08.1939 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna 1964 ja õppis 1967–69 samas aspirantuuris. 1964–67 töötas geoloogina Maanteede Ministeeriumis, 1970–79 projekteerimisinstituudis Eesti Maaehitusprojekt ja 1980–91 Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis. A-st 1991 oli Eesti Ehitusgeoloogia Fondi juhataja ja 2006–14 Maa-ameti geoloogia osakonna peaspetsialist.

B: EGBT, 58.

LIIBER, Urmas 27.01.1955 PÄRNU–30.05.1994 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1979. Töötas projekteerimisinstituudis Eesti Maaparandusprojekt ning 1982–94 Eesti Geoloogia Valitsuse Tartu regionaalosakonnas ehitusmaterjalide uuringuil.

B: EGBT, 58.

LIIBERT, Silja 20.07.1957 ANTSLA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1982. Samast aastast on Eesti Geoloogiakeskuse geoloog: 1982–92 töötas hüdrogeoloogina Keilas, hiljem on olnud informatsiooniosakonna ning rakendusgeoloogia ja maavarade osakonna geoloog.

B: EGBT, 58.

LIIRA, Martin 02.03.1983 Kambja, TARTUMAA, MSc 2008 Tartu, PhD 2012 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2006. Jätkas õpinguid magistrantuuris

(2006–08) ja doktorantuuris (2008–12) keskkonnatehnoloogia alal. Aastast 2006 töötab teadurina TÜ geoloogia instituudis. On uurinud põlevkivituha võimet siduda fosforit reovees. On täiendanud end Prantsusmaal ja Saksamaal. 2014. a-st on geokeemia eriala järel doktor Svalbardi Ülikoolis (Teravmägedel). Tegutsenud vabakutselise näitlejana Tartu Üliõpilasteatris.

B: <https://www.etis.ee>

Laurisaar, R. 2009. Loodusuuri ja seiklused teatrimaailmas. // Eesti Päevaleht, 25. juuli.

LIIV, Merlin 20.04.1987 Varstu, VÖRUMAA, MSc 2011 Tartu

Lõpetas rakendushüdrobioloogia bakalaureuseõppe Eesti Maaülikoolis 2009 ning oli 2009–11 samas magistriõppes. 2011. a-st on Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis doktoriõppes ja töötab TTÜ Geoloogia Instituudi pärastjääaja geoloogia osakonnas, algul insenerina ning 2014. a nooremteadurina. Uurib järvesetete orgaanilise aine koostist hilis- ning pärastjääaja paleokeskkonna rekonstrueerimise eesmärgil.

B: <https://www.etis.ee>

LIIVAMÄGI, Sirle 09.09.1986 TALLINN, MSc 2010 Tartu, PhD 2015 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2008, magistriõppe 2010. Töötas andmetöötlaste spetsialistina TÜ geoloogia osakonnas. On järel doktorant Krakowis. Uurimused käsitlevad Neoproterosoikumi kivimite petroloogiat, mineraloogiat, geokeemiat, murenemiskoorikut ja keemilisi murenemisprotsesse.

B: <https://www.etis.ee>

LIIVRAND (sünd Zirna), Elsbet 06.01.1932 Ahja v, TARTUMAA–08.06.2011 KEILA, geol-min kand 1973 Tallinn, PhD 1991 Stockholm

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1956. A-ni 1958 töötas Krasnojarski Geoloogia Valitsuses, seejärel Eesti Geoloogia Valitsuses palünoloogina geoloogilisel kaardistamisel. 1967–70 oli aspirant ja a-ni 1992 teadustöötaja Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. Uurimusi Eesti Pleistotseeni biostratigraafia ja korrelatsiooniprobleemide kohta, määranud palünoloogiliste meetoditega jäävaheaegade vanust Eestis. Avaldanud üle 70 teadustöö. 1992 pälvis K. E. von Baeri preemia uurimuste tsükli „Eesti Pleistotseeni biostratigraafia“ eest.

B: EE 14, 245–246; EGBT, 59; ETBL, II, 399–400.

LIIVRAND, Heikki 11.11.1934 Vihasoo k, HARJUMAA–23.04.1993 KEILA

On lõpetanud Tallinna Mäetehnikumi ja 1966. a Tartu Ülikooli geoloogia osakonna. 1959 alustas tööd Eesti Geoloogia Valitsuses, kuhu jäi kogu eluks. 1959–69 osales keskmise-mõõtkavalisel kaardistamisel Kagu-Eestis, 1976. a-st oli Keila töökonna ülem ja 1978. a-st fosforiidirühma ülem. Juhtis fosforiidileiukohtade otsinguid ja detailuuringuid Toolse,

Aseri ja Kabala piirkonnas.

B: EGBT, 59.

LILLAK, Peeter 12.04.1990 TARTU, MSc 2016

Lõpetas geograafia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2013 ja magistriõpingud Maa-teaduste erialal Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis 2016. Magistritöös käsitleb aluskorrakivimite digitaalset kaardistamist. On täiendanud end Turu Ülikoolis (2015). 2015. a-st töötab geoloogina Rakendusgeoloogia OÜ-s. Tegutseb MTÜ-s Keskkond ja Kultuur.

LILLEPEA (sünd Roop), Asta 30.12.1931 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1956. Töötas Puurkaevude Projekteerimise Büros (a-ni 1972 Puurkaevuprojekt).

B: EGBT, 59.

LILLESTIK, Peeter 14.10.1969 TARTU, geoloog ja ettevõtja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1993. Tegutseb ettevõtluses – on osanik või juhatuse liige mitmes firmas.

B: EGBT, 59.

LINARI-LINHOM (a-ni 1940 Linholm), Arthur Aleksander 30.12.1902/12.01.1903 TALLINN–25.10.1983 TORONTO, mäeteadlane, dr ing 1957 Clausthali Mäeakadeemia

Õppis 1922–28 Freibergi Mäeakadeemias. Pärast akadeemia lõpetamist sõitis Lõuna-Aafrikasse, kus töötas kullakaevanduses markšeideri abilisenä ja kullamaagi proovivõtjana, aasta hiljem juhtis juba 350 inimese tööd kullakaevanduses Benoni lähedal. 1933 pöördus tagasi Eestisse, kus arendas aktiivset erialast tegevust: 1936, kui tehti plaane tehnikaülikooli avamiseks, soovitas avada ka mäeosakonna. Geoloogilise Komitee loomisel 1937 nimetati selle liikmeks, aitas kavandada Maardu fosforiidikaevandust. Oli AS Magna asutajaliige ja tehniline direktor ning osales süngapuurimisel Jõhvi magnetilise anomaalia piirkonnas. 1939 valiti Riigi Põlevkivitööstuse tehniliseks direktoriks. 1938–42 oli Tallinna Tehnikaülikooli mäetööde ja mineraalirikastuse adjunktprofessor ning 1942–44 TTÜ erakorraline professor. 1944 sügisel lahkus Rootsi, kus töötas Kuninglikus Tehnikaülikoolis mineraalide rikastamise laboris. 1946 asus Lõuna-Aafrikasse, kus 1947–70 töötas teemanditrustis De Beers Consolidated Mines Ltd, olles 1959–64 selle ettevõtte asedirektor ja 1964–70 tehniline direktor Euroopas. Kogu tegevusaja jooksul uuris maavarade (eriti teemantide) rikastamist elektrostaatilisel meetodil – oli meetodi idee autor ja aparatuuri väljatöötaja. Avaldanud arvukalt artikleid ja tõlkinud erialakirjandust vene, saksa ja rootsi keelest inglise keelde. On kirjutanud reisikirju Aafrikast ning lastejutte.

B: EE 14, 247–248; EGBT, 59; ETBL, II, 406–407; TTÜ, 212–213.

Eesti teemanditeadlase juubel. // Tehnika ja Tootmine, 1993, 4, lk 48.

Kõiv, V. 1983. Dr. Arthur Linari-Linholm: in memoriam. // Vaba Eesti Sõna, 1. XII.

Mägi, V. 1993. Kullakütt Lõuna-Aafrikast, kes jumaldas teemante ja kirjutas kentsakaid jutte Eesti lastele. // Aja Pulss 2, veebr, 28–31.

Mägi, V. 2005. Kullakütt Lõuna-Aafrikast, kes jumaldas teemante ja kirjutas kentsakaid jutte Eesti lastele. // Minerva rüütlid. Eesti inseneri kodu ja võõrsil. Tallinn, 243–263.

Uibopuu, L. 2013. Arthur-Alexander Linari [Linholm]. // Mäeinstituut 75 (kogumik). Tallinn, 22–26.

Uibopuu, L. 2009. Eestlane De Beersi teemandiimpeeriumi teenistuses. // Eesti teadlased paguluses. Tallinn, 261–266.

Uibopuu, L. & Pirrus, E. 1993. Lõuna-Aafrika teemandid ja Eesti. A. A. Linari-Linholm 1903–1983. // Eesti Loodus, 10, 341–343.

Veidenbaum, S. 1983. Arthur Linari-Linholm: in memoriam. // Meie Elu, 3. XI.

<http://isik.tlulib.ee/index.php?id=1444>

LIND, Elmar 24.07.1941 Mõniste v, VÕRUMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1966. Töötas ehitusgeoloogina projekteerimisinstituudis Eesti Projekt. 1976. a-st alates oli ametiühingu- ja sotsiaaltööl – Ehituse ja Ehitusmaterjalide Tööstuse Töölise Ametiühingu Eesti Vabariikliku Komitee esimees ning hiljem Harjumaa Haigekassa nõunik ja ravikindlustuse konsultant.

B: EGBT, 59.

LIND, Selina 11.10.1992 HIIUMAA

Lõpetas bakalaureuseõppe geoloogia erialal Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis 2015, jätkab õpinguid magistrantuuris keskkonnatehnika ja juhtimise erialal.

LINDLA, Koit 25.11.1951 SUURE-JAANI

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1976. Töötas lühiajaliselt Eesti Geoloogia Valitsuses ja Viljandi Maaparandusvalitsuses. On talupidaja Suure-Jaani vallas ja Vihi-Rääka-Jälevere külade aktivist.

B: EGBT, 60.

LODE, Endel 11.10.1950 Mooste k, PÕLVAMAA, ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1979. Töötas lühiajaliselt projekteerimisinstituudis Eesti Maaehitusprojekt, 1980–82 Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis, 1982–93 projekteerimisinstituudis Eesti Projekt ja seejärel Geotehnika Inseneribüroos. Uue sajandi algusaastaist on OÜ Mikrovai projekti- ja kvaliteedijuht.

B: EGBT, 60.

LODJAK, Toivo 21.04.1953 Vastse-Kuuste k, PÕLVAMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1976. A-ni 1988 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses maavarade otsinguil ja süvakaardistamisel. 1988–2002 oli Eesti Loodusmuuseumi geoloogia osakonna juhataja, 2002–16 oli loodusmuuseumi geoloogia osakonna kuraator. Tõlkinud inglise keelest geoloogilist teaduslikku ja aimekirjandust, harrastab mälumängu.

B: EGBT, 60.

LOEWINSON-LESSING (Levinson-Lessing), Franz Juljevitš (Franz Josef)

25.02./09.03.1861 PETERBURI*–25.10.1939 LENINGRAD, vene geoloog, mineraloog ja petrograaf, min dr 1898 Peterburi, Peterburi TA korr liige 1914, NSVL TA akadeemik 1925

1879–1883 õppis Peterburi Ülikooli füüsika-matemaatikateaduskonnas, lõpetas loodusteaduste kandidaadi kraadiga ja jäi ülikooli juurde professorikutseks valmistuma. Oli 1892. a-ni Peterburi Ülikooli konservator ja eradotsent. 1892–1902 oli Tartu Ülikooli mineraloogiaprofessor ja a-tel 1893–99 ühtlasi ka füüsika-matemaatikateaduskonna dekaan. Tartus luges mineraloogiat, dünaamilist geoloogiat, stratigraafiat, ajaloolist geoloogiat, kristallograafiat, sissejuhatust geoloogiasse. Pärast Tartust lahkumist oli mitme Peterburi/Leningradi kõrgkooli juht ja professor: 1902–30 Polütehnilise Instituudi dekaan ja professor, 1902–20 kõrgemate naiskursuste professor, 1920–39 Leningradi Ülikooli petrograafia kateedri juhataja, 1925–29 NSVL TA Mullainstituudi ja NSVL TA Geoloogiamuuseumi direktor ning 1930–38 NSVL TA Petrograafiainstituudi direktor. Asutas 1935. a Kamtšatka vulkanoloogiajaama ja oli selle esimene direktor. Juba enne Tartu Ülikooli professoriks saamist oli silmapaistev eriteadlane eksperimentaalse ja teoreetilise petrograafia alal. Tartus jätkas uurimistöid samas valdkonnas, kuid üha selgemalt avaldus keemiline ja füüsikaliskeemiline uurimissuund varasema kristalloptilise lähenemise ees. Uuringud teoreetilise ja eksperimentaalse petrograafia vallas töid talle hiljem maailmakuulsuse. Koostas tardkivimite keemilise klassifikatsiooni. Loewinson-Lessing oli tunnustatud pedagoog ja teaduse organisatsioon.

* Internetis avaldatud andmete järgi on sünnikohaks Tartu maakond (Дерптский уезд, Эстляндия), kus ta isa töötas arstina. 18. apr 1861 viidi isa üle Peterburisse.

B: EE 14, 252; EGBT, 60; ETBL, II, 433–434.

Kongo, L. 2003. Eesti Looduseuurijate Seltsi 150 tegevusaastat. Tallinn, 471 lk.

Viiding, H. 1961. Sada aastat akadeemik F. Levinson-Lessingu sünnist (1861–1961). // Eesti Loodus, 3, 169–170

Бельштрели М. К. 1953. Школа Ф. Ю. Левинсон-Лессинга в Петербургском Политехническом институте. // Очерки по истории геологических знаний, 2. Москва, 143–157.

Белянкин Д. С. 1962. Франц Юльевич Левинсон-Лессинг 1861–1939. // Люди Русской науки. Москва, 124–134.

Вийдинг Х. А. & Мяннил Р. М. 1978. Вклад русских академиков в геологию Северной Прибалтики. // Петербургская академия наук и Эстония. Таллин, с 143.

Лебедев П. И. 1947. Академик Ф. Ю. Левинсон-Лессинг как теоретик петрографии.

Москва-Ленинград, 114 стр.

Лебедев А. П. 1956. Главнейшие этапы в развитии петрографии в дореволюционной России. // Очерки по истории геологических знаний, 5. Москва, 47–70.

Личков Б. Л. 1956. Идеи Ф. Ю. Левинсон-Лессинга о вековых колебаниях земной коры в свете современных воззрений. // Очерки по истории геологических знаний, 5. Москва, 248–259.

Петров В. П. 1986. К 125-летию со дня рождения академика Ф. Ю. Левинсон-Лессинга. // Известия Академии наук СССР, сер. Геол. 11, 1986, 134–136.

Романова М. М. 1977. Работы по экспериментальной петрографии и минералогии в Тартуском университете в XIX в. // Роль Тартуского университета в развитии отечественной науки и в подготовке научно-педагогических кадров. Тарту, 146–152.

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=26&do=1>

https://et.wikipedia.org/wiki/Franz_Loewinson-Lessing

<http://www.utlib.ee/ekollekt/tyeadlased/loewinson.htm>

LOIT, Tõnis 10.12.1929 TALLINN–26.05.2006 TARTU, geoloog ja filosoof, fil kand 1958 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1953. Õppis aspirantuuris filosoofiat, oli 1956–65 TÜ filosoofiakateedri vanemõpetaja ja dotsent. 1965–97 töötas Eesti Põllumajanduse Akadeemias NLKP ajaloo kateedri ja filosoofiakateedri juhatajana ja dotsendina. Õpetas dialektilist ja ajaloolist materialismi, filosoofia ajalugu, ateismi. Huvitus evolutsiooniteooria filosoofilistest küsimustest.

B: EE 14, 253; EGBT, 60; ETBL, II, 457.

LOKK, Liis 15.06.1988, MA 2013, Tartu

Lõpetas Tartu Ülikoolis geoloogia bakalaureuseõppe 2010 ning magistriõppe haridusteaduste alal 2013.

LOKK, Uve 24.08.1971 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1993. Töötas Eesti Geoloogiakeskuse maa- varade osakonnas, kus uuris põlevkivi ja looduslikke bituumeneid. 1998. a-st on EV Riigikogu infotehnoloogia osakonna peaspetsialist.

B: EGBT, 60.

LOKOTAR, Aivo 17.02.1982 KIVIÕLI, ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 2005. On töötanud ehitusgeoloogina OÜ Alus-Geoloogia ja OÜ Maatark. 2007. a-st töötab Rakendusgeoloogia OÜ-s. 2005 sai Eesti Teaduste Akadeemia üliõpilaste teadustööde võistlusel uurimuse „Tartu vanalinna hoonete vajumine ja selle geoloogilis-hüdrogeoloogilised põhjused” II koha.

LOMP, Pille 17.09.1986 TARTU, MSc 2010 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2008, magistriõppe 2010 ja õpib samas doktorantuuris. Uurimusi karbonaatse sedimentatsiooni kohta glatsiaalsetes setetes.

B: <https://www.etis.ee>

LOOG, Aadu 09.12.1932 TARTU, geokeemik, geol-min kand 1964 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1956. A-ni 1966 töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis, kus õppis aspirantuuris, kaitses kandidaadikraadi ja töötas nooremteadurina. 1966–2006 oli Tartu Ülikooli geoloogia osakonna õppejõud – dotsent ja 1992. a-st professor. Luges struktuurigeoloogiat, geoloogilist kaardistamist, geotektoonikat, maastike ning keskkonna geokeemiat, juhendas välipraktikume. 1975–91 oli Bioloogia-Geograafiateaduskonna dekaan. 2006. a-st emeriitprofessor. Uurimused käsitlevad eelkõige Põhja-Eesti Kambriumi ja Ordoviitsiumi graptoliitargilliidi litoloogiat ja geokeemiat.

B: EE 14, 254; EGBT, 61; ETBL, II, 441–442.

Rõõmusoks, A. 1992. Aadu Loog 60. // Universitas Tartuensis, 11. dets.

Õnnitleme: Emeriitprofessor Aadu Loog 75. // Universitas Tartuensis, 7. dets 2007.

LUGANTSEVA, Valentina 20.05.1946 ROSTOVI obl–23.08.2006

Lõpetas Rostovi Ülikooli geograafia osakonna geomorfoloogina 1969. A-ni 1972 töötas Rostovis ja Donbassis. 1973–80 oli Eesti Geoloogia Valitsuse ehitusmaterjalide rühma geoloog.

LUGUS, Elmar 11.03.1931 Võnnu, TARTUMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1955. A-ni 1958 töötas Tšita Geoloogia Valitsuses rauamaagi otsingutel, 1958–91 töötas erinevatel ametikohtadel Eesti Geoloogia Valitsuses: 1958–66 oli vanem- ja peageoloog Kohtla-Järvel, 1966–84 EGV juhataja asetäitja, 1984–91 tootmistehnilise osakonna ning metoodilise rühma juhataja. 1991. a-st töötas EV Keskkonnaministeeriumi maapõue osakonnas, kus 1995. a-ni oli ka Eesti Maavarade Komisjoni teaduslik sekretär. On inseneribüroo Steiger OÜ konsultant-ekspert. Teeneid geoloogiateenistuse organiseerimisel ja arendamisel Eestis. Oli uue tehnika ja tehnoloogia juurutaja ning laboratoorse baasi arendaja EGV-s, juhendas maavarade uuringuid ning võttis osa geoloogilisest kaardistamisest ja kaartide koostamisest. 2015 valiti Eesti Geoloogia Seltsi auliikmeks.

B: EGBT, 61.

LUHA (Luhha), Artur Heinrich 27.06./09.07.1892 Kulna k, HARJUMAA–29.12.1953 TALLINN, cand rer nat 1923, dr phil nat 1930 Tartu, ENSV TA akadeemik 1946

Õppis Tartu Ülikooli loodusteaduskonnas 1912–18, lõpueksamid sooritas 1922. Töötas 1918–22 gümnaasiumiõpetajana Tartus ja Rakveres. 1922–31 oli Tartu Ülikooli geoloogiakabineti assistent, 1930–38 eradotsent ning 1932–38 Tartu Ülikooli sekretär. 1938–40 oli Geoloogilise Komitee geoloog ja 1941–45 Tööstuslike Uurimiste Instituudi maavarade osakonna juhataja. 1945–51 oli Tartu Ülikooli professor, paleontoloogia ja stratigraafia kateedri juhataja, 1947–53 – Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi organiseerija ja esimene direktor. Artur Luha oli sündinud pedagoog, suurepärase kõnemees ja hea organisator. Kolleegide ja üliõpilaste hulgas oli tal kõrge autoriteet. Õpetas esimesena TÜ-s kvaternaargeoloogia kursust (1931, 1933). Teadustööd käsitlevad Eesti Siluri stratigraafiat ja Eesti maavaru. Monograafiat „Eesti maavarad“ hinnati 1947. a Nõukogude Eesti preemiaga. Mahukas organisatoorne ja pedagoogiline tegevus.

B: EE 14, 257–258; EGBT, 61; ETBL, II, 460–461.

Artur Luha. Nekroloog. // Nõukogude Õpetaja, 1954, 9. jaan.

Müürisepp, K. 1970. Artur Luha kodu-uurijana. // Kodu-uurimise teateid, 9. Tallinn, 109–118.

Nestor, H. 1992. Akadeemik Artur Luha ja geoloogia edendamine Eestis. // Eesti Loodus, 522–523.

Nestor, H. 1993. Akadeemik Artur Luha kui Eesti siluri uurija. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, IX. Geoloogia rajajooni Eestis. Tallinn, 126–138.

Orviku, K. 1953. Artur Luha. Nekroloog. // Eesti NSV Teaduste Akadeemia Toimetised, 4, 622–623.

Palmre, H. 1958. Akadeemik A. Luha elust ja tööst. // Eesti Loodus, 6, 360–361.

Palmre, H. 1959. Akadeemik A. Luha elust ja tööst. // ENSV TA Toimetised. Tehniliste ja füüs-mat. teaduste seeria, 1, 58–59.

Raukas, A. 2005. Herbert Viidingu mõtteid teadusest ja teadlastest. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 35. kd. Tallinn, 43–60.

Rõõmusoks, A. 1982. Professor Artur Luha. // Eesti Loodus, 7, 434–438.

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=26&do=1>

https://et.wikipedia.org/wiki/Artur_Luha

http://www.kalmistud.ee/g58/haudi?action=hauaplats&filter_hauaplats_kalmistu=24&filter_hauaplats_hauaplats=74980

LUHT, Helve 01.03.1959 VASTSELIINA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1985. A-ni 1992 töötas Eesti Geoloogia Valitsuse Keila Ekspeditsioonis hüdroteoloogina ja geoloogina kaardistamistööl ning geoloogina maavarade osakonnas. 1997–98 oli AS Geoestonia CAD-insener ning 1998–2002 vanemgeoloog Eesti Geoloogiakeskuse info- ja maavarade osakonnas. A-st 2002 on IPT Projektijuhtimine OÜ geoloogiainsener.

B: EGBT, 61.

LUHT, Ilmar 14.04.1935 Torma v, TARTUMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1959. A-ni 1965 töötas Teaduste Akadeemia

Geoloogia Instituudis ja õppis aspirantuuris (1961–64). 1965–90 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses geofüüsikuna.

B: EGBT, 61–62.

LUMI, Evelin 05.01.1982 TARTU

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2007. Alates 2004. a töötab pangas.

LUMISTE, Janno 26.07.1993 TARTU

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis 2015, jätkab õpinguid geotehnoloogia erialal TTÜ Mäeinstituudi juures magistrantuuris.

LUMISTE, Kaarel 05.07.1992 HAAPSALU

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2014, jätkab samas magistriõppes. On Ökoloogia ja Maateaduse Instituudi üliõpilaskogu liige.

LUST (sünd Kübar), Ene-Jekaterine 23.08.1953 Kuitunski raj, IRKUTSKI obl

Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna hüdroloogina 1978. Töötas hüdrogeoloogina Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis 1978–96. Alates 1994. a-st (algul paralleelselt tööga GI-s) on geograafia õpetaja Viljandimaal Sürgavere põhikoolis ja Suure-Jaani gümnaasiumis.

B: EGBT, 62.

LUTT, Jaan 25.11.1945 Rimmu v, VILJANDIMAA, meregeoloog, geol-min kand 1981 Tallinn, geol dr 1993 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1972. A-ni 1993 töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi meregeoloogia töörühmas insenerina, vaneminsenerina ja nooremteadurina ning meregeoloogia sektori vanem- ja juhtivteadurina. 1993–2004 oli EV Riikliku Veeteede Ameti mereuuringute osakonna juhataja ning 2004–13 hüdrograafiaosakonna juhataja. Eesti merealade ja laevatatavate sisevete hüdrograafilise mõõdistamise organiseerija ja korraldaja taasiseseisvunud Eestis. On osalenud paljudes Läänemerele, Araali ja Mustale merele ning Vaiksele ookeanile korraldatud ekspeditsioonides. Rohkem kui 60 teadustrükise autor. Uurimused käsitlevad Väinamere põhjasetete litoloogiat ja Eesti šelfi geoloogiat. Autasustatud Valgetähe IV klassi teenetemärgiga (2006).

B: EE 14, 264; EGBT, 62; ETBL, II, 480.

http://mereviki.vta.ee/mdiawiki/index.php/Jaan_Lutt

LUTTER, Taimi 24.11.1939 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna 1964. Oli õpetaja Hargla ja Risti koolis. 1967–73 töötas geoloogina Eesti Maanteeprojekti ja 1974–95 hüdrogeoloogina põhjavee kaitse ja kontrolli alal Eesti Geoloogia Valitsuses.

B: EGBT, 62.

LÕHMUS (sünd Haldre), Urve 31.10.1929 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1955. A-ni 1963 oli Tartu Ülikooli, 1963–67 ja 1974–90 TA Teadusliku Raamatukogu raamatukoguhoidja. 1967–74 töötas Eesti Geoloogiafondis vanemgeoloogina. Hiljem on töötanud Pärnu polikliinikus.

B: EGBT, 62.

LÕOKENE (Lõoke), Eugenia Erna 28.06.1922 Sangaste v, VALGAMAA–18.05.2004 TARTU, kvaternaargeoloog, geol-min kand 1961 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1950. Samast ajast kuni 1983. a-ni töötas ülikooli geoloogia osakonnas täites laborandi, assistendi, vanemõpetaja ja dotsendi kohustusi. Õpetas kvaternaargeoloogiat ja sellega seonduvaid distsipline. Uurimusi Sakala kõrgustiku kvaternaargeoloogia ning mageveeliste lubisetete ja sapropeelide kohta Lõuna-Eestis.

B: EE 14, 265; EGBT, 63; ETBL, II, 486.

<http://www.valgark.ee/isik/index.php?id=743>

MAACK, Richard Otto 23.08./04.09.1825 ARENSBURG (KURESSAARE)–13./25.11.1886 PETERBURI, baltisaksa päritolu vene maadeuurija ja loodusteaduste õpetaja

Õppis Peterburi Ülikooli loodusteaduste osakonnas 1844–49, lõpetas kandidaadikraadiga. 1852–79 töötas (vaheaegadega) Irkutskis loodusteaduste õpetajana ning Ida-Siberi koolide peainspektorina. 1879 asus elama Peterburi, töötas Haridusministeeriumi nõukogu liikmena. Võttis osa kolmest suurest ekspeditsioonist Ida-Siberi ja Kaug-Ida tundmaõppimiseks: 1853–55 Viljui ekspeditsioon, 1855 Amuuri ekspeditsioon ja 1859 Ussuuri ekspeditsioon. Avaldas nende piirkondade kohta botaanika-, geograafia- ja etnograafiaalaseid kirjutisi, kuid pööras tähelepanu ka geoloogiale – Viljui ekspeditsioonil tegi kindlaks Juura ladestu leviku Jakuutia keskosas, avaldas andmeid mitme kivisoola, pruunsöe ja grossulari leiukoha kohta.

B: DbBL, 482; EE 14, 269; ETBL, II, 498

Jääts, I. 2010. Richard Maack – mutriku Vene imperialistliku ekspansiooni masinavärgis? // Eesti Loodus, 11, 16–19.

Laane, M. 2010. Richard Maack ja tema päritolu. // Eesti Loodus, 11, 12–15.

Tammiksaar, E. 2005. Maack, Richard. // Encyclopedia of the Arctic, 2. New York, London, 1217–1218.

Varep, E. 1976. 150 years since the birth of Richard Maack. // Tartu Ülikooli Toimetised,

393, 166–173.

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=29&do=1>

https://et.wikipedia.org/wiki/Richard_Maack

MAALA, Lennart 19.03.1990 Voka, IDA-VIRUMAA

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2012 ja on 2013. a-st samas magistriõppes. On olnud vahetusüliõpilasena Rumeenias ja Tšehhis. Harrastab jalgrattasporti, laulab meeskooris, tegeleb rahvatantsuga.

MAARING (sünd Jaansoo), Hedi 01.02.1930 TARTU, ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1953. Samast ajast kuni pensionile minekuni 1985. a töötas ehitusgeoloogina projekteerimisinstituudis Eesti Põllumajandusprojekt (1953–58), Eesti Tööstusprojekt (1959–65), Eesti Projekt (1966–80) ja Riiklikus Ehitusuringute Instituudis.

B: EGBT, 63.

MAARING, Jüri 12.06.1921 Kuigatsi v, VALGAMAA–25.12.2009 TALLINN, hüdro- ja ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1953. On töötanud projekteerimisinstituudi Estonprojekt Tartu filiaalis ning 1955–58 ehitus- ja hüdrogeoloogina ning maavarade ja mullastiku uurijana Eesti Põllumajandusprojektis. 1959–87 oli Puurkaevude Projekteerimise Büroo (a-ni 1972 Puurkaevuprojekt) peahüdrogeoloog ja juhataja, korraldades hüdrogeoloogilisi uuringuid ning puurkaevude projekteerimist vesivarustuse otstarbeks. 1988–89 töötas EKE Ehitus- ja Montaaživalitsuse projekteerimisjaoskonna juhatajana.

B: EGBT, 63.

MAASIK, Voldemar 06.04.1909 Patküla v, VILJANDIMAA–26.04.1991 TALLINN, geofüüsik, füüs-mat kand 1951 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli füüsika-matemaatikateaduskonna 1935. Töötas topograafina Tallinnas ja Riias. 1941–45 võttis osa II maailmasõjast. 1946. a-st töötas ENSV Teaduste Akadeemias, sealjuures 1951–64 teadustöötajana Geoloogia Instituudis. 1964–74 oli Tallinna Polütehnilise Instituudi füüsikakateedri juhataja ja dotsent. Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis pani aluse Eesti süvastruktuuride, tektooniliste rikete ja maakoore nüüdisliikumiste gravimeetrilisele uurimisele.

B: EGBT, 63; ETBL, II, 501–502.

<http://www.valgark.ee/isik/index.php?id=744>

MADALIK (sünd Aavola), Ene 19.01.1960 KOHTLA-JÄRVE

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1985. A-ni 1987 töötas hüdrogeoloogina Eesti Geoloogia Valitsuses Kohtla-Järvel ja 1987–91 Keila hüdrogeoloogia töökonnas. Töötab puurkaevude projekteerimise ja puurimisega tegelevas firmas OÜ Alversen.

B: EGBT, 63–64.

MADALIK, Jaanis 16.08.1962 TALLINN, hüdrogeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1985. Töötas hüdrogeoloogina Eesti Geoloogia Valitsuse/Geoloogiakeskuse uurimisrühmades. On puurkaevude projekteerimise ja puurimisega tegeleva Alversen OÜ juhatuse liige ja projektijuht.

B: EGBT, 64.

MAIDLA, Liisa

Lõpetas Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis rakendusgeoloogia bakalaureuseõppe 2006. Töötas Geotehnika Inseneribüroos (GIB). Täpsemad andmed puuduvad.

MALDRE (a-ni 1950 Kass), Jaan 14.05.1934 Riidaja v, VILJANDIMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1957. Töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis, Eesti Geoloogia Valitsuses, projekteerimisinstituudis Eesti Põllumajandusprojekt jm. 1961–64 oli aspirant ja 1967–93 teadur Üleliidulises Geoloogia Instituudis (VSEGEI) Leningradis. Töid geokeemia ja maavarade geoloogia alalt. On N Liidu geokeemilise kaardi Uurali regiooni üks autor. 1993–2002 töötas EV Peterburi peakonsulaa-dis, 1992–2005 tegutses aktiivselt Peterburi Eesti Seltsi esimehena. Autasustatud medaliga „300 aastat Sankt-Peterburgi“.

B: EGBT, 64.

<http://www.valgark.ee/isik/index.php?id=1235>

MALKKI, Merje 20.03.1976 TARTU

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2002 ja eripedagoogika bakalaureuseõppe 2008. Töötab klassiõpetajana Tartu Maarja Koolis. Tegeleb eurütmiaga (liikumiskunstiga), osaleb Tartu Ingerisoomlaste Seltsi tegevuses.

B: Hanson, R. 2010. Eurütmist tantsib loori lehvides noote ja häälikuid. // Postimees, 09. juuni.

MALKOV, Boris 09.07.1938 KALININI obl–03.06.2010 TALLINN, geol-min kand 1976 Leningrad

Lõpetas 1960. a Leningradi Ülikooli geoloogina. Töötas 1960–80 Magadani oblastis geoloogilisel kaardistamisel ning kullaotsingutel ja 1981–87 Eesti Geoloogia Valitsuses meregeoloogia osakonnas.

B: EGBT, 64.

MALTSEVA, Irina 24.09.1959 BAKUU

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi insener-geofüüsikuna 1983. 1983–92 töötas Eesti Geoloogia Valitsuse/Geoloogiakeskuse fosforiiditöökonnas geofüüsikuna, a-st 2007 on EGK majandusjuhataja.

B: EGBT, 64.

MARANDI, Andres 16.05.1973 VILJANDI, hüdrogeoloog, MSc 1999 Tartu, PhD 2007 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1995. A-ni 1999 töötas insenerina TTÜ Geoloogia Instituudis. 1999–2003 oli Tartu Ülikooli geoloogia instituudi õppejõud ja teadur, 2004–07 TÜ Loodus- ja Tehnoloogiainstituudi osakonnajuhataja ning 2007–12 erakorraline teadur Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis. 2009–11 oli järel doktor Kanadas, 2012–14 teadur Tartu Ülikooli geoloogia instituudis. 2014. a-st töötab Darmstadt Tehnikaülikooli juures. Uurimusi hüdrokeemia, hüdrogeoloogia ja keskkonnageoloogia alalt. On õpetanud Tartu Ülikoolis Eesti hüdrogeoloogiat ning hüdrogeoloogiliste uurimismeetodite ja põhjavee kaitse kursust.

B: EGBT, 64.

andresmarandi.weebly.com

<https://www.etis.ee>

http://www.geo.tu-darmstadt.de/iag/personen/mitarbeiter_details_geo_50560.en.jsp

MARDIM, Tiit 05.09.1950 TALLINN, hüdrogeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1974. Sellest ajast on töötanud Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses hüdrogeoloogina geoloogilisel kaardistamisel. 2009. a-st on EGK juhtivhüdrogeoloog.

B: EGBT, 65.

MARDISTE, Aarne 10.11.1942 TALLINN

Lõpetas Tallinna Polütehnilise Instituudi mäeosakonna 1967 mäeinsenerina. 1968–70 töötas Maardu Keemiakombinaadis insenergeoloogina, 1970–73 oli konstruktor tehases Teras ja Projekt-Tehnoloogilises büroos. 1973–94 töötas geoloogina Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses geoloogilisel kaardistamisel ja väligeoloogina fosforiiduurimisel Toolses, Aseris ja Rägavere-Assamalla piirkonnas. Teenekas orienteerumis-

sportlane.

B: EGBT, 65.

MARDISTE (sünd Härmaste), Anne 19.11.1967 TALLINN, MA 2003 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1991, kaitses 2003. a magistrikraadi politoloogias (rahvusvahelised suhted). 1995. a-st töötab EV Välisministeeriumis diplomaadina.

B: EGBT, 32.

MARDLA, Ahto 30.03.1931 TARTU–13.01.1999 TALLINN

Lõpetas õpingud Tartu Ülikoolis geoloogia erialal 1955 (kõrgharidust tõendava diplomi sai 1968). 1954–58 töötas geoloogina projekteerimisinstituutides, 1958–99 Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses, algul kaardistajana, hiljem aerogeoloogiliste meetodite alal. Avaldanud uurimusi Kambriumi settekivimite ja aluskorra struktuuride kohta.

B: EGBT, 65.

MARDLA (sünd Viidas), Eike 16.05.1931 TALLINN–09.03.2016 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1955. Pärast lõpetamist oli suunatud Tšita Geoloogia Valitsusse, kus töötas molübdeeni otsingutel. 1958–86 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses geoloogilisel kaardistamisel (Põhja-Eesti ja Tallinna piirkond) ning temaatilises rühmas geoloogiliste kaartide koostamisel (Kvaternaari setete kaart, Kvaternaari maavarade kaart, geomorfoloogiline kaart jm).

B: EGBT, 65.

MARDLA (sünd Jenson), Ellen 11.11.1930 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1955. Töötas 1979. a-ni geoloogiainsenerina projekteerimisinstituudis Eesti Maanteeprojekt ja 1979–86 Eesti Põllumajandusprojekt.

B: EGBT, 65.

MARIPU, Lembit 17.05.1949 Liepaja, LÄTI

Lõpetas Tallinna Polütehnilise Instituudi mäeinsenerina 1972. Töötas A. Skotšinski nim Mäeinstituudis Kohtla-Järvel. 1975–93 oli Eesti Geoloogia Valitsuse/Geoloogiakeskuse peamehaaniku ja peainseneri ametikohal.

B: EGBT, 65.

MARK, Aare 01.07.1964 KUNDA, hüdroteoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1992. Töötas Valga Maavalitsuse Keskkonnaosakonnas maavarade ja põhjavee spetsialistina. 2009. a-st on kruusa, liiva ja killustiku tootmise ja müügiga tegelevate Kivikandur OÜ ja Kiirkandur AS esindaja.

B: EGBT, 65.

MARKSON, Maret 16.01.1981 VALGAMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 2003 ja omandas geograafiaõpetaja kutse 2005. Oli algklasside ja geograafia õpetaja Valga põhikoolis, 2007. a on geograafia ja loodusainete õpetaja Kiili Gümnaasiumis.

MARTIN, Ena 08.10.1937 TALLINN, geograaf ja geoloog

Õppis Tallinna Polütehnilises Instituudis 1957–59, lõpetas P. Stučka nim Läti Ülikooli geograafia osakonna 1981. Töötas ametnikuna ja joonestajana. 1964–71 oli tehnik Eesti Geoloogia Valitsuses ja 1971–93 insener ja teadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. Hiljem töötas Tallinna Pedagoogikaulikooli rektori sekretärina ning tegutses tõlkijana. On uurinud rannikute geomorfoloogiat ja paleogeograafiat.

B: EGBT, 66.

MARTIN, Lemme 05.10.1935 RAKVERE, ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1959. Töötas 1959–62 Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis, 1962–79 oli ehitusgeoloog projekteerimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt ja 1979–2010 Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis (a-st 1991 RAS REI). On avaldanud artikleid Eesti pinnaste, eriti moreenide, ehitusgeoloogiliste omaduste kohta.

B: EGBT, 66.

MARTIN, Tõnu 15.09.1960 Mõisaküla l, VILJANDIMAA, geoloog, ettevõtja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1983. Töötas Eesti Geoloogia Valitsuse fosforiiditöökonnas Rakvere piirkonna fosforiidivarude uurimisel. 1990 lahkus erialaselt töölt ja siirdus ettevõtlusesse.

B: EGBT, 66.

MARTMA, Tõnu 05.03.1955 KEILA, MSc 1998 Tallinn, PhD 2006 Tallinn

Lõpetas Tallinna Polütehnilise Instituudi 1978 elektroonikainsenerina. A-st 1975 on töötanud Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaulikooli Geoloogia Instituudi isotoopgeoloogia

laboris insenerina, nooremteadurina, teadurina, vanemteadurina ja labori juhatajana. Uurimused käsitlevad stabiilsete isotoopide massispektromeetriat ja selle rakendamist polaaralade kliima- ja keskkonnamuutuste, Balti arteesiabasseini põhjavee, Balti Ordoviitsiumi ja Siluri arenguloo uurimisel jne. On osalenud ekspeditsioonidel Teravmägedele, Severnaja Zemljale, Uuralisse, Tiibetisse jm. 2001 pälvis Eesti Vabariigi teaduspreemia (koll-s).

B: EGBT, 66; ETBL, II, 549.

Eesti Vabariigi teaduspreemiad 2001. Tallinn, 2001, lk 53.

<https://www.etis.ee>

MARTNA, Jüri 26.07.1924 TALLINN–07.02.2005* STOCKHOLM, eesti päritolu rootsi geoloog, fil kand 1951 Stockholm, fil lic 1953 Stockholm

Lõpetas Stockholmi Ülikooli loodusteaduskonna 1951 filosoofiakandidaadi kraadiga. 1951–56 oli assistent Stockholmi Ülikooli Geoloogia Instituudis. 1957–89 töötas insenerigeoloogina ja osakonnajuhatajana Rootsi Riigi Hüdroelektrijaamade Valitsuses. 1989. a-st tegutses geoloog-konsultandina Indias, Sri Lankas, Alžeerias, Tansaania, Kanadas, Peruus, Jamaikal jm. Avaldanud uurimusi stratigraafia, litoloogia, ehitusgeoloogia, mämehaanika jm alalt.

*surmadaatumina ka 07.03.2005

B: EE 14, 280; EGBT, 66; ETBL, II, 549; ETVpK, 71.

<http://isik.tlulib.ee/index.php?id=1997>

MASTIK, Viirika 18.06.1986 RÄPINA, MSc 2010 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2007 ja magistriõppe 2010. Õpib samas doktorantuuris. On uurinud paleosoilisi ostrakoode ning Kalana leiukoha vetikafossiilide taksonoomiat ja levikut. Geoloogide sügiskooli Schola Geologica korraldustoimkonna kauaaegne liige.

B: <https://www.etis.ee>

MATRUNJONOK, Dmitri 25.11.1977 TALLINN, MSc 2004 Tallinn

Lõpetas ehitustehnika bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikoolis 2001 ja magistriõppe samas 2004. Töötab insenerina REI Geotehnika OÜ, kus tegeleb ehitus- ja ökogeoloogiliste uuringutega.

MEIDLA, Tõnu 13.04.1959 TARTU, paleontoloog, geol-min kand 1989 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1982. A-ni 1992 oli insener, nooremteadur ja teadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis, 1992–96 TAGI ja Tartu Ülikooli stratigraafia ja paleontoloogia ühisõppetooli lektor ja vanemteadur. 1996–2000 TÜ dotsent, 2000. a-st on stratigraafia ja paleontoloogia korraline professor. 1996–2003 oli Tartu Üli-

kooli geoloogia instituudi juhataja ja 2003–07 bioloogia-geograafiateaduskonna dekaan. Uurimusi Ordoviitsiumi stratigraafia, paleontoloogia, ostrakoodide süstemaatika, paleokliima ja paleoökoloogia alalt. Paljude paleontoloogiliste magistri- ja doktoritööde juhendaja. 1997 Eesti Vabariigi teaduspreemia paleosoiliste ostrakoodide uuringute eest, 2007 Eesti Teaduse Populariseerimise auhind.

B: EE 14, 286; EGBT, 67; ETBL, II, 574.

<https://www.etis.ee>

MENS (sünd Orgo), Kaisa 29.02.1928 Vaivara v, VIRUMAA, geol-min kand 1956 Moskva

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1952. Jätkas õpinguid Moskva Ülikooli juures aspirantuuris petrograafia erialal. 1956–60 oli Tallinna Polütehnilise Instituudi mäekateedri õppejõud, 1961–62 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses. 1963–2002 oli teadustöötaja Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis. Uurimusi Vendi ja Kambriumi stratigraafia, litoloogia ja paleontoloogia alalt.

B: EE 14, 288; EGBT, 67; ETBL, II, 583.

MERESSAAR, Peeter 17.11.1963 HAAPSALU

Õppis Tartu Ülikooli geoloogia osakonnas 1986–88, lõpetas Peterburi Ülikooli geoloog-geokeemikuna 1991. A-tel 1990–92 töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi geokeemia sektoris ja pärast seda EV Keskkonnaministeeriumis. 2001. a asutas IT kallakuga firma Nautilus OÜ ning õpetab 2007. a purjetamist Nautilus Purjetamiskool MTÜ-s. Harrastab avamere- ja jääpurjetamist.

MERIKÜLL, Aino 14.01.1935 Hageri v, HARJUMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1958. Töötas lühiajaliselt Eesti Geoloogia Valitsuses ja Puurkaevuprojektis. 1960-ndate aastate algusest kuni pensionile jäämiseni töötas EKE Ehitus- ja Montaaživalitsuses hüdroteoloogina puurkaevude projekteerimisel.

B: EGBT, 67.

MERIKÜLL (1978-85 Rass), Vilja 06.10.1957 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1981. Töötas Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses fosforiidiuuringuil ja geoloogilisel kaardistamisel 1996. a-ni. Hiljem on töötanud elektroonikaettevõttes PCK Eesti AS ja CV Keskuses. Harrastuseks käsitöö (rahvariiete valmistamine).

B: EGBT, 67.

MERIMAA, Mihkel 04.03.1954 Soomra k, PÄRNUMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1977. A-ni 1981 töötas projekteerimisinstituudis Eesti Maanteeprojekt. Seejärel oli mitteerialasel tööl Torma sovhoosis. 1995. a-st on talupidaja Pärnumaal. 1997. a-st tegeleb puidutöötlemise ja saematerjali tootmisega Simemar OÜ-s.

B: EGBT, 67.

MERISTE, Marja-Liisa 23.04.1984 Lihula v, LÄÄNEMAA, MSc 2007 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2005 ja magistriõppe samas 2007. Töötas Eesti Geoloogiakeskuse Tartu regionaalosakonnas 2007–10. A-st 2011 töötab Keskkonnaameti Pärnu-Viljandi regiooni kaitse planeerimise spetsialistina.

MERISTE, Mats 12.10.1979 Lihula v, LÄÄNEMAA, MSc 2005 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2003 ja magistriõppe 2005. Töötas 2004–06 Karula Rahvuspargis koosluste hooldamise spetsialistina ning osales rahvuspargi kaitsekorralduskava koostamisel. 2006–07 oli laborant ja insener TÜ geoloogia instituudis. On MTÜ Karula Hoiu Ühing aktivist ning oli 2007. a selle juhatuse esimees. 2008. a-st on Hallimäe talu peremees Valgamaal ning lambakasvatuse ja villa- ning viltimistöoga tegeleva MTÜ Maavillane liige. Õpib Tartu Ülikooli geoloogia instituudi juures doktorantuuris.

B: <https://www.etis.ee>

METS, Mait 20.05.1938 TALLINN, ehitusgeoloog, tehn tead kand 1976 Moskva

Lõpetas Tallinna Mäetehnikumi 1958 ja Leningradi Mäeinstituudi 1964. Töötas 1979. a-ni projekteerimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt, kus oli geotehnika labori juhataja ja instituudi peageotehnik. 1983–89 oli Riikliku Ehitusuuringute Instituudi peageotehnik. 1990. a-st on töötanud AS Geotehnika Inseneribüroo (GIB) juhatuse esimehena ja teadusdirektorina. On viibinud geotehniliste tööde konsultandina mitmes välisriigis (Iraak 1979–80, Pakistan 1981–83, Kuuba 1986–87). 2002–06 oli Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudi rakendusgeoloogia õppetooli juhataja ja professor. Teadustöid pinnase omaduste ja nende hindamise kohta, uurinud nõlvade püsivust, vaiade kandevõimet jms. Üle 200 trükise. On olnud geotehnika konverentside organisaator Eestis ja Baltikumis. Paljude erialaühingute liige.

B: EGBT, 67–68; TTÜ, 253–254.

<https://www.etis.ee>

METSLANG, Toomas 14.03.1946 TALLINN, hüdroteoloog, MSc 2002 Tallinn

Lõpetas 1969. a Vilniuse Ülikooli loodusteaduskonna hüdro- ja ehitusgeoloogia erialal.

1969–2006 töötas Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudi hüdrogeoloogia sektoris insenerina ja teadurina. 1982–85 õpetas põhjavee dünaamika kursust Tartu Ülikooli geoloogia osakonnas, 2006–13 oli lektor Tallinna Tehnikakõrgkooli arhitektuuri ja keskkonnatehnika teaduskonnas, kus luges Eesti geoloogiat, hüdrogeoloogia aluseid, maastiku geokeemiat jm. Uurimusi dünaamilise hüdrogeoloogia alalt ning põllumajandus- ja kaevanduspiirkondade, kaitsealade ja prügilate keskkonnaseisundi kohta.

B: EGBT, 68; ETBL, II, 601.

METSUR, Madis 04.09.1951 TARTU, hüdrogeoloog, MSc 1994 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1974. A-ni 1992 töötas projekteerimisinstituudis Eesti Maaparandusprojekt, 1992. a-st on AS Maves hüdrogeoloog ja keskkonnaekspert. On olnud lektor Tallinna Tehnikakõrgkoolis.

B: EGBT, 68.

MICKWITZ, Carl August von 12./24.10.1849 Permino mõis, SMOLENSKI kub–20.04./03.05.1910 TALLINN, baltisaksa päritolu raudteeinsener, Tallinna linnainsener ja maamõõtja, asjaarmastaja geoloog ja paleontoloog

1869–70 õppis Tartu Ülikoolis matemaatikat ja 1870–74 Zürichi Polütehnikumis, mille lõpetas raudteeinsenerina. 1874–76 töötas Zürichis ja 1877–79 Tallinnas insenerina Balti raudteel. 1879–81 oli Tallinna peageodeet, 1882–87 ehitusinsener ja 1887–1909 Tallinna linnarevident. Huvitus geoloogiast ning uuris Fr. Schmidt'i soovitusel lukuta brahhiopode. Olulisemad geoloogia-alased tööd seonduvad aluspõhja stratigraafiaga ja puuduluksete käsijalgsete kirjeldamisega. On mitme Kambriumi ja Ordoviitsiumi kivistiseliigi avastaja ja esmakirjeldaja. Tema järgi on nimetatud perekond *Mickwitzia*, sugukond *Mickwitziidae* ja trilobiidiliik *Schmidtellus mickwitzi*. On geoloogilise ülevaate autor teoses “Baltische Landeskunde”. 1896 ilmus suurepärase monograafia brahhiopood *Obolus Eichwaldi* kohta. Kirjutisi ka põlevkivi ja Kvaternaari geoloogia kohta. Uuris gaasiilminguid Keri saarel, Ülemiste järve vesivarustuse seisukohast, tuuletahukaid, kiltsavi (graptoliitargilliidi) isesüttimist. Mickwitzi fossiilide ja mineraalide kogu kinkis ta lesk Tallinna Provintσιαalmuuseumile (Loodusmuuseum), kogu pole säilinud. 1863. a leidis ühe tüki Pilstvere meteoriidist. Riia Loodusuurijate Seltsi auliige 1910.

B: EE 14, 293; EGBT, 68; ETBL, II, 607.

Ingenieur August von Mickwitz: Nekrolog. // Rev. Beob. 1910, 90

Ivanova, J. 1962. August Mickwitz 1849–1910. // Eesti NSV Riikliku Loodusteaduste Muuseumi töid, 1, 27–38.

Pahlen, A. 1910. Zur Erinnerung an den Geologen Ingenieur August Mickwitz. Vortrag gehalten im Verein für Naturkunde Estlands am 9. September, 1910. Reval, 15 S.

Schweder, G. 1910. August von Mickwitz. Nekrolog. // Korresp. Bl. Naturf. Ver. Riga, 53, S 1–2.

[http://www.bbl-digital.de/eintrag/Mickwitz-Carl-August-\(v.\)-1849-1910/](http://www.bbl-digital.de/eintrag/Mickwitz-Carl-August-(v.)-1849-1910/)

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=33&do=1>

MIDDENDORFF, Alexander Theodor von 06./18.08.1815 PETERBURI–16./28.01.1894 Hellenurme, TARTUMAA, baltisaksa biogeograaf, zooloog, põllumajandusteadlane, etnograaf ja uurimisreisija, med dr 1837 Tartu, Peterburi TA akadeemik

1832–37 õppis Tartu Ülikoolis meditsiini, 1837–39 täiendas end Berliinis, Breslaus, Viinis, Heidelbergis. 1839 oli Kiievi Ülikooli zooloogia adjunktprofessor ja 1841–43 erakorraline professor. Oli Peterburi TA liige 1845. a-st, korraline akadeemik zooloogia alal 1852 ja 1855–57 Peterburi TA sekretär. 1840 osales koos K. E. von Baeriga Lapimaa ekspeditsioonil, 1842–45 korraldas Baeri initsiatiivil suure uurimisretke Põhja-Siberisse ja Kaug-Itta. Uuris igikeltsa šurfides ja puuraukudes, määras geotermilist gradienti igikeltsa tingimustes ja igikeltsa leviku ulatust. Need olid esimesed igikeltsa teaduslikud uuringud. Uurimusi ka Stanovoi ahelikus, Šantari saartel, Amuuri ääres ja Ohhoota mere rannikul. Oli Siberi uurijate seas ka esimesi mammutileidjaid (1843). 1857 asus elama Hellenurme mõisa, kus tegeles tõuaretuse ja põllumajandusega. Esimesena Eestis hakkas oma mõisates Hellenurmes ja Pööraveres kasvatama ja aretama ardenni tõugu hobuseid ja angeli tõugu karja (eesti punast tõukarja). 1859–60 oli Peterburi Keiserliku Vaba Õkonoomilise Seltsi president ja 1862–82 Liivimaa Üldkasuliku ja Õkonoomilise Sotsieteedi president. 1868 tegi uurimisreisi Baraba steppi, 1870 Barentsi merele, 1878 Fergana orgu. Järgnevatel aastatel reisis veel Lääne-Siberis, Krimmis, Vahemerel, Lääne-Euroopas. Middendorfi järgi on antud nimi 17 looma- ja 11 taimeliigile, tema nime kannavad laht Taimõril ja neem Novaja Zemljal, lapsepõlvkodu Pööraveres ja hilisem elukoht Hellenurmes on tähistatud. Peterburi TA auliige 1865, Tartu Ülikooli auliige 1887.

B: EE 14, 293–294; EGBT, 68; ETBL, II, 608–609.

Eilart, J. 1965. Eestist pärinev maailmakuulus akadeemik. // Eesti Loodus, 4, 226–229.

Kirt, K. 1969. A. Th. Middendorfi päritolust ja tema tegevusest Hellenurmes. // LUS-i aastaraamat 1969, 224–245.

Kumari, E. & Pung, A. 1955. 140 aastat akadeemik A. Middendorffi sünnist. // ENSV TA Toimetised, IV, 3, 499–506.

Kurs, O. 1987. Middendorff. // Middendorff A. Th. „Reis Taimõrile“ eestikeelse tõlke ees sõna. Tallinn, 3–10.

Leppik, L. & Tammiksaar, E. (koost) 2006. Leiutisi ja avastusi keiserlikus Tartu ülikoolis. Loodusteadused. Tartu, lk 24.

Pasetski, V. 1970. Alexander Theodor Middendorff. // Eestist pärit Arktika-uurijad. Tallinn, Eesti Raamat, 218–237.

Päid, K. 1968. Akadeemik A. Middendorff Hellenurmes. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist. I, Tallinn, 153–168.

Rommel, M. 1990. Middendorff Eesti teaduses. // Horisont, 6, 32–33.

Tammiksaar, E. 1999. Kirsmaa esmauurijad on Eestist (Baer ja Middendorff + Fuhrmann. // Eesti Loodus, 1, 28–29

Кирт К & Кумари Э. 1963. А. Ф. Миддендорф (1815–1894). Э. А. Миддендорф (1851–1916): /Естественнспытатели/. Тарту, 23 с.

Леонов Н. И. 1967. Александр Феодорович Миддендорф. Москва, 147 с.

Сухова Н. Г. & Таммиксаар Э. 2005. Александр Феодорович Миддендорф 1815–1894. Москва, 330 с.

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=34&do=1>

<http://www.valgark.ee/isik/index.php?id=264>

https://et.wikipedia.org/wiki/Alexander_Theodor_von_Middendorff

MIELER, August 23.02./07.03.1873 Neeruti mõis, TARTUMAA–29.07.1932 TARTU, geograaf, geomorfoloog, cand rer nat 1922 Tartu

1907–22 õppis vaheaegadega Tartu Ülikoolis loodusteadust (geoloogiat, zooloogiat, botaanikat). I maailmasõja ajal õpingud katkesid, töötas Tartus keskkooliõpetajana ja ametnikuna. 1922 lõpetas Tartu Ülikooli esimese kutselise geograafina. 1920–32 oli TÜ geograafiakabineti vanemassistent. Uurimusi Tartu ümbruse geomorfoloogia, Peipsi ja Võrtsjärve nõo pinnaehituse, Emajõe ürgoru kujunemise ning Peipsi ja Pihkva järve ümbruse viirsavide kohta.

B: EGBT, 69; ETBL, II, 610.

Karmo, M. 1973. August Mieler – geograaf ja loodusesõber. // Eesti Loodus, 2, 86–89.

Karmo, M. 1974. August Mieler. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat 1973. Tallinn, 257–260.

Tammekann, A. 1932. August Mieler. // Loodusvaatleja, 4, lk 127.

Tammekann, A. 1933. August Mieler surnud. // LUS-i Aruanded 1932, 39 kd, 22–23.

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=35&do=1>

MIHHAILOVSKI, Georgi Pavlovitš 28.04./10.05.1870 Žitomiri lähedal, UKRAINA–18./31.12.1912 TARTU, geoloog, petroograaf, paleontoloog, teaduse organisatsioon

Õppis Novorossiiski (Odessa) Ülikooli füüsika-matemaatika teaduskonnas, mille lõpetas 1894 geoloogina. Pärast ülikooli lõpetamist töötas A. Lagorio assistendina ja varahoidjana Varssavi Ülikooli mineraloogiakabinetis. 1898–1904 töötas Peterburi Geoloogilises Komitees, olles samaaegselt ka Siseministeeriumi kantselei sekretär. 1905 valiti Tartu Ülikooli erakorraliseks professoriks ja geoloogiakabineti juhatajaks, 1912. a-st korraline professor. Ühtlasi oli ka õpetaja Tartu gümnaasiumites. Õpetas üldist ja ajaloolist geoloogiat, dünaamilist geoloogiat, paleontoloogiat jm. Mihhailovski ajal hakati taas korraldama õppekursioone, pandi alus diapositiivide kogule. Hea organisatsioon – oli Vanemuise tänava õppehoone ehituse algataja (valmis 1914), tema ajal suurendati geoloogiakabineti aastaelarvet, raamatukogu kahekordistus. Põhilised uurimused on seotud Venemaa lõunarajoonide Paleogeeni ja Neogeeni stratigraafia ja faunaga. Osales geoloogilistel välitöödel Volõõnias, Podoolias, Kiievi ja Hersoni kubermangus, Krimmis, Kaukaasias, Balti kubermangudes. Täpsustas Neogeeni ladestu liigestust, uuris naftateket. Innukas geoloogiliste teadmiste propageerija. Koostas ajaloolise geoloogia õpiku. 1904 omistati magistrakraad Vahemere setete kohta käiva uurimuse eest, 1905. a-st Eesti LUS-i liige, 1906 osales Mehhikos Rahvusvahelisel Geoloogia Kongressil.

B: EGBT, 69; ETBL, II, 1611.

Rõõmusoks, A. 1970. 100 aastat G. Mihhailovski sünnist. // Edasi, 13. mai.

Вассоевич Н. Б. & Тихомиров В. В. 1971. К столетию со дня рождения Г. П. Михайловского. // Известия АН СССР. Серия геологическая, 4, 143–145.

Швец Ф. П. 1913. Памяти Георгия Павловича Михайловского (Некролог). // Протоколы Общества Естествоиспытателей при Императорском Юрьевском Университете. 22, 3/4, 97–105.

https://et.wikipedia.org/wiki/Georgi_Mihhailovski

MIHKELSOO (sünd Viitpoom; Sikka), Reet 11.11.1946 TALLINN–01.03.2010 TALLINN

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi ehitus- ja hüdrogeoloogia erialal 1973. A-ni 1979 töötas projekteerimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt, 1980–91 Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis ja hiljem REI Geotehnika OÜ-s.

B: EGBT, 111.

MIIDEL, Avo 11.05.1933 TALLINN, kvaternaargeoloog, geol-min kand 1968 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1957. Samast ajast kuni 2014. a-ni töötas noorem- ja vanemteadurina Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis, olles 1960–63 aspirant ja 1973–88 instituudi teadussekretär. Uurimusi Põhja-Eesti jõeor-
gude, jugade, pinnavormide, neotektoonika jm kohta. Paljude populaarteaduslike artiklite autor. 2003. a omistati Peipsi järve uuringuid käsitlevate monograafia eest Eesti Vabariigi teaduspreemia (koll-s).

B: EE 14, 294; EGBT, 69; ETBL, II, 614.

Eesti Vabariigi teaduspreemiad 2003. Tallinn, 2003, lk 64.

<https://www.etis.ee>

MIIDEL (sünd Siilak), Milvi 23.04.1933 Sooküla, PÕLVAMAA–14.05.2001 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1957. Töötas lühiajaliselt Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. 1958–64 oli Eesti Geoloogia Valitsuse ehitusmaterjalide rühma geoloog, 1964–70 mineraloog Silikaatbetooni Teadusliku Uurimise ja Projekteerimise Instituudis. 1970–91 töötas projekteerimisinstituudis EKE Projekt.

B: EGBT, 69.

MIKKELSAAR, Kadri 03.10.1988 TALLINN, MSc 2015 Tallinn

Lõpetas bakalaureuseõpingud geotehnoloogia erialal Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2011. Seejärel oli TTÜ Matemaatika-Loodusteaduskonna magistrant, magistritööd geoloogia erialal kaitses TTÜ Geoloogia Instituudis 2015. A-st 2011 töötab geoloogianse-
nerina inseneribüroos Steiger.

MILLER, Margit 07.07.1984 TALLINN, MSc 2013

Lõpetas keskkonnatehnoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2006 ja magistriõppe

2013. On töötanud EV Keskkonnaministeeriumi keskkonnakorralduse- ja tehnoloogia osakonnas ning Maa-ameti geoloogia osakonnas. 2013. a-st Keskkonnaministeeriumi maapõue osakonna spetsialist, 2014. a-st on tema ülesandeks Maavarade komisjoni sekretäri töö. Tegelnud kergeteustikuga võistlusspordi tasemel.

MILLER (sünd Tarning), Urve 11.08.1930 TALLINN–30.06.2015 STOCKHOLM, eesti päritolu rootsi kvaternaargeoloog, fil lic 1964 Stockholm, fil dr 1977 Lund

Lõpetas Stockholmi Ülikooli geoloogia erialal 1957. Töötas 1985. a-ni Rootsi Geoloogia-teenistuses Uppsalas, olles 1966. a-st ka mikropaleontoloogia labori juhataja. Samaaegselt osales õppetöös Stockholmi, Uppsala, Lundi ja Göteborgi Ülikoolis. 1982. a-st oli Kvaternaari biostratigraafia ja mikropaleontoloogia dotsent ja 1995. a-st professor Stockholmi Ülikooli Kvaternaargeoloogia Instituudis. Uurinud peamiselt Kvaternaari ajastu stratigraafiat, keskkonna ajalugu ja ränivetikaid, kasutades selleks esimesena skaneerivat elektronmikroskoopi. Käsitlenud ka jäävaheaegade taimestiku, keskkonna ja kliima arengut. Uurinud inimõju looduskeskkonnale ning looduskeskkonna mõju kultuuripärandile ja ühiskonnale, korraldanud loodusteadlaste ja arheoloogide ühisuuringuid, selgitamaks looduskeskkonna ja inimasustuse arengut Läänemere piirkonnas. 1970-ndate lõpus oli Euroopa Nõukogu koostöövõrgu PACT asutaja ja kauaaegne president ning mitme PACT-i kogumiku toimetaja. Abistas Eesti noori täiendõppe võimaluste leidmisel Rootsis ning töötas 1999–2002 külalisprofessorina Tartu Ülikoolis. Oli paljude rahvusvaheliste teadus- ja kultuuri-alaste organisatsioonide liige. 1993 valiti Eesti Geoloogia Seltsi auliikmeks, 1994 Euroopa teaduste ja kunstide akadeemia liikmeks ning 2005 Rootsi Kuningliku Humanitaarteaduste Akadeemia korrespondentliikmeks. 2001 omistati EV Valgetähe teenetemärk ja 2011 Eesti Eluteaduse Hoidja auhind.

B: EE 14, 299; EGBT, 69–70; ETBL, II, 628; ETVpK, 75.

Eesti Eluteaduse Hoidja auhinna on pälvinud professor Urve Miller. // Eesti Loodus, 2011, 11, lk 3.

Raukas, A. 1993. Urve Miller – Eesti Geoloogia Seltsi uus auliige. // Eesti TA Toimetised, Geoloogia 42, 3, lk 138.

Tiivel, T. 2008. Vetikad aitavad uurida keskkonnamuutusi. // Horisont, 3, 16–22.

Tiivel, T. 2015. Urve Miller 11. august 1930 Tallinn–30. juuni 2015 Stockholm. // Eesti Loodus, 8, lk 56.

https://et.wikipedia.org/wiki/Urve_Miller

<http://isik.tlulib.ee/index.php?id=2924>

MILVEK, Heli 04.02.1989 VILJANDI, MSc 2014 Tallinn

Lõpetas geotehnoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2012 ja magistriõppe 2014. A-st 2011 töötab Eesti Geoloogiakeskuses, algul geoloogiatehnikuna, hiljem geotehnoloog-mäeinsenerina ja geoloogina rakendusgeoloogia osakonnas maavarade uuringul ning keskkonnamõju hindamisel.

B: <https://www.etis.ee>

MIRONENKO, Tatjana 13.09.1959 MURMANSKI obl

Lõpetas 1982 Leningradi Mäeinstituudi. 1982–86 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses geofüüsikuna.

MOKRIK, Robert 15.05.1948 VÕRU, hüdrogeoloog, geol-min kand 1978 Moskva, geol-min dr 1990 Moskva, Leedu TA akadeemik 2011

Lõpetas 1971. a Vilniuse Ülikooli hüdro- ja ehitusgeoloogia erialal. 1971–72 töötas Eesti Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis ja 1972–2000 Leedu Geoloogiliste Uuringute Instituudis hüdrogeoloogina. 1992–2001 oli külalislektor Tartu Ülikoolis. 2000. a on Vilniuse Ülikooli professor ning 2006. a hüdrogeoloogia ja insenerigeoloogia osakonna juhataja. Uurimusi Leedu ja Balti mere hüdrogeoloogia alalt – Baltimaade hüdrogeoloogiline rajoneerimine, mageda põhjaveevaru formeerumine, selle keemilise ja isotoopkoostise kujunemine, Leedu naftaleiukohtade hüdrogeoloogia, Balti mere keskkonnakaitse, Balti basseini paleohüdrogeoloogia (monograafia “The Paleohydrogeology of the Baltic Basin. Neoproterozoic & Phanerozoic”, 2003). 1985 omistati NSVL Rahvamajanduse Saavutuste Näituse kuldmedal hüdrogeoloogiliste kaartide komplekti koostamise eest, 2007 hinnati tema uurimusi Leedu Vabariigi teaduspreemiaga, 2013 Balti Assamblee medal. A-st 2000 Leedu Teaduste Akadeemia ekspertliige, 2011 a-st akadeemik.

B: EE 14, 300; EGBT, 70; ETBL, II, 636.

Lään, V. 2011. Kes on kes? Kes on kus? Kaugete maade eestlased. Olion, 498–499.

https://lt.wikipedia.org/wiki/Robertas_Mokrikas

MOLODKOV, Anatoli 23.03.1945 Atjaševo raj, MORDVA, geol-min kand 1989 Tallinn, geol dr 1993 Tartu

Lõpetas Krivoi Rogi lennunduskooli raadiotehnikuna 1967 ja Kiievi Tsiiviillennunduse Instituudi 1977. On töötanud Tallinna Lennujaamas aviatehnikuna 1967–68 ja 1970–78. A-st 1978 on teadustöötaja Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis. On termoluminestsents (OSL) ja elektron-paramagnetresonants (EPR) dateeringute alustaja ja nende meetodite arendaja Eestis. Peamised uurimissuunad on Kvaternaari ajastu geokronoloogia ja kronostratigraafia, kliimamuutused, geoarheoloogiline korrelatsioon, maailmamere taseme muutused, Läänemeremaade Kesk- ja Hilis-Pleistotseeni ning Holotseeni stratigraafia.

B: EE 14, 301; EGBT, 70; ETBL, II, 639.

<https://www.etis.ee>

<https://www.eris.ee/user.cv.preview.php?id=645>

http://gi.ee/index.php?page=30&staff_id=76

MOORA, Harri 13.03.1969 TALLINN, MSc 1998 Lund, PhD 2009 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1993. Õppis magistrantuuris Tartu ja Lundi

Ülikoolis. Töötas lühiajaliselt Eesti Geoloogiakeskuse geofüüsika ja meregeoloogia osakonnas. 1998. a-st töötab Säästva Eesti Instituudis (SEI) programmijuhina. Tegevusvaldkonnaks on keskkonnapoliitika, keskkonnanõudlus ja -seadusandlus, keskkonnamõju hindamine jms.

B: EGBT, 70.

<https://www.etis.ee>

MOORA, Tanel 30.04.1938 TARTU, arheoloog ja loodusteadlane, MA 1998 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli ajaloo-keeleteaduskonna 1961. Samast ajast töötab Teaduste Akadeemia/Tallinna Ülikooli Ajaloo Instituudis teadurina. On osalenud arvukatel ekspeditsioonidel Eestis, Karjalas, Vepsamaal, Komis, Petšooras basseinis jm, uurinud koos Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli kvaternaargeoloogidega Peipsi ja Võrtsjärve arengulugu ja põhjaseteid ning Läänemere vanu rannamoodustisi. Koostöös Eesti Põllumajanduse Akadeemia mullateadlastega on selgitanud Eesti muldade arengulugu ning nende seost inimasustusega. On detailselt kirjeldanud Kaali peakraatri morfoloogiat ja setteid ning publitseerinud andmeid Kaali kraatrite tekke ja vanuse kohta. 1970–80-ndatel kuulus Eesti Raadio populaarse mälumängusaate „Mnemoturniir“ meeskonda. Valgetähe V klassi teenetemärgi kavaler (2008).

MOOTSE, Riho 26.02.1944 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1970. Töötas stuudiumi ajal ja pärast ülikooli lõpetamist lühiajaliselt Ahja Keskkoolis keemia- ja geograafiaõpetajana. 1972–93 oli vanemlaborant, vanemõpetaja ja lektor TÜ geoloogiakateedris. Õpetas geofüüsikalisi otsingu- ja uuringumeetodeid, maavarade prognoosi- ja uuringumeetodeid, maavarade otsinguid ning hüdrogeoloogia üldkursust. 1993–2009 oli Ahja vallavolikogu esimees, olles samal ajal ja kuni tänaseni FIE põllumajanduses. Uurinud Eesti ja Pihkva oblasti Devoni settekivimite litoloogiat ja paleomagnetismi.

B: EGBT, 70.

MOPPEL, Anti 31.10.1970 VÄNDRA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1994. On töötanud Maanteeametis, Teede- ja Side-ministeeriumis ning töötab Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumis osakonnajuhatjana ning nõunikuna transpordi ja logistika alal. 2007. a-st kuulub Rail Balticu projekti meeskonda ning alates 2014. a-st on Rail Balticu rahvusvahelise ühisettevõtte nõukogu esimees.

B: EGBT, 71.

MORGEN, Eriina 18.10.1956 VÄNDRA, geoloog-kaardistaja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1980. Samast ajast on töötanud Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses fosforiitide otsinguil ja geoloogilisel kaardistamisel. Kaardistamistöodel on tegelnud kvaternaargeoloogia probleemidega (litoloogia, stratigraafia ja geomorfoloogia).

B: EGBT, 70.

MOROZOV, Oleg 07.01.1943 NOVOSIBIRSKI obl

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi mäeinsener-geoloogina 1965. Töötas 1967–92 Eesti Geoloogia Valitsuse Kohtla-Järve rühmas, kus täitis geoloogi, peageoloogi ja rühmaülema kohustusi. Hiljem oli Viru Geoloogia OÜ osanik, tegevdirektor ja geoloog. 1972–74 töötas geoloogina Somaalias.

B: EGBT, 70.

MULTSINA (1958–73 Valliste), Lidia 07.11 1931 NOVOSIBIRSKI obl, mineraloog

Lõpetas Tomski Ülikooli geoloogia osakonna 1954. On töötanud Lääne-Siberi Geoloogia Valitsuses (1954–61), ajalehetoiimetuses, klaasivabrikus insener-analüütikuna jm. 1970–73 oli mineraloog-analüütik Eesti Geoloogia Valitsuses.

MURDMAA, Ivar 06.08.1931 TALLINN, okeanoloog, geol-min kand 1962 Moskva, geol-min dr 1983 Moskva

Lõpetas Moskva Geoloogilise Uuringu Instituudi (MGRI) 1955. Töötab 1957. a-st tänaseni Venemaa TA Okeanoloogia Instituudis, kus 1981–2005 oli tahkete maavarade osakonna ja paleookeanoloogia labori juhataja. Osalenud ligi kolmekümnel mereekspeditsioonil kõikidel ookeanidel. 1957–58 oli laevaga „Ob“ teaduslikul ümbermaailmareisil ja viibis tõenäoliselt esimese eestlasena Antarktise mandril (4. XII 1957 Mirnõi polaarjaamas). On ligi kaheksa uurimuse, sealhulgas nelja monograafia autor. Teadustööd käsitlevad ookeanisetete litoloogiat ja fatsiaalanalüüsi ning mangaanimaagi teket ja levikut ookeanides. Viljakas teaduse populariseerija ja teaduskirjanduse tõlkija, reisiraamatute „Sealpool Kaljukitse pöörjoont“ ja „Ookean tulerõngas“ autor. Paljude välismaiste teadusseltside liige. 2005 omistati Valgetähe IV klassi teenetemärk eestluse hoidmise eest Venemaal.

B: EE 14, 303–304; EGBT, 71; ETBL, II, 653–654.

Einasto, R. 1983. Eestist pärit ookeaniuurija. // Sirp ja Vasar, 11. nov.

Lään, V. 2011. Kes on kes? Kes on kus? Kaugete maade eestlased. Olion, 503–504.

Minu tööd ja tegemised (geoloogiakandidaat I. Murdmaa). // Õhtuleht, 1970, 22. okt.

https://et.wikipedia.org/wiki/Ivar_Murdmaa

<http://jaanuspiirsalu.blogspot.com/2007/07/ookeaniuurija-ivar-murdmaa-juures.html>

MURNIKOVA, Tamara 18.09.1931 LENINGRAD, mineraloog

On lõpetanud Leningradi Mäeinstituudi. 1950–61 töötas Kaug-Ida ja Uurali geoloogiaekspeditsioonides mineraloogina ja spektroskopistina. 1961–91 töötas Eesti Geoloogia Valitsuse kesklaboratooriumis mineraloogina ja mikropaleontoloogina.

B: EGBT, 71.

MUROV, Aleksei 27.11.1986 KIVIÕLI

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2010. Hilisemad andmed puuduvad.

MURUMAA (sünd Laur), Anne 10.11.1954 SUURE-JAANI–05.03.2016 Albu, JÄRVAMA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1978. Töötas projekteerimisinstituudis Eesti Projekt (1978–79) ja Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis (1980–84). 1985. a asus elama Järvamaale Albu valda. Töötas Tammsaare nimelises kolhoosis kaadriinspektorina, hiljem oli Preskosa OÜ Kaalepi vaibatöökoja juhataja.

B: EGBT, 71.

MURUMAA, Jaan 15.04.1954 LÄÄNE-VIRUMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1978. Töötas projekteerimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt ja 1980–84 Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis. 1985 asus elama Albu valda Järvamaal. Töötas Tammsaare nimelises kolhoosis ehitustööde juhatajana ja viimased 20 aastat Preskosa OÜ Kaalepi vaibatöökojas.

B: EGBT, 71.

MUSTASAAR, Mario 17.10.1984 PÄRNU, MSc 2009 Tartu

Lõpetas keskkonnatehnoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2007 ja magistriõppe geotehnoloogia erialal 2009. On TÜ geoloogia eriala doktorant. Töötab Keskkonnaagentuuris ruumiandmete analüütikuna. Maratoonar.

B: <https://www.etis.ee>

MUSTJÕGI, Evald-Edmund 13.08.1929 Pühajärve v, TARTUMAA–31.08.1997 TAL-LINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1953 ja oli 1956. a-ni samas õppejõud. 1956–58 töötas Uurali Geoloogia Valitsuses. Alates 1958. a töötas Eesti Geoloogia Valitsuses, olles 1958–74 ja 1983–89 EGV peageoloog. 1969 töötas ÜRO eksperdina Jugoslaavias ja 1974–76 geoloogina Marokos. 1990–97 oli EV Keskkonnaministeeriumi maapõue osa-

konna peaspetsialist ja Maavarade Komisjoni sekretär. Teeneid Eesti Geoloogia Valitsuse väljaarendamisel ja geoloogiliste tööde metoodilisel juhendamisel. Kirjutisi Eesti maa-
varade kohta.

B: EE 14, 305; EGBT, 72.

Ad requiem Evald Mustjõgi 13.08.1929–31.08.1997. // Õhtuleht, 1997, 3. sept.

<http://www.valgark.ee/isik/index.php?id=266>

MUSTJÕGI (sünd Morozova), Viktoria 18.03.1928 Alapajevski 1, SVERDLOVSKI obl–
21.12.2006 TALLINN

Lõpetas Alapajevski Geoloogia Tehnikumi 1947. A-ni 1958 töötas geoloogilistel töodel Sverdlovski oblastis, 1958–85 Eesti Geoloogia Valitsuses, osaledes geoloogilisel kaardistamisel, temaatilistel töodel ning fosforiidi- ja turbauuringul. 1974–76 oli koos abikaasaga Marokos. 1986–89 töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis insenerina.

B: EGBT, 72.

MUTTIK, Nele 29.11.1983 TARTU, MSc 2007 Tartu, PhD 2011 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2005, läbis samas magistri- ja doktoriõppe. Paralleelselt õpingutega töötas TÜ geoloogia instituudis laborandina. 2009–11 oli külalisteadur USA New Mexico Ülikoolis, 2012–15 oli samas järel doktorantuuris. 2015. a sügisest töötab Louisiana Ülikoolis elektronmikroskoopia ja röntgenspektroskoopia spetsialistina. Uurimused käsitlevad impaktkraatreid, impaktkivimite ning meteoriitide mineraalilisi muutusi, eksperimentaalpetroloogiat jms.

B: <https://www.etis.ee>

MUTVEI, Harry 20.12.1925 TALLINN, eesti päritolu rootsi geoloog ja paleontoloog, fil kand 1950 ja fil lic 1956 Uppsala, PhD 1964 Stockholm

Põgenes 1944. a Rootsi, kus 1950 lõpetas Uppsala Ülikooli geoloogina. Õpingute ajal töötas abijõuna Uppsala Ülikoolis, 1951–67 oli intendant Rootsi Riiklikus Loodusmuuseumis. 1965–68 töötas dotsendina Stockholmi Ülikoolis ning 1968–80 Uppsala Ülikooli paleontoloogia instituudis. 1980–93 oli Rootsi Riikliku Loodusmuuseumi intendant ja selgrootute paleontoloogia osakonna juhataja. Oli külalisprofessor Tübingeni (1967), Bonni (1968) ja Pariisi Ülikoolis (1982, 1984, 1986). Uurinud retsentsete ja fossiilsete molluskite kodade ehitust, biomineralisatsiooni, evolutsiooni ja süstemaatikat. On kasutanud karpide uurinuid veekogude reostuskoormuse ja keskkonnamuutuste määramiseks. Ligi 200 teadusartikli autor. Vahendanud Eesti ja Rootsi geoloogide vahelisi sidemeid.

B: EE 14, 306; EGBT, 72; ETBL, II, 661–662, ETVpK, 77.

https://et.wikipedia.org/wiki/Harry_Mutvei

<http://isik.tlulib.ee/index.php?id=2932>

MÕISTLIK, Merilin 28.09.1980 TÜRI

Lõpetas geotehnoloogia bakalaureuseõppe TTÜ Mäeinstituudis 2007. On töötanud geoloogina J. Viru Markšeideribüroos ning Keskkonnaministeeriumi maapõue osakonnas (2009–14).

MÕTLEP, Riho 10.02.1980 Leisi v, SAAREMAA, MSc 2006 Tartu, PhD 2010 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2004, oli samas magistri- ja doktoriõppes. Magistri- ja doktoritöö on keskkonnatehnoloogia-alased. Töötab Tartu Ülikooli geoloogia instituudis, kus 2006–11 oli tehnoloogia spetsialist, 2011. a-st on teadur. Uurimusi Eesti põlevkivitööstuse tahkete jäätmete, poolkoksi ja põlevkivituha koostise ning selle muutlikkuse kohta pikaajalisel ladustamisel, samuti jäätmete taaskasutusperspektiivist.

B: <https://www.etis.ee>

MÕTTUS, Voldemar 25.04.1943 Kapera k, VÕRUMAA–08.08.2007 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1970. A-ni 1982 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses ehitusmaterjalide otsinguil. 1982–86 oli programmeerija Kalinini-nim Teadusliku Uurimise Instituudis. 1986–2007 töötas Eesti Geoloogia Valitsuse/Geoloogiakeskuse temaatilises rühmas ning geokeemia ja keskkonnageoloogia osakonnas.

B: EGBT, 72.

MÕTUS, Mari-Ann 10.07.1970 TALLINN, paleontoloog, MSc 1995 Tartu, PhD 2005 Tartu

Lõpetas Peterburi Ülikooli geoloogia osakonna 1993, oli Tartu Ülikooli juures magistri- (1993–95) ja doktoriõppes (1996–99). Töötas 1999–2001 Keskkonnaministeeriumi Info- ja Tehnokeskuses pakendiregistri spetsialistina, 2002–14 oli teadur ja vanemteadur Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis, 2015. a on geoloog Geotehnika Inseneribüroos (GIB). Uurimusi Ordoviitsiumi ja Siluri tabulaatsete korallide paleontoloogia alalt.

B: EGBT, 72; ETBL, II, 665.

<https://www.etis.ee>

MÄGER, Tanel 18.07.1988 PÄRNU, MSc 2013 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2010 ja magistriõppe 2013. Töötab geoloogina AS Kobras. Harrastuseks sõudmine ja pikamaajooks (ka maraton).

MÄGI, Endel 18.03.1933 Kapu k, JÄRVAMAA–12.08.1997 Paunküla, HARJUMAA, geofüüsik

Lõpetas Tallinna Mäetehnikumi 1954 ja Leningradi Mäeinstituudi 1976. Pärast tehnikumi lõpetamist töötas Leningradi oblasti Slantsõ põlevkivikaevandustes ning lühiajaliselt Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. 1958–77 töötas geofüüsikuna Eesti Geoloogia Valitsuses geoloogilisel kaardistamisel ja 1977–97 geodeedina Tallinna Arhitektuuri ja Planeerimise Valitsuses.

B: EGBT, 72.

MÄGI (sünd Saks), Marilin 10.09.1986 VÕRU

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2009. Töötab 2008. a-st tarkvarafirmas Playtech Eesti OÜ.

MÄGI (sünd Jõgi), Silvi 23.07.1932 Paunküla, HARJUMAA, litoloog, geol-min kand 1984 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1955. A-ni 1958 töötas Tšita Geoloogia Valitsuses geoloogilisel kaardistamisel (M 1:50000) ja väärismetallide (tina) otsinguil Taga-Baikalis Haptšeranga maardla piirkonnas. 1958–69 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses aluspõhjageoloogina Põhja- ja Lääne-Eesti geoloogilisel kaardistamisel. 1969–92 oli teadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. On Alam-Ordoviitsiumi litostratigraafilise skeemi üks väljatöötaja ja põhjendaja. Pensionipäevil on tegelnud kodu-uurimisega Paunkülas, on Paunküla Seltsi aktiivne liige.

B: EGBT, 73; ETBL, II, 678.

MÄGI, Sirli 05.12.1980 RAPLA, MSc 2005 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikool Türi Kolledži keskkonnateaduse erialal 2003 ning rakendusgeoloogia magistriõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2005. On täiendanud end Saksamaa, Soome ja Hollandi kõrgkoolide juures. 2008. a-st töötab Irimaal Dublinis finantsalal.

MÄLLO, Mall 30.10.1945 TALLINN

Lõpetas Vilniuse Ülikooli hüdrogeoloogia ja ehitusgeoloogia erialal 1968. Töötas projekterimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt ja Eesti Maaparandusprojekt ning 1983–92 Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis. 1992 asus tööle EV Riigikantseleisse, 1997–2009 töötas Kaitseministeeriumi kaitseväeteenistuse osakonnas ametnikuna. 2004 autasustati Valgetähe IV klassi teenetemärgiga.

B: EGBT, 73.

MÄND, KAAREL 12.05.1991 TARTU

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2013, jätkab magistriõppes. Töötab TÜ geoloogia osakonnas laborandina.

B: <https://www.etis.ee>

MÄNNIK, Peep 24.09.1954 RAKVERE, paleontoloog, geol dr 1992 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1978. Samast ajast alates on töötanud Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis, 1992. a-st vanemteadurina. 1994–96 täiendas end Rootsis Lundi Ülikooli juures. Uurimusi Baltikumi, Siberi ja arktilise piirkonna Ordoviitsiumi ja Siluri konodontide taksonoomia ja biostratigraafia ning Siluri ajastu paleogeograafia kohta.

B: EE 14, 313; EGBT, 73; ETBL, II, 688.

<https://www.etis.ee>

MÄNNIL, Ralf 24.10.1924 TALLINN–27.09.1990 TALLINN, paleontoloog ja stratigraaf, geol-min kand 1960 Tallinn, geol-min dr 1965 Moskva

1946–50 õppis geoloogiat Tartu Ülikoolis, 1954–55 jätkas õpinguid Irkutski Ülikoolis. 1950–56 töötas Irkutski ja Uurali geoloogiaekspeditsioonides. 1956–90 töötas Eesti Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis noorem-, vanem- ja peateadurina ning sektori-juhatajana. Uurinud Ordoviitsiumi paleontoloogiat (sammalloomad, trilobiidid, mikrokivistised) ja stratigraafiat ning põlevkivikihtkonna geoloogiat ning põlevkivikuhjumise stratigraafilist tausta. Tema rahvusvaheliselt tunnustatud uurimused käsitlevad Balti paleobasseini arengulugu Ordoviitsiumis. Oli Eesti aluspõhjageoloogia uurimistraditsioonide innukas jätkaja, juurutas uusi meetodeid mikropaleontoloogias, korraldas TAGI Särghaua välibaasi rajamist.

B: EE 14; 313–314; EGBT, 73; ETBL, II, 689.

Aaloe, A. 2015. G. A. L. R.-ist võrsunud kvartett. // EGEOS Bülletään 9/15, 28–42.

Kaljo, D., Nestor, H. & Puura, V. 1991. Ralf Männil 24. X 1924–27. IX 1990. // Eesti Teaduste Akadeemia Toimetised, 40, 1, lk 37.

Rõõmusoks, A. 1984. Ordoviitsiumi uurimisega hõlmatud aastakümned. Ralf Männil 60. // Eesti Loodus, 10, 682–683.

Rõõmusoks, A. 1991. Ralf Männil ja Ralphpops – uus trilobiidiperikond. // Eesti Loodus, 3, 202–203.

MÄNNIL (sünd Arike), Reet 25.08.1931 PÄRNU–23.04.2005 TALLINN, geol-min kand 1964 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1955. Pärast ülikooli lõpetamist töötas 1958. a-ni Tšita Geoloogia Valitsuses molübdeeni otsingutel. 1958–92 oli teadustöötaja Eesti Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. Uurinud Eesti magevee lubisetteid ja Holotseeni

stratigraafiat. Alates 1965. a-st pühendus Baltikumi Siluri trilobiitide, nende taksonoomia ja leviku uurimisele.

B: EGBT, 73; ETBL, II, 689.

MÄNNISTE, Erki 26.05.1984 TARTU

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2006, õppis 2008–09 Tallinna Tehnikaülikoolis infotehnoloogiat. On töötanud Tartu Ülikooli geoloogia instituudi röntgenanalüüsi laboris, GIS-spetsialistina TÜ-s ja ehitusgeoloogina inseneribüroos REIB. Täiendas end Genti Ülikoolis geotehnoloogias. 2009. a-st töötab IT alal.

MÄRSS (sünd Noppel), Tiiu 05.10.1943 ELVA, paleontoloog, geol-min kand 1983 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1970. Enne ülikooliõpinguid töötas kaks aastat Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis laborandina ja 1970 asus samas tööle insenerina. 1973–76 oli aspirant ning pärast aspirantuuri lõpetamist töötas teadurina ja vanemteadurina 2014. a lõpuni. 2015. a-st töötab Tartu Ülikooli Eesti Mereinstituudis ihtüoloogina. Uurinud Siluri lõuatute ja kalade paleontoloogiat ja biostratigraafiat ning retsentset kalafauinat. On osa võtnud ekspeditsioonidest Uuralisse, Poodoaliasse, Briti saartele, Austraaliasse, Kanada Arktikasse jm ning olnud tööühma juht rahvusvahelistes uurimisprogrammides. Paljude artiklite ja mitme monograafia autor või kaasautor. Eesti Vabariigi teaduspreemia 2005 uurimistöde tsükli “Keskpaleosoiliste selgroogsete evolutsioon ja levik põhjapoolkera meredes ning nende praktiline väärtus geoloogias” eest.

B: EE 14, 314; EGBT, 74; ETBL, II, 691.

Eesti Vabariigi teaduspreemiad 2005. Tallinn, 2005, 86–97.

Kukk, T. 2005. Eestit tuntakse Siluri kalade ja nende uurija järgi. // Eesti Loodus, 4, 34–38.

<https://www.etis.ee>

http://gi.ee/index.php?page=30&staff_id=36

<https://www.eris.ee/user.cv.preview.php?id=650>

MÄSS, Eero 21.09.1962 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1986. A-ni 1992 töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi meregeoloogia sektoris. Töötab peainsenerina soojusseadmete projekteerimise, soojus- ja veearvestite paigalduse ja hooldusega tegelevas firmas AS Tepso.

B: EGBT, 74.

MÖLDER, Karl 09./21.01.1899 Kõo v, VILJANDIMAA–24.10.1975 HELSINGI, botaanik ja geoloog, MSc botaanikas 1928 Tartu, MSc geoloogias 1938 Helsingi, dr rer nat 1942 Berliin, PhD 1944 Helsingi

Koolipoisina osales Vabadussõjas. Õppis Tartu Ülikoolis veterinaariat (1921–22) ja botaanikat (1922–27). Õpingute kõrvalt ja pärast ülikooli lõpetamist töötas gümnaasiumiõpetajana Jõhvis, Tõrvas, Türil, 1932–34 oli Viljandis gümnaasiumi direktor. Poliitilistel põhjustel (oli aktiivne vaps) asus 1935. a elama Soome, kus 1938 lõpetas Helsingi Ülikooli geoloogia erialal. 1939–40 osales Soome Talvesõjas. 1942–66 töötas Soome Geoloogiakeskuses (Geologinen Tutkimuslaitos), kus oli tegev geoloogilisel kaardistamisel. Ulatuslikumad uurimused on pühendatud Soome retsentsele ja subfossiilsele diatomeefloorale. Oli esimeste hulgas, kes hakkas kasutama ränivetikaid Kvaternaari ajastu setete stratigraafias. On esimene eestlasest elukutseline fükoloog. Aastatel 1938–46 ilmus tema sulest mitmesuguse mahuga trükiseid Eesti vetikate leviku kohta ja vetikate nimestikke. 1967. a omistati professori aunimetus.

B: EGBT, 74; ETBL, II, 695–696; ETVpK, 79
<http://isik.tlulib.ee/index.php?id=2935>

MÖLDRE, Erkki 04.01.1960 TARTU, maavarageoloog ja ettevõtja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1983. A-ni 1990 töötas Kaliningradi oblastis ehitusmaterjalide otsingutel ja uuringutel. 1990–91 töötas RAS Tartu Maja, 1995 asutas AS Ropka Liiv ja oli selle juhataja 2000. a-ni. Hiljem on töötanud erinevatel ametikohtadel, sealhulgas mäetööde spetsialistina AS Revo Auto, OÜ Krüüdneri Karjäär, Alpter Grupp jm.

B: EGBT, 74.

MÖLS (MELS), Evald 01./14.05.1905 TALLINN–19.11.1964 TARTU, mag sc nat 1942 Tartu, geol-min kand 1952 Tartu

Enne ülikooliõpinguid töötas metsatööstuses raietöölisena ja kaugesõidulaevade madrusena. Õppis Tartu Ülikooli matemaatika-loodusteaduskonnas 1933–42 (vaheaegadega). Töötas 1938–40 Loodusvarade Instituudis assistendina ja 1940–44 Tööstuslike Uurimuste Instituudis geoloogina. 1945–64 oli Tartu Ülikooli õppejõud, sealhulgas 1945–50 mineraloogia ja petrograafia kateedri juhataja ja 1958–60 mineraloogia ja geoloogia kateedri juhataja. Õpetas ligi kahtkümmet erinevat õppeainet, põhidistsipliinideks olid mineraloogia ja kristallograafia. Uurimusi litoloogia, lõhetäite mineraalide ja maavarade kohta.

B: EE 14, 316; EGBT, 74; ETBL, II, 700.

Viiding, H. 1965. Dotsent Evald Möls. // Eesti Loodus, 2, 126–127.

Viiding, H. 1993. Evald Möls kui geoloog ja pedagoog. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, IX. Geoloogia rajajooni Eestis. Tallinn, 166–176.

Raukas, A. 2005. Herbert Viidingu mõtteid teadusest ja teadlastest. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 35. kd. Tallinn, 43–60.

MÜHLEN, Leo Erwin von zur 29.07./10.08.1888 TARTU–21.12.1953 MOSKVA, baltisaksa geoloog, cand rer nat 1913, dr phil 1914 Freiburg

Õppis 1908–13 Tartu Ülikoolis loodusteadust, lõpetas kandidaadikraadiga. Täiendas end

Freiburgis ja Berliinis. 1915–16 töötas Rootsis ja 1916. a-st mitmel pool Saksamaal: 1918–34 riigigeoloogina Preisi Geoloogiateenistuses, 1925–34 oli Berliini Kõrgema Tehnikakooli dotsent ning professor, 1934–36 Aacheni Kõrgema Tehnikakooli professor ning geoloogia instituudi direktor. 1935–36 oli Aacheni raehärra, 1936–45 taas Berliini Kõrgema Tehnikakooli professor. On osa võtnud mitmest pikemast ekspeditsioonist – 1910 Kaukaasiasse, 1924 Turkmeeniasse, 1930–31 ja 1937 Etioopiasse. 1947. a vahistati Halles, saadeti N Liitu, kus 1952–53 oli Vorkuta vangilaagris. Uurimusi litoloogia, maavarade geoloogia, soode ja järvede geoloogia jm kohta. Üliõpilasena kirjutas uurimuse Soitsjärve tekke ja arengu (1909) ning Tartu linna ja selle lähema ümbruse geoloogilise ehituse kohta (1913), on uurinud Võrtsjärve geoloogiat ja hüdroloogiat (1918) ning jäätekkelisi pinnavorme (Saadjärve voored). Uurimusi ka maagaasi ja põlevkivi kohta.

B: DbBL, 533; EE 14, 316; EGBT, 74–75; ETBL, II, 702.

<http://bbl-digital.de/eintrag/Muhlen-Leo-Erwin-v.-zur-1888-1953/>

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=36&do=1>

https://de.wikipedia.org/wiki/Leo_von_zur_Muehlen

MÜÜRISEPP, Karl 01.08.1907 Kärksi k, VILJANDIMAA–28.02.1996 TALLINN, mäeinsener ja geoloog, geol-min kand 1952 Tartu

Lõpetas Tallinna Tehnikumi tehnik-maamõõtjana 1931, töötas 1928–41 joonestajana ning maamõõtjana. II maailmasõja päevil võitles Punaarmee ridades. Pärast demobiliseerumist astus Tallinna Polütehnilise Instituudi mäeosakonda, mille lõpetas mäeinsenerina 1948. Õpingute ajal töötas markšeiderina Eesti Fosforiidis. Oli 1948–52 Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi aspirant. A-st 1952 töötas erinevatel ametikohtadel TA Geoloogia Instituudis: 1952–57 ja 1966–69 oli teadussekretär, 1959–65 teadusdirektor, 1969–74 litoloogia sektori juhataja. 1957–59 oli vastloodud Eesti Geoloogia Valitsuse esimene ülem. Teadustööd käsitlevad Eesti maavarade, põhiliselt oobolusfosforiidi geoloogiat. On “Eesti geoloogilise uurituse” ülevaateartiklite peamine koostaja ja mitme kõite vastutav toimetaja. Teenekas kodu-uurija ja looduskaitseja. Juhendas geoloogiahuvilisi kooliõpilasi Õpilaste Teaduslikus Ühingus ja noorgeoloogide klubis. Pensionieas oli Eesti Ürglooduse Raamatu esimeste köidete üks põhikoostaja. Eesti Vabariigi teaduspreemia 1991 (koll-s) uurimuste tsükli “Eesti geoloogia ajalugu” eest. Eesti Geoloogia Seltsi esimene auliige (1990).

B: EE 14, 317–318; EGBT, 75; ETBL, II, 706.

Klaamann, E. 1967. Karl Müürisepp 60-aastane. // Eesti Loodus, 11, 710–711.

Klein, V. 1996. In memoriam Karl Müürisepp 01.08.1907–28.02.1996. // Eesti Geoloogia-keskuse infoleht, märts 96 (5), lk 6.

Pirrus, E. 1996. Ühe rahnudeurija mälestuseks. // Eesti Loodus, 7, lk 240.

Raukas, A. 1990. Karl Müürisepp – esimene Eesti Geoloogia Seltsi auliige. // Eesti TA Toimetised. Geoloogia, 39, 4, 171–172.

Viiding, H. 1977. Karl Müürisepp 70. // Eesti Loodus, 8, 538–539.

MÜÜRSEP, Ene-Lembi 30.04.1937 TALLINN–02.05.2015 TARTU, geoloog, koorijuht

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1963. Töötas Eesti Geoloogia Valitsuses hüdromeoloogina ja 1965–90 Puurkaevude Projekteerimise Büroos (a-ni 1972 Puurkaevuprojekt). 1968 lõpetas kaugõppes Georg Otsa nim Muusikakooli ja 1975 Tallinna Pedagoogilise Instituudi koorijuhina. 1991. a-st töötas muusika-alal – oli mõned aastad sekretär konservatooriumis ja Vanalinna Hariduskolleeegiumi muusikamajas ning samast ajast Kehra ja Aegviidu naiskoori dirigent.

B: EGBT, 75.

NAHKUR, Ramon 16.07.1986 TALLINN, MSc 2010 Tallinn

Lõpetas geoökoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Ülikoolis 2008 ja kaitses magistritööd samas 2010. A-tel 2008–09 töötas Eesti Geoloogiakeskuse geofüüsika osakonnas geoloogina. 2010. a-st on Sotsiaalministeeriumi rahvatervise osakonna peaspetsialist.

NAIRIS, Henno Jaen 11.12.1933 TALLINN–07.11.1991 Solna, ROOTSI, eesti päritolu rootsi geoloog ja gemmoloog

Lõpetas 1962. a filosoofiakandidaadi kraadiga Stockholmi Ülikooli. Töötas 1967–89 Rootsi Geoloogiateenistuses. 1963 sooritas Inglismaal gemmoloogia eksami ja 1967 Saksamaal eksami teemantide gradueerimise alal. Asutas Rootsis firma Globe Diamonds. Oli Rootsi Gemmoloogide Ühingu liige, sekretär (1964–68), abiesimees (1969–73) ja esimees (1974–75). Mängis trummi džässorkestrites.

B: <http://isik.tlulib.ee/index.php?id=3609>

NAUMOV, Boris 12.11.1939 AMUURI obl, tehnikakand 1986 Ljubertsõ

Lõpetas Taškendi Polütehnilise Instituudi mäeinsenerina. On töötanud Lääne-Siberi ja Tadžiki Geoloogia Valitsuses, Almalõki Mäemetallurgia Kombinaadis ja Maardu Keemiakombinaadis. 1986–94 oli teadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis ja 1994–2000 firma Nord Baltik keskkonnanõunik. Uurimusi mäetööstuse ökoloogiliste probleemide, graptoliitargilliidi (diktüoneemakilda) isesüttimise ja selle ärahoidmise kohta. On olnud õppejõud Majanduse ja Juhtimise Instituudi venekeelses kõrgkoolis ECOMEN.

B: EGBT, 75.

<https://www.etis.ee>

NEIMAN, Sarra 23.03.1928 Gomel, VALGEVENE–10.01.1992 TALLINN

Lõpetas Moskva Ülikooli geograafia osakonna 1950. A-tel 1951–53 töötas Moskvast Üleliidulises Aerogeoloogia Trustis, 1953–58 Eesti Hüdrometeoroloogia Teenistuses ja õpetas geoloogiat Tallinna Mäetehnikumis. 1958–83 oli geoloog Eesti Geoloogia Valitsuses

Rutikul ja Tallinnas temaatilises rühmas. On monograafia “Eesti geoloogiline uuritus“ üks autor.

B: EGBT, 75.

NELIS, Martin 24.01.1981 TARTU

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2004 ja sai 2005. a geograafiaõpetaja kutse. 2005–06 oli Lõuna politseiprefektuuri konstaabel, 2006–14 Tartu Linnavalituse liikluskorraldusteenistuse peaspetsialist, 2014. a-st on teenistuse juhataja. Laulab Tartu Akadeemilises Meeskooris.

NELKE, Peedo 16.02.1965 RAPLA, ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1990. Töötas Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis ja 1993–2010 AS Geotehnika Inseneribüroo. On ehitusgeoloogiaga tegelevate firmade Sinihiir OÜ (1998) ning S. P. Geouuringud OÜ (2010) omanik. Teenekas alpinist ja kaljuronimise instruktor.

B: EGBT, 76.

NEMLIHER, Jüri 05.03.1965 TALLINN, mineraloog, MSc 1992 Tartu, PhD 1999 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1990 ja töötab samast ajast Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis, 2000. a vanemteadur. Täiendas end 1993. a Uppsala Ülikoolis. 1995–99 oli Tartu Ülikooli geoloogia instituudi doktorant. 2007. a-st on TTÜ füüsikalise geoloogia õppetooli dotsent. Uurinud tänapäevaste ja fossiilsete organismide biomineralisatsiooni ja kivististe koostise kujunemist. On selle uurimissuuna algataja Eestis.

B: EGBT, 76; ETBL-IIIosa.pdf, 45–46.

<https://www.etis.ee>

NEMLIHER (sünd Zopp), Reet 01.12.1967 PÕLVA, MSc 2001 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõpingud Tartu Ülikoolis 1999, jätkas magistriõppes. Enne õpinguid ja õpingute ajal (1988–97, vaheaegadega) töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis laborandina ning 2006–07 samas tehnikuna. 2000–05 oli laborant Tartu Ülikooli geoloogia instituudis ja õppis doktorantuuris. Uurimisvaldkonnaks karbonaatkivimite sedimentoloogia. 2005–08 oli NAFO (Loode-Atlandi Kalandusorganisatsiooni) vaatleja TÜ Mereinstituudis, 2008–09 geoloog OÜ-s Maatark. 2010. a-st töötab Keskkonnaameti Põlva-Valga-Võru regiooni maavarade spetsialistina. Geoloogia sügiskooli Schola Geologica mitme artiklikogumiku koostaja ja toimetaja.

NESTOR, Heldur 24.02.1935 Särevere v, JÄRVAMAA, geol-min kand 1965 Tallinn, geol-min dr 1979 Moskva

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1959. Samast ajast kuni pensionile minekuni 2009 töötas Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis ametikohtadel insenerist ja aspirandist kuni peateadurini ja grupijuhini. Uurimused on haaranud kaht valdkonda – stromatoporooidide paleontoloogiat ja Balti Siluri stratigraafiat. Stromatoporooidide paleontoloogiat käsitlevad mõlemad väitekirjad ja mitu monograafiat. Need uurimused on paigutanud H. Nestori oma eriala juhtivate spetsialistide hulka maailmas. Siluri stratigraafia ja faatsieste uurimise tulemuseks on Balti basseini fatsiaalse mudeli loomine (koos R. Einastoga) ja Ida-Euroopa platvormi Siluri kivimite stratigraafilise skeemi koostamine. On mitme geoloogiat populariseeriva raamatu autor, kaasautor, tõlkija või toimetaja ning geoloogia ajaloo uurija (paljude geoloogide elulooartiklite autor ETBL-is). Nõukogude Eesti preemia (koll-s) Siluri uuringute eest 1972, EV teaduspreemia (koll-s) uurimuste tsükli “Eesti geoloogia ajalugu” eest 1991, Eesti teaduse populariseerimise teine preemia 2006.

B: EE 6, 596; EE 14, 322; EGBT, 76; ETBL-IIIosa.pdf, 49–50.

Heldur Nestor 75. // *Mente et Manu*, 2010, 12. veebr.

Kes on kes? Eesti 2000. Tln, 2000, 132

Nestor, H. & V.-K. 2010. Heldur Nestor. Personaalnimestik 1960–2010. Viisu-Kai Nestor. Personaalnimestik 1974–2010. Tallinn, TTÜ Kirj., 47 lk.

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Heldur_Nestor

NESTOR, Toomas 14.02.1960 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1983. A-il 1983–87 töötas geoloogina Kalinigradi geofüüsika ekspeditsioonis ja 1987–89 geoloogilisel kaardistamisel Kolõmal. 1989–2002 oli Ida-Viru Maavalitsuse Keskkonnaosakonna spetsialist. 2002–10 töötas Eesti Põlevkivi AS maakorraldajana ja keskkonnaspetsialistina, a-st 2010 on Eesti Energia keskkonnaspetsialist.

B: EGBT, 76.

NESTOR (sünd Nano), Viisu-Kai 28.07.1935 NARVA, paleontoloog, geol-min kand 1987 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1959. Töötas lühiajaliselt Eesti Geoloogia Valitsuses ja Eesti Maakorralduse Valitsuses. A-il 1960–71 oli TA Geoloogia Instituudi insener ja geoloogia muuseumi kuraator. Koostas instituudi valduses olevate paleontoloogiliste kogude kataloogi (1974). 1972–2015 oli Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudi teadur. Uurimusi Baltikumi Siluri kitiinikute taksonoomia ja leviku ning Siluri biostratigraafia kohta. K. E. von Baeri preemia 1996 monograafia „Early Silurian Chitinozoans of Estonia and North Latvia“ eest.

B: EE 14, 322; EGBT, 76; ETBL-IIIosa.pdf. 50–51.

Nestor, H. & V.-K. 2010. Heldur Nestor. Personaalnimestik 1960–2010. Viiu-Kai Nestor. Personaalnimestik 1974–2010. Tallinn, TTÜ Kirj., 47 lk.

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Viiu-Kai_Nestor

NEZDOLI, JEKATERINA 23.08.1991 NARVA, MSc 2015 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2013 ja magistriõppe samas 2015. Töötab Eesti Geoloogiakeskuses. On tegelnud iluvõimlemisega ja töötanud treenerina.

NIESZKOWSKI, Jan (Johann, Johannes) 07.02.1833 Lublin, POOLA–1866 ORENBURG, poola päritolu arst, paleontoloog ja zooloog, dr med 1858 Tartu

1853–58 õppis Tartu Ülikoolis majandusteadust, meditsiini ning C. Grewingki juures ka geoloogiat. Kirjeldas ja süstematiseeris Ordoviitsiumi ja Siluri trilobiite (52 liiki) ning avaldas 1857. a uurimuse trilobiitide kohta, mis oli esimene monograafiline uurimus Balti kubermangude trilobiitidest. Temalt on ka Viita murrust leitud eurüpteruse esimene detailne kirjeldus (1859). 1859. a-st töötas arstina Brest-Litovskis. Osavõtu eest 1863. a Poola ülestõusust saadeti välja Orenburgi, kus suri tüüfusesse.

B: AAUD, 442; EGBT, 76; ETBL-IIIosa.pdf, 50–51.

Issakov, S. & Sigalov, P. 1974. Tartu Ülikool – taimelava Poola teadusele. // Eesti Loodus, 1, 37–41.

Kongo, L. 2003. Eesti Looduseuurijate Seltsi 150 tegevusaastat 1853–2003. Tallinn, 2003, 471 lk.

https://et.wikipedia.org/wiki/Jan_Nieszkowski

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=37&do=1>

NIGUL, Sulo 30.10.1963 TALLINN, geoloog ja ettevõtja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1987. Töötas lühiajaliselt Eesti Geoloogia Valitsuses. Õppis EBS-is (Estonian Business School) ning tegutseb 1990-ndate algusest alates kinnisvaraäris.

B: EGBT, 77.

NIIN, Mati 31.08.1941 Anija v, HARJUMAA, petrograaf, MSc 1996 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1965. A-ni 2009 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses – 1965–71 temaatilises rühmas, 1971–92 süvakaardistamisel ja hiljem aluskorra geochemia sektoris. On Eesti juhtivaid spetsialiste aluskorra kivimite mineraloogia ja petrograafia alal. Töid süvakaardistamise, kivimite petrograafia ja maagistumise kohta. Eesti aluspõhja maavarade kaardi (2004) ja Eesti pinnakatte maavarade kaardi (2005) üks autoreid. Harrastab male- ja mälumängu.

B: EGBT, 77; ETBL-IIIosa.pdf. 73–74.
https://et.wikipedia.org/wiki/Mati_Niin

NIIN (sünd Mändmets, 1963–68 Nõmmsalu), Sirje 16.08.1940 TALLINN–16.09.1980 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1965. Töötas Eesti Geoloogia Valitsuse temaatilises ja süvakaardistamise rühmas petrograafina.

B: EGBT, 77.

NIIT, Moonika 26.09.1980 HAAPSALU, MSc 2006 Tallinn

Lõpetas rakendusgeoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2004 ja magistriõppe 2006. Oli lühiajaliselt laborant TTÜ Geoloogia Instituudis. Ei tööta erialal.

NIRGI, Siim 09.07.1990 RAKVERE, MSc 2015 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2012 ja magistriõppe 2015. Õpingute ajal töötas TÜ radiosüsiniiku laboris. Uurimusi Lämmijärve põhjareljeefi ja -setete kohta. 2015. a-st töötab Eesti Geoloogiakeskuse geokeemia ja keskkonnageoloogia osakonnas. Jalgrattasportlane, harrastab kitarrimängu.

NOOL, Jüri 11.07.1949 SINDI–18.09.2003 PÄRNU

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi mäeinsener-hüdrogeoloogina 1973. Töötas ehitusgeoloogina projekteerimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt, Kirovi-nim kalurikolhoosis ja projekteerimisinstituudi Kommunaalprojekt Pärnu osakonnas.

B: EGBT, 77.

NOOR, Allan 10.03.1965 TALLINN, geoloog, ettevõtja

Lõpetas Tartu Ülikooli 1990 geoloogina. Töötas Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis (1990–91) ja AS Geotehnika Inseneribüroo. 1994. a-st on laevandusfirma AS AMISCO kaasomanik ja tegevjuht. On seltsingu Eesti Merendusnõukoda liige ja täitnud selle presidendi kohustusi.

B: EGBT, 77.

NOORMETS, Riko 16.04.1967 VILJANDI, MSc 1994 Tartu, PhD 2001 Stockholm

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1992, sellele järgnes magistriõpe TÜ-s (1992–94) ja stažeerimine ning doktoriõpe Stockholmi Ülikoolis. Töötanud Stockholmis, Hawaiiil, Bremenis, Cambridge'is. 2008. a-st elab ja töötab Teravmägedel, kus on UNIS-e (The University Centre of Svalbard) meregeoloogia professor ja geoloogiaosakonna juhataja.

B: EGBT, 77.

Sikk, R. 2012. Maailma veerel võib kohata nelja eestlast. // Eesti Päevaleht, 04. okt.

NOORMÄGI, Eljot 03.03.1934 Salla v, VIRUMAA–13.05.1994 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1958. Töötas projekteerimisinstituudis Eesti Energiavõrkude Projekt energiavõrgu trasside geoloogilisel uurimisel.

B: EGBT, 77.

NORMAN, Anatoli 22.10.1937 LENINGRAD, geofüüsik

Lõpetas Leningradi Ülikooli füüsikateaduskonna geofüüsikuna 1959. Töötas Tšeljabinski oblastis insener-geofüüsikuna ning 1961–92 geofüüsikuna Eesti Geoloogia Valitsuses Kohtla-Järvel ja Keilas. Seismoloogina on osa võtnud kolmest Antarktika-ekspeditsioonist (1963–64, 1967–68, 1972–73).

B: EGBT, 77–78.

NOTTON, Angela 06.02.1982 HAAPSALU, MSc 2007 Tallinn

Lõpetas rakendusgeoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2005 ja magistriõppe geotehnoloogia erialal 2007, on samas doktoriõppes. 2005–09 töötas Harjumaa Keskkonnateenistuses ja 2009–11 Keskkonnaameti Harju-Järva-Rapla piirkonna maavarade spetsialistina. 2011–12 oli Maa-ameti geoloogia osakonna juhataja asetäitja ning a-st 2012 on OÜ Kivikandur mäetööde juht.

B: <https://www.etis.ee>

NOVOD (sünd Kums, 1974–89 Kuusmik), Niina 29.05.1954 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1977. A-ni 1981 töötas hüdrogeoloogina Eesti Geoloogia Valitsuses, 1981–88 insenerina Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis ning 1988–94 Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. Hiljem ei ole erialal töötanud: 1995 oli Tallinna Linnavalitsuse Linnaplaneerimise ametis, seejärel Keskkonnaministeeriumi Info- ja Tehnokeskuse pakendiregistri pidaja, andmetöötluse spetsialist Tallinna Pensioni-ametis ning 2009–14 oli tõlkekorraldaja tõlkebüroos Ad altum.

B: EGBT, 78.

NUGIS (NUGGIS), Selma 29.05.1930 Triigi v, HARJUMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1953. On töötanud ehitusgeoloogina projekteerimisinstituudis Eesti Maaehitusprojekt ja Eesti Tööstusprojekt ning 1979–81 Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis.

B: EGBT, 78.

NURK, Kaupo 01.08.1961 RAKVERE

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1984. A-ni 1991 töötas Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis, seejärel Lääne-Viru Maavalitsuse Keskkonnateenistuses ja maavalitsuses informaatikuna. Töötab EOMAP Maamöödukeskus OÜ Rakvere kontoris. Harrastab mälu-mängu, laulab kammerkooris „Solare“, on tegelnud alpinismiga.

B: EGBT, 78.

NÕLVAK, Jaak 16.06.1944 TALLINN, paleontoloog, MSc 1992 Tartu, PhD 2002 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna 1974. A-st 1962 töötab Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis – alustas assistendina, 2002. a-st on vanemteadur. On täiendanud end Poolas ja Rootsis ning stažeerinud külalisuurijana Prantsusmaal ja Brasiilias. Uurimisvaldkonnaks on Ordoviitsiumi mikropaleontoloogia ja biostratigraafia. Uurinud mitme mikrokivistite rühma (kitiinikud, radiolaarid, lukuta käsijalgsed jt) süstemaatikat ja levikut Baltoskandia geoloogilistes läbilõigetes. Koostanud kitiinikute levikul põhineva tsonaalse skeemi erinevate paleokontinentide läbilõigete korreleerimiseks ja Ordoviitsiumi geosündmuste dateerimiseks. Üle 100 teadustrükise ja hulgaliselt aimeartikleid. Osalenud ekspeditsioonidel Baltimaades, Kamtšatkal, Kesk-Aasias, Mongoolias, Poolas, Norras, Rootsis, Soomes, USA-s jm. Suurepärase loodusfotograaf, esinenud näitustega Eestis ja Soomes. Oodatud giid Tallinna vanalinnas ja geoloogilistel ekskursioonidel. Eesti Vabariigi teaduspreemia 2001 (koll-s).

B: EE 14, 331; EGBT, 78; ETBL-IIIosa.pdf, 155–156.

Eesti Vabariigi teaduspreemiad 2001. Tallinn, 2001, 52–58.

Nõlvak, J. 2000. Kuldkeeled on tõmmatud üle vee... // Eesti Loodus, 11, lk 471.

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Jaak_Nõlvak

NÕMMSALU, Vello 27.08.1941 Torma v, TARTUMAA, hüdroteoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1965. Töötas Eesti Geoloogia Valitsuse temaatilises rühmas ja projekteerimisinstituudis Eesti Maaehitusprojekt. 1969–92 oli hüdroteoloog EGV erinevates struktuuriüksustes. Uuris põhjaveevarusid linnade vesivarustuseks, osales melioratiivsel kaardistamisel ning tegeles puurkaevude projekteerimisega. 1992. a-st on Balti Puurkaev OÜ hüdroteoloog-insener.

B: EGBT, 78.

NÕMTAK, Lauri 04.12.1989 RAKVERE, MSc 2015 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2012 ja magistriõppe samas 2015. On uurinud looduslikke ja täitepinnaseid seisimiliste pinnalainete analüüsi (MASW) meetodil. Õpib Tartu Kutsehariduskeskuses tarkvaraarendaja erialal. Mängib trumme geoloogide bändis „Eterniit“.

NÄKS, Kadri 15.05.1968 TALLINN, MSc 1996 Stockholm

Alustas geoloogiaõpinguid 1986. a Tartus, lõpetas Peterburi Ülikooli geoloogiateaduskonna 1992 geokeemik-oceanoloogina. Täiendas end Inglismaal, Prantsusmaal ja Eestis. 1993–94 töötas Eestis keskkonnaekspertiisi alal. 1994–96 oli Stockholmi Kuningliku Tehnoloogiainstituudi magistrant geoinformaatika erialal. Hilisemad andmed puuduvad.

B: EGBT, 78–79.

OETJEN (sünd Külm), Tiina 29.08.1967 VÕRU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1991. Töötas 1999. a-ni Võru Maavalitsuse Looduskaitseteenistuses. A-st 2000 on MTÜ Looduskaitseühing Kotkas projektijuht. 2014 oli Elva linnavolikogu liige.

B: EGBT, 54.

OJA (sünd Kirt), Maarja 13.01.1985 TÕRVA, MSc 2009 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2007 ja magistriõppe 2009. Töötas Tartu Ülikooli loodusmuuseumis. Tudengipäevil laulis Tartu Kevadbändis.

OJA, Tõnis 09.07.1957 Tõlliste v, VALGAMAA, MSc 1995 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1980. A-ni 1995 oli teadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis, kus põhiliseks uurimisvaldkonnaks oli fosforiidikihi geoloogia. 1995–96 töötas AS Goldman gemmoloog-konsultandina. 1996 siirdus ajakirjandusse, olles 1996–2010 “Äripäeva” majandustoimetuse reporter ja börsitoimetuse juhataja, 2011. a-st on ajakirjanik “Postimehe” majandustoimetuses.

B: EGBT, 79; ETBL-IIIosa.pdf, 208.

https://et.wikipedia.org/wiki/Tõnis_Oja

OJAMÄE, Ivo 20.10.1972 Kadrina v, VIRUMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1994. Töötas lühiajaliselt Eesti Geoloogiakeskuses. 1995. a-st on keskkonnatöötaja – on töötanud Jõgeva Maavalitsuse Keskkonnaosakonnas ning 2009. a-st Keskkonnaameti Jõgeva-Tartu regioonis keskkonnakorralduse peaspetsialistina.

B: EGBT, 79.

OJAMÄE (sünd Maa), Kristiina 28.12.1970 JÕGEVA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1993. A-tel 1996–2000 töötas maamöödubüroos. 2000. a-st töötab Maa-ametis, kus 2007. a-ni oli Tartu katastribüroo peaspetsialist ja 2007.

a-st Maa-ameti maakatastri osakonna nõunik.

B: EGBT, 63.

OJASTE, Kalju 21.12.1927 Saaluse v, VÕRUMAA, mäeinsener, tehnikakand 1969 Tallinn

Lõpetas Tallinna Polütehnilise Instituudi keemia-mäeteaduskonna 1951 ning TPI kaugõppeaspirantuuri 1968. Töötas 1951–2002 TPI mäekateedris/TTÜ Mäeinstituudis, kus oli vanemlaborant, õppelabori juhataja, vanemõpetaja ja 1972–2002 rakendusgeoloogia õppetooli dotsent. Luges kristallograafia, mineraloogia, petrograafia, ehitusgeoloogia, hüdrogeoloogia jt kursusi. On koostanud õppekirjandust ja metoodilisi materjale üliõpilastele. 1964. a ilmunud õpiku „Kristallograafia, mineraloogia, petrograafia“ üks autor (kaasautorid A. Reier ja K. Mens).

B: EGBT, 79; ETBL-IIIosa.pdf, 219; TPI, 306.

Uibopuu, L. 2013. Kalju Ojaste. // Mäeinstituut 75 (kogumik). Tallinn, lk 77.

OLESK, Kristiina 25.06.1984 PÕLVA, MSc 2009 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2007 ja magistriõppe samas 2009. Töötas 2007–09 TÜ geoloogia instituudis, a-st 2010 on põhjavee spetsialist Keskkonnaagentuuris (a-ni 2013 Keskkonnateabe Keskus).

OLL, Küllu 02.06.1936 TARTU, ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1959. A-ni 1962 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses geoloogilisel kaardistamisel. 1962–64 läbis Eesti Põllumajanduse Akadeemias täienduskoolituse pinnasemehaanika alal. 1964–79 oli projekteerimisinstituudi Eesti Projekt ja 1980–92 Riikliku Ehitusuuringute Instituudi geotehnika labori juhataja. 1992. a-st on vaneminsener Tallinna Tehnikaülikooli ehitusteaduskonnas. On avaldanud uurimusi ehituspinnaste geotehniliste omaduste kohta.

B: EGBT, 79.

OLLI (sünd Rimmel), Heljo 14.09.1928 TARTU–16.10.2009 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1952. Oli suunatud tööle Kasahstani Geoloogia Valitsusse. Naasnud Eestisse, töötas 1955–74 geoloogina Maardu Keemiakombinaadis.

B: EGBT, 79.

OLLI, Vaino 08.01.1928 Kuigatsi v, VALGAMAA–14.09.1986 TALLINN, ehitusgeoloog, geol-min kand 1961 Moskva

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1952. A-ni 1955 töötas Kasahstani Geoloogia Valitsuse Karatau Ekspeditsioonis. 1955–69 oli aspirant ja teadustöötaja Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis, sealhulgas 1963–66 teadussekretär. 1969–86 oli projekterimis-instituudi EKE Projekt peageoloog. ENSV Ehituskomitee Geotehnika Komisjoni liikmena suunas ehitusgeoloogilisi uuringuid Eestis, organiseeris geotehnika konverentse, toimetas geotehnika-alaseid kogumikke. Tähtsamad teadustööd käsitlevad pinnase omadusi ja Eesti ehitusgeoloogilise rajoneerimise küsimusi. Täiustanud ehitusgeoloogiliste uuringute metoodikat ning osalenud eestikeelse geoloogilise terminoloogia loomisel ja teadusajaloo uurimisel. Eesti Vabariigi teaduspreemia 1991 (koll-s, postuumselt) uurimuste tsükli “Eesti geoloogia ajalugu” eest.

B: EE 14, 341–342; EGBT, 79–80; ETBL-IIIosa.pdf, 246–247.

Vilo, A. & Viiding, H. 1993. Vaino Olli (8. I 1928–14. IX 1986) ehitusgeoloogia pioneer Eestis. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, IX. Geoloogia rajajooni Eestis. Tallinn, 197–205.
<http://www.valgark.ee/isik/index.php?id=277>
https://et.wikipedia.org/wiki/Vaino_Olli

OLO, Sander 13.03.1987 PÄRNU, MSc 2015 Tartu

Lõpetas geograafia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2012 ja magistriõppe geoloogia erialal 2015. A-tel 2013–15 osales tudengiorganisatsioonide Tartu Ülikooli Üliõpilasesindus ja Eesti Üliõpilaskondade Liit tegevuses ning oli Tartu Ülikooli Loodus- ja Tehnoloogiateaduskonna üliõpilaskogu esimees. 2015 töötas Maa-ameti geoloogia osakonnas, 2016. a-st töötab Eesti Loodusmuuseumi geoloogia osakonnas ja juhendab Loodusmuuseumi juures tegutsevat õpilaste loodusringi Noorte teadlaste klubi.

ONG, Heldur 26.07.1955 ABJA-PALUOJA, ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1978. Töötas 1983. a-ni hüdro- ja ehitusgeoloogina projekterimisinstituudis Eesti Maaparandusprojekt ja 1983–92 EKE Projekti Tartu osakonnas. On ehitusgeoloogiliste ja -geodeetiliste töödega tegeleva Alus-Geoloogia OÜ asutaja (1997) ja juhataja.

B: EGBT, 80.

ORASPÕLD, Asta 14.01.1926 TARTU, litoloog, geol-min kand 1953 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna I lennu 1950. A-ni 1953 oli ülikooli juures aspirantuuris ja seejärel a-ni 1992 geoloogia osakonna õppejõud (vanemõpetaja 1953–55 ja dotsent 1956–92), täites 1956–58 ka geoloogia kateedri juhataja ja 1962–64 bioloogia-geograafiateaduskonna prodekaani kohustusi. Õpetas litoloogiat, faatsieste ja formatsioonide õpetust, regionaalgeoloogiat, maavarade õpetust jm. Uurimusi Eesti Ülem-Ordoviitsiumi karbonaatkivimite litoloogia, brahhiopoodide paleontoloogia, biostratigraafia ning ökoloogia kohta. Eesti Geoloogia Seltsi auliige 1995. Pikaajalise töö eest Tartu Ülikoolis autasustati teda 2006. a ülikooli väikese medaliga.

B: EE 14, 343; EGBT, 80; ETBL-IIIosa.pdf, 263–264; TÜ BL I, 183; II, 120
https://et.wikipedia.org/wiki/Asta_Oraspõld

ORDLIK (sünd Rohtla), Liina 13.08.1987 Kose, HARJUMAA, tehnikatead MSc 2014 Tallinn
Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2009. Õppis Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis magistrantuuris geotehnoloogia erialal. A-tel 2012–13 töötas geoloogina inseneribüroos Steiger. 2013. a on Agenda Geoloogia OÜ geoloog, 2015. a-st ka firma juhatuse liige. Tegeleb alpinismiga.

ORGLA (sünd Kask), Helvi 13.05.1941 Lohusuu, TARTUMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna 1968 hüdroloogina. 1967–71 oli Tiirikoja Järvejaamas hüdroloog-vaatleja. 1971–90 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses turbauuringutel insenerina, geoloogina ja geoloog-geobotaanikuna. On mitme turbavarusid käsitleva aruande autor.

ORGLA, Kalev 20.01.1945 Pala v, TARTUMAA, geoloog ja riigiametnik, geol-min kand 1986 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1969. Töötas Eesti Geoloogia Valitsuse turbauuringute rühmas 1974. a lõpuni, mil alustas aspirantuuriõpinguid Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. 1976–93 oli teadur TAGI-s. 1994. a-st töötab Keila vallavalitsuses registripidajana. Uurinud Eesti turbaleiukohti, välja töötanud algoritmi turbavarude ja turba juurdekasvu arvestamiseks algebraliste polünoomide abil.

B: EGBT, 80; ETBL-IIIosa.pdf, 273–274
https://et.wikipedia.org/wiki/Kalev_Orgla

ORGUSAAR, Ene 14.02.1968 KOHTLA-JÄRVE

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1992. On töötanud Tapa Linnavalitsuse Keskkonnaosakonnas ja Tapa vallavalitsuse majandusosakonnas hankespetsialistina.

B: EGBT, 80.

ORLOVA, Kiira 18.01.1941 TALLINN–19.12.2009 TALLINN, spektroskopist

Lõpetas Tartu Ülikooli füüsikaosakonna 1965. Paralleelselt füüsikaga õppis eriprogrammi alusel geoloogiat. Oli õpetaja Kärdla Töölisnoorte Keskkoolis. 1967–2008 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses spektraalanalüüsi alal.

B: EGBT, 81.

ORRU, Mall 28.02.1943 Karksi v, VILJANDIMAA, MSc 1992 Tartu, PhD 2010 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1968. Samast ajast on töötanud Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses maavarade uuringuil – 1968–72 tegeles põlevkivi, fosforiidi ja ehitusmaterjalidega, 1972. a-st on seotud turbauuringutega. Magistri- ja doktoritöös käsitleb Eesti soode iseärasusi ning turba omaduste sõltuvust maastikutüüpidest. 2011. a-st on ka Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudi rakendusgeoloogia õppetooli dotsent, 2013. a-st õppetooli hoidja. On õpetanud maavarade geoloogilist uuringut Tartu Ülikoolis (1992–96), mullateadust ja turbauuringuid Kehtna Kõrgemas Põllumajanduskoolis (1996–2002) ning maardlate geoloogilise uuringu, maavarade, keskkonnakaitse ja mäeõigusega seonduvaid distsipliine TTÜ-s (2007–). Töötanud välja Eesti soode maastikulise liigestuse, uurinud kahjulikke elemente turbas, tegelenud Eesti soode hüdrogeoloogiaga ning mahajäetud turbaalade taastaimestumisega. Teeb koostööd rohkem kui 20 välisriigi turbateadlastega. Üle 100 publikatsiooni Eesti turbasoode leviku, geneesi, ökoloogia, turbavarude hindamise ja kasutamise alalt, monograafia „Eesti turbavarud“, Eesti soode kaardi (1:400 000), teatmiku „Eesti turbasood“, „Kahjulikud elemendid Eesti turbas“ autor.

B: EE 14, 345; EGBT, 81; ETBL-IIIosa.pdf, 280–281.

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Mall_Orru

ORULA, Juhan 22.04.1912 Võisiku v, VILJANDIMAA–surnud 1991

Lõpetas Tartu Ülikooli matemaatika-loodusteaduskonna 1941. Üliõpilasena osales pinna- katte geoloogilisel kaardistamisel (1939) Lõuna-Eestis. 1947–50 töötas teadurina Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis ning oli ühtlasi Tartu Ülikooli üldise geoloogia ja geomorfoloogia kateedri assistent. Luges üldise geoloogia kursust ja juhendas praktikume.

ORVIKU, Kaarel 15.07.1935 TARTU, geol-min kand 1969 Tallinn, geol dr 1992 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1959. A-ni 1993 töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis teadurina, olles 1977–90 ka meregeoloogia labori/sektori juhataja. 1993–2009 oli keskkonnaekspert AS Merin, 2009. a-st on teadustöötaja Tallinna Ülikooli Ökoloogia Instituudis. On olnud lektor Tallinna Ülikoolis, Euroülikoolis ja Tallinna Tehnikaülikoolis. Rahvusvaheliselt tunnustatud rannaprotsesside uurija. 1960 võttis osa Eesti noorteadlaste kompleksekspeditsioonist Kamtšatka, 1968 veealuse maja/labori “Tšernomor” katsetustest Mustal merel. 1971 osales NSVL TA Okeanoloogia Instituudi korraldatud Vaikse ookeani uurimisreisil, 1976 rahvusvahelistes rannageoloogia uuringutes Poolas ja 1978 Bulgaarias. Töötanud Eesti rannikumere ja Läänemere uuringutel TAGI uurimislaeval “Yoldia” (1973–91) ning Eesti TA uurimislaeval “Aju-Dag” (1984) ja “A.Veimer” (1986). Autasustatud Valgetähe V klassi teenetemärgiga (2001).

B: EE 14, 345; EGBT, 81; ETBL-IIIosa.pdf, 284–285.

Kes on kes Eestis 2000, 139.

Mereleksikon, 1996, lk 303.

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Kaarel_Orviku

ORVIKU (a-ni 1927 Janson, Jaanson, Jaansoon), Karl 17.08.1903 Kohtla mõis, VIRU-MAA–07.03.1981 TALLINN, geol dr 1940, professor 1946, ENSV TA korr liige 1946, akadeemik 1954, Eesti NSV teeneline teadlane 1969

Alustas õpinguid Tartu Ülikooli matemaatika-loodusteaduskonnas geoloogia erialal 1922, lõpetas ülikooli geoloogiamagistrina 1930. Tööalane tegevus oli 1926–58 seotud Tartu Ülikooliga, kus ta üliõpilaspõlves töötas Geoloogia instituudi ja Geoloogia muuseumi ajutise abijõuna, 1931–44 assistendina, 1944–56 geoloogiakateedri juhatajana ning professorina. 1947–52 oli vastloodud Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi direktori abi teaduslikul alal, 1954–68 direktor ja 1960–65 ka kvaternaargeoloogia sektori juhataja. 1969. a-st oli Geoloogia Instituudi teaduslik konsultant ja mitme teaduslik-ühiskondliku ülesande täitja. Teadustegevus algas 1923. a, kui alustas iseseisvaid väliuuringuid. Esimene teadusartikkel ilmus 1926. Peamiseks uurimisteeneks oli Põhja-Eesti paekalda lubjakivide litoloogia ja litostratigraafia. Alustas ka Devoni vanimate kihtide uurimist, mis kestis vaheaegadega 1948. a-ni. Tihedamad kokkupuuted kvaternaargeoloogiaga algasid 1938, mil uuris esimest jäävaheaegset orgaaniliste setete leiukohta Rõngus. 1936–38 võttis osa Taani geoloogide organiseeritud Gröönimaa ekspeditsioonist. 1939 tutvus Lätis, Poolas, Saksamaal ja Taanis jäävaheaja setetega, moreeni uurimise kvantitatiivsete meetoditega ja ka kvaternaariuurijatega. Karl Orviku sulest on ilmunud ca 150 tööd Eesti aluspõhja stratigraafia ja litoloogia, kvaternaargeoloogia, meregeoloogia, geoloogia ajaloo, looduskaitse jm kohta. Suuri teeneid Eesti geoloogide sõjajärgse põlvkonna kasvatamisel. Oli Eesti TA Geoloogia Instituudi üks organisator ja teadustöö suunaja, mitme rahvusvahelise geoloogilise komitee või liidu liige, ajakirja „Eesti Loodus“ üks asutaja ja esimene tegevtoimetaja. Eesti LUS-i liige 1922, LUS-i esimees 1946–52 ja LUS-i auliige 1963. Looduskaitse Seltsi auliige 1971. Eesti Vabariigi teaduspreemia 1991 (koll-s, postuumselt) uurimuste tsükli „Eesti geoloogia ajalugu“ eest. On valitud Eesti 20. sajandi 100 suurkuju hulka.

B: EE 14, 345–346; EGBT, 81; ETBL-IIIosa.pdf, 285–287.

Akadeemik Karl Orviku 60-aastane. // ENSV TA Toim. Füüs.-mat. ja tehnikatead. seeria, 1963, 12, 3, 349–351.

Akadeemik Karl Orviku 70-aastane. // ENSV TA Toim. Keemia. Geol., 1973, 22, 3, 276–277.

Kaljo, D. 1980. Ülevaade akadeemik K. Orviku teaduslikust ja ühiskondlikust tegevusest. // Karl Orviku: Personaalnimestik. Tallinn, 21–28.

Kaljo, D., Klaamann, E., Miidel, A. & Viiding, H. 1973. Akadeemik Karl Orviku 70-aastane. // Eesti Loodus, 8, 509–511.

Karl Orviku 75. // ENSV TA Toim. Geol., 1979, 28, 1, lk 43.

Klaamann, E. 1963. Akadeemik Karl Orviku 60-aastane. // Eesti Loodus, 5, 318–319.

Klaamann, E. 1973. Karl Orviku – 70. // Horisont, 8, lk 27.

K. Orviku magistri astme omandamisest. // Loodusvaatleja, 1930, 2, lk 63.

“Kui õnnestub, hakkab õppima geoloogiat!” Karl Orviku 1903–1981. // Eesti Loodus, 1993, 8, 266–267.

- Kurik, E. 1981. Õpetajat meenutades. // Eesti Loodus, 7, 474–475.
- Liblik, L. (koost). 1980. Karl Orviku. Personaalnimestik. Tallinn, 1–75.
- Põlma, L. 1978. Akadeemik Karl Orviku 75-aastane. // Eesti Loodus, 8, 537–538.
- Raukas, A. 1989. Karl Orviku osa Eesti kvaternaargeoloogias. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, VII. Geoloogia arengust Eestis. Tallinn, Valgus, 118–129.
- Raukas, A. 2005. Herbert Viidingu mõtteid teadusest ja teadlastest. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 35. kd. Tallinn, 43–60.
- Tammiksaar, E. 2008. Tagasivaade „Eesti Looduse“ 75-aastasele ajaloole. // Eesti Loodus, 12, 22–27.
- Veskimäe, R. 2007. Akadeemik Karl Orviku – 75. // Põline partituur. Eesti teadlased horisondil. Tallinn, 167–169.
- Viiding, H. 1989. Akadeemik Karl Orviku – Eesti litoloogia rajaja. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, VII. Geoloogia arengust Eestis. Tallinn, 108–117.
- Viiding, H. 1989. Karl Orviku uurimistööst geoloogia ajaloo valdkonnas. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, VII. Geoloogia arengust Eestis. Tallinn, 130–139.
- <http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=39&do=1>

ORVIKU (sünd Saar), Leonidia 09.10.1903 Gatšina, PETERBURI kub–13.12.1996 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli matemaatika-loodusteaduskonna loodusloo ja maateaduse õpetaja kutsega 1931. Töötas 1944. a-ni õpetajana Tartu koolides ning Tartu Õpetajate Seminaris. 1944–57 oli Tartu Ülikooli geoloogiakateedri assistent ja vanemõpetaja. Luges üldise geoloogia kursust ja juhendas praktikume. Sõjajärgseil aastail oli palünoloogilise uurimissuuna taastaja Eestis ja noorte palünoloogide õpetaja. Eesti LUS-i liige 1925 aastast.

B: AAUT II, 351; EGBT, 82; ETBL-IIIosa.pdf, 285–287; TÜ ajalugu III, 279; TÜ BL I, 184. https://et.wikipedia.org/wiki/Leonidia_Orviku

OSJAMETS, Madis 19.08.1981 TARTU

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2007. Töötas AS Maves, kus tegeles ehitus- ja hüdrogeoloogiaga ning keskkonnaseisundi hindamisega. 2015. a-st on erialasel tööil Edinburghis Inglismaal. Harrastab kesk- ja pikamaajooksu, jalgpalli jm.

OZERSKY, Aleksandr Dmitrievitš 09./21.09.1813 Tšernigovi kub, UKRAINA–19.09./01.10.1880 PETERBURI

Lõpetas Peterburi Mäeinstituudi 1831 ja jäi Mäeinstituudi teenistusse 1857. a-ni, olles 1851–57 mäestatistika ja mineraloogia professor. 1857–64 oli Altai mäeringkonna ülem ja Tomski kubermangu tsiviilkuberner ning 1864–80 Peterburi Mäeameti teenistuses. 1843–44 osales uurimistöodel Baltikumis. Uuris Eesti settekivimite koondläbilõiget ning andis esimese teaduslikult põhjendatud Alam-Paleosoikumi setete liigestuse Venemaa loodeosa jaoks alates oobolusliivakivist kuni Siluri lubjakivideni tänapäeva mõistes. On käsitlenud

ka mandrijää kulutavat, lihvivat ja transportivat toimet Eestis ning eristas Eesti geoloogilise ehituse analüüsi alusel kaht tüüpi vertikaalseid liikumisi. Tõi geoloogilisse kirjandusse kõikuvate liikumiste mõiste. Tõlkis vene keelde R. Murchisoni, E. Verneuil'i ja A. Keyserlingi töö "The Geology of Russia in Europe and the Ural Mountains" (1846–1848).

B: EGBT, 82; ETBL-Шоса.pdf, 299.

Геккер Р. Ф. 1987. На силурийском плато. Москва, 150 стр.

Тихомиров В. В. 1955. О региональных исследованиях русских геологов в середине XIX в. // Очерки по истории геологических знаний, 3. Москва, 3–44.

Тихомиров В. В. & Воскресенская Н. А. 1963. 150 лет со дня рождения А. Д. Озерского. // Советская геология, 7, 148–149.

<http://www.encyclopedia.com/doc/1G2-2830903261.html>

OTS, Siim 15.05.1988 PÄRNU, MSc 2013 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2009, magistriõppe 2013 ja on samas doktorantuuris.

OTSA (sünd Lomp), Aino 09.04.1933 Luunja v, TARTUMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1956. Töötas 1956–61 mullastiku uurijana Põllumajandusministeeriumi Maakorralduse Valitsuses ja 1961–67 Eesti Põllumajandusprojekti Tartu osakonnas. 1968. a-st oli insener TÜ geoloogiakateedri röntgenilaboris ning TÜ geograafiakateedris territoriaalplaneerimise alal. 1974–87 töötas Eesti Geoloogia Valitsuse Tartu töökonnas ehitusmaterjalide uuringuil.

B: EGBT, 82.

OTSIVER, Kairi 22.06.1982 TALLINN

Lõpetas Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudi rakendusgeoloogia erialal 2007. Töötas 2006–07 geoloogina OÜ J. Viru Markšeideribüroo. 2007. a-st töötab Keskkonnaministeeriumi maapõue osakonna peaspetsialistina ning nõunikuna, 2008–14 oli Eesti Maavarade Komisjoni sekretär.

OTSMAA (sünd Kuusing), Merle 27.06.1962 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1990. Töötas 1990–92 hüdrogeoloogina ja 2000–09 geoloogina Eesti Geoloogiakeskuses. 2010. a on Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudi doktorant, 2010–11 töötas samas ka rakendusgeoloogia õpetooli spetsialistina.

B: EGBT, 82.

<https://www.etis.ee>

OTSMAA, Sven 28.11.1968 TALLINN, hüdroteoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1993, seejärel oli magistriõppes Tallinna Tehnikaülikooli juures. Töötas lühiajaliselt Tallinna Keskkonnaameti veemajanduse osakonnas ning oli enesetäiendusel Inglismaal. 1995–97 töötas AS Tallinna Vesi projektijuhtina Tallinna veehaarete arendamisel, 1998–2006 tegutses insenerina ettevõttes AS Eesti Veevärk ja AS Eesti Veevärk Konsultatsioon. 2006–10 oli OÜ Järve Biopuhastus projektrakendusteenistuse juht, 2010–11 Põlevkivi Kompetentsikeskuse juhataja kohusetäitja, 2010–13 ühisveevärgi ja kanalisatsioonisüsteemide arendamis- ja konsultatsiooniteenust pakkuva firma Hekes Eesti OÜ projektijuht-konsultant. 2010–14 oli FIE, tegeles ehitusliku insener-tehnilise nõustamisega. 2014. a-st on ettevõtte Ruum ja Keskkond OÜ juhataja.

B: EGBT, 82.

PAALITS, Ivo 13.12.1960 ABJA-PALUOJA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1984. A-ni 1992 töötas laborandina ja assistendina TÜ geograafia- ja geoloogiakateedris. 1992–94 ja 1997 stažeeris Berliinis. 2006. a on Tartu Ülikooli Geoloogiamuuseumi varahoidja. On uurinud Kambriumi mikrofossiile (akritarhe) ja Kambriumi ning Ordoviitsiumi piirikihtide biostratigraafiat. Õpetanud TÜ-s mikropaleontoloogiat ja teisi paleontoloogilisi kursusi. Muuseumitöötajana on täiendanud andmebaasi, korranud geoloogilisi kogusid, juhendanud geoloogiahuvilisi kooliõpilasi jms.

B: EGBT, 82.

<https://www.etis.ee>

PAAP (sünd Käbi), Mare 11.11.1946 KOHTLA-JÄRVE

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1970. A-ni 1992 töötas geoloogina projekteerimisinstituudis EKE Projekt, seejärel AS Aries. On ViaCon AS personalijuht.

B: EGBT, 83.

PAAP (sünd Nõgols), Tiiu 12.10.1939 Lemmatsi k, TARTUMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1965. A-ni 1972 töötas Eesti Geoloogia Valitsuse Kohtla-Järve töökonnas geoloogilisel kaardistamisel ja seejärel trustis Eesti Põlevkivi kaevandusgeoloogina (Estonia kaevandus, Aidu karjäär).

B: EGBT, 83.

PAAP, Ülo 17.10.1932 Alatskivi v, TARTUMAA–21.02.1999 Tõstamaa v, PÄRNUMAA, kvaternaargeoloog, geol-min kand 1974 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1965. A-ni 1967 töötas Eesti Geoloogia Valit-

suse Kohtla-Järve töökonnas geoloogilisel kaardistamisel. 1967–90 oli Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi aspirant ja teadur. 1990 asus teadusliku konsultandina tööle kolhoosi “Pärnu Kalur” ja hiljem AS Sapropeel. Uurimusi kvaternaarse setete granulomeetria ja mineraloogia ning orgaaniliste järvesetete alalt. Oli elektronmikroskoopilise uurimismetodi juurutaja TA Geoloogia Instituudis.

B: EGBT, 83; ETBL-IIIosa.pdf, 342.
https://et.wikipedia.org/wiki/Ülo_Paap

PAAT, Raul 28.06.1993 Urvaste, VÕRUMAA

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2015 ning jätkab samas magistriõppes. Lõputöö on kvaternaargeoloogilise suunitlusega. Mängib basskitarri tudengite punkbändis „Eterniit“.

PAAYER, Peeter 20.09.1992 TARTU

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2014 ja õpib samas magistrantuuris. Töötab TÜ geoloogia osakonnas andmetöötuse spetsialistina. On Tartu Ülikooli Kultuuriklubi aktiivne liige.

PACHT, Raimund Hugo Wilhelm August 27.09./09.10.1822* WOLMARI (VALMI-ERA)–02./14.07.1854 PETERBURI, baltisaksa arst ja geoloog, mag phil 1849 Tartu, dr phil 1852 Berliin

1841–43 õppis Tartu Ülikoolis meditsiini ja 1843–46 samas mineraloogiat, lõpetas stuudiumi kandidaadikraadiga. Jätkas õpinguid Leipzigi ja Freibergi Mäeakadeemias. Oli lühikest aega koduõpetaja Novgorodis, Pärnus ja Tartus. 1853–54 oli Peterburi TA mineraloogiakabineti konservaator. Võttis osa Ida-Euroopa platvormi Devoni avamuse uurimisest. Tegi kindlaks Devoni karbonaatkivimite leviala Eestis ja Lätis, esitas selle litoloogilise ja paleontoloogilise kirjelduse ning rööbistas neid kihte Novgorodi ümbruse kihtidega. Magistritöös andis Devoni karbonaatse läbilõike litoloogilise ja paleontoloogilise iseloomustuse Daugava orus („Der devonische Kalk in Livland“ 1849). Oma kivimikollektsiooni kinkis Eesti LUS-ile.

*sünnikuupäevana ka 09./27.11.1822 (ETBL III)

B: ADL, 291; EGBT, 83; ETBL-IIIosa.pdf, 356.
Nekrolog. // Sitzungsberichte der Naturforscher-Gesellschaft in Dorpat, 1855, 4, 75–77.
https://et.wikipedia.org/wiki/Raimund_Pacht

PADJUS, Helena 22.03.1988 TARTU, MSc 2012 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2010 ja magistriõppe 2012. Õpingute ajal töötas TÜ geoloogia instituudis laborandina. On uurinud Holotseeni järvesetete õietolmuspektrit ning võrrelnud seda ümbritseva taimkattega. 2012. a-st töötab USA-s ükselt-

uksele raamatumüügiga tegelevas Southwestern Advantage'is.

B: <https://www.etis.ee>

PADJUS, Toomas 21.10.1954 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1977. A-ni 1983 töötas Pärnu Maaparandusvalitsuses veekaitse inspektorina, 1983–88 oli Viljandi Territoriaalse Vee Kasutamise ja Kaitse Valitsuse Pärnu osakonna juhataja asetäitja. 1988. a-st töötab loodus- ja keskkonnakaitse süsteemis: 1988–92 oli Pärnumaa Looduskaitse Valitsuse juhataja, 1992–96 Pärnumaa Keskkonnaameti juhataja, 1996–2000 Pärnu Maavalitsuse Keskkonnaosakonna juhataja, 2000–09 Pärnumaa Keskkonnateenistuse juhataja ning 2009. a-st Keskkonnaameti Pärnu-Viljandi regiooni keskkonnakasutuse juhtivspetsialist.

B: EGBT, 83.

PAE (sünd Kees), Aime 18.11.1944 Koksvere k, VILJANDIMAA

Lõpetas Vilniuse Ülikooli hüdrogeoloogia ja ehitusgeoloogia erialal 1968. Töötas ehitusgeoloogina projekteerimisinstituudis Eesti Projekt (1968–80) ja Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis (1980–92). 1992–94 töötas Tallinna Tolliinspektuuris ja 1994–2011 reklaamiagentuuris raamatupidajana.

B: EGBT, 83–84.

PAESALU, Joel 03.11.1949 VIRU-NIGULA, MSc 1993 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli füüsika osakonna 1973. A-ni 1994 töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis nooremteadurina ja teadurina geofüüsika alal. 1978–82 oli NSVL TA Maa Füüsika Instituudi kaugõppe aspirant, füüsikamagistri kraadi kaitses Tartu Ülikoolis. Oli Tallinna Gravimeetria Jaama juhataja. 1994. a-st on Tallinna Tehnikaülikooli Füüsika Instituudi rakendusfüüsika õppetooli õppejõud. Uurimisvaldkonnaks tahked maalooded, seismomeetria, gravimeetria.

B: EGBT, 84; ETBL-IIIosa.pdf, 362.

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Joel_Paesalu

PAHHOMOV, Sergei 21.07.1954 Žitomiri obl, UKRAINA

Lõpetas Saratovi Ülikooli 1979. Töötas 1979–83 Uljanovskis ja 1984–90 Eesti Geoloogia Valitsuses hüdrogeoloogina põhjavee kaitse ja kontrolli alal.

PAHLEN, Alexis Magnus Hans Baron von der (Pahlen, Alexis von der) 23.05./04.06.1850 PALMSE mõis–07.08.1925 Stettin, SAKSAMAA, Palmse mõisnik, paleontoloog, cand

min 1875

Õppis Tartu Ülikoolis õigusteadust (1870–73) ja mineraloogiat (1873–75). Lõpetas ülikooli mineraloogiakandidaadid kraadiga. 1873. a saatis Fr. Schmidt'i geoloogilisel uurimisreisil Eestimaa kubermangus. Tema peatähelepanu oli suunatud brahhiopoodidele. Töötas läbi brahhiopood *Orthisina* kohta olevad materjalid ning avaldas 1877. a selle perekonna kohta monograafia. 1876–77 jätkas Peterburis teadmiste täiendamist paleontoloogias. Tegeles mõnda aega Vaida ja Palmse mõisa majandamisega ja uuenduste sisseviimisega põllumajanduses. Raudtee ehitusega kaasnenud kaevetöödel Ulvi mõisa maadel leidis kivistise, mis määramisel osutus vanimaks merisiilikuks maailmas ja sai leidja auks nimetuse *Bothriocidaris pahleni*. Kunda jõeoru paljandite läbilõigete alusel püüdis määratleda Kambriumi kihtide järjestust. Hilisemad tööd on kvaternaargeoloogia-alased (Keri saare gaasitekkest, jää kulutavast toimest jm). 1908 asus elama Tallinna, 1909 valiti Eestimaa Loodusteadusliku Ühingu presidendiks. Korrastas ja täiendas selle ühingu juurde kuuluva muuseumi kogusid.

B: AAUD, 639; DbBL, 57; EE 14, 352; EGBT, 84; ETBL-IIIosa.pdf, 363.

Lodjak, T. 2001. Palmse mõisnikust Alexis von der Pahlenist ja maailma vanimast merisiilikust *Bothriocidaris pahleni*. // Eesti Loodusmuuseumi töid, IV. Tallinn, 15–25.

Winkler, H. Zum Tode von Alexis Baron Pahlen. // Beiträge zur Kunde Estlands. 1925/1926, Bd. XI, H. 1–5, 81–83.

https://et.wikipedia.org/wiki/Alexis_von_der_Pahlen

<http://geneagraphie.com/getperson.php?personID=I629389&tree=1>

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=40&do=1>

PAI, Karin 19.12.1983 RAPLA, MSc 2010 Tartu

Lõpetas geograafia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2007 ja geoloogia magistriõppe samas 2010. Uurinud jääjärvelist settimiskeskonda ja varvokronoloogiat Pärnu lahe setete põhjal. 2007. a-st töötab TÜ Loodusmuuseumi ja botaanikaiaia loodusharidusspetsialistina.

B: <https://www.etis.ee>

PAISTE, Päärn 28.07.1987 PÄRNU, MSc 2012 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2009 ja magistriõppe 2012. On samas doktoriõppes ning töötab TÜ geoloogia osakonnas. Uurib põlevkivituha kasutusvõimalusi. On laulnud Tartu Üliõpilaste Looduskaitseringi segakooris.

B: <https://www.etis.ee>

PAISTE, Tõnn 17.06.1989 PÄRNU

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2011, jätkab magistriõppes. Õpingute ajal töötas ülikooli geoloogia osakonnas laborandina, on osalenud stratotüüpsete läbilõigete seisundi hindamise programmis.

PAJUPUU, Aivar 20.02.1958 VÕRU, geofüüsik

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1981 mäeinsener-geofüüsikuna. 1981–91 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses geofüüsikuna (elektrometria, neutronkarotaaž) ja geofüüsika osakonna juhatajana. 1991–95 oli Eesti Geoloogiakeskuse olme-ehituskontori direktor ja Keila baasi juhataja (majanduse ja olme alal). 1995–97 oli EGK arendusdirektor, 1997. a-st EGK juhatuse liige/arendusdirektor.

B: EGBT, 84.

PAJUS, Jan 23.06.1972 KEHRA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1996. Geoloogina ei ole töötanud. On Deckol Ehitus OÜ juhatuse liige ja Tallinna filiaali juhataja.

PALDROK (sünd Tennen), Tiit 13.10.1935 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1958. Töötas geoloogina projekteerimisinstituudi Eesti Projekt Tartu osakonnas.

B: EGBT, 84.

PALGINÕMM, Valdeko 12.05.1954 Mjakinti asula, MAGADANI obl

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1980. A-ni 1987 oli nooremteadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi meregeoloogia sektoris ja õppis kaugõppeaspirantuuris (1984–87). 1988–89 töötas geodeedina Pärnu Linnavalitsuse ehituse- ja arhitektuuri-osakonnas, 1992–95 oli Pärnu Keskkonnaameti teenistuses ning 1995–97 Pärnu Maa-avalitsuse planeeringunõunik. 1997–2007 töötas Entec AS Pärnu kontoris projektjuhina ning juhatajana, 2007–10 oli Eesti Regionaalse ja Kohaliku Arengu Sihtasutuse Pärnu Instituut OÜ juhataja. 2010–12 töötas Keskkonnaministeeriumi keskkonnakorralduse osakonna juhatajana, 2012. a-st on geoökoloogia lektor Tallinna Ülikoolis. 1999. a-st on olnud külalislektor ka Eesti Maaülikooli Põllumajanduse ja Keskkonnakaitse Instituudis.

B: EGBT, 84.

<https://www.etis.ee>

PALJASMA (sünd Kaups), Monika 31.07.1960 KÄRDLA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1983. Samast ajast on töötanud erinevatel ametikohtadel Hiiu Maavalitsuses. On Kärkla baptistikoguduse juhatuse esimees.

B: EGBT, 84.

PALM, Pille 23.03.1932 TARTU, geoloog, võrkpallur, meistersportlane 1954

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1955. Õpingute ajal süvenes huvi võrk- ja korvpallimängu vastu. Oli 1951–67 TRÜ võrkpallinaiskonna ja 1953–67 Eesti koondise põhimängijaid ning kuus aastat TRÜ naiskonna kapten. 1959–87 töötas Tartu Kaubandusvalituses ökonomistina, osakonnajuhataja asetäitjana ja osakonnajuhatajana.

B: EGBT, 85.

http://www.esbl.ee/biograafia/Pille_Palm

PALMRE, Hendrik (a-ni 1938 Barkrall-Barkla, Heinrich, autorina ka Barkles) 11.12.1904 Rakvere v, VIRUMAA–06.12.1989 TALLINN, geol-min kand 1947 Tartu

Õppis Tartu Ülikooli matemaatika-loodusteaduskonnas 1932–39 (vaheaegadega) loodusaineid, põhiliselt botaanikat. Üliõpilasena võttis osa Lõuna-Eesti geoloogilisest kaardistamisest ning kirjutas võistlustöö Türi ja Põltsamaa ümbruse voorte kohta, mis mõjutas ümberorienteerumist geoloogiale. 1938 asus tööle Eesti Geoloogia Komiteesse. 1940–46 oli Tööstuse Teadusliku Uurimise Keskinstituudi (ETTUK) geoloogia osakonna teadustöötaja ja alates 1947. a-st Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi rakendusgeoloogia (a-st 1961 litoloogia ja mineraloogia) sektori juhataja. 1966 viidi üle TA Keemia Instituudi rikastamisprotsesside labori vanemteaduriks, kellena töötas pensionile minekuni 1983. ETTUK-i päevil tegeles Eesti maavaradega, ka kandidaaditöös käsitleb Eesti klaasiliiva geoloogiat. TAGI-s töötades oli põhiliseks uurimisobjektiks Adavere lademe polümetalne maagistumine ja sulfidsete maakmineraalide geochemia.

B: AAUT II, 514; EGBT, 85; ETBL-IIIosa pdf, 406; KI teaduskaader 1947–1972, 18.

Viiding, H. 1985. Hendrik Palmre 80. // Eesti Loodus, 1, lk 56.

https://et.wikipedia.org/wiki/Hendrik_Palmre

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=41&do=1>

PALOLILL, Margus 06.05.1982 Mikitamäe, PÕLVAMAA, geoloog, ettevõtja, MSc 2007 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli keskkonnatehnoloogia erialal 2005 ja omandas teadusmagistri kraadi geoloogias 2007. Uurinud savide mineraloogilist koostist ja savipinnaste geotehnilisi omadusi. On töötanud palkmajade ehitajana ning palkehitud ning puidutöö õpetajana. MTÜ-s Vanaajamaja on tegelnud saviehituse tehnoloogia ja ajaloo tundmaõppimise ja tutvustamisega, savihoonete inventeerimise ja ehitamisega, korraldanud savi- ja palkehitud koolitusi. Peab mesilasi ja lambaid. Maaelu edendaja Kagu-Eestis.

PANDER, Christian Heinrich 12./23.07.1794 RIIA–10./22.09.1865 PETERBURI, baltisaksa zooloog, embrüoloog, paleontoloog ja arst, mikropaleontoloogia rajaja, dr med 1817 Würzburg, 1823 Peterburi TA erakorraline ja 1826 korraline akadeemik zooloogia alal

1812–14 õppis Tartu Ülikoolis meditsiini, jätkas õpinguid Berliinis, Göttingenis ja Würz-

burgis, kus läks üle loodusteaduste alale. Uurimusega kanapoja arengust munas kaitses 1817. a doktorikraadi. Selle uurimusega pani aluse selgroogsete embrüoloogiale. 1819 pöördus tagasi Venemaale, kus 1820–27 oli Peterburi TA teenistuses. Siin pühendus täielikult geoloogiale ja alustas Peterburi ümbruse geoloogilist ja paleontoloogilist uurimist. 1827 lahkus akadeemiast lahkhelide tõttu, asus isa mõisasse Riia lähedal, kus lõpetas monograafia Peterburi ümbruse Alam-Siluri kihtide geoloogiast ja paleontoloogiast (ilmus 1830). See oli üks esimesi süstemaatilisi regionaal-paleontoloogilisi uurimistöid. 1842 asus Peterburi Kõrgema Mäeameti teenistusse, kus oli võimalus tegelda ka geoloogilise uurimistööga. Tema põhitähelepanu keskendus Siluri ja Devoni kalajäänustele, kuid otsis kalajäänuseid ka Ordoviitsiumist ja Kambriumist. Selle töö käigus avastas glaukonitliivakivis senitundmatud mikroskoopilised kivistised – konodondid, mida pidas kalade hammasteks. 1856 ilmus monograafia Siluri fossiilsete kalade kohta, mille esimeses osas kirjeldas ka konodonte. See töö tõi talle maailmakuulsuse. 1857–60 ilmusid uurimused Devoni kalade kohta. Panderit peetakse mikropaleontoloogilise uurimissuuna rajajaks, tema tööd tegid kuulsaks Eesti aluspõhja kui geoloogilise varamu. 1818. a-st oli Leopoldina TA (Saksa Loodusuurijate Akadeemia) liige. 1967. a loodi rahvusvaheline konodondiurijate ühing, mis nimetati Panderi ühinguks (The Pander Society).

B: EE 14, 356; EGBT, 85; ETBL-IIIosa.pdf, 417–418; TÜ ajalugu II, 190, 222.

Beyrich, H. 1866. Dr Christian Pander. Nekrolog. // Z. Deutsch. geol. Ges. Berlin, 1866, Bd. 18, 1, S. 1–2.

Eesti paleontoloogilise uurimise pioneer. // Looduse kalender 1964. Tallinn.

Kongo, L. 2003. Eesti Looduseuurijate Seltsi 150 tegevusaastat 1853–2003. Tallinn, 471 lk.

Siegfried, P. & Gross, W. 1971. Chr. H. Pander 1794–1865 und seine bedeutung für die Paläontologie. // Münstersche Forschungen zur Geologie und Paläontologie. Heft 19, Febr. 1971, 101–183.

Геккер Р. Ф. 1956. Повесть о палеонтологах середины прошлого столетия. // Очерки по истории геологических знаний, 5. Москва, 89–131.

Райков Б. Е. 1951. Христиан Пандер. // Русские биологи-эволюционисты до Дарвина. М.-Л, 151—239.

Райков Б. Е. 1964. Христиан Пандер — выдающийся биолог-эволюционист. Москва, 95 с.
https://et.wikipedia.org/wiki/Christian_Heinrich_Pander
<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=42&do=1>

PANI, Tõnu 29.06.1956 ELVA, MSc 1998 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1979. Oli 1979–92 Tartu Ülikooli zooloogia-muuseumi geoloogia osakonna juhataja, 1992–95 geoloogiamuuseumi peavarahoidja ja alates 1995. a-st varahoidja. 1988–89 oli ka geoloogia ja mineraloogia kateedri vanemõpetaja ja vanemteadur. On lugenud geoloogia ajalugu, mineraloogiat, geoloogilist museoloogiat, maateaduse ja geoloogia aluseid, Eesti geoloogiat. 1999–2006 oli doktoriõppes geoloogia ja mineraloogia õppetooli juures. On osalenud TÜ Avatud Ülikoolis loodusteaduste õpetajate täiendkoolituste läbiviimisel. Uurimisvaldkonnaks mineraloogia, petroloogia, gemmoloogia, teaduslugu.

B: EGBT 85; ETBL-IIIosa.pdf, lk 419; TÜ BL II, 125
<https://www.etis.ee>
<http://et.wikipedia.org/wiki/Tõnu-Pani>

PANKOVA (sünd Kruglova), Elena 09.12.1961 GORKI (NIŽNI-NOVGOROD)

Lõpetas 1985. a Leningradi Mäeinstituudi hüdrogeoloogina. 1985–91 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses.

PARBO, Ann 05.05.1948 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1975. A-ni 1995 töötas geoloogina projekteerimisinstituudis Kommunaalprojekt ja 1995–2001 AS Geotehnika Inseneribüroo (GIB). 2001. a-st on IPT Projektijuhtimine OÜ projektijuht.

B: EGBT, 85.

PARBO, Arvi Hillar sir 10.02.1926 LÄÄNEMAA, mäeinsener ja tööstur

1939 asus õppima Tallinna Gustav Adolphi progümnaasiumi, kuid kooli sulgemise tõttu 1940. a õppis kaks aastat Tallinna Tehnikumis. Sõjapäevil lennuväe abiteenistusse värvatuna sattus Saksamaale, kus Lübecki põgenikelaagris lõpetas gümnaasiumi ja alustas õpinguid Clausthali Mäeakadeemias. 1949. a emigreeris Austraaliasse, kus sai esialgu tööd kivimurrus. Saksamaal alustatud mäendusõpinguid jätkas Adelaide Ülikoolis, mille lõpetas 1956. a mäeinsenerina. Samal aastal alustas töötamist Western Mining Corporation (WMC) kullakaevanduses. Selles firmas töötas ta 43 aastat – alustas maamõõtjana, tõusis firma peadirektoriks (1971–86), juhatuse esimeheks (1974–90) ja auesimeheks (1990–99). WMC oli A. Parbo juhtimisajal kolmas niklitootja maailmas, suur alumiiniumi, vase, uraani, kulla, väetiste ja talgi tootja. 1987–92 oli A. Parbo Austraalia suurima kaevandamis-, nafta-, gaasi- ja transpordifirma Broken Hill PTY direktor ja juhatuse esimees. Kuulus mitmesse Austraalia ja välismaa nõustamisühingusse. Teenete eest Austraalia tööstuse arendamisel omistas kuninganna Elizabeth II 1978. a A. Parbole aadlitiitli – ta on esimene eestlane, kes pärast II maailmasõda on selle tiitli saanud. 1990. a-st oli Eesti peaministri välismajandus-ekspertide nõukogu liige. 1996 valiti Eesti Geoloogia Seltsi auliikmeks, 2001 autasustas Eesti Vabariik teda Valgetähe II klassi teenetemärgiga.

B: EE 7, 193; 14, 358; EMaBL, 356; ETBL-IIIosa.pdf, 432–434.

Jõesoo, E. 2001. Sir Arvi Hillar Parbo –75. // Meie Kodu 16, 27. veebr; Meie Kodu 39, 10. okt.

Järvesoo, E. 1991. Sir Arvi Parbo tõus tippu. // Balti Ülikool Saksamaal 1945–1949. Toronto, 304–307.

Lään, V. 2011. Kes on kes? Kes on kus? Kaugete maade eestlased. Olion, 616–618.

Oja, H. 1999–2000. Sir Arvi Parbo läks pensionile. // Vaba Eestlane, 1999, 13. mai; Meie Kodu, 2000, 6. det; Eesti Päevaleht, 2000, 14. okt.

Parbo, A. 2011. Minu elu lugu. // Mägi, V. & Valmas, A. (koost). Eesti teadlased ja insenerid

välismaal. Tallinn, 201–216.

https://et.wikipedia.org/wiki/Arvi_Parbo

<http://www.director.ee/elav-legend-sir-arvi-parbo/>

PARTS, Anton (Ants) 21.02./05.03.1891 Mõnnaste k, VILJANDIMAA–23.01.1960* Albany, USA, geograaf, kodu-uuri ja õpetaja, mag geogr 1929 Tartu

Lõpetas Ufa maamõõtjate kooli 1914 ning õppis Ufa Õpetajate Instituudis geodeesiat, geograafiat ja bioloogiat. 1920 tuli Eestisse, kus lõpetas 1925. a Tartu õhtugümnaasiumi ning õppis 1925–29 Tartu Ülikooli loodusteaduskonnas põhiliselt geograafiat, lõpetas magistrikraadiga. 1933. a-st töötas õpetajana Tartus. 1944 põgenes Saksamaale, sealt siirdus 1950 USA-sse, kus elas algul New Yorgis ja hiljem Arizonas. Magistritöö käsitleb Sakala kõrgustiku loodenõlva vanu rannamoodustisi ja nende maastikulist tähendust. Uuris rannamoodustisi ka Lääne-Eestis, Pärnu-, Järva- ja Harjumaal.

*A. Partsi eludaatumite kohta on kaks versiooni: 05.03.1891–23.01.1960 TLÜAR väliseesti isikud ja 05.05.1891–23.01.1963 ETBL, III

B: AAUT II, 411; EGBT, 85–86; ETVpK, 89; ETBL-IIIosa pdf, 461.

Kurs, O. 2007. Maateadusest Eestis. Geograafiast ja geograafidest 20. sajandil. Tartu, lk 55.

https://et.wikipedia.org/wiki/Anton_Parts

<http://isik.tlulib.ee/index.php?id=3722>

PASTUHHOVA, Antonina 14.07.1928 TŠELJABINSKI obl–20.03.2005 TALLINN

Lõpetas Leningradi Ülikooli geoloog-geofüüsikuna 1951. Töötas geofüüsikuna Saksamaal (1951–54) ja Leningradis Loode Geoloogia Valitsuses (1955–57). 1957–78 oli geofüüsik Eesti Geoloogia Valitsuse süvakaardistamise rühmas, kus tema olulisemaks tööks oli Uljaste kerkeala magnetomeetriline uuring.

B: EGBT, 86.

PAUL, Vladimir (Voldemar) 10.11.1899 KURESSAARE–04.1955 Canberra, AUSTRALIA, paleontoloog, mag phil 1931 Tartu

Õppis 1920–31 Tartu Ülikoolis loodusteadust, lõpetas magistritöö „Rakvere lademe Bryozoa“ kaitsmisega. 1932–44 oli ülikooli geoloogiakabineti assistent ja vanemassistent. Uurimusi Ülem-Ordoviitsiumi sammalloomade paleontoloogiast ning Devoni geoloogiast ja paleontoloogiast, eriti Kesk-Devoni kalajäänuste kohta Võrtsjärve ja Vastseliina ümbruse paljandites. 1939 täiendas end Rootsisis. 1944 põgenes Saksamaale, kus 1946–49 oli Berliini Ülikooli mineraloogia ja kristallograafia lektor. 1950 asus ümber Austraaliasse, kus kuni surmani töötas Maavarade, Geoloogia ja Geofüüsika Büroos Canberras.

B: EAA, toimik 2100-2-806; AAUT II, 42; EGBT, 86; ETBL-IIIosa.pdf, 487.

Loodusvaatleja 1932, 1, lk 31.

https://et.wikipedia.org/wiki/Vladimir_Paul

PAULBERG (sünd Lääts), Jaanika 12.03.1981 PÄRNU, MSc 2006 Tallinn

Lõpetas rakendusgeoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2004 ja magistriõppe samas 2006. Töötas 2004–13 Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis ja oli samas doktoriõppes. Uuris Ülem-Ordoviitsiumi kivimite litoloogiat ja keemilist koostist. 2013. a-st ei tööta erialal.

B: <https://www.etis.ee>

PEETERMANN, Saima 19.04.1960 RAKVERE

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1983. A-ni 1994 töötas ehitusgeoloogina Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis, 1994–2004 oli Eesti Geoloogiakeskuse infoosakonna töötaja ning 2004–14 arendustöö spetsialist Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis. On tõlkinud ja toimetanud hulgaliselt geoloogilisi tekste. Kauaaegne Eesti Geoloogia Seltsi sekretär.

B: EGBT, 86.

<https://www.etis.ee>

PEIKRE (sünd Virovljanskaja), Julia 23.06.1939 Staro-Merjevski raj, STAVROPOLI krai

Õppis 1956–61 Leningradi Mäeinstituudis, jätkas õpinguid Tartu Ülikooli geoloogia osakonnas, mille lõpetas 1963. Asus tööle Pamiiri Ekspeditsiooni Tadžikistanis.

B: EGBT, 86.

PEIKRE, Rein 27.02.1941 TARTU

Õppis geoloogiat Tartu Ülikoolis ja Sverdlovski Mäeinstituudis, mille lõpetas 1966. Aastatel 1967–87 töötas Simferopoli Geoloogia Valitsuses Ukrainas ning Ukrgeolstroji ekspeditsioonis. 1987–2009 oli Eesti Geoloogiakeskuse rakendusgeoloogia osakonna geoloog ja vanemgeoloog, uuris lubjakivi- ja dolomiidileiukohti.

B: EGBT, 86.

PERENS (sünd Kihno), Helle 31.03.1941 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1964. Samast ajast kuni 2012. a-ni töötas Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses: 1965–70 oli temaatilise rühma petrograaf ja 1971–2009 aluspõhjageoloog hüdrogeoloogilisel kaardistamisel Kesk-Eestis ja Saaremaal. On paljude geoloogiliste aruannete ja mitme stratigraafia-alase uurimuse autor. Osalenud Baltimaade litofatsiaalsete kaartide koostamisel, uurinud Eesti paekivi omadusi ja paekivi kasutamist arhitektuuris. Suurepärase monograafilise uurimuse „Paekivi Eesti ehitistes“ I–IV (2003–10) ja „Looduskivi Eesti ehitistes“ (2012) ning Saaremaa valdade paekivi tutvustava artiklite seeria autor. Korraldanud paenäitusi mitmel pool Eestis ja välismaal. 2011

valiti Eesti Geoloogia Seltsi auliikmeks.

B: EGBT, 87; ETBL-IIIosa.pdf, 533–534.

Aaloe, A. 2015. Eesti Geoloogia Selts 2009–2014. Auliikmed. // EGEOS Bülletään 9/15, 49–53.

https://et.wikipedia.org/wiki/Helle_Perens

<http://www.dagaz.ee/p/paekivi.html>

PERENS, Rein 16.05.1940 KURESSAARE, hüdroteoloog, MSc 1997 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1963. Töötab 1964. a-st Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses hüdroteoloogina, vanemhüdroteoloogina, hüdroteoloogia osakonna juhatajana (1994–2010) ja nõunikuna. Juhtinud hüdroteoloogilist ja melioratiivset kaardistamist ning põhjavee uuringuid vesivarustuse probleemide lahendamiseks, tegelnud hüdroteograafia ja põhjavee seire ning kaitse küsimustega. On osalenud Toolse fosforiidi-leiukohta ja Nabala lubjakivimaardla keskkonnamõju hindamise komisjoni töös. On N Liidu hüdroteoloogiliste kaartide Baltikumi osa üks autor.

B: EE 14, 366; EGBT, 87; ETBL-IIIosa.pdf, 533–534.

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Rein_Perens

PERLE, Elise 14.06.1990 TALLINN, MSc 2014 Tallinn

Lõpetas geökoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Ülikoolis 2012, magistritööd Maa-teadustes kaitses 2014 Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis. Laulab TTÜ Akadeemilises naiskooris ja on koori arhivaar.

B: <https://www.etis.ee>

PETERSELL, Lembit 07.01.1932 Kuigatsi v, VALGAMAA–25.12.1986 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1956. A-ni 1958 töötas Krasnojarski Geoloogia Valitsuses ning 1958–62 Eesti Geoloogia Valitsuses. 1962–63 oli geoloog Maanteede Ministeeriumis, 1963–72 Viljandi Teedevalitsuses ning 1972–86 projekteerimisinstituudi EKE Projekt Viljandi osakonnas.

B: EGBT, 87.

PETERSELL, Madis 12.02.1967 VILJANDI, ettevõtja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1992. Geoloogina ei ole töötanud. On AS Venad-Dahl Tartu esinduse juhataja.

B: EGBT, 87.

PETERSELL (sünd Palo), Marie 24.12.1933 VILJANDI–07.09.2007 VILJANDI

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1958. Töötas 1964. a-ni geoloogina Eesti Geoloogia Valitsuses. Hiljem töötas Viljandi linna erinevates asutustes (teedevalitsus, arvutusjaam, inventariseerimise büroo, Jämejala haigla jm).

B: EGBT, 87.

PETERSELL, Valter 28.10.1933 Kaagjärve, VALGAMAA, geol-min kand 1976 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1957. Töötas 1957–62 Tšita Geoloogia Valitsuses geoloogina. 1962. a-st töötab Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses, kus on olnud erinevatel ametikohtadel – ekspeditsiooni peageoloog, geokeemia ja meregeoloogia osakonna juhataja (1992–98) ja juhtivgeoloog. Uurimusi aluskorrekivimite geokeemia ja maagistumise, fosforiidi, graptoliitargilliidi, muldade geokeemilise seire, pinnase radoonitaseme, keskkonnaprobleemide jm kohta.

B: EE 14, 367; EGBT, 87; ETBL-IIIosa.pdf, 550–551.

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Valter_Petersell

PETERSON (sünd Kurg; Kruus), Helgi 15.07.1932 Saarepeedi v, VILJANDI-MAA–03.10.2013

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1956. Töötas tehnik-geoloogina Põllumajanduse Ministeeriumi Maaparanduse Valitsuses, hüdrogeoloogina Eesti Geoloogia Valitsuses ja 1963–91 projekteerimisinstituudis Kommunaalprojekt.

B: EGBT, 88.

PETROVA (sünd Kruglova), Anna 13.10.1982 NARVA, MSc 2007 Tallinn

Lõpetas rakendusgeoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2005 ja magistriõppe samas 2007. A-tel 2004–07 töötas geoloogina AS Teede Tehnokeskus ja lühiajaliselt projektibüroos Talone OÜ. 2007. a-st on projektijuhi abi AS K-Projekt.

PETZHOLDT, Georg Paul Alexander 29.01.1810 DRESDEN–05.05.1889 FREIBURG, saksa arst ja agrokeemik, dr med 1833 Leipzig, professor

Õppis Leipzigi Ülikoolis meditsiini, lõpetas 1833 meditsiini- ja kirurgiadoktori kraadiga. Tegutses vabakutselise arstina Dresdenis. 1846–72 oli Tartu Ülikooli põllumajanduse ja tehnoloogia kateedri professor. Põllumajanduslike distsipliinide kõrval õpetas ka anorgaanilist keemiat ja orüktognoosiat (mineraloogiat). Tartu perioodil tundis huvi geoloogiliste küsimuste vastu. On avaldanud artikleid Eesti põlevkivist (1850), orgaaniliste jäänuste ränistumisest (1851), dolomiitide värvusest (1856), turba keemilisest koostisest. 1845 aval-

das Leipzigi geoloogiaõpiku. Pärast Tartust lahkumist töötas Miitavis ja Freiburgis. 1878 valiti Eesti LUS-i auliikmeks.

B: EE 14, 369; EGBT, 88; EPA BL I, 3; II, 4; ETBL-IIIosa.pdf, 569–570; TÜ ajalugu II, 170, 200, 201, 221.

https://de.wikipedia.org/wiki/Alexander_Petzholdt

PIHLAK, Arno-Toomas 16.12.1926 TALLINN–20.03.2013 TALLINN, mäeinsener, tehnikakand 1974 Ljubertsõ

Lõpetas Norilski Industriaalinstituudi mäeteaduskonna 1966. A-ni 1975 töötas Norilski Mäemetallurgia Kombinaadis kaevandusaeroloogia spetsialistina. 1975–76 ja 1977–79 töötas vanemgeoloogina Eesti Geoloogia Valitsuses, olles majandusgeoloogiliste uuringute grupi ja fosforiiduuringute rühma juht. 1976–77 oli vanemõpetaja Tallinna Polütehnilises Instituudis. 1979–82 töötas Mirnõi Teemanditööstuse Instituudis. 1982–2013 oli Eesti TA Keemilise ja Bioloogilise Füüsika Instituudi teadur. Uurimusi maavarade rikastamise, kaevandusgaaside tõrje, sulfiidimaakide, kivisöe ja graptoliitargilliidi isesüttimise ning põhja- ja pinnavee hüdrokeemia alalt.

B: EGBT, 88; ETBL-IIIosa.pdf, 569–570.

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Arno-Toomas_Pihlak

PIHLAR, Rein 21.11.1964 VÄIKE-MAARJA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1990. Töötas lühiajaliselt Eesti Geoloogia Valitsuses Keilas ja Tartus. 1992. a-st tegeleb kirjastamisega, on Sulemees OÜ juhatuse liige.

B: EGBT, 88.

PIIP, Boriss 24.10./06.11.1906 PETERBURI–10.03.1966 PETROPAVLOVSK-KAMTŠATSKI, eesti päritolu vene vulkanoloog, geol-min dr 1950, NSVL TA korr liige 1958

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1931. Töötas 1931–34 samas assistendina ja 1934–38 dotsendina. Alustas Kamtšatka vulkaanide uurimist kohe pärast instituudi lõpetamist. 1940–46 töötas Kamtšatkal mitmes vulkanoloogia-asutustes. Kogutud materjalide põhjal koostas 1946–50 Moskvas doktoriväitekirja. 1950. a-st on taas Kamtšatkal, kus erinevate vulkanoloogiaga tegelevate asutuste baasil organiseeris Petropavlovsk-Kamtšatskis NSVL TA Vulkanoloogia Instituudi. Oli selle instituudi esimene direktor (1963–66). Uuris maavärinaid, Kamtšatka termaalallikaid, Kljutševskaja Sopka vulkaani kujunemist ja purskeid. 1960. a aitas korraldada Eesti noorteadlaste esimest kompleksekspeditsiooni Kamtšatka.

B: EE 14, 371.

Veski, R. 2012. Vulkaanid. Elu. Inimene. Tallinn, 128 lk. (B. Piibu kohta lk 26–32).

Дневники вулканолога Бориса Пийпа. М. ЛЮГАТА, 2006, 160 с.

<http://www.kscnet.ru/ivs/memory/piip/nd.htm>

https://et.wikipedia.org/wiki/Boriss_Piip
<http://link.springer.com/article/10.1134%2FS0742046307020042#page-1>

PIITS, Tõnu 04.09.1944 TALLINN, ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1971. A-ni 1979 töötas ehitusgeoloogina projekteerimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt, 1980–92 Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis, 1992–95 RAS REI-s ja alates 1995. a-st inseneribüroo REIB OÜ ehitusgeoloogia osakonnas.

B: EGBT, 88.

PIKNER, Viktor 03.10.1947 Mehikoorma, TARTUMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1971. Töötas aasta Räpina keskkoolis õpetajana, 1972–73 oli EKE Projekti Tartu osakonna geoloog, 1973–93 töötas Eesti Geoloogia Valitsuse Tartu Geoloogiatöökonna juhatajana. Pärast erialaselt töölt lahkumist töötas kümme aastat mitmes ümarpuidu ja saematerjaliga tegelevas väikefirmas. 2002. a-st alates on tegelnud erinevate Eesti ja EL noorteprojektidega, sealhulgas MTÜ Räpina Avatud Noortekeskuse loodusringi juhendamise ja matkajuhina. 2010. a-st on poiste tööõpetuse õpetaja mitmes põhikoolis (Ruusa, Mikitamäe, Kroonuaia). Huvitub veespondist, mesindust, puutööst.

B: EGBT, 88–89.

PILL, Aino 20.03.1926 TALLINN–08.02.2016 TALLINN, hüdrogeoloog, geol-min kand 1974 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1957. Töötas 1957–58 Krasnojarski Geoloogia Valitsuses ja 1958–62 hüdrogeoloogina Eesti Geoloogia Valitsuses. 1963–88 oli teadustöötaja Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. Pensionil olles töötas TAGI raamatupidamises. Uurimusi põhjavee kujunemise, reostuse ja isepuhastumisvõime kohta ning merevee mõjust põhjavee koostisele.

B: EGBT, 89; ETBL-IIIosa.pdf, 631.

PINTŠUKOVA (sünd Kuropatkina), Irina 05.04.1933 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1957. Erialal ei ole töötanud. On olnud kasvataja Tartu koolides.

B: EGBT, 89.

PIRRUS, Enn-Aavo 24.11.1935 TARTU, geol-min kand 1966 Tallinn, geol-min dr 1989 Leningrad

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1959. A-ni 1992 töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis, olles 1962–65 aspirant, 1965–74 noorem- ja vanemteadur ning

1974–92 litoloogia sektori juhataja. 1992–2002 oli Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudi rakendusgeoloogia professor, a-st 2002 – emeritprofessor. Põhiliseks uurimissuunaks kujunes Põhja-Balti Vendi ja Kambriumi settekivimite litoloogia, mineraloogia ja geokeemia, meteoriidikraatrite ehitus, loodushoid jm. Õppejõuna mäeinstituudis luges pea kõiki õppekavas olnud distsipliine. Aktiivne geoloogia populariseerija, paljude seltside ja komisjonide liige. Nõudlik teadustööde toimetaja. Kirjutanud kolm õpikut, monograafia Eesti viirsavidest ning Kambriumi stratotüüpidest (kaasautor K. Mens). 1994–2001 oli Eesti Ürglooduse Raamatu koostamise eestvedaja. Selle töö üks tahk sai üldistuse raamatus “Eestimaa suured kivid” (2009). 2005 omistati talle Eerik Kumari looduskaitsepreemia, 2006 valiti Eesti Geoloogia Seltsi auliikmeks. Meistrikandidaat males.

B: EE 7, 331; 14, 374; EGBT, 89; ETBL-IIIosa.pdf, 649–650; TTÜ professorid, 44, TTÜ, 323–324.

Aaloe, A. (koost). 2005. Enn Pirrus. Personaalnimestik 1960–2005. Tallinn, 44 lk.

Adamson, A., Kaljo, D., Reinsalu, E. & Soesoo, A. 2005. Enn Pirrus 70. // *Mente et Manu*, 30. nov.

Enn Pirrus 60. // *Eesti Loodus*, 1995, 11/12, lk 360.

Looduskaitse elutöö preemia sai geoloog Enn-Aavo Pirrus. // *Eesti Loodus*, 2005, 6, lk 4.

Marvet, A. 2005. Kivid kõnelevad neile, kes oskavad kuulata. // *Eesti Loodus*, 8, 32–35.

Uibopuu, L. 2013. Enn-Aavo Pirrus. // *Mäeinstituut 75 (kogumik)*. Tallinn, lk 31.

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Enn_Pirrus

http://www.ene.ttu.ee/maeinstituut/mi_personal/CV_Enn-Aavo_Pirrus_est.pdf

PIRRUS, Peeter 26.04.1961 VILJANDI–31.03.1986 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1984. Töötas Paide Veekaitseinspeksioonis.

B: EGBT, 89.

PIRRUS (sünd Sõrmus), Reet 17.03.1935 PÄRNU–22.12.1997 Särghaua, PÄRNUMAA, kvaternaargeoloog ja palünoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1959 ja töötas lühiajaliselt Eesti Geoloogia Valitsuse Tartu kaardistamisrühmas. 1960–97 oli teadustöötaja Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. Uurimusi kvaternaargeoloogia, eriti Hilis-Pleistotseeni palünoloogia ja stratigraafia alalt.

B: EGBT, 89; ETBL-IIIosa.pdf, 650–651.

https://et.wikipedia.org/wiki/Reet_Pirrus

PLADO, Jüri 08.06.1969 TARTU, geofüüsik, MSc 1995 Tartu, PhD 2000 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1993. A-ni 1999 oli assistent ja lektor TÜ geoloogia instituudis, seejärel 2003. a-ni samas teadur ja vanemteadur. 1997 ja 2000–01 täiendas end geofüüsika alal Soomes. 2003–07 oli Maa-ameti nõunik ja geoloogia osakonna juhataja.

2007. a jätkab Tartu Ülikooli geoloogia osakonnas vanemteadurina, õpetab geofüüsikat ja petrofüüsikat. On uurinud geofüüsikaliste meetoditega meteoriidikraatreid Baltoskandias ja mujal, kivimite primaarset ja sekundaarset magnetismi, georadari kasutamise võimalusi jm.

B: EGBT, 89.

<https://www.etis.ee>

PLADO, Maris 28.05.1987 PÕLVA, MSc 2014 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2010 ja kaitses 2014 samas magistritööd. Oli 2011–12 kaks semestrit enesetäiendusel Islandi Ülikoolis. On tegutsenud MTÜ TalveAkadeemia 2013 projektijuhina. 2014–15 töötas looduskasutuse spetsialistina Keskkonnaameti Põlva-Valga-Võru regioonis, 2015. a-st on Põlva valla keskkonnaspetsialist. Huvitub fotograafiast ja muusikast.

PLINK-BJÖRKLUND (sünd Plink), Piret 17.10.1969 TARTU, sedimentoloog, fil lic 1996 Göteborg, PhD 1998 Göteborg

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1993. Järgnes täiendõpe (1993–94) ja doktoriõpe (1994–98) Göteborgi Ülikoolis. Täiendas end USA-s Wyomingi Ülikoolis (1995–99), kus oli ka järeldoktorantuuris (1999–2001). 2001–02 oli järeldoktorant Göteborgi Ülikoolis, 2003–06 Göteborgi Ülikooli professor ja 2006. a-st USA Colorado School of Mines professor. Teadusuuringud käsitlevad setteprotsesse, settimistingimusi, stratigraafiat jm. Uurimisobjektiks on settekivimid ja setendid Eelkambriumist Kvaternaarini. Eestit puudutavad uurimused käsitlevad Balti basseini tektoonilist ja sedimentoloogilist arengut Devonis ja selle seost kaledooniilise kurrutusega Skandinaavias ning Saksa-Poola aladel.

B: EGBT, 90.

<http://inside.mines.edu/Piret-Plink-Bjorklund>

PLOOM, Gennadi 20.12.1953 JAKUTSK

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1980. Töötas lühiajaliselt TÜ geoloogia-kateedris ja majandusosakonnas. Ei tööta erialal.

B: EGBT, 90.

PLOOM, Kuldev 18.03.1963 VALGA, geoloog-kaardistaja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1986. Samast ajast töötab Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses aluspõhjageoloogina geoloogilisel kaardistamisel (1994. a-ni hüdrogeoloogia töökonnas, hiljem suuremõtkavalisel kaardistamisel). Õppis doktorantuuris Tallinna Tehnikaülikoolis Maa-teaduste erialal. Tegeleb mälumänguga.

B: EGBT, 90.

<https://www.etis.ee>

PLOTNIKOVA, Olga

Lõpetas rakendusgeoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2004. Hilisemad andmed puuduvad.

POBBUL, Kristi 14.01.1977 RAKVERE

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2011. Töötas 2001–14 veespetsialistina Keskkonnaameti Viru regioonis (a-ni 2009 Lääne-Virumaa Keskkonnateenistus). 2014. a-st töötab MTÜ Lääne-Viru Jäätmekeskus klienditeeninduse juhina.

POBUL, Evald 05.12.1915 TALLINN–31.03.1995 TALLINN, geofüüsik, geol-min kand 1952 Tartu

Lõpetas 1934 Tallinna Tehnikumi maamõõtjana, 1935–38 töötas Põllutöökojas. 1938 alustas õpinguid Tallinna Tehnikaülikooli mäeosakonnas, mille lõpetas 1946. 1941–44 oli mobiliseeritud Punaarmeesse. 1944–47 töötas ENSV Tööstuse Teadusliku Uurimise Keskinstituudis (ETTUK), 1947–85 Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis, kus 1965–85 oli geofüüsika sektori juhataja. Geofüüsikuna spetsialiseerus magnetomeetrialet. On Eesti magnetomeetrilise tugivõrgu rajaja ja magnetiliste anomaaliate kaardi koostaja ning avaldanud artikleid Eesti territooriumi magnetomeetrilise uurimise kohta.

B: EE 14, 375; EGBT, 90; ETBL-IIIosa.pdf, 673–674

Heinsalu, Ü. 1985. Evald Pobul 70. // Eesti Loodus, 12, 817–818.

https://et.wikipedia.org/wiki/Evald_Pobul

PODGORETSKAJA, Tatjana 26.06.1919 Železnovodsk, STAVROPOLI krai

Lõpetas 1941. a Aserbaidžani Industriaalinstituudi mäeinsener-geoloogina. Töötas 1941–61 Aserbaidžani Geoloogia Valitsuses geoloogilisel kaardistamisel. 1961–73 oli Moskva Põlevate Maavarade Instituudi laborant ja teadustöötaja. 1974–84 töötas Eesti Geoloogia Valitsuse Hüdrogeoloogia Jaamas hüdrogeoloogiliste kaartide koostamisel.

PODŠIBJAKIN, Igor 19.08.1961 Kolomna l, MOSKVA obl–23.10.2007 TALLINN

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1987. Samast ajast kuni 1996. a lõpuni töötas Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis.

B: EGBT, 90.

POGREBOV, Nikolai Fjodorovitš 05./17.11.1860 PETERBURI–10.01.1942 LENINGRAD, vene geoloog, geol-min dr 1935 Leningrad, professor 1930

Õppis Peterburi Mäeinstituudis 1884–87, revolutsioonilisest tegevusest osavõtu tõttu ei

lõpetanud instituuti. A-st 1891 kuni surmani 1942 oli Peterburi Geoloogilise Komitee teenistuses, kus töötas sekretärina, raamatukoguhoidjana, arhivaarina, geoloogina. Töid hüdrogeoloogia ja põlevkivigeoloogia alalt. 1916–23 ilmus rida töid Eesti põlevkivibasseini geoloogilise ehituse kohta. Enne Pogrebovi uuringuid suhtuti põlevkivisse kui maavarasse, mis ei vääri tootmist kihindi väikese paksuse ja suurte tootmiskulude tõttu. Pogrebovi uuringud näitasid, et põlevkivivarud on suured, väävlisalsaldus põlevkivis väike, soojusmahtuvus suur, annab õli ja võimalik kasutada kütteks.

B: EGBT, 90.

Геккер Р. Ф. 1971. Повесть о Николае Федоровиче Погребове. // На силурийском плато. Очерки по истории геологических знаний. 24. Москва, 100–134.

Кумурджи М. И. 1962. Жизненный путь Николая Федоровича Погребова (1860–1942). // Зап Ленинградского горн ин-та, 44, 2, 9–14.

Синягин Г. П. 1961. К столетию со дня рождения Н. Ф. Погребова. // Геология и разведка, 1, 127–129.

Толстихин Н. И. 1962. Основные идеи Н. Ф. Погребова в области гидрогеологии: (К 100-летию со дня рождения. // Зап Ленинградского горн ин-та, 44, 2, 3–8.

Верте А. И. 1961. Н. Ф. Погребов и изучение гидрогеологии Эстонии. // Информационный сборник ВСЕГЕИ 48. Материалы заседания памяти Н. Ф. Погребова 1860–1960. Ленинград, 71–80.

Зайцев И. К. & Толстихин Н. И. 1978. Николай Федорович Погребов (1860–1942). // Выдающиеся отечественные геологи. Ленинград, 67–84.

POLIKARPUS, Maile 16.06.1979 Kambja v, TARTUMAA, MSc 2003 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2001 ja magistriõppe samas 2003. Töötas 2002–03 Eesti Geoloogiakeskuse hüdrogeoloogia osakonnas, 2003–05 oli geoinfo-süsteemide tarkvara arendaja AS Datel. 2006–08 oli projektijuht Tartu Ülikooli Tehnoloogiainstituudis ning õpetab 2006. a-st põhjavee dünaamika kursust TÜ-s. 2013. a-st töötab vanemspetsialistina Statistikaametis. Tegeleb projektipõhiselt hüdrogeoloogiliste uuringutega s.h hüdrogeoloogilise modelleerimisega. On geoloogia sügiskooli Schola Geologica kauaaegne organisaator ja Eesti Veeühingu aktiivne liige.

B: <https://www.etis.ee>

POMERANTS, Marko 24.09.1964 Tamsalu, VIRUMAA, geoloog, MA (avalik haldus) 2001 Tartu, Riigikogu liige, minister

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1989. Töötas 1989–90 Rakvere Looduskaitse Valitsuse juhataja asetäitjana, 1990–94 Lääne-Viru Maavalitsuse looduskaitse talituse juhatajana ja 1994–95 keskkonnaosakonna juhatajana. 1995–2003 oli Lääne-Viru maavanem. 2002. a-st kuulub Isamaa ja Res Publica Liitu. Oli Riigikogu X, XI ja XII koosseisu liige, sealhulgas XI koosseisu keskkonnakomisjoni esimees. 2003–05 oli sotsiaalminister J. Partsi ja 2009–11 siseminister A. Ansipi valitsuses, 2015. a-st on keskkonnaminister T. Rõivase valitsuses. On MTÜ Eesti Võrkpalli Liit juhatuse liige (2010–) ja Sihtasutuse Virumaa

Muuseumid nõukogu liige (2002–).

B: EGBT, 91.

https://et.wikipedia.org/wiki/Marko_Pomerants

<https://valitsus.ee/et/keskkonnaminister-marko-pomerants>

POPOVA (sünd Nakonetšnikova), Larissa 06.05.1944 Karaganda, KASAHSTAN

Lõpetas Leningradi Ülikooli 1967 geokeemikuna. Töötas Kesk-Kasahstani Geoloogia Valitsuses ja 1979–2006 Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses mineraloogina.

B: EGBT, 91.

POSKA, Anneli 29.04.1969 TARTU, kvaternaargeoloog, fil lic 1994 Uppsala, PhD 2001 Uppsala

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1992, täiendas end 1992–94 Uppsala Ülikoolis, 1996–2001 oli samas doktorantuuris. 1992–2001 oli teadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis, 2001–02 töötas Haridus- ja Teadusministeeriumi riiklike teadusprogrammide peaekspertina. 2003. a-st on Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudi ja oli 2004–10 ka Tartu Ülikooli geoloogia instituudi vanemteadur. 2010–11 oli järel doktor ning 2012–15 teadur Lundi Ülikoolis. Uurimused käsitlevad Holotseeni kliimamuutusi ja keskkonnatingimusi, varajast inimtegevust ja selle mõju looduskeskkonnale, põllunduse algust ja arengut Eestis jms.

B: EGBT, 91; ETBL-IIIosa.pdf, 708–709.

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Anneli_Poska

POST, Triine 05.03.1990 TALLINN, MSc 2014 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2012 ja magistriõppe 2014. On samas doktoriõppes. Uurimusi meretaseme muutuste kohta Holotseenis. Töötab OÜ Mäemees.

B: <https://www.etis.ee>

POSTELS, Alexander Johann Gustav 24.08./04.09.1801 HELME–28.06./09.07.1871 VIIBURI

Eestis sündinud vene looduseurija ja mineraloog. Alghariduse sai Tartus. 1819–23 õppis Peterburi Ülikoolis ja jäi ülikooli juurde mineraloogiks. 1826–29 võttis osa F. P. Lütke ümbermaailmareisist. 1831. a-st oli Peterburi Ülikooli mineraloogiaprofessor, 1836. a-st õppejõud mitmes Peterburi õppeasutuses ja gümnaasiumis. Peterburi TA auliige 1866.

B: EGBT, 91.

<http://bb1-digital.de/eintrag/Postels-Alexander-Johann-Gustav-1801-1871/>

http://et.wikipedia.org/wiki/Alexander_Postels

POSTI, Erika 10.07.1947 PÄRNU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1970. Töötas 1978. a-ni Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. Hiljem ei ole erialal töötanud. Uurimusi Kambriumi fossiilide kohta, on liigi *Platysolenites spiralis* püstitaja.

B: EGBT, 91.

PRANS (sünd Niinepuu), Krista 07.04.1981 RAKVERE

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2003. Läbis õpetajakutse-aasta ning töötab 2004. a-st geograafiaõpetajana Tartus.

PRASS, Edgar 20.04.1988 Leisi, SAAREMAA

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2014, jätkab õpinguid magistrantuuris. Huvitub kinost, tegutseb Tartu alternatiiv-väärtfilmikinos Elektriteater.

PREDEIN, Nikolai 21.09.1954 PORT-ARTUR

Lõpetas 1976. a Leningradi Mäeinstituudi mäeinsener-geoloogina. 1980. a-ni töötas geoloogina Vaikse ookeani meregeoloogilises ekspeditsioonis ja Kamtšatkal. 1980–87 oli Eesti Geoloogia Valitsuse ehitusmaterjalide rühma geoloog ja geodeet.

B: EGBT, 91.

PREEDEN, Ulla 29.04.1980 RÄPINA, MSc 2004 Tartu, PhD 2009 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2002, magistrakraadi kaitses 2004 ning doktorikraadi 2009. 2005–11 töötas TÜ geoloogia instituudis teadurina. Uurimisvaldkonnaks kivimite magnetilised omadused ja paleomagnetism. Novembris 2011 valiti Põlva maavanemaks. Harrastab maalimist.

B: <https://www.etis.ee>

<http://www.irl.ee/ulla-preeden>

<http://www.ut.ee/et/1084118>

<http://polva.maavalitsus.ee/maavanem>

PROKOFJEV, Vitali 22.03.1932 Artjomovski l, DONETSKI obl

Lõpetas Tšernivtsi Ülikooli (Ukraina) geoloogia osakonna 1956. Töötas 1956–59 Irkutski Geoloogia Valitsuses maavarade uuringutel ja kaevandusgeoloogina. 1960–67 oli Eesti Geoloogia Valitsuse Kohtla-Järve Ekspeditsiooni ülem. Organiseeris põlevkivi- ja fosforiidiuuringuid.

B: EGBT, 91.

PRUULMANN, Ott 16.02.1982 TARTU, MSc 2007 Tartu

Lõpetas geograafia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2005 ja magistriõppe geoinformaatika ja kartograafia erialal 2007. Magistritöös käsitleb Eesti geoloogilise kaardistamise kolmemõõtmelist keskkonda. 2015. a lõpuni töötas Maa-ameti geoloogia osakonnas, tegeles GIS vahendite rakendamisega geoloogilisel kaardistamisel. On Eesti Gaidide Liidu ja Eesti Skautide Ühingu SA juhatuse liige ja tegutseb skaudijuhina. 2010 valiti aasta noorsootöötajaks Tartus.

PUKKONEN, Eduard 15.09.1960 TARTU, MSc 1993 Tartu, geoloog ja kartograaf

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1983. Töötas 1983–97 Eesti Geoloogiakeskuses, kus 1993. a-st oli infoosakonna juhataja. 1987–90 õppis aspirantuuris. 1997 asutas geoinfosüsteemide ja digitaalkartograafiaga tegeleva OÜ Dereevos, mille omanik ja juhataja oli 2011. a-ni. 2011–13 oli Maa-ameti geoinfosüsteemide büroo juhataja, 2013. a-st töötab AS Eesti Energia geoloogia ja maavarade ressursi arendusjuhina. Uurimusi graptoliitargilliidi geoloogia ja geokeemia kohta. On juurutanud arvutikasutust geoloogilise informatsiooni töötlemisel Eesti Geoloogiakeskuses, koostanud üld- ja maakonnaplaneeringuid ning viinud läbi geoinformaatika-alaseid koolitusi. Mitme erialaseltsi asutajaliige, olnud Eesti Geoloogia Seltsi volikogu liige, Eesti Geoinformaatika Seltsi ja Eesti Orienteerumislüüdi juhatuse liige, samuti Rahvusvahelise rogainiföderatsiooni (IRF) nõukogu liige. Edukas orienteeruja, on võitnud rogaini EM-il 2007 segavõistkonnas pronksmedali ning veteranide segavõistkonnas mitmeid MM ja EM medaleid.

B: EGBT, 92; ETBL-IIIosa.pdf, 766

https://et.wikipedia.org/wiki/Eduard_Pukkonen

PUKSING, Marko 03.05.1974 Luutsniku k, VÕRUMAA

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2003 ja Rápina Aianduskooli aianduse erialal 2012. Töötas 2003–06 välikaardistajana Regio geoinformaatika osakonnas. 2010 lõpetas Eesti Merekooli Tartu osakonna ja töötas 2013. a lõpuni Emajõe Lodjaseltsi lodjal “Jõmmu” madrusest kaptenini. 2014. a-st on Tsooru potitehase tegevjuht. Kagu-Eesti patrioot ja aktivist – on olnud tegev ka Haanja Looduspargis, Karula Hoiu Ühingu jm. Tudengipäevil oli Tartu Üliõpilaste Looduskaitseringi aktiivne liige, tegeles matkamise ja alpinismiga, on tegutsenud Eesti Pärimusteatris ja mänginud tudengifilmides.

PUNNING, Jaan-Mati 13.03.1940 Rasina v, PÕLVAMAA–21.11.2009 TALLINN, keemik, geol-min kand 1969 Tallinn, geogr dr 1982 Moskva

Lõpetas Tartu Ülikooli 1963. a keemikuna. Töötas Teaduste Akadeemia Zooloogia ja Botaanika Instituudis radiosüsiniku meetodi arendamisel. 1970–87 töötas TA Geoloogia Instituudis, kus rajas ühe maailma juhtiva isotoopgeoloogia labori ja oli selle juhataja. Rakendas isotoopmeetodit paleokliima ja Pleistotseeni stratigraafia uurimisel. Liustike dünaamika selgitamiseks osales liustikumaterjali kogumisel ekspeditsioonidel Teravmägedel, Uuralis,

Kamtšatkal jm. 1987–90 oli TA Termo- ja Elektrofüüsika Instituudi asedirektor. 1990 loodi tema algatusel TA Ökoloogia ja Mereuringute Instituut, millest 1992 sai Ökoloogia Instituut (alates 2005 Tallinna Ülikooli Ökoloogia Instituut). Instituudi uurimistemaatikaks kujunes inimtegevuse mõju keskkonnale ja selle eristamine looduslikest mõjuritest. Uurimus Kirde-Eesti keskkonnaprobleemidest pälvis Eesti Vabariigi teaduspreemia (1995). Oli isotoopgeoloogilise ja paleoglotsioloogilise uurimissuuna rajaja Eestis ning umbes 300 tema autorlusega teadusartiklit käsitlevad isotoopmeetodi kasutamist geoloogias, glatsioloogias, klimatoloogias, ökoloogias. 1985–2010 oli Eesti Geograafia Seltsi president. 2001 autasustati Valgetähe IV klassi teenetemärgiga. 2010. a asutati perekonna poolt Jaan-Mati Punningu sihtkapital eesmärgiga toetada loodusgeograafia ja sellega seotud erialade viimase aasta üliõpilasi, magistrante, doktorante ja noorteadlasi.

B: EE 14, 383; EGBT, 92; TÜ BL II, 137; TPÜ, 64, 70, 84, 100, 122, 175, 176;

Jõgi, J. 2007. Jaan-Mati Punning – õpetaja ja professor. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 36. kd. Tallinn, 15–19.

Kangur, M. 2010. Professor Jaan-Mati Punning 13.03.1940–21.11.2009. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 37. kd. Tallinn, 272–274.

Kangur, M. & Raukas, A. (koost ja toim) 2012. Jaan-Mati Punning ja tema aeg. // TÜ Ökoloogia Instituudi publikatsioonid, 12. Tallinn, 1–155.

Koff, T. 2009. Jaan-Mati Punning. 13. märts 1940–21. november 2009. // Eesti Loodus, 12, lk 47.

Merikalju, L. 1994. Jaan-Mati Punning – 50. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 28. kd. Tallinn, 224–236.

Merikalju, L. 2007. Jaan-Mati Punning ja Eesti Geograafia Selts. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 36. kd. Tallinn, 7–14.

Raukas, A. (koost.) 2005. Jaan-Mati Punning. Personaalnimestik. Tallinn, 1–88.

Raukas, A. & Karukäpp, R. 2007. Jaan-Mati Punning ja tema aeg. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 36. kd. 20–28.

https://et.wikipedia.org/wiki/Jaan-Mati_Punning

<https://www.etis.ee/Portal/Persons/Display/26d5f9d1-9811-4591-9f7d-7cc34bb6272e>

PUURA, Erik 14.05.1964 TARTU, rakendusgeoloog, tehnika- ja keskkonnateadlane, MSc 1993 Manchester, PhD 1998 Stockholm

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1989. Oli 1989–90 TÜ geoloogiakateedri vanemlaborant. 1991–92 õppis Manchesteri Victoria Ülikoolis magistrantuuris, 1993–98 oli doktoriõppes Stockholmi Kuningliku Tehnikaülikooli juures ning 1998–99 samas külalisuurija. 1999–2001 oli Euroopa Liidu ja ettevõtlussuhete peaspetsialist Tartu Ülikoolis ja 2001–03 rahvuslik ekspert Euroopa Liidu Ühisteaduskeskuses (Ispra, Itaalia). 2003–04 töötas Tartu Ülikooli Tehnoloogiainstituudi Keskkonnatehnoloogia (KKT) arenduskeskuse juhina, 2004–07 oli TÜ Tehnoloogiainstituudi asedirektor ning jätkas samaaegselt ka KKT arenduskeskuse juhatajana. 2007–12 oli TÜ Tehnoloogiainstituudi direktor. Septembrist 2012 on Tartu Ülikooli arendusprorektor. Õpetab TÜ-s keskkonnageoloogiat (alates 1993), intellektuaalomandi korraldust (alates 2010) ja tehnoloogiasiiret (alates 2014). Teadusuuringute põhitemaatika hõlmab keskkonnageoloogiat, keskkonna modelleerimist, hüdrogeokeemiat.

B: EE 14, 384; EGBT, 92; ETBL-IIIosa.pdf, 803–804; TÜ BL II, 137.

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Erik_Puura

PUURA, Ivar 23.04.1961 RAKVERE–20.07.2012 TARTU, paleontoloog, MSc 1993 Tartu, PhD 1996 Uppsala

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1983. Töötas 1983–92 ja 1997–98 Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis teadurina. 1993–96 õppis Uppsala Ülikooli juures doktorantuuris. 1998. a-st oli järel doktor ja teadur Tartu Ülikooli Ökoloogia ja Maateaduste instituudis ning 2004–12 TÜ loodusmuuseumi projektijuht. A-st 1997 oli Eesti Looduseuurijate Seltsi teoreetilise bioloogia seksiooni esimees ning 2004. a-st Eesti LUS-i asepresident. Peamised uurimisvaldkonnad olid selgrootute paleontoloogia, kivististe mineraalne koostis ja Alam-Paleosoikumi stratigraafia. Oli edukas teaduse populariseerija, nõudlik teadustööde toimetaja ja tõlkija, paljude noorte loodusteadlaste nõustaja ja innustaja. 2006 omistati Eesti Eluteaduse Hoidja auhind Eestimaa fossiilide tutvustamise eest.

B: EE 14, 384–385; EGBT, 92; ETBL-IIIosa.pdf, 804–805.

Kukk, T. 2009. Habras suhe loodusega teeb meid haavatavaks. // Eesti Loodus, 1, 34–39.

Tinn, O. 2012. Ivar Puura 23. aprill 1961–20. juuli 2012. // Eesti Loodus, 8, lk 57.

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Ivar_Puura

PUURA, Väino 06.08.1935 Lutsu k, VÕRUMAA, struktuurigeoloog, geol-min kand 1974 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1959. A-ni 1979 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses erinevatel ametikohtadel: 1959–63 geoloog Kohtla-Järvel ja 1963–70 Tallinnas, 1967–70 temaatilise rühma ülem, 1970–79 aluskorra geoloogilise kaardistamise rühma ülem ja peageoloog ning Keila Geoloogilise Ekspeditsiooni peageoloog. 1979–95 oli Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi maavarade geoloogia sektori juhataja ja 1990–95 ka instituudi teadusdirektor, 1995–97 peateadur. 1994–97 oli Tartu Ülikooli rakendusgeoloogia erakorraline professor, 1997–2000 TÜ geoloogia ja mineraloogia professor ning a-st 2000 emeriitprofessor. 2000–11 oli TÜ geoloogia instituudi erakorraline vanemteadur ja teadur. 1985–88 osales NSVL TA geoloogilistes ekspeditsioonides Süüria põlevkivi uurimisel, 1976–96 UNESCO rahvusvahelise geoloogilise korrelatsiooni programmi projektides Euroopa ja põhjapoolkera tektoonika ning eelkambriumi geoloogia uurimisel, 1993–2003 Euroopa Teadusfondi meteoriidkraatrite uurimise programmides. 2004–08 oli Eesti avalike ülikoolide vaheliste doktoriõppe täiustamise projektide juht ja 2007–13 juhtiv geoloog-konsultant Eesti Energia AS põlevkiviuuringute projektis Jordaanias. On mitme Eesti, Baltimaade, Läänemere ja Soome lahe geoloogilise kaardi ja monograafia kaasautor või toimetaja. Olnud ajakirjade „Eesti TA Toimetised. Geoloogia“ ja „Oil Shale“ toimetuse nõukogu liige, Eesti Teadlaste Liidu ja selle volikogu ning juhatuse liige ja kaasesimees jm. Teadustöö suundadeks on Baltoskandia litosfääri struktuuri, geokeemia, geokronoloogia,

paleokeskkonna, maavarade ja meteoriidikraatrite geoloogia uurimine. Üle 200 teadustrükise, s.h monograafiate koostaja ja kaasautor (“Eesti kristalne aluskord” 1983, “Balti põlevkivibasseini kukersiidikihtkonna ehitus” 1986, “Rakvere fosforiidirajooni geoloogia ja maavarad”, 1987). 2008 valiti Eesti Geoloogia Seltsi auliikmeks, 2009 omistati Valgetähe III kl teenetemärk.

B: APUT, 75; EE 14, 385; EGBT, 92–93; ETBL-IIIosa.pdf, 805–806
<https://www.etis.ee>
[https://et.wikipedia.org/wiki/Väino_Puura_\(28geoloog\)](https://et.wikipedia.org/wiki/Väino_Puura_(28geoloog))

PUURMANN, Toomas 28.08.1953 Kuigatsi v, VALGAMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1977. A-ni 1980 töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi meregeoloogia laboris. 1980–90 ei töötanud erialal. 1990–92 oli geoloog projekteerimisinstituudis Maaparandusprojekt ja 1992–94 AS Maves. 1995–97 töötas Eesti Geoloogiakeskuse meregeoloogia osakonnas. Sajandivahetuse paiku asus elama Vormsi saarele ja tegutses MTÜ-s Läänerannik. Vormsi vallavalitsuse ja volikogu liikmena on aktiivselt osa võtnud saare elust.

B: EGBT, 93.

PUUSEPP, Mait 05.09.1964 PÕLTSAMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1989. Töötas ehitusgeoloogina Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis ja 1992–96 AS Alus. 1996. a-st tegeleb kirjastamisega ja on OÜ Sulemees üks osanik.

B: EGBT, 93.

PUUSTUSMAA, Rudolf 01.01.1922 Vastseliina v, VÕRUMAA–22.12.2003 KEILA

Lõpetas Tallinna Mäetehnikumi 1950. A-ni 1962 töötas erinevates valdkondades, sealhulgas ka Maardu karjääris ning maaparandustöödel. Ligi kolmkümmend aastat töötas Eesti Geoloogia Valitsuses kaardistamistööl tehnikuna ja geoloogina.

B: EGBT, 93.

PÕLDSAAR, Kairi 02.02.1979 VILJANDI, MSc 2009 Tartu

Lõpetas Concordia Ülikooli rahvusvahelise majanduse alal 2003 ja geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2007. Magistritööd geoloogias kaitses 2009, õpib 2010. a-st Tartu Ülikooli geoloogia instituudi juures doktorantuuris. 2004–05 töötas Tartu Ülikoolis laborandina, 2006–08 oli Tartu Ülikooli Loodusmuuseumi projekti assistent ja giid. 2012. a-st on Eesti Loodusmuuseumi geoloogia osakonna juhataja ja 2014. a-st ka projektijuht ravimuda ja mineraalveega seonduvate teadusuuringute alal Värskas Sanatooriumis. Teadustööd käsitlevad setteprotsesse ja pehmete setete deformatsioone Eesti Alam-Ordoviitsiumis ja Kambriumis.

B: Pullerits, P. 2014. Aitab linnast! Lähme hoopis maale elama! // Postimees, 19. apr. <https://www.etis.ee>

PÕLDVERE, Ain 01.10.1955 Avinurme k, VIRUMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1979. Samast ajast töötab Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses – a-ni 1989 Keila Ekspeditsioonis geoloogilisel kaardistamisel ja seejärel Tartu regionaalosakonnas osakonnajuhatajana. On tegelnud ehitusmaavarade uurin-gutega, keskkonnamõju hindamisega, lokaalsete anomaaliatega geofüüsikaliste uuringutega jm. On diplomeeritud mäeinsener (2014), kuulub Eesti Keskkonnamõju Hindajate ühingusse.

B: EGBT, 93.

PÕLDVERE (sünd Lööv), Anne 23.07.1954 PÄRNU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1979. Samast ajast töötab Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses aluspõhjageoloogina. 1993. a-ni osales fosforiidirajooni ja Kirde-Eesti geoloogilisel kaardistamisel Keila Ekspeditsioonis, 1993. a-st töötab Tartu regionaalosakonnas, kus on tegelnud Eesti tugiläbilõigete täienduurimisega ja nende uuri-muste trükiks ettevalmistamisega sariväljaandes “Estonian Geological Sections” (1998–2010 ilmus 10 ajakirjanumbrit). 2012 valiti Eesti Geoloogia Seltsi juhatuse esimeheks (presidendiks). On Eesti Stratigraafia Komisjoni (2006), Eesti Geoloogia Rahvuskomitee (2014) jt erialühenduste liige. Energiline ja väsimatu organisaaator.

B: EGBT, 93; ETBL-IIIosa.pdf, 840

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Anne_Põldvere

PÕLLUMÄE (sünd Groskopf), Maie 01.03.1934 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1958. Samast ajast kuni 1983. a-ni töötas Eesti Geoloogia Valitsuses – 1958–66 Kohtla-Järve Ekspeditsioonis kaardistamistöodel, 1967 Tallinnas hüdrogeoloogia rühmas ja 1968–83 Keilas ehitusmaterjalide rühmas. Uurinud lubjakivileiukohti Kundas, Rummus, Muhu saarel jm ning tegelnud liiva- ja kruusaotsingute-ga Valga-, Pärnu- ja Saaremaal.

B: EGBT, 94.

PÕLMA, Lembit 22.07.1934 PAIDE–23.01.1988 TALLINN, litoloog, geol-min kand 1975 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1958. Töötas Eesti Geoloogia Valitsuses Kirde- ja Lõuna-Eesti geoloogilisel kaardistamisel. 1964–88 oli teadustöötaja Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis, kus kujunes Baltikumi Ordoviitsiumi karbonaatkivimite tunnustatud litoloogiks. L. Põlma uurimused on kokku võetud ja üldistatud raamatus “Põhja- ja Kesk-

Baltikumi Ordoviitsiumi karbonaatkivimite litoloogia” (1982, vn), mille eest pälvis 1987 Artur Luha nimelise preemia.

B: EE 14, 390; EGBT, 94.

Einasto, R. 1988. Lembit Põlma: Artur Luha nim. preemia laureaat. // Sirp ja Vasar, 1. jaan. https://et.wikipedia.org/wiki/Lembit_Põlma

PÄRN, Joonas 22.07.1989 TALLINN, MSc 2014 Tallinn

Lõpetas geograafia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2011. a. 2012–14 oli magistriõppes Tallinna Tehnikaülikoolis, kaitses magistrikraadi geoloogia erialal. 2014. a-st töötab Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudi isotoop-paleoklimatoloogia osakonnas nooremteadurina ning on doktoriõppes. On mänginud udi ansambelis “Abraham’s Cafe”.

PÄRN, Triinu 26.03.1986 TARTU, MSc 2013 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2011 ja magistriõppe samas 2013. On uurinud Llandovery ja Wenlocki piirikihtide litoloogiat Lääne-Eestis.

PÄRNA, Elmar 06./18.12.1878 TARTU–03./15.12.1916 Mustamäe sanatoorium, SOOME

Õppis Peterburi Ülikooli füüsika-matemaatika teaduskonnas 1898–1902, huvitus keemiast, geoloogiast ja paleontoloogiast. Töötas koduõpetajana Inglismaal, kus õppis tundma Walesi geoloogiat. Jalgsimatki läbi Šveitsi ajendas astuma Peterburi Mäeinstituuti, mille lõpetas geoloogina 1910. Pärast instituudi lõpetamist jätkas samas õppejõuna, võttis osa mitmest ekspeditsioonist Lääne-Euroopasse ja Vahemere maadesse. Peamiseks uurimisobjektiks oli Lõuna-Uurali idapoolse osa geoloogia ja paleontoloogia (Devoni ja Karboni ammoniidid, trilobiidid ja korallid). Oli Eesti Ordoviitsiumi kivististe hea tundja. Tema ema oli C. R. Jakobsoni noorem õde, kaksikvend Nikolai Pärna (1878–1923) tuntud füsioloog.

B: EBL, 397; EE 7, 603; 14, 392; EGBT, 94; ETBL-IIIosa.pdf, 871.

Orav, T. 1982. Nikolai Pärna – Eesti soost teadlane ja populariseerija. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, IV. Teadusorganisatsioonide arengust Eestis. Tallinn, 96–106.

Orav, T. 1989. Nikolai Pärna – suure suguvõsa väärikas esindaja. // Eesti Loodus, 3, 179–181.

Põldmäe, R. 1982. Johanson-Pärnade perekonnast. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, IV. Teadusorganisatsioonide arengust Eestis. Tallinn, 83–96.

https://et.wikipedia.org/wiki/Elmar_Pärna

PÄRNA, Karl 27.02.1904 Vara v, TARTUMAA–01.07.1966* TARTU, geoloog ja geograaf, MSc 1941 Tartu, geol-min kand 1962 Tallinn

Lõpetas 1939 Tartu Ülikooli geograafina, 1940 omandas maateaduse ja looduslooo õpetaja kutse. Töötas ülikooli geograafiakateedris (1939–44), Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis (1947–51) ja 1951. a-st geoloogina projekteerimisinstituudis Eesti Projekt. Uuri-

musi Läänemere rannajoone asendi ning jääjärvede geoloogia kohta. Töid ka ehitusgeoloogia ja asustusgeograafia alalt.

*J. Eilarti artiklis on surmadaatumina märgitud 02.06.1966

B: AAUT III, 113–114; EE 14, 392; EGBT, 94; ETBL-IIIosa.pdf, 872–873; TÜ BL I, 187.

Eilart, J. 1966. Karl Pärnat mälestades. // Eesti Loodus, 5, 314–316.

Varep, E. 1968. Karl Pärna. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat 1966. Tallinn, 262–263.

https://et.wikipedia.org/wiki/Karl_Pärna

PÄRNAMÄE (sünd Noppel), Maie 11.09.1946 Palupera v, VALGAMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1970. Samast ajast töötab Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses, kus on osalenud turbauuringutel ja hüdrogeoloogilisel kaardistamisel. 1981–96 tegeles EGV kesklaboratooriumis palünoloogiliste ja mikropaleontoloogiliste määrangutega. 1997. a-st töötab Eesti Geoloogiakeskuse sekretärina.

B: EGBL, 94.

PÄRNASTE (sünd Lõhmus, 1983–91 Aru), Helje 17.07.1961 Häädemeeste, PÄRNUMAA, paleontoloog, MSc 1998 Tartu, PhD 2004 Tartu

Õppis 1981–84 ja 1985–87 Tartu Ülikooli geoloogia osakonnas. 1984–85 oli Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis laborant, 1987–96 insener ja nooremteadur. 1989–92 õppis aspirantuuris, 1992–98 magistrantuuris ja 1998–2004 doktorantuuris. 2005–09 oli Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudi teaduskogude osakonna juhataja kohusetäitja, 2006–15 vanemteadur ja 2011–13 ka teaduskommunikatsiooni spetsialist. 2014–15 töötas USA-s (University of California Riverside). Uurimusi Baltikumi Ordoviitsiumi trilobiitide taksonoomia ja biostratigraafia kohta. Tegeleb fotograafiaga, esinenud fotonäitustega.

B: EGBT, 95; ETBL-IIIosa.pdf, 876

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Helje_Pärnaste

PÄRNOJA, Marika 12.11.1955 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1980. Töötas lühiajaliselt Riiklikus Ehitusuringute Instituudis. 1981. a-st ei tööta erialal.

B: EGBT, 95.

PÜVI (sünd Villo), Silvi 15.01.1940 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1964. Töötas Eesti Geoloogia Valitsuses geoloogilisel kaardistamisel, temaatilises rühmas, turba- ja ehitusmaterjalide uuringul, meetoodilises ja geoloogia osakonnas. Töid Eesti mineraalse toorainebaasi geoloogilis-majandusliku hinnangu alalt, kohalike maavarade kasutamise ja keskkonnakaitse kohta. 1988. a-st oli Eesti Noorte Loo-

dusesõprade Maja metoodik. Teeneid geoloogiahuviliste noorte suunamisel ja juhendamisel.

B: EGBT, 95.

RAAMAT, Ants 03.03.1942 KURESSAARE–14.10.1993 KEILA

Lõpetas Starõi Oskoli (Venemaa) Geoloogiatehnikumi 1967. Samast ajast kuni 1993. a töötas Eesti Geoloogia Valitsuses puurmeistrina.

B: EGBT, 95.

RADIK, Endel 1935–2006

Lõpetas Novotšerkasski Polütehnilise Instituudi 1968. Töötas 1973. a-st hüdrogeoloogina Eesti Geoloogia Valitsuse Kohtla-Järve Ekspeditsioonis.

RAHA, Margus 01.11.1966 VILJANDI

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1993. Töötas Tartu Noorte Tehnikamajas, 1996–98 oli reisifirma Wris Tours välisesindaja Araabia Ühendemiraatides ja Türgis ning 2004–09 reisifirma Union Travel OÜ arendusjuht. Seejärel elas ja töötas Hispaanias. 2014. a sügisest on Eesti Geoloogiakeskuse geoloogiadirektor. Innukas reisi- ja matkamees, loodusfotograaf ning idamaiste võitluskunstide harrastaja.

B: EGBT, 95.

RAHE, Tiit 24.02.1987 VILJANDI

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2011. Õppis 2010–11 arvutiasjandust Tallinna Polütehnikumis. 2011 alustas magistriõpet Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis, 2012. a-st töötab samas. Mitmekülgsete huvidega: matkamine, reisimine, mägironimine, arvutid, tehnoloogilised uuendused, puutöö jms.

B: <https://www.etis.ee>

RAHU, Avo 30.10.1944 Leisi v, SAAREMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1969. A-ni 1971 oli teadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis, seejärel töötas ehitusgeoloogina projekteerimisinstituudis Eesti Maaehitusprojekt (1972) ja Eesti Maaparandusprojekt (1972–88) ning oli 1988–90 EKE Ehitus- ja Montaaživalitsuses töödejuhataja. 1990–95 töötas mööblirestauraatorina, korraldas Orgita paekarjääri avamist jms. 1995–2000 oli Tallinna Haabersti linnaosa maanõunik ja maakorraldaja, 2000–07 töötas AS Eraküte.

B: EGBT, 95.

RAHUMÄE (sünd Põldme), Valda 30.07.1934 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1959. Töötas projekteerimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt (1959–66), Eesti Maaehitusprojekt (1966–73) ja Eesti Põllumajandusprojekt (1973–89). On tegelnud ehitusgeoloogiaga ning ehitusmaterjalide (liiv, kruus, lubjakivi) ja turba leiukohtade uuringuga.

B: EGBT, 95.

RAIDLA, Valle 17.07.1975 KEHRA, MSc 2003 Tallinn, PhD 2010 Tartu

Lõpetas geoökoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Pedagoogikaülikoolis 1999 ning magistriõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2003. Töötab 1999. a-st TTÜ Geoloogia Instituudi isotoop-paleoklimatoloogia osakonnas. 2014–15 täiendas end Budapestis, 2015. a sügisest on järel doktorant Saksamaal Heidelbergis. Uurimusi Kambriumi-Vendi põhjavee isotoop- ja keemilise koostise formeerumise kohta. Harrastab mälumängu.

B: ETBL-IIIosa.pdf, lk 948

<https://www.etis.ee>

http://et.wikipedia.org/wiki/Valle_Raidla

RAIG, Hanna 24.05.1987 TARTU, MSc 2012 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2009, magistriõppe 2012 ning õpib samas doktorantuuris. Uurib Läänemere rannavööndi pärast jääaegseid muutusi ja nende seost kiviaja asustusega.

B: <https://www.etis.ee>

RAJAMÄE, Raivo 10.09.1948 RAKVERE, geol-min kand 1982 Tallinn

Lõpetas 1971 Tallinna Polütehnilise Instituudi arvutustehnika insenerina. 1970–96 töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi isotoopgeoloogia sektori insenerina, noorem-, vanem- ja juhtteadurina ning laborijuhatajana. Kasutas isotoopuuringte võimalusi Kvaternaari ajastu stratigraafia, geokronoloogia ja järvede settimisrežiimi selgitamiseks ning keskkonnauuringutes. Hea eksperimentaator ja leidlik insener. 1996. a asus tööle Eesti Kiirguskeskusesse, kus oli kiirgusseire osakonna juhataja. 2008. a töötab Eesti Akrediteerimiskeskuses peaassessorina.

B: EGBT, 96; ETBL-IIIosa.pdf, 961–962.

[http://et.wikipedia.org/wiki/Raivo_Rajamäe_\(geoloog\)](http://et.wikipedia.org/wiki/Raivo_Rajamäe_(geoloog))

RAJAPU, Airi 05.03.1980 TALLINN

Lõpetas Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudi rakendusgeoloogia erialal 2005. Töötas 2004–06 Keskkonnaministeeriumi keskkonnakorralduse ja tehnoloogia osakonnas, 2006. a on REI Geotehnika OÜ insener.

RAMMO, Mati 15.04.1959 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1982. Samast ajast on töötanud Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses: 1990. a-ni Kohtla-Järve töökonnas, 1990. a-st hüdrogeoloogilises töökonnas, informatsiooniosakonnas ning rakendusgeoloogia ja maavarade osakonnas.

B: EGBT, 96.

RAMPE, Mart 30.07.1951 Sydney, AUSTRALIA

Eesti päritolu Austraalia geoloog. Lõpetas 1973 New South Wales'i Ülikooli rakendusgeoloogia erialal. Töötas geoloogina mitmes Austraalia mäetööstuse firmas ja 1977–78 Alaska firmas Resource Associates. 1978 naasis Austraaliasse ja asus tööle firmas Union Corporation. 1985. a-st on Harvest Exploration Pty Ltd direktor. 2007. a asutas firma Monaro Mining NL tütarettevõtte OÜ Balti Kaevandused ja Uuringud, mille eesmärgiks on uurida vääris- ja haruldasi metalle graptoliitargilliidis. Firma tegutseb ka USA-s ning Kõrgõzstanis. On Austraalia Geoteadlaste Instituudi, Austraalia Kaevanduste ja Metallurgia Instituudi jt organisatsioonide liige.

B: EGBT, 96.

Lään, V. 2011. Kes on kes? Kes on kus? Kaugete maade eestlased. Olion, lk 712.

<http://www.bloomberg.com/research/stocks/private/person.asp?personId=28489587&privcapId=118596760>

RAMSAY, Wilhelm 20.01.1865 Dragsfjärdi khk, SOOME–08.01.1928 HELSINGI Soome geoloog, fil lic 1887, Helsingi Ülikooli professor 1899

Lõpetas Helsingi Ülikooli cand phil astmega 1884. Oli 1888–99 Helsingi Ülikooli mineraloogia ja geoloogia dotsent ning 1899–1928 professor. Osales seitsmes Koola poolsaare ekspeditsioonis, uuris nefeliinsüeniite, avastas uue kivimi – utriidi. Võttis kasutusele Fennoskandia mõiste geoloogias. 1925–26 tegi väliuuringuid Eestis. Uuris Balti mere hilis- ja pärastjäaaegseid rannamoodustisi, selgitas esimesena mandrijäätumise põhjustatud mereetaseme muutusi ning rannajoone nihkumist Soomes, Eestis ja Loode-Venemaal.

B: EBL TK, 217; EE 8, 22; EGBT, 96; ETBL-IIIosa.pdf, 973–974.

https://et.wikipedia.org/wiki/Wilhelm_Ramsay

RAMST, Rein 02.04.1954 Hänga k, SAAREMAA, geobotaanik

Lõpetas Tartu Ülikooli bioloogiaosakonna botaanikuna 1977. Samast ajast töötab Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses geoloog-geobotaanikuna turbauuringutel. Oli 1994–2004 turbauuringute sektori juhataja, 2004. a-st on rakendusgeoloogia ja maavarade osakonna juhataja. Uurimusi järvemuda, turba ja turbamaardlate alalt, andnud hinnanguid turbatööstusalade keskkonnamõju kohta.

B: EGBT, 96.

RANDOJA, Tiit 09.11.1955 VILJANDI–15.01.2007 VILJANDI

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1980. A-ni 1985 töötas projekteerimisinstituudis Eesti Maanteeprojekt, hiljem Viljandi Maavalitsuses ning AS Viljandi EKE Projekt geodeedina.

B: EGBT, 96.

RASS, Varmo 01.04.1955 ELVA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1981. A-il 1981–91 töötas Eesti Geoloogia Valitsuse Keila Ekspeditsioonis fosforiidirühma geoloogina, seejärel oli Eesti Geoloogia-keskuse Keila varustusbaasi direktor. 1996–2007 töötas Keila Geoloogia AS-s. Tegevusalaks hüdrogeoloogilised uuringud, puurkaevude puurimine ja likvideerimine. 2007. a-st töötab Aquatehnika OÜ-s.

B: EGBT, 97.

RAZGONJAJEV, Aleksei 08.08.1937–26.04.2013 JÕHVI

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1966. a. 1980–92 töötas hüdrogeoloogina Eesti Geoloogia Valitsuses Kohtla-Järvel, hiljem oli OÜ Viru Geoloogia juhatuse liige ja direktor.

RATTAS, Maris 17.02.1965 KINGISSEPA (KURESSAARE), kvaternaargeoloog, MSc 1997 Tartu, PhD 2004 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1988. A-ni 1993 töötas Eesti Geoloogia Valitsuse/Geoloogiakeskuse Tartu töökonnas geoloog-kaardistajana ja a-ni 1999 EGK informatsioonisakonnas. 1999–2014 oli vaneminsener ja teadur Tartu Ülikooli geoloogia instituudis, 2014. a-st on Tallinna Tehnikaülikooli Särghaua maateaduste ja keskkonnatehnoloogia õppekeskuse juhataja. Uurimusi kvaternaargeoloogia alalt, eriti Saadjärve voorestiku kujunemise kohta.

B: EGBT, 97; ETBL-IIIosa.pdf, 1017–1018.

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Maris_Rattas

RAUD, Jüri 06.08.1972 KOHILA, PhD

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1995, spetsialiseerus ehitusgeoloogiale. Töötab teadurina Tartu Ülikooli füüsika instituudi gaaslahenduslaboris. Doktorikraad optika ja spektroskoopia alal.

B: EGBT, 97.

RAUD, Priit 30.11.1943 TARTU

Lõpetas Tallinna Polütehnilise Instituudi 1968 mäeinsenerina. A-ni 1991 töötas Eesti

Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses puurmeistrina, peainsenerina, puurimistöde ülemana. 1992–94 töötas AS Keila Geoloogia, 1995. a-st on hüdrogeoloogiliste töödega (puurkaevude ja maasoojuspuurkaevude projekteerimine ning rajamine) tegeleva Salveesia OÜ juhataja.

B: EGBT, 97.

RAUDSEP, Rein 01.12.1940 TALLINN, geoloog ja keskkonnaametnik, geol-min kand 1984 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1965. A-ni 1975 töötas geoloogina ja vanemgeoloogina Eesti Geoloogia Valitsuse fosforiidiuuringute grupis. 1975–78 oli fosforiidiuuringute grupijuht Alžeeria Geoloogiateenistuses. Naasnud Eestisse, jätkas tööd EGV-s fosforiidiuuringute alal. 1990–99 oli Eesti Geoloogiakeskuse geoloogiadirektor ja teadusdirektor. 1999. a-st töötab EV Keskkonnaministeeriumis, kus oli algul maapõue talituse osakonna juhataja, 2000–10 keskkonnakorralduse ja -tehnoloogia osakonna juhataja ning 2010. a-st keskkonnakorralduse nõunik. Uurimusi Eesti fosforiidikihi litoloogia alalt. Mitme monograafia ja uuringuaruande kaasautor, hulgaliselt artikleid ja selgitusi ajakirjanduses Eesti fosforiidi kohta, eriti nn fosforiidisõja päevil. Paljude seltside ja komisjonide tegevliige, Eesti Geoloogia Seltsi auliige 2010.

B: EE 14, 412; EGBT, 97; ETBL-IIIosa.pdf, 1039–1040.

Aaloe, A. 2015. Eesti Geoloogia Selts 2009–2014. Auliikmed. // EGEOS Bülletään 9/15, 49–53. https://et.wikipedia.org/wiki/Rein_Raudsep

RAUDSEPP, Arvo 13.08.1954 TOMSKI obl

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1977. Töötas 1981. a-ni Eesti Geoloogia Valitsuses. 1981–90 oli Torma sovhoosi ehitusala juhataja, 1990–91 Eesti Kultuurifilmi filmidirektor, 1992–98 Peipsi Piirkonna Arendusfondi direktor. 1999–2014 oli Eesti Looduskaitse Seltsi projektijuht, nõunik ja tegevjuht. Harrastab mägitamatkamist.

B: EGBT, 98.

RAUDSEPP (sünd Kivest), Leelo 08.01.1960 TAMSALU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1984. Töötas lühiajaliselt Vee Kasutamise ja Kaitse Valitsuse Türi ja Kohtla-Järve osakonnas. 1986–91 oli kasvataja Porkuni Kurtide Koolis. Seejärel töötas geodeedina maamõõdubüroos OÜ Viru Reeper.

B: EGBT, 98.

RAUDSEPP, Mati sünd 1938 VÄNDRA, MSc 1979 Manitoba Ülikool, PhD 1979 Manitoba Ülikool

Eesti päritolu geoloog Kanadas ja USA-s. Lõpetas bakalaureuseõpingud geoloogias McMaster Ülikoolis Kanadas 1971. Töötas mäetööstuses. Magistri- ja doktorikraadi omandas Manitoba Ülikoolis (Kanada). 1992 asus tööle Briti Columbia Ülikooli geoloogia osakonda. Teadushuvi on seotud looduslike mineraalide ja nende sünteetiliste ekvivalentide röntgenuuringuga geoloogiliste probleemide lahendamiseks.

B: EGBT, 98

<https://www.eoas.ubc.ca/about/faculty/M.Raudsepp.html>

RAUDSEPP, Matti 23.01.1959 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1982. A-ni 1987 töötas hüdrogeoloogina Vee Kasutamise ja Kaitse Valitsuse Türi osakonnas Märjamaal ning Kohtla-Järve osakonnas Rakveres. Hiljem töötas Lääne-Virumaal AS Tamsalu Veskid ehitusdirektorina ja teistel geoloogiaga mitteseotud töökohtadel.

B: EGBT, 98.

RAUDSEPP, Rauno 14.04.1980 TÜRI, ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 2008. 2005–14 töötas ehitusgeoloogiliste töödega tegelevas Geotehnika Inseneribüroo AS-s (GIB), kus alustas insenerina ja on tõusis ettevõtte juhatajaks. A-st 2014 töötab REIB OÜ projektijuhina. On Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudi magistrant.

B: <https://www.etis.ee>

RAUKAS, Anto 17.02.1935 TARTU, geol-min kand 1962 Tallinn, geol-min dr 1973 Tallinn, Eesti TA liige 1977, akadeemik 1987

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1958. Samast ajast kuni 2015. a-ni töötas Eesti Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis teadurina, sektori- ja osakonnajuhatajana (1965–2006) ning direktori kohusetäitjana (1999–2001). 1982–89 oli ka Teaduste Akadeemia Bioloogia-, Keemia- ja Geoloogiateaduste osakonna akadeemiksekretär. 1993–2009 oli Eesti Mereakadeemia professor, 2010. a-st on vanemteadur Tallinna Ülikooli Ökoloogia Instituudis. Uurimusi Eesti pinnakattesetete litoloogia, mineraloogia, stratigraafia, pinnavormide kujunemise, Läänemere arengu, Kvaternaari ajastu paleogeograafia ja arenguloo, meteoritiika, looduskasutuse, teadusloo jm vallast. Viljakas teaduse populariseerija ja ühiskonnaelu probleemide terava sulega lahkaja. On rohkem kui 30 raamatu autor ja ligi 120 raamatu toimetaja, avaldanud üle 500 teadusartikli, hulgaliselt lühiartikleid ja nõupidamiste teese ning üle 800 publitsistliku ja populaarteadusliku artikli. Põhitöö kõrvalt on teda jätkunud poliitikasse ja spordiellu, õigusloome valdkonda ja kultuuriellu, keskkonnakaitsesse ja turismiliikumisse, üliõpilaste ja noorteadlaste kasvatamisse. Eesti Geoloogia Seltsi asutajaliige ja esimene president 1989–94. A. Raukasele omistati 1998 Valgetähe III kl teenetemärk, Eesti Vabariigi teaduspreemia a-tel 1991,

1996, 2003 ning teaduse elutööpreemia 2015. a. Sajandivahetusel arvati Eesti 20. sajandi saja suurkuju hulka, 2005 valiti Eesti Geoloogia Seltsi auliikmeks, 2010 nimetati Euroopa auteadlaseks ning pälvinud hulgaliselt teisi tunnustusi.

B: EE 8, 54; EE 14, 414–415; EGBT, 98; ESB, 746–747; ETBL-IIIosa.pdf, 1053–1055
Eesti Vabariigi teaduspreemiad 2003. Tallinn, 2003, lk 64.

Ilmet, P. 2005. Anto Raukas 70. Minevik tuldud, jääb tulevik minna. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 35. kd. Tallinn, 296–299.

Kaljo, D., Miidel, A., Saarse, L. & Soesoo, A. 2005. Anto Raukas – an encyclopaedist in Estonian Quaternary geology. // Proc. Estonian Acad. Sci. Geol., 54, 1, 3–4.

Karukäpp, R. 1990. Anto Raukas Eesti NSV Teaduste Akadeemia akadeemikuks. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 25. kd. Tallinn, 184–187.

Meile vastab geoloog Anto Raukas. // Horisont, 1995, 1, 20–21.

Raudnask, K. 1984. Geoloogiadoktor Anto Raukas. // Sillad. Tallinn, 20–23.

Punning, J.-M. 2000. Anto Raukas. Töid ja tegemisi. Tallinn, TA Kirj., 1–268.

Raukas, A. 2010. Väljavõtted käidud teest. Tallinn, TA Kirj., 1–372.

Uusi akadeemikuid – Anto Raukas. // Horisont, 7, 4–6.

Veskimäe, R. 1978. Mees ja mäed. // Horisont, 10, 18–21.

Veskimäe, R. 2007. Mees ja mäed. // Põline partituur. Eesti teadlased horisondil. Tallinn, 170–175.

Viiding, H. 1989. Anto Raukas 50. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 23. kd. Tallinn, 140–143.
<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Anto_Raukas

http://www.akadeemia.ee/et/liikmeskond/_liikmed/raukas/

http://www.akadeemia.ee/_repository/file/LIIKMESKOND/LIIKMESKOND/2014/Raukas_2014_pdf.pdf

REHEMÄE, Ülo 18.01.1939 VALGA

Lõpetas Novosibirski Geoloogiatehnikumi 1960 ning Üleliidulise Kaugõppe Polütehnilise Instituudi 1972. Töötas 1960–66 Magadani oblastis tehnik-geofüüsikuna ja 1966–75 Altai geofüüsika ekspeditsioonis. 1975–78 oli Üleliidulise Geofüüsika Instituudi (Alma-Ata) vanemteadur gravimeetria alal, 1978–92 töötas geofüüsikuna Kirgiisias ja 1992–96 Eesti Geoloogiakeskuses.

B: EGBT, 98–99.

REIER, Alfred Herman 20.03.1921 TALLINN–30.09.1998 TALLINN, mäeinsener, geol-min kand 1967 Tallinn

1941–45 võttis osa II maailmasõjast. 1950 lõpetas Tallinna Polütehnilise Instituudi mäeinsenerina. 1950–90 oli geoloogia õppejõud TPI mäekateedris, 1970–80 mäekateedri juhataja. Uuris Kambriumi sinisavi mineraloogiat ja omadusi, sel teemal kaitses ka kandidaadi väitekirja. On paljude mäenduslike uuringute geoloogilise osa teostaja ning mitme geoloogilise õpperaamatu autor. Oli rahvusvahelise kategooria tennisekohtunik.

B: EGBT, 99; ETBL-IIIosa.pdf, 1096; TPI 1938–1986, 285, 306–307.

Alfred Reier – 75. // Oil Shale, 1996, 13, 2, lk 157.

Uibopuu, L. 2013. Alfred Herman Reier. // Mäeinstituut 75 (kogumik). Tallinn, 61–64.
https://et.wikipedia.org/wiki/Alfred-Herman_Reier

REIMA (sünd Kessel), Lidia 07.06.1956 KEILA, geoloog ja psühholoog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1981, õppis 1987–92 psühholoogiat ja 1992–96 kasvatusteadust. 1981–83 töötas Tartu Ülikooli geoloogiakateedris laborandina, 1983–85 oli vanemteadur Eesti Põllumajanduse Akadeemia mullateaduse kateedris ning 1987–88 insener Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. 1988–93 töötas geograafia-, tööõpetuse ja psühholoogia õpetajana Tartus ning 1993–2002 koolipsühholoogina Puhja Gümnaasiumis. Alates 2002 töötab Tartu Vanglas hariduskorraldajana. 2012 alustas õpinguid Rápina Aianduskoolis tekstiili erialal.

B: EGBT, 99.

REINBERG (sünd Künnapuu), Katrin 14.01.1960 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1983. A-ni 1991 töötas Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis. Töötab turismialal.

B: EGBT, 99.

REINERS (sünd Koltšina), Niina 20.01.1936 MOSKVA

Lõpetas Moskva Ülikooli geograaf-hüdroloogina 1957. A-ni 1980 töötas Moskvast ja 1980–96 Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses hüdrogeoloogina põhjaveekatastri tööd.

B: EGBT, 99.

REINO (sünd Nõmme), Koidula 09.05.1933 Sõmeru v, VIRUMAA–25.02.2008 JÕHVI

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1959. A-ni 1967 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses ehitusmaterjalide leiukohtade uurijana. 1967. a-st kuni pensionile minekuni oli kaevandusgeoloog trustis Eesti Põlevkivi.

B: EGBT, 99.

REINPÖLD, Karmen 17.05.1981 Kurtna k, HARJUMAA

Lõpetas rakendusgeoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2007. Õppis 2012–15 Tallinna Ülikooli Terviseteaduste ja Spordi Instituudis kehakultuuri erialal, 2015. a-st on Tartu Ülikooli magistrant kehalise kasvatus ja spordi erialal. Töötab triatloni- ja jalgrattasporti treenerina ning on ise aktiivne sportlane.

REINSALU, Enno 22.04.1936 TAPA, mäeinsener, tehn tead kand 1968 Leningrad

Lõpetas Tallinna Polütehnilise Instituudi keemia-mäeteaduskonna 1960. A-ni 1966 oli teadustöötaja Põlevkivi Teadusliku Uurimise Instituudis Kohtla-Järvel, 1966–68 vaneminsener trustis Eesti Põlevkivi, 1968–83 A. Skotšinski nim Mäendusinstituudi Eesti filiaali vanemteadur ja labori juhataja ning 1983–88 instituudi asedirektor teadusalal. 1988–90 töötas Eesti Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis maavarade kompleksse kasutamise sektori juhatajana. 1990–92 oli Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudi mäenduslabori juhataja, 1992–2002 maavarade kaevandamise õppetooli juhataja ja 1997–2002 professor. 1994–2000 oli ka TTÜ Energeetikateaduskonna dekaan. 2002. a-st emeriitprofessor, töötas vanemteadurina. Teadustöö põhisuunaks on mäemajandus ja mäeõigus ning kaevandamise mõju keskkonnale. Osalenud maavarade kaevandamise arengukavade väljatöötamisel ja on Eesti maapõueseaduse (1995) üks koostaja. Avaldanud üle 200 teadustöö, sealhulgas kolm monograafiat ja mäendusõpikuid.

B: EE 14, 423; EGBT, 99–100; EMaBL, 418; ETBL-IIIosa.pdf, 1119–1120, TTÜ, 358–359. Enno Reinsalu – 60. // Oil Shale, 1996, 13, 2, 155–156.

Uibopuu, L. 2013. Enno Reinsalu. // Mäeinstituut 75 (kogumik). Tallinn, lk 32–33.

<http://www.ene.ttu.ee/maeinstituut/isik/nimi.htm>

<https://www.etis.ee/>

https://et.wikipedia.org/wiki/Enno_Reinsalu

REINSON, Raul 14.12.1981 VÕRU

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2005. Töötab Saint-Gobain Ehitustooted AS Weber äriüksuse tootejuhina. Harrastab jalgrattasporti.

REINTAMM-LAANTEE, Anne 01.06.1930 TALLINN–31.10.2013 TALLINN, fil lic 1965 Uppsala

1944 põgenes koos vanematega Rootsi. 1957 lõpetas filosoofiakandidaadi kraadiga Stockholmi Ülikooli, pühendas end geoteadustele, eeskätt mikrofossiilide paleontoloogiale ja kvaternaargeoloogiale. 1953–66 ja 1973–94 töötas Rootsi Geoloogiateenistuses (Sveriges Geologiska Undersökning) ja 1973–75 Rootsi Loodusajaloo Muuseumis (Naturhistoriska Riksmuseet). 1966–70 töötas geoloogina USA-s ja Peruus ning aastatel 1970–73 Uruguays. 1994. a-st elas Eestis.

B: EGBT, 100; ETBL-IIIosa.pdf, 1125; ETVpK, 107.

Miller, U. 2013. In Memoriam Anne Reintamm Laantee. // Eesti Päevaleht (Stockholm, Rootsi), 18. dets, nr 50, lk 35.

https://et.wikipedia.org/wiki/Anne_Laantee

<http://isik.tlulib.ee/index.php?id=3303>

REINWALD (a-ni 1935 Reinwaldt), Ivan 26.04./08.05.1878 PETERBURI–30.04.1941 TALLINN, mäeinsener ja geoloog

Õppis Peterburi Mäeinstituudis 1898–1907 (õpingud vaheaegadega, neli korda heideti välja üliõpilaste rahutustest osavõtu eest). 1907–12 töötas Peterburi Mäeinstituudi geoloogia-muuseumi haldaja abina. 1912–14 võttis osa vase- ja söemaardlate otsinguist Turkmeenias. I maailmasõja ajal oli sõjaväe meditsiiniteenistuses. 1917–21 töötas geoloogilistes organisatsioonides Kiievis. 1921 opterus Eestisse, kus töötas mäeinspektorina Kaubandus-Tööstusministeeriumi mäeosakonnas. Uuris Eesti maavarasid (sinisavi, fosforiiti, kipsi, dolomiiti, põlevkivi), uuringute tulemused jäid enamasti käsikirjalistesse aruannetesse. 1927 uuris Kaali kraatreid, 1928 avaldas kraatrite meteoriitse tekke hüpoteesi ja 1937 tõestas meteoriidikildude leiuga Kaali kraatrite meteoriitset päritolu.

B: EE 8, 86; EE 14, 424; ENE 6, 456; EGBT, 100; ETBL-IIIosa.pdf, 1126–1127.

Aaloe, A. 1961. I. Reinwald. Eesti maavarade uurija 20. surma-aastapäevaks. // Eesti Loodus, 4, 234–235.

Aaloe, A. 1983. Ivan Reinwaldi mälestuseks. // Eesti NSV Riikliku Loodusmuuseumi töid, II. Tallinn, 39–46.

Kaali meteoriidi avastaja. // Kodumaa, 1978, 4. mai.

Palmre, H. & Viiding, H. 1993. Kaali meteoriidikaatrite geoloogilisest uurimisest. // TALE IX. Tallinn, 46–55.

Tiirmaa, R. 1994. Kaali meteoriit. Tallinn, 71–73.

Viiding, H. 1984. I. Reinwald ja A. Aaloe – Eesti meteokriitika rajajad. // Kommunismiehitaja, 29. nov.

Кулик Л. А. 1946. И. А. Рейнвальд 8 мая 1878–30 апреля 1941. Некролог. // Метеоритика, вып III, 70–73.

https://et.wikipedia.org/wiki/Kasutaja:EeroBot/ETBL/Ivan_Reinwald

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=44&do=1>

REISSAR, Jüri 15.04.1955 Mogiljovi 1, VALGEVENE–12.07.2015 TALLINN, ehitus-geoloog

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1988. A-ni 1993 töötas Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis ja hiljem mõne aasta puurijana Rootsisis.

REITALU, Triin 09.03.1977 KINGISSEPA (KURESSAARE), MSc 2001 Tartu, PhD 2008 Lund

Lõpetas bioloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 1999 ja magistriõppe samas 2002. Järgnes doktorantuur Lundi Ülikoolis (2003–08). Töötas lühiajaliselt TÜ botaanika osakonnas. 2010–13 oli järel doktorantuuris Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis, 2014. a-st on samas vanemteadur. Põhierialalt on taimestiku ökoloog. Geoloogia Instituudis uurib palünoloogiliste andmete statistilise töötlemise meetoditega inimteguri ja kliima muutuste mõju pärastjääaegsele taimestikule Eestis ja Euroopas. 2012 tunnustati tema uurimistööd Bengt Jönssoni nimelise botaanika preemiaga ja 2013 Eesti Rahvuskultuuri Fondi noore teadlase stipendiumiga.

B: <https://www.etis.ee/Portal/Persons/Display/20f2b913-1831-4793-810f-1aafe3d32195>

http://www.gi.ee/?page=30&staff_id=200&lang=en
<http://www.lymanda.ee/Kuidas-olen-tulnud-ja-jaanud>

REMMEL (sünd Mangelson), Alide 02.03.1899 Vana-Põltsamaa v, VILJANDI-
MAA–05.01.1979 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli matemaatika-loodusteaduskonna 1933. Oli 1945. a-ni loodusloo ja maateaduse õpetaja mitmes keskkoolis. 1945–52 töötas Tartu Ülikooli paleontoloogia ja stratigraafia kateedris assistendina ja vanemõpetajana. 1952–61 oli taimesüsteemaaatika ja geobotaanika kateedri assistent ja vanemõpetaja. Geoloogiakateedris töötades luges ajaloolise geoloogia ja NSVL geoloogia kursust ja juhendas õppepraktikume, bioloogidele luges üldbotaanikat ja bioloogia õpetamise metoodikat, juhendas botaanika praktikume ja pedagoogilist praktikat. Uuris Eesti tulnuktaimi. Eesti LUS-i liige 1931. a-st.

B: AAUT II, 90; ETBL-IIIosa.pdf, 1145; TÜ BL I, 188.

Kukk, T. 1999. Eesti taimestik. Tartu-Tallinn, 409.

REMMEL, Paul-Alfons 08.08.1931 Pihkla v, SAAREMAA–06.09.1980 KINGISSEPA
(KURESSAARE)

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1956. Töötas 1956–57 Tartu Teedevalitsuses ja 1957–59 Maaparanduse Trustis. 1959–61 oli grupijuht ja vanemhüdrogeoloog Eesti Geoloogia Valitsuses. 1961–62 töötas Maanteede Ministeeriumis, 1962–63 oli nooremteadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi hüdrogeoloogia sektoris. 1963–73 töötas hüdrogeoloogina Eesti Geoloogia Valitsuses geoloogilisel kaardistamisel ja pärast seda EKE Ehitus- ja Montaaživalitsuses.

B: EGBT, 100.

REMMEL, Silvia 31.12.1934 KURESSAARE

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1959. Töötas a-tel 1959–85 Eesti Geoloogia Valitsuse Kohtla-Järve ja Keila Geoloogilises Ekspeditsioonis ehitusmaterjalide leiukohtade uurijana.

B: EGBT, 101.

RENNAT, Eerik Alexander 27.06.1955 Madison, Wisconsin, USA–17.06.2009 Fort Collins, Colorado, USA

Eesti päritolu ehitusgeoloog USA-s.

RENNEL, Gea 09.12.1958 TALLINN, geoloog, diplomaat

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1984. Töötas 1992. a-ni Eesti Geoloogia Valit-

suse Tallinna töökonnas ja meregeoloogia osakonnas. Lõpetas 1992 Eesti Diplomaatide Kooli ja töötab samast ajast Eesti Välisministeeriumis, kus on olnud siseauditi osakonna ja 1. poliitikaosakonna peadirektor ning Eesti alaline esindaja OSCE juures peakorteriga Viinis. 2011–15 oli Eesti Vabariigi alaline esindaja Euroopa Nõukogu juures Strasbourgis ja 2015. a-st Euroopa Nõukogu Arenduspanga juhatuse liige. 2004 autasustati Valgetähe IV klassi teenetemärgiga kui Eesti NATO-ga liitumise korraldajat. Harrastab orienteerumissporti.

B: EGBT, 101.

RESSAR, Harald 30.05.1943 PÄRNU, eesti päritolu rootsi geoloog ja geokeemik

Töötas Rootsi Geoloogiateenistuses. On koostanud Rootsi geokeemilisi ja geobiokeemilisi kaarte. Teinud koostööd Eesti Geoloogiakeskuse uurijatega.

RIET, Kristjan-Henn 14.03.1944 VILJANDI, hüdro- ja ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1968. A-ni 1977 oli teadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. Seejärel töötas ehitusgeoloogina projekteerimisinstituudis Eesti Maaehitusprojekt. 1980. a-st on töötanud Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis ja 1997. a-st REI Geotehnika OÜ-s erinevatel ehitus- ja hüdrogeoloogiaga seotud ametikohtadel, sealhulgas ka peahüdrogeoloogina. Uurimusi kaevandus- ja ehitushüdrogeoloogia valdkonnas. Täiendanud eestikeelset ehitus- ja hüdrogeoloogilist terminoloogiat.

B: EGBT, 101; ETBL-IIIosa.pdf, 1163.

http://et.wikipedia.org/wiki/Kristjan-Henn_Riet

RITSBERG, Kersti 15.03.1982 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikoolis bakalaureuseõppe geoloogia erialal 2004. A-tel 2005–06 töötas Keskkonnaministeeriumi veeosakonna spetsialistina ja 2007–15 konsultatsioonifirma Ramboll Eesti AS geoloogia- ja keskkonnaspetsialistina.

B: EGBT, 101.

RODI, Tiia 04.11.1968 RAKVERE, geoloog ja kunstiõpetaja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1995. Omandas 2010. a kunstiõpetaja diplomi Tallinna Ülikoolis. On Kose Kunstikooli looja (2001) ja õpetaja. 2009. a asutas MTÜ Valitsuse Varjend, mis hooldab ja arendab Kosel asuvat endist ENSV valitsuse varjendit. 2013. a jõudis oma looduskosmeetika tootesarja loomiseni. On olnud Kose vallavolikogu liige.

ROHTLA, Ranek 05.12.1979 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 2003. Töötab Eesti Geoloogiakeskuse Tartu regionaalosa-

konnas ehitusmaterjalide uuringuil. 2012–13 oli Keskkonnaameti Põlva-Valga-Võru regiooni maa-
varade ja keskkonnakorralduse spetsialist. Tegeleb reiki, reiki koolituse ja massaažiga.

ROHTLAAN, Aina 15.10.1928 Karilatsi v, VÕRUMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1955. A-ni 1961 töötas Tšita Geoloogia Valitsuses ja 1961–64 Eesti Geoloogia Valitsuses. 1964–83 oli kaevandusgeoloog tootmiskoondise Eesti Põlevkivi Sirgala ja Viivikonna karjääris.

B: EGBT, 101.

ROHULA, Gristin 19.09.1987 PAIDE, MSc 2011 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2009. Spetsialiseerus ökoloogiale ja elustiku kaitsele ning lõpetas sel erialal magistriõppe. 2011. a-st on doktoriõppes ning töötab 2012. a-st Tartu Ülikooli botaanika osakonnas, 2014. a-st nooremteadurina. Uurib puittaimede öist veevahetust ja keskkonnatingimuste mõju sellele. Tegeleb ujumise, vesi-aeroobika ja -spinninguga.

ROM, Marge 18.03.1970 TALLINN, geoloog, kartograaf

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1993. On töötanud Eesti Kaardikeskuses info-töötlejana (1994–2005), Eesti Statistika Valitsuses (2005–06) ja Keskkonnateabe Keskuses (2006–12). A-st 2012 töötab Tallinna Linnaplaneerimise Ametis kartograafina. Tegeleb alpinismiga.

B: EGBT, 101.

ROOLAID (sünd Õunpuu), Diana 10.08.1981 KINGISSEPA (KURESSAARE)

Lõpetas rakendusgeoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2004. A-tel 2003–07 töötas Eesti Geodeetide Ühingu ja 2008–10 sertifitseerimisfirmas Det Norske Veritas Eesti OÜ. 2010–13 õppis Luua Metsanduskoolis maastikuehitaja erialal ja tegeleb 2013. a-st aiakunsti ning haljastusega firmas Blue Lavender OÜ.

ROOMA, Anne 16.11.1960 JÄRVA-JAANI, geoloog ja keskkonnaekspert

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1987. A-ni 1996 töötas Eesti Geoloogia Valitsuse/Geoloogiakeskuse Tartu töökonnas, kus tegeles ehitusmaavarade (liiv, kruus) leiukohtade geoloogilise uuringu, varude arvutamise ja kvaliteedi hindamisega. 1996. a-st on geoloog ja keskkonnaekspert AS Kobras.

B: EGBT, 101.

ROONI, Kristjan 04.06.1983 TARTU, MSc 2009 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2006, magistriõppe 2009 ning on samas doktoriõppes. Uurinud Kärkla kraatri valli ja Sinimägede geoloogilist ehitust seisimiliste meetoditega. 2011–12 viibis Jordaania Attarat um Ghudrun'i põlevkivimaardla geofüüsikalistel uuringutel ja 2014 Ugandas pegmatiitide uuringuala hindamisel haruldaste muldmetallide ja väärismetallide esinemise seisukohast. Tudengipäevil oli valgustaja Tartu Üliõpilasteatris, tegelnud alpinismiga.

ROOSAAR (Soosaar*), Heino 10.01.1924 VILJANDI–02.10.1987 STOCKHOLM, fil kand 1963 Stockholm

1941. a mobiliseeriti Punaarmeesse. Põgenes Volhovi rindelt ja liitus Eesti Leegioniga, asus elama Rootsi. Lõpetas Stockholmi Kuningliku Tehnoloogiainstituudi keemikuna ja töö kõrvalt Stockholmi Ülikooli geoloogina. Kaitses samas filosoofiakandidaadi kraadi geoloogia alal. Töötas Rootsi Geoloogiateenistuses ning hiljem erafirmas. On uurinud oluliste ehitiste – metrootunnelid, Berwaldhalli kontserdimaja, Vasa muuseumi jt ehituspinnast.

*perekonnanimega segadusi: on kasutatud nii Roosaar (Saarsen, K., 1987; Lään, V., 2011) kui Soosaar (TLÜAR väliseesti isikud, andmebaas).

- B:** Lään, V. 2011. Kes on kes? Kes on kus? Kaugete maade eestlased. Olion, lk 775.
Morfeltdt, C.-O. & Sund, B. 1988. In memoriam Heino Roosaar. // GFF, 110, 2, p 196.
Saarsen, K. 1987. Heino Roosaar in memoriam. // Eesti Päevaleht (Stockholm, Rootsi), 6. nov, nr 88, lk 7.
<http://isik.tlulib.ee/index.php?id=837>

ROOSALU, Reet 23.10.1972 TALLINN

Lõpetas geoloogia osakonna Tartu Ülikoolis 1994. Oli TÜ-s magistriõppes (1994–96) ning täiendas end majanduse alal Tallinna Tehnikaülikoolis (1998–99). 1994. a-st töötab Maaametis, algul geoloogia osakonna vanemspetsialistina ja 2007. a geoloogia osakonna juhatajana. On täitnud Eesti Maavarade Komisjoni esimehe asetäitja kohustusi.

B: EGBT, 102.

ROSEN, Friedrich von (Friedrich Baron Rosen) 02./14.05.1834 PETERBURI–15./28.03.1902 KAASAN, vabahärra, geoloog ja paleontoloog, mag min 1863 Tartu, dr geol 1867 Tartu

Lõpetas 1860 Tartu Ülikooli kandidaadikraadiga. 1864 asus Kaasani Ülikooli teenistusse, kus 1868–99 oli mineraloogia kateedri korraline professor ja 1880. a-st ühtlasi ka Kaasani Veterinaaria Instituudi dotsent. Üliõpilasaastail Tartus tegeles LUS-i geoloogiliste kogude korrastamisega, Baltikumi Devoni kivimite ning Siluri stromatoporaatide uurimisega. On Eesti Siluri stromatoporaatide esmauurija, kes esimesena alustas ka paleontoloogilise

materjali mikroskoopilise (õhikutes) uurimisega ja töötas välja stromatoporaatide uurimise meetodika. Fossiilirühmade tänapäevane süstemaatika tugineb paljudel juhtudel kivististe uurimisele õhikutes.

B: DbBL, 645; EE 14, 435; EGBT, 102; ETBL-IIIosa.pdf, 1232.

Биографический словарь профессоров и преподавателей Императорского Казанского университета (1804–1904). Ч 1. Казань, 1904, 468–471.

https://et.wikipedia.org/wiki/Friedrich_von_Rosen

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=45&do=1>

ROSENSTEIN, Elsa Amalie 22.04./04.05.1907 Hersoni kub, UKRAINA– saksa päritolu arst ja geoloog, mag sc nat 1933 Tartu, dr med 1941 München

Õppis 1923–31 Tartu Ülikooli loodusteaduskonnas, kus kitsamaks erialaks valis geoloogia. 1931–38 õppis TÜ arstiteaduskonnas. 1938–43 oli Tartu Ülikooli geoloogiakabineti ja muuseumi abijõud. 1944 asus Saksamaale, kus töötas Müncheni Ülikooli kliinikus asears-tina ja hiljem eraarstina Bad Reichenhallis. Tartu-perioodil uuris Alam-Siluri lubjakivide litoloogiat, stratigraafiat ja faunat avamusosal Järvamaal, Lääne-Eestis ja Hiiumaal.

B: AAUT II, 279; EE 14, 436; EGBT, 102; ETBL-IIIosa.pdf, 1237

Isakar, M. 2006. Elsa Rosenstein – Eesti esimene naisgeoloog. // Tartu Ülikooli ajaloo küsi-musi, XXXV, 66–79.

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=46&do=1>

https://et.wikipedia.org/wiki/Elsa_Amalie_Rosenstein

ROSENTAU, Alar 22.01.1975 VÕRU, MSc 2001 Tartu, PhD 2006 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1998. Õppis samas magistrantuuris (1998–2001) ja doktorantuuris (2001–06). 2003 täiendas end Stockholmi Ülikooli kvaternaargeoloogia ja loodusgeograafia osakonnas ning 2006 oli külalisteadur Läänemere uuringute instituudis Saksamaal Warnemündes. Paralleelselt õpingutega töötas TÜ geoloogia instituudis erinevatel ametikohtadel. 2005–08 oli erakorraline teadur TÜ Ajaloo ja Arheoloogia Instituudis ning 2008–14 oli teadur nii Ajaloo ja Arheoloogia Instituudis kui ka Ökoloogia ja Maateaduste Instituudi geoloogia osakonnas. 2014. a on geoloogia osakonna vanemteadur. Uurimistemaatika ulatub Läänemere arengu ajaloost kaevandamise mõjuni keskkonnale. Eesti Maavarade Komisjoni esimees 2014. a-st.

B: ETBL-IIIosa.pdf, 1238–1239.

<https://www.etis.ee>

http://et.wikipedia.org/wiki/Alar_Rosentau

ROSENTHAL, Elmar 12./24.03.1873 KROONLINN–16.01.1919 JEKATERINOSLAV (DNEPROPETROVSK), meteoroloog ja seismoloog, füüs geogr mag 1906 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli 1894 kandidaadikraadiga astronoomia alal. A-st 1895 tegutses astronoomina Kroonlinnas ja Peterburis. 1908–11 töötas Tiflisi (Thbilisi) meteoroloogia

observatooriumis, 1911. a-st oli Varssavi Ülikooli geofüüsikaproffessor. 1907. a-st tegeles seisimoloogiaga, pöörates tähelepanu maavärinate kolde sügavuse määramisele.

B: EBL, 433; EGBT, 102; ETBL-IIIosa.pdf, 1240.

Aruksaar, H. 1980. Professor Elmar Rosenthali teaduslik-pedagoogilisest tegevusest ja selle kultuuriloolisest taustast. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, III. Tallinn, 57–76.

https://et.wikipedia.org/wiki/Elmar_Rosenthal

RUBEL, Madis 02.07.1935 TARTU–13.12.2011 TALLINN, paleontoloog, geol-min kand 1964 Tallinn, geol-min dr 1986 Moskva

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1958. Töötas 1958–92 Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis, kus alustas laborandina ja jõudis stratigraafia ja paleontoloogia sektori juhataja ametikohani (1986–91). 1992–97 oli Tartu Ülikooli ja TA Geoloogia Instituudi ühise paleontoloogia ja stratigraafia professuuri korraline professor ning alates 1997. a Tartu Ülikooli korraline professor paleontoloogia erialal. 2006. a-st emeriitprofessor. Uurimusi Eesti Siluri brahhiopoodide paleontoloogia, süstemaatika ja leviku ning kvantitatiivse stratigraafia kohta. On avaldanud kaks brahhiopoodide monograafiat (1968 ja 2011). Nõukogude Eesti preemia (1972) monograafia “Eesti Silur” ühe autorina ja Eesti Vabariigi teaduspreemia (koll-s) uurimuste tsükli “Eesti geoloogia ajalugu” (1991) eest.

B: APUT, 75; EE 8, 228; EE 14, 437; EGBT, 102–103; TÜ BL II, 154; ETBL-IIIosa.pdf, 1250–1251.

Puura, I. & Tinn, O. 2012. Madis Rubel. 2. juuli 1935–13. detsember 2011. // Eesti Loodus, 1, lk 58.

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Madis_Rubel

RULL, Kadri 06.01.1984 KIVIÕLI, MSc 2007 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2005 ja magistriõppe samas 2007. Töötas 2008. a kevadeni Tartus Maa-ameti geoloogia osakonnas. 2009. a sai DBU (Deutsche Bundesstiftung Umwelt) stipendiumi Eesti kukersiidi, graptoliitargilliidi ja Jordaania põlevkivi orgaanika uuringuks Aacheni Ülikoolis Saksamaal. On mitu aastat pühendanud reisimisele Euroopas, Lähis-Idas, Indias, Nepaalis. Elab Slovakkias, õpetab keeltekoolis inglise keelt.

RUMMA, Jaan 10./22.02.1887* Velise v, LÄÄNEMAA–24.05.1926 TARTU, geograaf ja kodu-uuriija, Eesti kodu-uurimise rajaja, geogr mag 1923 Tartu

Oli 1919–25 Tartu Õpetajate Seminaris loodusloo ja maateaduse õpetaja, õppis töö kõrvalt Tartu Ülikoolis, mille lõpetas 1923. 1923–26 oli õppejõud Tartu Ülikoolis, kus tegeles peamiselt kodu-uurimuslike töödega. 1923. a täiendas end Berliinis jääaja pinnavormide uurimise meetodika alal. Plaanitses Sakalamaa pinnamoe monograafilist uurimist. Osaliselt geoloogiat puudutavas magistritöös „Viljandi orustik“ on esitatud ka Viljandi ürgoru tekkelugu. 1924

avaldas „Hilis- ja peale-jääaja geokronoloogia“, oli koguteose „Eesti“ tegevtoimetaja ning „Tartumaa“ (1925) köite koostaja ja toimetaja. Mitme maateaduse õpiku autor.

* E. Kanti kirjutatud nekroloogis on sünnidaatumiks 23.02.1887.

B: AAUT II, 17; EBL, 437; EE 14, 438; EGBT, 103; ETBL-IIIosa.pdf, 1259–1260.

Eilart, J. 1976. Andmeid loodusteaduste ajaloost Rapla rajooni kultuuriloos. // Rapla rajoonis. Tallinn, 178–192.

Kant, E. 1933. Jaan Rumma, mag. geogr. Nekroloog. // LUS-i Aruanded, 39 (1932), 24–31.

Karmo, M. 1995. Jaan Rumma – lühike kuid töökas elu. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, XI. Geograafia ajaloost Eestis. Tallinn, 170–194.

Kurs, O. 2007. Maateadusest Eestis. Geograafiast ja geograafidest 20. sajandil. Tartu, 54–55. https://et.wikipedia.org/wiki/Jaan_Rumma

http://www.kalmistud.ee/g105/haudi?action=hauaplats&filter_hauaplats_kalmistu=24&filter_hauaplats_hauaplats=67525

RÕIVASEPP, Kaupo 20.09.1983 TALLINN

Lõpetas geotehnoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2011, on Tartu Ülikoolis magistriõppes. Töötab geoloogina Eesti Geoloogiakeskuse rakendusgeoloogia ja maavarade osakonnas. Huvitub muusikast ja plaadikogumisest.

RÕUK, Aarend-Mihkel 14.03.1943 Hageri v, HARJUMAA–10.12.1997 TALLINN, geograaf ja kirjastustöötaja

Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna 1969. Töötas 1969–91 Teaduste Akadeemia Ajaloo Instituudi arheoloogiasektoris, olles 1986–90 geoarheoloogia ja muinastehnoloogia labori juhataja. 1991. a-st töötas Eesti Entsüklopeedia kirjastuses, kus 1991–94 oli loodusteaduste toimetuse juhataja. Arheoloogilistel uurimistel kasutas loodusteaduslikke meetodeid. Uuris Eesti voorestike kujunemist ning inimtegevuse kajastumist soo- ja järvesetetes. Entsüklopeediakirjastuses oli koguteose “Eesti loodus” (1995) toimetuskolleegiumi sekretär ja üks autor. Kirjutas “Eesti Entsüklopeediale” jt teatmeteoste enamiku maateadus termineid ning Eesti pinnavorme ja maadeavastajaid käsitlevaid artikleid.

B: EE 14, 442; ETBL-IIIosa.pdf, 1289.

Saar, A. 1998. Aarend-Mihkel Rõuk 14. III 1943–10. XII 1997. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 31. kd. Tallinn, 233–235.

http://et.wikipedia.org/wiki/Aarend-Mihkel_Rõuk

RÕÕM, Agu 20.07.1957 TÕRVA–20.04.1983 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1980. Töötas Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis.

B: EGBT, 103.

RÕHMUSOKS, Arvo 17.01.1928 TALLINN–26.11.2010 TARTU, paleontoloog ja stratigraaf, geol-min kand 1954 Tartu, geol-min dr 1968 Moskva

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1952. A-ni 1956 oli geoloogiakateedri vanemõpetaja, 1956–68 dotsent, 1969–93 professor, a-st 1993 emeriitprofessor. 1960–88 oli TÜ geoloogiakateedri juhataja ja 1969–72 bioloogia-geograafiateaduskonna dekaan. Õpetas paleontoloogiat, Eesti aluspõhja geoloogiat, ajaloolist geoloogiat jt distsipliine. Uurimusi Eesti Ordoviitsiumi stratigraafia ning Ordoviitsiumi ja Siluri brahhiopoodide paleontoloogia alalt, samuti teadusajaloo valdkonnast. Monograafia Viru seeria stratigraafiast (1970) ja “Eesti aluspõhja geoloogia” (1983) on muutunud teatmeteoseks paljudele geoloogidele. 2004 avaldas monograafia käsijalgsete ühe ülemsugukonna kohta. A. Rõõmusoks on tunnustatud K. E. von Baeri medaliga (1980) ja Eesti Vabariigi Valgetähe III klassi teenetemärgiga (2001). Eesti LUS-i auliige 1988, Eesti Geoloogia Seltsi auliige 2002, mitme välismaa geoloogia või paleontoloogia seltsi liige.

B: EE 14, 442; EGBT, 103; ETBL-IIIosa.pdf, 1291–1292.

Aaloe, A. 2015. G. A. L. R.-ist võrsunud kvartett. // EGEOS Bülletään 9/15, 28–42.

Ainsaar, L., Puura, I., Isakar, M. & Meidla, T. (toim). 2003. Arvo Rõõmusoks – 75. Tartu, 32 lk.

Einasto, R. 2009. Eestvedajad. Rõõm. // Nähtust ja tehtust. Tallinn, lk 197.

Einasto, R. 2012. Mõnda basseerilise ökostratigraafia koolkonna kujunemisest. // Aaloe, A., Heinsalu, A. & Kaljo, D. (toim). Geoloogia Instituudi kuuskümmend viis aastat. Tallinn, 258–271.

Karja, S. 1967. Kambriumi ja siluri vahepealt. // Edasi, 10. juuni.

Laul, E. (koost). 1995. Kes on kelleks saanud? Gustav Adolfi Gümnaasiumi (Tallinna 1. Keskkooli) 1947. aastal lõpetanute kooli- ja eluteest. Tallinn, 80 lk.

Puura, I. 2010. Arvo Rõõmusoks. 17. jaanuar 1928–26. november 2010. // Eesti Loodus, 12, lk 56.

Viiding, H. 1988. Professor Arvo Rõõmusoks. 60 verstaposti puhul (17.I). // Eesti Loodus, 1, 58–59.

http://et.wikipedia.org/wiki/Arvo_Rõõmusoks

RÄHNI, Endel 29.06.1917 TARTU–05.01.1994 TALLINN, kvaternaargeoloog, geol-min kand 1967 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1951. Samast ajast kuni 1983. a-ni oli teadustöötaja Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. Uurimusi viimase mandrijäätumise servamoodustiste, liustike taandumise, ooside ja mõhnade ehituse ning tekke kohta. Uurinud Pandivere kõrgustiku ja Peipsi nõo geoloogilist arengut. Tegeles pinnavormide kaitse küsimustega.

B: EE 14, 443; EGBT, 103.

Endel Rähni. 29. VI 1917–05. I 1994. // Eesti Loodus, 1994, 4, lk 127.

Raukas, A. 1977. Endel Rähni 60. // Eesti Loodus, 6, lk 411.

https://et.wikipedia.org/wiki/Endel_Rähni

RÄNDUR (sünd Kajak), Maare 08.06.1957 KINGISSEPA (KURESSAARE)

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1981. Samast ajast töötab Eesti Geoloogia Valitsuse/Geoloogiakeskuse rakendusgeoloogia ja maavarade osakonnas ehitusmaavarade, põhiliselt liiva- ja kruusamaardlate, uuringuil.

B: EGBT, 38.

RÄTSEP, Märt 23.04.1951 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1975. A-ni 1983 oli teadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. Seejärel lahkus erialaselt töölt. Uuris glaukoniidi mineraloogiat Eesti Kambriumi kivimites.

B: EGBT, 104.

RÄÄGEL, Veena 28.03.1934 Abja v, PÄRNUMAA–27.03.2002 TALLINN, MSc 1993 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1958. A-ni 1963 töötas geoloogina Kasahstanis Semipalatinski ja Altai ekspeditsioonis. 1963. a-st töötas Eesti Geoloogia Valitsuses / Geoloogiakeskuses erinevatel ametikohtadel, sealhulgas peageoloogina ja 1993–2002 maavarade osakonna juhatajana. Uurimusi põhiliselt ehitusmaterjalide kohta. Oli geoloogide sporditegevuse innukas korraldaja.

B: EGBL, 104; ETBL-IIIosa.pdf, 1307.

http://et.wikipedia.org/wiki/Veena_Räägel

RÜHKO, Viktor 02.09.1924 Jurginski raj, NOVOSIBIRSKI obl–16.05.2014 TALLINN

Lõpetas Dnepropetrovski Mäeinstituudi 1953. A-ni 1961 töötas Kaug-Ida Geoloogia Valitsuses Habarovskis ja Primorje kraisis. 1961–84 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses erinevatel ametikohtadel, sealhulgas EGV ülema asetäitjana (1965–66). 1976 oli geoloogina Bulgaarias ja 1979–82 Guinea-Bissaus. Uuris maavaraleiukohti.

B: EGBT, 104.

RÜMMEL, Hille 05.10.1945 TALLINN–03.04.1995 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1971. A-ni 1979 töötas projekteerimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt ja 1980–95 Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis ehitusgeoloogina.

B: EGBT, 104.

SAADRE, Tõnis 23.04.1942 TALLINN, MSc 1994 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1972. On töötanud peamiselt Eesti Geoloogia

Valitsuses/Geoloogiakeskuses geoloogilisel kaardistamisel: 1970–74 oli geoloog, 1975–89 vanemgeoloog ja jaoskonna juhataja, 1992–2003 vanemgeoloog ja a-st 2004 juhtivgeoloog. 1980-ndatel juhtis fosforiidileviala ja põlevkivibasseini suuremõõtkavalist järeлкаardistamist. 1989–92 oli nooremteadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. 2014–15 oli digiteerija-fotograaf ka Eesti Loodusmuuseumis. Nii ülikooli lõputöö kui ka magistratöö käsitlevad Kesk-Ordoviitsiumi litostratigraafiat. Loodusfotograaf, kelle tööde näitusi on olnud 40 ringis. Tema fotodega on illustreeritud enamik K. Suuroja loodusraamatuid ja kõik EGK poolt välja antud temaatilised Looduse Kalendrid. Ainuautorluses on ilmunud „Pangaraamat: vaateid Põhja-Eesti pangale ja pangalt” (2008) ja „Eesti ürgloodus – Primal nature of Estonia” (2010). Looduse Omnibussi hinnatud ekskursioonijuht.

B: EGBT, 104; ETBL-IIIosa.pdf, 1322.

http://et.wikipedia.org/wiki/Tõnis_Saadre

SAARE, Erik 03.11.1916* TARTU–19.03.1999 STOCKHOLM, geoloog ja tehnikateadlane, fil cand 1954, lic phil 1956 Stockholm

Õppis 1936–40 ja 1942–44 Tallinna Tehnikaülikoolis, lõpetas selle masinaehituse erialal. 1938–44 oli TTÜ vee-ehituse labori assistent. 1944 põgenes Rootsi, 1956 lõpetas Stockholmi Ülikooli loodusteaduskonna. 1945–57 töötas Rootsi Teedeinstituudis geoloogina, 1957–61 Rootsi Ehitusuuringute Nõukogu teadusliku sekretärina ja 1961–81 Riigi Katsekoja peainsenerina, ühtlasi oli 1957–78 Stockholmi Ülikooli lektor ning 1960–91 Rootsi Kuningliku Tehnikaülikooli õppejõud ja ehitusgeoloogia osakonna juhataja. Uurimusi ehitusfüüsika ja -geoloogia alalt. Rootsi Ehitusgeoloogia Seltsi auliige, Rootsi Kuningliku Tehnikaülikooli audoktor 1980.

*E. Saare sünnikuupäevana on märgitud ka 03.09.1916 (ETBL, III)

B: EE 14, 448–449; EGBT, 104–105; ETVpK, 110.

Käärik, K. 1999. Dr. h. c. Erik Saaret mälestades. // Eesti Päevaleht (Stockholm) nr 14, 15. apr.

https://et.wikipedia.org/wiki/Erik_Saare

SAARELAID, Heino 13.06.1931 Pärssamaa v, SAAREMAA–24.02.2011 Raasiku, HARCUMAA, ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1957. Töötas projekteerimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt ja 1979–91 Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis.

B: EGBT, 105.

SAAREMETS, Vladimir 23.08.1953 VÕRU

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1975. Samast ajast kuni 1996. a-ni töötas Eesti Geoloogia Valitsuse/Geoloogiakeskuse hüdrogeoloogia, fosforiidi- ja geofüüsika töökonnas geofüüsikuna.

B: EGBT, 105.

SAAREMÄE (sünd Sudareva), Albina 21.05.1939 Noginski raj, MOSKVA obl

Lõpetas Leningradi Hüdrometeoroloogia Instituudi 1966 insener-meteoroloogi ja hüdroloogi kvalifikatsiooniga. Töötas meteoroloogina Moskvast (1966–67) ja Tallinnas. 1969–2003 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses hüdrogeoloogina põhjavee režiimi rühmas. On tegelnud hüdrogeoloogilise andmestiku statistilise töötlemise ja pinnasevete sesoonse prognoosiga ning osalenud Tallinna, Sillamäe ja põlevkivibasseini veehaarde uurimisel.

B: EGBT, 105.

SAARMÄE, Arno 01.08.1961 TÕRVA, ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1987. A-ni 1991 töötas EKE Ehitus- ja Montaaživalitsuses, a-ni 2001 AS EMV ja 2014. a-ni Skanska EMV AS vaiatööde valdkonna juhina. 2014. a-st on puurvaiade ja pinnaseankrute rajamisega tegeleva Baltpile OÜ tegevjuht.

B: EGBT, 105.

SAARMÄE (sünd Kütt), Marika 02.01.1964 VÕRU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1987. A-ni 1998 töötas EKE Ehitus- ja Montaaživalitsuses ning AS EMV puurkaevude projekteeerijana. Alates 1998 on riigiteenistuja.

B: EGBT, 105.

SAARMÄE, Rain 03.05.1987 TARTU, MSc 2012 Tartu

Lõpetas keskkonnatehnoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2010 ja magistriõppe geotehnoloogias 2012. Töötab Keskkonnaekspert OÜ-s, kus tegeleb puurkaevude ja -aukude projekteeerimise ja puurimisega.

SAARSALU, Maris 27.06.1974 VÄNDRA

Lõpetas 2005. a rakendusgeoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis. 2004. a-st töötab Keskkonnaministeeriumis, 2013. a-st on maapõue osakonna juhataja.

SAARSE (sünd Ruto), Leili 23.03.1939 Aaspere k, VIRUMAA, kvaternaargeoloog, geol-min kand 1978 Vilnius

Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna 1962. A-ni 1972 töötas projekteeerimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt, kus oli inseneri, vaneminseneri ja geotehnika labori juhataja ametikohal. 1968–72 õppis Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi juures aspirantuuris, 1972–2015 oli teadustöötaja Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis, sealjuures 1990–96 Holotseeni töörühma ning 1996–2005 paleogeograafia ja

keskkonnageoloogia töörühma juhataja. 1991–93 töötas Rootsi Instituudi stipendiaadina lühikest aega Uppsala ja Lundi Ülikoolis rahvusvaheliste projektidega. Pidanud loenguid välisülikoolides. Uurimuste põhisuks on Holotseeni litostratigraafia, paleogeograafia ja Läänemere areng, väikejärvede geoloogiline areng ja settekuhjumise iseärasused neis, varvokronoloogia ning ka inimõju keskkonnale. Ligi 300 teadustrükise autor või kaasautor. Üliõpilaspäevil oli Eesti meister ja rekordiomanik keskmaajooksus ning Eesti meister orienteerumissuusatamises.

B: EE 14, 451; EGBT 105–106; ETBL-IIIosa.pdf, 1368–1369.

<https://www.etis.ee>

<http://www.ttu.ee/public/r/raamatukogu/raamatukogust/naitused/saarse.pdf>

https://et.wikipedia.org/wiki/Leili_Saarse

SAHNOVSKI, Boris 02.06.1947 TALLINN–surnud (maetud Iisraelis)

Õppis Leningradi ja Moskva Ülikoolis, 1974 lõpetas viimase hüdroloogina. 1972–77 oli tehnik ja insener Eesti hüdrometeoroloogiateenistuses. 1978–96 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses hüdrogeoloogina põhjaveeseire alal ja reostusobjektide uurimisel.

B: EGBT, 106.

SAKS, Carl-Richard 07.03.1993 PÄRNU

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikoolis 2015 ning on samast aastast TTÜ geotehnoloogia eriala magistrant. Mängib jalgpalli Pärnu jalgpalliklubis JK Poseidon.

SAKS (sünd Vares), Milvi 01.10.1932 Mooste v, VÕRUMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1957. Töötas projekteerimisinstituudis Eesti Projekt (1963–80) ja Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis (1980–88) ehitusgeoloogina.

B: EGBT, 106.

SAKSON, Maire 13.07.1948 Rihtmetsa k, TARTUMAA, kvaternaargeoloog, geol-min kand 1986 Leningrad

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1976. Töötas 1976–82 ja 1986–87 Üleliidulises Geoloogia- ja Geofüüsika Instituudis Riias. 1982–85 oli aspirant Leningradi Mäeinstituudis ja 1988–93 teadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. 1993–95 töötas Eesti Geoloogiakeskuse meregeoloogia osakonna vanemgeoloogina ning 1995–2008 oli EGK teadussekretär. Uurimusi kvaternaarse teete diatomeeanalüüsi alalt.

B: EGBT, 106; ETBL-IIIosa.pdf, 1399–1400.

http://et.wikipedia.org/wiki/Maire_Sakson

SALO (sünd Tõrv, 1966-75 Arvisto), Viuu 08.12.1941 PÄRNU, geobotaanik

Lõpetas Tartu Ülikooli bioloogia osakonna 1966. Oli õpetaja Mäetaguse 8-klassilises koolis. 1970–2010 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses geoloog-geobotaanikuna turbauuringutel.

B: EGBT, 106.

SALU, Mati 28.12.1955 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1981. A-ni 1992 töötas geoloogiainsenerina projekteerimisinstituudis Eesti Maaparandusprojekt. 1992. a-st on keskkonnauuringute ja hüdrogeoloogiaga tegeleva AS Maves insener ja projektijuht.

B: EGBT, 106.

SAMMET, Evald 20.04.1930 Lihula v, LÄÄNEMAA–03.01.2014 PETERBURI, geoloog-kaardistaja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1953. Samast ajast töötas Loode Geoloogia Valitsuses Leningradis ja Loode GV ekspeditsioonides Koola poolsaarel ning Leningradi, Arhangelski, Novgorodi ja Pihkva oblastis Ida-Euroopa platvormi põhjapoolse piirkonna geoloogilisel kaardistamisel ja maavarade (boksiit, fosforiit, haruldased metallid) otsinguil. Uurimusi Devoni ja Kvaternaari regionaalgeoloogia ja geoökoloogia alalt. Pensionipõlves tegeles koolinoorte (noorgeoloogide) õpetamisega.

B: EGBT, 106–107.

SARAP, Hans 18.06.1919 Vana-Põltsamaa v, VILJANDIMAA–03.02.2008 STOCKHOLM, eesti päritolu rootsi geoloog, fil cand 1951, fil lic 1955 Stockholm

Õppis Tartu Ülikoolis 1937–38 ja Tallinna Tehnikaülikoolis 1938–41. Põgenes 1944 Rootsi, kus lõpetas Stockholmi Ülikooli 1951. Töötas 1950–74 riigigeoloogina ja plaaniosakonna juhatajana Rootsi Geoloogiateenistuses, hiljem samas programmi direktorina. Uurimusi maakide geoloogia alalt. Oli ÜRO maagigeoloogia konsultant ja 1981–86 Rahvusvahelise Teadusfondi (IFS) direktor.

B: AAUT III, 294; EE 8, 374; 14, 459; EGBT, 107; ETBL-IVosa.pdf, 9; ETVpK, 113–114.

SARAPIK, Jüri 07.06.1951 VALGA–14.10.2005 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1975. Töötas 1975–78. Eesti Geoloogia Valitsuse Keila ja Tartu töökonnas ning 1979–82 Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi isotoopgeoloogia laboris. 1978–79 oli kohakaaslasena ka Eesti Noorte Loodussõprade Keskmaja ringijuht.

B: EGBT, 107.

SARV, Aat 25.01.1965 TALLINN, MSc 2012 Tartu

Lõpetas Eesti Maaülikooli loodusturismi erialal. 2012–14 töötas Keskkonnametis, alates 2014. a on eluslooduse seire spetsialist Keskkonnaagentuuris. On töötanud Kohila koolituskeskuses, teinud FIE-na keskkonnahariduslikku ja looduskaitseliste tööd. Mitmete seltside ja ühingute liige ning nende tegevuse eestvedaja: organiseerib ja juhendab loodusmatku, on tegutsenud skaudijuhina, huvitub geoloogiast – on hea paljandite tundja, mitme projekti täitja ja geoloogiliste artiklite autor või kaasautor. On lugenud loenguid elus ja eluta loodusest Tallinna Tehnikakõrgkoolis, Eesti Maaülikoolis, Viljandi Kultuuriakadeemias. Magistritöö ”Eesti Vanaaegkonna paelasundi (“Eesti paeraamatu”) unikaalsus, selle eksponeerimise võimalused geoturismis”.

SARV (sünd Varkki), Aino 16.11.1928 Vanaküla, LENINGRADI obl–02.09.2012 TALLINN, kvaternaargeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1955. A-ni 1958 oli laborant TÜ geoloogiakateedris, 1958–65 töötas Teaduste Akadeemia Ajaloo Instituudis ning 1965–92 oli inseneri ja teaduri ametikohal TA Geoloogia Instituudis. Uurimusi palünoloogia ja Holotseeni stratigraafia alalt.

B: EGBT, 107; ETBL-IVosa.pdf, 20.

SARV, Kaidi 16.05.1993 TARTU

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2015, jätkab samas magistriõppes.

SARV, Lembit 31.12.1927 Vana-Antsla v, VÕRUMAA–28.04.2012 TALLINN, paleontoloog, geol-min kand 1955 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1952. Viiskümmend aastat (a-ni 2002) oli seotud Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudiga – õppis aspirantuuris (1952–55), oli noorem-, vanem- ja juhtivteadur. 1959–63 oli instituudi teadussekretär, 1976–86 mikropaleontoloogia sektori juhataja ja 1988–90 täitis teadusdirektori kohustusi. Uurimusi Eesti Ordoviitsiumi ja Siluri stratigraafia ja ostrakoodide paleontoloogia alalt. Nõukogude Eesti preemia 1972 monograafia „Eesti Silur“ ühe autorina. Üle 50 teadustöö, sealhulgas kaks monograafiat.

B: ENE 7, 94; EGBT, 107; ETBL-IVosa.pdf, 29.

SARV (sünd Kaevand), Talvi 10.04.1958 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1982. Töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis 1976–77 laborandina ja 1982–87 hüdrogeoloogina. 1987–2008 oli Tehnilise Järelevalve Ametis mäeinspektor ning mäetööde ohutuse osakonna spetsialist. 2009–14 töötas EV Keskkonnaministeeriumi maapõue osakonnas. 2015. a-st juhib ettevõtet OÜ Paleo-

term, mille tegevuseks on puurkaevude projekteerimine, geoenergia konsultatsioonid, soojuspuuraukude projekteerimine, puurimine ja ehitusjärelvalve.

B: EGBT, 107.

SAUE (sünd Reisner), Anu 21.02.1950 KEHRA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1977. Samast ajast töötab veespetsialistina Hiiumaa Keskkonnateenistuses (2009. a-st Keskkonnaameti Hiiu-Lääne-Saare piirkond). On tegutsenud orienteerumistreenerina, on Naiskodukaitse Lääne ringkonna liige, 2012 valiti Kärkla aasta emaks.

B: EGBT, 108.

SAURAMO, Matti 17.02.1889 Loimaa, SOOME–07.06.1958 Luvia, SOOME, Soome kvaternaarigeoloog, fil kand 1914, fil lic 1919

Töötas 1919–29 Soome Geoloogiateenistuses, 1924–39 oli Helsingi Ülikooli dotsent ja 1929–54 geoloogiaprofessor ning matemaatika-loodusteaduskonna dekaan. Uurimusi Soome viirsavide geokronoloogia, hilisjäaja ja Holotseeni vanade rannamoodustiste ning Läänemere arengu kohta. Eesti seisukohalt on olulised uurimused Läänemere ajaloo, viirsavide geoloogia ja Vormsi ning Noarootsi (Nuckö) aluspõhja ja pinnakatte geoloogia kohta.

B: EE 14, 461–462; EGBT, 108; ETBL-IVosa.pdf, 43; TÜ ajalugu III, 124.
https://et.wikipedia.org/wiki/Matti_Sauramo

SAVITSKAJA (sünd Tapver), Lehte 03.02.1936 Sangaste v, VALGAMAA, hüdrogeoloog, MSc 1994 Tartu

Lõpetas Eesti Põllumajanduse Akadeemia maaparanduse osakonna insener-hüdrotehnikuna 1959. Samast ajast kuni 2009. a-ni töötas Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses hüdrogeoloogina, olles 1990–92 geoloogia osakonna peaökogeoloog, 1992–98 hüdrogeoloogia osakonna ökohüdrogeoloogia sektori juhataja ja 1998. a-st vanemhüdrogeoloog. Uurimusi põhjavee moodustumise tingimuste ja ressursi, keemilise koostise, reostuse ja loodusliku kaitstuse ning keskkonnakaitse alalt. Koostanud Eesti ja Tallinna põhjavee kaitstuse kaardi (M 1:200 000). Oli 1990–98 Eesti ja Rootsi põhjavee uurimise ühisprojekti juht. Eesti veeseaduste (1990–98) ning Eesti joogiveestandardi üks koostaja. On osa võtnud põhjaveeuuringute litsentsikomisjoni tööst. Eesti NSV teeneline looduskaitaja 1989. Üliõpilasaastail saavutas häid tulemusi kergetõustikus (sprint, tõkkejooks, teatejooksud).

B: EE 14, 462; EGBT, 108; ETBL-IVosa.pdf, 51.

SAVITSKI, Leonid 17.08.1931 Ludza mk, LÄTI, hüdrogeoloog

Lõpetas Läti Põllumajanduse Akadeemia 1955 ja Leningradi Mäeinstituudi hüdrogeoloogina 1963. 1955–59 oli õppejõud Eesti Põllumajanduse Akadeemias. 1959. a-st töötab

Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses, sealhulgas oli 1959–62 Eesti Hüdrogeoloogia Jaamas, 1962–94 hüdrogeoloogia osakonna juhataja ja a-st 1994 juhtiv hüdrogeoloog. Uurimusi põhjavee kaitse, põhjaveerežiimi ja Tallinna, Tartu, Kohtla-Järve, Sillamäe jt linnade põhjaveevaru kohta ning Kohtla-Järve kaevanduspiirkonna hüdrogeoloogia alalt. Eesti põhjavee riikliku tugiseire looja ja arendaja. 1990–98 osales Eesti veeseaduse koostamisel, 1994–99 oli EGK sariväljaande „Põhjavee seisund” üks põhiautor. Eesti NSV teeneline tööstustöötaja 1986, Eesti Põhjaveekomisjoni liige 1993–2003.

B: EE 14, 462; EGBT, 108; EPA BL I, 106; ETBL-IVosa.pdf, 52.

SAVVA, Valeri 17.08.1946 KEMEROVO

Õppis Leningradi Ülikooli geoloogia osakonnas 1965–67. Samast ajast töötab Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses – algul tehnikuna Eesti Hüdrogeoloogia Jaamas (EGV allasutus), hiljem hüdrogeoloogina põhjaveekatastri pidamisel ning hüdrogeoloogiliste ülesannete modelleerimisel.

B: EGBT, 108.

SCHMIDT, Carl Ernst Heinrich 01./13.06.1822 MIITAVI (JELGAVA)–27.02./11.03.1894 TARTU, baltisaksa keemik ja arstiteadlane, dr phil 1844 Giessen, dr med 1845 Göttingen, Peterburi TA liige 1873–94.

Õppis Berliini, Giesseni ja Göttingeni Ülikoolis loodusteadust ja meditsiini. Oli 1846–47 Tartu Ülikooli farmaatsia ja keemia eradotsent, 1847–50 dotsent ja 1850–92 professor. Uurimusi füsioloogilise, analüütilise, agro- ja hüdrokeemia alalt. Peetakse füsioloogilise keemia rajajaks (uuris kehavedelikke ja ainevahetust ning nende seost haigustega). Geoloogia jaoks on olulise tähtsusega Eesti ja Venemaa mitmest paigast toodud pinnase- ja veeproovide ning settekivimite (fosforiit, lubjakivi, Devoni dolomiitsavid jm) keemilised analüüsid. Uuris põhjalikult Tartu ümbrusest võetud veeproove ja kirjutas Tartu vesivarustuse kohta kaheköitelise monograafia. Hüdrokeemia-alased tööd leidsid rahvusvahelist tunnustust. Tema pinnaseanalüüside andmeid kasutas C. Grewingk geoloogiliste kaartide koostamisel. Oli paljude seltside liige ja auliige. Üks Eesti LUS-i asutajaid, juhatuse liige 1856–73 ja president 1894. ELUS-i auliige 1878.

B: EE 14, 464; EGBT, 108–109; ETBL-IVosa.pdf, 72–74.

Pomets, T. 2004. Tartu Ülikooli keemiaosakonna ajaloo aastail 1802–1919. // TALE, XIII, 90–128.

Palm, U. 1972. Keemia arenguhooni Tartu Ülikoolis 1809–1918. // TRÜ keemiaosakond 1947–1972. Tartu, 14–22.

Siilivask, K. 2004. Carl Schmidti osast teaduse arengus Tartu Ülikoolis aastail 1846–1892. // TALE XIII, 44–52.

Биографический словарь профессоров и преподавателей императорского, бывшего Дерптского университета. Подъ редакцией Г. В. Левицкого, томъ 1. Юрьевъ. 1902, 246–255.

https://et.wikipedia.org/wiki/Carl_Ernst_Heinrich_Schmidt

SCHMIDT, Carl Friedrich (Fjodor Bogdanovitš) 15./27.01.1832 Kaisma mõis, PÄRNUMAA–08./21.11.1908 PETERBURI, geoloog ja botaanik, Peterburi TA liige 1872, korraline akadeemik 1885

Õppis 1849–53 Tartu Ülikoolis vene keelt ja kirjandust, huvitus botaanikast ja geoloogiast. 1856–59 oli TÜ Botaanikaia direktori abi ja luges ka botaanikaloenguid. 1850-ndatel aastatel uuris Siluri kivimite leviala floorat ja geoloogiat. Kogutud andmete põhjal koostas botaanika-alase magistritöö ja geoloogilise uurimuse (1858), kus avaldas Eesti aluspõhja stratigraafilise skeemi ning geoloogilise kaardi. Selle uurimusega lõi aluse Eesti aluspõhja stratigraafia. 1860-ndatel aastatel osales botaanikuna ja geoloogina mitmes Vene Geograafia Seltsi ja Teaduste Akadeemia ekspeditsioonis Amuurimaale, Sahhalinile, Siberisse. 1873–1900 oli Peterburi TA Mineraloogiamuuseumi direktor. Põhilised tööd käsitlevad Eesti ja selle naaberlade Alam-Paleosoikumi stratigraafiat ja faunat. Tema loodud Eesti Alam-Paleosoikumi stratigraafilise skeemi põhijooned kehtivad osaliselt tänapäevani. Oli mandrijäätmise teooria üks põhjendaja. Rahvusvaheliselt tuntud ja tunnustatud teadlane, mitme Vene ja välismaa ülikooli auliige või audoktor (TÜ auliige 1902), ELUS-i auliige 1869.

B: EE 14, 464; EGBT, 109; ETBL-IVosa.pdf, 74–76.

Doss, B. 1909. Die Bedeutung Friedrich Schmidt's für die Geologie Est- und Nordlivlands. Ein Nachruf. // Korrespondenzblatt des Naturforscher-Vereins zu Riga, 52, 15–25.

Kaljo, D. 1958. Fr. Schmidt – Eesti geoloogia aluste rajaja. // Eesti Loodus, 4, 193–196.

Kaljo, D. 1958. Fr. Schmidt'i mälestusele pühendatud teaduslik sessioon. // Eesti Loodus, 4, lk 253.

Laane, M. 2003. Pirnisordi “Tervishoiuõunik” saamislugu selgunud. // Eesti Loodus, 7/8, lk 80.

Laane, M. 2006. Tartu ülikooli kuulsate geoloogide eraelust. // Eesti Loodus, 1, 34–38.

Luha, A. 1932. Kahe geoloogi mälestuseks. Prof. H. Bekker, akadeemik Fr. Schmidt. // Loodusvaatleja, 2, 39–42.

Passetski, V. 1979. Friedrich Schmidt. // Eestist pärit Arktika-uurijad. Tallinn, 270–276.

Rõõmusoks, A. 1978. Eesti kambrosiluri stratigraafia algus. // Eesti Loodus, 10, 632–636.

Геккер Р. Ф. 1956. Повесть о палеонтологах середины прошлого столетия. // Очерки по истории геологических знаний, 5. Москва, 89–131.

Карпинский А. П. 1908. Феодор Богданович Шмидт. 1832–1908. Некролог. // Изв. АН СПб 6 (1908) 18, 1287–1294;

Мянниль Р. М. 1958. Библиография трудов Ф. Б. Шмидта. // Труды ИГ АН Эст. ССР, III, Таллин, 45–54.

Мянниль Р. М. 1958. О жизни и творчестве академика Ф. Б. Шмидта. // Труды ИГ АН Эст. ССР, III, Таллин, 5–16.

Орвику К. К. 1958. О работах академика Ф. Б. Шмидта по четвертичной геологии Северной Эстонии. // Труды ИГ АН Эст. ССР, III, Таллин, 27–43.

Рыбусокс, А. 1959. Академик Ф. Б. Шмидт – основатель геологии Эстонии. // Уч. зап. ТГУ 75, 5–10.

Толмачева-Карпинская Е. А. 1958. Памяти Фридриха Богдановича Шмидта. Краткие

воспоминания. // Труды ИГ АН Эст. ССР, III, Таллин, 17–26.

Чернышев.Ф. Н. 1908. Памяти Фридриха Богдановича Шмидта. Некролог. // Изв. Геол. Ком. 10, 1–10.

Шмидт Ф. 1902. Академик Ф. Б. Шмидт как ботаник. (Автобиография. По поводу 70-летия дня рождения). // Труды Ботанического Сада Императорского Юрьевского Университета. Том 36 вып 1. Юрьев, 52–61.

https://et.wikipedia.org/wiki/Friedrich_Schmidt

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=48&do=1>

SCHMIED, Andreas-Erik 23.09.1944 RAPLA, hüdrolöög

Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna 1969. Töötas 1969–73 Eesti Hüdrometeoroloogia Valitsuses ja 1973–2013 Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses hüdroteoloogia. Tegeles põhjavee režiimi uuringutega.

B: EGBT, 109.

SCHRENCK (SCHRENK), Alexander Gustav von 04./16.02.1816 Triznovo mõis, TUULA kub–25.06./07.07.1876 TARTU, mag phil 1852 Tartu, dr phil nat 1853 Königsberg, baltisaksa mineraloog, botaanik ja maadeuurija

Lõpetas 1837 kandidaadikraadiga Tartu Ülikooli filosoofiateaduskonna. 1837–44 töötas Peterburi Botaanikaaias, mille ülesandel tegi mitu reisi Venemaa Euroopa-osa väheuuritud aladele (Arhangelski kubermangu, Samojeedi tundrase, Soome, Džungari ja Kirgiisi steppidesse jm). Ekspeditsiooni aruannetes on kõrvuti botaanika ja rahvaste elu-olu kirjeldusega suurt tähelepanu pööranud geoloogiale. 1848–53 oli TÜ eradotsent (Fr. Schmidt oli tema õpilane); õpetas paleontoloogiat, mineraloloogiat, üldist geoloogiat ja mineraalide määramist. Alustas Balti kubermangude Siluri kivimite ja Siluri avamuse ning pinnakatte uurimist. Võttis kasutusele lahustusjäägi keemilise koostise määramise jootetoruanalüüsil. Schrenck käivitas oma uuringutega geoloogilised uurimistööd Eesti alal ning pani aluse Eesti Siluri uurimisele. 1858–68 elas oma Pühajärve mõisas, kus töötas läbi ekspeditsioonidel kogutud materjali. Avaldas viis reisiaruannet ja töid Eesti Siluri ning kvaternaargeoloogia kohta. Oli Tartu LUS-i asutajaliige (1853) ja selle esimene sekretär.

B: EE 14, 446; EGBT, 109; ETBL-IVosa.pdf, 92–93.

Kaavere, V. 1990. Alexander von Schrenk – geoloog, botaanik, luuletaja. // Eesti Loodus, 6, 400–403.

Laane, M. 2006. Tartu ülikooli kuulsate geoloogide eraelust. // Eesti Loodus, 1, 34–38.

Passetski, V. 1970. Alexander Schrenk. // Eestist pärit Arktika-uurijad. Tallinn, 172–198.

Биографический словарь профессоров и преподавателей императорского, бывшего Дерптского университета. Подъ редакцией Г. В. Левицкого, томъ 1. Юрьевъ. 1902, 214–215.

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=49&do=1>

https://et.wikipedia.org/wiki/Alexander_von_Schrenck

SCHVEDE, Hedi 07.10.1979 RAPLA, MSc 2006 Tallinn

Lõpetas rakendusgeoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2004, täiendas end 2004–05 Londonis (Royal Holloway University) keskkonna-analüüsi alal. 2004–07 töötas Londonis keskkonnauuringute alal. 2008–12 töötas Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis ja on 2009. a-st samas doktoriõppes. 2013. a-st on hüdrogeoloog inseneribüroos Steiger OÜ.

B: <https://www.etis.ee>

SCUPIN, Hans 24.04.1869 Gross Wartenberg, SILEESIA–23.11.1937 Podstami lähedal, SAKSAMAA, saksa geoloog, geol dr 1895 Berliin

Õppis Breslau, Heidelbergi ja Berliini ülikoolis. Oli 1899–1918 Halle Ülikooli õppejõud (a-st 1908 geoloogiaprofessor), I maailmasõja ajal 1917–18 oli sõjaväegeoloog. 1919–27 oli Tartu Ülikooli geoloogia ja mineraloogia professor ning mineraloogiakabineti juhataja. Õpetas kõiki mineraloogilisi ja geoloogilisi kursusi ning luges esimesena maavarade õpetust. Tartu-perioodi artiklid käsitlevad Eesti Siluri ja Devoni stratigraafia ja paleogeograafia küsimusi, ka maavaru ja tektoonikat. Kaali järve tekkeküsimuses oli purskehüpoteesi pooldaja. Tartust pöördus tagasi Halle Ülikooli geoloogiaprofessori kohale.

B: EE 14, 467; EGBT, 109–110; ETBL-IVosa.pdf, 108.
<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=50&do=1>

SEDMAN, Aadu 09.01.1962 TALLINN, ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1985. A-ni 1994 töötas ehitus- ja hüdrogeoloogina Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis (REI/RAS REI). 1994–95 oli Eesti Maanteeameti peageoloog, 1996–2005 Balrock OÜ/EMV Skanska AS töödejuhataja ja objektijuht. 2005–13 töötas REI Geotehnika OÜ projektijuhina. 2014. a-st on Geomente OÜ omanik ja juhataja. Harrastab orienteerumist, pikamaajooksu ja suusatamist, laulab meeskooris.

B: EGBT, 110.

SEDMAN (sünd Kilmi), Pille 04.11.1962 KOHTLA-JÄRVE, ehitus- ja hüdrogeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1985. A-ni 1992 töötas projekteerimisinstituudis Eesti Maaparandusprojekt maaparandusobjektide hüdrogeoloogilisel uuringul. 1994–2000 oli AS Geotehnika Inseneribüroo insener, 2000. a-st töötab projektijuhina IPT Projektijuhtimine OÜ. 1993–94 tegutses rootsi keele õpetajana.

B: EGBT, 110.

SEEDRE, Laura 10.10.1987 TARTU, MSc 2015 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2010 ning magistriõppe ökoloogia ja elustiku kaitse erialal 2015.

SELART (sünd Siilmann), Annika 07.01.1982 HAAPSALU

Lõpetas rakendusgeoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2005 ja Tallinna Tehnikakõrgkooli ehitusteaduskonna teedeehituse erialal 2011. Töötas 2005–13 Lääne Teed OÜ meistrina, 2013. a-st töötab Soomes Espoo Linnavalitsuse tänavate ehituse osakonnas objektijuhina.

SEMJONOVA, Nadežda 16.10.1960 Groznõi, VENEMAA, hüdrogeoloog

Lõpetas Groznõi Naftainstituudi mäeinsener-hüdrogeoloogina 1983. Töötas lühiajaliselt Novgorodis (1983–84), seejärel oli 1990. a-ni hüdrogeoloog Eesti Geoloogia Valitsuses, kus osales Rakvere fosforiidirajooni hüdrogeoloogilisel uurimisel. 1990 asus tööle NSVL Riiklikku Mäekeemia Projekteerimise Instituuti.

B: EGBT, 110.

SEPMANN, Johanna 21.10.1987 KEHRA, MSc 2011 Tallinn

Lõpetas geökoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Ülikoolis 2009 ning geoloogia magistriõppe Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudi juures 2011. Magistritöö käsitleb hilisglatsiaalseid settimistingimuste muutusi Lõuna-Eesti väikejärvedes. Töötas 2009–14 Maa-ameti geoloogia osakonnas. 2014. a-st on Horizon Tselluloosi ja Paberi AS keskkonnakaitse peaspetsialist. Mängib heal tasemel võrk- ja jalgpalli.

SEPP (1953–80 Tšeban), Erna 27.02.1927 Oudova raj, LENINGRADI obl, hüdrogeoloog, geol-min kand 1970 Moskva

Lõpetas Moskva Geoloogilise Uuringu Instituudi (MGRI) 1955 hüdrogeoloogina. Oli 1955–57 Eesti Põllumajanduse Akadeemia hüdro-melioratsiooni kateedri assistent ja 1957–59 vanemõpetaja (geoloogia alused, hüdrogeoloogilised distsipliinid). 1959–80 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses: 1959–65 – Eesti Hüdrogeoloogia Jaamas, oli selle looja ja esimene juhataja, 1965–67 EGV temaatilises rühmas vanemhüdrogeoloogina ja 1967–79 hüdrogeoloogia rühma ülemana. 1972–75 töötas geoloogina Sambias ja 1978–80 Vietnamis. 1984–87 oli ENSV Rahvamajanduse Juhivate Töötajate ja Spetsialistide Kvalifikatsiooni Tõstmise Instituudi vanemteadur. 1976 lõpetas Tallinna Turismibüroo giidide kursused ja oli ligi kümne aasta jooksul paljude turismigruppide (ka turismirongide) saatjaks kogu N Liidu piires. Uurimusi Eesti põhjaveevarude prognoosi, linnade vesivarustuse, põhjavee kujunemise ja hüdrodünaamika alalt, oli hüdrogeoloogiliste kaartide koostamise meetoodiline juhendaja. Tema juhendamisel viidi läbi Eesti ala hüdrogeoloogilismelioratiivne rajoneerimine. On mitme erialaraamatu autor või kaasautor, hulk artikleid Tallinna

vee ja veevarustuse kohta. Vietnami muljete põhjal ilmus 1989 reisiraamat „Draakonite maal“. 2011. a-st elab vaheldumisi Eestis ja Türgis.

B: EE 14, 470, EGBT, 125; ETBL-IVosa.pdf, 155.

Raukas, A. 2012. Nädala juubilar ERNA SEPP 85. // Kesknädal, 14. märts.

Sepp, E. 2012. Kutsumusele pühendatud elu: Erna Sepp 85. Tallinn, 216 lk.

SEPP (sünd Rebane), Haidi 15.07.1946 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1971. Töötas projekteerimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt (1971–80) ja Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis (1980–93). Hiljem on töötanud tootlustamise ja kaubandusega tegelevates ettevõtetes. Hobiks perekonnakroonika koostamine.

B: EGBT, 110

SEPP, Holar 23.01.1988 Vägari k, JÕGEVAMAA, MSc 2013 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikoolis keskkonnatehnoloogia (geotehnoloogia suunal) bakalaureuseõppe 2011 ja magistriõppe 2013. Töötab TÜ geoloogia osakonna massispektromeetria (IRMS) laboris. Tegutseb kujundustöödega tegelevas Helevalge OÜ-s.

SEPP, Liina 28.09.1992 KURESSAARE

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2014 ja on samas magistriõppes. Tegutseb ülikoolis tuutorina. Kirjutab geoloogide blogi, harrastab jalgpalli.

SEPP, Siim 26.02.1982 TALLINN, MSc 2012 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2007, magistritööd kaitses 2012, õpib samas doktorantuuris. 2007–10 töötas ajakirjanikuna teadusportaali Novaator juures. 2014. a sai Kristjan Jaagu stipendiumi töötamiseks USA-s. Kogub ja uurib liivaerimeid – tema kollektsioon on ligi 1500 liivaproovi maailma erinevatest paikadest. Põhitöök on ingliskeelse veebiportaali Sandatlas (www.sandatlas.org) arendamine. Portaal pakub illustreeritud teavet kivimite, mineraalide, maavarade, liiva jms kohta. Fotograafina on keskendunud geoloogilise maailma pildistamisele, fotosid on kasutatud kõrgkooliõpikutes, ajakirjades ja veebiväljaannetes (Nature, New Scientist). On üks kirjastuse Avita gümnaasiumi geograafiaõpiku (2014) autor.

B: Hanson, R. 2013. Geoloog kogub liiva ja kive kogu maailmast. // Postimees, 8. jaan.

Värvikas liiv koguneb reisidelt ja internetist. // Reisiajakiri GO, 6/2012.

SERGEJEVA, Valentina 09.06.1927 DNEPROPETROVSK

Lõpetas Dnepropetrovski Ülikooli geoloogia osakonna 1952. Töötas hüdrogeoloogina Kasahstanis (1952–57) ja Ukrainas ning Dnepropetrovski Ülikooli juures (1959–63). 1963–69 oli hüdrogeoloog Eesti Geoloogia Valitsuses.

SEVERGIN, Vassili Mihhailovitš 08./19.09.1765 PETERBURI–17./29.11.1826 PETERBURI, vene loodusteadlane, mineraloog ja keemik, Peterburi TA akadeemik 1793

Hariduse omandas kinnises gümnaasiumis, mis oli spetsiaalselt loodud koolitamaks tulevasi Peterburi Teaduste Akadeemia kaastöötajaid. 1785–89 õppis Göttingeni Ülikoolis mineraloogiat. Avaldas rohkearvulisi mineraloogia- ja keemia-alaseid kirjutisi. Oli esimene erialase ettevalmistusega geoloog, kes 1802 tegi reisi läbi Venemaa läänepiirkonna marsruudil Jamburg–Narva–Tartu–Riiu–Miitavi–Kaunas–Vilnius–Minsk. Eestit läbides kirjeldas ala reljeefi, pinnakatet, Narva juga, Peipsi järve, Vaivara Sinimägesid. 1808. a uuris Põhja-Eesti klinti ja avaldas esimest korda klindil lasuvate kivimite kirjelduse. Selles töös mainib ka Suurupi pangal paljanduvat (diktüoneema)kiltat kui isesüttivat „maad“. Järgmisel aastal jätkas uuringuid Tallinna ümbruses. Teda meenutatakse kui väsimatut töömeest ja faktide kogujat.

B: ETBL-IVosa.pdf, 183.

Kongo, L. 2003. Eesti Looduseuurijate Seltsi 150 tegevusaastat 1853–2003. Tallinn, 471 lk.
Барсанов, Г. П. 1949. В. М. Севергин и минералогия его времени в России. // Изв. АН СССР. Серия геол. 5, 20–35.

Иванов А. Н. 1962. Василий Михайлович Севергин 1765–1826. // Люди Русской науки. Москва, 7–15.

Ушакова, Н. Н. & Фигуровский Н. А. 1981. Василий Михайлович Севергин. Москва, 160 с.

SIBUL, Ivo 09.06.1979 TARTU, MSc 2009 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 2002 ning kaitses 2009 samas magistritööd. 2002–05 töötas tehnoloogina AS Columbia Kivi. A-st 2005 töötab Maa-ameti geoloogia osakonnas. 2012 alustas doktoriõpinguid Tartu Ülikoolis. 2015. a-st on Eesti Stratigraafia Komisjoni esimees.

B: <https://www.etis.ee>

SIEGFRIED, Paul 20.08.1905 HARJU-MADISE khk–11.11.1995 Ratzeburg, SAKSAMAAL, baltisaksa geoloog ja paleontoloog, MSc 1935 Tartu, PhD 1940 Clausthal, Saksamaa

1926–31 õppis Tartu Ülikooli matemaatika-loodusteaduskonnas geoloogiat prof A. Öpiku juures. 1932–39 oli õpetaja Viljandis ja Tallinnas. 1939 asus elama Saksamaale. 1940–44 oli Clausthali Mäeakadeemia assistent, kuid tegelikult oli 1940–49 sõjaväegeoloog ja Vene-maal sõjavangis. 1950. a-st töötas Münsteri Ülikoolis, algul assistendina, hiljem muuseumi varahoidjana ja juhatajana, 1960. a-st oli sama ülikooli professor. Muuseumi juures töötas kuni 1984. a. On uurinud Eesti Ordoviitsiumi trilobiite (neli artiklit a-tel 1935–39), Westfaali Juura ja Kriidi ajastu fossiile ning Uusaegkonna imetajaid.

B: EGBT, 110–111; ETBL-IVosa.pdf, 194–195.

SIEMIRADZKI, Józef (Josef, Joseph) 28.03./09.04.1858 HARKOV–12.12.1933 VARS-SAVI, poola geoloog ja mineraloog, dr min 1885 Tartu

Õppis 1878–84 Tartu Ülikoolis mineraloogiat, lõpetas ülikooli magistrina ja kaitses siin ka doktorikraadi mineraloogia alal. 1885–87 töötas Varssavi Ülikooli juures, 1888–1906 oli Lvovi Ülikooli geoloogia lektor ja dotsent ning 1906–32 geoloogia- ja paleontoloogiaprofessor. Tema organiseerimisel avati Lvovi Ülikooli juures paleontoloogia instituut. Avaldanud monograafia Podoolia Paleosoikumi fauna (ammoniidid, käsnad) ning Poola alade geoloogia kohta (1903–09). Oli uute suundade rajaja Poola geoloogiateaduses ning mitme monograafia autor. Üliõpilasena uuris Baltikumi rändrahne ja nende päritolu.

B: EGBT, 111; ETBL-IVosa.pdf, 195–196.

Glowniak, E. 2007. Biography of Józef Siemiradzki. // *Volumina Jurassica*, 5, 2–36.

Graniczny, M., Kacprzak, J., Marks, L. & Urban, H. 2008. Józef Siemiradzki (1858–1933) – geolog niezwykły. // *Przegląd Geologiczny*, 5, 366–372.

Issakov, S. & Sigalov, P. 1974. Tartu Ülikool – taimelava Poola teadusele. // *Eesti Loodus*, 1, 37–41.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Józef_Siemiradzki

SIIR, Sven 12.09.1984 TARTU, MSc 2010 Tallinn, PhD 2015 Tallinn

Lõpetas keskkonnatehnoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2008 ning magistriõppe geoloogias Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis 2010. Oli doktoriõppes TTÜ GI juures ning töötas 2008–13 samas insenerina. Teadustegevuse valdkonnaks on geokeemia ja XRF meetod geokeemias. A-st 2015 töötab radioloogia-meditsiinitehnika insenerina Semerton AS.

B: <https://www.etis.ee>

SILD, Helena 14.02.1988 JÕGEVA, MSc 2012 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2010 ja magistriõppe 2012. Magistri-töö käsitleb tardkivimite petrograafiat ja geokeemiat. Töötab infoteenindajana Eedeni kau-banduskeskuses Tartus.

SILD (sünd Ant), Kerli 19.01.1983 VILJANDI, MSc 2010 Tallinn

Lõpetas geotehnika bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2005 ja magistriõppe geotehnoloogias 2010. Töötas 2005–13 Keskkonnaameti Pärnu-Viljandi regiooni maavarade spetsialistina. Töötab finantsalal.

SILD (sünd Kespre), Terje 06.12.1979 VILJANDI, MSc 2004 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2002 ja magistriõppe keskkonnatehnoloogias 2004. Töötab alates 2004. a-st Maa-ameti geoloogia osakonnas.

SILDNIK, Elmar 15.02.1933 Avinurme v, TARTUMAA–07.07.1996

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1957. Töötas kümnekond aastat geoloogina projekteerimisinstituudis Eesti Projekt. Hiljem ei töötanud erialal.

B: EGBT, 111.

SILDVEE, Heldur 23.01.1936 TARTU–23.07.2006 TALLINN, geofüüsik, tehn tead kand 1979 Moskva

Lõpetas Eesti Põllumajanduse Akadeemia 1959 maakorraldajana. 1962. a-ni töötas geodeedina projekteerimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt. 1962–94 oli teadustöötaja Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis, 1985–92 geofüüsika ja struktuurigeoloogia sektori juhataja. 1994–95 töötas RAS REI-s, 1996–2001 Maa-ameti arenduskeskuses. Uurimusi gravimeetria, maakoore nüüdisliikumiste, Maa süvaehituse ning makroseismoloogia kohta. On mandriloodete ja instrumentaalseismoloogiliste uuringute üks alustaja Eestis ning Eesti gravimeetrilise põhivõrgu looja ja gravimeetriliste andmebaaside koostaja. Kuulus mitme erialaseltsi ja -komitee liikmeskonda.

B: EE 14, 477; EGBT, 111; ETBL-IVosa.pdf, 244–245.

Sildvee, R. (koost) 2000. Heldur Sildvee: töid ja tegemisi. Tallinn, 31 lk.

SILMAN, Reeli 23.03.1984 TÕRVA

Lõpetas rakendusgeoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikülikooli Mäeinstituudis 2007. Töötab Maa-ameti geoloogia osakonnas peaspetsialistina.

SINISALU, Rein 23.01.1946 Turba, HARJUMAA, maavarageoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1969. Samast ajast töötab Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses geoloogina ehitusmaterjalide alal.

B: EGBT, 111.

SIRK, Ülo 05.04.1935 HAAPSALU–15.12.2011 MOSKVA, geoloog, orientalist ja keeleteadlane, indoneesia keelte spetsialist, fil kand 1965 Moskva

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1958. Töötas 1958–60 Eesti Geoloogia Valitsuses geoloogilisel kaardistamisel. 1961–63 õppis Moskvast NSV Liidu Teaduste Akadeemia Orientalistika Instituudi aspirantuuris indoneesia keeli. 1964. a-st töötas samas teadurina (1975. a-ni nooremteadur, hiljem vanemteadur). Avaldanud uurimusi austroneesia keelte (indoneesia, buugi jt) kohta ning tõlkinud indoneesia kirjandust eesti keelde. Raamat „Buugi keel“ (v.k, 1975) on tõlgitud prantsuse ja inglise keelde. On Eesti Akadeemilise Orientaalseltsi auliige, 2001 autasustati Valgetähe IV klassi teenetemärgiga.

B: EE 14, 481; EGBT, 111; ETBL-IVosa.pdf, 288–289.
Akadeemia, 1993, 8, lk 1635.
https://et.wikipedia.org/wiki/Ülo_Sirk
<http://www.hse.ru/pubs/share/direct/document/117937394>

SKOROHODOVA (Skorohodova), Valentina 13.01.1962 Dnepropetrovski obl, UKRAINA

Lõpetas Dnepropetrovski Ülikooli hüdrogeoloogia erialal 1984 ja töötas 1986. a-ni Dnepropetrovskis insenerina. 1989–92 töötas hüdrogeoloogina Eesti Geoloogiakeskuses. 1986–89 ja pärast EGK-st lahkumist töötab korvpallitreenerina Tallinnas.

SMIRNOV, Lev 03.05.1945 Vorkuta, KOMI ANSV

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi ehitus- ja hüdrogeoloogina 1972. A-ni 1980 töötas projekteerimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt ja 1980–93 Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis. Seejärel tegutses oma firmas Geohitus. 1998. a-st töötab Peterburis ehitusuuringute trusti (Len TISIZ) peainsenerina.

B: EGBT, 112.

SOA, Kalle 11.03.1959 Kõpu k, VILJANDIMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1982. A-ni 1992 töötas geoloogina ja peageoloogina Eesti Geoloogia Valitsuse Tartu töökonnas, hiljem oli RAS Tartu Geoloogia geoloogia-sektori juhataja ja töötas AS EOMAP. Uuel sajandil on tegutsenud Tartu Metallikaubandus OÜ-s. On tegelnud alpinismiga – 2003. a, kui Alar Sikk tõusis Mount Everesti tippu, oli koos geoloogide Arvo Raudsepa ja Mati Türgiga tipu vallutamist ettevalmistavas grupis.

B: EGBT, 112.

SOESOO, Alvar 07.04.1963 VASTSELIINA, MSc 1992 Tartu, PhD 2000 Monashi Ülikool, Austraalia

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1989. A-ni 1993 ja 1995–96 oli teadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. 1993–95 oli külalisteadur Islandi Ülikooli Põhjamaade Vulkanoloogia Instituudis ja 1996–2000 doktoriõppes Monashi Ülikoolis Austraalias. 1999–2002 oli teadur Tartu Ülikooli geoloogia instituudis ning 1999–2001 järel doktor Newfoundlandi Ülikoolis Kanadas. 2002–11 oli Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudi direktor. On TTÜ füüsikalise geoloogia õppetooli looja, professor ja selle juhataja 2003–15. Teadushuvi on seotud Fennoskandia ja Baltika litosfääri arenguga, selle geokeemia, geokronoloogia, paleokeskkonna ja mineraalsete ressursidega. On tegelnud geoprotsesside modelleerimisega, õppematerjalide loomisega veebis jm. Paljude ühiskondlike ja organisatoorsete ülesannete hulka on kuulunud Eesti Geoloogia Seltsi

juhatuse esimehe kohustused 2006–08. On Skandinaaviamaade ja Loode-Venemaa maa-
varade ühistöögrupi liige ning oli 2012–14 Eesti Maavarade Komisjoni esimees. Euroopa
auteadlane 2012.

B: EGBT, 112; ETBL-IVosa.pdf, 312–313.

Alvar Soesoo sai Leibnizi medali. // Eesti Loodus, 2013, 1, lk 61.

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Alvar_Soesoo

SOHAR, Kadri 22.11.1978 Vastse-Kuuste, PÕLVAMAA, MSc 2004 Tartu, PhD 2011
Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2002, läbis samas magistri- ja dok-
toriõppe. Alates 2008. a-st töötab TÜ geoloogia instituudis teadurina. On uurinud kva-
ternaarseid mageveelisi subfossiilseid ostrakoode ning kasutanud andmeid paleokliima ja
paleokeskkonna rekonstrueerimiseks. 2015. a sügisest on järel doktorantuuris Queen Mary
Ülikoolis Londonis, kus uurimisteemaks on Kvaternaari jäävaheaegade temperatuuri-
muutused. On õpetanud maateaduse aluseid TÜ Türi Kolledžis.

B: <https://www.etis.ee>

SOKMAN, Kalmer 29.09.1958 JÕHVI, maavara- ja keskkonnageoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1981. A-ni 1994 töötas Sompja ja Viru kaevan-
duses geoloogina ja markšeiderina. 1994–2000 oli Ida-Viru Maavalitsuse keskkonnaameti
juhataja asetäitja, 2000–01 AS Eesti Põlevkivi peageoloog ja 2001–08 keskkonnajuht.
2008–11 oli AS Eesti Põlevkivi (a-st 2011 AS Eesti Energia Kaevandused) juhatuse liige
ja arendusdirektor, hiljem arendusjuht. 2013. a-st on AS Eesti Energia keskkonnateenis-
tuse maavarade valdkonna keskkonnajuht. 2006–09 oli Jõhvi vallavolikogu aseesimees.
Aktiivne kohaliku elu edendaja.

B: EGBT, 112.

<https://www.etis.ee>

SOKOLOVER, Aleksander 15.03.1938 GORKI linn (NIŽNI NOVGOROD), mäeinsener,
geol-min kand 1971 Tallinn

Lõpetas Tallinna Polütehnilise Instituudi mäeosakonna 1960. A-ni 1964 töötas projekteerimis-
instituudis Eesti Tööstusprojekt ning 1964–66 Standardite ja Mõõtmistehnika Riikliku Järelvalve
Eesti Vabariiklikus Valitsuses. 1966–69 oli aspirant ja 1970–74 teadur Teaduste Akadeemia Geo-
loogia Instituudis, kus tegeles põlevkiviuuringutega. Seejärel töötas lühiajaliselt keemiakombi-
naadis Orto. 1970-ndate keskel sai väljasõiduvõõsa N Liidust ja asus elama välismaale.

B: EGBT, 112.

SOLOVJOVA, Svetlana 16.12.1946 TALLINN, geofüüsik

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi mäeinsener-geofüüsikuna 1970. Töötas Kaliningradi oblastis karotaažimaterjali interpreteerijana. 1972–94 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses/ Geoloogiakeskuses geofüüsikuna ja elektromeetria sektori juhatajana.

B: EGBT, 113.

SOMELAR, Peeter 30.07.1982 JÕGEVA, MSc 2005, PhD 2009 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2004, järgnesid magistri- ja doktoriõpe. Õpingute ajal töötas TÜ geoloogia instituudis laborandina ja insenerina, pärast doktorikraadi kaitsmist töötab samas teadurina. Uuringud käsitlevad mineraloogiat, geokeemiat, savimineraloogiat, diageneesi ja murenemist. Eelkõige keskenduvad uuringud Balti basseini K-bentonitide savimineraloogiale ja geneesile ning Baltikumi Eelkambriumi murenemiskooriku tekkeaja keskkonnatingimuste ja paleokliima taastamisele.

B: ETBL-IVosa.pdf, 322.
<https://www.etis.ee>

SOOME, Ilmari 08.02.1931 TÜRI

Lõpetas Tallinna Polütehnilise Instituudi mäeinsenerina 1955. Töötas 1958–79 projekteerimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt, 1980–91 oli Eesti Ehitusgeoloogia Fondi juhataja.

B: EGBT, 113.

SOOME, Olavi 04.01.1944 TARTU–07.03.1984 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1970. Töötas geoloogina projekteerimisinstituudi Eesti Projekt Tartu osakonnas.

B: EGBT, 113.

SOOMER, Angela 01.05.1965 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna 1990. Töötas 1996. a-ni geoloogina Eesti Geoloogiakeskuse geokeemia ja meregeoloogia osakonnas.

B: EGBT, 113.

SOOMER, Sigrid 27.09.1986 Karksi-Nuia, VILJANDIMAA, MSc 2015 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2013, magistriõppe 2015 ning on samas doktorantuuris. Õpingute ajal töötas Tartu Ülikooli geoloogia instituudis andmesistajana. Magistritöös on uurinud Onega Basseini Zaonega kihistu ligikaudu 2 Ga vanust sfäärulite kihti.

SOOSALU, Heidi Elisabet 30.04.1967 Joroise v, SOOME, seismoloog ja vulkanoloog, MSc 1993 Helsingi, PhD 2004 Helsingi

Lõpetas Helsingi Ülikoolis bakalaureuseõppe geoteadustes 1991. On töötanud Helsingi Ülikooli Seismoloogia Instituudis assistendina (1990–93) ja seismoloogina (1998–99). Oli Helsingi Ülikooli doktorant 1993–98 ja 1999–2001. A-tel 2001–04 töötas teadurina Islandi Põhjamaade Vulkanoloogia Instituudis, 2004–07 oli järel doktorantuuris Cambridge Ülikoolis. 2008. a-st töötab Eestis – on Eesti Geoloogiakeskuse juhtiv seismoloog ja samaaegselt Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudi rakendusgeoloogia õppetooli õppejõud. On juhtinud ekspeditsioone Islandil ja uurinud Islandi vulkaanide ehitust ning käitumist seismoloogiliste meetoditega. 2011 valiti Eesti Teadusajakirjanike Seltsi poolt teadusajakirjanduse sõbra auhinna (Ökul) esimeseks laureaadiks.

B: ETBL-IVosa.pdf, 354–355.

Arusoo, H. 2008. Eesti sai seismoloogi Soomest. // Loodusesõber, 2, 8–11.

Jüriado, T. 2012. Eesti nimega Soome tüdruku Islandi armulugu. // Eesti Loodus, 1, 34–41.

Penjam, T. 2013. Geoloogide kommipood asub Islandil. // Mente et Manu, 1, 4–6.

<https://www.etis.ee>

http://et.wikipedia.org/wiki/Heidi_Soosalu

SOPLEPMAN (sünd Mets), Raili 26.10.1932 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1957. Töötas Tšita Geoloogia Valitsuses ja Eesti Geoloogia Valitsuses. 1963–92 oli teadustöötaja Silikaatbetooni Teadusliku Uurimise ja Projekteerimise Instituudis.

B: EGBT, 113.

SOSNITSKI, Nikolai 22.05.1909 ORENBURG–

Lõpetas Rostovi (Donil) Ülikooli 1937 geoloogina. Töötas Kasahstanis, Uuralis (Orenburg), Ukrainas, Magadanis. 1958–63 oli Eesti Geoloogia Valitsuse Tallinna Ekspeditsiooni ülema asetäitja tootmise ja geoloogilise kontrolli alal. 1963 asus tööle Lääne-Siberi Geoloogia Valitsusse.

SOVERI, Tommi Heikki 12.04.1975

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2003. On töötanud ehitusgeoloogia ja keskkonna-alastes konsultatsioonifirmades Soomes ja Rootsis. Tegeleb golfi, triatloni ja pikamaajooksuga.

SPENDIAROV, Leonid 02./14.05.1869 Kakhovka, UKRAINA–17./29.08.1897 PETERBURI

Astus Moskva Ülikooli loodusteaduskonda 1889, kuid heideti osavõtu eest rahvakogunemistel ülikoolist välja. 1892 jätkas õpinguid Tartu Ülikoolis põllumajanduse erialal, lõpetas

1894. Tundis huvi mineraloogia vastu ja täiendas end F. Loewinson-Lessingi juures. 1895 omistati geoloogiakandidaadi kraad Armeenias vulkaniitide kohta kirjutatud uurimuse eest. 1896 asus Venemaa põllumajandusministeeriumi teenistusse, kuid jätkas ka geoloogilisi uuringuid. Tundis huvi paleontoloogia vastu, uuris Kaukaasia Juura ajastu meresililikuid ning on kolme uue perekonna püstitaja. 1897 tegi Kaukaasias ettevalmistusi Rahvusvahelise Geoloogia Kongressi ekskursiooniks. Kukkus mägedes, sõitis Peterburisse, kus osales Kongressi esimese päeva istungitel. Trauma tagajärjel suri samal õhtul. Rahvusvaheline Geoloogia Kongress annab välja Spendiarovi preemiat.

B: EGBT, 113.

SPITSÕN, Aleksandr, TALLINN

Lõpetas Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudi rakendusgeoloogia erialal 2003. Töötas Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis. Hilisemad andmed puuduvad.

STEIN, Benita Käthe Berta 21.05.1913 Päärdu mõis, VIGALA khk

Õppis 1934–39 loodusteadust Tartu Ülikoolis. 1939 asus elama Saksamaale, kus töötas üldharidus- ja kodumajanduskoolides õpetajana. 1937. a avaldas artikli „Vohilaiu geoloogiast”, mida tsiteeritakse siiani.

STROOM (sünd Land), Heli 18.09.1960 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna 1984 biogeograafina. 1984–86 töötas geoloogina Kamtšatkal ja 1986–92 Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses kartograafina. Töötab gümnaasiumiõpetajana Tallinnas.

STROOM, Mati 11.06.1957 TALLINN, hüdrogeoloog ja ettevõtja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1983. A-ni 1986 töötas geoloogina Kamtšatkal, 1986–91 hüdrogeoloogina Eesti Geoloogia Valitsuses, olles 1987. a hüdrogeoloogia töökonna juhataja. 1992–98 oli Kohila paberivabriku müügijuht ja 1998–2010 AS Evelekt (Home4you) hulgimüügijuht. 2010. a-st tegeleb mööbli maaletoomise ja hulgimüügiga OÜ Grafio Sisustus. Harrastab matka- ja orienteerumissporti.

B: EGBT, 113.

STUMBUR, Heino 31.08.1930 TARTU–21.07.2014 Kiiu alevik, HARJUMAA, geoloog-kaardistaja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1955. Töötas 1955–56 projekteerimisinstituudis ja 1956–58 Tšita Geoloogia Valitsuses. 1958–61 oli aspirant Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. 1961–90 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses geoloogilisel kaardistamisel,

temaatilises rühmas ning valmistas kaardilehti trükiks ette. 1975–77 oli geoloogina Marokos sealse põlevkivi uuringul. Artikleid paleontoloogia ja maavarade kohta.

B: EGBT, 113–114; ETBL-IVosa.pdf, 422–423.

STUMBUR, Kaljo 31.08.1930 TARTU–30.12.2000 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1955. Töötas 1955–57 geoloog-kaardistajana Tšita Geoloogia Valitsuses ning 1958–63 kaardistamisrühma ülemana Eesti Geoloogia Valitsuses. 1963–65 töötas Silikaltsiidi Teadusliku Uurimise Instituudis. 1966–89 oli vanemgeoloog ja peageoloog Eesti Geoloogia Valitsuse erinevates struktuuriüksustes. 1970–72 oli geoloogina Afganistanis. 1989–98 töötas Harjumaa Looduskaitse Valitsuses peaspetsialistina maavarade alal. Suuri teeneid EGV tegevuse organiseerimisel ja juhtimisel. 1984 omistati N Liidu riiklik preemia Balti regiooni geoloogilise uurimise ja geoloogiliste kaartide koostamise eest (koll-s koos K. Kajaku, V. Puura ja Läti ning Leedu geoloogidega).

B: EGBT, 114; ETBL-IVosa.pdf, 423–424.

SUDOV, Boris 10.10.1929 LENINGRAD–surnud, THBILISI, geokeemik, geogr kand 1966 Leningrad

Lõpetas 1959 Leningradi Ülikooli geograafia osakonna. 1956–66 töötas Leningradis geokeemia alal ning õppis Leningradi Ülikooli juures aspirantuuris. 1966–77 oli Eesti Geoloogia Valitsuse temaatilise rühma geoloog ja peageoloog. 1977 asus tervislikel põhjustel elama Gruusiasse, kus töötas Kaukaasia mineraalse tooraine uurimise instituudis. Eesti perioodil uuris polümetalset maagistumist geokeemiliste meetoditega, tegeles Eesti maastike geokeemilise klassifitseerimisega ning Eesti metallogeneetilise kaardi koostamisega, uuris diktüoneemakilta geoloogilis-majanduslikust seisukohast ning avaldas neil teemadel üle 30 trükiteost.

B: EGBT, 114.

SUNDSTRÖM (sünd Sark), Marge 06.01.1969 RAPLA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1992. Töötas Saaremaal, 1994–2000 õpetas Saaremaa Ühisgümnaasiumis geoloogiat. 2000. a asus elama Rootsi, kus 2006 lõpetas Högskolan i Borås inglise keele ja loodusainete õpetaja kutsega. On Boråsi põhikoolis matemaatikaõpetaja ja kohalikus eesti keele klubis eesti keele õpetaja.

B: EGBT, 107.

SUUROJA, Kalle-Mart 03.10.1945 Tudulinna, VIRUMAA, geoloog-kaardistaja, MSc 1996 Tartu, PhD 2008 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1969 ja asus tööle Eesti Geoloogia Valitsusse/Geoloogiakeskusesse, mis on siiani jäänud tema ainukeseks töökohaks. Põhitööks

geoloogiline kaardistamine, a-st 1991 on geoloogilise kaardistamise osakonna juhataja. Koostanud Eesti aluspõhja keskmisemõõtkavalise geoloogilise kaardi ja kirjutanud selle seletuskirja. Kaardistamistöõde käigus avastas Kärkla meteoriidikraatri ning Kärkla mineraalvee. Samuti on uurinud Neugrundi struktuuri ja püstitanud selle meteoriitse tekke hüpoteesi. Meteoriidikraatrite ehitust käsitlevad nii magistri- kui doktoritöö. Osalenud paljudel geoloogilistel ekspeditsioonidel Venemaa põhjaaladel, Norras jm. Kiire ja väljendusrikka sulega Eesti loodusmonumentide tutvustaja – on avaldanud kümme-kond raamatut Eesti geoloogilistest vaatamisväärsustest (Balti ja Põhja-Eesti klint, suured rändrahnud, Eesti pangad ja joad, meteoriidikraatrid jm). On katsetanud ka ilukirjandusega – jutukogu “Viimane marsruut” (1983) käsitleb geoloogide eluseiku. Looduse Omnibussi oodatud reisijuht.

B: EE 14, 494; EGBT, 114; EKL, 555; ETBL-IVosa.pdf, 463–464.

Kändler, T. 2000. Taevakive otsiv mees. Kalle-Mart Suuroja 55. // Eesti Päevaleht, 3. okt.

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Kalle_Suuroja

Loodusesõber, 2/2013.

SUUROJA (sünd Enel), Margit 09.03.1974 Luua, JÕGEVAMAA, MSc 2000 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1996. Töötas Eesti Geoloogiakeskuse geokeemia ja keskkonnageoloogia osakonnas. A-st 2004 on Eesti Teadusagentuuri välisteaduskoostöö osakonna peaspetsialist.

SUUROJA, Sten 27.06.1972 TARTU, MSc 1999 Tartu, PhD 2007 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli 1994 geoloogina. Läbis magistriõppe (1995–99) Tartu Ülikoolis ja doktoriõppe (2000–07) Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudi juures. 1994. a-st töötab Eesti Geoloogiakeskuses meregeoloogia alal, a-st 2010 on meregeoloogia osakonna juhataja. Uurimusi mere- ja rannikugeoloogia ning Kärkla ja Neugrundi meteoriidikraatrite kohta.

B: EGBT, 114; ETBL-IVosa.pdf, 464.

<https://www.etis.ee>

SÕSTRA, Ülo 06.01.1940 Saarde v, PÄRNUMAA, geotektoonik, geol-min kand 1976 Moskva, geol-min dr 1993 Moskva

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1963. Töötas a-tel 1964–2000 Venemaa TA Karjala filiaali (1992. a-st teaduskeskus) Geoloogia Instituudis. 2000–08 oli Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudi dotsent, 2008. a vanemteadur. Karjala-perioodist pärinevad uurimused Karjala piirkonna tektoonika ja struktuurse arengu kohta ning Fennoskandia kilbi idaosa tektoonilised kaardid. Uurimistulemused on avaldatud arvukates artiklites ja kahes individuaalses ning kaheksas kollektiivses monograafias. On Paanajärvi Rahvuspargi rajamise idee autor, selle üks asutaja ja uurija ning esimene teadusdirektor (1993–2000, kohakaaslus). TTÜ Mäeinstituudis on õpetanud mitmeid geoloogilisi distsipliine, juhenda-

nud magistrante ja tegelnud geoloogilise terminoloogia arendamisega.

B: EE 14, 496; EGBT, 114; ETBL-IVosa.pdf, 485–486.

<https://www.etis.ee>

https://www.ttu.ee/public/r/raamatukogu/raamatukogust/naitused/ylo_sostra.pdf

SÄGA, Silver 13.08.1934 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1958. Töötas EKE Ehitus- ja Montaaživalitsuses suurimistöõde jaoskonna juhatajana ja EKE EMV juhataja asetäitjana. 1980-ndatel asus elama Võrtsjärve äärde Kivilõppele. 2006 autasustati Valgetähe IV klassi teenetemärgiga kohaliku elu edendamise eest.

B: EGBT, 115.

SÖÖT, Margus 18.04.1980 TALLINN

Lõpetas rakendusgeoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2005. On töötanud geoloogiainsenerina IPT Projektijuhtimine OÜ (2005–11) ja Steiger OÜ (2012–14). 2014. a-st töötab geoloogina Reaalprojekt OÜ-s. Meistrikandidaat males, mitme maleraamatu autor või toimetaja, kirjutanud malest meediaväljaannetele.

SÖÖT, Olev 06.09.1928 Nõo v, TARTUMAA–23.03.1996

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1953. On töötanud geoloogina ja peageoloogina projekteerimisinstituudis Eesti Põllumajandusprojekt (1953–64), Eesti Maahitusprojekt (1964–65 ja 1969–71), Eesti Projekt (1965–69), Eesti Maaparandusprojekt (1971–80) ja a-st 1980 Kalamajandusvalitsuse Projekteerimise ja Tehnoloogia Büros.

B: EGBT, 115.

ŠIROKOV, Valentin 21.06.1949 Klini raj, MOSKVA obl–26.04.1987 TALLINN

Lõpetas Moskva Geoloogiatehnikumi 1968 ja Leningradi Mäeinstituudi hüdrogeoloogia erialal 1984. Töötas 1970–74 tehnik-geoloogina Moskvast ja 1974–87 hüdrogeoloogina Eesti Geoloogia Valitsuses.

B: EGBT, 115.

ŠOGENOV (Shogenov), Kazbulat (Vladlen) 01.06.1982 TALLINN, MSc 2008 Tallinn, PhD 2015 Tallinn

Lõpetas rakendusgeoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2005, kaitses magistrikraadi geotehnoloogias 2008, oli 2009–13 TTÜ Maa-teaduste doktorant. 2003. a-st on töötanud TTÜ Geoloogia Instituudis, algul laborandina, hiljem insenerina ja teadurina. 2010. a oli erakorraline teadur Prantsusmaa Geoloogiakeskuses Orleansis

ja 2012–13 Itaalias Triestes. Taekwondo harrastaja, Eesti Taekwondo Liidu vanemtreener, 2007. a-st kuulub Liidu juhatusse. On võitnud medaleid MM-il (2007) ja EM-il (2004, 2008, 2009, 2010). Tulnud Eesti meistriks ka wushu's, kikkpoksis ja kudos. Eesti Kabardiini Kultuuriühingu esimees.

B: www.esbl.ee/biograafia/Kazbulat_Sogenov/

<https://www.etis.ee/Portal/Persons/Display/8e13e983-fafc-4b7b-a3c3-bb3ca3bb3d69>

ŠOGENOVA (sünd Voltšek), Alla 31.08.1959 LENINGRAD, geol-min kand 1992 Peterburi

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi mäeinsener-geofüüsikuna 1981. Töötas geofüüsikuna Kabardiinias mäemetallurgia kombinaadis ning oli õpetaja Novourengoi Gaasitööstuse tehnikumis (1983–84). 1984 töötas geodeedina Tallinna mehhaniseerimisvalitsuses. 1985–88 õppis Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi juures aspirantuuris ning oli 1985–91 Tallinna Polütehnilises Instituudis rakendusgeoloogia lektor. 1989. a-st on Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudi teadur ja vanemteadur. 2013. a oli külalisprofessor Varssavi Ülikoolis. On uurinud settekivimite füüsikalisi omadusi, keemilist ja mineraloogilist koostist, tegelnud matemaatilise geoloogiaga ning mitmemõõtmelise statistilise analüüsiga põhiprobleemi – CO₂ geoloogilise ladustamise ja geoenergia probleemide lahendamiseks.

B: EGBT, 115; ETBL-IVosa.pdf, 525–526.

<https://www.etis.ee>

ŠTOKALENKO (Shtokalenko), Mihkel (Mikhail) 08.05.1952 LENINGRAD, tehnika-tead kand 1988 Leningrad

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1974 geofüüsikuna. 1974–76 töötas Leningradis ehitusuuringute trustis geodeesia alal, 1976–2008 oli teadustöötaja (vaneminsenerist juhtivteadurini) Üleliidulises Geofüüsikauuringute Instituudis (2005. a trust Geolorazvedka) Leningradis. On tegelnud geofüüsikaliste ja geokeemiliste uurimismeetodite arendamise ja kasutamisega maavaraleiukohtade otsimisel. 2009. a-st töötab vanemgeoloogina Eesti Geoloogiakeskuse meregeoloogia ja geofüüsika osakonnas. On Peterburi Eesti Kultuuriseltsi asutajaliige, harrastab graafikat ja luulet (ilmunud viis luulekogu, mille kujundus on temalt endalt), tõlkeid eesti keelest vene keelde.

ŠTÖKART, Tamara 04.07.1961 Kuibõševi obl (Samara obl), VENEMAA

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi hüdrogeoloogia ja insenerigeoloogia erialal 1983. Töötas 1983–90 hüdrogeoloogina Eesti Geoloogia Valitsuses.

ŠUVALOVA (sünd Istomina), Marina 24.01.1963 Troitsko-Petšora raj, KOMI ANSV

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi geofüüsikuna 1986. Töötas 1986–2003 Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses geofüüsikuna gravimeetria ja magnetomeetria alal. Asus elama USA-sse.

B: EGBT, 115.

ZAINULLIN, Ramil 11.08.1950 TALLINN

Lõpetas Leningradi Ülikooli geoloog-geofüüsikuna 1976. A-ni 1979 töötas Uhta geofüüsika ekspeditsioonis ja 1979–81 Eesti Geoloogia Valitsuse Keila Ekspeditsioonis.

ZALESSKI, Mihhail Dmitrievitš 03./15.09.1877 ORJOL–22.12.1946 LENINGRAD, paleobotaanik, stratigraaf, söepetrograaf, N Liidu TA korr liige 1929, geol-min dr

Õppis Peterburi Ülikoolis botaanikat 1896–1900, paleobotaanikat õppis iseseisvalt, kirjandusega varustas teda Fr. Schmidt. 1901–03 oli Jekaterinoslavi (Dnepropetrovski) Mäeinstituudi assistent, kus alustas kivisöes leiduvate taimejäänuste uurimist. 1903 astus Peterburi Geoloogilise Komitee teenistusse, kus põhiliseks uurimisobjektiks olid Donbassi kivisöe taimejäänused. Hiljem laienesid uuringud ka Venemaa teistele kivisöebasseinidele ning teistele kaustobioliitidele. Oktoobrirevolutsiooni ja kodusõja ajal elas Orjolis ning jäigi sinna elama, kuid oli ikka Peterburi Geoloogilise Komitee töötaja. Huvid laienesid süte stratigraafiale ja paleontomoloogiale. I maailmasõja ajal, kui Venemaal tekkis majanduslik huvi Eesti põlevkivi vastu, tegi Zalesski põlevkivi mikroskoopilisi uuringuid ning tuli järeldusele, et kukersiidi (Zalesski antud nimi Balti basseini põlevkivile) orgaaniline aines koosneb planktilise sinirohelise vetika *Gloecapsomorpha* jäänustest. 1920-ndatel aastatel uuris ka Volga põlevkivi ning kirjeldas sellest leitud kaht uut vetikaperekonda.

B: EGBT, 115.

Криштофович А. Н. 1949. Михаил Дмитриевич Залесский. // Ежегодник Всероссийского Палеонтологического Общества, т XIII. Москва, 11–13.

Лапо А. В. & Фисуненко О. П. 1987. Жизнь и труды Михаила Дмитриевича Залесского. // Ежегодник Всесоюзного Палеонтологического Общества, т XXX. Ленинград, 244–268.
https://en.wikipedia.org/wiki/Mikhail_Zallessky

ZAVITSKI, Eduard 03.07.1944 JEREVAN

Lõpetas Jerevani Ülikooli geoloog-geofüüsikuna 1970. Töötas Kasahstanis ja lühiajaliselt Eesti Geoloogia Valitsuse ehitusmaterjalide rühmas. 1978–82 oli NSVL Kaitseministeeriumi mittemetalsete maavarade kombinaadi töötaja ning 1982–92 Eesti Geoloogia Valitsuses geofüüsik.

B: EGBT, 115–116.

ZIRK, Epp 18.09.1983 ALATSKIVI, MSc 2007 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2005 ja magistriõppe samas 2007. A-st 2008. töötab keskkonna-alase planeerimise ja konsultatsioonifirma Hendrikson & Ko keskkonnakorralduse- ja geoloogiaspetsialistina.

ŽITNIKOVA, Irina 12.02.1956 TALLINN

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1978. Töötas Kesk-Koola ekspeditsioonis. 1991–96 oli Eesti Geoloogiakeskuses geoloog-spektroskoopist.

ŽUKOV, Stanislav 14.08.1938 Severodvinsk, ARHANGELSKI obl

Lõpetas Sverdlovski Mäeinstituudi 1965. Töötas 1965–70 ja 1973–89 Magadani oblasti geoloogilistes ekspeditsioonides. 1970–73 oli geoloogina Tansaania. 1989–93 töötas Eesti Geoloogiakeskuses meregeoloogia alal.

B: EGBT, 116.

ŽURAVLJOVA, Veronika 30.09.1934 TAŠKENT

Lõpetas 1957 insener-geoloogina Kesk-Aasia Riikliku Ülikooli Taškendis. 1961. a-ni töötas Habarovskis Kaug-Ida Geoloogia Valitsuses. 1961–89 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses paleontoloogina ja labori juhatajana. 1979–82 oli geoloogina Guinea-Bissaus.

B: EGBT, 116.

TAALMANN (sünd Visser), Vilja 06.06.1937 Jõusa k, JÕGEVAMAA

Lõpetas 1956 Rakvere Pedagoogilise Kooli ja töötas õpetajana Käina koolis. 1959–61 oli ELKNÜ Hiiumaa Rajoonikomitee teine sekretär. 1966 lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna. 1967–89 töötas Eesti Geoloogia Valitsuse temaatilises (1968–70) ja ehitusmaterjalide rühmas ning mulla geokeemilisel kaardistamisel. Uurimusi dolomiidistumise kohta seoses lubjakivi, fosforiidi- ja põlevkivileiukohtade kompleksse hindamisega.

B: EGBT, 116.

TAJUR, Triin 30.04.1991 TALLINN, MSc 2016 Tallinn

Lõpetas bakalaureuseõppe haridusteaduste alal Tartu Ülikoolis 2013. Oli magistriõppes Maa-teaduste erialal Tallinna Tehnikaülikoolis. Magistritöö käsitleb raadiumi sisaldust mõjutavaid tegureid Kambriumi põhjaveekompleksis. Õpingute ajal töötas laborandina päikeseelementidest koosnevate süsteemide arendamise ja tootmise ettevõttes OÜ Crystalsol.

TALLINN (sünd Susi), Karla 01.09.1933 Kuigatsi v, VALGAMAA–01.03.2005 Varbere k, JÕGEVAMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1957. A-ni 1959 töötas Krasnojarski Geoloogia Valitsuses. 1959–66 töötas Eesti Geoloogia Valitsuse Kohtla-Järve Ekspeditsioonis, 1967–68 hüdrogeoloogilises rühmas ja 1968–92 ehitusmaterjalide rühmas. Uurinud savileiukohti (Joosu, Kunda), liiva-kruusa karjääre (Reola) ja lubjakivimaardlaid (Rakke, Tamssalu, Karinu, Metsla jt).

B: EGBT, 116.

TALME, Oskar Aleksander (Oskar A.) 03.07.1918 Lehtse v, JÄRVAMAA–28.02.1993 Södertälje, ROOTSI, eesti päritolu rootsi kvaternaargeoloog, fil kand 1960, fil lic 1965, fil dr 1969 Stockholm

Töötas 1962. a-st Stockholmi Ülikooli Kvaternaargeoloogia Instituudis, kus 1969–74 oli dotsent, 1974–79 professori kohusetäitja ning 1974–78 ka instituudi juhataja. Töid kvaternaargeoloogia alalt, eriti kvaternaarse te savide kohta.

B: EGBT, 116.

TALPAS, Aado 17.07.1946 Undla v, VIRUMAA–16.05.2014 TALLINN, geofüüsik ja meregeoloog

Õppis Uhta Industriaalinstituudis 1969–1974. Mäeinseneri-geofüüsiku diplomi sai 1976. Enne kõrgkooli astumist töötas paar aastat läbindajana kombinaadis Vorkutaugol. 1974–2014 töötas Eesti Geoloogia Valitsuse/Geoloogiakeskuse meregeoloogia osakonnas geofüüsikuna ja vanemgeofüüsikuna. Osales mereranna ja merepõhja kaardistamisel.

B: EGBT, 116

TALPSEP (sünd Sedman), Annette 12.09.1984 TARTU, MSc 2008 Tartu, PhD 2013 Tartu

Lõpetas keskkonnatehnoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2006, kaitses samal erialal magistritööd 2008. Doktorantuuris (2008–13) õppis geoloogia erialal. 2012–14 oli andmetöötlaste spetsialist, 2014. a-st teadur Tartu Ülikooli geoloogia osakonnas. Õpetab ehitusgeoloogiat ning on juhendanud ehitusgeoloogia-alaseid lõputöid. Samaaegselt töötab IPT Projektijuhtimine OÜ-s keskkonnatehnoloog-geotehnikuna. Uurimused käsitlevad põlevkivitööstuse tahkete jäätmete geotehnilisi omadusi. Diplomeeritud mäeinsener 2014.

B: <https://www.etis.ee>

TALŠIN (sünd Liiv), Andla 10.12.1934 Aravete k, JÄRVAMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1958. Töötas Eesti Geoloogia Valitsuses geoloogilisel kaardistamisel ning puurkaevude projekteerimisel. 1960–89 oli geoloog projek-

teerimisinstituudis Kommunaalprojekt.

B: EGBT, 117.

TALTS, Kerly 30.10.1983 Rõngu, TARTUMAA, MSc 2007 Tartu

Lõpetas keskkonnatehnoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2005 ja magistriõppe geoloogias 2007. Töötas OÜ Tartu Keskkonnauuringud (2006–08) ja OÜ Alkranel (2008–10) keskkonnakonsultandina. 2010. a-st on projekteerija Keskfond ja Partnerid OÜ-s.

TALTS, Viktor 16.01.1932 Saarde v, PÄRNUMAA–15.03.2007 PÄRNULõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1956. Töötas hüdrogeoloogina Viljandi Maaparanduse Valitsuses, Viljandi Territoriaalse Vee Kasutamise ja Kaitse Valitsuses ning Viljandi Maavalitsuse Keskkonnaosakonnas.

B: EGBT, 117.

TALVISTE, Peeter 21.04.1961 PAIDE, ehitusgeoloog, MA 1999 Tallinn, PhD 2014 Tartu, Eesti volitatud ehitusinsener 2002

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1984 ja Eesti Kõrgema Kommertsikooli 1999, täiendas end infotehnoloogia alal ning õppis Tartu Ülikooli juures doktorantuuris. A-ni 1989 töötas Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis insenerina, 1989–90 oli väikeettevõtte Geoprojekt projekti peainsener, 1990–2000 AS Geotehnika Inseneribüroo projektijuht. 1993–2002 oli Geocad OÜ juhataja ja a-st 2000 on IPT Projektijuhtimine OÜ juhataja. On õpetanud ehitusgeoloogia üldkursust Tartu Ülikoolis (1999–2006) ning geotehnikat Tallinna Tehnika-kõrgkoolis (alates 2009), juhendanud diplomi- ja magistritöid. On teinud pinnase- ja põhjavee uuringuid sadamaehitustele, jäätmeohutustele jt ehitustele Eestis, Venemaal jm, analüüsinud geotehnilisi tingimusi Attarat um Ghudrani põlevkivileiukohas Jordaania, uurinud pinnase vajumist ja kivimite tugevust. Mitme erialaühingu ja -seltsi liige. Tugev netipokkeri mängija.

B: EGBT, 117.

<http://www.geotehnika.ee/425>

TAMBERG, Indrek 21.08.1975 VÕRU, hüdrogeoloog, ettevõtja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1999. Töötas 1998–2000 Tallinna Linnavalitsuse keskkonnaametis põhjavee spetsialistina ja 2000–02 Võrumaa keskkonnateenistuses veemajanduse alal. 2002–07 oli EV Keskkonnaministeeriumi veesakonna juhataja, 2007–15 hüdrogeoloogiliste töödega tegeleva AS Infragate Eesti juhatuse liige ja juhatuse esimees. 2015. a-st töötab Keskkonnalahendused OÜ. On juhtinud veemajandusalaseid projekte riiklikul ja rahvusvahelisel tasandil, omab suurt kogemust hankedokumentide ja arengukavade koostamisel ning puurkaevude projekteerimisel ja põhjaveeuuringute läbiviimisel.

TAMM (sünd Melts), Aili 30.07.1959 VASTSELIINA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1985. Töötas lühiajaliselt Eesti Geoloogia Valitsuse Tallinna töökonnas. 1987. a-st on pedagoogilisel tööl (Hargla põhikool Valgamaal, Kergu põhikool Pärnumaal). Alates 1990. a-st on Puhja Gümnaasiumi geograafiaõpetaja.

B: EGBT, 117.

TAMM, Andrus 30.01.1957 VILJANDI

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1980. A-ni 1982 töötas Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis ja 1982–84 Eesti Geoloogia Valitsuses pinnase geokeemilisel kaardistamisel. Alates 1984. a-st on tegutsenud ehitus- ja ärialal Pärnus ja Viljandis.

B: EGBT, 117.

TAMM (sünd Uibopuu), Ethel 16.07.1980 Helme v, VALGAMAA, MSc 2008 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 2003, teadusmagistri kraadi paleontoloogia ja stratigraafia erialal kaitses 2008. On töötanud assistendina Tartu Ülikooli loodusmuuseumis (2006–08), konsultandina Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis (2007–08) ja spetsialistina EV Keskkonnaministeeriumis (2010–12). 2013. a-st on Eesti Loodusmuuseumi arendusjuht.

B: <https://www.etis.ee>

TAMM, Eugen 04.04.1945 KOHTLA-JÄRVE

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1971. Töötas ehitusgeoloogina projekteerimisinstituudis Eesti Maaehitusprojekt ja Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis. Pärast erialaselt töölt lahkumist on olnud Lehtse kolhoosi aseesimees, töötanud eraettevõtluses ning Anija valla arengu- ja planeeringu spetsialistina.

B: EGBT, 117.

TAMM, Indrek 02.10.1957 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1980. Töötas ehitus- ja hüdrogeoloogina projekteerimisinstituudis Eesti Maaparandusprojekt, alates 1992. a töötab AS Maves.

B: EGBT, 117.

TAMM (sünd Pärnamägi), Janne 03.09.1959 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1982 geoloogilise kaardistamise, maavarade otsingu ja uuringu erialal. Töötas Eesti Geoloogia Valitsuse turbauuringute sektoris, hiljem maavarade osakonnas, olles 1999–2006 maavarade geoloogia osakonna juhataja. A-st 2006 on Keskkonnaministeeriumi maapõue osakonna peaspetsialist. Tööülesanded on põhiliselt

seotud maavarade (põlevkivi, ehitusmaavarad) riiklike arengukavade koostamise ja rakendamiseks. Eesti Geoloogia Seltsi, Eesti Paeliidu ja Eesti Mäeseltsi liige.

B: EGBT, 118.

TAMM, Kristjan 26.01.1992 TARTU

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2014, jätkab õpinguid magistrantuuris. Harrastab loodusmatku ja kalastamist.

TAMM, Tarmo 11.02.1962 VÄNDRA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1985. Pärast lõpetamist töötas lühiajaliselt Riikliku Ehitusuuringute Instituudis. Seejärel siirdus pedagoogilisele tööle: 1986–87 töötas õpetajana Tallinna Ehitus- ja Mehaanikatehnikumis, 1987–89 oli Hargla põhikooli direktor, 1989–90 Kergu põhikooli õpetaja ja 1990–95 Puhja keskkooli direktor. Hiljem oli Puhja vallavalitsuse liige. 2010. a-st on NIRK MTÜ juhatuse liikmena otsinud ja pakkunud võimalusi erivajadustega laste ja noorte hariduse korraldamiseks ja päevahoiuks.

B: EGBT, 118.

TAMM, Valentina 02.08.1961 TALLINN

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1983. A-ni 1991 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses hüdrogeoloogina.

B: EGBT, 118.

TAMM (sünd Saarmäe), Virve 10.12.1957 TÕRVA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1981. Erialal ei ole töötanud. On töötanud Valgamaa ettevõtetes ökonomistina ja raamatupidajana.

B: EGBT, 118.

TAMMEAID, Indrek 27.07.1966 TALLINN, MBA 2001 Helsingi, geoloog, ettevõtja, innovatsiooniekspert

Õppis geoloogiat Tartus (1984–89) ja keskkonnateadust Helsingis (1989–91), lõpetas 1991 Tartu Ülikooli. 1992–94 töötas Soome arengumaade abiprogrammi raames keskkonnageoloogilistel uuringutel Sambia Geoloogiateenistuses Lusakas. 1994–95 täiendas end Belgias Antwerpeni ülikoolis ja World Diamond High Council's, kus sooritas graduate gemmologist ja HRD certified diamond grader atestatsioonid. Aastatel 1995–99 töötas Eesti juveelifirmades AS Sangla ja AS Goldman Juveel. 1999–2001 oli Helsingis magistriõppes ärikorralduse alal (Hanken Svenska Handelshöskolan, Helsinki) ning hiljem ärijuhtimis- ja täiendkoolitustel USA-s (Harvardi, Berkeley, Columbia ülikool) ja Singapuri NUS Ülikoo-

lis. 2001–10 töötas Helsingi Ülikooli juures, olles 2005–10 Helsingi Ülikooli ettevõtlussuhete juht. 2004–06 oli Euroopa teadusadministraatorite ja -korraldajate ühingu EARMA juhatuse liige. 2007. a asutas innovatsioonijuhtimis- ja tehnoloogia arendusega tegeleva ettevõtte Finsight Oy, olles tänaseni selle omanik ja juht. Aktiivne teaduspõhiste uusettevõtete varajase faasi riskiinvestor ja Eesti äriinglite ühingu EstBAN liige.

B: EGBT 118

<http://tammeaid.eu/minust-lahemalt/>

TAMMEKANN (a-ni 1921 Jürgenson), August Ferdinand 14.09.1894 TAL-LINN–23.02.1959 Heinola, SOOME – geograaf, dr phil 1932 Helsingi, professor

Sooritas keskkooli lõpueksamid eksternina 1918. a Moskvas ja astus Moskva Ülikooli füüsika-matemaatika teaduskonda. 1919 sügisest jätkas õpinguid Tartu Ülikoolis maateaduse erialal. 1923 lõpetas ülikooli magistrikraadiga ning jätkas Tartu Ülikooli stipendiaadina õpinguid Helsingi Ülikoolis (1923–29). Helsingis omandas litsentsiaadi- (1926) ja filosoofiadoktori kraadi (1932). 1926–40 oli Tartu Ülikooli õppejõud – dotsent ja professor ning geograafiakabineti juhataja. 1928–30 oli ka geoloogiakabineti juhataja kohusetäitja. Tartus pidas loenguid üldmaateaduses ja mitmes erikursuses. 1940 asus Soome, 1941 sai Soome kodakondsuse. 1941–42 töötas Soome Riiklikus Geoloogia Instituudis, 1942–44 oli Helsingi Ülikooli maateaduse eradotsent, 1944 siirdus Rootsi, kus oli assistent Stockholmi Ülikooli maateaduse instituudis. 1947–48 oli külalisprofessor Zürichi Ülikoolis. 1949–50 töötas taas Rootsis – oli teadustöötaja Stockholmi geoloogia instituudis. 1950–59 oli Helsingi Ülikooli professor (1950–53 erakorraline ja 1953–59 korraline professor). Töid Eesti ala geomorfoloogia ja maastiku uurimise vallast, teeneid kodu-uurimises, terminoloogiaküsimustes jm. On koguteose „Eesti“ (II–V) toimetaja. Üliõpilasena avaldas töö Eesti graptoliitargilliidi tekke ja leviku kohta. Toimetas Soome geograafiaajakirja „Terra“.

B: AAUT II, 9; EE 14, 513; EGBT, 118. ETBL-IVosa.pdf, 645–646.

Aartolahti, T. 1997. A. Tammekannu geograafiline uurimistöö Soomes. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 30. kd. Tallinn, 42–46.

Järvet, A. 1997. Prof. A. F. Tammekannu 100. sünniaastapäeva konverents. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 30. kd. Tallinn, 7–16.

Kurs, O. 1992. August Tammekann Soomes ja mujal välismaal. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 27. kd. Tallinn, 155–159.

Kurs, O. 1995. Maateaduse professor August Ferdinand Tammekann. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, XI. Geograafia ajaloost Eestis. Tallinn, 140–155.

Kurs, O. 1997. August Tammekann ja Eesti-Soome geograafiakoolkond. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 30. kd. Tallinn, 23–41.

Miidel, A. & Raukas, A. 1993. August Ferdinand Tammekann – Eesti tuntuim ja teenekaim geomorfoloog. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, IX. Geoloogia rajajooni Eestis. Tallinn, 139–157.

Miidel, A. & Raukas, A. 1994. 100 aastat August Tammekannu sünnist. // Eesti Loodus, 9, lk 287.

Okko, V. 1959. August Tammekann. // Terra, 2, 47–49.

- Parts, A. 1959. Professor August Tammekann in memoriam. // Tulimuld, 2, 151–154.
- Rikkinen, K. 1997. August Tammekann ja Soome Maateaduste Selts. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 30. kd. Tallinn, 47–48.
- Tammekann, E.-M. 1997. Tütre mälestusi August Tammekannust. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 30. kd. Tallinn, 21–22.
- Tammekann, P. 1997. Minu isa professor August Tammekann. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 30. kd. Tallinn, 17–20.
- Varep, E. 1962. Professor A. Tammekannu teaduslikust pärandist. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat 1960/61. Tallinn, 346–354.
- Vilberg, G. 1934. August Tammekann 40-aastane. // Loodusvaatleja, 4, lk 128.
<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=52&do=1>

TAMMEKUNN, Signe 30.01.1981

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 2007. Hilisemad andmed puuduvad.

TAMMEKÄND (sünd Killing), Mairy 01.05.1981 PÄRNU, MSc 2006 Tallinn

Lõpetas Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudi rakendusgeoloogia erialal 2004. Töötas Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis ja oli Mäeinstituudi juures magistriõppes. 2006. a-st töötab inseneribüroos Steiger ja õpib TTÜ GI juures doktorantuuris. Magistritöö “Vara-Paleosoikumi kitiinikute kvantitatiivse levikupildi teaduslikud ja rakenduslikud aspektid” pälvis Eesti Teaduste Akadeemia üliõpilaste teadustööde võistlusel 2006. a II koha.

B: <https://www.etis.ee>

TAMMEMÄE, Olavi 13.01.1954 PÄRNU, geoloog ja riigiametnik, MSc 2003 Tallinn, PhD 2008 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1977. Töötas insenerina EKE Projekti Tartu osakonnas (1977–83) ning Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis (1983–91). 1991–98 töötas EV Keskkonnaministeeriumis oskonnajuhatajana (1991–96 ökoloogilise ekspertiisi osakond, hiljem looduskaitse osakond). 1998–2003 oli Säästva Eesti Instituudi (SEI) Stockholmi Keskkonnainstituudi Tallinna Keskuse direktor, 2004–07 EV Keskkonnaministeeriumi abiminister, 2007–09 Riigikontroll, Kõrgemate Kontrollasutuste Rahvusvahelise Organisatsiooni (INTOSAI) keskkonnaauditi töögrupi (WGEA) sekretariaadi juhataja, 2009–12 Keskkonnaministeeriumi asekancler ja alates märtsist 2012 Eesti Energia AS keskkonnajuht. 2003. a läbis kõrgemad riigikaitse kursused ja sai Kaitseväe ohvitseri auastme. On Kaitseliidu Keskjuhatause, Eesti Rooma Klubi, Eesti Geotehnika Ühingu liige, Eesti Geoloogia Seltsi asutajaliige ning selle volikogu kauaaegne liige. 2006 autasustati Kaitseliidu Valgeristi III kl teenetemärgiga. Kirglik loodus- ja mägimatkaja.

B: EGBT, 119.

<https://www.etis.ee>

www.kaitseliit.ee/et/olavi-tammemae

TAMMEMÄGI, Ants (Hans) Yngve 13.11.1944 Västerås, ROOTSI, eesti päritolu Kanada geofüüsik, MSc 1969 Toronto, PhD 1972 Canberra

Lõpetas bakalaureuse- ja magistriõppe Toronto Ülikoolis. Täiendas end 1973–74 Londonis. Töötas mitmes Kanada firmas geofüüsikuna. 1994–2005 tegeles keskkonnauuringute ja -konsultatsioonidega. On avaldanud uurimusi geoloogia, geofüüsika ja keskkonnauuringute alalt. Tegutseb vabakutselise kirjanikuna ja on Brock'i ülikooli adjunktprofessor.

B: EGBT, 119; ETVpK, 126.

TAMMEMÄGI, Ernst 18.06.1950 Leicester, INGLISMAA–18.07.2011 Paunküla, HARCUMAA, eesti päritolu naftageoloog, Inglismaa kuninglike insenerivägede leitnant

Lõpetas 1972 Queen'i Ülikooli Belfastis. On töötanud geoloogina Inglismaa, Norra, Iirimaa jt riikide naftaotsinguga tegelevates firmades Põhjamerel, Barentsi merel, Senegalis, Kataris, Indoneesias, Pakistanis, Malaisias, Jeemenis jm. Pärast Eesti iseseisvumist tuli Eestisse, kus oli Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga nõunik, 1994. a-st Eesti Kaitsejõu instrktor ja 2000. a-st Eesti Kaitseväge leitnant.

B: EGBT, 119.

Lepassalu, V. 2000. Ühe silmaga patrioot. // Luup, 10. jaan, 36–38.

TAMMIK (sünd Plink), Anu 06.11.1955 TALLINN–30.06.2014 PÄRNU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1980. Töötas Eesti Geoloogia Valitsuse fosforiiditöökonnas hüdrogeoloogina (1980–82) ja Jäneda sovhoostehnikumis melioraatorina (1982–83). Seejärel suundus haridusalale – on töötanud Pärnu Laste ja Noorte Spordikoolis ja Pärnu Kalevi Spordikoolis (viimases ka direktorina) ning Pärnu linna ja maakonna põhij- ja keskkoolides loodusainete õpetajana. 2005–14 oli geograafiaõpetaja Uulu põhikoolis.

B: EGBT, 119.

TAMMIK, Priit 08.06.1960 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1983. A-ni 1993 töötas Eesti Geoloogia Valitsuse /Geoloogiakeskuse geokeemia ja meregeoloogia osakonnas merealade kaardistamisel. 1993–2008 oli IT spetsialist mööblifirmas AS Thulema, 2008–10 töötas geoloogina ja IT tugiisikuna firmas OÜ J.Viru Markšeideribüroo, 2010. a-st on IT spetsialist firmas Konekesko Eesti AS.

B: EGBT, 119.

TAMMISTE, Ene 20.03.1946 Halinga v, PÄRNUMAA

1967–2009 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses tehnikuna, vanemtehnik-geoloogina ja geoloogina geoloogilisel kaardistamisel. Suure välitöökogemusega. 1982 lõpetas Tallinna Ehitusmehaanika Tehnikumi geodeedina.

TANASENKO (sünd Zaitseva), Olga sünd 1947

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi hüdrogeoloogina 1969. Töötas 1969–81 Eesti Geoloogia Valitsuses põhjavee kaitse ja kontrolli alal.

TANG, Hugo 02.04.1956 KINGISSEPA (KURESSAARE), ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1979. Töötas projekteerimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt ja 1980–92 Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis ehitusgeoloogina. A-st 1994 töötab EV Keskkonnauuringute Keskuse (EKUK) kesklabori vee- ja pinnaseuurin-gute osakonnas. Tunnustatud teenekas mälumängija.

B: EGBT, 119.

TARASSENKO, Vassili Jefimovitš 07.03.1859 ODESSA–25.07.1926 VORONEŽ ukraina päritolu geoloog ja petrograaf, geoloogiadoktor 1900 Kiiev

Lõpetas Kiievi Ülikooli 1884. Oli Kiievi Ülikooli geoloogiakabineti konservaator ja erakorraline dotsent ning kaitses samas ka magistri- ja doktorikraadi. 1903–18 oli Tartu Ülikooli mineraloo-giaprofessor, luges kristallograafiat, petrograafiat, mineraloogiat, ajaloolist geoloogiat, juhendas praktikume ja korraldas kollokviume. 1908–18 oli ka füüsika-matemaatikateaduskonna dekaan. Aitas oluliselt kaasa ülikooli Aia (Vanemuise) tänava õppehoone ehitamisele. 1918 evakueerus Venemaale, kus 1924. a-ni oli Voroneži Ülikooli mineraloogiaprofessor. Teadustööd käsitlevad Ukraina kilbi kristalsete kivimite petrograafiat. Eesti LUS-i liige 1903. a-st.

B: EGBT, 119–120; ETBL-IVosa.pdf, 676–677; TÜ II, 350, 387.

Родионов С. П. 1955. Геологические науки в Киевском университете (XIX и начало XX в.). // Очерки по истории геологических знаний, 4. Москва, 167–186.

Чирвинский П. Н. 1931. Памяти Василия Ефимовича Тарасенко. // Труды Минералогического института, 1, Л., 161–164.

https://et.wikipedia.org/wiki/Vassili_Tarassenko

TARROS, Siim 21.03.1987 VÕRU, MSc 2013 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2010 ja magistriõppe 2013. A-tel 2012–13 töötas insener-geoloogina AS Geotehnika Inseneribüroo ja 2013–15 Agenda Geo-loogia OÜ. 2015. a-st töötab Eesti Geoloogiakeskuses hüdrogeoloogina.

TASSA, Voldemar (Vladimir) 03.06.1936 Kingissepa l, LENINGRADI obl

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1959. A-ni 1965 töötas Eesti Geoloogia Valit-suse Kohtla-Järve Ekspeditsioonis hüdrogeoloogina ning 1965–68 EGV Kirde-Eesti kaar-distamisrühma ülemana. 1968–88 oli Keila Ekspeditsioonis erinevate hüdrogeoloogiliste tööriühmade ülem, 1988 EGV juhtiv hüdrogeoloog ning 1989 EGV peahüdrogeoloog. Osa-les suuremõtkavalisel hüdrogeoloogilisel kaardistamisel ja tegeles Eesti linnade vesivarus-

tuse probleemidega. 1990–2008 töötas Keskkonnaministeeriumi veeosakonna peaspetsialistina ja täitis samal ajal Maavarade Komisjoni esimehe asetäitja kohustusi.

TAUR (sünd Hunt), Ene-Liis 13.03.1936 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1959. Töötas 1962–64 insenerina projekteerimisinstituudis Eesti Põllumajandusprojekt ning 1964–89 Eesti Maaviljeluse ja Maaparanduse TUI agrokeemia laboris mullaaurijana. 1989–92 oli kindlustusagent ja giid Tartus. 2004 asutas koos tütardega Otto Tauri tulevaste lendurite stipendiumfondi, stipendium on ette nähtud Eesti Lennuakadeemia silmapaistvatele üliõpilastele.

B: EGBT, 120.

TAVAST (1965–76 Jürima), Elvi 06.04.1944 TÜRI, kvaternaargeoloog, geol-min kand 1978 Vilnius, geol dr 1992 Tartu

Õppis Tartu Ülikoolis geoloogiat 1963–65 ja geograafiat (kaugõppes) 1966–70. Töötas lühiajaliselt Heltermaa hüdro meteoroloogiajaamas, projekteerimisinstituudis Eesti Maaparandusprojekt (1966, 1967), Paide teedevalitsuses (1966–67), Vasalemma 8-kl koolis (1967–68). 1968–2011 töötas Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis teadustöötajana (1981. a-st vanemteadur). Uurimusi aluspõhja pealispinna relieefi kujunemise ja morfoloogia ning mattunud orgude kohta ning Läänemere erinevate staadiumide ökoloogiliste tingimuste selgitamiseks subfossiilsete molluskite uurimise alusel. Osales Eesti suurjärvede randade seisukorra seires. Üle 200 teadusartikli.

B: EE 14, 522; EGBT, 120; ETBL-IVosa.pdf, 692–693.
<https://www.etis.ee>

TEDER (sünd Mölder), Heldela 19.07.1915 Tudulinna, VIRUMAA–27.05.1995 Tudulinna, VIRUMAA

Astus Tartu Ülikooli matemaatika-loodusteaduskonda 1936, lõpetas geoloogina 1945. Töötas 1961. a-ni Tartu Ülikooli geoloogiakateedris, olles 1942–44 abijõud, 1946–49 assistent, 1949–58 vanemõpetaja ja 1959–61 nooremteadur. Luges kristallograafiat, mineraloogiat, litoloogiat ja maavarade õpetust ning juhendas praktikume. 1945–47 oli kohakaaslasena Tartu keskkoolides geograafiaõpetaja ja luges üldgeoloogiat Eesti Põllumajanduse Akadeemias. 1961. a-st Tallinnas. kus õpetas geoloogiat Noorte Naturalistide Jaamas ja 1964–89 oli teadustöötaja Silikaatbetooni Teadusliku Uurimise Instituudis. On avaldanud artikleid karbonaatkivimite termoluminestsentsi kohta.

B: EGBT, 120.

TEEDUMÄE (sünd Viljasoo), Aada 26.01.1936 TALLINN, geol-min kand 1983 Leningrad

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1959. Töötas vanemgeoloogina Eesti Geoloogia

gia Valitsuses 1959–1971 ja 1979–1984 ning projekteerimisinstituudis EKE Projekt 1971–79. 1984–2008 oli teadustöötaja Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis. Uuris Eesti karbonaatkivimeid nende ratsionaalse kasutamise aspektist. Oli asjatundlik ekspert karbonaatkivimite kaevandamise ja kasutamise alal. Eesti 20. sajandi geoloogiliste teadmiste kokkuvõtte, suurteose “Geology and Mineral Resources of Estonia” üks koostaja ja toimetaja.

B: EE 14, 524; EGBT, 121; ETBL-IVosa.pdf, 702–703.

TEEDUMÄE, Aare 16.03.1936 Konju k, VIRUMAA–20.05.1988 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1959. Ülikooli lõpetamisest kuni 1988. a töötas EKE Ehitus- ja Montaaživalitsuses – a-ni 1976 oli puurimistööde osakonna töödejuhataja, hiljem osakonnajuhataja.

B: EGBT, 121.

TEICHERT, Curt 08.05.1905 KÖNIGSBERG–10.05.1996 Arlington, Virginia, USA, PhD 1928 Königsberg

Saksa päritolu ameerika geoloog ja paleontoloog, kes uuris Paleosoikumi stratigraafiat, tsefalopoodide ja riffe. 1937. a lahkus Saksamaalt Austraaliasse ja seal 1952 USA-sse, kus töötas Kansase (1964–1975) ja Rochesteri (1975–1993) Ülikoolis. Oli „Treatise on Invertebrate Paleontology“ tsefalopoodide osa koostaja ja selle suurteose üks toimetaja a-tel 1964–79. Oli 1976–80 Rahvusvahelise Paleontoloogide Assotsiatsiooni president. Eestiga seob teda andmestiku kogumine oma doktoritöö (Alam-Silur Lääne-Eestis ja Hiiumaal) jaoks ja u 15 Eesti materjalil põhinevat artiklit a-tel 1926–32.

B: Reinemund J. A. 1997. Memorial to Curt Teichert 1905–1996. // Geological Society of America Memorials, vol 28, 39–42.

https://en.wikipedia.org/wiki/Curt_Teichert

<ftp://rock.geosociety.org/pub/Memorials/v28/teichert.pdf>

<http://www.encyclopedia.com/doc/1G2-2830906138.html>

TEITER, Kristian 21.12.1972 TALLINN, MSc 2000 Tartu, tehnikatead MSc 2014 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1995, magistritööd geoloogias kaitses 2000. a. 2014 lõpetas Tallinna Tehnikaülikoolis magistriõpingud äriinfotehnoloogias. 1995–97 töötas Eesti Geoloogiakeskuse infoosakonnas ja 1998–2015 Maa-ameti geoinformaatika osakonnas, olles 2008–15 osakonna juhataja. 2015. a-st töötab HANZA Group IT- ala juhina ning on Flaier OÜ juhatuse liige. Eesti Geoinformaatika Seltsi asutajaliige.

B: EGBT, 121.

TENNOKESE (Tennokesse; sünd Vaimel), Vilve 30.04.1960 PÕLTSAMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1983. A-ni 1992 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses hüdrogeoloogina. Tegeles põhjavee kaitse kontrolli ja tehnogeense koormuse uurimisega. A-st 1994 töötab reisibüroos.

B: EGBT, 121.

TERASMÄE, Jaan 28.05.1926 Salla v, VIRUMAA–20.01.1998 Ontario, KANADA, eesti päritolu kvaternaargeoloog, PhD 1955 McMasteri Ülikool, Hamilton

Põgenes 1944 Rootsi, kus 1951 lõpetas Uppsala Ülikooli. Samal aastal siirdus Kanadasse, kus 1955–67 töötas Kanada Geoloogiateenistuses Pleistotseeni Palünoloogia Laboratooriumi juhatajana, 1968–91 oli professor Brocki Ülikoolis (Saint Catharines) jt Kanada ülikoolides, 1991 a-st emeriitprofessor. Avaldanud uurimusi kvaternaargeoloogia, palünoloogia ja paleoökoloogia alalt. Toimetas kaheksa aastat ajakirja Quaternary Research in Canada. 1984–85 oli Kanada Palünoloogide Assotsiatsiooni president.

B: EE 14, 528; EGBT, 121, ETVpK, lk 128.

Dr. Jaan Terasmae (1926–1998), Professor Emeritus, Brock University: Remembered. // *Journal of Paleolimnology*, 20, 1998, 203–204.

McCarthy, F. M. G. 1998. Memorial Jaan Terasmae 1926–1998. // *CAP Newsletter* 21(1), 6–7.

<http://www.scirpus.ca/cap/people/person17.htm>

https://et.wikipedia.org/wiki/Jaan_Terasmäe

TERREPING (süünd Hõlpus), Kairi 26.03.1984 TARTU, MSc 2010 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2006 ja magistriõppe samas 2010. Töötab TÜ Loodus- ja Tehnoloogiateaduskonna (LOTE) dekanaadis õppekorralduse spetsialistina. On osalenud Holotseeni kliimamuutusi ja keskkonnaseisundit käsitlevates programmides.

THALBERG, Svetlana 02.07.1939 Kiievi obl, UKRAINA

Lõpetas Kiievi Geoloogiliste Uuringute Tehnikumi tehnik-geofüüsikuna 1959 ja Kiievi Ülikooli geoloog-geofüüsikuna 1969. Töötas 1959–61 geofüüsikalises ekspeditsioonis Primorje kraisis ning 1961–64 uurimisinstituudis Kiievis. 1969–2009 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses tehnik-geofüüsikuna, insenerina, geoloogina ja vanemgeoloogina. A-tel 1983–91 oli Eesti Geoloogiafondi juhataja.

B: EGBT, 121.

THOMSON, Paul William 22.12.1891/03.01.1892 TALLINN–13.12.1957 BONN baltisaksa loodusteadlane – botaanik ja geoloog, palünoloog, dr rer nat 1927 Riia

Lõpetas Peterburi Ülikooli loodusteaduskonna 1915. a I järgu diplomiga, mis andis õiguse

õpetada bioloogiat, geograafiat, keemiat ja geoloogiat kõrgemates õppeasutustes. 1915–17 oli tsaariarmees ajateenistuses. Pärast revolutsiooni tuli tagasi Eestisse, võttis osa Vabadussõjast ja töötas õpetajana. Suvevaheajal oli botaanikuna Tooma sookatsejaamas ja hakkas koolitöö kõrvalt tegelema teadustööga – uurima soosetteid. 1928. a-st oli Tartu Ülikooli geoloogia ja paleontoloogia eradotsent, 1938. a-st dotsent. Õpetas soogeoloogiat, paleobotaanikat, tolmutera analüüsi, metsade ajalugu jm. Ülikooliloengute kõrvalt oli õpetaja üheaegselt neljas Tallinna saksa koolis, pidas loenguid Königsbergi Ülikoolis ning oli ka kogude hoidja Eestimaa Kirjanduse Seltsi Provintsiaalmuuseumi loodusteaduslikus osakonnas. 1937. a-st Eesti Geoloogilise Komitee liige. Õppejõuna töötas kuni lahkumiseni Saksamaale 1939. Oli Kieli Ülikooli Geoloogia Instituudi asedirektor 1940–41 ja Poseni Geoloogia ja Mineraloogia Instituudi direktor ning korraline professor 1941–45. Pärast sõja lõppu töötas veidi aega Innsbruckis aednikuna, Hannoveri Mullauurimise Ametis ja 1947–53 Põhja-Rein-Westfaali Geoloogiateenistuses ning oli külalisprofessor Bonni Ülikooli Geoloogia Instituudis. Oli palünoloogilise uurimissuuna rajaja Baltimaades, soostratigraafia looja ja teadusliku looduskaitse rajajaid Eestis. Üle 60 uurimuse Eesti ja naabermaade jäävaheajade ja pärastjääaegse taimestiku arengu kohta. Saksamaal uuris põhiliselt pruunsöe stratigraafiat.

B: DbBL, 791; EE 14, 530; EBL TK, 336–337; EGBT, 121–122; ETBL-IVosa.pdf, 746.

Kask, J. 1992. 100 aastat Paul William Thomsoni sünnist. // Eesti TA Toimetised. Geoloogia, 41, 1, lk 42.

Kask, J. & Raukas, A. (toim) 1992. Paul William Thomson 1892–1992. Tallinn, 44 lk.

Liivrand, E., Kessel, H. & Veber, K. 1993. Palünoloogilistest uurimistest Eestis. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, IX. Geoloogia rajajooni Eestis. Tallinn, 56–72.

<http://www.bbl-digital.de/eintrag/Thomson-Paul-William-1891-1957/>

https://et.wikipedia.org/wiki/Paul_Thomson

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=54&do=1>

THUGUTT, Stanislaw Jozef (Stanislaus Joseph) 12.05.1862 Kaliszi kub, POOLA–27.12.1956 KRAKOW, poola päritolu mineraloog ja keemik, mag chem 1891 Tartu, dr chem 1894 Tartu

Õppis 1881–82 keemiat Varssavi ja 1882–86 Tartu Ülikoolis ning 1886–92 mineraloogiat Tartus. 1893–94 oli mineraloogiakabineti assistent Loewinson-Lessingi juures ja 1894–1915 põllumajandusliku keemia eradotsent. 1915. a-st oli Varssavi Ülikooli mineraloogia ja petrograafia erakorraline professor, 1918. a korraline professor ja mineraloogiainstituudi juhataja ning 1919. a-st ühtlasi Varssavi Polütehnikumi professor. J. Lembergi õpilasena ja tema tööde jätkajana arendas edasi kivimiõhikute värvimise meetodit ja silikaatsete mineraalide mikrokeemilisi uuringuid. On avaldanud üle 90 teoreetilise ja rakendusliku suunaga uurimuse keemilise mineraloogia alalt. 1921 valiti Krakowi TA liikmeks, 1929 Tartu Ülikooli loodusteaduste audoktoriks ning 1952 Poola Teaduste Akadeemia akadeemikuks.

B: ADUT, 49; EE 14, 530; EGBT, 122; ETBL-IVosa.pdf, 747; TÕ ajalugu II, 383.

Issakov, S. & Sigalov, P. 1974. Tartu Ülikool – taimelava Poola teadusele. // Eesti Loodus, 1, 37–41.

Miecznik, J. B. 2013. Profesor Stanislaw Józef Thugutt – arystokrata nauki. // Przegląd Geo-

logiczny, 61, 2, 113–116.

Verš, E., Puura, I. & Isakar, M. (toim). 2005. Geoloogia õpetamine Eestis läbi kolme sajandi. Tartu, 42–43.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Stanislaw_Józef_Thugutt

TIBAR, Karin 03.02.1946 VILJANDI, hüdrogeoloog, geol-min kand 1987 Minsk

Lõpetas Vilniuse Ülikooli hüdrogeoloogina 1969. Töötas 1989. a-ni Eesti Geoloogia Valitsuses, kus osales Eesti, Põhja-Läti ja Lääne-Leedu põhjavee heeliumkaardistamisel. 1989–93 töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis geokeemia alal ja 1993–2015 veespetsialistina Keskkonnaameti Harju-Järva-Rapla regiooni Harju osakonnas (a-ni 2009 Harjumaa Keskkonnateenistus).

B: EGBT, 122.

TIIRMAA (sünd Kask), Reet 07.04.1942 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1967. Samast ajast kuni 2007. a-ni töötas Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis insenerina ja teadurina. On tegelnud Siluri kivimite litoloogiaga ja meteoriitikaga, eriti Kaali meteoriidikraatrite ehituse ja pihustunud meteoriitse ainese otsimise ning uurimisega Kaali ümbruses. Eesti Teaduste Akadeemia meteoriitika komisjoni sekretär, paljude meteokriitika-alaste kirjutiste autor.

B: EGBT, 122–123.

TILL, Olivia 25.09.1981 TALLINN

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2005. Töötas 2008. a-ni loodusharidusspetsialistina Riiklikus Looduskaitsekeskuses ja 2009–11 Keskkonnaameti keskkonnanahariduse spetsialistina Karula rahvuspargis. Alates 2005. a on Hallimäe talu perenaisena, eraettevõtjana ning MTÜ Maavillane ja MTÜ Karula Hoiu Ühing liikmena tegelnud elu edendamise ja Valgamaal Karula kandis.

TINN, Aare 27.06.1960 VILJANDI

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1988. Töötas 1988–91 Tartu Maja ja 1991–93 Tamre geodeedina. 1993–96 oli töödejuhataja ehitusfirmas Ithal II ning 1996–99 firmas Rand ja Tuulberg. 1999. a-st töötas AS Tartu Veevõrk osakonnajuhatajana ja a-tel 2009–12 tehnikadirektorina. Aktiivne veteransportlane ja fotograaf.

B: EGBT, 123.

TINN (sünd Ojasild), Oive 25.07.1966 TALLINN, paleontoloog, MSc 1997 Tartu, PhD 2002 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1989. Samast ajast on töötanud Tartu Ülikooli geoloogia instituudis – esimesed kümnekond aastat varahoidjana, hiljem teadurina ja a-st 2008 vanemteadurina. 2004–05 oli järel doktor California Ülikoolis USA-s. 2007–09 oli osalise koormusega näituste osakonna juhataja kohusetäitja Tartu Ülikooli Loodusmuuseumis. On uurinud brahhiopoodide ja ostrakoodide paleontoloogiat ning Kalana *Lagerstätte* erinevaid fossiile. Mitme paleontoloogilise magistritöö juhendaja. Tõlkinud ja toimetanud geoloogilist aimekirjandust ning C. Darwini teoseid. 2007. a pälvis teaduse populariseerimise auhinna. Ajakirja „Eesti Loodus“ osava sulega püsiautor – 2011 omistati „Eesti Looduse“ aasta autori tiitel. 2014 valiti Eesti LUS-i presidendiks – on esimene naispresident Eesti LUS-i ajaloos.

B: EGBT, 123; ETBL-IVosa.pdf, 779–780.

Kukk, T. 2015. Darwini vaim hõljub looduseuurijate seltsi kohal. // Eesti Loodus, 4, 34–39.

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Oive_Tinn

TOLK, Vello 19.03.1960 VÕRU–07.07.2002 VÕRU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1982. Pärast lõpetamist töötas Saverna kolhoosis ning Eesti Geoloogia Valitsuse Tartu töökonnas, olles 1992–94 RAS Tartu Geoloogia tegevdirektor.

B: EGBT, 123.

TOLK, Väino 02.04.1956 VÕRU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1978. Töötas Võru Keskkonnaametis ja oli Keskkonnainspektsiooni Võru osakonna inspektor. 1997–2007 oli pagaritööstuse Pikk Pai osanik ja juhatuse liige. Tegelnud alpinismi ja matkamisega – kuulus alpinismiklubisse Firn, oli Eesti Matkaliidu volikogu liige Võru maakonnast ja Võru Matkaklubi esimees. Sajandivahetusel valiti 20. sajandi 100 silmapaistvama matkaja hulka.

B: EGBT, 123

TOLL, Eduard Gustav Baron von (Eduard Vassiljevitsš) 02./14.03.1858 (12./24.03.1858*) TALLINN–pärast 26.10./08.11.1902 puuduvad temast andmed, zooloog ja geoloog, polaaruurija

Õppis 1877–82 Tartu Ülikoolis mineraloogiat, meditsiini ja zooloogiat. Pärast ülikooli lõpetamist võttis osa teaduslikust ekspeditsioonist Vahemerele. Ekspeditsiooni materjalide põhjal kaitses 1883 zooloogiakandidaadi kraadi ja jäi tööle Tartu Ülikooli Zooloogiainstituudi juurde. 1884–97 töötas konservaatorina Peterburi mineraloogiamuuseumis Fr. Schmidt juures. A-tel 1885–86 võttis osa Alexander von Bunge korraldatud ekspeditsioonist Uus-Siberi saarestikku ja Laptevi mere rannikule. 1892–94 oli teistkordselt Uus-Siberi saartel, et rajada Fridtjof Nanseni “Frami” polaarekspeditsioonile moonaladusid. Samaaegselt tegi seal ka geoloogilisi uuringuid. 1900–02 juhtis Peterburi TA polaarekspeditsiooni laeval

“Zarja”, mis oli tema kolmas polaarekspeditsioon. Sel ekspeditsioonil jäi ta 1902. a Benneti saarest lõunas koos kolme kaaslasega kadunuks. Esimesel polaarekspeditsioonil (1885–86) oli peatähelepanu pööratud Verhojanski mäestiku geoloogilisele ehitusele ning mammutite hukkumise põhjuste selgitamisele. Bunge ekspeditsioonil avastati suur liivane ala Kotelnõi ja Uus-Siberi saarte vahel, mille Toll nimetas Bunge maaks. Teise polaarekspeditsiooni ülesandeks oli nn mammutiprobleemi lahendamine. Kolmas polaarekspeditsioon 1900–02 pidi lahendama Sannikovi maa küsimuse. Tegi Põhja-Jäämere rannikul ja Uus-Siberi saarestikus geoloogilisi, klimatoloogilisi, jää- ja hüdrooloogilise režiimi, taime- ja loomariigi vaatlusi. E. v. Tolli peetakse fossiilijää teooria rajajaks. Ta oli esimene, kes tegi kindlaks kõige põhjapoolsemad Kambriumi ja Siluri settekivimite leiukohad ja kogus neist kivistisi. 1892 osales E. v. Toll Peterburi Geoloogia Komitee kaastöötajana Baltimaade geoloogilisel kaardistamisel, peamiselt Leedu ja Läti alal. E. v. Tolli nimi on põlistatud polaarala paljudes kohanimedes. Tema kunagises kodumõisas Kukrusel avati 1. okt 2010 Polaarmuseum.

*vt Tammiksaar, E. 2008.

B: EE 14, 537; EGBT, 123; ETBL-IVosa.pdf, 787.

Hang, T. 1993. Eduard Toll polaaralade geoloogia ja geograafia uurijana. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, IX. Geoloogia rajajooni Eestis. Tallinn, 117–125.

Kaavere, V. 1967. Ühest Eduard Tolli kaaslasest. // Eesti Loodus, 7, 426–427.

Passetski, V. 1979. Eduard Toll. // Eestist pärit Arktika-uurijad. Tallinn, Eesti Raamat, 298–326.

Tammiksaar, E. 2008. Tuntud polaaruurija, tundmatu inimene – Eduard von Toll 150. // Eesti Loodus, 3, 14–19.

Varep, E. 1958. Ühest “Sannikovi maa” otsijast. 100 aastat polaaruurija Eduard Tolli sünnist. // Eesti Loodus, 1, 42–46.

Виттенбург П. В. 1960. Жизнь и научная деятельность Э. В. Толля. Москва-Ленинград, 246 с.

https://et.wikipedia.org/wiki/Eduard_Gustav_von_Toll

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=55&do=1>

TOMBAK, Mirjam 03.06.1970 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli 1994 geoloogina. Töötas lühikest aega Eesti Kaardikeskuses ja seejärel Maa-ameti geoinformaatika osakonnas peaspetsialistina.

B: EGBT, 124.

TOMBERG (sünd Rannat), Unne 12.04.1964 ELVA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1987. Töötas 2000. a-ni Eesti Geoloogiakeskuses ehitusmaterjalide uuringul ja infoosakonnas. 2005. a-st on Maa-ameti katastri andmetöötusbüroo peaspetsialist.

B: EGBT, 124.

TOOM (sünd Moldov), Ursula 11.12.1961 KOHTLA-JÄRVE

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1984. Samast ajast töötab Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis. On töötanud insenerina maavarade geoloogia sektoris ja elektronmikroskoopia laboris. 2000. a on teaduskogude osakonna peavarahoidja ja 2011. a-st ka teaduskogude osakonna juhataja. 2015. a-st õpib doktorantuuris. Juhendanud kooliõpilaste geoloogia-alast õpet, valmistanud geoloogilisi õppematerjale koolidele, koostanud näitusi.

B: EGBT, 70.

<https://www.etis.ee>

TOOMING, Mats 28.07.1967 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1992, geoloogina ei ole töötanud. Tegutseb puiduja mööblitööstuses, töötab Tiksoja Puidugrupp Ltd-s.

B: EGBT, 124.

TOOTS, Heinrich August 02.01.1929 PÄRNU, eesti päritolu geoloog ja paleontoloog Ameerikas, MSc 1962, PhD 1965 Wyomingi Ülikool USA

Keskariduse omandas Saksamaal ja alustas 1946. a geoloogiaõpinguid Hamburgi Hansa Ülikoolis. 1949 asus USA-sse, jätkas õpinguid Columbia ja Wyomingi Ülikoolis. 1966–91 oli Long Islandi Ülikooli professor, a-st 1991 emeriitprofessor. Uurinud paleosoilisi ja mesosoilisi sammalloomi ja molluskeid, organismide elutegevuse jälgi ja elementide sisaldust kivistunud luudes. 1950-ndate alguses avaldas kaks artiklit Kukruse lademe sammalloomade kohta. Oma geoloogilised kogud annetas Eesti Loodusmuuseumile ja kirjanduse Tartu Ülikooli geoloogia instituudile. 2001 autasustati Valgetähe teenetemärgiga eestluse säilitamise eest USA-s.

B: EE 14, 544; EGBT, 124; ETBL-IVosa.pdf, 809; ETVpK, 132.

https://et.wikipedia.org/wiki/Heinrich_Toots

TORN, Hardi 16.07.1966 TALLINN, mäeinsener, ehitus- ja hüdrogeoloog, MSc 2003 Tallinn, PhD 2008 Tallinn

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1992. Töötas 2009. a-ni Geotehnika Inseneribüroos insenerina, projektijuhina ja juhatajana. 2002–03 oli Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudi juures magistriõppes ja 2003–08 samas doktorantuuris. 2003–09 töötas TTÜ Mäeinstituudi rakendusgeoloogia õppetooli dotsendina. On õpetanud geotehnikat ja rakendusgeoloogiat ka Tallinna Tehnikakõrgkoolis (2002–09). A-st 2009 oli Menard LLC peainsener Araabia Ühendemiraatides, 2013. a lõpust on sama firma teenistuses Kasahstanis.

B: EGBT, 124.

<https://www.etis.ee>

TORP, Rauno 19.03.1987 TARTU, MSc 2013 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2011 ja magistriõppe 2013. Töötab IT alal. Huvitub jalgpallist, on mänginud Tartu jalgpalliklubides.

TRAAT, Viljo-Heiti 26.12.1929 VÕRU–23.03.2000 Uhta, KOMI, geoloog-kaardistaja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1953. Töötas lühiajaliselt Põhja-Karjalas nikli-maardla uuringul, 1954–91 töötas Komi Geoloogia Valitsuses geoloogilisel kaardistamisel. Juhtis maavarade suhtes perspektiivsete alade keskmisemõõtkavalist kaardistamist, kaardi-lehtede koostamist ja trükkitoimetamist.

B: EGBT, 124.

TRAPIDO, Riana 27.10.1954 TALLINN

Õppis Tartu ja Moskva Ülikoolis geoloogiat, lõpetas viimase 1975. On Tallinna Juudi Kultuuriseltsi üks asutaja (1988). Töötab NB Kindlustusmaakler kindlustusnõustajana.

TRAUTSCHOLD, Hermann 17.09.1817 BERLIIN–23.10.1902 KARLSRUHE

Saksa geoloog ja paleontoloog, kes töötas üle 30 aasta Venemaal. Oli Venemaa Euroopa-osa Karboni, Juura ja Kriidi ajastu kivimite ja paleontoloogia hea tundja. Eestiga seob teda magistri- ja doktoritöö kaitsmine Tartu Ülikoolis (vastavalt 1869 ja 1871) ning artikkel geoloogilisest retkest Eestisse Fr. Schmidti juhendamisel. Artiklis on loetletud külastatud paljandeid ja avaldatud paljanditest leitud fauna nimekiri.(Trautschold, H. 1877. Aus Estland und vom Wolchow. // Bull Soc Nat Moscou, t. LII, nr 2, p 369–378).

B: Криштафович Н. И. 1903. Г. А. Траутшольд. Некролог. // Ежегод. по геол. и минер. России. Т. 4, вып. 10, 71–79.

Митта В. В. & Стародубцева И. А. 2002. Герман Траутшольд и его вклад в изучение среднерусской юры. // VM-Novitates, Новости из Геологического музея им. В. И. Вернадского РАН, № 10. 2002. 35 с.

Стародубцева И. А. & Митта В. В. 2002. Герман Адольфович Траутшольд (к 185-летию со дня рождения). // Бюл. МОИП. Отд. Геол. Т. 77. Вып. 6, 78–86.

<http://drw.saw-leipzig.de/10233.html>

TREIALT, Anne Liis 04.04.1941 TALLINN

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi hüdro- ja ehitusgeoloogia erialal 1968. Töötas projekteerimisinstituudis Eesti Maaparandusprojekt ja Eesti Tööstusprojekt ning 1981–90 Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis. Hiljem töötas Tolliametis, tegeles ehitusgeoloogiaga Geoehitus OÜ-s ja hüdrogeoloogiliste töödega litsentsi alusel.

B: EGBT, 112.

TREUFELDT, Jaan 25.02.1935 Helme v, VALGAMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1958. Töötas lühiajaliselt Eesti Geoloogia Valitsuses ehitusmaterjalide uuringul. 1959. a-st kuni pensionile minekuni töötas projekteerimisinstituudis Eesti Maanteeprojekt (a-st 1994 Maanteeamet), kus oli tunnustatud spetsialist sildade ehitusgeoloogia alal.

B: EGBT, 124.

TROON, Marko 24.12.1977 PÕLVA

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2002. Edasine tee on viinud välismaale – on töötanud Austrias ja pikemalt Norras.

TRUU, Merle 13.09.1983 Audru, PÄRNUMAA, hüdroteoloog, MSc 2009 Tallinn

Lõpetas geotehnoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2007 ja magistriõppe 2009. A-st 2008 töötab Eesti Geoloogiakeskuses hüdroteoloogina, 2010. a-st hüdroteoloogia osakonna juhatajana.

TRUUMAA, Peep 10.03.1954 TARTU

Lõpetas Tallinna Polütehnilise Instituudi mehaanikateaduskonna 1978. A-ni 1981 töötas puurmeistrina Eesti Geoloogia Valitsuses, spetsialiseerus süvapuurimisele geoloogilisel kaardistamisel ja hüdroteoloogilistel töödel. 1981–87 töötas Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis ehitus- ja hüdroteoloogiliste puuraukude rajamisel. 1988–98 tegeles ehitus- ja hüdroteoloogiliste probleemidega väikeettevõtetes ja FIE-na. 1998. a-st on hüdroteoloogiliste töödega tegeleva puurimisfirma Sivestol omanik ja juhataja.

TRUUMEEES, Janika 26.06.1974 Laimjala v, SAAREMAA

Lõpetas 2000. a Itzehoe (Saksamaa) kutsekooli ehitusjoonestajana. 2003–04 läbis välismaalastele mõeldud abituriumi ja astus Hamburgi Ülikooli, mille lõpetas 2013 geoloogia (paleontoloogia) alal. 2000–04 töötas joonestajana Itzehoe Maanteeametis, 2013. a-st on vabakutseline geoloog. Koos Tartu Ülikooli geoloogidega on uurinud Ordoviitsiumi/Siluri piirikihtide stratigraafiat ja karbonaatsed sedimentatsiooni Eestis. Hamburgi baltlaste suhtlusgrupi „Wir Sind Das Baltikum“ eestvedaja.

TRUOVER, Karin 20.08.1985 RAKVERE, MSc 2009 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2007, magistriõppe 2009 ja jätkab õpinguid doktorantuuris. Töötab alates 2013. a-st TÜ geoloogia osakonnas. Uurimusi Ordoviitsiumi ja Siluri piirikihtide ostrakoodifauna kohta. Schola Geologica ürituste organi-

saator ja väljaannete toimetaja.

B: <https://www.etis.ee>

TSETSHLADZE (sünd Kisijeva), Svetlana 16.02.1943 LÕUNA-OSSEETIA, hüdrogeoloog

Lõpetas Leningradi Ülikooli hüdrogeoloogina 1967. A-ni 1972 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses Keilas mineraalvee, ravimuda ja põhjaveevaru uurijana.

B: EGBT, 125.

TSYRULNIKOV, Arkady 18.08.1981 MOSKVA, PhD 2013 Tartu

Lõpetas Moskva Geoloogilise Uuringu Instituudi (MGRI) 2003. Õppis Tartu Ülikooli geoloogia instituudis doktorantuuris (2003–06) ning töötas kuni kraadi kaitsmiseni samas tehnoloogia spetsialistina. On uurinud hilisjäaja ja jääaja-järgsete setete litoloogiat ja stratigraafiat Liivi lahe põhjaosas seisimiskustilisel meetodil. Mängib jalgpalli Otepää meeskonnas.

B: <https://www.etis.ee>

TŠAIKINA, Marina 20.02.1959 Apatitõ I, MURMANSKI obl

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1982 mäeinsener-geofüüsikuna. A-ni 1986 töötas Eesti Geoloogia Valitsuse Keila Geoloogilises Ekspeditsioonis insenerina.

TŠEBAN, Veniamin sünd 1932–05.07.2014 Iru, TALLINN

Lõpetas Moskva Geoloogilise Uuringu Instituudi (MGRI) 1955. Töötas projekteerimis-instituudis Eesti Projekt, assistendina Eesti Põllumajanduse Akadeemias ja 1958–63 Eesti Geoloogia Valitsuses – algul hüdrogeoloogina geoloogilisel kaardistamisel Kohtla-Järvel ja 1961. a-st Eesti Hüdrogeoloogia Jaama juhatajana. Algas sügavate hüdrogeoloogiliste puuraukude rajamise Eestis. 1963–83 töötas Sahhalinil.

B: Sepp, E. 2012. Kutsumusele pühendatud elu: Erna Sepp 85. Tallinn, 216 lk.

TŠENTSOV, Ivan 01.11.1925 Saratovi obl, VENEMAA

Lõpetas Saratovi Geoloogiatehnikumi 1953 ja Tomski Ülikooli (kaugõppes) maavarade otsingute erialal 1970. Töötas Altai geoloogilistes ekspeditsioonides ja 1965–80 Eesti Geoloogia Valitsuses Kohtla-Järvel geoloogina ja peageoloogina põlevkivileiukohtade eel- ja detailuuringutel.

B: EGBT, 125.

TŠUGAI-TSYRULNIKOVA, Alina 05.08.1984, MSc 2010 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2007, magistriõppe 2010 ja on samas doktoriõppes. Uurib geofüüsikaliste meetodite kasutamist arheoloogias.

B: <https://www.etis.ee>

TUBLI, Toivo 26.06.1949 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna 1972. Töötas Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis insenerina ja nooremteadurina põlevkiviuringutel (1972–90) ning 1990–2009 juhtivinsenerina majanduspersonaliga koosseisus. 2005–06 oli ka instituudi rakendusuringute koordineerija. Kauaaegne rahvamuusikaansambli „Leegajus“ viuldaja.

B: EGBT, 125.

TUISK, Heljo sünd 1927 PÄRNU

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1957. Töötas lühiajaliselt Saraatovis ja 1958–62 Eesti Geoloogia Valitsuses Kohtla-Järvel. Tegeles mineraalvee otsingutega Kagu-Eestis. Seejärel töötas kuni 1991. a-ni geoloogina ja peageoloogina Sahhalini Geoloogia Valitsuses nafta- ja gaasiuringutel.

B: EGBT, 125.

TUMM, Arvo 24.12.1944 VÕRU, ehitusgeoloog, ettevõtja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1971. Töötas projekteerimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt, 1975–91 oli projekteerimisinstituudi Eesti Maaehitusprojekt ja 1991–98 viimasest võrsunud RA Maaehitusprojekt ja RA EMP peageoloog. 1990. a asutas projekteerimisfirma Esplan OÜ ning 1997. a maamõõdubüroo Nivello OÜ, mille juhatuse esimees oli 2012. a-ni.

B: EGBT, 125.

TUUGA (sünd Pärtin), Tiiu 27.09.1960 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1983. A-ni 1988 oli TÜ geoloogiakateedri laborant, 1988–92 töötas projekteerimisinstituudi EKE Projekt Tartu osakonnas, seejärel AS Alus. 2004. a-st on Tähtvere valla maa ja keskkonna spetsialist.

B: EGBT, 126.

TUUGA, Voldemar (Vladimir) 21.05.1957 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna 1980. Töötas 1993. a-ni Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis teadurina hüdrogeoloogia alal. 1993. a-st on topograafilistel ja ehitus-

geodeetilistel töödel Tartus, 1997. a-st OÜ Elker koosseisus.

B: EGBT, 126.

TUULING, Igor 01.12.1957 KINGISSEPA (KURESSAARE), geol-min kand 1990 Minsk, PhD 1998 Stockholm

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1980. Töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis kuni doktorantuuri astumiseni Stockholmi Ülikooli juures 1992. Pärast doktorikraadi kaitsmist töötas lühiajaliselt TA Geoloogia Instituudis, 1999. a-st on teadur, vanemteadur ja dotsent Tartu Ülikooli geoloogia osakonnas. On lugenud maateaduse aluste (endogeenne geoloogia), struktuurigeoloogia/geoloogilise kaardistamise ja geotektoonika kursusi. Uurimisvaldkonnaks on Eesti aluspõhja struktuur ja geotektoonika, Läänemere keskosa aluspõhja seisostratigraafia ja struktuur jms. Artikleid Balti ja Siluri klindi ning Läänemere nõo kujunemise kohta.

B: EE 14, 557; EGBT, 126; ETBL-IVosa.pdf, 869–870.
<https://www.etis.ee>

TUULING, Tiia 28.05.1963 KINGISSEPA (KURESSAARE)

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1987. Samast ajast töötab Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses ehitusmaterjalide uuringutel.

B: EGBT, 126.

TUULING, Tormi 01.01.1991 TALLINN

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2015 ja jätkab samas magistriõppes. Lõputöö kirjutas Devoni kalade kohta. On MTÜ Improkraatia (improvisatsiooniline teater) ja OÜ Ruutu 10 asutajaliige ning osalenud erinevatel improvisatsioonialastel ja Euroopa Liidu noorte liidrite koolitustel USA-s, Soomes, Saksamaal, Hispaanias. Teinud Tartus noorsootööd ja olnud turvamees. 2014. a töötab energiasalvestite tootja Skeleton Technologies teadus- ja arendusmeeskonnas ning Tartu Ülikooli Loodusmuuseumis.

TWENHOFEL, William Henry 16.04.1875 Covington, Kentucky, USA–04.01.1957 Atlanta, Georgia, USA, PhD 1912

Uurimusi Ordoviitsiumi ja Siluri stratigraafia ja fauna ning Ordoviitsiumi ja Siluri piirikihtide kohta USA-s, Kanadas jm, hiljem pühendus sedimentatsiooniprobleemidele. 1914. a külastas Eestit siinsete läbilõigetega tutvumiseks. Täiustas Fr. Schmidt loodud Ordoviitsiumi ja Siluri stratigraafilist liigestust ja nomenklatuuri artiklis “The Silurian and high Ordovician strata of Estonia, Russia and their faunas” (1916).

B: EGBT, 126.

Complete Dictionary of Scientific Biography. 2008.
<http://www.encyclopedia.com>

TÕEVERE, Jüri 19.05.1935 TARTU, ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1958. Töötas projekteerimisinstituudis Eesti Projekt (1958–79), Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis (REI) ja RAS REI (1980–96). 1996–2009 oli AS Geotehnika Inseneribüroo (GIB) insener. Uurimusi ja aruandeid Tallinna kanalisatsiooni tunnelkollektorite ehitusgeoloogia kohta.

B: EGBT, 126.

TÕNISSON, Leho 17.08.1935 TALLINN–11.10.1997 TALLINN, ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1958. A-ni 1979 töötas projekteerimisinstituudis Eesti Projekt, 1980–93 Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis ja hiljem Ajaloo Keskarhiivis.

B: EGBT, 126.

TÄHEPÕLD, Kalev 06.06.1950 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1977. A-ni 1983 töötas vaneminsenerina Tallinna Maaparanduse Valitsuse veekasutuse osakonnas, 1984–93 oli Torma sovhoosis kartuli meristeemtervenduse ja söödakontrolli labori juhataja. 1993. a-st on eraettevõtja, Torma Tuhlis OÜ omanik, kasvatab seemne- ja söögikartulit.

B: EGBT, 127.

TÄHT-KOK (sünd Olev; Täht), Krista 25.09.1955 KUNDA, MSc 2000 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1978. Samast ajast töötab geoloogina Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses geokeemia ja keskkonnageoloogia alal. On osalenud geokeemiliste ja radooniriski kaartide koostamisel. Uurinud geotoope ja teinud ettevalmistavaid uuringuid geoparkide rajamiseks Eestis. On ProGEO (Euroopa Geoloogiliste Loodusmälestiste Assotsiatsiooni) Põhja-Euroopa grupi sekretär, Eesti geoloogiatöötajate ametiühingu esimees ning liikumise “Tagasi kooli” ürituste aktivist.

B: EGBT, 127.

TÄNAVSUU-MILKEVICIENE (sünd Tänavsuu), Kati 28.01.1980 TALLINN, MSc 2004 Tartu, PhD 2009 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2002, läbis samas magistri- ja doktoriõppe. Õpingute ajal töötas ülikoolis mitmel ametikohal. 2009–12 oli järel doktor USA Colorado School of Mines’is ning 2012–13 töötas samas ülikoolis Research Assistant professorina. 2013. a-st on Norras Statoili geoloogiaspetsialist. On uurinud Baltikumi Kesk-

Devoni basseini sedimentoloogiat. Laiem uuringuprogramm hõlmab nii purd- kui karbonaatse materjali ja orgaanilise aine settemistingimusi erinevates settekeskkondades.

B: <https://www.etis.ee>

TÜRK, Kalle 29.06.1950 TARTU–02.06.2015 TALLINN, hüdroteoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1973. A-ni 1992 töötas projekteerimisinstituudis Eesti Maaparandusprojekt ja 1992–95 EV Keskkonnaministeeriumi infoosakonnas. 1995–2001 oli Tallinna Linna Keskkonnaameti ning 2001. a-st Keskkonnaameti Harjumaa osakonna (a-st 2009 Keskkonnaameti Harju-Järva-Rapla regiooni) veespetsialist.

B: EGBT, 127.

TÜRK (sünd Sassian), Kersti 02.07.1958 RAPLA, hüdroteoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1982. A-ni 1993 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses hüdroteoloogina linnade põhjaveevarude otsingutel ja uuringutel. 1994–96 oli RAS Keila Geoloogia hüdroteoloog, 1996–2006 AS Tallinna Vesi põhjavee spetsialist ning 2006–14 AS Infragate Eesti veevarustuse vanemspetsialist. 2014–15 tegeles Hartal Projekt OÜ-s hüdroteoloogiliste uuringute ning puurkaevude ja puuraukude projekteerimisega. A-st 2015 on Keskkonnaministeeriumi veeosakonna peaspetsialist, põhjaveekomisjoni ja hüdroteoloogiliste tööde tegevuslubade komisjoni esimees.

B: EGBT, 127.

TÜRK, Mati 26.07.1957 Varstu, VÕRUMAA

Õppis 1975–78 Tallinna Polütehnilise Instituudi ehitusteaduskonnas ja 1978–82 Tartu Ülikooli geoloogia osakonnas. 1982–87 töötas Eesti Geoloogia Valitsuse ehitusmaterjalide töökonnas liiva- ja kruusauuringutel, 1987–88 oli finants- ja töötasuosakonna juhataja ning 1988–92 turbauuringute osakonna juhataja. 1992–95 oli RAS Keila Geoloogia tegevdirektor ja 1995–97 AS Keila Geoloogia juhatuse esimees. 1997–2007 tegutses puiduäris ja kinnisvara vahendamiseks. 2007. a-st on olnud ehitustöödel Leedus, Rootsis ja Soomes. Meistersportlane matkamises, valiti 20. sajandi 100 silmapaistvama matkaja hulka.

B: EGBT, 127.

UDAM, Haljand 08.05.1936 RAKVERE–17.12.2005 Viterbo, ITAALIA, geoloog, orientalist, esseist, tõlkija, filoloogiakand 1971 Moskva

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1959. A-ni 1961 töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. Huvi idamaade filosoofia ja keelte vastu viis ta Taškendi Ülikooli (1963–64) ja Moskva Orientalistika Instituudi aspirantuuri (1967–71) pärsia keelt ja kultuuri õppima. 1964–67 oli Tartu Ülikooli orientalistikakabineti õppeülesande täitja. A-st 1971

kuni surmani töötas Eesti Entsüklopeedia toimetuses. Idamaade filosoofia ja kirjanduse uurija, paljude artiklite ja ligi 20 raamatu tõlkija. Tõlkeid hindi, tadžiki, pärsia, araabia aga ka prantsuse, inglise, itaalia, saksa jt keeltest. 2007. a avaldas Koraani eestikeelse tõlke. 2001 autasustati Valgetähe V klassi teenetemärgiga, 2002 pälvis Avatud Eesti Fondi tänupreemia.

B: EE 14, 562–563; EGBT, 127.

Haljand Udam 8. V 1936–17. XII 2005. // Sirp, 23.12.2005.

Leps, A. 2011. Rakverest pärit suurmees Haljand Udam. // Virumaa Teataja, 13.12.2011.

https://et.wikipedia.org/wiki/Haljand_Udam

ULEKSIN (sünd Petti), Sirje 09.09.1950 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna 1976. Töötas Tallinna Polütehnilise Instituudi Sanitaartechnika laboris. 1979–90 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses geoloogilise kontrolli alal ning geoloogina geokeemia ja meregeoloogia osakonnas.

ULPRECHT, Ernst Marcus 28.11./09.12.1770 RIIA–02./14.12.1831 RIIA, baltisaksa mineraloog

Õppis Leipzigi ja Jena Ülikoolis. 1804–13 oli Tartu Ülikooli loodusteaduste kabineti direktori abi – inspektor ja geoloogiliste kogude eest vastutaja. 1810–13 õpetas ka mineraloogiat. Hiljem oli joonistusõpetaja Riias. Hea mineraalide tundjana koostas looduslookabineti mineraalide kogu kataloogi. 1823 reisis Skandinaaviamaaades, kogutud mineraalid kinkis Tartu Ülikoolile. Tegi koostööd M. von Engelhardtiga – hea joonistajana illustreeris tema Soome reisi käsitleva artikli, 1830-ndatel uurisid koos Siluri koralle ja brahhiopode.

B: EGBT, 127; EKABL, 551; ETBL-IVosa.pdf, 920; TÜ ajalugu II, 195.

Sander, H., Meikar, T. & Laane, M. 2009. Tartu ülikooli esimene looduslooprofessor Gottfried Albrecht Germann. // Eesti Loodus, 10, 46–50.

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=56&do=1>

<http://www.bbl-digital.de/eintrag/Ulprecht-Ernst-Markus-1770-1831/>

UNDRITS (sünd Reichan), Lea 20.04.1930 Leevi v, VÕRUMAA–18.08.1994 TARTU-MAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1956. Töötas 1959. a-ni Vastseliina keskkoolis õpetajana. 1959–64 oli geoloog Eesti Geoloogia Valitsuses, kus uuris Pärnu ja Laanemetsa mineraalvee puurauke. A-ni 1968 töötas Viru-Jaagupi ja seejärel Tartumaa Sillaotsa koolis geograafia, keemia, loodusloo ja joonistamise õpetajana.

B: EGBT, 128.

UNT, Lembit 09.12.1933 TARTU–13.06.2011 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1958 ja täiendas end Leningradis geokeemia

alal. A-ni 1967 töötas Põllumajanduse Ministeeriumi Maaparanduse Trustis ja Ehitus-Montaaži valitsuses puurmeistrina, puurimistöde juhatajana ja geoloogina. 1969–2008 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses põhiliselt tehnika ja tehnoloogiaga seotud ametikohtadel (puurimistöde juhataja, ohutustehnika insener, tootmistehnilise osakonna juhataja) ja keskkonnageoloogina. 1970–71 viibis väärismetallide otsinguil Alžeerias ning 1984–86 oli ametiühingutööl.

B: EGBT, 128.

UPPIN, Marge 01.01.1981 VALGA, MSc 2008 Tartu, PhD 2013 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2006, magistriõppe 2008 ja doktoriõppe 2013. Töötas 2012–15 Keskkonnaametis vee peaspetsialistina, 2015. a-st on inseneribüroo Steiger hüdrogeoloog. Uurimused käsitlevad fluoriidide ja boori hüdrokeemiat, levikut ning päritolu Lääne-Eesti Siluri-Ordoviitsiumi põhjaveekompleksis ning rauasisaldust Kesk-Devoni veekompleksis.

B: <https://www.etis.ee>

URGARD, Ruth 30.01.1927 TARTU–18.03.1995 PÄRNU

Õppis Tartu Ülikooli geoloogia osakonnas 1947–49, lõpetas õpingud Moskva Ülikoolis 1952. Oli 1952–57 Eesti Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi aspirant ja nooremteadur. 1957–83 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses geoloogiafondi juhatajana ja 1983–84 vanemgeoloogina. Oli Eesti Geoloogiafondi organiseerija, arendaja, informatsiooni süstematiseerija. Osales Eesti territooriumi geoloogilise uurituse monograafilise ülevaate koostamisel ning kirjastamisel, oli tegev iga-aastase maavarade riikliku bilansi koostamisel ning põhjavee ja maavarade katastri pidamisel. Eesti Vabariigi teaduspreemia 1991 (koll-s) uurimuste tsükli “Eesti geoloogia ajalugu” eest.

B: EGBT, 128.

Mens, K. 1995. In memoriam Ruth Urgard 30. I 1927–18. III 1995. // Eesti Loodus, 7, lk 208.

Mustjõgi, E. 1995. In memoriam Ruth Urgard 30.01.1927–18.03.1995. // Eesti Geoloogiakeskuse infoleht, mai 95 (4).

URI, Urmas 02.04.1952 TARTU, hüdrogeoloog ja keskkonnaekspert

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1975. A-ni 1990 töötas projekteerimisinstituudi Eesti Maaparandusprojekt Tartu osakonnas hüdrogeoloogina. A-st 1990 töötab AS Kobras, algul peainsenerina ja a-st 2000 juhatajana. 1978. a-st on Eesti Maaülikooli geoloogia ja hüdrogeoloogia lektor.

B: EGBT, 128.

URTSON, Kristjan 06.09.1974 TALLINN, MSc 2005 Tartu, PhD 2011 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 2003 ning oli samas magistriõppes. 2003. a-st on insener ja teadustöötaja Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis. Põhilised uurimused käsitlevad Eesti aluskorrakivimite mineraloogiat, geokeemiat, magmaprotsesside dünaamikat ja graniidi tekketingimusi.

B: <https://www.etis.ee>

USAR (Ussar), Rein 29.05.1932 PAIDE–27.07.1987 Kõzõl, TUVA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1956. Samast ajast kuni surmani töötas Krasnojarski Geoloogia Valitsuse Tuva Geoloogilises Ekspeditsioonis.

B: EGBT, 128.

UTSAL, Kalju 03.01.1929 TARTU–06.06.2010 TARTU, geol-min kand 1969 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1952. Töötas geofüüsikuna Loode Geoloogia Valitsuses Petrozavodskis. 1953–88 oli teadur ja õppeülesande täitja Tartu Ülikooli geoloogiakateedris, 1988–91 füüsikakateedri ja 1991. a-st arstiteaduskonna farmaatsia instituudi teadur. 1960-ndatel alustas mineraalide (eriti savimineraalide) uurimist röntgen-difraktomeetrilisel meetodil. Ehitas röntgenseadme ja rajas vastava laboratooriumi ülikooli geoloogiakateedris, olles seega uue uurimissuuna looja ja juurutaja Eesti geoloogias. Geoloogiakateedris töötades olid uurimisobjektideks kivimid, mineraalid, maagid jms, farmaatsia instituudis aga inimese neeru-, põie- ja sapikivid, vere kuivjääk, atmosfäärne tolm, ravimite koostis jms. On õpetanud geofüüsikat mineraloogiat, kristallograafiat ja röntgenstruktuurianalüüsi aluseid.

B: EGBT, 128–129; ETBL-IVosa.pdf, 942; TÜ BL I, 194; TÜ ajalugu III, 280.

Arak, E. & Hinrikus, T. 1999. Kalju Utsal 70. // Eesti Rohuteadlane, 10(1), lk 42.

UTSO, Toivo 23.12.1955 RÄPINA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1979. Töötas ehitusgeoloogina projekteerimis-instituudis Eesti Maanteeprojekt. 1991. a-st elab Soomes, kus töötas keskkonnakaitse alal. 2001. a-st on Enterprise Helsinki (Helsingi Ettevõtlusamet) juhtiv ettevõtlusnõustaja.

B: EGBT, 129.

UUSMAA (sünd Aava), Anu 16.11.1955 VILJANDI

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1979. Töötas Eesti Geoloogia Valitsuse Kohtla-Järve Ekspeditsioonis geoloogilisel kaardistamisel. 1992. a ei tööta erialal. On olnud kasvataja Rakvere Steiner-lasteaia ning matemaatika- ja loodusõpetuse õpetaja Rakvere Eragümnaasiumis.

B: EGBT, 129.

UUSMAA, Avo 22.12.1953 VÕRU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1979. Töötas 1992. a-ni Eesti Geoloogia Valitsuses Kohtla-Järvel geoloogilisel kaardistamisel. Seejärel oli AS “Viru Geoloogia” teenistuses ja looduskaitse peaspetsialist Ida-Virumaa Keskkonnateenistuses. 1998–2005 oli firma Avo Uusmaa Ef omanik. Ei tööta erialal.

B: EGBT, 129.

VAHER, Rein 10.01.1935 MUSTVEE, struktuurigeoloog, geol-min kand 1983 Minsk

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1958. A-ni 1965 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses geoloogilisel kaardistamisel, seejärel 2013. a-ni teadurina Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis. Uurimusi Eesti tektoonika, struktuurigeoloogia ja geofüüsika alalt ning CO₂ geoloogilise ladustamise võimaluste kohta.

B: EE 14, 577; EGBT, 129; ETBL-IVosa.pdf, 983–984.

<https://www.etis.ee>

VAHTRA, Helis 10.03.1986 TALLINN

Lõpetas geotehnoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2014. Töötab geoloogina inseneribüroos Steiger OÜ, 2014. a-st on Steiger OÜ juhatusse liige.

VAHTRA (sünd Vilkki), Tiina 04.10.1976 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 2001. Samast ajast töötab Eesti Geoloogiakeskuses geoloogilisel kaardistamisel, on digitaalsete hüdrogeoloogiliste kaartide autor.

VAIKMÄE, Rein 29.06.1945 Schleswig-Holstein, SAKSAMAA, geogr kand 1981 Moskva

Lõpetas Tallinna Polütehnilise Instituudi 1969 elektroonikuna. A-ni 1973 oli TPI elektroomika kateedri insener. 1973–99 töötas Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis: 1987. a-ni oli insener ja teadur isotoopgeoloogia laboris, 1987–89 sama labori juhataja. 1990–99 oli TA/TTÜ Geoloogia Instituudi direktor. 1999 asus tööle Haridus- ja Teadusministeeriumi teadus- ja kõrgharidusosakonna juhatajana, 2001–05 oli sama ministeeriumi teaduspoliitika nõunik. 2005–10 oli Tallinna Tehnikaülikooli teadusprorektor. Kõrvuti administratiivsete ametikohtadega oli osakonnajuhataja TTÜ Geoloogia Instituudis ning alates 2004. a-st ka füüsikalise geoloogia õppetooli professor, 2015. a-st emeritprofessor. 2013–16 oli ka Laval Ülikooli (Kanada) geoloogia ja insenerigeoloogia osakonna abiprofessor. Teadustegevuse põhisuunaks on isotoopmeetodite kasutamine polaaralade kliima- ja keskkonnamuutuste mõju selgitamiseks ning mandrijäätumise mõju Balti kilbi lõunanõlva põhjavee kujunemisele. On koormatud mitmekülgse teadusorganisatsioonilise ja -administratiivse tegevusega: osalenud Eesti teaduse ja kõrghariduse vald-

konna seaduste väljatöötamisel, olnud tegev rahvusvahelistes erialaühingutes (s.h 2000–02 Euroopa Isoooppuringute Ühingu president) jms. On tegelnud akadeemilise sõudmisega ja laulnud Teaduste Akadeemia meeskooris.

B: EE 14, 578; EGBT, 129; ETBL-IVosa.pdf, 1001–1002, TTÜ, 479–480.

Järve, L. 2002. Riigiametnik ainult kolmeks aastaks. // Õpetajate Leht, 25. jaan, lk 8.

<https://www.etis.ee>

https://et.wikipedia.org/wiki/Rein_Vaikmäe

VALDMANN, Alar 03.04.1980 Leisi, SAAREMAA

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõpingud Tartu Ülikoolis 2004. Töötab Keskkonnaameti Hiiu-Lääne-Saare regiooni keskkonnakorralduse spetsialistina.

VALLING, Veronika 06.08.1986 NARVA, MSc 2012 Tallinn

Lõpetas bakalaureuseõppe geotehnoloogia erialal Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2008 ja magistriõppe 2012. 2008–09 töötas AS Eesti Põlevkivi markšeideri osakonnas ning täiendas end 2009. a markšeideritööde alal Peterburi Mäeinstituudis. 2009–13 töötas geoloogina Mäemees OÜ-s, 2013. a-st on Agenda Geoloogia OÜ geoloog.

VALLITTU (sünd Maasik, 1965–73 Viru), Imbi 06.04.1936 NARVA–21.04.2008 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1959. Töötas 1959–62 Eesti Geoloogia Valitsuse Kohtla-Järve Ekspeditsioonis ja 1962–64 Hüdrogeoloogilises ekspeditsioonis Tallinnas. 1964–65 oli Ahtme kaevanduse geoloog ning 1965–70 EGV Keila Ekspeditsiooni fosforiidirühma geoloog. 1970. a-st tegutses giidina ja keeleõpetajana.

B: EGBT, 129.

VALLNER, Leo 26.05.1934 Varbla v, PÄRNUMAA, hüdrogeoloog, geol-min kand 1970 Minsk

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1957. Töötas aasta Tšita Geoloogia Valitsuses. Naasnud Eestisse töötas 1959–62 geoloogina projekteerimisinstituudis Eesti Projekt. 1962–65 õppis Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi juures aspirantuuris. 1965–94 töötas TAGI hüdrogeoloogia sektoris, kus oli algul vaneminsener, seejärel noorem- ja vanemteadur, 1986–92 hüdrogeoloogia labori juhataja ning 1992–93 hüdrogeoloogilise modelleerimise töörühma juhtivteadur. 1994–2002 töötas vanemhüdrogeoloogina Eesti Geoloogiakeskuses ja alates 1999. a-st ka Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis erakorralise vanemteadurina. Uurimusi Eesti põhjavee loodusliku ressursi ja bilansi, hüdrogeoloogilise modelleerimise ja andmetöötluse alalt. Tegelnud ka maapinna vajumise ja kae-

vandushüdrogeoloogiaga ning geofiltratsiooniteooriaga.

B: EE 14, 583; EGBT, 130; ETBL-IVosa.pdf, 1056–1057
<https://www.etis.ee>

VALT (sünd Paap), Elvi 02.06.1934 Alatskivi v, TARTUMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1958. Töötas Eesti Geoloogia Valitsuses palünoloogina (1959–69) ja ehitusmaterjalide rühma geoloogina (1970–79). A-tel 1979–82 ja 1986–90 töötas projekteerimisinstituudis Eesti Põllumajandusprojekt ning 1982–86 Riiklikus Mäejärelevalve Komitees.

B: EGBT, 130.

VANAMB (sünd Paulmann), Vaike 02.08.1933 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1957. A-tel 1957–62 töötas Tšita Geoloogia Valitsuses ja 1962–66 Eesti Geoloogia Valitsuses geoloogilisel kaardistamisel. 1967–90 oli Tartu Ülikooli röntgenuuringute labori teadur. Uurinud Eesti aluskorra murenemiskooriku mineraloogiat.

B: EGBT, 130.

VANDEL, Bärbel 26.08.1992 TALLINN

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikoolis 2015 ja jätkab õpinguid magistrantuuris. 2012/13 õppeaastal oli TTÜ matemaatika-loodusteaduskonna tuutor.

VARDJA, Peeter 04.04.1955 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1981. Töötas lühiajaliselt insener-geoloogina projekteerimisinstituudis Eesti Maanteeprojekt. Hiljem on tegelnud ehitus- ja restaureerimistöödega, olnud rahvusvaheliste vedude rekkajuht, töötanud kirikuametnikuna jms. Kirglik matkaja.

B: EGBT, 130.

VARES, Jaak 05.11.1947 TÜRI–04.08.1980 KRASNOJARSKI krai, ehitusgeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1971. Töötas projekteerimisinstituudis Eesti Maaehitusprojekt (1971–74), Eesti Tööstusprojekt (1974–79) ja Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis (1979–80).

B: EGBT, 130–131.

VARES (sünd Pobul), Kai 27.09.1947 TALLINN, geol-min kand 1984 Tallinn

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1971. A-ni 1992 oli teadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis. Uurimusi mulla lähtekivimite, muldade mineraloogia ja geokeemia alalt. 1993–96 töötas sekretär-personalitöötajana ja raamatupidajana ning 1997–2009 geodeedina mitmes ettevõttes. 2009–14 osutas FIE-na lapsehoiuteenust.

B: EGBT, 131.

VASSILA, Karl 27.01.1946 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1970. Töötas 1983. a-ni projekteerimisinstituudis Eesti Maaparandusprojekt. Hiljem ei ole erialal töötanud.

B: EGBT, 131.

VASSILJEV, Jüri 15.10.1961 KIVIÕLI, kvaternaargeoloog, PhD 1997 Lund

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1985. Samast ajast on teadur Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis. 1992–94 täiendas end Rootsi Instituudi stipendiaadina Lundi Ülikoolis, 1994–95 töötas samas insenerina ja 1996–97 oli doktoriõppes. Uurimusi Eesti järvede geoloogia ning hilis- ja pärastjäaja paleoökoloogia, paleolimnoloogia ja paleoklimatoloogiaga ning Läänemere arenguloo kohta. On loonud ja täiustanud Balti jääpaisjärve, Antsülusjärve ja Litoriinamere rannamoodustiste andmebaasi, mis hõlmab Eesti, Venemaa, Läti ja Soome rannamoodustisi.

B: EE 14, 590; EGBT, 131.

<https://www.etis.ee>

http://gi.ee/index.php?page=30&staff_id=86

VASSILJEVA, Natalja 25.05.1967 Pavlovski l, VORONEŽI obl

Lõpetas Moskva Ülikooli hüdrogeoloogina 1991. Töötas kuni 1997. a Eesti Geoloogiakeskuse keskkonnageoloogia osakonnas.

VATALIN, Iira 12.10.1941 TARTU

Lõpetas Vilniuse Ülikooli hüdro- ja ehitusgeoloogia erialal 1968. Töötas a-tel 1968–88 ja 1991–2001 hüdrogeoloogina Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses. 1988–91 oli insener ja teadur Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi hüdrogeoloogia sektoris. Hiljem on eraettevõtjana projekteerinud puurkaeve ja -auke. Uurinud joogiveevarusid, mineraalvett jm.

B: EGBT, 131.

VEBER, Karl 22.12.1915 Aluksne v, LÄTIMAA–23.09.2008 SAKU, soouuriija, geol-min kand 1965 Tallinn

Lõpetas Tallinna Pedagoogiumi 1936. Töötas Aluksne Eesti 6-klassilises koolis õpetajana ja koolijuhatajana, 1944–45 oli Metsapöole kooli õpetaja ja 1945–50 Meeri lastekodu kasvataja. 1950. a lõpetas töö kõrvalt Tartu Ülikooli geoloogia osakonna ja asus tööle Eesti Maaparanduse ja Sookultuuri Instituuti Toomal. 1960–86 töötas Eesti Maaviljeluse ja Maaparanduse Teadusliku Uurimise Instituudis turba- ja mullastiku-uurijana. Põhjalikud uurimused Eesti soode leviku ja turbavarude kohta, monograafia „Eesti sood“ (1964) üks autor. 1960-ndatel huvitus järvemudast ja selle kasutamisest põllumajanduses. Pensionärina tegeles Lätis elavate eestlaste ja Aluksne Eesti kooli ajaloo uurimisega. On tõlkinud rohkesti aiandusalast kirjandust läti keelest eesti keelde.

B: EE 14, 591; EGBT, 131; ETBL-IVosa.pdf, 1119–1120.

Ilomets, M. 2009. Karl Veber 22. detsember 1915–23. september 2008. // Eesti Loodus, 4, lk 41.

Raukas, A. 1995. Eesti teenekaim soo- ja järvesetete uurija Karl Veber 80. // Eesti Turvas, 3/4, lk 16.

VEEBEL (sünd Vares), Helga 13.09.1932 Tõlliste v, VALGAMAA–17.08.2009 KEILA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1956. Töötas 1959. a-ni Krasnojarski Geoloogia Valitsuses ja 1959–62 Eesti Geoloogia Valitsuses ning EGV Hüdrogeoloogia Jaamas. A-tel 1963–68 oli Sahhalini Geoloogia Valitsuse teenistuses – algul kaardistamistööl ja 1965. a-st Sahhalini Hüdrogeoloogia Jaamas. 1968 naasis Eestisse, kus töötas 1985. a-ni EGV-s melioratiivsel kaardistamisel.

B: EGBT, 130.

VEISSON, Meeme 22.05.1953 PÄRNU, meregeoloog, ettevõtja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1976. Aastani 1986 töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis meregeoloogilistel uuringutel, 1982–85 õppis aspirantuuris. 1986 asus tööle Kuurortide Valitsuse hüdroloogijaama juhatajana. 1997. a-st oli taastusravikeskuse Sõprus nõukogu esimees ja 1999–2006 Sõpruse juhataja ning 2002–06 Eesti Kuurortide ja Taastusravi Liidu esimees. On olnud tegev mitmes väikeettevõttes ja hulgikaubanduses. Oli Härma ja Sauga Grilli omanik, on Eesti Barbecue Assotsiatsiooni asutajaliige. 2010 asus elama Vormsi saarele, kus 2010–12 oli Vormsi Lasteaed-Põhikooli juhataja ja 2013 Vormsi vallavanem. A-tel 2008–12 oli Eesti Geoloogia Seltsi juhatuse esimees (president). Tegeleb fotograafiaga, on giid Vormsi saarel.

B: http://et.wikipedia.org/wiki/Meeme_Veisson

VELDRE (sünd Randna), Mare 01.10.1943 Mõisaküla l, VILJANDIMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna 1967. Oli 1967–68 Surju 8-klassilise kooli õpetaja, 1969–70 töötas Ehituse Teadusliku Uurimise Instituudis, 1971–72 Tallinna Sani-

taar-Tehniliste Tööde Valitsuses ning 1972–79 Tallinna lasteaedades. 1979–2003 töötas Eesti Geoloogia Valitsuse turbatöökonnas geoloog-geobotaanikuna.

B: EGBT, 132.

VELLAK, Ain 30.10.1962 VÕRU, MSc 1998 Tartu, PhD 2009 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli bioloogia-geograafiateaduskonna loodusgeograafia erialal 1986. A-ni 1990 töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi hüdrogeoloogia sektoris teadurina. 1990 oli Võru Looduskaitse Valitsuse juhataja asetäitja ning 1991–95 Haanja looduspargi direktor. 1995–2004 oli Tartu Ülikooli Botaanikaiaia direktor ning seejärel 2009. a-ni Emajõe Suursoo Looduskaitseala kaitse planeerimise spetsialist ning 2009–10 Keskkonnaameti Jõgeva-Tartu regiooni kaitse planeerimise spetsialist. 2010. a-st on lektor Eesti Maaülikoolis ning 2012. a-st Eesti Teadusagentuuri KESTA (Keskkonnakaitse ja -tehnoloogia teadus- ja arendustegevus) programmijuht. On uurinud Devoni liivakivipaljandeid ning huvitunud Eesti koobastest. 2015. a avaldas kahasse A. Tõnissoniga raamatu „Eesti koopad“.

B: EGBT, 132.

<https://www.etis.ee>

VELTSON (sünd Koort), Laine 03.01.1937 TALLINN–25.10.1981 TALLINN

Lõpetas Leningradi Ülikooli geoloogiateaduskonna 1960. Töötas geoloogiainsenerina projekteerimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt ning 1980–81 Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis.

B: EGBT, 132.

VENDT, Maire 03.04.1966 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1990. Töötas 1990–94 Eesti Geoloogiakeskuses hüdrogeoloogina. 1994. a-st töötab Lahemaa Rahvuspargi külastuskeskuse teabespetsialistina. On osalenud Võsu Arengu Seltsi ja Võsu põhikooli hoolekogu tegevuses.

B: EGBT, 132.

VERŠ, Evelin 14.02.1979 TALLINN, MSc 2002 Tartu, PhD 2006 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikoolis bakalaureuseõppe geoloogia alal 2001, kaitses samas magistritööd 2002 ja doktoritööd 2006. 1998–99 töötas Tartu Ülikooli geoloogia instituudis laborandina, 2001–06 oli ülikooli geoloogiamuuseumi varahoidja, 2005–06 ajakirja „Eesti Loodus“ toimetaja ning 2006–07 TÜ geoloogia instituudi teadur. 2007–11 töötas Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis, kus oli massispektromeetria labori juhataja ja loodushariduse spetsialist. On uurinud plahvatusjärgsete hüdrotermaalsete muutuste esinemist meteoriidikraatrites ja silikaatse materjali muutusi aluskorrakivimites ning koostöös arheoloogidega

esivanemate toidulaua koostist. On Eesti LUS-i Geoloogia sügiskooli idee algataja ning sarja Schola Geologica üks toimetaja. 1998. a-st on Naiskodukaitse tegevliige, 2011. a-st töötab Kaitseliidu Koolis juhtimistreener-instruktorina ja inimressursi arendamise õppe-suuna juhatajana.

B: ETBL-IVosa.pdf, 1184–1185

<https://www.etis.ee>

http://et.wikipedia.org/wiki/Evelin_Verš

VERTE, Artur 14./27.09.1901 PETERBURI–03.10.1978 TALLINN, hüdroteoloog, geol-min kand 1954 Tartu, geol-min dr 1965 Leningrad

1919–22 võttis Punaarmee koosseisus osa Venemaa kodusõjast. 1932 lõpetas Leningradi Mäeinstituudi ning töötas ehitus- ja hüdroteoloogina N Liidu mitmes piirkonnas. 1947–78 töötas Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis, sealhulgas 1958–73 hüdroteoloogia sektori juhatajana. 1973–78 oli samas teaduslik konsultant. Tegeles Eesti ala hüdroteostrati-graafilise liigestuse väljatöötamise, põhjavee kujunemise ja mineraalvee esinemisvõimaluste selgitamisega. Tema teeneks on hüdroteoloogilise teenistuse organiseerimine Eestis, hüdroteoloogiliste vaatluste ja kaadriõppe korraldamine.

B: EE 14, 599; EGBT 132; ETBL-IVosa.pdf, 1185–1186.

Geoloogia-mineraloogiadoktor Artur Verte 70-aastane. // ENSV TA Toim. Keemia. Geol., 1971, 20, 4, 381–382.

Karise, V. 1971. Geoloogiadoktor A. Verte 70-aastane. // Eesti Loodus, 11, lk 701.

Karise, V. 1979. Artur Verte 27.IX 1901–3.X 1978. // Eesti Loodus, 2, lk 121.

Karise, V. & Pill, A. 1983. Artur Verte – teadusliku hüdroteoloogia rajaja Eestis. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, IV. Teadusorganisatsioonide arengust Eestis. Tallinn, 117–122.

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=58&do=1>

https://et.wikipedia.org/wiki/Artur_Verte

VESKI, Anu 25.10.1977 HAAPSALU

Lõpetas Tartu Ülikooli geograafia osakonna 2000. Töötab 2004. a-st Eesti Geoloogiakeskuses, alul infotalituses ja geoloogilisel kaardistamisel, hiljem meregeoloogia ja geofüüsika osakonnas.

VESKI, Siim 13.02.1964 TALLINN, kvaternaargeoloog, fil lic 1992 Uppsala, PhD 1998 Uppsala

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1989. Samal aastal asus nooremteadurina tööle Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi kvaternaargeoloogia sektoris. Täiendas end Rootsisis Uppsala Ülikooli juures, kus kaitses ka filosoofia litsentsiaadi kraadi. 1994–98 läbis Uppsala Ülikooli juures doktoriõppe ning tegi ka õppetööd. 1991–95 osales aktiivselt Euroopa Ühenduse PACT paleoökoloogilise töögrupi ettevõtmistes ja teistes rahvusvahelistes projektides. 1999–2015 oli vanemteadur Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Insti-

tuudis, 2015. a-st on TTÜ füüsikalise geoloogia õppetooli professor. Uurib Kvaternaari ajastu geoloogiat ja paleoökoloogiat, põhiteemaks pärastjäaja järvede ja soode setted. On tegelnud aastakihiliste järvesetete bio- ja kronostratigraafiliste detailuuringutega absoluutse ajaskaala väljatöötamiseks, uurinud eelajaloolise inimese mõju Põhja-Eesti maastikele, algelist maaviljelust jms. 2000. a pälvis K. E. von Baeri preemia.

B: EE 14, 600; EGBT, 132; ETBL-IVosa.pdf, 1199–1200.

Aitsam, V. 2000. Ilm elab kahe jääaja vahel. // Maaleht, 20. apr.

<https://www.etis.ee>

<http://www.gi.ee/~veski/CV-ingl.html>

http://www.gi.ee/index.php?page=30&staff_id=87

VESKIMETS, Arvo 15.06.1953 Esna k, JÄRVAMAA, hüdrogeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1976. Töötas hüdrogeoloogina projekteerimis-instituudis Eesti Maaparandusprojekt (1976–91) ja AS Maves (1991–93). 1993–2004 töötas Veeteede Ametis, kus täitis merepuhtuse osakonna juhataja (1993–95), nõuniku (1995–96) ja peadirektori I asetäitja kohustusi (1996–2004). 2004. a oli reisikorraldusfirma AS AVES juhataja, 2004–10 merel pukserteenuseid ja kaubavedu korraldava OÜ Alfons Hokans juhatuse liige ning 2010–11 konsultant firmas OÜ Biokaevur. 2012–15 töötas Keskkonnaministeeriumi merekeskkonna osakonna juhatajana. On uurinud drenide ummistumise põhjusi maaparandusehitistel ning keemilisi ja bioloogilisi meetodeid metallide eemaldamiseks pinnasest ja tööstus- ning kaevandusjäätmetest.

B: EGBT, 133.

VIHUL (sünd Kautla; Killar), Kersti 25.08.1949 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1972. A-ni 1976 töötasinstituudis Eesti Maaehitusprojekt ja 1976–92 Eesti Maaparandusprojekt. Hiljem töötas AS Maves juhi abina.

B: EGBT, 133.

VIIDING, Herbert 06.04.1929 Hummuli v, VALGAMAA–25.09.1988 TALLINN, mineraloog ja litoloog, geol-min kand 1955 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1952. Õppis ülikooli juures aspirantuuris ning oli 1966. a-ni samas õppejõud ning 1964–66 ka bioloogia-geograafiateaduskonna dekaan. Õpetas petrograafiat, geoloogilist kaardistamist, struktuuri-geoloogiat, tektoonikat, maavarade otsingu- ja uuringu meetodeid jt kursusi. 1966–68 oli Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudi litoloogia sektori juhataja ning 1969–88 instituudi teadusdirektor. Uurinud Eesti rändkivide petrograafiat ja levikut ning Devoniterrigeensete settekivimite litoloogiat ja mineraloogiat, meteoritiitikat, geoloogia ajalugu. Rida artikleid looduskaitse, geoloogilise terminoloogia jm alalt, viljakas geoloogia populariseerija kõnes ja kirjas. Oli Eesti eluta looduse mälestusmärkide kompleksse uurimise ja arvelevõtmise – Eesti Ürglooduse Raa-

matu – idee autor ja sellesuunalise uurimistöö alustaja. 1991 omistati postuumselt EV teaduspreemia (koll-s) uurimuste tsükli “Eesti geoloogia ajalugu” eest.

B: EE 14, 605; EGBT, 133; ETBL-IVosa.pdf, 1231–1232; TÜ BL I, 197; II, 210; TÜ ajalugu III, 271, 279, 349;

Hang, V. 1999. Herbert Viidingu 70. sünniaastapäevale (1929–1988) pühendatud väljapanek. // Eesti Loodus, 11/12, lk 514.

Heinsalu, Ü. 1994. Herbert Viiding 6. IV 1929–25. IX 1988. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 26. kd, 179–181.

Kask, I. 1989. „Ürg looduse“ idee autorile mõeldes (Herbert Viidingu 60. sünniaastapäeval). // Eesti Loodus, 4, 261–263.

Kleesment, A.-L. & Heinsalu, Ü. 1993. Herbert Viiding – teadlane, pedagoog, looduskaitseja ja teaduse popularisaator (6.IV 1929–25.IX 1988). // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, IX. Geoloogia rajajooni Eestis. Tallinn, 177–185.

Raukas, A. 1988. Herbert Viiding. 6. aprill 1929–25. sept. 1988. // Õhtuleht, 28. sept.

Raukas, A. 1989. Herbert Viiding 06.04.1929–25.09.1988. // Eesti Loodus, 1, lk 58.

Raukas, A. 2005. Herbert Viidingu mõtteid teadusest ja teadlastest. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 35. kd. Tallinn, 43–60.

https://et.wikipedia.org/wiki/Herbert_Viiding

VIIDING (sünd Pinding), Mare 06.05.1930 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1956. Töötas mineraloogina Tartu Ülikooli geoloogiakateedri juures, Eesti Geoloogia Valitsuses (1960–68) ja Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituudis (1968–92).

B: EGBT, 133.

VIIGAND (sünd Säkki), Alide 20.10.1932 NARVA, hüdrogeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1957. Seejärel töötas Tšita Geoloogia Valitsuses. 1961–2003 oli hüdrogeoloog Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses. Uurimused käsitlevad Eesti põhjaveevarusid ja regionaalhüdrogeoloogiat. Oli Eesti Geoloogiakeskuse põhjavee katastrofidaja.

B: EGBT, 133.

VIIGAND, Arvu 05.10.1932 Kõpu k, VILJANDIMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1957. A-ni 1961 töötas Tšita Geoloogia Valitsuses. Naasnud Eestisse töötas Puurkaevuprojektis (1961–62) ja 1962–87 Eesti Geoloogia Valitsuse hüdrogeoloogilises ja temaatilises rühmas ning turbauuringute osakonnas. 1990–96 oli Eesti Geoloogiakeskuse majandusjuhataja. On saavutanud häid tulemusi peotantsus senioride klassis.

B: EGBT, 134.

VIIRA (sünd Jaaska), Viive 29.04.1933 VILJANDI, paleontoloog, geol-min kand 1970 Tallinn

Lõpetas Leningradi Ülikooli geoloogiateaduskonna geoloog-kaardistajana 1956. Töötas 1956–58 Kirgiisi NSV Geoloogia Valitsuse paleontoloogia rühmas nooremgeoloogina ja 1958–61 Eesti Geoloogia Valitsuses geoloog-paleontoloogina. 1961–2015 oli teadustöötaja Teaduste Akadeemia/Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis. Uurimusi Ordoviitsiumi ja Siluri konodontide taksonoomia, leviku ja biostratigraafia kohta. Rahvusvaheliselt tunnustatud konodontide uurija. On tegelnud ratsutamisega ning tulnud 17 korda (1962–73) Eesti meistriks koolisõidus. Meistersportlane 1971.

B: EE 14, 607; EGBT, 134; ESB, 1054; ETBL-IVosa.pdf, 1247–1248.

Paal, A. 1970. Viive Viira. // Õhtuleht, 25. det.

<https://www.etis.ee>

VIKS, Endel 01.03.1935 Hummuli v, VALGAMAA–16.10.2001 NOVOSIBIRSK

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1959. A-ni 1969 töötas Geoloogiaministeeriumi uurimisinstituudis Krasnojarskis ja Jenissei Ekspeditsioonis geoloogina. 1987. a-st oli teadur Venemaa TA Siberi Osakonna Geoloogia ja Geofüüsika Instituudis Novosibirskis. On töötanud naftaleiukohtade otsinguil ja nende üldgeoloogilise tausta selgitamisel. Uurinud Vendi kivimite rütmostratigraafiat.

B: EGBT, 134.

VILBO, Jana 27.03.1972 RAKVERE

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1995. Töötab Selver AS ostujuhina.

B: EGBT, 134.

VILO, Ago 14.09.1933 TALLINN, ehitusgeoloog, poliitikavaatleja, kultuurivahendaja, slavofiil

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi ehitus- ja hüdrogeoloogia erialal 1957. A-ni 1979 töötas projekteerimisinstituudis Eesti Tööstusprojekt ja 1980–91 erinevatel ametikohtadel Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis (REI). 1969–94 luges mittekoosseisulise õppejõuna ehitusgeoloogia kursust Tartu Ülikoolis, valmistades ette ligi 60 ehitusgeoloogi. On avaldanud sadakond trükist nõrkade savipinnaste, ehitusaluste rajamise, ehitiste käitumise jt ehitusgeoloogilistes küsimustes. Täiustanud ehitusgeoloogia terminoloogiat, arendanud geotehnika organisatsiooni ja kontseptsiooni. Alates 1961. a-st kommenteeris välispoliitilisi sündmusi raadios, televisioonis ja ajakirjanduses. Aastail 1991–99 oli EV Välisministeeriumi nõunik Kesk-Euroopa poliitika küsimustes. Tegelnud orienteerumisspordiga. Autasustatud Valgetähe medaliklassi teenetemärgiga (2001) ja Poola Kuldse Teeneteristiga.

B: EE 14, 613–614; EGBT, 134; ETBL-IVosa.pdf, 1300–1301.

Vilo, A. 2015. Kuidas minust geoloogi...ei saanudki! // 195 aastat geoloogiat Eestis. Schola Geologica XI. Tartu, 31–46.

Minu tööd ja tegemised (Eesti Tööstusprojekti peageoloog Ago Vilo). // Õhtuleht, 1968, 1. aug.

<http://www.orienteerumine.ee/orienteerumine/ajalugu/vilo.htm>

VILU (sünd Viks), Helle 01.06.1950 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1973 ja õppis 1976–81 Moskva Analüütilise Keemia ja Geokeemia Instituudi juures aspirantuuris. 1981–87 oli Eesti Looduskaitse Seltsi Tallinna osakonna metoodik, 1987–92 töötas projekteerimisinstituudis Eesti Maaparandusprojekt, 1994–98 kinnisvarabüroos ja 1999–2010 keskkonnaekspertina AS Bioexpert. Aktiivne keskkonnakaitsja ja kodanikeühenduste liige – MTÜ Hooliv Jätkusuutlik Tallinn ja Nõmme Tee Seltsi liige ning on kuulunud nende seltside juhatusse, 2006. a oli Sakala Keskuse lammutamise vastaste protestiaktsioonide üks juht.

B: EGBT, 135.

VILU, Malle 03.07.1950 Raasiku, HARJUMAA

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1981. Töötas geoloogina projekteerimisinstituudis Eesti Maaparandusprojekt.

B: EGBT, 135.

VIND, Johannes 07.11.1987 TALLINN, MSc 2014 Tartu

Lõpetas geograafia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2011 ning 2014 magistriõppe geoloogias 2014. On uurinud tardkivimite mineraloogiat ja magnetismi. 2014–15 töötas Eesti Geoloogiakeskuses geofüüsikuna. 2015. a on Ateena Tehnikaülikooli doktorant ja töötab alumiiniumit tootvas firmas Aluminium of Greece. Doktoritöös uurib alumiiniumoksiidi tootmisjäätmetes väheesinevate ja haruldaste metallide omadusi ning nende rikastamist tootmisprotsessis. On tegelnud alpinismiga, olnud seiklusemängude instruktor ning matkajuht.

VINGISAAR, Peeter 08.01.1936 TALLINN

Lõpetas Leningradi Ülikooli geoloogia erialal 1960. Töötas 2001. a-ni Eesti Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses, sealhulgas juhtivatel ametikohtadel (peageoloog, rakendusgeoloogia osakonna juhataja jm). Uurimusi Eesti aluspõhja karbonaatkivimite litoloogia, geokeemia, mineraalvee ja ehitusmaterjalide kohta. Mitme Eesti Geoloogiakeskuse väljande koostaja ja toimetaja.

B: EE 14, 614; EGBT, 135; ETBL-IVosa.pdf, 1307–1308.

VINN, Olev 26.01.1971 TALLINN, paleontoloog, MSc 1995 Tartu, PhD 2001 Tartu

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1993. Läbis samas magistri- ja doktoriõppe ning on teadustöötaja TÜ Ökoloogia ja Maateaduste Instituudi geoloogia osakonnas. On täiendanud end mitme Euroopa uurimisasutuse juures ning on tihedas koostöös väliskollegidega. Uuringud hõlmavad mitmesuguste ussilaadsete organismide biomineralisatsiooni ja evolutsiooni ning problemaatiliste fossiilide ja ihnofossiilide süstemaatilist kuuluvust. Ligi 80 teadusartikli autor.

B: EGBT, 135; ETBL-IVosa.pdf, 1313–1314.

<https://www.eris.ee>

<https://www.etis.ee>

<http://www.ut.ee/~vinn>

VINNE, Liis-Erliken 21.07.1982 TALLINN, MSc 2010 Tallinn

Lõpetas bioloogia bakalaureuseõppe Tallinna Ülikoolis 2008. Magistriõppe geoloogias läbis Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudi juures (2008–10) ning jätkab õpinguid doktorantuuris. Uurimusi mikroelementide sisalduse kohta muldades.

B: <https://www.etis.ee>

VISKUS, Joel 01.03.1961 RAKVERE, ettevõtja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1984. A-ni 1987 töötas Vee Kasutamise ja Kaitse Valitsuses Tartus. Hiljem on tegelnud kaubandusettevõtluse ja kinnisvaraäri.

B: EGBT, 135.

VLADIMIROVA (sünd Kuljušina), Olga 29.03.1953 Dzeržinsk, GORKI (NIŽNI NOVGORODI) obl

Lõpetas Leningradi Mäeinstituudi 1977. A-ni 1981 töötas Leningradi oblasti Kingissepa Mäekeemia Instituudis ja 1981–92 Eesti Geoloogia Valitsuse Tallinna töökonnas.

B: EGBT, 135.

VOIKA (sünd Org), Heleene 26.10.1960 Saate k, VILJANDIMAA, hüdroteoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1984 ja töötas 1994. a-ni Eesti Geoloogia Valitsuse/Geoloogiakeskuse Tartu töökonnas. 1994–97 oli raamatupidaja Tartu Pensioniametis. 1997. a-st on töötanud Keskkonnaameti Pärnu-Viljandi regioonis veespetsialistina.

B: EGBT, 136.

VOOL, Malle 25.02.1961 KOHTLA-JÄRVE

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1984. Töötas hüdrogeoloogina Pärnu Kuurortide Valitsuses, keemikuna TA Termo- ja Elektrofüüsika Instituudi Pärnu osakonnas ning maakorraldajana kolhoosis "Pärnu Kalur". 1993. a-st oli Ida-Virumaa Keskkonnaameti veeinspektor. Seejärel töötas elektrivõrkude projekteerimisettevõttes AS Elpec. 2009. a-st töötab Eesti Energia AS-s. Edukas veterankergejõustiklane.

B: EGBT, 136.

VOOLMA, Evi 20.07.1929 Pillapalu k, HARJUMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1953. A-ni 1957 töötas ENSV Kohaliku- ja Keemia-Põlevkivitööstuse Ministeeriumi Projekteerimise ja Teadusliku Uurimise Instituudis, 1958–70 oli Eesti Geoloogia Valitsuse ehitusmaterjalide rühma geoloog. On uurinud peamiselt liiva- ja kruusaleiuukohti, kuid ka tellisesavide, lubjakivi- ja dolomiidimaardlaid. 1970–72 töötas Eesti Tööstusprojektis, 1972–84 oli vanemgeoloog Eesti Geoloogia Fondis.

B: EGBT, 136.

VOOLMA, Margus 13.03.1981 TALLINN

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2007. Samast ajast töötab Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituudis insenerina ja õpib doktorantuuris. Uurimusi Balti basseini graptoliitargilliidi ja Jõhvi magnetiitkvartsiidi geokeemia ning Jordaania põlevkivi kohta.

B: <https://www.etis.ee>

VRUBLEVSKI, Kerdo 01.07.1980 VIRTUSU, MSc 2007 Tallinn

Lõpetas rakendusgeoloogia bakalaureuseõppe Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudis 2005 ja kaitses 2007 samas magistrikraadi geotehnoloogias. A-tel 2003–13 töötas Teede Tehnokeskuses, 2013. a-st on Reaalprojekt OÜ geoloog.

VUNDER (sünd Kurvits), Kaisa 26.09.1971 VILJANDI

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1993 ja psühholoogia bakalaureuseõppe samas 2010. On töötanud insener-geodeedina AS Viljandi EKE Projekt ning 2015. a lühiajaliselt karjäärinõustajana Viljandimaal.

B: EGBT, 136.

VUNDER, Vallo 12.05.1969 PAIDE

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia erialal 1993. A-ni 1997 oli loodusainete ja kehalise kasvatusõpetaja Kõpu põhikoolis Viljandimaal. 1997–2002 töötas insener-geodeedina

AS Viljandi EKE Projekt. 2002–06 oli OÜ Akvedukt müügi- ja tegevjuht, 2006–08 töötas AS Vennad-Dahl müügijuhina. 2008. a-st on OÜ Akvedukt arendusjuht. Harrastab reisi-
mist-matkamist, eriti Aafrika ja Kagu-Aasia maades, huvitub budismist, tegeleb pikamaa-
ja maratonijooksuga.

B: EGBT, 136.

VÕSA, Aivar 20.01.1958 KÄRDLA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1983. A-ni 1999 töötas hüdrogeoloogina Eesti
Geoloogia Valitsuses/Geoloogiakeskuses turbauuringutel. 2000. a-st on turvatöötaja AS G4S.

B: EGBT, 136.

VÕSU, Aare 16.01.1934 TARTU–15.02.2015 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1957. A-tel 1957–85 oli Krasnojarski Geoloogia
Valitsuse Angara Ekspeditsiooni geoloog, vanemgeoloog ja rühmaülem geoloogilisel
kaardistamisel. 1985–92 töötas Eesti Geoloogia Valitsuses geoloogilise kontrolli osakon-
nas, kaardistamistöodel ja geoökoloogia sektoris. 1992. a-st töötas AS Keila Geoloogia.
Teenekas maleaktivist ja -kohtunik.

B: EGBT, 136.

VÕSU (sünd Baumann), Mai 18.04.1932 Ambla v, JÄRVAMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1957. Seejärel töötas Krasnojarski Geoloogia
Valitsuse Angara Ekspeditsioonis geoloogilisel kaardistamisel. 1986–99 töötas Eesti Geo-
loogia Valitsuse/Geoloogiakeskuse geokeemia ja meregeoloogia osakonnas.

B: EGBT, 137.

Baturin, N. 1967. Äratatud lademed. // Rahva Hääl, 21. sept.

VÄLI, Tiit 05.04.1945 Pihla v, SAAREMAA–26.01.1991 TARTU

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1971. Töötas EKE Projekti Tartu osakonnas ja
1989. a-st Riiklikus Ehitusuuringute Instituudis.

B: EGBT, 137.

VÄLING, Peeter 22.09.1967 TALLINN

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1992. A-ni 1994 töötas Eesti Geoloogiakeskuse
geokeemia ja meregeoloogia osakonnas. 1994. a-st töötab Eesti Veeteede Ametis, kus 2013.
a-ni täitis hüdrograafiaosakonna juhataja asetäitja (peahüdrograafi) ja 2013. a-st hüdrogaa-
fiaosakonna juhataja kohustusi.

B: EGBT, 137.

VÄLJA, Rudolf 21.01.1987 TALLINN, MSc 2012 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2010, magistriõppe 2012 ja õpib samas doktorantuuris. Magistri- ja doktoritöös käsitleb meteoriidiplahvatusega kaasnevaid protsesse. 2011. a-st töötab Rakendusgeoloogia OÜ-s. Mängib tšellot TÜ sümfoonia-orkestri keelpillikvartetis.

VÄLKMANN, Siim 31.03.1951 LOKSA, hüdrogeoloog

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1977. Töötas Eesti Geoloogia Valitsuses, kus tegeles põhjaveevaru ja selle kaitsega Lõuna-Eestis. 1993. a-st oli AS ASV esimees. Töötab Tartu Veevärk AS töökeskkonna spetsialistina. 2010. a-st tegeleb hüdrogeoloogiliste uurin-gute, puurkaevude projekteerimise ja likvideerimisega ning insener-tehnilise nõustamisega ka FIE-na.

B: EGBT, 137

VÄÄRSI, Avo 26.01.1936 TALLINN–25.07.1995 KEILA, hüdro- ja ehitusgeoloog, kaardistaja

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1959. A-ni 1971 töötas Eesti Geoloogia Valit-suses geoloogilisel kaardistamisel, põhiliselt Ida- ja Lõuna-Eestis. Kaardistamistöõde käi-gus 1960-ndate I poolel avastas Värskja ja Häädemeeste mineraalvee. 1971–92 oli geoloog projekteerimisinstituudis EKE Projekt ning AS Aries. On osalenud ehitusgeoloogilistel uuringutel ehitiste ja asulate projekteerimiseks ka Karjalas.

B: EGBT, 137.

WAHL, Eduard Georg von 19.02./03.03.1833 Vatla mõis, LÄÄNEMAA–17./29.01.1890 TARTU, arstiteadlane ja geoloog, dr med 1859

Õppis Tartu Ülikoolis mineraloogiat 1851–55, lõpetas mineraloogiakandidaadi kraadiga. Töötas lühikest aega Tartu Maakohtus. Alles seejärel valis õpingud arstiteaduskonnas (1855–59). Oli Fr. Schmidt ja A. Czekanowski välitöökaaslane ja sõber. Geoloogiaüli-õpilasena kirjutas konkursitöö mageveelistest molluskitest (1855). 1876–90 oli Tartu Üli-kooli riikliku meditsiini ja kirurgiaprofessor ning 1881–85 ühtlasi ka rektor. Erudeeritud teadlane veresoonte patoloogia, luumurdude, lastekirurgia jpt aladel. Uuris pidalitõve juh-tumeid Eestis, oli psühhiaatriakliiniku looja Tartus. Tartu Geograafia Seltsi liige. Pajusi mõisa omanik.

B: ARUT, 83; DbBL, 844; EE 14, 577; EGBT, 137.

Ainsoo, L. & Ainsoo, U. (koost) 2003. 1000 tartlast läbi aegade. Tartu, 468–469.

Биографический словарь профессоров и преподавателей императорского, бывшего Дерптского университета. Подъ редакцией Г. В. Левицкого, томъ I. Юрьевъ. 1902, 287–290.

Саарма, Ю. М. & Кару Э. Ю. 1981. Развитие психиатрии в Тартуском университете.

Таллин, 13–20.

https://et.wikipedia.org/wiki/Eduard_Georg_von_Wahl

WINKLER, Henry (Heinrich Reinhold Karl) von 24.01.1870 Hamburgi lähedal, SAKSAMAA–06.02.1947 Vierlande, SAKSAMAA, saksa päritolu keemik

Keemia-alase hariduse omandas Dresdeni Tehnikaülikoolis ja Heidelbergi Ülikoolis. Töötas teadusliku abijõuna Hamburgis ja Dresdenis. 1900 avas Tallinnas labori, kus tegi kliinilisi, bakterioloogilisi, hügieenilisi ja tehnilisi analüüse. Jätkates isikliku labori pidamist töötas ta ühtlasi linnakeemiku kohal ja oli alates 1909. a Tallinna linna bakterioloogilabori juhataja. 1916 analüüsis diktüoneemakilta ja katsetas selle utmist. Ennustas nii graptoliitargilliidile kui kukersiidile suurt tulevikku. On Eesti geoloogiat käsitleva raamatu „Geologie Estlands“ („Eestimaa geoloogia“ 1922, J. Kalkuni tõlge eesti keelde) ja põlevkivialaseid teadmisi kokkuvõtva teose „Der estländische Brennschiefer“ (1930) autor.

B: EGBT, 137–138; ETBL-IVosa.pdf, 1310–1311.

Gustavson, H. 1976. Kiltkivikeemia ajaloost Eestis. // Eesti Loodus, 12, lk 763.

Gustavson, H. 1979. Meditsiin Tallinnas XIX sajandist kuni 1917. a. Tallinn, 44–46.

ÖEREN (sünd Reiska), Krista 21.10 1960 Tudulinna, VIRUMAA

Lõpetas Tartu Ülikooli geoloogia osakonna 1984. Töötas a-ni 1992 mineraloogina Eesti Geoloogia Valitsuses. Seejärel oli RAS Eesti Kaardikeskuses stereokaardistaja. Töötab Telia Eesti AS.

B: EGBT, 138.

ÖPIK, Armin Aleksander 12./24.06.1898 Kunda, VIRUMAA–15.01.1983 Canberra, AUSTRALIA, geoloog ja paleontoloog, dr phil nat 1928 Tartu

Õppis Moskva (1917) ja Tartu Ülikooli (1922–26) loodusteaduskonnas, lõpetas viimase mineraloogiamaistrina. 1925–28 oli TÜ geoloogiakabineti ajutine abijõud ja täiendas end teadusliku stipendiaadina välismaal (1926–27). 1928 kaitses doktorikraadi ja sai geoloogia eradotsendi õigused. 1930–44 oli TÜ geoloogiakabineti ja geoloogia muuseumi juhataja ning geoloogia- ja paleontoloogia professor (algul erakorraline ja a-st 1935 – korraline). II maailmasõja ajal oli Saksamaal vangilaagris, kust sõja lõppedes vabanes ja siirdus Ameerikasse. Ameerikas ei leidnud sobivat tööd ja sõitis Austraaliasse, kus sai peagi suure niklikaevanduse peageoloogiks (Bureau Mineral Resources), kellena töötas 1948–63. Rahvusvaheliselt tuntud väga viljakas Alam-Paleosoikumi fauna ja stratigraafia uurija. Ülemaailmse tuntuse saavutas uurimustega Kambriumi ladestu kohta.

B: AAUT II, 191; EE, 14, 628; EGBT, 138; ETBL-IVosa.pdf, 1441–1443; ETVpK, 147–148; TÜ ajalugu III, 56, 82, 123, 124, 164, 280;

Ainsoo, L. & Ainsoo, U. (koost) 2003. 1000 tartlast läbi aegade. Tartu, 500–501.

Austraalia eestlased sõnas ja pildis. Sydney, 1969.

Glaessner, M. F., Shergold, J. H., Teichert, C. 1985. Armin Alexander Öpik 1898–1983. //

Historical Records of Australian Science, vol 6, no 2, Canberra, Australia

Isakar, M. 2009. Armin Öpik – Eesti geoloog muutuv asjas. // Eesti teadlased paguluses. Tallinn, 25–40.

Kaljo, D. 1998. Armin Öpik 100. // Proc. Est. Acad. Sci. Geology, 47, 3, 130–131.

Professorid professoritest (H. Toots, B. Hallik ja R. Hallik A. Öpikust). // Eesti Loodus, 1993, 5/6, 207–208.

Raukas, A. 2005. Herbert Viidingu mõtteid teadusest ja teadlastest. // Eesti Geograafia Seltsi aastaraamat, 35. kd. Tallinn, 43–60.

Rõõmusoks, A. 1989. Professor Armin Öpik ja tema osa Eesti aluspõhja kivististe ning geoloogia uurimisel. // Teaduse ajaloo lehekülgi Eestist, VII. Geoloogia arengust Eestis. Tallinn, 90–107.

Shergold, J. H. & Roberts, J. 1979. Armin Alexander Öpik. // Alcheringa. Australasian J. Palaeontol. 3, 1, 1–5.

Verš, E., Puura, I. & Isakar, M. (toim). 2005. Geoloogia õpetamine Eestis läbi kolme sajandi. Tartu, 112 lk.

https://et.wikipedia.org/wiki/Armin_Öpik

<http://www.elus.ee/planeetmaa/?show=38&do=1>

ÜLPER, Lauri 20.06.1980 TARTU

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2007. Töötab palkmaju tootvates firmades.

ÜPRAUS, Kärt 09.11.1989 PÄRNU, MSc 2014 Tartu

Lõpetas geoloogia bakalaureuseõppe Tartu Ülikoolis 2012 ja magistriõppe 2014. On doktoriõppes Norras Tromsø Ülikooli juures.

EESTI KÕRGGKOOUIDES GEOLOOGIA PÕHIÕPPE LÕPETANUD 1950–2015

TARTU RIIKLIK ÜLIKOOL/TARTU ÜLIKOOL

Alates 1945. a on Tartu Ülikoolis pidevalt geolooge ette valmistatud. Geoloogia põhiõppe on a-tel 1950–2015 lõpetanud ligi 600 isikut. Geoloogia osakond on kuulunud Matemaatika-Loodusteaduskonna (1945–61), Bioloogia-Geograafiateaduskonna (1961–2007) ning Loodus- ja Tehnoloogiateaduskonna (2008–) koosseisu. 1945–92 oli õppeaeg osakonnas viis aastat (a-tel 1963–67 viis ja pool aastat), lõpetati valdavalt geoloogiainseneri diplomiga geoloogilise kaardistamise ja maavarade otsingu erialal. Aastatel 1991–93 algas üleminek ainekesksele õpetamisele ja asuti sisse viima ainepunktidele põhinevaid õppeplaanide. 1. septembrist 1992. likvideeriti seni olemasolevad kateedrid ja nende baasil moodustati instituudid koos professoridega – sealhulgas geoloogia instituut geoloogia ja mineraloogia, rakendusgeoloogia, paleontoloogia ja stratigraafia professoriga. Õppetoolidele (professoridele) valiti korralised professorid. 1995. a-st saavad ülikooli lõpetajad bakalaureusekraadi, õpinguid saab jätkata magistri- ja doktoriõppes. 2007. a loodi Loodus- ja Tehnoloogiateaduskond, mille Ökoloogia ja Maateaduste Instituudi koosseisu kuulub kõrvuti botaanika, zooloogia ja geograafia osakonnaga ka geoloogia osakond, põhiõppe osakonnas kestab 3 aastat (+2 aastane magistriõpe).

TRÜ Matemaatika-Loodusteaduskond, geoloogia osakond

TRÜ geoloogia osakonnas ei olnud lõpetajaid aastatel 1954, 1960, 1961 ja 1962

1950, I lend

1. Ilves (Oja), Meeri †
2. Jürgenson, Erika †
3. Kelpman, Jaan †
4. Kessel (Rästa), Helgi †
5. Lõokene, Erna †
6. Oraspõld, Asta
7. Veber, Karl †

1951, II lend

8. Rähni, Endel †

1952, III lend

9. Aaloe, Ago †
10. Hein, Hansi †
11. Heinsalu (Aasjõe), Irene †

12. Heinsalu, Ülo †
13. Jürginfeldt, Gorri †
14. Kurik (Mark), Elga
15. Laane, Linda †
16. Mens (Orgo), Kaisa
17. Olli (Rommel), Heljo †
18. Olli, Vaino †
19. Rõõmusoks, Arvo †
20. Sarv, Lembit †
21. Utsal, Kaljo †
22. Viiding, Herbert †

1953, IV lend

23. Eesmaa, Richard †
24. Kajak (Kalamees), Hellin-Ira †
25. Kajak, Kalju †

26. Kaljo, Dimitri
27. Loit, Tõnis †
28. Maaring (Jaansoo), Hedi
29. Maaring, Jüri †
30. Mustjõgi, Evald †
31. Nugis, Selma
32. Sammet, Evald †
33. Sööt, Olev †
34. Traat, Heiti †
35. Voolma, Evi

1955, V lend

36. Kõrvel, Viktor †
37. Lugus, Elmar
38. Lõhmus (Haldre), Urve
39. Mardla (Viidas), Eike †
40. Mardla (Jensen), Ellen
41. Mägi (Jõgi), Silvi
42. Männil (Arike), Reet †
43. Palm, Pille
44. Rohklaan, Aina
45. Sarv (Varkki), Aino †
46. Stumbur, Heino †
47. Stumbur, Kaljo †

1956, VI lend

48. Gravitis, Viktor †
49. Hang (Soobik), Vaike
50. Karavin, August †
51. Kink, Hella †
52. Kruus, Valdur †
53. Krõlova (Siitam), Astra
54. Kuus, Helvi
55. Liivrand (Zirna), Elsbet †
56. Lillepea (Roop), Asta
57. Loog, Aadu
58. Otsa (Lomp), Aino
59. Petersell, Lembit †
60. Peterson (Kurg), Helgi †
61. Remmel, Paul †
62. Talts, Viktor †
63. Undrits (Reichan), Lea †
64. Usar, Rein †
65. Veebel (Vares), Helga †

66. Viiding (Pinding), Mare

1957, VII lend

67. Arbeiter, Rahuleid †
68. Dantšenko (Kahar), Sale †
69. Einasto, Rein
70. Elvre, Ilmar †
71. Kaljo (Kask), Aita
72. Kasemets, Endel
73. Klaamann, Einar †
74. Koroljova (Kaudre), Ludmila
75. Maldre, Jaan
76. Miidel, Avo
77. Miidel (Siilak), Milvi †
78. Petersell, Valter
79. Pill, Aino †
80. Pintšukova (Kuropatkina), Irina
81. Saarelaid, Heino †
82. Saks (Vares), Milvi
83. Sildnik, Elmar †
84. Soplepman (Mets), Raili
85. Tallinn (Susi), Karla †
86. Vallner, Leo
87. Vanamb (Paulmann), Vaike
88. Viigand (Säkki), Alide
89. Viigand, Arvu
90. Võsu, Aare †
91. Võsu (Baumann), Mai

1958, VIII lend

92. Aunin, Heino †
93. Eltermann, Guido
94. Kala, Elmar
95. Karise, Vello †
96. Keerup, Olavi †
97. Meriküll, Aino
98. Noormägi, Eljot †
99. Paldrok (Tennen), Tiiu
100. Petersell (Palo), Marie †
101. Põllumäe (Groskopf), Maie
102. Põlma, Lembit †
103. Raukas, Anto
104. Rubel, Madis †
105. Räägel, Veena †

- 106. Sirk, Ülo †
- 107. Säga, Silver
- 108. Talšin (Liiv), Andla
- 109. Treufeldt, Jaan
- 110. Tõevere, Jüri
- 111. Tõnisson, Leho †
- 112. Unt, Lembit †
- 113. Vaher, Rein
- 114. Valt (Paap), Elvi

1959, IX lend

- 115. Erisalu, Enno †
- 116. Jalakas, Aida
- 117. Kivimägi, Enn †
- 118. Kleesment (Tamme), Anne-Liis
- 119. Kuuspalu, Tõnu †
- 120. Luht, Ilmar
- 121. Martin, Lemme

- 122. Nestor, Heldur
- 123. Nestor (Nano), Viitu-Kai
- 124. Oll, Küllu
- 125. Orviku, Kaarel
- 126. Pirrus, Enn-Aavo
- 127. Pirrus (Sõrmus), Reet †
- 128. Puura, Väino
- 129. Rahumäe (Pöldme), Valda
- 130. Reino (Nõmme), Koidula †
- 131. Rimmel, Silvia
- 132. Tassa, Voldemar
- 133. Taur (Hunt), Ene-Liis
- 134. Teedumäe (Viljasoo), Aada
- 135. Teedumäe, Aare †
- 136. Udam, Haljand †
- 137. Vallittu (Viru), Imbi †
- 138. Viks, Endel †
- 139. Väärssi, Aavo †

Bioloogia-Geograafiateaduskond, geoloogia osakond

1963, X lend

- 140. Hints, Linda
- 141. Jõgar, Priit †
- 142. Müürsep, Ene-Lembi †
- 143. Peikre (Virovljanskaja), Julia
- 144. Perens, Rein
- 145. Sõstra, Ülo

1964, XI lend

- 146. Kivisilla, Jaan †
- 147. Koppelmaa, Heino
- 148. Perens (Kihno), Helle
- 149. Püvi (Villo), Silvi

1965, XII lend

- 150. Hermaküla, Evald †
- 151. Niin, Mati
- 152. Niin (Mändmets), Sirje †
- 153. Nõmmsalu, Vello
- 154. Paap (Nõgols), Tiitu

- 155. Paap, Ülo †
- 156. Raudsep, Rein

1966, XIII lend

- 157. Arvisto, Eero †
- 158. Järve, Uno
- 159. Liivrand, Heikki †
- 160. Lind, Elmar
- 161. Taalman (Visser), Vilja

1967, XIV lend

- 162. Aaloe (Lepisto), Aasa
- 163. Kirs, Ene
- 164. Tiirmaa (Kask), Reet

1968, XV lend

- 165. Haas (Lang), Tiina †
- 166. Mardla, Ahto (ekstern) †
- 167. Orru, Mall
- 168. Riet, Kristjan Henn

1969, XVI lend

- 169. Karu (Jalast), Anne †
- 170. Kildjer, Peep
- 171. Kirs, Juho
- 172. Kukkk, Ene †
- 173. Orgla, Kalev
- 174. Rahu, Avo
- 175. Sinisalu, Rein
- 176. Suuroja, Kalle-Mart

1970, XVII lend

- 177. Killar (Raudsepp), Reet
- 178. Klein, Vello
- 179. Konsa, Mare
- 180. Laas, Lembit
- 181. Mootse, Riho
- 182. Mõttus, Voldemar †
- 183. Märss (Noppel), Tiiu
- 184. Paap (Käbi), Mare
- 185. Posti, Erika
- 186. Pärnamäe (Noppel), Maie
- 187. Soome, Olavi †
- 188. Vassila, Karl

1971, XVIII lend

- 189. Einmann, Andrus
- 190. Kink (Tumm), Asta
- 191. Piits, Tõnu
- 192. Pikner, Viktor
- 193. Rümmel, Hille †
- 194. Sepp (Rebane), Haidi
- 195. Tamm, Eugen
- 196. Tumm, Arvo
- 197. Vares, Jaak †
- 198. Vares (Pobul), Kai
- 199. Väli, Tiit †

1972, XIX lend

- 200. Eskel, Jüri †
- 201. Jaanus, Alar
- 202. Killar, Ermo †
- 203. Lutt, Jaan
- 204. Saadre, Tõnis
- 205. Vihul (Kautla), Kersti

1973, XX lend

- 206. Ehrenpreis (Võrk), Ene
- 207. Haas, Arvo †
- 208. Jalast, Joel †
- 209. Kivila (Vainer), Kaie
- 210. Käär, Riita
- 211. Türk, Kalle †
- 212. Vilu (Viks), Helle

1974, XXI lend

- 213. Aun, Kalev
- 214. Kask, Jüri
- 215. Kukkk (Lusti), Mare
- 216. Mardim, Tiit
- 217. Metsur, Madis

1975, XXII lend

- 218. Kiipli (Talvistu), Enli
- 219. Kiipli, Tarmo
- 220. Kupits, Toomas
- 221. Parbo, Ann
- 222. Rätsep, Märt
- 223. Sarapik, Jüri †
- 224. Uri, Urmas

1976, XXIII lend

- 225. Heidemaa, Indrek
- 226. Kalm, Volli
- 227. Kuldva, Erik
- 228. Lindla, Koit
- 229. Lodjak, Toivo
- 230. Veisson, Meeme
- 231. Veskimets, Arvo

1977, XXIV lend

- 232. Isakar, Mare
- 233. Jaanson, Hinno
- 234. Kuusmik, Heiki †
- 235. Merimaa, Mihkel
- 236. Novod (Kums), Niina
- 237. Padjus, Toomas
- 238. Puurmann, Toomas
- 239. Raudsepp, Arvo
- 240. Saue (Reisner), Anu

241. Tammemäe, Olavi
242. Tähepõld, Kalev
243. Väikmann, Siim

1978, XXV lend

244. Eskel, Ürjo
245. Grünberg, Rein
246. Murumaa (Laur), Anne †
247. Murumaa, Jaan
248. Männik, Peep
249. Ong, Heldur
250. Tolk, Väino
251. Täht-Kok (Olev), Krista

1979, XXVI lend

252. Argus, Heinar
253. Bauert, Heikki
254. Kosk, Arno
255. Laas, Jüri
256. Laine, Mati
257. Laja, Lembit
258. Liiber, Urmas †
259. Lode, Endel
260. Pani, Tõnu
261. Põldvere, Ain
262. Põldvere (Lööv), Anne
263. Tang, Hugo
264. Utso, Toivo
265. Uusmaa (Aava), Anu
266. Uusmaa, Avo

1980, XXVII lend

267. Grünberg (Teever), Angela
268. Morgen, Eriina
269. Oja, Tõnis
270. Palginõmm, Valdeko
271. Ploom, Gennadi
272. Pärnoja, Marika
273. Randoja, Tiit †
274. Rõõm, Agu †
275. Tamm, Andrus
276. Tamm, Indrek
277. Tammik (Plink), Anu †
278. Tuuling, Igor

1981, XXVIII lend

279. Erg, Katrin
280. Halliste, Andres
281. Kõnd, Ene
282. Leinsalu, Tiit
283. Meriküll (Rass), Vilja
284. Rass, Varmo
285. Reima (Kessel), Lidia
286. Rändur (Kajak), Maare
287. Salu, Mati
288. Sokman, Kalmer
289. Tamm (Saarmäe), Virve
290. Vardja, Peeter

1982, XXIX lend

291. Aruväli, Jaan
292. Eller, Eik
293. Jänes, Jaak
294. Karin, Jaak
295. Liibert, Silja
296. Meidla, Tõnu
297. Rammo, Mati
298. Raudsepp, Matti
299. Sarv (Kaevand), Talvi
300. Soa, Kalle
301. Tamm (Pärnamägi), Janne
302. Tolk, Vello †
303. Türk (Sassian), Kersti
304. Türk, Mati

1983, XXX lend

305. Brutus, Aivar
306. Gaškov, Ago
307. Martin, Tõnu
308. Möldre, Erkki
309. Nestor, Toomas
310. Paljasma (Kaups), Monika
311. Peetermann, Saima
312. Pukkonen, Eduard
313. Puura, Ivar †
314. Reinberg (Künnapuu), Katrin
315. Stroom, Mati
316. Tammik, Priit
317. Tennokese (Vaimel), Vilve

318. Tuuga (Pärtin), Tiiu
319. Võsa, Aivar

1984, XXXI lend

320. Akel, Malle
321. Helm, Anto
322. Helm (Taur), Kai
323. Kõrts, Aile
324. Nurk, Kaupo
325. Paalits, Ivo
326. Pirrus, Peeter †
327. Raudsepp (Kivest), Leelo
328. Rennel, Gea
329. Talviste, Peeter
330. Toom (Moldov), Ursula
331. Viskus, Joel
332. Voika (Org), Heleene
333. Vool, Malle
334. Öeren (Reiska), Krista

1985, XXXII lend

335. Allikmaa, Aivar
336. Kurvits, Tiia
337. Luht, Helve
338. Madalik (Aavola), Ene
339. Madalik, Jaanis
340. Sedman, Aadu
341. Sedman (Kilmi), Pille
342. Tamm (Melts), Aili
343. Tamm, Tarmo
344. Vassiljev, Jüri

1986, XXXIII lend

345. Ainsaar, Leho
346. Haamer, Raivo
347. Heinsalu, Atko
348. Heinsalu (Kaarma), Reet
349. Kangur, Valdo
350. Mäss, Eero
351. Ploom, Kuldev

1987, XXXIV lend

352. Arbeiter, Rene
353. Ilves (Laan), Janika

354. Ilves, Tõnu
355. Karu, Avo
356. Nigul, Sulo
357. Pärnaste (Lõhmus), Helje
358. Rooma, Anne
359. Saarmäe, Arno
360. Saarmäe (Kütt), Marika
361. Tomberg (Rannat), Unne
362. Tuuling, Tiia

1988, XXXV lend

363. Jalakas, Inger
364. Kadastik (Jürjens), Ene
365. Rattas, Maris
366. Tinn, Aare

1989, XXXVI lend

367. Agasild, Donald
368. Alasi (Süld), Aira
369. Eek (Jüriado), Külli
370. Eek, Peeter
371. Karjus (Alilender), Anne
372. Kattel, Taavo
373. Pomerants, Marko
374. Puura, Erik
375. Puusepp, Mait
376. Soesoo, Alvar
377. Tinn (Ojasild), Oive
378. Veski, Siim

1990, XXXVII lend

379. Alasi, Kalle
380. Eichenbaum (Ehte), Külli
381. Kalamäe, Peep
382. Kansi, Kaido
383. Lepland (Vahter), Aave
384. Lepland, Aivo
385. Nelke, Peedo
386. Nemliher, Jüri
387. Noor, Allan
388. Otsmaa (Kuusing), Merle
389. Pihlar, Rein
390. Vendt, Maire

1991, XXXVIII lend

- 391. Kaimre (Rahumäe), Edda
- 392. Karjus, Riho †
- 393. Karro, Enn
- 394. Lelgus, Mati
- 395. Mardiste (Härmaste), Anne
- 396. Oetjen (Külm), Tiina
- 397. Tammeaid, Indrek

1992, XXXIX lend

- 398. Andresmaa, Eda
- 399. Kirsimäe, Kalle
- 400. Mark, Aare
- 401. Noormets, Riko
- 402. Orgusaar, Ene
- 403. Petersell, Madis
- 404. Poska, Anneli
- 405. Sundström (Sark), Marge
- 406. Tooming, Mats
- 407. Väling, Peeter

1993, XL lend (õppeaeg 5 aastat)

- 408. All, Tarmo
- 409. Jürgenson, Jaak
- 410. Kattel (Voorel), Pille
- 411. Keerberg, Vahur
- 412. Lillestik, Peeter
- 413. Moora, Harri
- 414. Otsmaa, Sven
- 415. Plado, Jüri
- 416. Plink-Björklund (Plink), Piret
- 417. Raha, Margus
- 418. Rom, Marge
- 419. Vunder, Vallo

1993, XL lend (õppeaeg 4 aastat)

- 420. Eit (Pääslane), Piret
- 421. Erik (Viigi), Heli
- 422. Jõelet, Argo
- 423. Jõelet (Kotkas), Kaja
- 424. Kirsimäe (Sakjas), Kristel
- 425. Lokk, Uve
- 426. Ojamäe (Maa), Kristiina
- 427. Vinn, Olev

- 428. Vunder (Kurvits), Kaisa

1994, XLI lend

- 429. Jegonjan, Kalmer
- 430. Kivisalu, Einar
- 431. Kivisalu (Koduvere), Mall
- 432. Kuldmaa (Markina), Marju
- 433. Laas, Tuuli
- 434. Moppel, Antti
- 435. Ojamäe, Ivo
- 436. Roosalu, Reet
- 437. Suuroja, Sten
- 438. Tombak, Mirjam

Bakalaureuseõppe lõpetanud**1995, XLII lend**

- 439. Ever, Toomas
- 440. Marandi, Andres
- 441. Raud, Jüri
- 442. Rodi, Tiia
- 443. Semidor, Maili
- 444. Teiter, Kristian
- 445. Vilbo, Jana

1996, XLIII lend

- 446. Hints, Olle
- 447. Kivik, Janno
- 448. Pajus, Jan
- 449. Suuroja (Enel), Margit

1997, XLIV lend

- 450. Avel (Niinemets), Eve
- 451. Heinamaa, Andris

1998, XLV lend

- 452. Hints (Kikas), Rutt
- 453. Rosentau, Alar

1999, XLVI lend

- 454. All (Kalberg), Tuuli
- 455. Jürgenson (Kaasik), Janika
- 456. Nemliher (Zopp), Reet
- 457. Tamberg, Indrek

2000, XLVII lend

- 458. Ilves, Priit
- 459. Karimova (Kõiv), Maarika
- 460. Kuldkepp, Reedik

2001, XLVIII lend

- 461. Elbra, Tiiu
- 462. Hiir, Karin
- 463. Polikarpus, Maile
- 464. Vahtra (Vilkki), Tiina
- 465. Verš, Evelin

2002, XLIX lend

- 466. Klaos, Tiiu
- 467. Malkki, Merje
- 468. Preenen, Ulla
- 469. Sibul, Ivo
- 470. Sild (Kespre), Terje
- 471. Sohar, Kadri
- 472. Troon, Marko
- 473. Tänavsuu-Milkeviciene, Kati

2003, L lend

- 474. Ariva (Tilk), Kaidi
- 475. Enni, Riho
- 476. Hiiob, Mariina
- 477. Kohv, Marko
- 478. Lehto (Kalam), Evelyn
- 479. Markson, Maret
- 480. Meriste, Mats
- 481. Prans (Niinepuu), Krista
- 482. Puksing, Marko
- 483. Rohtla, Ranek
- 484. Soveri, Tommi
- 485. Tamm (Uibopuu), Ethel
- 486. Urtson, Kristjan

2004, LI lend

- 487. Haamer, Kadri
- 488. Karimov, Mark
- 489. Kübar, Rene
- 490. Mõtlep, Riho
- 491. Nelis, Martin
- 492. Ritsberg, Kersti

- 493. Somelar, Peeter
- 494. Valdmann, Alar

2005. a lõpetas I lend 3-aastase õppeajaga bakalaureusi**2005, LII lend (õppeaeg 4 aastat)**

- 495. Lokotar, Aivo
- 496. Reinson, Raul
- 497. Till, Olivia

2005, LII lend (õppeaeg 3 aastat)

- 498. Lang, Liisa
- 499. Laumets, Liina
- 500. Meriste, Marja-Liisa
- 501. Muttik, Nele
- 502. Rull, Kadri
- 503. Zirk, Epp

2006, LIII lend (õppeaeg 4 aastat)

- 504. Eensaar (Nõges), Liisa
- 505. Kalberg, Anna-Liisa
- 506. Kirsis, Kristel

2006, LIII lend (õppeaeg 3+2 aastat)

- 507. Gaškov, Mikk
- 508. Kivioja, Katrin
- 509. Liira, Martin
- 510. Männiste, Erki
- 511. Rooni, Kristjan
- 512. Terreping (Hõlpus), Kairi
- 513. Uppin, Marge

2007, LIV lend (õppeaeg 4 aastat)

- 514. Averin, Aivo
- 515. Kuusik, Priit
- 516. Lumi, Evelin
- 517. Osjamets, Madis
- 518. Tammekunn, Signe
- 519. Voolma, Margus
- 520. Ülper, Lauri

2007, LIV lend

- 521. Helm, Ilmar

522. Kalla, Katrin
523. Mastik, Viirika
524. Oja (Kirt), Maarja
525. Olesk, Kristiina

526. Põldsaar, Kairi
527. Sepp, Siim
528. Truuver, Karin
529. Tšugai-Tsyrulnikova, Alina

**TÜ Loodus- ja Tehnoloogiateaduskonna Ökoloogia ja Maateaduste Instituut,
geoloogia osakond, õppeaeg 3+2 aastat**

2008, LV lend

530. Aaresild, Hannes
531. Beilmann, Kätlin
532. Hinnosaar (Naudi), Triin
533. Liivamägi, Sirle
534. Lomp, Pille
535. Raudsepp, Rauno

2009, LVI lend

536. Aosaar, Hardi
537. Bengel, Ruth
538. Inno (Saksing), Liina
539. Kask, Riina
540. Kersna, Henri
541. Kolbak, Evelin
542. Mägi (Saks), Marilin
543. Ordlik (Rohtla), Liina
544. Paiste, Päärn
545. Raig, Hanna
546. Rohula, Gristin

2010, LVII lend

547. Ellervee, Kalev
548. Holm, Merit
549. Lokk, Liis
550. Murov, Aleksei
551. Mäger, Tanel
552. Ots, Siim
553. Padjus, Helena
554. Plado, Maris
555. Seedre, Laura
556. Sild, Helena
557. Tarros, Siim
558. Välja, Rudolf

2011, LVIII lend

559. Aart, Jaanus
560. Kebbinau (Ojamäe), Kristiina
561. Kelp, Kris
562. Kreitsmann, Timmu
563. Kuslap, Katrin
564. Laan, Mare
565. Pobbul, Kristi
566. Pärn, Triinu
567. Rahe, Tiit
568. Torp, Rauno

2012, LIX lend

569. Koger, Liis
570. Maala, Lennart
571. Nirgi, Siim
572. Nõmtak, Lauri
573. Post, Triine
574. Üpraus, Kärt

2013, LX lend

575. Dmitrijeva, Marija
576. Gaškov, Mart
577. Kiisler, Keiu
578. Mänd, Kaarel
579. Nezdoli, Jekaterina
580. Soomer, Sigrid

2014, LXI lend

581. Ani, Tavo
582. Hantson, Raily
583. Jairus, Triinu
584. Körtsmann, Joanna
585. Külaviir, Marian

586. Lumiste, Kaarel
587. Paaver, Peeter
588. Paiste, Tõnn
589. Sepp, Liina
590. Tamm, Kristjan

2015, XLII lend
591. Kõre, Helen
592. Paat, Raul
593. Sarv, Kaidi
594. Tuuling, Tormi

TALLINNA TEHNIKAÜLIKOOL

1. TTÜ Mäeinstituudis rakendusgeoloogia põhiõppe lõpetanud

1992. a loodi Tallinna Tehnikaülikooli Mäeinstituudi juures rakendusgeoloogia õppetool ja hakati ette valmistama uue eriala – rakendusgeoloogia – avamist. Sellele erialale võeti üliõpilasi aastatel 1998–2001. Eesmärgiks oli spetsialistide ettevalmistamine järgmistel suundadel: maavarade uuring ja kasutamine, hüdrogeoloogia, ehitusgeoloogia ja keskkonnakaitse geoloogilised aspektid. Õppetöö reformimisel 3+2 aastasessa vormi lõpetati üliõpilaste spetsialiseerumine bakalaureuse astmel mäeinsenerideks ja rakendusgeoloogideks. 2002. a avati geotehnoloogia ülderiala, kitsamale erialale (ka rakendusgeoloogiale) saab spetsialiseeruda magistriõppes.

2003

1. Bauman, Meelis
2. Kukk, Margus
3. Spitsõn, Aleksandr

2004

4. Kask, Andres
5. Kauts, Jaanika
6. Niit, Moonika
7. Paulberg (Lääts), Jaanika
8. Plotnikova, Olga
9. Roolaid (Õunpuu), Diana
10. Schvede, Hedi
11. Tammekänd (Killing), Mairy

2005

12. Hansen-Vera (Hansen), Rebeka
13. Jaska, Silja
14. Jassik (Rannik), Elo
15. Kääramees, Anne-Liis
16. Notton, Angela

17. Petrova (Kruglova), Anna
18. Rajapu, Airi
19. Saarsalu, Maris
20. Selart (Siilmann), Annika
21. Sild (Ant), Kerli
22. Sööt, Margus
23. Šogenov, Kazbulat
24. Vrublevski, Kerdo

2006

25. Karu, Veiko
26. Kotenjov, Roman
27. Maidla, Liisa

2007

28. Otsiver, Kairi
29. Reinpõld, Karmen
30. Silman, Reeli

2. TTÜ Geoloogia Instituudis geoloogia põhiõppe lõpetanud

1997. a ühines Eesti Teaduste Akadeemia Geoloogia Instituut Tallinna Tehnikaülikooliga, mis tähendas ka integreerumist õppetöösse. 2007. a septembris tuuakse TTÜ Füüsika Instituudist Geoloogia Instituuti füüsikalise geoloogia õppetool ning käivitus Maa-teaduste magistriõpe. 2011. a alustati ka Maa-teaduste bakalaureuseõppega. Esimesed bakalaureuseõppe lõpetanud Maa-teadustes geoloogia erialal on:

2015

1. Hang, Marta
2. Lind, Selina
3. Lumiste, Janno
4. Saks, Carl-Richard
5. Vandell, Bärbel

Kasutatud kirjandus

- Aaloe, A.** (koost) 1995. Eesti geoloogia. Biograafiline teatmik. Tallinn, 145 lk.
- Aaloe, A., Heinsalu, A. & Kaljo, D.** (koost) 2012. Geoloogia Instituudi kuuskümmend viis aastat. Tallinn, 341 lk.
- Ainsoo, L. & Ainsoo, U.** (koost) 2003. 1000 tartlast läbi aegade. Tartu, 552 lk.
- Isakar, M.** 2005. 185 aastat geoloogia õpetamise algusest Tartu ülikoolis. // Eesti Loodus, 10, 42–45.
- Issakov, S.** (koost) 1986. Mälestusi Tartu Ülikoolist (17.–19. sajand). Tallinn, 514 lk.
- Kaljo, D.** 2015. Meenutusi õpiajast Tartu Ülikoolis 1948–1956. // 195 aastat geoloogiat Eestis. Schola Geologica XI. Tartu, 47–50.
- Klein, V.** 2012. 75 aastat Eesti geoloogiateenistuse jalajälgedes. // Eesti Geoloogiakeskuse Toimetised, 11/1, 5–14.
- Kruus, O.** 1993. Veel üks juubel. // Rahva Hääl, 13. veebruar.
- Laane, M.** 2006. Tartu ülikooli kuulsate geoloogide eraelust. // Eesti Loodus, 1, 34–38.
- Lang, L., Post, T. & Amon-Veskimeister, L.** (toim) 2015. 195 aastat geoloogiat Eestis. Schola Geologica XI. Eesti LUS, Tartu, 152 lk.
- Loog, A.** 1982. Loodusteaduste õpetamine Tartu Ülikoolis. // Eesti Loodus, 9, 546–553.
- Lään, V.** 2011. Kes on kes? Kes on kus? Kaugete maade eestlased. Olion, 1119 lk.
- Müürsepp, P.** 1974. Peterburi Teaduste Akadeemia. // Eesti Loodus, 4, 193–198.
- Oraspõld, A.** 2013. TRÜ Matemaatika-loodusteaduskonna geoloogia osakonna lugu aastatel 1945–1960. // Aeg. Schola Geologica IX. Tartu, 115–132.
- Orviku, K.** 1970. Ülikooli geoloogia-õppejõudude osa Eesti uurimisel aastail 1919–1940. // Eesti Loodus, 9, 533–534.
- Orru, M., Ramst, R., Rändur, M., Salo, V. & Halliste, L.** 2008. Eesti geoloogiakeskus 70/50. Turbauuringute poolsajand. Tallinn. 74 lk.
- Perens, R., Savitskaja, L., Savitski, L. & Vingisaar, P.** 2008. Eesti Geoloogiakeskus 70/50. Hüdrogeoloogia poolsajand. Tallinn, 78 lk.
- Prüller, P.** 1974. Academia Gustaviana ja Academia Gustavo-Carolina ning füüsika ja matemaatika õpetamine. // Eesti Loodus, 6, 343–348.
- Põldvere, Anne & Väikmann, S.** 2012. 75 aastat Eesti geoloogiateenistust. // Eesti Loodus, 9, 48–52.
- Raukas, A.** 1990. Loodi Eesti Geoloogia Selts. // Eesti Loodus, 5, 322–323.
- Reinsalu, E.** (toim) 2013. Mäeinstituut 75 (kogumik). Tallinn, 1–257.

- Rõõmusoks, A.** 1970. Tartu Ülikooli geoloogiakateeder 150-aastane. // Eesti Loodus, 9, 529–532.
- Rõõmusoks, A.** 1982. Ekskursioon läbi Eesti. // Eesti Loodus, 2, 99–102.
Tartu Ülikooli audoktorid ja auliikmed 1803–1997. Tartu Ülik Kirj. 1997.
- Verš, E., Puura, I. & Isakar, M.** (toim). Geoloogia õpetamine Eestis läbi kolme sajandi. Tartu, 44–63.
- Vingisaar, P. & Kukk, M.** (koost) 2007. Eesti Geoloogiakeskus 70/50. Geoloogilise kaardistamise poolsajand. Tallinn, 46 lk.
- Vingisaar, P. & Niin, M.** (koost) 2008. Eesti Geoloogiakeskus 70/50. Süvakaardistamise veerandsajand. Tallinn, 78 lk.
- Vingisaar, P. & Rändur, M.** (koost) 2009. Eesti Geoloogiakeskus 70/50. Ehitusmaterjalide uuringute poolsajand. Tallinn, 70 lk.
- Конго Л.** 1987. История исследовательских работ по естественным наукам в Эстонии в период до 1917 г. Таллин, 260 с.

Bibliograafialühendid

- AAUD Album Academicum der Kaiserlichen Universität Dorpat. Dorpat, 1889.
- AAUT Album Academicum Universitatis Tartuensis 1918–1944. I–III. Tartu, 1994.
- ADL Album Dorpati Livonorum. Dorpat, 1890.
- Alb. Est. Album Estonorum. Tallinn, 1939.
- ARUT Album rectorum Universitatis Tartuensis 1632–1997. Tartu, 1997.
- DbBL Deutschbaltisches biographisches Lexikon 1710–1960. Köln, Wien, 1977.
- EAT Eesti avalikud tegelased. Tartu, 1932.
- EBL Eesti biograafiline leksikon. Tartu, 1926–1929.
- EBL TK Eesti biograafiline leksikon. Täiendusköide. Tartu-Tallinn, 1940.
- EE Eesti Entsüklopeedia. Tartu, 1932–1937.
- EGBT Eesti geoloogia: biograafiline teatmik. Tallinn, 1995.
- EKABL Eesti kunsti ja arhitektuuri biograafiline leksikon. Tallinn, 1996.
- EKL Eesti kirjarahva leksikon, Tallinn, 1995.
- EmaBL Eesti majanduse biograafiline leksikon. Tallinn, 2000.
- ENE Eesti nõukogude entsüklopeedia. Tallinn, 1968–1978.
- ESBL Eesti spordi biograafiline leksikon. Tallinn, 2011.
- ETBL Eesti teaduse biograafiline leksikon. Eesti Entsüklopeediakirjastus, Tallinn.
1. köide: *A–Ki*, 2000; 2. köide: *Kj–M*, 2005; 3. köide: *N–Sap*, avaldatud elektrooniliselt 2013, 4. köide: *Sar – Y. Lisa*, avaldatud elektrooniliselt 2013
- EtrBL Eesti teatri biograafiline leksikon. Tallinn, 2000.
- ETVpK Eesti teadlased väljaspool kodumaad. Biograafiline teatmik. Stockholm, 1984.
- TPI Tallinna Polütehniline Instituut 1936–1986. Tallinn, 1986.
- TPÜ Tallinna Pedagoogikaülikooli aastaraamat 1999. Tallinn, 2000.
- TTÜ professorid – Tallinna Tehnikaülikooli professorid. 1. jaanuar 1993. Tallinn, 1993.
- TTÜ Tallinna Tehnikaülikooli professorid läbi aegade. Tallinn, 2008.
- TÜ ajalugu Tartu ülikooli ajalugu, I–III. Tallinn, 1982.
- TÜ BL I Tartu Riikliku Ülikooli õppe-teaduskoosseisu biobibliograafia nimestik 1944–1980. Tartu, 1987.
- TÜ BL II Tartu Ülikooli õppe-teaduskoosseisu biobibliograafia nimestik 1981–1995 (käsikiri).